

vicinitas, -atis θ. vicinia, -ae, θ. vicinium, -ii, οὐ
γείτων, (γειτονῶν, γειτονεύων, γειτνιάζων) 1) vicinus, a, um ἐν γειτόνων, in vicino, in vicinia ἐνταῦθα ἐν γειτόνων, hic vicinia. ἐκ γειτόνων, e vicinia. ἐριδες ἐκ γειτόνων τῶν γειτόνων). vicina jurgia. οὐς ὁ γείτων, vicinus, -i, ἀ. ἡ γείτων, vicina, -ae, θ. 2) γείτων τινός, vicinus ἢ conterminus, a, um, alicujus
γελᾶσιμος, οὐ· ridiculus, a, um.
γελᾶστινος, οὐ· risor, -oris, ἀ.
γέλασμα, τό· risus, -ūs, ἀ.
γελᾶστής, ὁ 1) risor, -oris, ἀ. 2) = γλευστής, irrisor, -oris, ἀ.
γελᾶστινός, plocivus ad ridendum.
γελᾶστός, ἡ, ὅν· 1) risu dignus ridiculus. *2) ridens, -ntis.
γελᾶω -ᾶ· rideo (-si, -sum, -ēre). γελᾶω (προσημειῶ) τινα, rideo alicui ἢ ad aliquem. γελᾶω ἐπὶ τινι (= καταγελᾶω τινος), rideo aliquem aliquid, ἢ de aliquo, de re aliqua. γελᾶω (σκώπτω) τινά, irrideo, -ere; derideo -ere, aliquem.
γελοιάζω scurror -ari; cavillor -ari.
γελοιασμός, δ· scurrilitas, -ātis, θ. cavillatio, -onis, θ.
γελοιαστής, 1) risor, -oris, ἀ. 2) scurra, -ae, θ. 3) cavillator, -oris, ἀ.
γελοιογραφία, ἡ· depravata imitatio
γελῶτος, α, ον, γελωῶδης, ἐς· ridiculus, a, um. γελῶτος ἐστὶ, ridiculum est. ὁ γελῶτος (γελωτοποιός), ridiculus, -i, ἀ. τὸ γελῶτον, ridiculum, -i, οὐ. τὰ γελῶτα, ridicula, -orum.
γέλως, δ· 1) risus, -ūs, ἀ. οὐν γέλωτι, ἅμα γέλωτι, μετὰ γέλωτος, cum risu, ridens, ridentes. γέλωτά τινι ποιῶ ἢ κινῶ, risum facio (praebeo) moveo alicui. τὸν γέλωτα κατέγω, risum contineo. γέλωτά τινι δρῶσκῶ, irsum alicui risui. 2) = κατάγελως, irrisio, -onis, θ. γέλως γίγνομαι τινι, irrideor ab aliquo.
γελωτοποιέω -ᾶ· scurror, -ari.
γελωτοποιία, ἡ· scurrilitas, -ātis, θ.
γελωτοποιός, οὐ· scurrilis, e. ὁ γελωτοποιός, scurra, -ae, ἀ. balatro, -onis, ἀ. sannio, -onis, ἀ.
γεμίζω (τινὰ ἢ τί τινος) onero aliquem ἢ aliquid aliqua re (τὰ πλοῦτα

δ' ἁλῶν, naves armis γεμίζομαι impleo, compleo me (aliqua re)
γεμιστός, ἡ, ὅν· oneratus, a, um; refertus, a, um.
γέμω (τινός)· plenus (a, um) sum; refertus a, um sum; onustus (a, um) sum, aliqua re, γέμων τινός, refertus (a, um) aliqua re.
γενάρχης, ὁ· auctor gentis.
γενεά, ἡ 1) gens, -ntis, θ. genus, -eris, οὐ. ἡ Κορινθία γενεά, gens Corinthia. ἡ τοῦ Σκιπίωνος γενεά, genus Scipionis 2) γενεά ἀνθρώπων, aetas hominum, saeculum, -i, οὐ. ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, nostro saeculo, nostrā memoriā. 3) ortus, -us, ἀ. natales, -ium: ἀπὸ γενεᾶς, ab ortu, a natalibus, a puero 4) progenies, -di, θ. 5) = τὸ ἐπ' ἐγγονόμενον γένος, posteritas, -ātis, θ.
γενεαλογέω -ᾶ· τινὰ· originem alicujus exquiro *γενεαλογεῖσθαι (ἐκ τινος) genus duco ab aliquo.
γενεαλόγημα, τό· generis tabula.
γενεαλογία, ἡ· genealogia, -ae, θ.
γενεαλογικός, ad genealogiam pertinens
γενεαλόγος, δ· genealogus, -i, ἀ.
γενέθλια, τὰ· natalicia, -orum, οὐ. πλ. dies natalis. τὰ γενέθλια ἄγω (πανηγυρίζω), diem natalem ago ἢ celebraz, -are.
γενεθλιάζω diem natalem ago
γενεθλιακός, ἡ, ὅν· natalicius a, um.
γενεθλιάς (ἡμέρα)· dies natalis.
γενέθλιος, οὐ· natalis, e; natalicius, a, um. ἡ γενέθλιος ἡμέρα, τὸ γενέθλιον, dies natalis. γενέθλιοι θεοί, penates -ium. ἡ γενέθλιος χώρα, natale solum.
γενειάζω 1) ἐπὶ παιδός pubesco, ere 2) ἐπὶ ἀνδρ. barbatus sum.
γενειάς, ἡ· barba, -ae, θ.
γενειάσκω pubesco, -ere.
γενειάτης, δ, ἡ· barbatus. **γενειάτης**, barbata.
γενειάω -ᾶ· barbatus sum.
γενειον, τό 1) = πώγων, barba, -ae, θ. 2) = γνάθος, mentum, -i, οὐ. gena, -ae, θ.
γενεσιάρχης, δ· generis auctor.
γενέσιος, οὐ· natalis, e.
γενεσιουργός, οὐ· causa originis.
γένεσις, ἡ 1) ortus, -us, ἀ. 2) creatio, -onis, θ. 3) generatio, -onis, θ.

4) genesis, -is, θ. 5) = ἀρχή, αἰτία.
οἰγο -inis, θ.
γενέτειρα, ἡ· genitrix, -icis, θ.
γενετή, ἡ· nativitas, -atis, θ. ἐκ γενετῆς, nativitus.
γενέτης, δ· 1) genitor, -oris, ἀ. 2) auctor generis: progenitor, -oris.
γενετήσιος ὁρμή· coeundi appetitus
γενέτωρ, **γεννήτωρ**· genitor, -oris, ἀ.
γενητός, ἡ, ὅν· 1) natus, a, um. 2) natus, a, um.
γενικός, ἡ, ὅν· generalis, e, ἡ γενική (ὑποκ. πῶσις), genetivus (ὑποκ. casus).
γενικῶς· genetivum
γέννα, ἡ· ortus, -us, ἀ. *partus, -us
γεννάδας, δ· generosus; egregius.
γενναίοπρεπής, ἐς· generosus, a, um
γενναίοπρεπώς· generose.
γενναῖος, α, ὅν· 1) ingenuus, a, um; generosus, a, um; nobilis, e. 2) = ἀνδρείος, fortis, e.
γενναῖος 1) generose. 2) fortiter.
γενναῖότης, ἡ· 1) generositas, liberalitas, -atis, θ. 2) fortitudo, inis, θ. 3) ἐπὶ γῆς, fertilitas, -atis, θ.
***γενναίοφροσύνη**, ἡ· generositas, -atis, θ. magnanimitas, -atis, θ.
***γενναίοφρων**, δ, ἡ· generosus, a. magnanimus, a.
***γενναίοψυχία** ἡ· magnanimitas, generositas, -atis, θ.
γενναίοψυχος, οὐ· magnanimus, a, um; generosus, a, um.
γεννάω -ᾶ· 1) genero (are) aliquid ἢ aliquem 2) gigno (genui) genitum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 3) pario (peperi, partum) -ere. 4) progenero (aliquem). 5) γεννᾶω παῖδας ἐκ τινος, procreo liberos ex aliqua. 6) creo (puerum) 7) μετφ. (= ποιῶ) officio (damnum, discordiam, luxuriam). 8) **γεννάομαι** -ᾶμαι, nascor, natus cum, nasci; gignor, genitus sum. gigni, oriri, ortus sum, oriri.
γεννήμα τό· 1) progenies, ei, θ. 2) fructus, -us, ἀ.
γέννησις, ἡ· genitura, -ae, θ. procreatio, -onis, θ. generatio -onis θ.
γεννητής, δ· genitor, -oris, ἀ.
γεννητικός, ἡ, ὅν· genitialis, e.
γεννητός, οὐ· genitus, a, um.
γενήτρια ἡ· generatrix, icis θ.
γενήτωρ, δ· generator -oris, a genitor, -oris, ἀ. οἱ γενήτορες, parentes -ntium.

γένος, τό· 1) ἐν γένει· genus, -eris, οὐ. 2) = γενεά, gens, gentis, θ. 3) = καταγωγή, origo, -inis, θ. τὸ γένος ἀνάγω εἰς τινα, originem duco (traho) ab aliquo 4) = ὄσλον, sexus, -us, ἀ. saeculum, -i οὐ. τὸ ἄρρεν, τὸ θῆλυ γένος, virilis muliebris sexus. 5) = γένος, stirps, -rps, θ. progenies, -ei, θ. ἐκ τοῦ γένους (ἐκγονός) τὸ Ἡρακλείδης, ex progenie ἢ stirpe Heraculis 6) ἐν ὁρώπο· ταπεινότητος τὸ γένος, homo infimo loco natus· ἀνθρώπος εὐγενέστατος· τὸ γένος, homo summo loco natus.
γένυς (γνάθος) ἡ· mala, -ae, θ. 2) = γένος, stirps, -rps, θ. 3) = γένος, stirps, -rps, θ. 4) = γένος, stirps, -rps, θ. 5) = γένος, stirps, -rps, θ. 6) = γένος, stirps, -rps, θ. 7) = γένος, stirps, -rps, θ. 8) = γένος, stirps, -rps, θ. 9) = γένος, stirps, -rps, θ. 10) = γένος, stirps, -rps, θ. 11) = γένος, stirps, -rps, θ. 12) = γένος, stirps, -rps, θ. 13) = γένος, stirps, -rps, θ. 14) = γένος, stirps, -rps, θ. 15) = γένος, stirps, -rps, θ. 16) = γένος, stirps, -rps, θ. 17) = γένος, stirps, -rps, θ. 18) = γένος, stirps, -rps, θ. 19) = γένος, stirps, -rps, θ. 20) = γένος, stirps, -rps, θ. 21) = γένος, stirps, -rps, θ. 22) = γένος, stirps, -rps, θ. 23) = γένος, stirps, -rps, θ. 24) = γένος, stirps, -rps, θ. 25) = γένος, stirps, -rps, θ. 26) = γένος, stirps, -rps, θ. 27) = γένος, stirps, -rps, θ. 28) = γένος, stirps, -rps, θ. 29) = γένος, stirps, -rps, θ. 30) = γένος, stirps, -rps, θ. 31) = γένος, stirps, -rps, θ. 32) = γένος, stirps, -rps, θ. 33) = γένος, stirps, -rps, θ. 34) = γένος, stirps, -rps, θ. 35) = γένος, stirps, -rps, θ. 36) = γένος, stirps, -rps, θ. 37) = γένος, stirps, -rps, θ. 38) = γένος, stirps, -rps, θ. 39) = γένος, stirps, -rps, θ. 40) = γένος, stirps, -rps, θ. 41) = γένος, stirps, -rps, θ. 42) = γένος, stirps, -rps, θ. 43) = γένος, stirps, -rps, θ. 44) = γένος, stirps, -rps, θ. 45) = γένος, stirps, -rps, θ. 46) = γένος, stirps, -rps, θ. 47) = γένος, stirps, -rps, θ. 48) = γένος, stirps, -rps, θ. 49) = γένος, stirps, -rps, θ. 50) = γένος, stirps, -rps, θ. 51) = γένος, stirps, -rps, θ. 52) = γένος, stirps, -rps, θ. 53) = γένος, stirps, -rps, θ. 54) = γένος, stirps, -rps, θ. 55) = γένος, stirps, -rps, θ. 56) = γένος, stirps, -rps, θ. 57) = γένος, stirps, -rps, θ. 58) = γένος, stirps, -rps, θ. 59) = γένος, stirps, -rps, θ. 60) = γένος, stirps, -rps, θ. 61) = γένος, stirps, -rps, θ. 62) = γένος, stirps, -rps, θ. 63) = γένος, stirps, -rps, θ. 64) = γένος, stirps, -rps, θ. 65) = γένος, stirps, -rps, θ. 66) = γένος, stirps, -rps, θ. 67) = γένος, stirps, -rps, θ. 68) = γένος, stirps, -rps, θ. 69) = γένος, stirps, -rps, θ. 70) = γένος, stirps, -rps, θ. 71) = γένος, stirps, -rps, θ. 72) = γένος, stirps, -rps, θ. 73) = γένος, stirps, -rps, θ. 74) = γένος, stirps, -rps, θ. 75) = γένος, stirps, -rps, θ. 76) = γένος, stirps, -rps, θ. 77) = γένος, stirps, -rps, θ. 78) = γένος, stirps, -rps, θ. 79) = γένος, stirps, -rps, θ. 80) = γένος, stirps, -rps, θ. 81) = γένος, stirps, -rps, θ. 82) = γένος, stirps, -rps, θ. 83) = γένος, stirps, -rps, θ. 84) = γένος, stirps, -rps, θ. 85) = γένος, stirps, -rps, θ. 86) = γένος, stirps, -rps, θ. 87) = γένος, stirps, -rps, θ. 88) = γένος, stirps, -rps, θ. 89) = γένος, stirps, -rps, θ. 90) = γένος, stirps, -rps, θ. 91) = γένος, stirps, -rps, θ. 92) = γένος, stirps, -rps, θ. 93) = γένος, stirps, -rps, θ. 94) = γένος, stirps, -rps, θ. 95) = γένος, stirps, -rps, θ. 96) = γένος, stirps, -rps, θ. 97) = γένος, stirps, -rps, θ. 98) = γένος, stirps, -rps, θ. 99) = γένος, stirps, -rps, θ. 100) = γένος, stirps, -rps, θ.

γερουσιάζω· senator sum.
γερουσιαστής· δ· senator, -oris, ἄ.
γέρρον, τό· 1) cratis, -is, θ. 2) scutum vimineum.

γεροχελών· ἡ· testudo (viminea).
γέρων, ὁ· 1) senex, senis, ἄ. 2) οἱ γέροντες παρὰ τοῖς Λακεδαιμ., senatores 3) = πολυετής, vetustus, a, um, Γέτης, ὁ· Geta, -ae, ἄ. Γετικός, Geticus, a, um. Γετισί, Getice.

γεῦμα, τό· 1) = γεῦσις, gustus, -i, ἄ. sapor, -oris, ἄ. *2) prandium, i, οὐ γεῦσις, ἡ· 1) gustus, -ūs, ἄ. gustatus -ūs, ἄ. sapor, -oris ἄ.

γευστήριον, τό· gustatorium, -i, οὐ γευστικός, ἡ, ὄν· gustatorius, a, um γευστ. αἰσθητήριον, gustatorium, i, οὐ.

γεύω (τινα τινοσι· gustandum praebeo alicui aliquid. συνήθ. μέσον γεύομαι τινοσ, gusto ἢ degusto aliquid μετφ. γεύομαι τιμῆς, γραμμάτων· delibo honores, litteras.

γευστός, ἡ, ὄν· qui gustari potest; gustatus, a, um,

γέφυρα, ἡ· pons, -ntis, ἄ. μεγάλην γεφυραν ποίω, magnum pontem facio (in flumine). γέφυραν (γεφύρα) ζεύγνυμι τὸν ποταμόν, flumen ponte jungo. τὴν γεφυραν λύω, pontem rumpo, rescindo (interscindo). solvo, dissolvo.

γεφύριον, τό· ponticulus -i, ἄ. γεφυροποιέω -ω· pontem facio. γεφυροποιός, ὁ· pontifex, -icis ἄ. γεφυρόω -ω (ποταμόν)· pontem facio in flumine.

γεφύρωμα, τό· pons, -ntis, ἄ. γεφύρωσις, ἡ· pontium exstructio. γεφυρωτής, ὁ· pontes exstruens. γεωγραφέω -ω· terras describo.

γεωγραφία, ἡ· geographia, -ae, θ· terrarum descriptio.

γεωγραφικός, ἡ· ὄν· geographicus, ad descriptionem terrarum pertinens. τὰ γεωγραφικά, commentarii de terrarum descriptione. πίν· ξ γεωγραφικός, tabula geographica.

γεωγράφος, ὁ· terrarum descriptor γεοδαισία, ἡ· terrae divisio.

γεώδης, ἐς· terreus, a, um. γεώλοφος· tumulus terrenus.

γεωμετρέω -ω· terram metior; disco geometriam.

γεωμέτρης, ὁ· geometra, -ae, ἄ. agrimensor, -oris, ἄ.

γεωμετρία, ἡ· geometria, -ae, θ. γεωμετρική, ἡ· geometrice, -es, θ. γεωμετρικός, ἡ, ὄν· geometricus, a, um.

γεωμική, ἐς· terrae mixtus. γεωμορία, ἡ· distributio terrae. γεωμορικός (νόμος)· lex de agris dividendis.

γεωμόρος, ὁ, ἡ· agrum possidens; agricola, -ae, ἄ. colonus, -i ἄ. γεωμόροι, α) divites, optimates. β) ἐν Ῥώμῃ· decemviri agris dividendis.

γεωπονέω -ω· terram colo.

γεωπονία, ἡ· agricultura, -ae, θ.

γεωπονικός, ἡ, ὄν· agricolaris, θ.

γεωπόνος, ὁ· agriculator, -ōris, ἄ. agricola, -ae, ἄ.

γεωργέω -ω· agricolor, -ari; agrum colo; agris colendis operam do μετφ.

γεωργῶ τέχνην, φιλίαν, artem. amicitiam colo.

γεώργημα, τό· ager cultus.

γεωργήσιμος, ὄν· ad colendum idoneus; fertilis, θ.

γεωργία, ἡ· agricultura, -ae, θ.

αγρί ἢ agrorum cultus.

γεωργικός, ἡ, ὄν· agricolaris, θ.

γεωργός, ὁ· agri cultor ἢ agriculator, -ōris, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γεωρῶν, ἄ. agricola, -ae, θ.

γήπεδον, τό· fundus -i, ἄ.

γηραιός, ἄ, ὄν· γηραλέος, α, ὄν· senex, senis, ἄ. senectus, a, um

γηρας, τό· senectus, ūtis, θ. ἐν τῷ ἡρά, ἐν ἡρά, senectute. ἐπὶ γήρως ὁδῶ, in senectutis limine stans. εἰς βαθ. πατον γήρας ἀφικνοῦμαι, pervenio (vivo) ad summam senectutem. ὑπὸ γήρως ἀπειρηκώς, senectute confectus

γηράσκω, γηράω -ω· senesco -nti, -ēre), senex fio: ad senectutem pervenio. μεταβ. senem facio.

γηροβοσκέω -ω· senem alo.

γηροβοσκία, ἡ· sustentatio senis.

γηροβοσκός· senum nutritor.

γηροκομεῖον = γεροντοκομεῖον.

γηροκομέω -ω· curam senis gero; senem alo.

γηροκομία, ἡ· cura senis.

γηροκομος· curam senum habens.

γηροτροφέω = γεροντοκομεῖον.

γηροτροφία, ἡ· sustentatio senis.

γηροτροφός· senes nutriendi.

γηροτροφία, ἡ· sustentatio senis.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

γηροφάγος -ω· in senectute fero.

sum. fieri: Κάμιλλος ὑπατος ἐγένετο, Camillus consul factus est τί γένωμα;

quid de me fiet? γε·έσθω φώς, fiat lux ἐντεῖθ. ἐγενόμην (= ὁπῆρξα), fu i:

ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐγένετο, vir bonus fuit. ἡλίου ἐκλείψις ἐγένετο, solis defectio

fuit. εἰς αἷτιος ἐγένετο (τοῦ μῆ) unus causa fuit (ne). 3) γίγνομαι πρὸς τι, πείριτι, ἐν τι (= καταγίνομαι), versor in aliqua

re, occupatus sum aliqua re 4) γίγνομαι ὑπὸ τι, subicio me sub aliquid: ἡ

σελήνη ὑπὸ τὸν ἥλιον γίγνεται, luna se sub solem subicit. 5) γίγνομαι ὑπὲρ τι, ὑπὸ τι, sum sub aliquo (sub Jove, sum sub manibus alicujus. 6) ἐπὶ τόπου γίγνομαι εἰς Λακεδαίμονα, eo, venio

pervenio in L. ἐγένοντο πρὸς τῷ Ἰ. θμῳ, erant profecti Isthmum. 7) μετ' ἐπέρω, γίγνεται σοι καλῶς, κακῶς, bene, male

tecum agitur. 8) ἐπὶ εὐχῶν γένοιτο! fieret ἢ fuerit! μὴ γένοιτο! dii prohibent! δ μὴ γένοιτο! quod abominor! 9) πάντα, παντοῖος, παντοδαπός, γίγνομαι, in quacunque formam mutor.

γινώσκω, γινώσκω· 1) = γνωρίζω, nosco, (novi, notum, -ēre) aliquem ἢ

aliquid; cognosco, agnosco (-novi, -gnitum, -ēre) aliquem ἢ aliquid.

γινώσκειται τι, cognoscor ab aliquo: γινώθι σεαυτόν, nosce te. τοῦτο γινώσκεις, hoc cognitu. τοῦτο δὲ γινώσκεις, hoc Caesar cognitu abiit.

2) = ἐπίσταμαι, scio, (scivi, scitum, -ire) aliquid. 3) = φρονῶ, κρίνω, sentio (sensi, sensum -ire): οὕτως γινώσκει

ὥσπερ λέγει, ita sentit, ut loquitur. ταῦτό τι γινώσκω, idem sentio cum

aliquo 4) = κατανοῶ, intellego (-xi, -ctum, -ere): ἐκ τῶν μικρῶν τ. μεγάλα γινώσκω, ex parvis magna intellego.

5) = ἡγοῦμαι, censeo (-sui, -ēre), existimo, -are: γινώσκω δεῖν ἀποδοῦναι τοὺς αἰχμαλώτους, captivos reddendos censeo. 6) γινώσκω χάριν, gratias sum, gratiam habeo alicui. 7) γινώσκω γυναῖκα, (= συγγίγνομαι γυναῖκα), cognosco feminam; ceco feminae.

γίνκος (ἐπάριον)· mannus, -i, ἄ.

γλαυκάω -ω (δφθαλμῶ)· lippio.

γλ· ιη (δφθαλμῶ)· lippitudo.

γλαυρός (δφθαλμῶν)· lippus, a.

γλάρος (πτ.)· larus, -i, ἄ.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαυκίνοσ· glaucinus, a, um.

γλαύκιον (φ.) glaucion, -i, οὐ.
γλαυκίσκος (i, θ.) glauciscus, i, ἄ.
γλαυκοειδής, ἐς noctuinus, a, um.
γλαυκούματος γλαυκόφθαλμος
caesios oculos habens.
γλαυκός, ἢ, ὄν' glaucus, a, um;
caesius a, um.
γλαῦκος (i, θ.) glaucus, -i, ἄ.
γλαυκότης, ἢ caesitas -atis, θ.
γλαυκόχρους, ὄν' glauci coloris.
γλαυκώδης, ἐς noctuae similis.
γλαυκώπης (Ἀθηνᾶ) caesia Minerva.
γλαῦξ, ἢ noctua, -ae, θ. ulula, -ae,
θ. παροιμ. γλαῦξ Ἀθήναζε, γλαῦξ ἐς
Ἀθήνας; (ὁπλ. κυρίως), in mare aquas
fundere.
γλαφυρία, γλαφυρότης, ἢ lēvitas,
-atis, θ. elegantia, -ae, θ.
γλαφυρός, ἄ, ὄν' lēvis, -is; elegans,
-ntis.
γλαφυρῶς eleganter.
γλεύκινος, ὄν' musteus, a, um.
γλευκοπότης, ὁ musti amans.
γλεύκος τὸ mustum, -i, οὐ. ἐφ' ἣν
γλεύκος, defrutum, -i, γλεύκος ἐφ' ἣν
ριον, defrutarium -ii, οὐ.
γλήνη (κ. ρη τοῦ ὀφθαλμοῦ) pupūla,
-ae, θ. acies, -ei, θ.
γλήχων (φ.), pulejum, -i, οὐ.
γλία (κόλλα), ἢ gluten, -inis, οὐ.
γληνώδης, ἐς glutinosus, a, um.
γλισχεύομαι tenax sum.
γλίσχρος α, ὄν' 1) = γλοιώδης, glu-
tus, a, um; viscidus, a, um; 2) = ἄγαν
φειδωλός, nimium parcus, a, um; tenax
-ācis; sordidus, a, um. γλίσχρος γέρον
aridus senex.
γλισχροτής, ἢ tenacitas, ātis, θ.
sordes, -is, θ.
γλίσχρων, ὁ parce vivens nimium
avarus.
γλίσχρος sordide.
γλίχομαι (τινος, περί τινος, τι), glisco,
-ere (aliquid). γλίγ. τῆς βασιλείας, gli-
sco regnare. ἐντεῦθ. = cupio, -ere, ali-
quid; adpeto, -ere, aliquid.
γλοῖος, ὁ strigmentum, -i, οὐ.
γλοιώδης, ἐς glutus a, um; glu-
tinus, a, um; viscidus, a, um.
γλούτια (οἱ γλουτοί) nates, -ium.
γλουτός, ὁ cluniz, -is, θ. natis, -is,
θ. οἱ γλουτοί, nates, -ium.
γλυκάδιον, τὸ acetum, i, οὐ.
γλυκάζω, γλυκαίνω dulco, -are.

μετ' lenio, -ire ὁ γλυκάζων, dulca-
tor, ὄρις, i. γλυκάζομαι, γλυκαίνομαι,
dulcesco, dulci, -ere.
γλύκανσις ἢ dulcedo, -inis, θ.
γλύκασμα, γλυκασμός, dulcedo.
γλυκερός, ἄ, ὄν' dulciculus, a, um.
γλυκίζω dulce reddo (aliquid).
γλυκέως dulciter.
γλύκκα, ἢ dulcidas, -atis, θ.
γλυκοποιέω -ω dul e bibo.
γλυκοπότης, ὁ qui dulce bibit.
γλυκορρήμων suaviloquus.
γλυκοφόρος, ὄν' dulcifer, a, um.
γλυκόφυλλον, τὸ glycofyllum, -i.
γλυκύδακρυς (ἔρω) (amor) dulces
fundens lacrymas.
γλυκυνήχης, ἐς dulcisonus, a, um.
γλυκυνθήρατος dulcedine captus.
γλυκυνθυμέω -ω animo sum hilari.
γλυκυνθυμία, ἢ animi hilaritas.
γλυκύθυμος ὄν' 1) placido animo
praeditus 2) suavis e.
γλυκύκαρτος, ὄν' dulcem fructum
ferens.
γλυκύκρεως dulcem carnem habens.
γλυκυλόγος, ὄν' suaviloquens, -ntis.
γλυκύμηλον, τὸ malum praedulce.
γλυκύμορφος, ὄν' suavem formam
habens. ἐντεῦθ. = dulcis, suavis.
γλυκυπαρθένος suavis virgo.
γλυκύτιμος ὄν' dulcis et a-
marus.
γλυκὺς, εἴα, ὅ, 1) dulcis, e.
γλυκύρριζα, ἢ glycyrrhiza -ae, θ.
ὦ γλυκύτατε, dulcissime 2) = ἡδὺς,
χαρίεις suavis. e: γλυκὺς ὕπνος, suavis
sopor. γλυκὺς ἄνθρωπος, suavis homo.
3) ὁ γλυκὺς οἶνος, vinum passum.
γλύκυσμα, γλυκύσματα dulce, is,
οὐ. dulcia, -orum οὐ. πλ. μικρὸν γλύ-
κυσμα, dulciola, -orum οὐ. πλ. ὁ γλύ-
κυσμα κατασκευάζων, dulciarius a,
um. (= πλακοῦς), placenta -ae, θ.
γλυκύντης, ἢ dulcitas, -atis, θ. dul-
cedo, -inis, θ. suavitas, -atis, θ.
γλυκύφθογγος, ὄν' dulcisonus, a, um.
γλυκυνφωνία dulcis, suavis vox.
γλυκύνφωνος, ὄν' suavem vocem
habens.
γλύμμα, τὸ sculptum (opus).
γλυπτὴρ, γλύπτης, γλυφεύς, ὁ
sculptor, -ōris, ἄ.
γλυπτός, ἢ ὄν' sculptus a, um.
γλυπτὸν κόσμημα, γλυπτὸς τύπος, scal-

ptura, -ae. γλυπτὸν ἔδαφος, sculptu-
ratum, -i, οὐ.
γλύφανον, γλυφεῖον, τὸ scalprum.
-i, οὐ caelum, -i, οὐ.
γλυφή, ἢ 1) sculptura, -ae, θ. 2)
= γλυπτὸν κόσμημα sculptura, -ae, θ.
γλυφίς, ἢ 1) creta, -ae, θ. 2) = γλύ-
φανον, scalprum, -i, οὐ.
γλῶσσα καὶ γλῶττα ἢ 1) lingua,
-ae, θ. ἔξω τὴν γλῶσσαν, porrigo, ejicio.
exsero linguam. παροιμ. (γράφειν, λέγειν)
ὅτι κεν ἐπ' ἀκρίβειαν γλῶσσαν ἔλθοι, δηλ.
τὸ τυχόν, (scribere, dicere) quod in
hucam venit 2) γλῶσσα γῆς, ὀπὸς ἡ-
ματος, ἀλλοῦ, lingua ἢ ligula, -ae, θ.
3) = γλῶττη, glossa, -ae, θ.
γλωσσαλγία, ἢ loquacitas, -atis, θ.
γλωσσαλγία, ἢ loquacitas, -atis, θ.
γλωσσαλγος ὄν' lingulus, a, um;
linguosus, a, um, ὁ, ἢ, γλῶσσαλγος (ἀ-
λοῦς, lingulāca, -ae, ἄ, θ.
γλωσσάριον (λεξικόν) glossarium.
γλῶσσημα ἄγνωστος ἀπὸ γλ. λέξις.
glossa, -ae, θ. glossēma, atis οὐ.
γλωσσηματικὴ (λέξις) glossa, -ae, θ.
γλωσσογράφος glossemata scribens.
γλωσσοδερφέω -ω fello, -are.
γλωσσοειδής, ἐς lingulatus, a, um.
γλωσσοκρατέω -ω linguam teneo.
γλωσσομανία, ἢ lingua infrenis.
γλωσσοτομία, ἢ elinguatio, -onis, θ.
γλωσσοτομέω -ω elinguo -are.
γλωσσώδης, ἐς 1) linguae similia.
2) loquax, -acis.
γλωττιδίον, τὸ lingula, -ae, θ.
γλωττιαῖος, α, ὄν' linguae clavis.
γλωττιζῶ lingua osculor.
γλωττικὸς ad linguam pertinens.
γλωττίς, ἢ ligula ἢ lingula, -ae, θ.
γλωττισμα, γλωττισμός (φίλημα τῆ
γλῶττης) osculum ope linguae.
γλωττοπέδη, ἢ linguae vinculum.
γλωττοποιέω -ω 1) = γλωσσοδερφέω.
2) nova verba facio.
γλωττοποιᾶ, ἢ fabricatio ligularum.
γλωττοποιός fabricator ligularum.
γλωττοφόρος (= εὐγλωττος) lin-
guatus a, um.
γλωχίν (αἰχμή) ἢ cuspis, -idis, θ.
γνάθος, ἢ 1) maxilla, -ae, θ. ἢ
ἐννο γνάθος, maxilla superior, mala
-ae, θ. 2) bucca, -ae, θ. τὰς γνάθους φυ-
εῖν (= ἐργάζεσθαι), buccas implere,
inflare.

γναθῶν -ω malas percutio.
γναθῶν, ὁ gnatho, -onis ἄ. parasitus.
Γναῖος (Γναῖος) Gnaeus, -i.
γναμπτός, ἢ, ὄν' flexibilis e.
γναμπτῶ κυρτός, ὄν' curvo, -are.
γναπτῶ lacero, -are.
γναφάλιον, τὸ gnaphalium.
γναφάλον, τὸ floccus, -i, ἄ.
γναφεῖον, τὸ officina fullonis.
γναφεύς, ὁ fullo, -ōnis, ἄ.
γναφευτικός, γναφικός, ἢ, ὄν' ful-
lonicus, a, um. ἢ γναφευτική, fullo-
nica, -ae, θ. (ὄπον. ars).
γναφεύω fullonicam exerceo.
γνήσιος, α, ὄν' genuinus, a, um.
ἐντεῦθ. = legitimus, a, um; germanus,
a, um. τὸ γνήσιον = γνησιότης.
γνησιότης, ἢ origo genuina.
γνησιώς, genuine; legitime.
γνοφερός, γνοφώδης caliginosus,
a, um. tenebrosus, a, um.
γνοφῶ -ω obtenebro; caligo.
γνόφος ὁ caligo, -inis, θ. tene-
brae, -arum.
γνώμα (-ατος), τὸ 1) sententia
-ae, θ. ratio, -ōnis, θ. 2) = γνώμων,
gnomon -onis, ἄ.
γνωμάτευμα, τὸ judicium, -i, οὐ.
sententia, -ae, θ.
γνωματεύω sententiam dico.
γνώμη ἢ 1) = νοῦς, λογικόν, mens,
-ntis, θ. animus, -i, ἄ. intellectus -us,
ἄ. ratio, -ōnis, θ. 2) sententia, -ae,
θ. ἢ περί τινος γνώμη, sententia de re.
γνώμην ἀποφαίνομαι, dico sententiam.
ἐρωτῶ τίνα τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, aliquem
sententiam rogo. κατὰ τὴν ἑμὴν γνώ-
μην, κατὰ γὰρ τὴν ἑμὴν γνώμην, meā
sententia, meā quidem sententia. ἐμ-
μένω τῇ γνώμῃ, praesto, maneo in
sententia γνώμαι, sententia e: 3)
= βουλή, consilium, -i, οὐ. πανούργος
γνώμη, callidum consilium. 4) = κρί-
σις, iudicium, -i, οὐ 5) = δόξα, opi-
nio -onis, θ. κατὰ τὴν γνώμην (δ. ἴ-
ξαν) τῶν πολλῶν, opinione vulgi. 6)
ratio, -ōnis, θ. ἢ αὐτοῦ γνώμη οὐκ
ἐκράτησεν, ratio ejus non valuit.
γνωμίδιον τὸ sententiola, -ae, θ.
γνωμικόν, τὸ sententia; dictum.
γνωμικός, ἢ, ὄν' 1) gnomicus, a,
um. 2) sententiosus, a, um.
γνωμικῶς sententiose.
γνωμοδοτέω -ω opinionem dico.

γυναικοπερσώπος, ον muliebrem faciem habens.
γυναικόφρων muliebriter sentiens
γυναικοφυής muliebris naturae
γυναικόφωνος, ον muliebri voce praeditus
γυναικόψυχος muliebris animi
γυναικώ -ω muliero (aliquem).
γυναικώδης, es muliebris, e; mulieris similis
γυναικωδής muliebriter.
γυναικών δ gynaecium -i, οδ. δ ἐπὶ τοῦ γυναικῶνος, gynaeciarus, -i, δ γυναικωνίτις, ἡ gynaecionitis, -idis, θ.
γύναιον, τό muliercula -ae, θ.
γυνή ἡ 1 (ἀντίθ. τῷ ἀρσενί) femina, -ae, θ. 2) (ὡς πρὸς τὸ ἀσθ. καὶ τρυφερόν), mulier -eris, θ. 3) = σύζυγος, uxor, -oris; conjux -ugis, θ γυνῆκα ἀγορεύει, uxorem duco.
γύπινος, γυπώδης vulturinus, a, um
γύργαθος, δ canistrum e vimine.
γυρεύω circumiens quaero.

Δ

Δ, δ (δέλτα), τὸ τέταρτον γράμμα, littera Δ. ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν δ' = quatuor ἢ quartus, a, um τὸ δε, δ = quatuor millia.
δαγκάνω = δάκνω.
δαδίων, τό 1) = λαμπάδιον, facula, -ae, θ. *2) = taeda, -ae, θ.
δαδοκοπέω -ω, δαδουργέω -ω pinum in fascies scindo.
δαδόμαι -οῦμαι taeda fio
δαδουργός, ον taedas conficiens
δαδουρέω -ω faciem praefero.
δαδουρία, ἡ facium gestatio.
δαδοῦχος, ον taedam gestans; taedifer, a, um. δαδοῦχοι, sacerdotes Cereris. τρο. δαδοῦχοι τῆς σοφίας, sacerdotes sapientiae.
δαδοφορέω -ω taedam fero
δαδοφόρος, ον taedifer, a, um.
δαδώδης, es 1) taedae similis. 2) taedis abundans
δαμοσύνη, ἡ peritia -ae, θ. scientia, -ae, θ.
δαήμων, ον sciens, ntis; peritus, a, um
δαι, εὐχρ. ἐν τοῖς τί δαί; πῶς δαι; quid igitur; quid porro.

Δαίδαλιος, ον Daedalus, a, um
δαίδαλος, α, ον (= τεχνικ. ε) daedalus, a, um; artificiosus, a, um
δαίδαλλω artificiose facio.
δαίδαλμα, τό artificium, -ii, οδ.
δαίδαλος, δ Daedalus, -i, δ.
δαιμονάω -ω, δαιμονιάω -ω, δαιμονίζομαι a daemone agitor; furor correptus sum; insano, -ire.
δαιμονιακός daemoniacus, a, um.
δαιμονικός, ἡ δὲ daemoniacus, a, um.
δαιμονιόληπτος, ον a daemone correptus, a, um.
δαιμόνιον, τό 1) numen, -is, οδ. genius, -ii, δ. daemonion, -ii, οδ. τὸ δαιμόνιον ὁ γενεθλῖος δαίμων τοῦ ἀνθρώπου, genius hominis. περὶ τοῦ Σωκράτους δαιμονίου de Soeratis genio (ἡ daemonio) ἐντεῦθεν = deus, -i, δ. 2) + genius malus; diabolus, -i, δ.
δαιμονιόπληκτος, ον a daemone percussus, a, um.
δαιμόνιος, (α), ον divinus, a, um.
δαίμωνιος, a, um; excellens, -ntis. ἐντεῦθεν. eximius, a, um; daemone similis.
δαιμονιόδης, es daemone similis.
δαιμονίως divinitus; eximie.

δαιμονολάτρης daemonicola, -ae.
δαιμονόληπτος, ον a daemone correptus, a, um.
δαίμων, δ, ἡ 1. numen, -is, οδ. οἱ δαίμονες τῶν ὀρέων, numina montis. ἐντεῦθεν. = dens -i, δ. dea -ae, θ. 2) genius, -ii, δ. daemonion, -is, δ. ο δαίμων τοῦ τόπου, genius loci ὁ δαίμων τοῦ ἀνθρώπου, genius hominis. 3) + genius malus. diabolus, -i, δ.
δαίς δαίτης ἡ daps, -pis, θ. epulum -i, οδ.
δαιτυμόν, δ. epulo, -onis, δ. convivium, -ae, δ.
δακέθυμος, ον mordens animum; mordax, -acis.
δάκνω (τινὰ ἢ τι) mordeo (mordeo, morsum, -ere) aliquem ἢ aliquid τροπ. δάκνω (= κερτ. μὲν τινα mordeo aliquem. δάννομαι. mordeor (-eri) ὁπὸ κυνὸς δαχθεῖς, δεδηγμένος, a cane morsus. δ κνομαι ἐπὶ τινι, mordeor (irascor) re aliqua.
Δακοί, οδ. Daci, -orum, δ. Δακίος, Dacus, a, um. Dacius, a, um; Δακία, Dacia, -ae, θ.
δακρύδιον, τό lacrymula, -ae.
δάκρυον, τό lacrima, -ae, θ. τὰ δάκρυα, lacrymae, fletus δάκρυα χέω, lacrimas fundo effundo. ἀφθονα δάκρυα χέω, vim lacrymarum fundo δάκρυα πολλὰ γειμαρρὸν δακρύων, χέω, ingentem vim lacrymarum profundo. δακρύων ἐμπλήματα τις, lacrymas oboriuntur alicui. προάγω τινα εἰς δάκρυα, κλαίοντα καθίζω τινα, lacrimas ἢ fletum moveo alicui. οὐχ ὁλός τ' εἴμι κατέχειν τὰ δάκρυα, lacrymas tenere non possum. ὁπὸ τῶν δακρύων οὐ δύναμαι λέγειν, prae lacrymis loqui non possum. μετὰ δακρύων, lacrimabiliter. σὺν δακρύοις, flebiliter. μετὰ πολλῶν (μετὰ θερμῶν) δακρύων, multis cum lacrimis; magno cum fletu; lacrimose
δακρυοποιός, ον lacrimas ciens; flebilis, e.
δακρυρορέω -ω in lacrimas effundor. δακρυρορῶν, lacrimabundus.
δακρύρορος, ον lacrimas fundens
δακρυτός, ἡ, ον lacrimabilis, e; flebilis, e.
δακρυχέων, ουσά ον lacrimas fundens; lacrymis obortis
δακρύω lacrimo -are (ἐν γένει) fleo,

-ere (ἐκ λύπης); lacrimas fundo profundo. δακρύων, flens, -ntis. πολλὰ δακρύων, lacrimosus. δακρύω τι ἢ ἐπὶ τινι, lacrimo. collacrimo. illacrimo aliquid ἢ de re aliqua; fleo de re aliqua. δακρύω τινα, lacrymo, fleo aliquem τὸ δακρύειν, lacrimatio, -onis
δακρυώδης, es 1) lacrimosus, a, um. 2) lacrimabilis, e.
δακτυλήθεα, ἡ digitabulum, -i, οδ.
δακτυλίδιον, τό anellus, -i, δ.
δακτυλικός, ἡ, ον 1) digitalis, e. 2) dactylicus, a, um
δακτυλιόγλυφία, ἡ annulorum scalpitura
δακτυλιόγράφος qui annulos scalpit
δακτυλιοθήκη, ἡ dactyliotheca, -ae.
δακτυλιουργός, δ. anularius, -i, δ.
δακτύλιος, δ. anulus, -i, δ. δακτύλιον φέρων, annulatus, a, um.
δακτυλοδεικτέω -ω digito monstro (aliquem). δακτυλοδεικτοῦμαι, digitis monstor.
δακτυλόδεικτος digitis monstratus.
δακτυλοειδής, es digito similis.
δάκτυλος, δ. 1) digitus, -i, δ. ο μίγας δάκτυλος, pollex, -icis, δ. ὁ λιγανός δάκτυλος, index, -icis, δ. ὁ μέσος δάκτυλος, digitus medius. ὁ παράμεσος δάκτυλος, digitus medicus (καὶ medius) ἢ minimo proximus. ὁ μικρὸς δάκτυλος, ὁ μῖνιστος, digitus minimus. 2) = μετρικὸς ποῦς, dactylus.
δακτυλωτός, ἡ, ον digitatus, a, um.
Δαλμάται, Δαλματῆς, οδ. Dalmatae, -arum. Δαλματία, Dalmatia, -ae. Δαλματικός, Dalmaticus, a, um.
δαλός, δ. titio, -onis, θ. torris, -is, δ.
δαμάζω 1) domo (-ui, -itum, -are), aliquem ἢ aliquid (bestiam, hostes). *2) ἐπὶ ἀνθρ. καὶ ἀνθρωπίνων παθῶν, coerceo (juventutem, cupiditatem); cohibeo (iracundiam, animum).
δάμαλις, ἡ 1) juvenca, -ae, 2) vitula -ae, θ. 3) vaculla, -ae, θ.
δάμαλος, δ. damalio, -onis, δ.
δάμας, ἡ uxor, -oris, θ.
δάμασις ἡ domitura, -ae, θ.
Δαμασκός, ἡ Damascus, i, θ. Δαμασκηνός, Damascenus, a, um.
δαμαστήρ, δ. domitor, -oris, δ.
δαμαστήριος, α, ον domans, -ntis.
δαμάτεια, ἡ domitrix, -icis, θ.

Δανάη, ἡ Danae, -es, θ. Δαναΐς, Danaeja, a, um.
Δαναοί, οἱ Danai, -orum. Δαναΐδαι, Danaidae, -arum.
Δαναΐς ἡ Danaïs, -idis, θ. Δαναΐδες, Danaides, -um.
δανείζω (τινὶ τι) 1) mutuum do (alicui aliquid). commodo (alicui aliquid). 2) δανείζω τι ἀργύριον, χρήματα, pecuniam alicui mutuum do credo alicui pecuniam. 3) δανείζω δανείσασα, creditrix, -icis. θ. 3) δανείζω ἐπὶ τόκῳ, pecuniam fenero; pecuniam fenore do ἢ fenore occupo, colloco. 4) δανείζομαι τι παρὰ τινος, mutuor aliquid ab aliquo; mutuum sumo ab aliquo. δανείζομαι ἀργύριον (χρήματα) παρὰ τινος, feneror pecuniam ab aliquo δανείζομαι ἐπὶ τόκῳ, pecuniam fenore accipio ἢ sumo.
δάνειον, δάνεισμα, τό mutuum, -i, οὐ. pecunia mutua data.
δανεισμός, δ. feneratio, -onis, θ.
δανειστής, δ. fenerator, -oris, δ. creditor, -oris, δ. commodator, -oris, δ. δανειστικός, ἡ, ὄν feneratorius, a, um.
δαπανᾶω -ω 1) insumo (καὶ ἰσχυρ.) consumo (-mpsi, -ptum, -ere) aliquid. δαπανῶ τι ἢ τι (εἰς ὄν) con-sumo aliquid in re (in emtionibus) 2) impendo, (-di, -sum, -ere) aliquid in aliquid.
δαπάνη ἡ insumptio, -onis, θ. (ἰσχυρ.) consumptio, -onis, θ. sumptus, -ūs, δ. dispendium, -i, οὐ. *ἰδ. αἰς δαπάναις, suis sumptibus.
δαπάνημα, τό sumptus, -ūs, δ.
δαπανηρός, ὁ, ὄν impensus, a, um; sumptuosus, a, um; τὸ δαπανηρόν, sumptuositas, -atis, θ.
δαπανηρῶς impense; sumptuose.
δαπανητικός sumptuarius, a, um.
δαπέδον, τό pavementum, -i, οὐ. so-lum -i οὐ.
Δαρδανός, δ. Dardanus, -i. Δαρδανίδαι, Dardanides, -ae. Δαρδανίδαι, Dardanidae, -arum. Δαρδάνιος, Dardanius, a, um. Δαρδανία, Dardania.
Δαρεῖος, δ. Darëus ἢ Darius, -i.
Δαρεικός, numus aureus Darii.
δάς (δαδός) ἡ 1) taeda, -ae, θ. 2) λαμπάς, fax, facis, θ. 3) pinus, -us, θ.
δασύς dense; spiritu aspero.

δάμευσις, ἡ distributio, -onis, θ.
δασμολογέω -ω tributa exigo.
δασμολογία ἡ tributorum exactio.
δασμολόγος, δ. tributorum exactor.
δασμός, δ. tributum, -i, οὐ. vecti-gal, -alis, οὐ.
δασμοφορέω -ω tributa confero ἢ pendo ἢ solvo.
δασμοφόρος, ὄν tributarius, a, um.
δάσος, τό 1) να, -ae. θ. 2) fruti-cetum, -i, οὐ.
δασόφρυνς densis superciliis praeditus, a, um.
δασυγένειος densam barbam habens.
δασύθριξ densos capillos habens.
δασύκνημος hirsuta crura habens.
δασύμαλλος, ὄν pilosus, a, um.
δασύνω 1) pilosum reddo (aliquid). δασύνομαι, pilosus fio. 3) denso -are.
δασύνω spiritu aspero signo.
δασύπους (λαγώς) dasypus, -odis, δ.
δασυπόγων densam barbam habens.
δασύς, εἴα, ὁ 1) πυκνός, densus, a, um. δασία ἔλη, densa silva. ἄλσος δίνδροις δασύ, nemus arboribus densum. 2) μαλλιαρός, pilosus, a, um; hirsutus, a, um. 3) τὸ δασὺ πνεῦμα, ἡ δασία, spiritus asper. τὰ δασέα (σύμ-φωνα), aspiratae.
δασύσκιος, ὄν umbrosus, a, um.
δασυσμός (φωνής) aspiratio vocis.
δασύστερνος, ὄν hirsutum pectus habens.
δασύτης, ἡ 1) densitas, -atis, θ. 2) aspiratio vocis.
δασυχαίτης densam jubam habens.
δασώδης, εἰς silvester, -stris, -stre.
Δάτις, δ. Datis, δ. Δατισμός, Datis-mus, barbarismus.
δαυκεῖον, τό rubia, -ae, θ.
δαῦκος, τό carota, -ae, θ.
Δαυλιάς, ἡ Daulias, -ādias, θ. αἱ Δαυλιάδες κόραι, Dauliades puellae.
Δαυλῆς, Δαύλεια, ἡ Daulis, -idis, θ.
Δαυνία ἡ Daunias, -adis, θ. Δαύνιοι, Daunii, -orum.
δαφναῖος, δάφνηνος laureus, a, um.
δάφνη, ἡ laurus, -i, θ. στέφανος δάφνης, laurea, -ae, θ. στέφανιον δάφνης laureola, -ae, θ.
δαφνηφορέω -ω laurum gesto; laureatus sum.
δαφνηφογία, ἡ lauri gestatio.
δαφνηφόρος, ὄν 1) laurifer, -era,

-erum. 2) = δάφνη στεφανωμένος, laureatus, a, um.
δάφνιος, δάφνηνος, ὄν laureus, a, um; laurinus, a, um.
δαφνίς, ἡ bacca laurea.
δαφνίτης, ἡ laureus, a, um.
δαφνοειδής, εἰς lauri similis.
δαφνόκομος lauricomus.
δαφνών, δ lauretum, -i, οὐ.
δαψιλλεία, ἡ abundantia, -ae, θ. largitas, -atis θ. affluentia, -ae, θ. ubertas, -atis θ.
δαψιλεύομαι largior, -iri.
δαψιλής, εἰς largus, a, um; uber, -oris; μισθὸς δαψιλής, praemium uber.
δαψιλῶς abundanter; largitor, affluenter; dapsiliter.
δέ autem, vero, sed.
δέδια, δέδοικα τινα ἢ τι timeo, formido aliquem ἢ aliquid δέδια ὑπὲρ τινος, timeo alicui. δέδια μὴ γένηται, timeo, ne fiat. δέδια μὴ οὐκ ἀντίχης, timeo ut sustineas.
δέησις, ἡ precatio, -onis, θ. precatus, -us, δ. prex, -ecis, θ. αἱ δέησεις, preces -um. μετὰ δέησεως, per precem.
precario μετὰ δέησεων αἰτῶ, precario peto. χαριζόμενος ταῖς δέησεσι δίδωμι τι. precario do. καταφεύγω πρὸς δέησεις, ad preces descendo. δέησεις ποιοῦμαι, preces adhibeo.
δεητικός, ἡ, ὄν precarius, a, um.
δεῦ 1) = πρὸς, oportet (-ui -ere); δεῖ τὰ γρήματα δοῦναι, pecuniam dare oportet. δεῖ σκοπεῖν τοὺς δικαστάς, iudices videant oportet. 2) = χρεὶα ἐστὶ; δεῖ τινὶ τινος, opus est alicui res ἢ (ἀπρος) re; δεῖ ἡμῖν στρατηγόν, nobis dux (duce) opus est. δεῖ χρημάτων, pecuniae opus sunt οὕτω δεῖ γενέσθαι, ita rem fieri opus est. 3) δεῖ εἰδέναι, quod scitu opus est. 4) πολλοῦ δεῖ οὕτως εἶναι, multum abest quin (quominus) ita sit. συνήθ. πολλοῦ γε δεῖ, πολλοῦ γε καὶ δεῖ multum abest, ἔντεθ. -paene. Ἰδὲ δέω 2. δέομαι.
δείγμα, τό 1) specimen, -inis, οὐ.
2) documentum, -i, οὐ.
δείκνυμι, δεικνύω -indico (-are) aliquid; ostendo (-ndi, -nsum -ere) alicui aliquid; monstro (-are) alicui aliquid; demonstro (-are) aliquid.
δεικτής, δεικτής, δ demonstrator.
δεικτικός, ἡ, ὄν ostentivus, a, um;

demonstrativus, a, um. **δεικνύω** ἐντω-νομία pronomen demonstrativum.
δειλαίνω timidus sum.
δείλαιος, α ὄν miser, era, erum.
δείλη, ἡ crepusculum, i, οὐ. ἐντεθ. = vespere. πρὶ δείλην, περὶ δείλην ἑσπέραν. sub ἢ ad vesperum, vespere-rascente coelo.
δειλία, ἡ timidas, -atis, θ.
δειλιάσις, ἡ pavor, -oris, δ.
δειλιάω -ω formido, -are; ob igna-viam defugio.
δειλινός, ἡ, ὄν vespertinus, a, um. τὸ δειλινόν (βρῶμα), merenda, -ae, θ.
δειλός, ἡ, ὄν timidus, a, um.
δειλῶς timide. δειλῶς ἔχω πρὸς τι, timidus sum alicujus rei.
δειλόφυχος timidi animi.
δείμα, τό formidamen -inis, οὐ. formido -inis, οὐ.
δειμαίνω timeo, -ere. alicui.
δειμαλέος, α, ὄν formidolosus, a, um.
δειματώ -ω terrifico, -are.
δειματώδης, εἰς (= φοβερός) terribilis, e; formidolosus, a, um.
δείνα (δείνος) ὁ, ἡ, τό quidam, quaedam, quoddam, δ. δεινὸς καὶ ὁ δεινός, hic et ille.
δεινολογέομαι -οῦμαι graviter con-queror; miserabiliter lugeo.
δεινολογία, ἡ conquestio, -onis. δεινολογίαν διατίθεσθαι, graviter conqueri.
δεινοπαθέω -ω indigne patior.
δεινοπαθής, εἰς gravi affectus injuria.
δεινοποιέω -ω augeo, amplifico (aliquid) dicendo.
δεινός, ἡ, ὄν 1) terribilis, e; horribilis, e; formidabilis, e; immanis, e; dirus, a, um. 2) acer, acris, acro; gravis, e; δεινός ἔρω, acer, gravis amor. δεινότητος πόλεμος, acerrimum bellum. 3) fortis, e; potens, -ntis; excellens, -ntis. 4) δεινός (μετ' ἀπαρεμφ. ἢ αἰτιατ. ἢ δεινός, περὶ τι) peritus, a, um. alicujus rei, sollers, -rtis (in aliqua re). 5) δεινός λέγειν, facundus, a, um; eloquens, -ntis, 4) mirabilis, e. (λα-γος, πρόγματ. δεινὸν ἂν εἴη, mirum, mirabile esset. 5) intolerabilis, e. (βίος, ἀκαυχοντία. 6) τὸ δεινόν, pericu-lum, -i, οὐ. τὰ δεινὰ, pericula mala. 7) δεινὸν ποιοῦμαι τι, aegre fero ali-quid. 8) δεινὸν γίγνεται ἢ ἐστὶ μὴ, me-tuendum est, ne.

δεινότης, ἡ 1) atrocitas. -atis. θ
2) acrimonia, -ae, θ δεινότης λόγων.
ἡ ἐν τοῖς λόγοις δεινότης. eloquentia,
-ae, facundia. -ae, θ. δεινότης ψυχῆς,
ardor mentis.
δεινώω -ω exaggero (aliquid).
δεινῶς, εὐ/ρ ἐν τοῖς δεινῶς μέλαι.
nimis niger, δεινῶς ἔχειν male habere.
δεινῶς φέρειν aegre ferre.
δείνωσις (σγ. ἔη.) exaggeratio
δείξις, ἡ 1) ostensio, -onis, θ. osten-
tatio, -onis, θ. 2) = ἐπιδείξις, decla-
matio, -onis.
δειπνάριον, τό coenula, -ae, θ.
δειπνέω -ω 1 coeno, -are; δεδει-
πνῶς, coenatus, a, um 2) πολλά-
κις δειπνῶ, εἰώθα δειπνεῖν, coenito, -are.
δειπνησεῖω coenaturio, -ire.
δειπνητήριον τό coenaculum, -i,
οὐδ. coenatorium, -i, οὐδ. μικρὸν δειπνη-
τήριον, coenatiuncula, -ae, θ
δειπνητικός, ἡ, ὅν coenaticus, a,
um; coenatorius, a, um.
δειπνίδιον, τό coenula, -ae, θ.
δειπνίζω (τινά) coenam do (prae-
beo) alicui.
δειπνοθήρας, **δειπνολόχος** para-
bitus.
δείπνον, τό coena, -ae, θ. ἐπὶ δει-
πνον καλῶ τινα, ad coenam invito
(voco) aliquem. ἐπὶ δειπνον ἔρχομαι,
ad coenam venio. παρὰ δειπνον, inter
coenam. δειπνον ὑποδεκτικόν, adventi-
cia coena.
δειπνοποιέομαι -οῦμαι coenam fa-
cio ἢ paro
δειπνοποιῖτα, ἡ apparatio coenae.
δειπνοποιός coenam parans.
δειπνοφορία πρώτη, δευτέρα, coena
prima, altera
δειράς, ἡ jugum montis.
δειρή, ἡ 1) cervix, -icis, θ. collum,
-i, οὐδ 2) jugum montis.
δειροπέδη, ἡ columbar, -aris, οὐδ.
δειροτομέω -ω decollo, -are.
δαισδαμονέω -ω superstitiosus
sum.
δαισδαμονία, ἡ superstitio, -onis
δαισδαμόνως superstitiose.
δαισδαμων superstitiosus, a, um.
δέκα decem. ἀνὰ δέκα, deni, ae, a.
οἱ δέκα (ἄνδρες), decemviri, -orum.
δεκαδάκτυλος, ὅν decem digitos
habens; denarius, a, um.

δεκαδόρυχος, ὁ decemvir, -viri, &
οἱ δεκαδόρυχοι, decemviri, -orum
δεκαδορία, ἡ 1) decuriatus, -us,
& 2) decemviratus, -us &
δεκαδορικός, ἡ, ὅν decemviralis, e.
δεκάδαρχος, ὁ decurio, -onis &
παρὰ Ῥωμα decemvir, -i, &
δεκάδελτος lex e decem tabulis.
δεκαδύς, ὁ decurialis, e.
δεκαδικός, ἡ, ὅν decurialis, e; de-
narius a, um.
δεκαεννέα undeviginti.
δεκαέξ sedecim
δεκαεπτὰ septendecim.
δεκαετηρίς, ἡ decennium, -i, οὐδ.
δεκαέτηρος, ὅν decennis, e. τὰ δε-
καέτηρα (ἑορτὴ δεκαέτηρος). decennia.
δεκαετής, ἑς decem annorum; de-
cennis, e
δεκαετία, ἡ decennium, -i, οὐδ
δεκάζω (θώροι; διαφθεῖρω) decurio,
-are; corrumpo aliquem (pecunia,
praemio).
δεκάκις decies.
δεκακισχίλιοι, αι, α decem millia.
δεκάκλινος decem lectos habens.
δεκακυσία fluctus decumanus.
δεκάλιτρος, ὅν decem librarum.
δεκάλογος, ὁ decalogus, -i, &
δεκάμηνος, ὅν decemmesis, e.
δεκανδρικός decemviralis, e.
***δεκανεύς**, ὁ decurio, -onis, &
δεκανία, ἡ decuria, -ae, θ.
δεκαοντώ duodeviginti.
δεκαπηχυαῖος, **δεκαπηχυς** qui est
decem cubitorum.
δεκαπλασιάζω decempletum fa-
cio. δεκαπ. ασιασθεῖς, decuplatus, a, um
δεκαπλάσιος, α, ὅν decemplex, -icis.
τὸ δεκαπλάσιον, decies tantum.
δεκαπλασίως decies tantum.
δεκάπλεθρος, ὅν decem jugerum.
δεκαπλοῦς, οὐδ decemplex, -icis.
δεκάπους, ὅν decem pedes habens,
decem pedibus instructus. δεκάπου
μέτρον, decempeda, -ae, θ.
δεκαπρωτεία decemprimatus, us.
δεκάπρωτοι (βουλευταὶ) decemprimi
δεκάρχος, ὁ decemvir, -i. οἱ δεκά-
ρχοι, decemviri, -orum
δεκαρχία, ἡ decemviratus, -us, &
δεκαρχικός, ἡ ὅν decemviralis, e.
δεκάς, ἡ 1) decuria, -ae, θ. κατὰ
δεκάδας, decuriatim. ἡ κατὰ δεκάδας

διαίρεσις. decuriatus, -us, & κατὰ δε-
κάδας διαίρω, decurio, -are. 2) decas.
-adis, θ
δεκασμός, ὁ corruptela (pecuniis.
praemiis); largitio, -onis
δεκάστεγος decem tabulata habens.
δεκάστηλος, (ναός) decastylus, -i
δεκατάδιε, α, ὅν decem dierum;
decimo die.
δεκατάλαντος (λίθος, ὧρεά) decem
talantorum.
δεκατεία, ἡ decimatio, -onis, θ.
δεκατευτής, ὁ decimanus, -i, & ἡ
γυνὴ τοῦ δεκατευτοῦ, decimana, ae, θ
δεκατεύω 1) decimo, -are. 2) ἀγρό;
δεκατευόμενος, ager decimanus. δεκα-
τευόμενοι (δεκατούμενοι) ἀγροί, decima-
tes, -ium, &
δεκατεύσις, ἡ decimatio, -onis, θ.
δεκάτη, ἡ decima, -ae, θ τῆς δε-
κάτης, decimanus, a, um. ἡ δεκάτη τοῦ
σίτου frumentum decimanum.
δεκατηλόγος, ὁ decimanus, -i, &
δεκατημόριον, τό decima pars.
δεκατηφόρος, ὅν decimas ferens.
δέκατος, ἡ ὅν decimus, a, um. τὸ
δέκατον, decimum.
δεκατρεῖς, -τρία tredecim.
δεκατώνης, ὁ decumanus, -i, &
δεκάφυλος decem tribus habens.
δεκάχαλκον, τό denarius, -i, &
δεκαχὴ decem partibus
δεκάχορδος decem chordas habens
δεκέμβολος decem rostra habens
Δεκέμβριος, ὁ December, -bris, &
δεκετηρίς, **δεκέτηρος**, decennialis, e
δεκέτης, ὁ decem annorum.
δεκήρης, ἡ deceris, -is, θ.
δεκτικός, ἡ, ὅν, ad recipiendum
aptus, a, um; idoneus ad aliquid;
eapax, -acis.
δεκτός, ἡ, ὅν acceptus, a, um.
δελέάζω 1) inesco -are aliquem.
2) μεταφ. α) allicio ἢ illicio (-lexi,
-lectum -ere). β) decipio (-ē, i, -ere.
aliquem. **δελέάζομαι** τινα, allicior (-ctus
sum; aliqua re.
δελέαμα, **δελέασμα**, **δέλεαρ**, τό
esca, -ae, θ. μεταφ. illecebrae -arum,
illectamentum, -i, οὐδ. fraus, -udis, θ.
δελέαρχαξ, ὁ, ἡ escam rapiens.
δελεσμάτιον, τό illectamentum, -i.
δελεασμός, ὁ actio inescandi; do-

δελεαστικός, ἡ, ὅν ad illiciendum
aptus. ad decipiendum aptus, a, um.
δελέαστρον, τό decipulum, -i, οὐδ.
δέλτα, τό delta.
δελτάριον, **δελτίον** tabella, -ae, θ.
δελτοιδής, ἑς delta similis.
δέλτος, ἡ 1) pugillares, -ium, &
ὁ κατασκευάων δελτους, pugillarius
-ii 2) tabella, -ae, θ 3) codicillus.
δελφάκιον, τό porcellus, -i, &
δέλφαξ, ὁ porcus, -i, &
Δελφικός, ἡ, ὅν Delphicus, a, um.
Δελφικός, Delphice,
δελφίν, ὁ delphin, -inis; delphinus, -i.
δελφινίσκος, ὁ parvus delphinus.
δελφινοειδής delphino similis.
Δελφίς (Νηβία) Delphis, -idis, θ.
Δελφοί, οἱ Delphi, -orum, & ὁ ἐν
Δελφοῖς ναῖων (ὁ Ἀπόλλων), Delphi-
cola, -ae, &
δελφύς (μήτρα) uterus, -i, θ.
δέμα, τό vinculum, -i, οὐδ; illiga-
mentum, -i, οὐδ. fasciculus, -i, &
δέμας (π) corpus, oris; statura, -ae.
δεμάτιον, τό fasciculus, -i, &
δέμω, **δέμομαι** (οἶκον) aedifico.
δενδράς, ἡ arboribus frequens.
δενδρῆεις, **δενδρώεις** arboreus.
δενδρίζω, **δενδροῦμαι** arboreseco, -ere
δενδρικός, ἡ, ὅν arboreus, a, um;
arborarius, a, um
δενδρίον, τό arbuscula, -ae, θ.
δενδρίτης, **δενδρίτις** ad arborem per-
tinens; arbustivus, a, um.
δενδροειδής, ἑς arbore similis.
δενδροκολάπτης, ὁ picus, -i, &
1. **δενδροκόμος** arboribus ornatus.
2. **δενδροκόμος**, ὁ arborator, -oris, &
δενδροκοπέω -ω arbores excindo.
δενδρολίβανος, ἡ ros marinus.
δένδρον, τό arbor, -oris, θ. arbu-
stum, -i, οὐδ. τὰ δένδρα, arbusta, -orum
δενδρόομαι -οῦμαι arboresco, -ere.
δενδροτομέω -ω arbores excindo;
ἐντεθ. = vasto, -are; populus, -ari
δενδροτομία, ἡ arborum excissio.
ἐντεθ. = vastatio, -onis, θ.
δενδροτόμος, ὅν arbores exciscens
δενδροφορία, ἡ arborum feracitas.
δενδροφόρος, ὅν arborum ferax.
δενδροφυτέω -ω arbusto, -are.
δενδροφυτία, ἡ arborum consitio;
συγκ. arbores, -orum, θ.
δενδροφυτος, ὅν arboribus consitus

δενδρύφιον, τό· arbuscula, -ae, θ.
δενδρώδης, ες 1) = δενδροειδής, ar-
bore similis *2) = πολυδενδρός, arbo-
reus, a, um; arbuteus, a, um.

δενδρῶν, δ' arborētum, -i, οὐ. ar-
bustum, -i, οὐ.

δενδρῶτις (πέτρα)· arboribus densa.
δεξαμενή, ἡ· receptaculum aquae.

ἐπὶ οὗτος δ. ὑδάτων, cisterna, -ae, θ.

δεξιὰ (χερὶς)· dextra manus ἡ ἀπλῶς
dextra (ἡ dextera), -ae, θ. ἐπὶ δεξιᾷ,
dextrā ἢ ad dextram, ἐκ δεξιᾶς. ἐν
δεξιᾷ, a dextra. ἡ ἐπὶ δεξιᾷ στροφή,
dextratio, -onis. ἐπὶ δεξιᾷ ὦν, dextra-
tus, a, um. ἐπὶ δεξιᾶς, εἰς δεξιᾶ, dex-
trorsum.

δεξιόθεν· dextrā, dexterā.

δεξιόμοι -οῦμαι (τινα)· prehendo
dextram alicujus, datā dextrā valu-
to aliquem. δεξιούμενα ἀλλήλους, con-
serimus dextras. δεξιωσάμενοι ἀλλή-
λους, uatis inter se dextris.

δεξιός, ὁ, ὄν dexter, -tra (-tera),
-trum (-terum) δεξιώτερος, dexterior.
δεξιώτατος dextimus. τὸ δεξιὸν κέρας,
dextrum cornu. δεξιὸς πέμπειν, δεξιὸς
εἶρεσιν (ὡς σημεῖον ὁμοιότητος), dextras mit-
tere, dextram ferre. τὰ δεξιὰ, dex-
tera ἢ dextra, -orum. δεξιὸς (αἴσιος)
οἰωνός, sinisterum omen ἢ (καθ' ἑλλη-
νισμὸν), dextrum omen. μετφ. = ἐπιδέ-
ξιος, dexter, a, um; sollers, -rtis.

δεξιότης, ἡ· dexteritas -atis, θ.

δεξιόμα, τό· bona receptio.

δεξιῶς (= ἐπιδεξιῶς)· dextre ἢ dex-
tere δεξιώτερον dexterius.

δεξιῶσις, ἡ· 1) exceptio liberalis;
bona receptio. 2) = ζήτησις ἀρχῆς, am-
bitio, -onis, θ.

δέομαι 1) = ἐνδεής εἶμι, egeo (-ui,
-ere). 2) δέομαι τινος. α) - οὐκ ἔχω τι,
egeo aliqua re ἢ alicujus rei. β) = ἔχω
χεῖραν τινός, opus est mihi res (re)

δεῖται τις τινος, opus est alicui res
(re). δέομεθα στρατηγοῦ, nobis dux
(duce) opus est. 3) δέομαι τινός τι. α)
(duce) opus est. 3) δέομαι τινός τι. α)
= αἰτῶ τινα ἢ παρὰ τινός τι, rogo (-āre)
aliquem (ab aliquo) aliquid. δέομαι
αὐτοῦ δοῦναι μοι τοῦτο, te rogo, ut mihi
hoc des. γ) = αἰτούμαι παρὰ τινός τι,
habeo τινα, oro aliquem (ab aliquo)
aliquid. πολλὰ τῶν θεῶν δέομεν, οὐ,
multa deos orans δέομαι σου, te oro.

δέον (δεόντος)· necessarium. ἐν δέοντι

(ὁ δὲ λ. καιρῷ), εἰς δέον opportune. εἰς τὸ
δέον, ad res necessarias παρὰ τοῦ δέον-
τος, ultra quam oportet δέον (αἰτ.
ἀπὸ λ.) quum oporteret. Ἰδ. δέων.

δεόντως· decenter; commode.

δέος, τό· formido, -inis θ. metus.

-ns; pavor, -oris, ἄ. timiditas, -atis, θ.

δέπας, τό· patera -ae θ.

δέρας (δέρμα) τό· pellis, -is, θ. τὸ

χρυσόμαλλον δέρας, exuviae pecudis.

δέρη ἡ· cervix -icis, θ.

δέρκομαι· video -ere; aspicio, -ere.

δέρμα, τό· 1) pellis, -is, θ. 2) cor-
ium -i, οὐ. 3) οὐ χρώς, cutis, is, θ.

τὸ δέσμα τῆς βαγῆς, cutis uvae.

δεσμάτινος, ἡ, ὄν· corio factus;
scortus, a, um.

δεσμάτιον· τό· pellicula, -ae, θ. cu-
ticula, -ae, θ.

δεσματουργός, δ'· pellio, -onis, ἄ.

δεσματοφορέω -ω pelle amictum sum

δεσματοῶ -ω pelliculo, -are.

δεσματοδής, ες· corio similis.

δέρξις, ἡ· visio, -onis, θ.

δέρρις, ἡ· pellis, -is, θ. corium, -i, οὐ.

δέρω (μαστιγῶ)· verbero, -are; virga

caedo (aliquem).

δέσις, ἡ 1) vincitura, -ae, θ. 2) li-

gatio, -onis, θ. 3) nodus, -i, ἄ. 4) ἐν

τῇ τραγῳδ. implicatio, -onis, θ.

δεσμά, τὰ· vincula -orum, οὐ. πα-

ριβάλλω τινὰ δεσμοῖς, in vincula con-

necto, vinculis do aliquem.

δεσμεύσις, ἡ· vinculus, -ūs, ἄ.

δεσμευτής, δ'· vincitor, -oris, ἄ.

δεσμεύω in vincula conjicio (ali-

quem; catenis vincio (aliquem).

δέσμη, ἡ· fasciculus, -i, ἄ. fasci-

-is, ἀνθῶν δέσμη, fasciculus, -i, ἄ. δέσμη

ράβδων (τῶν ὑπᾶτων κλ.), fasces -ium.

δέσμιος, α, ὄν· vincetus, a, um.

δεσμός, ἡ· fasciculus, -i, ἄ.

δεσμός, δ' (πλ. οἱ δεσμοί) 1) reti-

naculum, -i, οὐ. 2) vinculum, -i, οὐ.

οἱ τῆς φιλίας δεσμοί, vincula amicitiae.

Ἰδ. δεσμά.

δεσμοφύλαξ, δ'· carcerarius, -i, ἄ.

δεσμός -ω in vincula conjicio.

δεσμοτήριον, τό· carcer, -eria, ἄ.

εἰς δεσμοτήριον ἐμβάλλω τινὰ, conjicio

aliquem in carcerem.

δεσμώτης, δ'· δεσμώτις, ἡ· catenis

vincetus, -a; carcere inclusus, -a

δεσπόζω· dominor (in aliquem, in

aliqua re). δεσπόζομαι (= ἀρχομαι),
dominor, dominio alicujus pareo.

δεσποινα, ἡ· domina, domna

δεσποινίς, ἡ· domicella, -ae, θ.

δεσπόσυνος (τοῦ δεσπότου)· domini-

cus; herilis. δ' δεσπόσυνος, filius heri-

lis; herus. ἡ δεσπόσυνη, filia herilis;

domicella, -ae, θ.

δεσποτεία, ἡ· dominatus, -us, ἄ.

δεσποτής, δ' 1) dominus, -i, ἄ. he-

rus -i, ἄ. 2) = ἐξουσιαστής, dominator,

-oris, ἄ. 3) = ἀρχιερεὺς, archiereus, -i, ἄ.

δεσποτιδίον, τό· dominulus, -i, ἄ.

δεσποτικός, ἡ· ὄν· 1) dominicus,

a, um; 2) herilis e; 3) = τυραννικός,

imperiosus, a, um.

δεσποτικῶς· more dominorum; im-

periose.

δετός, ἡ· ὄν· vincetus, a, um.

δεῦρο, δευρὶ· huc. δεῦρο καθεῖς, huc

(et illuc).

δευσοποιέω -ω inficio, -ere.

δευσοποιία, ἡ· infectio, -onis, θ.

δευσοποιός, δ'· infector, -oris, ἄ.

δεῦτε (= δεῦρ' ἔτε· huc adeste.

δευτεραγωνιστέω -ω secundas ago.

δευτεραγωνιστής, δ'· secundarum

auclor

δευτεραῖος, α, ὄν· die secundo. δευ-

τεραῖοι ἦλθον, postridie venerunt.

δευτερεῖον, τό· secundum prae-

mium. τὰ δευτερεῖα, secundae, -arum;

secundatus, us, ἄ.

δευτερεύω· secundus sum; secun-

darum alicujus sum. δευτερεύων, se-

cundus, a, um; secundarius, a, um.

δ' ἐν ἀρχῇ τινι δευτερεύων, secundice-

rius, -i, ἄ. δευτερεύων (κατώτερος) τινος,

alicui secundus.

δευτερίας (οἶνος)· lora, -ae, θ.

δευτερογαμέω -ω· secundas nu-

ptias ago.

δευτερογαμία, ἡ· nuptiae secundae

δευτερογάμος· iterum maritatus.

δευτερόκλιτος, ὄν· secundae decli-

nationis.

δευτερολογέω -ω· secundo loco ver-

ba facio.

δευτερολογία· repetitio in oratione.

δευτερονόμιον· deuteronomium.

δευτέρος, α, ὄν· secundus, a, um;

(ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἶδους) alter, -era, -erum.

δεύτερον, ἐκ δευτέρου, secundo. ἡ ite-
rum. τὰ δευτέρα (δευτερεῖα), secundae.
δευτέρος τινος, alicui secundus δευτε-
ρος ἀπὸ τινος, secundus ab aliquo.

δευτεροτόκος· secundo pariens

δευτεροτόκος· secundo partu editus

δευτεροῦργός, ὄν, δευτεροῦχος, ὄν.

secundus, a, um.

δευτεροφώνος (ἡ ὦ)· resonans -ntis

δευτερόω -ω· itero -are, aliquid

δευτέρωμα. δευτέρωσις· iteratio.

δεύω· mactefacio (aliquid).

δέφομαι· masturbor, -ari. τὸ δέφω-

σθαι, masturbatio, -onis θ. ὁ δέφωμι-

νος, masturbator, -oris, ἄ.

δεχήμερος· decem dies durans.

δέχομαι 1) = λαμβάνω, accipio (-cē-

pi -ceptum -ere) aliquid (donum, con-

ditionem). ὁ ἵππος δέχεται (λαμβάνει)

τὸν γαλινόν equus frenum accipit. 2)

excipio (-ere) aliquid (impetum).

ἐντεῦθ' = sustineo, -ere, aliquem (τοῦς

πολεμικούς, hostes). δέχομαι (ἐνέχω) τινά,

excipio aliquem (hospitio). 3) recipio

(-ere) aliquem ἢ aliquid. δέχομαι (ὕπο-

δέχομαι) τινά εἰς τὴν οἰκίαν recipio ali-

quem in tectum. 4) = χωρῶ, capio

-ere.

δέψω -ω· depso (ui, -ere).

1. δέω (δένω)· 1) = δεσφῶ δένω, ligo,

religo, -are, aliquem ἢ aliquid. ἐδήσαν

τὰς χεῖρας εἰς τοῦτοθεν, ligaverunt ma-

nus post terga. ἀλύσαι δεσθῆ (δεσεται),

vinculo ligatus est. δέω τὴν ναῦν ἀπὸ

τῆς γῆς, religo navem ad terram.

ἐντ. νεκτο (-xui, -xum, -ere) ali-

quem ἢ aliquid. 2) = δένω ὥστε μὴ

ἐλευθέρως κινεῖσθαι, vincio, devincio

(vixi, vinctum, -ire) aliquem ἢ ali-

quid μετφ. obstringo, (-ixi, -ctum,

-ere) aliquem μετφ. ὁρκῶ δεθείς, ju-

rejurando obstrictus.

2. δέω, δέιν· abest; opus est. πολλοῦ

δέω, multum abest (ut). ὀλίγου δέω

(δεῖν), paulum, non multum abest

(quin fleam). τοσούτου δέεις ἀξίως ἐπα-

νίσθαι, tantum abest ut merito lau-

deris, (ut). Ἰδ. δέον.

δέων, δέοντος· ἐνός δέων ἑκατοστός, un-

decentasimus. ἐνός δέοντος εἴκοσι, un-

deviginti. δουσὶν δέοντιν εἴκοσι, duode-

viginti. πεντήκοντα δουσὶν δέοντα ἔτη,

duodequingenta annos. Ἰδ. δέον.

δη 1) βεβαιῶ, sane; profecto 2)

ἀναφ. εἰς τὰ προλεγθ. igitur 3) εἰρων. videlicet, scilicet. 4) ἐμφαν. α) demum νῦν δὴ, nunc demum. τότε οὐκ, tunc demum. λέγε δὴ, dic tandem. β) ἐν. ἀγε δὴ, en age! τί δὴ πράττει; en quid agis? 5) ἐπὶ ἐρωτ. α) nam τίς δὴ; τί δὴ; quisnam ἢ quinam? quidnam ἢ quodnam? τί δὴ τρόπος, quonam pacto? ποῖ δὴ; quonam? τί δὴ; quid igitur? quid tandem? quid porro? 6) ἐπὶ ἀρ. cunque πέντε ἢ ὅσοι δὴ, quinque vel quotcunque fuerint. 7) καὶ δὴ καί, atque adeo

δῆγμα, τό morsus, -us, ἄ. admorsus -us, ἄ. μικρὸν δῆγμα, morsuuncula
δῆγμός, δ' morsus, -us, ἄ.
δῆθά (= μακρὸν χρόνον) diu.
δῆθεν (ἐξ ὧν) scilicet, videlicet.
δῆκτης, δ' mordex, -icis
δῆκτικός, ἢ, ὄν' mordax, -acis. δηκτικὸν ποίημα, mordax carmen δηκτικὸν σκώμμα, jocus mordens. τὸ δηκτικόν, mordacitas, -atis, θ.
δῆκτικῶς mordaciter.
δῆλα δὴ 1) videlicet, scilicet. 2) prefecto.

δῆλέομαι (π.) deleo -ere.
δῆλητήριον, τό virus, -i, οὐ. venenum, -i, οὐ. *δῆλητηριάζω τινά, veneno aliquem neco. *δῆλητηριάζομαι, veneno sumpto morior.

δῆλητήριος (βλαπτικός) nocivus.
δῆλητηριώδης, es venenatus, a um
Δῆλια, τὰ festum Apollinis in Delo.
Δηλία Ἀρτεμισί, Delia, -ae, θ. Δηλιακός, Deliacus, a, um. Δῆλιος, Delius, a, um Δῆλος, Delos (-us), -i, θ.
δῆλον δ' τι scilicet; nimirum.

δηλοποιέω -ω manifestum facio.
δῆλος, ἢ, ὄν' manifestus, a, um; apertus, a, um; patens, -ntis δῆλος γίνομαι λυπούμενος, fio manifestus doloris. δῆλόν ἐστι, manifestum, apertum est; apparet, patet. δῆλός εἰμι, appareo (-ēre) δῆλός ἐστι, apparet. δῆλον ποίω (τι), aperio, patefacio, manifestum facio (reddo) aliquid. δῆλον γίνεται, patefit, manifestum fit. δῆλον γίνεται ἐκ τούτου, manifestatur ex eo.
δηλόω -ω 1) manifesto, -are; manifestum reddo, aliquid. 2) acclaro, declaro (-are) aliquid. 3) patefacio, -ere; aperio (-ire) aliquid δηλοῖ τὴν αὐτοῦ γνώμην, sententiam suam ape-

rit. 4) indico (-are) aliquid. δηλοῖ τὸν πόνον δηλῶ τὴν λύπην lacrimis indicō dolorem. ὡς δεδῆλωται, ut indicavimus 5) δηλῶ τί τινι, εἰς τινά, πρὸς τινά (= ἀγγέλλω τινί τι), certiorē facio aliquem de re. 6) = μηνύω profiteor. -eri. τὸ πρόσωπον δηλοῖ (μηνύει) τὴν λύπην, vultus dolorem profitetur. δηλῶ τας ἀγέλας τῶ δημοσίων, profiteor greges ad publicanum. παθεῖν. δηλοῦσθαι, patefieri; manifestum fieri

δήλωσις ἢ 1) manifestatio, -ionis, θ. declaratio, -ōnis θ. δήλωσιν ποιοῦμαι, manifestum facio, declaro. 2) indicium ii οὐ 3 professio -ōnis, θ. δημαγωγέω -ω populum (plebem) ago ἢ duco ad me (blanditiis κτλ.); ad me pulcio populum.
δημαγωγία, ἢ regimen populi. ἀλλὰ καὶ corruptela populi.
δημαγωγικός, ἢ, ὄν' 1) ἐπὶ καλοῦ. popularis, e. 2) ἐπὶ κακοῦ seditiosus, a, um.

δημαγωγός, δ' 1) κατὰ τοὺς παλαιούς ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ καλοῦ vir popularis, qui populi causam agit; plebis dux; populi auctor. σκεδ. δὲ ψεκτός: contionator, -oris, ἄ. 2) κατὰ τοὺς νεωτέρους = δημεγέρτης, homo seditiosus; civis turbulentus; rerum novarum cupidus; vulgi turbator.

δημαρχέω -ω tribunus plebis sum.
δημαρχία, ἢ tribunatus plebis.
δημαρχικός, ἢ, ὄν' tribunicius, a, um. ἢ δημαρχικὴ ἐξουσία, tribunicia potestas.

δήμαρχος, δ' tribunus plebis ἢ μόνον, tribunus, -i, ἄ.
δημεγέρτης, δ' homo seditiosus; vulgi turbator.

δημεραστής, δ' populi studiosus.
δήμευσις, ἢ confiscatio, -ōnis, θ. publicatio bonorum.

δημεύω confisco -are. aliquid δημεύω τὴν οὐσίαν τινός, confisco aliquem ἢ publico aliquem καὶ alicujus bona. τὰ δημευθέντα publicata.

δημηγορέω -ω concionor (-atus sum, -ari; concionem habeo; dico ad populum.

δημηγορία, ἢ concio, -ōnis, ἄ.
δημηγορικός, ἢ, ὄν' concionalis, a.
δημηγόρος, δ' concionator, -oris.
δημηλασία, ἢ exilium, i, οὐ.

Δημήτηρ, ἢ Ceres, -ēris, θ. τὰ Δημήτρια. Cerealia -ium, οὐ. Δημήτριος, Δημητριακός, Cerealis. e. οἱ Δημητριακοὶ καρποί. Cerealia munera, dona.

Δημήτριος, δ' Demetrius, -i, ἄ.
δημοπρασία, ἢ auctio, -ōnis θ. subhastatio, -ōnis θ. ἐν δημοπρασίᾳ πωλῶ. subhasto aliquid. ἐν δημοπρασίᾳ ὠνοῦμαι, auctior (-atus sum -ari).
δημόπρατα, τὰ quae publicantur.
δήμιος, ὄν' (δημόσιος) publicus a, um δ' δήμιος (ὄπον. δοῦλος), carnifex, -icis, ἄ.

δημιουργεῖν, τό 1) fabrica, -ae, θ. 2) opificina, -ae θ.

δημιουργέω -ω 1) fabrico, -are ἢ fabricor, -ari, aliquid, aedifico, -are; creo -are, aliquid. δ' κόσμος ἐδημιουργήθη mundus fabricatus ἢ creatus est.
δημιουργημα, τό 1) fabrica, -ae, θ. opificium, -i, οὐ. 2) creamen, -inis, οὐ.
δημιουργία, ἢ fabricatio, -ōnis, θ. creatio, -ōnis, θ.

δημιουργικός, ἢ, ὄν' fabrilis, a.
δημιουργός, δ' 1) opifex, -icis, ἄ. 2) artifex, -icis. δημιουργὸν πνεῦμα, artifex ingenium. 3) aedifex, -icis, θ. fabricator, -oris, ἄ. 4) creator, -ōris, ἄ. 5) (ὄνομα ἀρχῆς) senior in populo honoratus. δημιουργὸν θεός, deus minorum gentium.

δημοδιδάσκαλος, δ' populi doctor; ludimagister, -tri, ἄ.

δημοδοκία, ἢ epulum publicum.
δημοκατάρατος, a populo devotus.
δημοκηδής, plebicola, -ae, ἄ. vir popularis.

δημονόλαξ, δ' adulator populi.
δημοκοπέω -ω populum colo; blanditiis favorem populi capto.

δημοκοπία, ἢ captatio gratiae populi; adulatio populi.

δημοκόπος, δ' plebicola, -ae, ἄ. adulator populi.

δημοκρατέομαι -οῦμαι imperio populi utor; multitudinis dominatu servio; civitate populari utor
δημοκράτης, δ' homo popularis. ἴδε δημοκρατικός.

δημοκρατία, ἢ 1) multitudinis dominatus; imperium popolare ἢ populi ratio ἢ potestas populi. ἀκριβέστερ. ea imperii forma, qua vis omnis penes

populum est. δημοκρατίαν καθίστημι, rempublicam populari ratione constituo 2) = ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία, civitas, in qua omnia per populum geruntur; respublica in qua populus plurimum potest omniaque ejus arbitrio gerantur, civitas popularis.

δημοκρατίζω imperio populari faveo
δημοκρατικός, ἢ ὄν' ad imperium populi pertinet; popularis, -e. ἢ δημοκρατικὴ πολιτεία, civitas in qua omnia per populum geruntur; civitas popularis. ἀντὶ δημοκρατικός, populi potentiae amicus, qui populari causae studet, qui populi causam agit; homo popularis.

δημοκρατικῶς populariter.
δημόλευστος, ὄν' a populo lapidibus obrūtus.

δημοποίητος, ὄν' civis adscitus.
δημοπροβλητός, a populo electus.
δημόσιον, τό publicum, -i, οὐ. τὰ δημόσια ὠνοῦμαι publicum agito. ἐκ τοῦ δημοσίου, de publico. βουλεύομαι περὶ τοῦ δημοσίου (τοῦ κοινοῦ), consulo in publicum. ἐξέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον (εἰς τὸ φανερόν), egredior in publicum.

δημόσιος, a, ὄν' publicus, a, um. ἢ δημοσία χώρα ager publicus. ἢ δημοσία πίστις, fides publica. ἐκ τοῦ δημοσίου (δημοσίοις ἀναλώμασι), sumpto publico.

δημοσιώτης, δ' publicanus, -i, ἄ.
δημοσίως publice.

δημοτελής, es publicis expensis factus; publicus, a, um. ἢ δημοτελής κτελεῖ, funus publicum. δημοτελεῖς θυσίαι, sacrificia publica.

δημοτελῶς publicis expensis; publice.

δημοτερπής, es populo jucundus.

δημότης, δ' 1) = εἰς τὸν τοῦ δήμου, plebejus, -i, ἄ. unus de populo. οἱ δημόται = populus, -i, 2) = μέλος τοῦ αὐτοῦ δήμου, tribulis, is, ἄ.

δημοτικός, ἢ, ὄν' 1) plebejus, a, um. ἢ δημοτικὴ (ἢ τῶν πολλῶν) τάξις, ordo plebejus; plebitas, -atis, θ. 2) = φιλόδημος, popularis, -e. τὸ δημοτικόν (= φιλόδημον) popularitas, -atis, θ.

δημοτικῶς populariter.
δημοφάγος, δημοφθόρος populum corrumpens.

δημοχαριστής, δ. populo gratificatus
 δημόδης, es vulgaris, e; popularis, e
 δημόδη ἄσματα, carmina popularia.
 δημοφελής, es populo utilis, e; τὸ
 δημοφελές, publica utilitas.
 δημοφελῶς, pro populo utiliter.
 δῆν (πολὺν χρόνον) diu.
 δηνάριον, τό denarius, -i, ἄ.
 δῆξ (δῆκος), δ. teredo, -inis, θ.
 δῆξις, ἡ morsus, -us, ἄ.
 δηῶν -ῶ vasto, -are, depopulo,
 -ari, aliquid (agros)
 δῆποθεν (= ὅθεν ἄν) undecunque.
 δῆποτε εὐχρ. ἐν τῷ τί δή ποτε, quid
 tandem?
 δῆπου utique; profecto.
 δῆτα jam sane; jam profecto; jam
 certe. τί δῆτα; quid tandem?
 διά 1) μετὰ γενικ. per: α) ἐπὶ τῶν
 διὰ τῆς ἀγορᾶς, per forum. διὰ θαλάσ-
 σης πλεύω, per mare fugio β) ἐπὶ χρό-
 νου διὰ δέκα ἡμερῶν, per decem dies.
 διὰ (παντός) βίου, per totam vitam
 γ) ἐπὶ ὁρῇ τρόπου, αἰτίας δι' ἐπιστολῶν,
 per literas. δι' ἐνεδρών, per insidias.
 δια βραχείων, breviter διὰ ταχέων (= ταχέως) celeriter. δι' ὁργῆς, per iram.
 2) μετ' αἰτ. per, propter: διὰ τὴν ἡλι-
 κίαν, per aetatem διὰ τοῦ ο, διὰ ταῦτα,
 propter hoc, propterea διὰ σέ, δι' ἐ-
 κείνον, δι' ὑμᾶς, per ἡ propter te, il-
 lum, vos. διὰ σέ ἐλεύθερός εἰμι, propter
 te liber sum διὰ τί; cur? διὰ τί τοῦτο
 ποιεῖ; cur hoc facis? δι' ἐμὲ (ἐξ ἐμῆς
 αἰτίας), meā causā meā culpā οὐ δι'
 ἐμέ, non meā culpā.
 διαβαδίζω huc illuc gradior.
 διαβάθρα, ἡ scala nautica; pons,
 -ntis, ἄ.
 διαβαίνω 1) π. = διασκελλίζω, diva-
 rico, -are. 2) transeo (-ii, -itum,
 -ire, ποταμὸν flumen, γέφυραν pon-
 tem. 3) transmittō (-isi, -issum, -ere),
 ποταμὸν flumen, θάλασσαν mare. 3)
 διαβαίνω ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἰταλίαν,
 trajicio ex Africa in Italiam. 4) = διέρ-
 χομαι, transmeo, -are.
 διαβάλλω 1) = διαβιβάζω, traduco,
 -ere, νῆας naves. 2) = διαβρίνω, tra-
 jicio, -ere, τὸ πῆλαγος pelagus. 3)
 συνήθ. διαβάλλω (= συκοφαντῶ) τινα,
 calumnior -atus sum, -ari), aliquid;
 invidiam alicui facio ἢ conflo. διαβάλ-
 λω (= κρηγορεύω) τινα πρὸς τινα ἢ εἰς

τινα, criminor aliquem apud aliquem
 διαβάλλω τι, criminor aliquid διαβάλ-
 λομαι, criminor. -atus sum, -ari (ab
 aliquo). 4) = χωρίζω ἀπ' ἀλλήλων, dis-
 junngo, -ere (aliquem de aliquo).
 διαβασανίζω (τι) accurately exploro
 (aliquid).
 διάβασις, ἡ 1) transitus, -us, ἄ.
 transitio, -ōnis, θ. 2) trajectory, -
 -us, ἄ.
 διαβατέος (ὁ ποταμός), trajiciendum
 est flumen
 διαβατήριον, τό syngraphus, -i ἄ.
 διαβατήρια, τὰ sacrificia pro felici
 transitu
 διαβάτης, δ. qui trajicit; qui tran-
 sit, viator, -oris, ἄ.
 διαβατικός, ἡ, ὄν. transmeatorius,
 a. um
 διαβατός, ἡ, ὄν. transmeabilis. θ;
 qui transiri potest. ὁ ποταμός διαβα-
 τός ἐστι. flumen transiri potest
 διαβεβαίδομαι -οῦμαι (τι, περὶ τινος),
 adsevero, -are, aliquid. de aliquo 2)
 adsero, -ere, aliquid. 3) affirmo -are,
 aliquid
 διαβεβαίωσις, ἡ adseveratio, -ōnis,
 θ. affirmatio -ōnis, θ.
 διαβεβαιωτικός, adsevero; affir-
 manter.
 διάβημα, τό 1) transitus, -ūs, ἄ.
 2) gradus -us, ἄ.
 διαβήτης, δ. diabētes, -ae, ἄ.
 διαβιβάζω trajicio (-eci, -ectum,
 -ere) aliquid ἢ aliquid. διαβιβάζω τὸ
 στράτευμα τὸν ποταμὸν (διὰ τοῦ ποτα-
 μού), transmittō, transduco exercitum
 trans flumen.
 διαβιβασμός, (= διαβίβασις) trans-
 missio, -ōnis, θ.
 διαβιβρώσκω peredo, -ere; corrodo,
 -ere, aliquid. διαβιβρώσκομαι ὑπὸ τινος,
 me aliquid peredit. διαβρωθεῖς, pe-
 resus, a. um.
 διαβίω -ῶ vivo (vixi, -ere); vi-
 tam transigo (ēre); vitam dego.
 διαβίωσις, ἡ tota vita
 διαβλαστάνω germino, -are.
 διαβλάστησις, ἡ germinatio, -ōnis.
 διαβλέπω oculos fixos teneo: per-
 spicio, -ere; visu penetro. διαβλέψας,
 ἡρώτησεν, ut dispexit. quaesivit.
 διαβλητικός (συκοφαντικός) ἡ, ὄν. ea-
 lumniatorius, a. um.

διαβλητικῶς (συκοφαντικῶς) per
 calumniam: calumniose.
 διαβήτης, ὄν. 1) divulgatus, a. um
 2) famosus a. um
 διαβολεύς, δ. calumniator, -oris, ἄ.
 διαβολή, ἡ calumnia, -ae, θ. cri-
 minatio, -ōnis, θ.
 διαβολικός ἡ, ὄν. 1) calumniosus.
 a. um. 2) † diabolicus, a. um; nefa-
 rius, a. um
 διαβολικῶς 1) criminoſe. *2) modo
 diabolorum.
 διάβολος 1) = διαβολεύς, calumnia-
 tor -oris. ἄ. criminator, -oris ἄ. 2)
 † diabolus, -i, ἄ. τρόπ. περὶ κακοῦ ἀν-
 θρώπου homo nefarius.
 διαβόλως (διαβολικῶς) calumniose.
 διαβομβέω -ῶ perstrepo, -ere.
 διαβόρειος ad boream porrectus.
 διαβοστρυχέω -ῶ cincinnis orno.
 διαβουκολέω -ῶ permulceo. συνήθ.
 decipio (-epi, eptum, -ere aliquid
 διαβουλεύομαι delibero, -are
 διαβουλία, ἡ consilium, -i, οὐ.
 διαβούλιον, τό deliberatio, -ōnis,
 θ. consultatio, -ōnis, θ. consilium -i,
 οὐ. νυκτερινὰ διαβούλια, nocturna con-
 silia.
 διαβερεχής, διαβερεχος madidus, a,
 um; unidus, a. um; udus, a. um
 διαβερέχομαι madefio, eri: emade-
 sco, -ere διαβραχέις, διαβεβερεγμένος,
 madefactus, a. um
 διαβερέχω madefacio (aliquid).
 διάρρωμα, τό vetustate exesum.
 διάρρωσις, ἡ consumptio, -ōnis.
 διαβρωτικός, ἡ, ὄν. peredens, -ntis.
 διαβύω infercio -ire.
 διαγαληνίζω sereno -are.
 διαγαναντέω -ῶ peraeagre fero; ve-
 hementer indignor.
 διαγανάνκτησις indignatio vehemens
 διαγγελλία, ἡ relatio legati; enun-
 ciatio, -ōnis, θ.
 διαγγέλλω (τινὶ πρὸς τινα) alicui
 (ad aliquem) nuntium perfero; mitto
 ad aliquem, qui nuntiet; denuntio,
 -are. 2) διαγγέλλω τι, ἔτι, divulgo ali-
 quid 3) μέσ. διαγγελλεσθαι (= ἀλλή-
 λους διαγγελλειν), internuntiare.
 διαγγελλμα, τό nuntium allatum.
 διαγγελλος, δ. 1) internuntius, -i, ἄ.
 ἡ διαγγελλουσα, internuntia, -ae, θ. 2)
 ἐπὶ στρατ. optio, -ōnis, ἄ.

διαγγελεύς, δ. nuntius, -i, ἄ. optio,
 -ōnis, ἄ.
 διαγελάω -ῶ 1) = καταγελῶ, de-
 rideo aliquem. 2) οὐδ. ἐπὶ ἀν.μ. θαλάσ.
 serenus fio ὅθ. τὰ διανελῶντα θαλάσσης,
 maris tranquillitas.
 διαγίγνομαι 1) duro -are; perma-
 neo -ere, τοσάδε ἔτη tantos annos.
 διαγίγνομαι τὴν νύκτα, noctem produco.
 μετὰ μετοχ. διαγίγνομαι ζητῶν, non de-
 sino quaerere 2) = μεταξὺ γίγνομαι
 χρονικ. αἰ. intersum (-fui, -esse):
 τριῶντα ἔτη διεγίνοντο, anni triginta
 interfuerunt ἐτῶν διακοσίων διαγεγο-
 νότων, ducentis annis interlapsis. 2)
 intercedo (-cessi, -cessum -ere): διε-
 γίνοντο ὀλίγοι ἡμέραι, intercesserunt
 pauci dies.
 διαγιγνώσκω 1) = ἀκριβῶς γινώσκω,
 pernosco (-ovi, -notum, -ere) aliquid
 ἢ aliquem 2) = διακρίνω, dignosco
 (-ere) διαγιγνώσκω τί τινος, dignosco
 aliquid ab aliquo 3) = διακρίνω, κρί-
 νω τι, dijudico, -are aliquid; discer-
 no, -ere διαγιγνώσκω τὸ δίκαιον ἀπὸ τῆς
 ἀδικίας, discerno jus ab injuriā. ἐντεῦθ.
 internosco, -ere: 4) διαγιγνώσκω (= δια-
 κρίνω) τα ἀληθῆ ἀπὸ τῶν ψευδῶν, in-
 ternosco vera a falsis. 5) = δοκέι μοι
 ἀποφασίζω, cerno ἢ decerno, consti-
 tuo, ἡ συνήθ. delibero, -are, aliquid,
 consilium capio (aliquid facere ἢ faci-
 undi): ὁ Καῖσαρ διεγνώ τον Πῆνον
 διαβῆναι, Caesar Rhenum transire de-
 crevit. διεγνώκα μένειν, constitui ma-
 nere. διεγνων πορεύεσθαι, consilium
 cepi ἡ mihi deliberatum est profi-
 ciscere ἢ proficiscendi.
 διαγινύδομαι -οῦμαι prehendo
 amentum jaculi ad jaculandum. ὅθεν
 διαγινυόμενος, paratus ad jaculandum
 διαγωνίζομαι cubitu innitor.
 διαγωνισμός, δ. nixus in cubitum
 διαγλυμμα, τό opus caelatum.
 διάγλυπτος, ὄν. sculptus ἢ perscul-
 ptus, a. um; caelatus, a. um
 διαγλύφω sculpo ἢ persculpo, -ere,
 caelo, -are, aliquid.
 διαγνώμη, ἡ decretum, -i, οὐ. deli-
 beratio, -ōnis, θ.
 διάγνωσις, ἡ 1) deliberatio, -ōnis.
 διάγνωσιν ποιοῦμαι = διαγιγνώσκω (δο-
 κεῖ μοι); delibero aliquid. 2) dijudi-
 catio, -ōnis, θ. 3) διάγνωσις νόσου, diagnose

διαγνώστης, ὁ qui dijudicat; qui dignoscit

διαγνωστικός, ἡ ὄν' dignoscendi et dijudicandi peritus, a um.

διαγορεύω explicare dico.

διάγραμμα, τό extrema lineamenta (rei alicujus); forma. -ae. ἐντεῦθεν α = σχῆμα. γεωμετρ. geometrica forma.

β) ἐν τῇ μουσικῇ, diagramma -atis. ὁ. διάγραπτος, ὄν' interlitus, a um.

διαγραφή, ἡ 1) delineatio, -onis. θ. 2) = περιγραφή, descriptio -onis. θ. 4) διαγραφή ἐπιλήματος. attributio, -onis. θ. delegatio, -onis, θ.

διαγράφω 1) = σκιαγραφῶ, delineo (-are) aliquid; 2) perscribo, -ere (planitiem) 3) = περιγράφω, describo (-ere) aliquid (locum). διαγράφω τι λόγῳ. verbis aliquid describo. 4) = καταγράφω, conscribo (στρατιώτας, milites) 5) διαγράφω τινί ἀργύριον (= διαπραπέζω ἀποδίδωμι τινί ἀργύριον), perscribo argentum alicui. 6) διαγράφω τὰ δηλούμενα χρήματα, delecto pecuniam. 7) = ἐξαλείφω τι, α) circumscribo aliquid; β) interlino, -ere, aliquid. γ) liturā deleo (aliquid); deleo aliquid (litteras).

διαγεγραμμένος, ὁ pervigilo, -are. διαγερνέω exaspero, -are.

διαγερνέω -ὦ- insomnem noctem transigo; pervigilo (noctem). ἐντεῦθεν διαγερνέων, pervigil. -is. τὸ διαγερνέειν, pervigilatio, -onis, θ.

διαγερνέτης, ὁ pervigil, -is. διαγυμνάζω maxime exerceo. τό σῶμα, corpus) μέσ. exerceo me.

διαγυμνασία, ἡ strenua exercitatio διάγγω suffoco, -are.

διάγω 1) = διαβιβάζω, traduco (-xi, -ctum, -ere). διάγω τὴν δόνησιν διὰ τῶν στενῶν, traduco copias per angustias. 2) διάγω τὴν νύκτα, perago noctem. διάγω τὸν βίον, perago aetatem. 3) διάγω ἡλικίαν, χρόνον, βίον, gero aetatem, tempus, vitam. διάγω τὸν χρόνον, τὸν βίον, traduco ἢ transigo tempus, vitam. 4) διάγω (= ἀναλίσκω) τὸν χρόνον, τὴν ἡμέραν, tero tempus. diem. 5) = διαβιβάζω, dego (degi, -ere): εὖ, σωφρόνως διάγει, probe, moderate degit. ἀδόλως διάγω. sine fraudibus dego ταλαίπωρον βίον διάγω, miseram vitam dego. διάγω τὴν ἡμέραν ἐν χαρῇ,

dego diem in laetitia. διάγωμεν τὸν βίον ἐν κινήσει. vita in periculis degitur. 7) μετὰ μετῆ. = διατελῶ: διάγω συνεχῶς, perpetuo considero. διαγούσι μακροχρόνως solent discere.

διαγωγή, ἡ 1) traductio, -onis, trajectus, -us, ἂ 2) διαγωγή βίου καὶ ἀπλ. διαγωγή, vitae institutum; vita, -ae, θ. ἐντεῦθεν. *διαγωγή (τρόπος τοῦ φέρειν, τρέφειν) ratio se gerendi ἢ ἀπλ. ratio morum, mores. χρηστὴ διαγωγή. morum probitas. κακὴ διαγωγή. morum improbitas. 3) = διοίκησις, administratio probitas. 4) = διατριβή, conversatio, -onis, θ. 4) = διατριβή, conversatio, -onis, θ.

διαγωνίον, τό portorium, -i, ὁ. διαγωνιάω -ὦ- valde anxius sum.

διαγωνιάω -ὦ- valde anxius sum. διαγωνίζομαι (τινι. πρὸς τινα. 1) de certo ἢ delucto (-are) cum aliquo. διαγωνίζομαι ταῦτα ποιεῖν, decertantes (inter se) haec faciunt. 2) dimico cum aliquo. 3) acriter pugno.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

διαγωνισμός, ὁ certamen, -inis, ὁ. dimicatio, -onis, θ.

*διαδελωτής, ὁ manifestator, -oris, ἂ. διάδημα, τό 1) insigne regium. diadema, -atis. 2) (ἐπὶ τῶν βασιλέων κλπ.) vitta, -ae, θ. 3) = ταινία, redimiculum, -i, ὁ fascia, -ae, θ.

διαδηματίζομαι diademate cingo διαδηματοφόρος diadema gestans. διαδιδάσκω edoceo, -ere.

διαδιδράσκω diffugio -ere.

διαδίδωμι 1) = διανέμω, distribuo aliquid. 2) dido -ere aliquid. διεδοθη φημι, didita est fama. 3) = διαδύω, divulgo -are, aliquid.

διαδικάζω dijudico (-are) aliquid. διαδικάζομαι, causam ago. διαδικάζομαι τινι iudico (contendo) cum aliquo; experior cum aliquo.

διαδικαίω δὲ justum censeo. διαδικασία, διαδίκασμα, διαδικασμός 1) disceptatio -onis θ. 2) litis, θ. actio, -onis, θ. 3) causa, -ae, θ.

διαδικέω -ὦ- iudicio contendo. διάδικος, ὁ litigator, -oris, ἂ. διάδιπλος, ὄν' duplex, -icis.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

διαδοκίς, ἡ transtrum -i, ὁ. trabs transversa.

tor. -oris, ἂ. λῆγος διάδρομος (= εὐματάβολος), conjugium desultorium.

διαδύομαι 1) δ. διὰ τινος, permeo aliquid ἢ per aliquid 2) = διαφεύγω, effugio, -ere aliquid ἢ aliquid.

διάδυσσις, ἡ 1) permeatio, -onis, θ. 2) = ἐκφυγή, effugium, -ii, ὁ.

διαδυτικός, ἡ, ὄν' penetralis, e; penetrabilis, e.

διαδω (τινι) certatim canto, canendo certo cum aliquo).

διαδωροῦμαι -οῦμαι (τινι) dono, -are; dona distribuo, -ere alicui.

διαδωροῦμαι (φυγή): aeria (fuga).

διαζάω -ὦ- vitam transigo ἢ dego. διαζευγμός δ' disjunctio, -onis, θ.

διαζεύγνυμι, διαζεύγνυμι 1) disjugo, -are; disjugo (-xi, -ctum, -ore) aliquem ἢ aliquid. μάλ. μέσ.

διαζεύγνυμι, disjungor (-ctus sum, -i) ἐπὶ ἀνδρὶ: repudio uxorem.

διάζευξις, ἡ disjunctio, -onis, θ. separatio, -onis, θ. 2) = διάλυσις γάμου, divortium, -ii, ὁ.

διαζευκτικός, ἡ, ὄν' disjunctivus, a, um. διαζευκτικὸς σύνδεσμος. particula disjunctiva.

διαζευκτικῶς disjunctive.

διαζηλεύομαι (τινι) aemulor, -i. διαζηλοτυπέομαι -οῦμαι invidео, -ere, alicui.

διαζητέω -ὦ- disquiro, -ere; perquiro, -ere, aliquid.

διάζωμα licia telae addo.

διαζυγή, διαζυγία disjunctio, -onis, θ. διαζύγιον, τό divortium, -i, ὁ.

διαζωγραφῶ -ὦ- depingo, -ere, aliquid.

διάζωμα, διάζωμα cingulum, -i, ὁ. subligar, -aris. ὁ. διάζωμα ἀμφιθεάτρον, praecinctio, -onis, θ.

διαζώννυμι, διαζώννυμι praecingo, -nxi, -nctum, -ere) διαζωμένος, praecinctus, a, um.

διαζώστρα, ἡ cingulum, -i, ὁ. διαθάλπω calefacio, -ere.

διαθεσάομαι -ῶμαι contempler, -ari διαθέλγω permulceo, -ere.

διαθερίζω 1) = διάγω τὸ θέρος, aestivo (-are). 2) = θέρω, demeto.

διαθερμαίνω concalefacio. διαθερμαίνομαι, concalefio.

διαθερμασία, ἡ calefactus, -us, ἂ. διάθερμος, ὄν' fervidus, a, um.

διάθερμος, ὄν' fervidus, a, um.

διάθερμος, ὄν' fervidus, a, um.

διάθερμος, ὄν' fervidus, a, um.

***διαθέσιμος**, *ον* is, ea, id, quo uti possumus ἢ aliquis uti potest; paratus, a. um.

διάθεσις, *ῆ* 1) dispositio, -ōnis, θ. 2) δ. σώματος καὶ ψυχῆς, affectio, -ōnis: affectus, -us, ἀ. 3) δ. πρὸς τινα, voluntas animus erga aliquem. 4) δ. ῥήματος, genus verbi. 5) = διαθήκη, testamentum, -i, οὐ.

διαθέτης, *δ* 1) dispositor, -oris, ἀ. *2) = ὁ διαθήκην ποιούμενος, testator, -oris, ἀ. ἡ διαθέτης, testatrix, -icis, θ.

διαθέω discurre; transcurro -ere.

διαθήκη, *ῆ* testamentum, -i, οὐ.

(π.) tabula testata. διαθήκην ποιῶμαι

(διατίθεμαι), testamentum facio ἢ testor.

ἀκυρῶ τὴν διαθήκην, irritum facio, rumpo testamentum. ὑποβάλλω

(νοθεύω) διαθήκην, subijcio testamentum.

περὶ διαθήκης νόμος, lex testamentaria. ὁ τὰς διαθήκας γράφων, testamētarius, -i, ἀ. παλαιὰ καὶ καινὴ

διαθήκη, Testamentum vetus et novum

διαθλήνω prorsus effemino.

διαθνήσκω -ω̄ pervestigo, -are.

διαθνήσκω -ω̄ effero μετφ. irritō.

διαθιγγάνω tango, -ere.

διαθιγή, *ῆ* tactio, -onis.

***διάθλασις**, *ῆ* contusio, -ōnis, θ.

διαθλάω -ω̄ perfringo; contundo.

διαθλέω -ω̄ (πρὸς τινα) concerto

cum aliquo.

διαθλίβω perprimo, -ere.

διαθολόω -ω̄ perturbo; infusco.

διαθορυβέω -ω̄ conturbo, -are.

διάθραυστος, *ον* fragilis, -e.

διαθραύω confringo, -ere.

διαθρέω -ω̄ dispicio -ere.

διάθρησις, *ῆ* dispectio -ōnis, θ.

διαθροέω -ω̄ = διαθρυλώ.

διαθροίζω colligo, -ere.

διαθρυλέω -ω̄ 1) rumore dissero.

ἐντεῦθεν. = divulgo, -are, aliquid. διατε-

θρύλῃται, divulgatum est. διαθρυλού-

μενος, διατεθρυλμένος, *η*, *ον* divulgatus, a. um. 2) διαθρυλώ τινα, celebro

aliquem.

διαθρύλλω, *ῆ* divulgatio, -ōnis, θ.

διαθρύπτω 1) diffingo, -ere; con-

terō, -ere, aliquid. 2) μετφ. = ἐκθλύ-

νω, effemino, -are, aliquid. διαθρύ-

πτομαι, α) παθητ. effeminor, -ari; δια-

τεθρυμμένος, effeminatus. β) μέσ. pu-

tide me gero.

διάθρυψις, *ῆ* effeminatio, -ōnis, θ.

διαθρώσκω persilio; dissulto

διάθρυα, τὰ prothya.

διαθρυιάζω dissereno; καὶ γὰρ ἐδό-

κει διαθρυιάζειν, quippe quod ipsis coe-

lum serenum videretur. ἀπρὸς δια-

θρυιάζει, disserenascit.

δαίθρος, *ον* serenus, a. um.

δαίθροω -ω̄ serenum facio.

δαίρεσις, *ῆ* 1) = μερισμός, divisio,

-ōnis, θ. divisus, -us, ἀ. 2) = ἕρις di-

vidia, -ae, θ. 3) ἐν τῇ ῥητορ. partitio

-ōnis, θ.

δαίρετός, α, *ον* dividendus, a. um.

δαίρετης, *δ* divisor, -oris, ἀ.

δαίρετικός, *ῆ*, *ον* dividens, -ndis;

aptus ad dividendum; separativus,

a. um.

δαίρετός, *ῆ*, *ον* 1) divisibilis, e.

2) divinus, a. um.

δαίρεω -ω̄ 1) dividō (-isi, -isum,

-ere), τὰ ἀγαθὰ διέτρε τρία, bona di-

visit tripartito. 2) distribuo, -ere: δια-

ρῶ τὸ ἔθνος εἰς πέντε τάξεις, distribuo

populum in quinque classes. 3)

partio, -ire καὶ partior, -ire: διαρῶ τι

εἰς εἶδη, partior aliquid in species. 4)

= διασπῶ, distraho, -ere: εἰς διαφόρους

γνώμας διαιροῦνται (δηρεθησαν), in con-

trarias sententias distrahuntur (dis-

tracti sunt). 5 = διακρίνω, distinguisho,

-ere: διαρῶ αἰδῶ καὶ σιωποσύνην, dis-

tinctio pudorem et modestiam. 6) =

διορίζω, διαχωρίζω: dimoveo, -ere; di-

rino, -ere. 7) = ἐξηγοῦμαι τι: διαρῶ

περὶ τίνος, expono de re aliqua.

δαίρω 1) tollo, attollo, -ere, ali-

quid (τὸν αὐχένα cervicem τὴν βα-

κτηρίαν baculum). μετφ. δ. αἶρω τὸ στό-

μα, aperio os. 2) trajicio, (-ere) εἰς

Σικελίαν, in Siciliam. 3) μέσ. = μεταρ-

σιόμαι elevo me (in aliquid).

δαίσθνομαι persentio, -ire.

δαίσθησις, *ῆ* perceptio, -ōnis, θ.

δαισχύνομαι erubesco, -ere.

δαιτα, *ῆ* vitae ratio; vita, -ae, θ.

victus, -us, ἀ. 2) λατρικὴ δαιτα, dias-

ta, ae, θ. 3) = δαιτητικὴ ἀπόφασις

sententia arbitri ἐντεῦθεν. = arbitrium,

-ii, οὐ. arbitratio, -ōnis, θ.

δαιτάω -ω̄ 1) alo, -ere; nutrio, -ire

aliquem. 2) ἐπὶ λατροῦ, diaetam prae-

scribo. 3) μέσ. δαιτῶμαι, victito, -are.

ἐντεῦθεν δαίτην δαιτῶμαι ἢ ποιῶμαι

pareo victito. δαιτῶμαι μετὰ τινος,

vivo cum aliquo. 4) = εἶμαι δαιτητής,

arbiter sum; arb. tror, -ari.

δαίτημα, τό 1) vitae institutio.

δαιτησίμος, *ον* arbitarius, a. um

δαιτητήριον, τό domicilium, -i, οὐ.

cubiculum, -i, οὐ. conclave, -is, οὐ.

δαιτητής, *δ* 1) arbiter, -tri, ἀ. 2,

disceptator, -oris, ἀ.

δαιτητικός, *ῆ*, *ον* arbitarius, a.

um; arbitralis, e.

δαιτητική, *ῆ* diaetetica, -ae, θ.

δαιωνίζω 1) perpetuo, -are, ali-

quid. 2) perpetuo duro.

δαιώνιος, α, *ον* sempiternus, a. um.

δαικῆς, *ἐς* perustus, a. um; ar-

dens, -ntis. δαικαῆς πόθος, ardens de-

siderium.

δαικαθαίρω, **δαικαθαρίζω** com-

mundo aliquid; perpurgo ἢ compur-

go aliquid.

δαικάθαρις, *ῆ* compurgatio, -ōnis

δαικαθέζομαι separatim sedeo.

δαικάθημαι persedeo, -ere. ἐπὶ στρατ.

consideo, -ere.

δαικαθίζω seorsum loco; diversis

locis constituo.

δαικαίω peruro (-ussi, -ustum, -ere)

aliquid ἢ διακεκαυμένη ζώνη, zona pe-

rusta. δαικαίωμα (πάθει τινί), peruror,

-ustus sum, -i; ardeo -ere.

δαικαλλοπίζω perorno, -are.

δαικαλοναγαθίζομαι (τινί) certo

cum aliquo de probitate.

δαικάλυμα, τό tegimentum, -i.

δαικαλύπτω (ἀποκαλύπτω) detego

(-xi, -ctum, -ere) aliquid (τὸ ἑκόν,

pallium).

δαικαμπτω inflecto, are, aliquid.

δαικαμπυς, *ῆ* inflexio -ōnis, θ.

δαικαπηλεύω caupōnor, -ari.

δαικαπνίζω fumigo, -are.

δαικάριος (πόνος, θλίψις) cor tran-

siens (dolore).

δαικαρπύω decerpo (fructus).

δαικαρτέω -ω̄ (ἐπιμένω τινί) per-

severo (in aliqua re). δαικαρτέω πολέ-

μῶν, persevero in bello.

δαικαρτέρω perseverantia, -ae

δαικατέχω 1) possideo (-ēdi, -es-

sum, -ere), aliquid. 2) obtineo, -ere;

impedio, -ire, aliquid (τὴν ἐπιφορὰν

τῶν πολεμίων, impetum hostium)

δαικάτοχή, *ῆ* possessio, -ōnis, θ.

δαικάτοχος, *δ* possessor, -ōris, ἀ.

δαικάματό, **δαικαυσις**, *ῆ* aestus

perurens

δαικάως ardentē.

δαικαίμαι (τινί) ἢ πρὸς τινα affectus

animatus sum) erga aliquem. εὐνοῦ-

κῶς, εὐμενῶς δαικαίμαι πρὸς τινα, animo

bono alicui sum, in gratia cum ali-

quo sum. ἐ/θρῶς (δυσμενῶς) δαικαίμαι

πρὸς τινα, animo infest) alicui sum.

εὖ, κακῶς δαικαίμενος, bene male af-

fectus ἢ animatus. δαικαίμαι ὑπὸ τινος

(ὑπ' ἡθύνῃ) affectus sum aliqua re

(a volupate) οὕτω δαικαίμαι τὴν γνώ-

μην (= οὕτω φρονῶ), sic sentio.

δαικείρω tondeo ἢ detondeo -ere.

δαικακαυμένος, *η*, *ον* perustus, a.

um. ἡ δαικακαυμένη ζώνη, zona perusta

δαικακριμένος, *η*, *ον* discretus, a.

um, distinctus, a. um ἐντεῦθεν = excel-

lens, -ntis. insignis -is; eximius, a. um.

δαικακριμένως discrete ἢ discretum

δαικέλευσμα, = δαικελευσμός.

δαικελεύομαι (τινί) adhortor -ari

(aliquem).

δαικελευσμός, *δ* adhortatio, -ōnis, θ.

δαικενῆς (= μάτην) frustra.

δαικένος, *ον* intervacans, -ntis;

vacuus, a. um.

δαικενῶ -ω̄ exinatio, -ire, aliquid.

τὰ δαικενα, spatium interjectum.

δαικεντέω -ω̄ 1) perpungo, -ere.

aliquid. 2) δαικεντέω τινα, confodio

-ere, aliquid.

δαικεντήσις, *ῆ* perpunctio, -ōnis, θ.

δαικενώσις, *ῆ* inanitas, -atis, θ.

δαικεράννυμι permisceo, -ere.

δαικερματίζω pecuniam permuto.

δαικερτομέω -ω̄ (= διασύρω) convi-

ciis proscindo (aliquid).

δαικεχυμένος effuse (ridere).

***δαικεχωρισμένος**, *η*, *ον* discretus,

a. um; separatus, a. um.

δαικεχωρισμένως discrete; sepa-

ratim.

δαικερυεύομαι (πρὸς τινα) per

praeconem de pace ago (cum aliquo)

δαικήρυξις, *ῆ* 1) licitatio, -ōnis, θ.

*2) praedicatio, -ōnis, θ.

δαικερύττω per praeconem nuntio,

aliquid; praedico, are, aliquid.

δαικιβηλεύω adultero, -are.

δαικιγκλίζω cancellis discerno

(aliquid).

διακινδυνεύω periculum adeo. διακινδυνεύω περί τῶν ὅλων, comitto rerum summam in discrimen.

διακινέω -ω- permovéo, -ere.

διακίνησις, ἡ motio, -onis, θ.

διακινητήριον (= περίπατος) ambulacrum, -i, οὐ.

διάκλασις, ἡ contractus, -us, ἀ.

διακλάω -ω 1) perfringo ere; aliquid (τοῦτα sagittas, κάρυον nucem).

2) μετφ. = διαθρύπτω, effemino -are.

ῥθ. διακλασμένος (= θηλυκρεπής), effeminatus.

διάκλεισις, ἡ disclusio, -onis θ.

interclusio, -onis θ.

διακλείω (ἀποκλείω, ἐμποδίζω) discludo, praeccludo, intercludo -ere, aliquid.

μετφ. διακλείω τινά τινας, intercludo alicui aliquid ἢ aliqua re.

διακλέπτω (= ὑποκλέπτω) suffūror.

διακληρόω -ω (= κίτρω διανέμω) sorte distribuo aliquid.

διακληροῦμαι sortior (-itus sum, iri) διακληρωσάμενος, sortitus.

διακληροῦμαι τι πρὸς τινά sortior cum aliquo aliquid.

διακληρώσις, ἡ sortitio, -onis; electio per sortes.

διακλίνω declino -are. ἐντεῦθ. vito, -are (aliquid) διακλίνω ἀπὸ τῆς ἀγορας, ἀπὸ τῶν πυλῶν = discedo e foro, a portis.

διάκλισις, ἡ declinatio, -onis, θ.

διακλονέω -ω concutio, -ere.

διακλύζω diluo, perluo, colluo.

διακλυσμός, ὁ collutio, -onis, θ.

διακναίω (= ἀπο-ω) abrado καὶ ἐν γέν. = corrumpto (aliquid).

διακνήθω rado, -ere.

διακνήζω (τινά) vellico, -are, aliquem

διακοιλαινέω ex cavo, -are, aliquid.

διάκοιλος, ὁ cavus, a, um.

διακολυβάω -ω internato, -are: trano, -are; nando transmitto aliquid (τὸν ποταμὸν flumen).

διακομιδή, ἡ pervectio, -onis.

διακομιδή, -onis, transportatio, -onis.

διακομίζω (= μετακομίζω). 1) perveho, transveho (-ēre) aliquem ἢ aliquid.

διακομίζομαι, transvehor (-ctus sum, -i). 2) transporto (-are) aliquem ἢ aliquid.

διακομιστής, ὁ pervector, -oris, ἀ.

διακομιστής, ὁ tabellarius, -i.

διακομπεύω -ω gloriolior -ari.

διακονέω -ω peracuo; exacuo.

διακονεῖον, τό diaconium, i, οὐ.

sacrarium, -i, οὐ.

διακονέω -ω 1) ministro, -are alicui διακονῶ τὸν ὄνον (= ὀνοχοῶ), poula ministro. 2) adpareo -ere, alicui.

διακόνημα, τό ministerium, -ii οὐ.

διακόνησις, ἡ ministratio, -onis, θ.

διακονία, ἡ 1) ministerium, -i 2) adparitio, -onis. 3) diaconatus -us.

διακονικός ministratorius, a, um.

διακονίσσα, ἡ diaconissa, -ae.

διακονίω pulvere perlino (aliquem ἢ aliquid).

διάκονος, ὁ 1) minister, -i, ἀ. 2) † diaconus, -i, ἀ.

διακοντίζω jaculor, -ari.

διακόντισις, ἡ jaculatio, -onis, θ.

διακοπή, ἡ 1) intercisio, -onis, θ.

2) ἐν τῇ ἐνητορικῇ, interruptio, -onis, θ.

3) αἱ διακοπαὶ (τῶν μαθημάτων), felliae, -arum. *4) διακοπή λόγου, interpellatio, -onis, θ.

διακόπτω 1) dissecō (-cui, -ctum, -are, intercido (-idi, -isum) -ere aliquid 2) = διασπῶ; διελύω, perfringo, quid 2) = διασπῶ; διελύω, perfringo, -ere aliquid (phalangem); interrumpo, perrumpo, -ere. aliquid (pontem, portam, aciem). 3) διακόπτω τινά λέγοντα, ὑποκρούω τὸν λόγον τινός; interrampo orationem alicujus, interpellor aliquem διακίπτομαι, interpellor. ἢ καὶ διακόπτεται, ne interpelletur.

διακορεύω devirgino, -are; stupro, -are, aliquam.

διακορής, διάκορος satur, -ūra, -urum; satius, a, um.

διακόρως satiate; abunde.

διακοσιάντης ducenties

διακόσιοι, αἱ, α' ducenti, -ae, -a, ἀνὰ (κατὰ) διακοσίους (-as, -a), ducenti, -ae, -a. ὁ διακόσιος ἔχων (λαμπάνων), ducenarius, a, um.

διακοσιστός ducentiesimus, a, um.

διακοσμέω -ω ordino (-are) aliquid. ὁ διακοσμών τι, ordinator, exornator.

διακόσμησης, ἡ 1) ordinatio, -onis, θ. 2) exornatio, -onis, θ. ornamentum, -i.

διακοσμητικός exornans, -ntis.

διάκοσμος, ὁ 1) digestio rerum, ordinatio, -onis *2) = διακόσμησης, ἡ exornatio, -onis, θ.

διακουφίζω adlūvo, sublevo (-are).

διακούω audio ad finem usque. ἢ ἀπλῶς, audio, -ire διήκουσε Κρατίπου, audivit Cratippum.

διάκοψις ἡ intercisio, -onis.

διακραδαίνω quasso -are.

διακρατέω -ω retineo -ere, aliquid.

διακρατήσις, ἡ retentio, -onis, θ.

διακριβολογέομαι -οῦμαι exquisite discutio ἢ accurate inquirō.

διακριβόω -ω accurate examino (aliquid scrutor, -ari (aliquid) μέσ. διακριβόωμαι περί τινος, diligenter examino aliquid. παθητ. μετφ. διακριβόμενος, ἡ, ὁν' α' ἐπὶ ἀνθρώπου, accurate educatus ἢ formatus, a, um. β' ἐπὶ τῶν exquisitus a, um.

διακριβώσις, ἡ accuratio, -onis, θ. scrutatio, -onis θ.

διακριδόν distincte; exquisite.

διακρίνω 1) χωρίζω discerno (-crevi, -cretum, -ere) aliquid; secerno (-ere) aliquid. διακρίνω τι (ἀπὸ) τινος, discerno aliquid ab aliquo διακρινομαι, (ἀπορ. διακρίθην), discernor, accerno. ἀλλά: διακρίνεσθαι μάχη, = decernere pugna. 2) = κρίνω, dijudico, -are, aliquid. διακρίνω τοῖς ὅπλοις τὴν τοῦ πολέμου τέχνην, armis dijudico belli fortunam 3) = διαστέλλω, distingo, (-nxi, nctum ere) aliquid. διακρινόμενος, ἡ, ὁν' ἰδὲ ἐν λ.

διάκρισις, ἡ 1) = χωρισμός, discretio, -onis, θ. 2) = διαφορά. α) distinctio, -onis, θ. β) discrimen, -inis, οὐδ' ἀνευ διακρίσεως, sine discrimine. 3) = διάγνωσις, κρίσις, dijudicatio, -onis, θ. *4) modestia, -ae, θ. verecundia (in postulando).

διακριτέον discernendum; dijudicandum est).

διακριτής, ὁ dijudicator, -oris, ἀ.

διακριτικός, ἡ, ὁν 1) vim discernendi habens. 2) σημεῖα διακριτικά, signa, quibus aliquis (ἢ aliquid) discernitur ab aliquo (ἢ ab aliqua re).

*3) modestus, a, um; verecundus (in postulando).

διακριτικῶς 1) separatim. *2) modeste, verecunde.

διάκριτος, ὁ distinctus, a, um; excellens, -ntis.

διακροβολίζομαι velitor, -ari.

διακροβολισμός velitatio, -onis, θ.

διακροτέω -ω 1) discutio, -ere.

διάκρουσις, ἡ 1) depulsio, -onis, θ. 2) = ἀναβολή, prorogatio, -onis, θ. mora, -ae, θ.

διακρουστικός depulsorius, a, um.

διακρούω 1) pulsando transigo (σφήνας cuneos) 2) pulsando examino (κεραμοῦν σκεῦος, vas fictile. ἐντεῦθ. = exploro -are, aliquid. μέσ. διακρούομαι τινα ἢ τι. 1) = ἀπορούω, propulso -are, aliquem ἢ aliquid. 2) = ἀποφεύγω, effugio, -ere, aliquid 3) = ἀναβάλλω differo (-erre (τὸν παρόντα χρόνον, praesentem tempus). 4) = ἀπατάω, percutio, -ere (τοὺς Ἕλληνας, Graecos).

διακτενίζω pecto, -ere.

διακτενισμός, ὁ comptus, -us, ἀ.

διάκτορος, ὁ nuntius, -i, ἀ.

διακυβερνάω -ω gubernō, -are.

διακυβέρνησις, ἡ gubernatio, -onis, θ.

διακυβεύω 1) = κυβεύω, alea (ἢ aleam) ludo. 2) μετφ. = διακινδυνεύω, aleam adeo, in aleam do (aliquid).

διακυκλάω -ω (λόγους) confundo -ere.

διακυλινδέω -ω, διακυλλέω pervolvō, -ere, aliquid.

διακυμαίνω (τὸ πέλαιος) concito, -are (mare). *διακυμαίνομαι (μετφ.) fluctuo -are.

*διακυμάνσις, ἡ fluctuatio, -onis, θ.

διακύπτω per fenestram perspicio; prospicio, -ere.

διακυρδύω -ω confirmo, -are.

διακυρδύνω 1) = ἐξετάζω, exploro -are. 2) = θυλλίζω, crepo (-ui, -itum, -are) aliquid.

διακώλυμα, τό impedimentum, -i.

διακώλυσις, ἡ impeditio, -onis, θ.

διακωλύτης, ὁ impeditor, -oris, ἀ.

διακωλύω impedio. -ire, διακωλύω τινά τινας, impedio aliquem re ἢ a re. ἐντεῦθ. = ludibrio habeo (aliquem).

διακωπηλάττω -ω remigando trajicio.

διακωχή, ἡ intermissio, -onis, θ.

διαλαβή, ἡ prehensio, -onis, θ.

διαλαγγάνω sortito divido aliquid. (χρήματα, pecunias).

διαλακτίζω calcitro, -are.

διαλαλέω -ω 1) colloquor (cum aliquo). 2) = διαθρύλλω, divulgo, -are, aliquid.

διαλάλησις 1) collocutio, -onis, θ. 2) = διαθο λησις, divulgatio, -onis, θ. **διαλάλητος**, celebratus. **διαλαμβάνω** 1) singillatim accipio (aliquid) 2) διαλαμβάνω τι τινι μάλ. ἐν τοῖς πρῶτοις, διελίψα καὶ διελίμμαι, dirimo, divido separo, distinguo aliquid aliqua re 3) ἐπὶ παλαιστών com- prehendo, amplector. 4) μετὰ ἀντιλαμβάνομαι τι. mente comprehendo; intelligo ere, aliquid. 5) διαλαμβάνω (= ἐκτίθημι) περί τινος, dissero (-rui, -ere) de aliqua re; dissero (-are). **διαλαμπής, ἐς** splendens, -ntis. **διάλαμπρος, ον** splendidus, a, um. **διαλυμπρύνω** splendido, -are **διαλάμπω** transfulgeo, -ere; trans- luceo, -ere; illucesco, -ere **διάλαμψις, ἡ** splendor, -oris, ἀ. **διαλανθάνω** 1) perquam lateo 2) fallo, -ere; clam effugio, aliquem. 3) = ἀποκρύπτομαι, delitescio, ere. **διαλέγω** -ω (ἐπὶ τινι) perdoleo, -ere. **διαλέγω** deligo (-egi, -ectum, -ere) aliquid. μέσ. διαλέγομαι ἀδρ. διελέχθην) τινὶ πρὸς τινα. α) loquor ἢ colloquor cum aliquo; λατίνος: διαλέγομαι, latinā linguā loquor. διαλέγομαι περί τινος, dis- sero de aliqua re; disputo de re β) ser- mo; cōnor (-atus sum, -ari) cum aliquo. **διάλειμμα, τό** intervallum, -i οδ. ἐκ διαλειμμάτων, per intervalla. ἔναυ δια- λείμματος, sine intervallo cohaerenter. **διαλείπω** (= διάλειμμά τινος ποιῶ) 1) intermitto, (-isi, -issum, -ere ali- quid ἢ aliqua re. διαλείπω πορευό- μενος, intermitto iter. διαλείπω γρά- φων, intermitto scribere, intercapi- dinem scribendi facio puretὸς δια- λειπων, febris intermittens. 2) μετὰ ἀρνήσεως. α) desino: οὐ πώποτε διαλείπον ζητῶν nunquam desinabam quaerere. β) continuo. -ere; pergo. -ere: οὐ διαλείπω πορευόμενος; continuo iter, proficisci pergo. 3) ἀμετ. ἐπὶ γρό- νου διαλείπουσας τῆς ἡμέρας, die inter- jecto (exaoto). διαλεπόντων τριῶν ἐτών, tribus annis exactis, post annum ter- tium. 4) = διέχω, διέστηκα, intermitto, disto **διαλείπω** perungo. 80. = deleo. **διαλείχω** perlambo, -ere. **διελίψις, ἡ** intermissio, -onis θ. **interappedo**, -itis, θ.

διαλεκτέον disserendum; collo- quedum (est). **διαλεκτική (τέχνη)** disputatrix, -icis θ. ars disserendi; dialectica ae. θ. **διαλεκτικός, ἡ δὲ 1)** dialecticus; disserendi peritus. ἐντεῦθεν. = disertus, a, um. 2) = ὁ διαλεγόμενος, disputa- tor -oris, ἀ. **διαλεκτικῶς** disputatorie; dialectico **διάλεκτος, ἡ** sermo, -onis, ἀ. dia- lectos, -i, ἀ. ἡ Ἑλληνικὴ διάλεκτος, Graecus sermo. **διάλεξις, ἡ 1)** colloquium, -i, οδ. 2) dissertatio, -onis, θ. 3) disputatio, -onis, θ. **διαλελυμένος, ἡ, ον** dissolutus, a, um. **διαλελυμένος** dissolute. **διαλεπίζω** delibo, -are. **διάλεπτος** (πάντοτε λεπτός) pertenuis. **διαλεπτύνω** attenuo, -ere. **διαλευκαίνω** 1) album facio. 2) μετὰ. clarum facio; explico, -are. **διάλευκος** (δπόλευκος) subalbus. **διάληψις** = ἀντιληψις, γνώμη, opinio, -onis, θ. cogitatio -onis, θ. **διάλιθος, ον** gemmatus, a, um. **Διάλιος ἱερεύς** flamen Dialis. **διαλλαγή, ἡ 1)** permutatio, -onis. θ. 2) = καταλλαγὴ, reconciliatio, -onis, θ. **διάλαγμα, τό** permutatio, -onis. **διαλλακτήρ, διαλλακτήρης, ὁ** recon- ciliator, -oris, ἀ. pacificator, -oris ἀ. **διαλλακτήριος, ον** reconciliandi vim habens. **διαλλακτικός, ἡ, ον** pacificatorius, a, um; pacificus, a, u. **διαλλάσσω καὶ διαλλάττω** 1) διαλάτ- τω τι τινοσὶ ἢ ἀντὶ τινος, muto, permuto aliquid aliqua re. 2) δ. τινα πρὸς τινα reconcilio aliquem cum aliquo ἢ alicui, in gratiam cum aliquo re- duco aliquem. διαλλάττω τινὰς ἀλλή- λους, reconcilio aliquos. **διαλλάττομαι** πρὸς τινα reconcilior cum aliquo, re- deo in gratiam cum aliquo. οἱ ἐχθροὶ ἀλλήλοις διαλλάττοντο, inimici in gra- tiam reconciliabantur. 3) δ. τί τινος ἢ τί τινι = ἐξάλλασσεται, διαφέρω, dif- fero ab aliquo re. 80. διαλλαγμένος = ἐξηλλαγμένος differens. **διαλληλος τρόπος** (λογικ.) οἱον- tus in conclusionem. **διαλλομαι** transillio, -ire.

δίαλμα, τό saltus, -us, ἀ. **δίαλογῃ ἡ 1)** delectus, -us, ἀ. *2 **δίαλογῃ** τῶν ψήφων, dinumeratio cal- culorum. **διαλογίζομαι** 1) διαλ. πρὸς τινα (= λο- γαρισμοὺς κάμνω), rationes puto cum aliquo 2) διαλ. γ. πρὸς ἑμαυτὸν ἢ ἀ πλῶς διαλογίζομαι. mecum rationes puto 3) διαλόγ. περί τινος, dissero de aliqua re. ἐντεῦθεν, 4) διαλογίζομαι τι, delibero, -are, aliquid; reputo, -are, aliquid; disputo, -are, aliquid. **διαλογικός, ἡ, ον 1)** ad colloquium pertinens 2) in dialogo scriptus. **διαλογισμός, ὁ** ratiocinatio, -onis, θ. **δίαλογος, ὁ** colloquium, -i ἀ. sermo, -onis θ. dialogus -i, ἀ. ὁ τοῦ δρά- ματος διάλογος, diverbium, -i οδ. **διαλοιδορέομαι -οῦμαι** conviciis mutuis lacero; maledictis mutuis in- sequor. **διαλοιδορήσις, ἡ** maledictio, -onis, θ. **διαλυμαίνομαι** valde noceo, -ere. **διαλυπέω -ω** contristo, -are. **διάλυσις, ἡ 1)** dissolutio, -onis, θ. 2) = ἀπότισις ὁφειλήματος, solutio, -onis, θ. = 3) ἀποπομπή, dimissio, -onis, θ. 4) διάλυσις γάμου, divortium, -i, οδ. **διαλυτέον** dissolvendum (est). **διαλυτής, ὁ** dissolutor, -oris, ἀ. **διαλυτικός, ἡ, ον** aptus (a, um) ad dissolvendum. **διαλυτός, ἡ, ον** dissolubilis, e. **διαλύτρωσις ἡ** redemptio, -onis, θ. **διαλύω** 1) dissolvo, (-olvi, -olutum -ere), aliquid ἢ aliquem διαλύω τὴν ἐχθραν, inimicitias compono διαλύω τὴν φιλίαν, amicitiam compono. 2) di- rimo, -ere (bellum, amicitiam). 3) δια- λύω στρατεύμα, συμποσίον, σύνοδον, dissolvo, dimitto exercitum, convi- vium, concilium. 4) διαλύω (= διαλάτ- τω) τινὰ πρὸς τινα = reconcilio aliquem alicui. 5) διαλύω (= ἀπο. ἴνω) χρεὸς, dis- solvo aes alienum 6) διαλύω διαβολήν, diluo calumniam. μέσ. διαλύομαι (ἐκ- τινος). digredior, ab eo 5) = τήκω, col- labefacio, -ere. διαλύομαι, collabefio. **δialωβάομαι -ωμαι** mutilo -are. **διαμαρτυρομαι** magicis artibus exorno. **διαμάλαξις, ἡ** emollitio, -onis, θ. **διαμαλάσσω** emollio, -ire. **διαμαντεύομαι** vaticinor, -ari. **διαμαρτάνω** erro, aberro, -are.

διαμαρτήμα, διαμαρτία error, -oris, ἀ. aberratio, -onis, θ. peccatum, i, οδ. **διαμαρτυρία, ἡ 1)** contestatio, -onis, θ. 2) ἐπὶ δῆμα-χων intercessio, -onis, θ. **διαμαρτύρομαι** 1) ἐπιμαρτύρομαι τινα contestor, -ari, obtestor, -ari, aliquem. 3) ἐπὶ τῶν Ῥωμ. δημάρχων interce- do, -ere (rei alicui, de aliqua re). διαμαρτύρομαι (κωλύω) μὴ γενέσθαι τι, intercedo quominus aliquid fiat. **διαμασάομαι -ωμαι** commanduco. **διαμάσημα, τό** mansum, -i, οδ. **διαμάσησις, ἡ** commanducatio, -onis. **διαμαστιγῶν -ω** flagello, -are. **διαμαστιγώσις, ἡ** flagellatio, -onis. **διαμαστροπέω** produco aliquam. **διαμάχη ἡ** depugnatio, -onis, θ. compugnantia, -ae, θ. dimicatio, -onis, θ. **διαμάχομαι** compugno -are. διαμά- χομαι πρὸς τινα. depugno ἢ conflictor cum aliquo; certo ἢ dimico cum ali- quo διαμάχομαι περί τῆς πατρίδος, cer- to pro patriā. **διαμείβω** permuto, -are. **διαμειδιάω -ω** subrideo, -ere. **διαμειρακεύομαι** (τινι) pueriliter ago cum aliquo. **διάμειψις, ἡ** permutatio, -onis, θ. **δ αμειλάνω** nigrifico, -are. **διαμειλιστί** membratim. **διαμειλτάω -ω** meditor, -ari. **διαμειλίζω** membratim caedo; in frustra seco. **διαμειλισμός, ὁ** concisio in frustra; laceratio, -onis, θ. **διαμέλλησις, ἡ** cunctatio, -onis, θ. **διαμελλήτης, ὁ** cunctator, -oris, ἀ. **διαμέλλω** cunctor, -ari. **διαμνήμηναι** in memoria teneo (aliquid). **διαμέλωσις, ἡ** membratura, -ae, θ. **διαμεμερισμένος** divisim. **διαμεμφομαι** (= φίζω) τινὰ, incuso aliquem. διαμεμφομαι τινὰ ἐπὶ τινι, in- cuso aliquem alicuius rei. **διαμένω** 1) permaneo, -ere; rema- neo, -ere. 2) duro ἢ perduro, -are: ἔτι καὶ νῦν διαμένει, durat adhuc. 3) consto, -are (ἐν τῇ γνώμῃ sententiā); consisto, -ere. 4) = διατρέπω, commo- ror -ari. **διαμερίζω** dispartio -ire. **διαμερισμός, ὁ** dispartitio, -onis, θ. **διάμσοος, ον** intermedium, a, um.

διάμεστος, *ον'* differtus, a, um (aliqua re)
διαμετρέω -*ω* emetior ἢ dimetior (-mensurus sum -iri) aliquid.
διαμέτρεις, ἡ dimensio -onis, θ.
διάμετρος, ἡ disterna -ae, θ. diametros -i, θ. ἐκ διαμετροῦ, directe ex opposito.
δαμύνησις, ἡ admonitio, -onis, θ.
διαμηνύω indico, -are.
διαμηχανάομαι -*ωμαι* machinor, -ari
διαμίσγνυμι permisceo, -ere
διαμιλλάομαι -*ωμαι* (τινι) decerto, -are, cum aliquo
διαμισέω -*ω* penitus odi.
διαμισθόω -*ω* eloco, -are, aliquid.
διάμμος, *ον'* arenosus, a, um.
διαμνημονεύω 1 διαμνημονεύω τινι τι, in memoriam alicujus revoco aliquid. 2) μέμνημαι commemoro -are, aliquid; memini, -isse aliquid. 3) ἔχω διαμνημονεύεται, commemoratur ἢ traditur habuisse.
διαμοιβή, ἡ permutatio, -onis, θ.
διαμοιράω (*διαμοιράζω) partio, dispartio -ire; distribuo, -ere. *διαμοιράζομαι πρὸς τινα, partior aliquid cum aliquo
***διαμοίρασμα**, τό partitio onis, θ.
διαμοιραστής, δ partitor, -oris, δ.
διαμολύνω penitus polluo.
διαμονή, ἡ 1) permansio, -onis, θ. stabilitas -atis, θ. *2) διαμονή, commoratio, -onis, θ. ἐντεῦθεν habitatio, -onis, θ. domicilium, -i, οὐδ
διαμορφόω -*ω* informo, -are; con-formo are.
διαμόρφωσις ἡ conformatio, -onis, θ.
διαμορφωτικός, ἡ, *ον'* aptus (a, um) ad conformandum
διαμοχλεύω dimoveo, -ere.
διαμπαξέω, *διαμπερές* penitus; prorsus.
διαμυθολογέομαι -*οῦμαι* (πρὸς τινα), confabulor cum aliquo; dissero cum aliquo.
διαμυκτηρίζω irrideo, -ere.
διαμυριβάλλω discepto -are.
διαμυριβητέω -*ω* controversor, -ari; altercor, -ari. διαμυριβητοῦμεν πρὸς ἀλλήλους περί τινος, altercamur inter nos de re.
διαμυριβητής, ἡ altercatio, -onis, θ.
διαναγινώσκω perlego, -ere, aliquid

διαναγκάζω invitum cogo.
διανάγκασις, ἡ coactio -onis, θ.
διαναλίσκω absumo, -ere.
διανάπαυσις, ἡ requies, -etis, θ.
διαναπαύω recreo (aliquem). δια-ναπαύομαι, recreor, -ari.
διαναπνέω respiro, -are
διαναπνοή ἡ respiratio -onis, θ.
διαναπηδάω -*ω* certatim ascendo ἐπὶ τοῖς ἵπποις in equos).
διαναρκάω -*ω* (ἀμετ) obtorpesco.
διανάστασις ἡ surrectio, -onis, θ.
διαναυμαχέω -*ω* navali proelio decerto ἢ dimico (πρὸς τινα cum aliquo).
διαναψύχω refrigero, -are (aliquem) ἀναψύχομαι, refrigesco, -ere.
διανάψυξις, ἡ refrigeratio -onis, θ.
διανέμησις, ἡ distributio, -onis, θ.
διανεμητής, δ distributor, -oris, δ.
διανεμητικός ἡ, *ον'* distributivus, a, um
διανέμω distribuo, (-ui, -utum, -ere) aliquid ἢ aliui aliquid. διανέμομαι τι πρὸς τινα, partior aliquid cum aliquo.
διανενημένως distribute.
διανενομήτως cogitate; prudenter
διάνευμα τό nutus -us, δ.
διανεύω 1) προσνεύω τινι innuo, -ere, alicui. 2) διανεύω τι = ἐκφεύγω vito, -are
διανέω (= διανήχομαι) τι eno, -are, aliquid; trano, -are, aliquid ἢ per aliquid (τὸν ποταμόν flumen).
διανήξις ἡ natatio, -onis, θ.
διανηστεύω jejuno -are.
διανησιμός, δ jentaculum, -i, οὐδ.
διανήχομαι = διανέω.
διανθίζω froribus pingo.
διανίπτω perluo, -ere.
διανίστημι excito, -are, incito, -are, aliquem. διανίσταμαι, assurgo, -ere; surgere conor.
διάνυσις, ἡ ablutio, -onis, θ.
διανοέομαι -*οῦμαι* 1) διαλογίζομαι τι, agito animo, ἢ in animo, ἢ mecum aliquid ἢ de aliqua re. 2) ἐν νῷ ἔχω τι (ποιεῖν τι) cogito, -are aliquid ἢ de re aliqua facienda, cogito facere aliquid. διανοεῖται εἶθ' ἐν, cogitat venire διανοήθη ἀποδοῦναι τὸ πρᾶγμα, cogitavit de re reddenda.
διανόημα, τό cogitatum, -i, οὐδ.
διανόησις, ἡ cogitatio -onis, θ.
διανοητέον cogitandum.
διανοητικός, ἡ, *ον'* ad cogitatio-

nem pertinens; ingeniosus, a um
διανοητός, ἡ, *ον'* intelligibilis, e.
διανοθεύω adultero, -are.
διάνοια, ἡ 1) = σκέψις, cogitatio -onis, θ. 2) νοῦς, πνεῦμα mens nris.
θ ingenium, -i, οὐδ. 3) = νόσις, intellectus, -us, δ. 4) = βουλὴ, σκοπός, consilium, -i, οὐδ.
διανοίγω adapero -ire
διανομέτης, δ 1) distributor, -oris, δ. 2) διανομέτης ταχυδρομείου, tabellarius -i, δ.
διανομή, ἡ distributio, -onis, θ.
διανοσφίζομαι (= σφαιροζομαι γρήματα) intercipio pecunias e publico
διαντλέω -*ω* 1) exhauro, -ire. 2) μετ. = ὑπομένω, tolero, perfero (aliquid).
διανυκτερεύω, ἡ pernoctatio -onis
διανυκτερεύω pernocto, -are
διάνυσις, ἡ 1) confectio itineris. 2) decursus, -us, δ.
διανύω (διανύτω) perficio aliquid διανύω ὁδόν, emetior iter, conficio iter, carpo viam. ἐντεῦθεν = decurro -ere, aliquid (τὴν τοῦ βίου ὁδόν, aetatem).
διαξάινω carmino, -are, aliquid
διαξέω perpolio, -ire.
διαξηραίνω exsicco, -are.
διάξηρος, *ον'* persiccus a, um.
διαξιφίζομαι digladior (cum aliquo)
διαξιφισμός (= ξιφομαχία) digladiatio, -onis, θ.
διαξυράομαι -*ωμαι* rado me.
διαξύσμα, τό 1) ramentum, -i, οὐδ. 2) = ῥάβδωσις κίωνων, stria, -ae, θ.
διαξύω oblitero, -are, aliquid.
διαπαγγέλλω nuntio, -are
διαπαιδαγωγέω -*ω* 1) pueros duco ἢ instituo ἐν γένει duco, rego, -ere. 2) oblecto ἢ delecto, τὴν πόλιν urbem.
διαπαιδεύω instituo ἢ doceo (aliquem).
διαπαίζω illudo -ere (alicui).
διαπαλαίω (πρὸς τινα) delluctor ἢ collector cum aliquo.
διαπάλη, ἡ colluctatio, -onis, θ.
διαπαλλώ concutio; quasso
διαπαννυχίζω pervigilo -are.
διαπαννυχισμός, δ pervigilium, -i.
διαπαντάω -*ω* occuro (alicui).
διαπαντός semper.
διαπαπταίνω circumspicio, -ere.
διαπαρθένευσις devirginatio, -onis

διαπαρθένευσω devirgino (aliquam)
διαπασσάλεω cruci figo (aliquem)
διαπάσσω conspergo, -ere.
διαπασών (ὅπον χορδῶν) diapason.
διαπατάω -*ω* fallo -ere.
διαπατέω -*ω* (= καταπατέω) consulco.
διάπαυμα, *διαπαυσις* intermissio, -onis, θ. cessatio, -onis, θ.
διαπαύω inter laborem requiescere facio διαπαύομαι, inter laborem requiesco.
διαπειλέω -*ω* (τινι) interminor, -ari, alicui.
διάπειρα, ἡ tentatio, -onis, θ.
διαπειράω -*ω* tento aliquid. διαπειράομαι τινος, periclitor aliquid.
διαπείρω 1) transveho, -ere, aliquid. 2) διαπείρω τινά, confodio aliquem
διαπέμπω 1) transmittō, -ere. 2) dimitto, -ere literas, nuntios, equites. διαπίμπω ἀγγέλους ἢ διαπέμπομαι πρὸς τινα nuntios ad aliquem dimitto; nuntios ad aliquem dimitto. παθὴρ. dimittor -i.
διάπεμψις, ἡ transmissio, -onis, θ.
διαπενθέω -*ω* lugeo, -ere
διαπεπνημένως elaborato.
διαπέπτω percoquo -ere.
διαπεραίνω ad finem perduco, aliquid absolvo, -ere, aliquid.
διαπεραιώω -*ω* trajicio (-jeci -ctum -ere; transveho (-xi, -ctum -ere) aliquem ἢ aliquid. διαπεραιώομαι, transvehor (navibus).
διαπεραιώσις, ἡ trajectory, -onis, θ.
διαπέραμα, τό 1) trajectory i, δ. 2) fretum -i, οὐδ.
διαπερασίμος 1) = διαπεραστικός, penetrans, -ntrix (sonus). 2) = διαβατός, διαπεραστικός, pertransibilis, e.
διαπεράω -*ω* 1) transjicio, -ere, transmittō, -ere (aliquid). διαπεράβω, transigo vitam 2) ἀμει. διαπεράω εἰς νῆσον, transeo in insulam.
διαπεραστικός idē διαπεράσιμος.
διαπερανώω -*ω* fibula necto.
διαπεσσεύω calculis ludo.
διαπέσσω percoquo, -ere.
διαπείννυμι dispando, -ere; expando -ere; aperio, -ire.
διαπέτομαι pervolo ἢ intervolo.
διαπήννυμι compingo aliquid.
διαπηδάω -*ω* transilio aliquid; salto supero aliquid.

διάρρηγμα, τό fragmentum, -i, οὖ.
διάρρηγμα 1 diffingo ἢ confringo, (-egi -actum -ere) aliquid 2 = διαλύω. dirumpo, (-upi -uptum -ere) (φίλιας. amicitias) μετφ. διάρρηγμα, dirumpor, -uptus sum, -i (ὁπὸ φθόνου invidia).

διάρρηδην diserte: aperte. expresso
διάρρηξις, ἡ diruptio -onis, θ.
fissio, -onis, θ. μετφ. abruptio, -onis θ. discidium, -i οὖ

διαρρινέω -ὤ perlimo, -are.
διαρριπίζω ventilo, -are, aliquid.
διαρρίπτω 1) disjicio, -ere. 2) disaspio -ere.

διαρριπύς ἡ disjectus -us, ἀ.
διαρροή, ἡ meatus -us & canalis, is, ἀ. ἡ ἄνω καὶ κάτω διαρροή τοῦ ὕδατος fluxus et refluxus (maris).

διάρροια ἡ profluvium alvi ἢ ventris; dejectio alvi

διαρροίζωμαι alvi profluvio laboro.
διαρροθμίζω compingo, -ere. ἐντεῦθεν = ordino, -are, aliquid.

διαρροθμύς, ἡ ordinatio, -onis, θ. dispositio -onis, θ.

διάρρους, **διάρρους** fluxus, -us, ἀ.
διάρρευτος, ὁ irriguus a, um.

διάρρηγή ἡ rima, -ae, θ.

διαρρώνυμι, **διαρρώνω** corrobore
διαρρῖς ἡ elatio, -onis, θ.

διαρτάω ὤ suspendo -ere.
διασάλευσις, ἡ consusus, -us, ἀ. motus, -us, ἀ.

διασαλεύω vehementer concutio.
διασαλεύω τὴν πόλιν, turbo, pertubo rempublicam. διασαλευμένος τὸ βᾶδιμα, instabili gradu

διασαλπίζω pervulgo (aliquid).
διασάπτω refectio, -ire.

διασαφέω -ὤ διασαφηνίζω manifestum reddo; dilucide explico ἢ dilucido aliquid; illustro, explano -are, aliquid

διασαφήνις διασαφήσις ἡ explicatio, -onis, θ. explanatio, -onis, θ. illustratio, -onis, θ.

διασαφητικός explicativus, a, um
διασεισις, **διασεισμός** 1) quassatio, -onis, θ. 2) concussio, -onis, θ.

διασειστος, ὁ concussus a, um.
διασειώ 1) quatio, -ere; quasso, -ere (aliquid). διασειώ τὰ τεῖχη τῆς κτιῆς, quatio moenia ariete. 2) discu-

tio ἢ concutio, -ere (aliquem ἢ aliquid)
διασημαίνω 1) significo, -are aliquid 2) signum do (τῇ σά-πιγγ. tuba) 3) ἐπισημον ποιῶ τι, insignio, -ire, aliquid.

διασημος, ὁ insignitus, a, um; insignis, -e; illustris -is. celeber, -is e.
διασημότης, ἡ celebritas, -atis, θ.

διασήπω putrefacio, -ere
διασιωπάω -ὤ silentium teneo.

διασκαλεύω sarculo terram verso.
διασκάπτω perfodio -ere, aliquid; defodio, -ere.

διασκατόω -ὤ fimo polluo.
διασκαδάζω 1) oblecto, -are (aliquem aliqua re) 2) ἀμετ. me oblecto ἢ oblector (re aliqua) 3) διασκαδάννυμι

διασκαδάννυμι 1) dissipio, -ere; dijicio -ere (aliquid, aliquem); 2) differo, -erre, aliquid. (nubila, classem)
***διασκαδασίς** ἡ delectatio -onis, θ. oblectatio -onis θ.

διασκαδασμός, δ dissipatio, -onis, θ.
***διασκαδαστικός** oblectatorius, a, um.

διασκαλίζω crura distendo.
διασκαπαζω obscuro (aliquid).

διασκαπετικός deliberativus, a, um
διασκαπέτομαι dispicio, -ere; considero, -are, aliquid, ἢ de re aliqua; delibero, -are

διασκαυάζω 1) adorno, -are; compono, -ere, aliquid 2) μέσ = παρασκευάζωμαι, instruo me, apparo me ut. 3) opus iterum perpolio; emendo, -are; corrigo, -ere, aliquid.

διασκαυστής, δ corrector, oris, ἀ.
διασκαυή ἡ 1) σκευή, apparatus, -us; vestitus, -us, & 2) iterata recensio libri

διασκαυίς, ἡ dispectus, us, ἀ. consideratio, -onis, θ. deliberatio, -onis, θ.

διασκητέω -ὤ in tentoria discedo.
διασκητόω -ὤ tentoria seorsum tollo

διασκιρτάω -ὤ persulto, -are; exsulto, -are. δ διασκιρτών, persultator, -oris, ἀ.

διασκοπέω -ὤ τι dispicio, -ere; considero, -are, aliquid. de aliqua re; commentor de re.

διασκοπήσις, ἡ consideratio, -onis, θ.
διασκορπίζω dissipio -ere, aliquem ἢ aliquid).

διασκορπίζω 1) significo, -are aliquid 2) signum do (τῇ σά-πιγγ. tuba) 3) ἐπισημον ποιῶ τι, insignio, -ire, aliquid.

διασημαίνω 1) significo, -are aliquid 2) signum do (τῇ σά-πιγγ. tuba) 3) ἐπισημον ποιῶ τι, insignio, -ire, aliquid.

διασημότης, ἡ celebritas, -atis, θ.

διασήπω putrefacio, -ere

διασιωπάω -ὤ silentium teneo.

διασκαλεύω sarculo terram verso.

διασκάπτω perfodio -ere, aliquid; defodio, -ere.

διασκατόω -ὤ fimo polluo.

διασκαδάζω 1) oblecto, -are (aliquem aliqua re) 2) ἀμετ. me oblecto ἢ oblector (re aliqua) 3) διασκαδάννυμι

διασκαδάννυμι 1) dissipio, -ere; dijicio -ere (aliquid, aliquem); 2) differo, -erre, aliquid. (nubila, classem)
***διασκαδασίς** ἡ delectatio -onis, θ. oblectatio -onis θ.

διασκαδασμός, δ dissipatio, -onis, θ.
***διασκαδαστικός** oblectatorius, a, um.

διασκαλίζω crura distendo.

διασκαπαζω obscuro (aliquid).

διασκορπισμός, δ dispersus, -us, ἀ.
διασκοπῶ scomata jacio.

διασμα, τό stamina (telae).
διασοβέω -ὤ dispello, -ere.

διασοφίζωμαι sophistice ago.
διασπαθῶ -ὤ profuse infuso (τὴν ἐστὶν, rem familiarem)

διασπαταῶ dilacero -are; dilanio, -are, aliquem ἢ aliquid.

διασπασίς, **διασπασμός** divulsio, -onis, θ. distractio, -onis, θ.

διασπάω -ὤ 1) divello, (-elli, -ulsum, -ere) aliquid. διασπῶ τινα ἀπὸ τινος, divello aliquem ab aliquo 2) diduco -ere, aliquid. διασπῶμαι ἀπὸ τῶν γονίων, diducor a parentibus. ἡ φίλια διασπᾶται, amicitia diducitur.

3) distraho, -xi, -ctum -ere (aliquem ἢ aliquid) μετφ. ἡ φροντίς αὐτὸν διασπᾶ (= περισπᾶ). eum cura distrahit. eis διαφόρους γυνήκας διασπῶνται (διαίρονται). in contrarias sententias distrahantur. διασπῶμενος, ἡ, ον, distractus, a, um.

διασπείρω 1) dissemino -are, aliquid. 2) dispergo, -ere. διασπείρομαι. α) dispergor, -sus sum, -i, β) dispalor ἢ dispalesco, -ere.

διασπορά, ἡ disseminatio, -onis, θ. dispersio, -onis, θ.

διασταδόν ex intervallo.
διαστάζω 1) perstillo, are, 2) perpluo, -ere: ἡ φιάλη διαστάζει, patera perpluit.

διάστασις, ἡ distinctio -onis, θ.
διασταλτικός, ἡ, ὁν ad distinguendum aptus, a, um.

διασταλτικῶς distinguendi causa.
διάστασις, ἡ 1) distantia, -ae, θ. 2) = διαφορά, ἔρις, dissidium, -ii, οὖ. dissidentia, -ae, θ.

διαστανδῶ -ὤ vallo munio.
διαστέλλω diduco, -ere (aliquid); distinguo, -ere (aliquid) διαστελλομαι τι, distincte dico aliquid. δ διαστέλλων distinctor, -oris ἀ

διάστερος stellis distinctas.
διάστημα, τό 1) intervallum, -i, οὖ. 2) spatium, -ii, οὖ. 3) distantia, -ae, θ.

διαστιζω dispungo ἢ interpungo.
διαστιλβω intermico, -are.

διάστιξις, ἡ interpunctio, -onis, θ. interpunctum, -i, οὖ.

διαστοιβάζω perstipo; instipo, -are.

διαστοιχίζωμαι ordine dispono.
διαστολή, ἡ 1) = ἔκτασις dilatatio -onis, θ. ἐντ. παρὰ γραμμ. = prolongatio brevis syllabae. -) = διάκρισις, distinctio, -onis, θ. 3) interpunctio, -onis, θ.

διαστοχάζωμαι conjektor, -ari.
διαστράπτω fulguro -are.

διαστρατεύομαι emereo stipendio.
δ διαστρατευόμενος (ο ἀπόστρατος), emeritus, -i, ἀ. veteranus, -i, ἀ.

διαστρατηγέω -ὤ 1) praetor sum; praetura me abdicō. 2) διαστρατηγῶ τι ἢ τινα. dolis et insidiis peto.

διαστρεβλόω -ὤ distorqueo, -ere
διαστρέφω 1) detorqueo. distorqueo pertorqueo (-rsi, -rtum, -ere) aliquid 2) perverto, -ere (aliquid 3) inverto (-ere) depravo (-are; aliquid ἢ aliquem. διαστραμμένος, ἡ, ον α) detortus, a, um. β) perversus, a, um. γ) depravatus, a, um. δ) διαστραμμένος ἢ θ, inversi mores.

διαστροφές, δ 1) = κηδελοποιός, adulterator, -oris. *2) διαστροφές τῶν πραγμάτων, τῆς ἀληθείας, qui pervertit res, veritatem.

διαστροφή, ἡ 1) distorsio, -onis. 2) perversio, -onis, θ. perversitas, -atis, θ. 3) depravatio, -onis, θ.

διάστροφος, ὁ 1) detortus, a, um; 2) perversus, a, um. 3) depravatus, a, um; pravus, a, um.

διαστρώννυμι insterno, -ere.
διαστύλιον intercolumnium -ii, οὖ.

διαστύλω -ὤ columnis fulcio.
διασυγχέω confundo, -ere.

διασυλάω -ὤ deprædor, -ari.
διασυρίζω esibilo (aliquem).

διασυρμός, δ 1) distractio, -onis, θ. 2) = χλευασμός, cavillatio, -onis, θ. delusio, -onis, θ. 3) = στηλίτευσις, traductio, -onis, θ.

διασυρτικός, ἡ, ὁν cavillatorius, a, um.
διασύρω 1) distraho, -ere, aliquid. διασύρω (= διαλύω) τὴν σύνθεσιν, distraho concilium. 2) irrideo, -ere, aliquid. 3) διασύρω τινα, traduco, -ere, aliquem; cavillor, -ari, aliquem.

διασφάζω jugulum alicujus seco.
διασφαρίζω pilis ludo

διασφαρίζομαι munio (aliquid).
διασφενδονάω -ὤ διασφενδονίζω fundā abjicio; disjicio, -ere.

διαφάνεια ἢ pelluciditas -atis, θ.
διαφανής, ἔς· pellucidus, a, um
tralucidus, a, um; pellucens aether,
amictus.

διαφαρμακεύω (τινά)· medicamen-
tis purgo aliquem.

διαφανίζω· vilito are.

διαφάσκω· illucesco -ere.

διαφειγής, ἔς· tralucidus, a, um;
splendidus, a, um.

διαφερόντως· eximie, egregie; prae-
cipue; excellenter.

διαφέρω· ἴδ· διαφέρω 4 δ.

διαφέρω 1) = διακομίζω, perfero.
-tuli, -latum, -erre (ἐπιστολὴν litteras,
ἀγγελίαν nuntium) 2) = διαδίδωμι, dif-
fero, -erro (aliquid). φήμη διαφέρεται
(διαδίδεται), rumor differtur. 3) =
ἀναβάλλομαι τι, differo, -erre, aliquid
τὴν πορείαν iter, τὸν πόλεμον bellum.

4) διαφέρω τινός, α· differo ab aliquo.
διαφέρω τινός τι, differo, -erre, aliquid
in re βι = ὑπέργω τινός, excello (-llui,
-elsum, -ere) alicui θθ. διαφέρων (=

προίγων) excellens. -ntis γ) = κρείτ-
των εἰμι, praesto, -are (aliqua re); δια-
φέρων τῇ ἀρετῇ, praestans virtute δια-
φέρω τῶν ἄλλων τῇ ἀρετῇ, praesto ce-
teris virtute. δ) = διαφωνῶ, dissentio.

-ire: discrepo, -ere: ὁ βίος τοῦ λόγου
διαφέρει (διαφωνεῖ τῷ λόγῳ), vita ora-
tioni dissentit. τὰ ἔργα τῶν λόγων δια-
φέρει, cum dictis discrepant. θθ. διαφέ-
ρομαι τι ἢ πρὸς τινα dissentio cum

aliquo. dissideo ab aliquo ἢ cum ali-
quo ε) interam alicui: ὁ νοῦνεχης δια-
φέρει τοῦ ἀνοήτου, intelligens stulto
(homini) interest. 5) διαφέρω τινά ἀρετῇ,
vinco, supero aliquem virtute. 6) τρι-
τοπρ. διαφέρει (= μέλει τινί· α) refert

-erre: τοῦτο διαφέρει μοι, σοι, ἐκείνῳ, hoc
refert meā, tuā, suā. τι διαφέρει μοι τοῦτο
quid hoc meā refert β) interest: τοῖς
μαθηταῖς διαφέρει, discipulorum inte-
rest. διαφέρει (= μέλει μοι, σοι, inte-
rest meā tuā

διαφεύγω 1) effugio (-ugi, -ere)
aliquid τὸν κίνδυνον periculum. 2)
= ἐκφεύγω, profugio, -ere. διαφεύγει
(= λανθάνει) μέ τι, aliquid me fugit.

ταῦτα διαφεύγει μου τὴν μνήμην, haec
memoriam meam refugunt. 3) evito,
-are (aliquid).

διάφουξίς, ἢ effugium, -i, οὐ.

διαφηνίζω· spargo rumorem. δια-
φηνίζω τινά, α· differo aliquem rumore.
β) diffamo aliquem.

διαφθείρω 1) corrumpo (-ūpi,
-uptum -ere) aliquid ἢ aliquem δια-
φθείρω γυναῖκα, corrumpo, stupro femi-
nam. διαφθείρω (= ἀκυρώ) τοὺς νόμους
abrogo leges. ὁ διαφθείρων, qui cor-
rumpit; corruptor, -oris, α· ἢ διαφθεί-
ρουσα, corruptrix, -icis θ.

διαφθορά, ἢ corruptio, -onis, θ.
corruptela, -ae, θ.

διαφθορεύς ὁ qui corrumpit; cor-
ruptor, -oris, α· stuprator, -oris, α·

διαφρίμω 1) = ἔω τινα διελθεῖν, per-
mitto aliquem. 2) διαφρίμω (= διαλύω)
τὸ στρατεύμα, dimitto exercitum.

διαφρονικέω -ω· pervicaciter con-
tendo (cum aliquo).

διαφρονικία, ἢ contentio, -onis, θ.

διαφλέγω· exuro (animos).

διαφοιστάω -ω· divagor, pervagor.

διαφορέα, ἢ 1) differentia, -ae, θ 2)
discrimen, -inis οὐ. ἀνευ διαφορᾶς τι-
νος, sine ullo discrimine. 3) = δια-
στασις, dissidentia, -ae, θ. 4) = διγύ-
νοια, διαφωνία, dissidium, -ii, οὐ. dis-
sensio, -onis θ 5) ἀλλοιότης, diver-
sitas, -atis, θ. 6) = ἀνομοιότης, varie-
tas, -atis, θ.

διαφορέω -ω· 1) differo, -erre. 2)
συνήθ. diripio, -ere; spolio -are, aliquid.

διαφύρησις, ἢ 1) dissipatio, -onis,
θ. 2) = στήλησις, spoliatio, -onis, θ.

διάφορος, ον· 1) differens, -ntis; dis-
similis, e; dispar, -aris; diversus,
a, um. 2) = διαφερόμενός τινα, dis-
sidents, -ntis; dissentiens -ntis; dis-
cors, -ordis. ἐντ. = adversarius, ini-
micus, hostis. 3) = ἀνόμοιος, ποικίλος,
disgruus, a, um; varius a um. 5) =
διαφείρων, ἐξοχος, eximius, a, um; prae-
stans. -ntis. 6) τὸ διάφορον, α) = ἢ
διαφορέα, differens, -ntis, οὐ. β) = τὸ
ὠφέλημα, commodum, -i, οὐ.

διαφύρωξίς 1) differenter. 2) diver-
se. 3) vario.

διαφορέτης, ἢ differentia, -ae, θ.

διάφραγμα, τό 1) interseptum ἢ
disseptum, -i, οὐ. 2) praecordia, -orum,
οὐ. 3) diaphragma, -atis, οὐ.

διάφραξις, ἢ interseptio, -onis, θ.

διαφράττω intersepio, dissepio.

διαφρίσσω inhorresco, -ere.

διαφροντίζω· curo, -are.

διαφρύγω· frigo, -ere.

διαφυγή, ἢ effugium -i, οὐ.

διαφνή, διαφνός fissura, -ae, θ.

διαφυλάσσω καὶ διαφυλάττω 1)

conservo, -are, perservo, -are, aliquem
ἢ aliquid. 2) custodio, -ire, aliquem 3)
= διασώζω, tueor, -eri, aliquem ἢ
aliquid.

διαφύσησις, ἢ perflatio, -onis, θ.

διαφυνεύω· transplato, -are.

διαφύομαι internascor, -i.

διαφωνέω -ω· 1) δύσφωνός εἰμι.

dissono, are. 2) διαφωνῶ πρὸς τινα ἢ
τινα, dissentio (-nsi, -nsim, -ire),
cum aliquo ἢ (σπ.) alicui. Διαφωνοῦσι
πρὸς ἀλλήλους, inter se dissentiunt.

Σύλλας πρὸς Μάριον διαφωνήσας, dissen-
sit cum Mario Sylla. ὁ βίος τῷ λόγῳ
διαφωνεῖ διαφέρει τοῦ λόγου, vita ora-
tioni dissentit. 5) ἀπροσ. διαφωνεῖται
(= ἀβέβαιόν ἐστι), discrepat.

διαφωνήσις, διαφωνία 1) = δύσφω-
νία, dissonantia, -ae. 2) = ἀσυμφωνία,
dissensio, -onis, θ

διάφωνος, ον· 1) dissonus, a, um
2) διαφώνων, dissentaneus, a, um.

διαφωτίζω· illumino, -are, aliquid;
illastro, -are, aliquid.

διαχαίνω· dishiesco, -ere.

διαχαράσσω καὶ διαχαράττω· seco
ferro; divido, aliquid μετρ. describo.

διαχαρίζομαι, dilargior, -iri.

διαχάσκω· hisco, -ere.

διαχειμάζω· hiberno, -are.

διαχειρίζω 1) = μεταχειρίζομαι τι
tracto -are, aliquid, ὅπλα arma. 2) =
διαχειρίζομαι δημοσία χρήματα, tracto
pecuniam publicam. 3) administro,
-are, aliquid.

διαχειρίσις, ἢ 1) tractatus, -us. 2)
administratio, -onis, θ.

*διαχειριστής, δ administrator, -oris, α·
διαχειροτονέω -ω· extensā manu
eligo unum (e duobus propositis)

διαχέω· diffundo (-ūdi, -ūsum, -ere)
aliquid. διαχέω (= εὐφραίνω) τὴν ψυχὴν
diffundo animum. διαχέομαι (= εὐφρα-
νομαι, diffundor, -i.

διαχλεύω· irrideo -ere, aliquem

διαχρόδομαι -ωμαι· 1) utor, -i (ali-
qua re. 2) συνήθ. διαχρόμαι τινα, inter-
ficio aliquem. διαχρόμαι ἑμαυτὸν φαρμά-
κῳ, mortem (mihi) conciscō veneno.

διάχρυσος, ον· auro distinctus, a,
um. aureus, a, um

διάχυσις ἢ 1) diffusio, -onis, θ.
2) placatio, -onis θ laetitia, -ae, θ

διαχυτικός ad exhilarandum aptus

διαχώννυμι, aggere arceo

διαχωρέω -ω· 1) = διερχομαι, per-
traho aliquid. 2) διαχωρεῖ τινα, alium
exonerat

διαχώρημα, τό· excrementum, -i, οὐ.

διαχωρίζω· disseparo, -are, divido,
-ere. disjungo -ere. διαχωρίζω τὰς ψυ-
χάς, diribeo, -ere. διαχωρίζομαι = ἀπο-
χωρεῖ, discedo, -ere.

διαχωρίσις, ἢ disseparatio, -onis, θ ἢ
τῶν ψυχῶν διαχωρίσις diribatio, -onis, θ.

διαχωρισμός, δ disseparatio, -onis θ.

διάχωςις ἢ aggeris oppositio.

διαψέγω vituperor -are

διαψεύδω 1) = ἀπατώ, fallo, -e, ο·
decupio, -ere. διαψεύδομαι ὡς ἡ περὶ
τινός, me fallit aliquid. 2) διαψεύδω
τινά ἢ τι, (= ἐξελγέω τινα ψευδόμενον ἢ
τι ψευδές), mendacii aliquem coarguo;
coarguo aliquid falsum esse διαψεύ-
δεται τοῦτο, id coarguitur falsum esse

διάψευσις, ἢ 1) = ψεύδος, menda-
cium ii οὐ. *2) convictio mendaci-
cii ἢ falsi.

διαψηλαφάω -ω· pertracto -are.

διαψηφίζομαι (περὶ τινός)· suffragi-
um fero de aliquo

διαψηφισίς, ἢ suffragiorum latio

διαψυγίζω sussuro, are.

διαψυχτικός refrigeratorius a, um.

διάψυξις ἢ refrigeratio, -onis, θ.

διαψύχω· refrigerare (aliquid)

δίβαφος, ον· bis tinctus a, um

δίβηλος (= διπλός) duplex, -icis

διγαμέω -ω· alteras nuptias celebro

διγάμη, ἢ secundae nuptiae.

διγάμμα, τό digamma, -atis, οὐ.

διγάμος, ον· bimaritus, a, um; di-
gamus, a, um.

διγενής, ἔς· duorum generum.

δίγλωσσος, ον· bilinguis, e.

δίγνωμος, ον· dubiae sententiae.

διγονία, ἢ partus iteratio.

διγονος, ον· bis genitus, a, um.

δίδαγμα, τό· praeceptum, -i, οὐ. do-
ctrina, -ae, θ.

διδασκῆριος, ον· didacticus, ἢ, δν·
aptus ad docendum; praeceptivus, a,
um; docendi peritus.

*διδασκαλία, ἡ doctoris dignitas.
*διδασκαλικός, ἡ, ὄν' ad dignitatem
doctoris pertinens
διδασκός, ἡ, ὄν' qui doceri potest;
disciplinabilis e.

διδάκτρια, ἡ magistra, -ae θ
διδάκτρον, τό praemium ἢ merces
magistri; minerval, -alis. οἰ.

*διδάκτωρ, ὁ doctor -oris ἀ διδά-
κτωρ τῆς λατρικῆς, artis medicinae
doctor. διδάκτωρ τῆς νομικῆς, juris do-
ctor. διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ φιλο-
σοφίας, artium doctor ἢ magister.
διδάκτωρ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ
Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, doctor Fa-
cultatis philosophiae (ἢ litterarum)
Universitatis Graecae. ἀναγορεύομαι
διδάκτωρ, dignitatem doctoris recipio.

διδάκτυλος, ὁ, duorum digitum
διδαντῶς, per doctrinam.
δίδαξις = διδασκαλία, doctrina -ae
διδασκαλεῖον, τό magistratio, -onis,
schola, -ae, θ.

διδασκαλία, ἡ 1) doctrina, -ae, θ
docendi ratio. 2) institutio, -onis, θ
3) διδασκαλία δράματος actio fabulae
διδασκαλικός, ἡ, ὄν' aptus ad do-
cendum; docendi peritus, a. um.

διδασκάλη, τὰ docendi merces.
διδάσκαλος, ὁ 1) doctor, -oris &
magister, -i, & 2) praceptor, -oris,
& 3) institutor, -oris &

διδάσκαλος, ἡ 1) magistra, -ae, θ.
2) praepetrix, -icis, θ.

διδάσκω 1) doceo, -ere (aliquem
aliquid). 2) praecipio, -ere, aliquid,
τὴν φιλοσοφίαν philosophiam. 3) = πα-
ραδίδωμι τι, trado, ere. 4) διδάσκω δρᾶ-
μα, fabulam do ἢ doceo. παθητ. δι-
δάσκομαι, 1) = μαθήνομαι τι, disco, didici,
-ere (aliquid). 2) διδάσκομαι ὅτι, τινος,
doceor ab aliquo. διδάσκομαι περὶ τι-
νος, doceor de aliqua re.

διδασχῆ, ἡ 1) doctrina, -ae, θ δι-
δασχῆν ποιοῦμαι, doceo -ere. *2) διδασχῆ
ἀπ' ἀμβωνος, sacra contio.

διδραχμῶν, τό didrachmum, -i, οἰ.

δίδυμος, ὁ, geminus, a, um; ge-
mellus a, um. οἱ δίδυμοι, gemini (fra-
tres), gemelli (fratres).

διδυμότης, ἡ geminitudo, -inis, θ.

διδυμοτοκῆς -ω geminos pario.

διδυμοτόκος gemelliparus, a, um;
geminos parens.

δίδωμι 1) do, dedi, datum, -are
(alicui aliquid) τοῦτο δίδωμι σοι δώ-
ρον, hoc tibi dono do 2) χαρίζομαι
τί τινα, dono aliquid alicui. τοῦτο δι-
δοται σοι δῶρον, hoc donatur tibi 3)
= παρέχω, ἀπονέμω, praebéo, tribuo
aliquid alicui 4) δίδωμι ἐμαυτὸν τινα,
me in potestatem alicuius trado 5)
δίδωμι θυγατέρα ἀνδρὶ, do filiam ali-
cui in matrimonium. 6 = παραδίδωμι,
dedo, -ere 7) *δίδωμαι εἰς τι, me do
in aliquid; alicuius rei studio me
dedo: me conféro ad studium alicu-
jus rei. *δεδοσθῶ τι, pone. *τοῦτον
δοθέντος, hoc posito

διεγγυάω -ω spondeo pro aliquo.
διεγγύημα (= τὸ ἐγγυώμενον ἀργύ-
ριον) sponsio, -onis, θ

διεγγύησις, ἡ fidejussio, -onis, θ.
sponsio, -onis θ

διεγείρω 1) excito e somno *2) διε-
γείρω τινα εἰς τι, excito aliquem ad
aliquid

διεγερσις, ἡ excitatio, -onis, θ.
διεγερτικός, ἡ, ὄν' excitandi vim
habens.

διέδραμον, ἰδὲ διατρέχω.

διέδριον, διέδρον, τό bissellium, -i.

διέδρος, ὁ, dissidens, -ntis

διεζευγμένως, disjunctim; divise.

διεῖδον, ἰδὲ διαύω -ω.

διειλημμένως, distincte, divisim.
ἐντεῦθεν = praecise.

διείργω distineo, -ēre; separo, -are.
ἡ θάλασσα διείργει (χωρίζεται) τὰς χώρας,
mare terras distinet ἢ separat.

διείρω dissero, transero, consero,
-ere (aliquid).

*διείσδυσις, ἡ introitus; ingressio.

*διεισδύω intro -are (intra, ad, in
aliquid), introeo, -ire; ingredior, -i.

διεμβάλω (τα ὄρη) exeo per montes
διεμβάλλω 1) trajicio -ere. 2) διεκ-
βάλλω τόπον, permeo in locum.

διεκβολή, ἡ trajetctus, -us, &

διεκδικῶ -ω 1) defendo, ulciscor
aliquem ἢ aliquid *2) διεκδικῶ τι, po-
stulo -are, aliquid; vindico rem ad me

ἢ mihi; rem mihi assero rem repeto.

*διεκδικησις, ἡ postulatio, -onis,
θ vindiciae, -arum, θ rei repetitio

*διεκδικητής, ὁ qui vindicat rem
ad se ἢ sibi.

διεκδρομή, ἡ excursum, -us, &

διελαμπω pelluceo, -ēre.

διεκρυάω -ω exsugo, -ere.

διεκπεραίνω expedio; finio.

διεκπυράω -ω transeo, -ire

*διεκπεραίω -ω rem expedio, -ire.

*διεκπεραίνωσις, ἡ experio (rei).

*διεκπεραιωτής, ὁ, qui rem expedit.

διεκπίπτω per medium elabor

διεκπλέω (τὸν Ἑλλήσαν) pernavigo,

pro. ἐπ' ναυμαχίας classem hostilem

have perumpo.

διεκπύλος οὐς, & transitus navis

per medias hostium naves.

διεπνύω perfic -are.

διεκπνοή, ἡ perflatus, -us, &

διεκπορεύομαι egredior per -.

διεκρῆω perfluo, -ere

δι' ἑκρούς οὐς, exitus aquae

διέκτασις, ἡ extensio, -onis, θ.

διεκτέμνω dissecó, -are.

διεκτρέχω excurro per -.

διεκφαίνομαι appareo, -ēre.

διεκφεύγω effugio, -ere.

*διεκφυγή, ἡ effugium, -i, οἰ.

διεκήγω effundo -ere.

διελασία, διελασις, ἡ 1) decursio

militaris. 2) pompa militaris (equitum)

διελαύνω 1) transigo ἢ transadigo

aliquid (ensem per pectus). 2) διελαύ-
νω τινα (τό γυνή, δορατήρι) transfigo,

percutio, transfodio aliquem hastā).

3) = διαπέω τι, perequito, -are (aciem,

arhem); 4) transmitto -ere, aliquid. οἱ

ἐκπῆες διελαύνουσι τὰ πεδία, equites

campos transmittunt.

διελέγχω redarguo (-ui, -itum -ōre).

διελέττω evolvo (aliquid).

διελκυσμός, ὁ pertrahendi actio.

διελκύνω καὶ διέλκω 1) diduco, -ere,

aliquid. 2) pertraho, -ere, aliquid

3) διελκω βίον, vitam traduco; vivo.

διεμβάλλω injicio, -ere, aliquid.

διεμμένω constanter pormaneo in.

διεμπλήττω impleo, -ere.

διεμπήττω incido (in aliquid).

διεμποδίζω impedio, -ire.

διεμπολάω -ω divendo, -ere.

διεμφαίνω ostendo, -ere.

διενειλέω -ω involvo -ere.

διενειλημένος (λόγος) oratio in-

tricata (δὴλ. difficilis).

διένεξις, ἡ dissidium, -ii, οἰ.

διενεργέω -ω operor -ari.

διενιαυίζω peranno, -are.

διενος, ὁ, biennis e.

διενοχλέω -ω continue molestus
sum alicui

διενόχλησις, ἡ molestia, -ae, θ.

διεξάγω 1) διεξάγω τὸν βίον ἀπὸ τινος,

vitam traduco ἢ ἀπλ. vivo aliqua re.

2) = καταπαύω, compono -ere aliquid,

τὴν εἶν litem 3) = διεσθύνω, rego,

administro, aliquid 4) διεξάγω τὸ δι-

κατον, jus dico

διεξαγωγή, ἡ administratio, -onis, θ

διεξατμίζω evaporo -are.

διε' εἰμι 1) pertranseo -ire. 2) μετρ.

oratione persequor; narro (aliquid)

διεξείργω prohibeo, -ēre.

διεξελαύνω 1) ago ἢ exigo per. 2)

percu ro transeo.

διεξελέγχω redarguo -ere, aliquem;

plane refallo, aliquem.

διεξεργάζομαι perficio, -ere.

διεξερευνάω -ω perscrutor, -ari.

διεξερευνητής, ὁ perscrutator, -oris

& pervestigator, -oris &

διεξέρχομαι 1) pertranseo, -ire. 2)

μετρ. percurro, -ere aliquid.

διεξετάζω perquiró -ere.

διεξέτασις, ἡ inquisitio, -onis, θ.

διεξηγέομαι -οῦμαι plane explico.

-are, aliquid; explano, -are, aliquid

διεξίλημι (ἐπὶ ποταμῷ) influo in mare

διεξικνέομαι -οῦμαι pervenio, -ire.

διεξοδεύω exeo, egredior.

διεξοδικός, ἡ, ὄν' (= ἐκτεταμένος)

prolixus, a, um; longus, a, um, latius

fusus a, um, (historia, oratio, epistola

κτλ.) *τὸ διεξοδικόν prolixitas, -atis, θ.

*διεξοδικότης, ἡ prolixitas -atis, θ.

διεξοδικῶς copiose; fuse ἢ diffuse;

late, multis verbis (loquor).

διέξοδος, ἡ 1) transitus, -us, & 2)

transactio -onis, θ. 3) exitus, -us, &

4) = διεκφυγή, effugium, -i, οἰ.

διεξυφαίνω (ιστόν) pertexo, -ere.

διεσπράζω festum diem perago.

διέστω administro -are; rego, -ere

guberno -are, aliquid. *οἱ τὰ τῆς πο-

λιτείας διέποντες, qui rempublicam ad-

ministrant.

διεργάζομαι 1) = ἐπεργάζω, conficio,

-ere, 2) = φονεύω, interficio, -ere

διερεθίζω irritó, -are, aliquem

διερέθισμα, τό irritamentum, -i, οἰ.

διερεθισμός, ὁ irritatio, -onis, θ.

διερείδομαι innitor (alicui).

ὁνομασίαι ἐπιστολῆς. epistolae inscriptio, subscriptio, -onis, θ. διεσθύναι ἀτόμου, κατοικίας, indicium i. o. ἑ. γινώσκω τὴν σὴν διεσθύνειν novi loci habites.
 διεσθύντης, διεσθυντήρ, ὁ· rector -oris, ἄ gubernator, -oris, ἄ. praefectus, -us ἄ
 διεσθύνω· 1) dirigo (-exi, -ectum, -ere), aliquid. ἐνταῦθα. = rego, -ere; administro, -aro. 2) διεσθύνω· ναῦν, rego, moderator, -ari (navem). 3) διεσθύνω· ἐπιστολὴν πρὸς τινα (= ἐπιγράφω τινὲς ἐπιστολῇν), inscribo epistolam alicui. *5)
 διεσθύνομαι· α) διεσθύνομαι ὑπὸ τινος, regor ab aliquo. β) διεσθύνομαι πρὸς τι, dirigo me ad; vado ad. γ) αὐτῇ ἢ ἐπιστολῇ διεσθύνεται πρὸς σέ. tuo nomine inscribitur haec epistola.
 διεσθύνω· -ᾶ· discerno, -ere; distinguisho, -ere (aliquid). 2) discepto -are, aliquid (controversias). 3) accurate examino; explico aliquid).
 διεσθύνω· ἡ· discretio, -onis, θ. distinctio, -onis, θ. explicatio -onis, θ.
 διεσθύνω· οὐμαι· valde caveo mihi, aliquid; metuo, -ere, aliquid.
 διεσθύνω· dilato, -are.
 διεσθύνω· -ᾶ· decore ago
 διεσθύνω· vilitate habeo.
 διεσθύνω· semper prosper sum.
 διεσθύνω· corruptus, a, um.
 διεσθύνω· corrupte.
 διεσθύνω· bene coctus.
 διεσθύνω· disjunctus, a, um.
 διεσθύνω· inimicus sum (alicui).
 διεσθύνω· 1) = γινώσκω τι. distingo, -ere, aliquid. 2) αὐτῇ
 = ἀπέχω, disto, -are.
 διεσθύνω· falso.
 διεσθύνω· percoquo -ere.
 διεσθύνω· on· bij 2. as, a, um.
 διεσθύνω· οὐμαι· 1) narro, -are (aliquid). διεσθύνω μοι, narra mihi. 2) edissero, -ere, aliquid.
 διεσθύνω· ὁ· narratus, -ūs, ἄ. narratio, -onis, θ.
 διεσθύνω· τό· narratiuncula -ae
 διεσθύνω· ἡ· on· ad narrationem pertinet; narrativus, a, um.
 διεσθύνω· narrative.
 διεσθύνω· ἡ· narratio, -onis, θ.
 διεσθύνω· ὁ· narrator, -oris, ἄ.
 διεσθύνω· -ᾶ· percolo, -are, aliquid, liquo, -are (vinum).

aliquid. 2) persevero -are; aliquid
(esse)
"δικαχυρισμός, ὁ adseveratio onis θ.
δικαχυρισ = adseverandum
δικαχυνώ pervestigo are
δικαζῶ πρὸς τινα, -are aliquem ἢ
ἀντιτάττειν αὐτῷ de aliquo judicium
exercere. δικάζω πρὸς τινα ἢ πρὸς τινα
δικάζω, cum aliquo contendo; litigo
αὐτῷ, -are aliquo
δικαιοδοσία, ἡ 1) paradiectio, onis,
R. 2) conventus -us, ἄ
δικαιοδοτέω -ω jus reddo; conven-
tibus ago
δικαιοδοτής, ὁ juridicus, -i, ἄ. ju-
dices, icis, e.
δικαιοκρίτης, ὁ justus judex
δικαιολογέουμαι -οῦμαι 1 causam
dico; 2) exousio de re
"δικαιολόγημα τό exousamentum.
"δικαιολογητικός, ὁ, ἡ ad justifi-
candum perscrutans ἢ ideans
δικαιολογία, ἡ causae suae defen-
sio; exousatio justificatio. -onis; θ.
δικαιονόμος, ὁ juridicus -i, ἄ.
δικαιοσύνη, ἡ -ω juste ago.
δικαιοπραγία, δικαιοπραγία, ἡ
actio justa.
δικαιων, τό jus, juris, οὐ. τὰ δικαιώ-
= jura. καὶ περίληπτ. = jus. τῶν δικαίων
τυγχάνω. jus teneo, obtineo. τὸ δικαίον
ἐκείνου, suum cuiusq. τῷ δικαίῳ (=
δικαίῳ) jure τῷ καλλίστῳ δικαίῳ, πάντο
δικαιῶς, optimo jure, jure meritoque.
τὸ ἄκρον δικαίον, summum jus
δίκαιος, α οὐ justus a, um. ἀνὴρ
δικαίος, vir justus. εἰκὸς καὶ δικαίον,
aequum ad justum δικαίον οὐκ ἔστιν
ἐστίν, jus, fas est. ἀπολαβεῖν τὸ δικαίον
δικαίος εἰ, justum (aequum est te
accipere argentum).
δικαιοσύνη, ἡ 1) justitia, -ae, θ.
2) aequitas, -atis, θ. 3 jus juris, οὐ.
ἡ ἄκρα δικαί σύνη, summum jus.
δικαίω -ω justum censeo aliquid.
2) δικαίω τινα, justifico aliquem δεδι-
κατωμένος, justificatus, a, um. "δικαιού-
μαι, jus habeo; jus (potestas) mihi est
(aliquid facere).
δικαίωμα, τό 1) juste factum.
jus, juris, οὐ. privilegium, -i, οὐ. "3)
potestas, -atis, θ. δικαί: μ.ξ ζωής καὶ
θανάτου, vitae ac necis potestas
δικαίως 1) juste; recte; merito.

1. δίοπος δ' 1) rector, -oris, 2) curator navis.
2. δίοπος ον duo foramina habens
διοπτρία, ή, διοπτρῆσις, ή per-
spectio, onis θ
διοπτρεύω 1 inspicio, -ere. 2) curo
-are. navem
διοπτρῆς, διοπτρῆς inspector, -oris
διοπτρῆς ή διοπτρῆς, τό διοπτρῆς
-ae θ specular, aris, οὐ τὰ διοπτρῆς
specularia ium; perspicillum -i οὐ.
διορατικός, ή, ον 1) perspicax,
-acis. τό διορατικόν perspicacitas, -atis
θ 2) pervidens, -ntis διορατικώτατος,
pervidentissimus.
διορατικῶς perspicaciter.
διορατικότης, ή perspicacitas, -atis, θ
διοράω -ω ἀόρ διαίδον 1) perspicio
ή dispicio (exi, -ectum, -ere) aliquid.
2) pervideo, -ere.
διοργανῶ -ω 1) apte compingo.
2) conformo, -are.
διοργανώσις, (διοργανισμός) confor-
matio, -onis θ. compositio, -onis, θ.
2 διοργ. σώματος, fabricatio corporis
διοργίζομαι valde irascor.
διορθῶ -ω 1) emendo, -are. 2)
corrigo, -ūre.
διορθῶμα, τό emendatum, -i, cor-
rectum, -i.
διορθώσις, ή 1) emendatio, -onis, θ.
διορθώσις ή διορθώσις, emendabilis,
e. 2) correctio, -onis, θ.
διορθωτός, α, ον corrigendus, a, um
διορθωτής, δ' 1) emendator, -oris.
2) corrector, -oris, 2.
διορίζω 1) διορίζω τι ἀπό τινος deter-
mino aliquid ab aliqua re; 2) = χωρί-
ζω, discerno -ere; dirimo -ere (aliquid).
3) = διαστέλλω, διακρίνω, distinguish -ere
(aliquid). διορίζω τὰ ἀληθῆ ἀπὸ τῶν ψευ-
δῶν, distinguisho vera a falsis. *4) διορίζω
τινα εἰς ὑποῦργημα, praeficio aliquem
muneri; mando alicui munus διορίζω
τινὰ καθηγῆται nomino (constituo) ali-
quem (professorem). διορίσθη καθηγῆτης
nominatus est. professor.
διορισμός, δ' 1) determinatio, -onis
θ. 3) definitio, -onis, θ. *3) nomi-
natio, -onis, θ.
διορκίζω jurejurando affirmo.
διορύσσω καὶ διορύττω perfodio
(-odi, -ossum, -ūre) aliquid, (τόχον
parietem, ὄρος montem).

δῖος, α, ον divus, a, um.
διοσημεῖα διοσημεῖον = θαῦμα
prodigium, -i, οὐ. portentum, -i οὐ.
Διόσκουροι οἱ Castor et Pollux.
Διοσκόρειον, templum Castoris et
Pollucis.
δίοσμος, ον oderatus a, um.
Διοτρεφής a Jove nutritus
διουρητικός diureticus a, um.
διοχετεία (διοχέτευσις), ή aquae de-
ductio
διοχετεύω deduco aquam (per ca-
nalem)
διοχυρόω -ω muno (aliquid)
διοχυρώσις, ή munus, -onis, θ.
δίοψις, ή transpectus, us, 2.
διπάλαιστος ον bipalmis e.
διπηχναῖος, διπηχνης bicubitalis, e.
δίπλαξ, ή laena duplicata.
διπλασιάζω dubico -are: duolo.
-are: gemino, -are (aliquid). 2) διπλα-
σιάζω duplicator, -oris 2.
διπλασιασμός, δ' duplicatio, -onis θ.
διπλασιος, α, ον 1) duplus, a, um
τό διπλάσιον, duplum -i, οὐ. τό διπλά-
σιον (ὑπὸν ἀργύριον, dupla -ae, θ 2)
duplex, -icis. διπλασιος τοῦ πυκνῆ-
μένου (μυθοῦ) duplex quam pe-
pigit.
διπλασιῶ -ω duplico -are, aliquid.
*διπλασιῶς duplo majus. διπλασιῶς
μεγα, altero tanto major.
διπλάθρος, ον duo jugera aequans.
τό διπλάθρον, duplex jugerum.
διπλή (= διπλῶς) dupliciter: bis.
διπλόη, ή 1) duplicitas, -atis, θ. 2)
μετφ. vitium 3) διπλοῖς.
διπλοῖς, ή διπλοῖς, -idis, θ. du-
plex amictus.
διπλόος -οὺς, -ή, -οὺν duplus,
a, um; duplex, -icis, θ. τό διπλόον,
duplum -i, οὐ. duplio, -onis, θ.
διπλοσημαντος, ον duas habens
significationes
διπλόω -ω 1) duplico, -are, -ali-
quid. 2) = διπλῶν, πύσσω. plico,
-are, complico -are, τὴν ἐπιστολήν
epistolam, τὴν ἐσθῆτα vestem.
*διπλωμα 1) = διπλωσις, πύξις, pli-
catura -ae, θ 2) diplōma, -atis, οὐ.
codicilli, -orum, 2.
*διπλωμάτης, δ' legatus, -i, 2. homo
peritus rerum tractandarum; homo
in legationibus oibundis versatus.

*διπλωματία, ή 1) juris gentium
scientia. 2) corpus legatorum.
*διπλωματικός, ή, ον ad legatos
pertinens. τό διπλωματικόν σώμα, cor-
pus legatorum.
*διπλωματικῶς per legatos, aucto-
ritate publica, publice.
διπλώσις, ή 1) duplicatio, -onis,
θ. 2) = πύξις, plicatura -ae, θ.
διποδία duo pedes metrici.
διποδιαῖος, α ον bipedalis e.
δίπους, ον bipes, -edis.
διπρόσωπος biffrons, -ntis.
δίπτερος ον bipennis, o.
δίπτερος, ον duplex, -icis. τὰ δίπτυχα,
diptycha, -orum
δίπυλον, ον duas portas habens.
τό Δίπυλον, Dipylon, -i, οὐ.
διπύρηνος duos nucleos habens
δίπυρῆτης (δρ ος) bis coctus (pannis
Δίρη, ή Dirce, -es, θ. Δίρηκαῖος,
α, ον Dircaeus, a, um.
δίρρυμος duos temones habens.
δῖς bis δῖς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, bis in die.
δῖς τῆς ἡμέρας, bis die. δῖς ὑπατευκῶς,
bis consul.
δισάραπτος bis raptus, a, um.
δισεγγόνη, ή adnepis, -is, θ.
δισέγγονος, δ adnepos -otis, 2.
*δισεκατομμύριον millies mille mil-
lia (δραχμῶν dracecharum).
δισεκτος, δ δισεκτον, τό bisextus
-i, (dies); bisectum, -i, οὐ. δ δισεκτος
ἐνιαυτός, bisextus annus.
δισεφθός, ον bis coctus; recoctus.
δισκενμα δισκοβολία jactus disci
δισκέω -ω δισκοβολέω -ω discum
jacio.
δισκοβόλος, δ discobolus, -i, 2.
*δισκοπότηρον, τό calix, -icis, θ.
δίσκος, δ' 1) discus, -i, 2) δίσκος
τοῦ ἡλίου, orbis solis. 3) = πίναξ, re-
positorium, -ii, οὐ.
δισκοφόρος, δ discum ferens.
δισμύριοι, α, α' viginti millia. δι-
σμύριοι στρατιῶται, viginti millia mi-
litum.
δίσπαπτος, δ atavus, -i, 2.
δισυιδαμιαῖος, δισυιδαμος duas
epithamas aequans.
δισόγλωσσος, ον bilinguis, e.
δισσογραφία, ή duplex lectio.
δισσογραφείται duplex lectio exstat
δισσός, ή διττός, ή, ον duplex, -icis.

δισύλλαβος, ον bisyllabus, a, um.
δισσῶς ή διττῶς dupliciter.
δισταγμός, δ' dubitatio, -onis, θ
διστάδιος duo stadia aequans.
διστάζω dubito, -are (μετ ἀπαρεμ.)
ἐδίσταζεν εἰς τὴν γερουσίαν ἐλθεῖν, in
senatum venire dubitabat
διστατικός dubitativus, a, um.
διστακτικῶς dubie; dubitatum; du-
bitanter
δίστασις, ή dubitatio, -onis, θ.
δίστατος = διωρότος
δίστιχος, ον 1) = δίστοιχος. 2) duo-
bus versibus constans; distichus, a, um
διστοιχία, ή duplex ordo
δίστοιχος duo ordines habens.
δίστοκος, δίστοκος bis pariens.
δίστομος, ον 1) geminum os habens;
2) duo habens ostia δίστομος ἀξίνη, bi-
pennis -is θ.
δισχιδής, ες bifidus, a, um.
δισχίλιοι, α, α duo millia. δισχι-
λιοι στρατιῶται, duo millia militum.
δισώματος, δίσωμος bicorpor. oris
διτάλαντος duo talenta ponderans
διτοκέω -ω 1) binos pario. 2) ge-
mellos pario.
δίτονος, ον duobus tonis constans.
διτροχαιος ditrochaeus
δίτροχος, ον duas rotas habens.
διττός, διττῶς idē δισσός.
δίτυλος (κόμηλος) duplicem gibbum
habens
διυγρῶνω madesco, -ere.
δύνγεος, ον humidus, a, um.
δυνήζω percolo -are; deliquo, -are
aliquid. τὸν οἶνον vinum) μετφ. sub-
tiliter examino, -are, aliquid.
δύνλισις, ή percolatio, -onis, θ.
δυνιστήρ δυνιστήριον colum, -i, οὐ.
δυνπνίξω exaspero, -ere.
δυνφάινω in tertexo, -ere.
διφάσιος (διττός) bifarius.
διφάω -ω quaero, -ere.
διφάτωρ quaesitor; investigator.
διφθέρα, ή 1) pellis, -is, θ. 2)
membrana, -ae, θ. 3) scortea, -ae, θ.
διφθερίας, διφθερίτης, διφθερίτης
pellitus, pellita.
διφθέρηνος, ον pellicius, a, um.
διφθέρην, τό pellicula, -ae, θ.
διφθεροποιός, δ' membranarius.
διφθερόω -ω pelle tego, aliquid.
διφθόγγος, ή diphthongus, -i, θ.

διφορέω -ω 1) bis fructum fero
2) διφορεῖται λέξις. verbum duplici modo effertur. διφορούμενος duplicem sententiam habens

διφορός (δίφαρος· bifer, a um.
διφρεῖα, διφρευσίς aurigatio, -onis
διφρευτής ὁ auriga, ae, θ.
διφρεύω aurigo, -i

διφρηλασία, ἡ aurigatio, -onis, θ.
διφρηλάτης ὁ auriga, ae, θ.
διφρίσκος ὁ curticulum, -i.

διφρύς, ὁ 1) δίφρος καλῆς capus
-i, ἄ. 2) ἡ ἀμύξα curtus, -i, ἄ. 3) ὁ
bicolour, i ὁ δίφρος sella, -ae, θ.
ἡ ἡγεμονία διφρός sella (curtus).

διφυῆς ἐς duplicis naturae, bipar-
titus a um; geminus a om.

διφύα, ἡ duplex natura
διφύλλος ὁ bina folia habens.

διφώνος, ὁ bilingualis
δίχα 1) bifariam; bipartito δίχα
ἡ bifariam dividere rem δίχα ἡ
γίνεται bipartito fit δίχα εἶνα bipar-
tito esse 2) = χωριστά, separatim
3) = ἀνευ. sine. πόλεως δίχα, sine ci-
vibus.

διχάζω bifariam divide (rem); bi-
partio -ire aliquid χωρῶ = δίχα
ζῆμαι diducor dividor

δίχασις, διχασμός divisio, -onis, θ.
dimidia pars.

διχῆ bipartito; bifariam; διχῆ διαι-
ρεῖν bifariam dividere.

δίχηλος, ὁ bisulcus a, um
δίχτων duabus tectus tunicis

διχονομέω ὡ dissensio -ire.
διχογνωμοσύνη dissidentia -ae, θ.
διχογνώμων ὁ dissidens, -ntis.

διχονοέω ὡ dissensio -ire.
διχόνοια, ἡ discordia, -ae, θ. dis-
sensio, -onis θ.

διχόνους, οὗς, -ουν discors, rdia;
dissentiens, -ntis

δίχρδος, ὁ duabus chordis tentus.
διχοστασία ἡ discordia -ae θ. dis-
sensio, -onis, θ. dissidium -i, οὐ.

διχοστατέω ὡ dissideo, -ere; dis-
sensio, -ire.

διχοτομέω ὡ (τι) bifariam divide
re bipartio, -ire, aliquid. διχοτο-
μῶμαι, bifariam dividor, in duas
partes diviior.

διχοτόμεις, διχοτομία, ἡ divisio
in duas partes; dimidiatio, -onis, θ.

διχότομος, ὁ dissectus, a, um; bi-
partitus a um bisulcus, a um

διχοφρονέω ὡ dissideo -ere; dis-
sentio -ire

διχοφροσύνη, ἡ discordia, -ae, θ.
διχόφρων discors, -rdis.
δίχροια, ἡ geminus color.

δίχρονος, ὁ anceps syllaba.
δίχρους οὗς -ουν, δίχρωμος ὁ
bicolor, -oris

δίψα ἡ δίψος, τό sitis -is, -im,
i θ. μετὰ διψοῦς, (δίψης, sitien-
ter. δίψα ἀρετῆς, sitis virtutis

διψαλέος α, ὁ siticulosus, a, um;
sitians -ntis

διψάω ὡ sitio i -ji, -itum, -iro).
μετὰ διψῶ (= ἐπιθυμῶ) -i, οὐ ἡ τ. si-
tio aliquid. διψῶ sitiens -ntis (φή-
μη famam, libertatem ἐλευθερίαν).

διψήρης ἐς διψηρός, ἄ. ὁ siti-
culosus a, um

διψηρίς, ἡ sitis -is, θ.
δίψιος (δίψων) siticulosus, a, um;
sitians -ntis.

διψώδης ἐς siticulosus, a, um.
διώβολον, τό duplex obolus. διω-
βόλοι ἄξος, diobolus e

δίωγμα, τό id quod persequimur;
persecutio -onis, θ.

διωγμός, ὁ persecutio, -onis, θ.
διωθῆναι ὡ dispello -ere διωθού-
μαι (= ἀπωθῶ) repello ἢ expello, -ere.

διωθῆσις ἡ depulsio, -onis, θ.
διωθισμός, ὁ impulsio, -onis, θ.
διώκτης, ὁ persecutor, -oris, ἄ. in-
secutor -oris, ἄ.

διώκτρια ἡ persecutrix, -icis, θ.
διώκω 1) = καταδιώκω, persequor,
insequor -utus a um -i) τοῦς πρὸς γον-
τα, τολμήσαντες, fugientes hostes 2) διώ-
κω (= ἐπιδιώκω, θηρώ) τι, persequor,
-i: capto -are διώκω τας ἡδονάς,
persequor voluptates 3) διώκω τινα
ἐν δικαστηρίῳ, persequor aliquem ju-
dicio 4) = κατηγορῶ ἐν δικαστηρίῳ διώ-
κω τινα τινος, accuso aliquem alicujus
rei διώκω τινὰ θανάτου accuso aliquem
capitis θ. ὁ διώκων (= ὁ κατήγορος),
accusator, -oris, ἄ. 4) = ὁπαδὸς ἐπὶ
τινὶ, assecla sum alicujus.

διωμοσία ἡ ἀνιωμοσία.
διώματος, ὁ juratus, a, um.

διώνυμος, ὁ binominis, e.
δίωξις, ἡ persecutio, -onis, θ.

διωρία, ἡ 1) binae horae. 2) = προ-
θεσμί tempus constitutum.

διωρισμένος, ἡ, ὁ 1) discretus a
um. 2) περὶ λαβόντος ὑπουργήμα, con-
stitutus (a um in munere).

διώροφος (δίπατος· duplicem con-
tignationem habens

διώρυξ, διωρυχή ἡ canalus -is, ἄ. θ.
διώτος, ὁ duas ansas habens.

δμωή, ἡ serva, ancilla, -ae, θ.
δμώδης, ὁ servus -i, ἄ.

δμοφρός, ὁ caliginosus, a, um.
δμόφος, ὁ caligo -inis

δόγμα, τό 1) dogma, -atis, οὐ. 2)
= ψήφισμα, scitum, -i οὐ. scitus, -us.
ἄ το τοῦ δήμου (τῶν Ῥωμαίων) δ γμα
plenis scitum ἡ plebiscitum. κατὰ δο-
γμα τοῦ δήμου, plebis scitu δόγμα
γερονσίας, decretum, i, οὐ. 3) δόγμα
φιλοσοφου, sententia ae θ. scitum,
-i, οὐ. placitum, -i, οὐ.

δογματίζω dogmata trado; dog-
matizo, are

*δογματική doctrina de dogmatis.
δογματικός dogmaticus a, um.
δογματικῶς dogmatice

δοθιήν, (ἡνός) ὁ furunculus, i, ἄ.
δοκέω ὡ 1) videor, visus sum,
videri (πάντοτε προσωπικῶς) εὐδαιμόνως
βεβιωκέναι δοκῶ, beate vixisse videor

εὐδαιμόνως γένεσθαι δοκοῦσι, feli-
cissimi fuisse videntur 'Εντ. δοκ
μοι, δοκῶ, videor mihi ἢ videor. τοῦτο
δοκῶ (μοι) ὄρεν, hoc videor (mihi) vi-
dere. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ut mihi videtur.

β) ἐπὶ ὄνελρ. εἶδοθεν αὐτῇ τεκνῶν, visum
est ei parere. γ) ἀπρσ. δοκεῖ μοι, vi-
detur mihi placet mihi, volo. εἰ σοι
δοκεῖ (καλὸν εἶναι), si tibi videtur. θ.
τὸ δοκοῦν τι, quod alicui placet.

κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, suo arbitrio.
τῇ βουλῇ δοκεῖ, εἶδοθεν, δεδοκται, sena-
tui placet (ἢ senatus censet). sena-
tui placuit placitum est εἶδοθεν μοι
ἀπέναντι, decretum est mihi (decrevi)

abire. δ) δεδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή-
μῳ, decretum statutum) esse a se-
natu et a populo. ἐντεθ. τὸ δεδογμέ-
νον, = placitum, decretum. ε) παρενθ.

εἰ δοκεῖ, si placet, si ita videtur. ζ)
ἐμοὶ δοκεῖν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, = meā sen-
tentia, meo iudicio. 2) puto -are;

existimo, -are. πῶς δοκεῖς; quomodo
putas?

δοκήσις, ἡ opinio, -onis, θ. existi-
matio, -onis, θ.

δοκῆσις, ἡ falsa opinio de sua
sapientia

δοκησίσκοφος, ὁ qui sibi videtur
sapiens esse.

δοκίδιον, δοκίς trabecola, -ae, θ.
δοκιμάζω probō -are aliquid, ἢ ali-
quem; exploro, -are, aliquid

δοκιμασία, ἡ probatio, -onis, θ.
δοκιμαστής, ὁ explorator, -oris, ἄ.
δοκιμαστήριος ad explorandum ἢ
ad probandum) pertinens.

δοκιμαστικός, ἡ, ὁ ad probatio-
nem pertinens.

δοκιμή, ἡ probatio, -onis, θ.
δοκίμιον, τό specimen, -inis, οὐ.

δόκιμος ὁ probatus, a, um arg-
mentum. homo: δόκιμος συγγραφεύς,
assiduus scriptor

δοκός, ἡ trabs, -abis, θ.
δοκώδης ἐς trabalis, e.

δολερός, ἄ ὁν dolosus, a, um; fal-
liciosus, a, um; fallax, -acis.

δολερῶς dolose; fallaciter.
δολεύομαι dolose ago, fallo, -ere.

δόλιος, α, ὁν dolosus, a, um; frau-
dulentus, a, um.

δολιότης, ἡ fraudulentia, -ae, θ.
δολιχοδρομέω ὡ longissimum cur-
riculum curro ἢ decurro.

δόλιχος curriculum longissimum.
δολίως dolose.

δολομήχανος, ὁ dolorum fabricator
δολοπλοκία, ἡ dolus, i, ἄ. fraus,
-udis, θ.

δολοπλόκος, ὁ dolos nectens; ver-
sutus, a, um. dolosus, a, um

δολορραφέω ὡ consuo dolos.
δολορραφία ἡ vafritia, -ae, θ.

δολορράφος, ὁ dolos consuens.
δόλος, ὁ dolus, -i, ἄ. fraus, udis.
θ) fallacia, -ae, θ.

δολοφονέω ὡ dolo interficio. ali-
quem δολοφονῆθαι, dolo interfectus
est (ab aliquo).

δολοφονία, caedes dolo patrata.
δολοφόνος, ὁ sicarius, -i, ἄ.

δολόω ὡ 1) dolose ago; decipio,
-ere 2) = νοθεύω, adultero -are.
δόλωμα, τό 1) fraus, -udis, θ. 2)
= δολωρ, esca, ae, θ. δολώματα τοῦς
ἰχθὺς ἀγεῖν, esca pisces capto.

δόλων, ὁ dolus -onis, ἄ.

δόλωσις, ἡ *fraus*, -udis, θ.
Δομετιανός *Δομήτιος*, δ. Domitianus -i, δ. Domitius -i, θ.
δόμος, δ. domus, -i θ.
δονακτεῖον, *δονακίων* arundinetum.
δονακώδης arundinosus a, um.
δοναξ (= κ. λαμύς) arundo, -inis, θ.
δονέω ὡ agito, -are aliquid (τάς πί-
 νους pinus τὴν διανοαν mentem). *δονοῦ-
 μαι* (σαλεύω), vacillo, are. *μετφ.* τὸ
 ἔθνος δονεῖται ὑπὸ ἀδικιών, injuriis agi-
 tatur populus
δονημα τό motus, -us, δ.
δόνησις, ἡ agitatio, -onis, θ.
δοξα, ἡ 1) γνώμη opinio, -onis, θ.
 κατά τὴν τῶν πολλῶν δόξαν γνώμην,
 opinione vulgi κατά γε τὴν ἐμὴν δό-
 ξαν (γνώμην), ut mea est (fert) opi-
 nio. παρὰ δόξαν contra opinionem.
 2) = κλέος, gloria, -ae, θ. δόξης ἐρίεμαι,
 gloriam sequor. κτώμαι δόξαν, gloriam
 acquirō 3) ὑπόληψις, existimatio,
 -onis, θ. ἀγαθὴν δόξαν περὶ τινος ἔχω,
 bene de aliquo existimo.
δοξάζω 1) ἐγκωμιάζω, glorior, ce-
 lebro (aliquem ἢ aliquid). 2) = δο-
 ξολογῶ, glorifico, -are (deum). 3 =
 οἰομαι opinor, opinatus sum -ari (ali-
 quid). ταῦτά ἐκείνῳ δοξάζω, illius opi-
 nione sum πολλὰ ψευδῇ δοξάζει mul-
 ta falso opinatur. 4) = ὑπολαμβάνω
 existimo, -are aliquid, de aliquo)
δοξάριον, τό gloriola, -ae, θ.
δοξασία, opinio, opinatio, -onis, θ.
δόξασμα, τό opinatus, -us, δ. opi-
 nio -onis, θ.
δοξαστής, δ. opinator, -oris, δ.
δοξαστός, ἡ, ὅν 1) opinatus, a, um
 2) = ἐνδοξος, gloriosus, a, um
δοξαστῶς opinabiliter.
δοξοκοπέω -ὦ gloriam capto.
δοξοκοπία, ἡ captatio gloriae.
δοξολογέω -ὦ laudibus celebros;
 glorifico, -are, aliquem.
δοξολογία, ἡ collaudatio, -onis, θ.
 glorificatio, -onis, θ.
δοξομανής, ἐς qui insano gloriae
 amore tenetur, gloriae avidus.
δοξομανία insanus gloriae amor.
δοξοσοφία opinio sapientiae suae.
δοξόσοφος qui se ipse sapientem
 credit.
δορά, ἡ pellis, -is, θ.
δορατίζομαι hastis pugno.

δοράτιον, τό parva hasta
δορατισμός δ pugna, quae hastis fit
δρατομαχέω -ὦ hasta uigno
δοριάλωτος, ὅν bello captus.
δοριήλπτος, ὅν bello captus.
δορκάδειος (ἀστράγ.) dorcadis (talus)
δορκάδιον, τό damula, -ae, θ.
δορκάς, ἡ dorcās, -adis, θ da-
 ma, -ae, θ.
δόρυ, τό 1) hasta, ae θ. δόρυ βάλ-
 λω, hastam jacio ἢ mitto ὑπὸ δόρυ
 πωλεῖν (= δημοσία πωλεῖν), sub hasta
 vendere 2) hostile, -is, ὠδ.
δορύμαχος hasta pugnans,
δορυφορέω -ὦ (τινα) stipo, -are;
 comitor aliquem ut satelles ἐντεθεθ.
 = tueor (aliquem) *μετφ.* assector. *ἀντ.*
δορυφορία, ἡ satellium, -i, ὠδ.
δορυφορικός, ἡ ὅν 1, ad satellites
 pertineus (οἰκιστής) 2) ἐπὶ αὐτοκράτ.
 praetorianus, a um τὸ δορυφορικόν,
 cohors praetoriana.
δορυφόρος, ὅν 1) hastatus, a um.
 2) ὁ δορυφόρος, hastarius, -i, δ. sa-
 telles, -itis, δ. stipator -oris, δ. 3)
 οἱ δορυφόροι (ἐπὶ αὐτοκράτ. praetoria-
 ni. 4) ἐν γενεῇ comes, -itis, δ. θ.
δός, δότε cedo, cetto: δός τὴν χεῖρα, ce-
 do manum. δότε τὰς δεξιὰς, cetto dextas
δοσις, ἡ 1) donatio, -onis, θ. 2) da-
 tio, -onis θ. datus, -us, δ.
δότειρα quae dat donatrix.
δοτήρ, δότης, δ dator, -oris, δ.
δοτικός, ἡ, ὅν datus, a um
δοτός, ἡ, ὅν datus, a um.
δουλαγωγέω -ὦ in servitutem redigo
δουλάριον, τό servulus, -i, δ. ser-
 vula, -ae, θ. ancilla, -ae, θ.
δουλεία, ἡ 1) servitus, -utis, θ.
 δουλείαν δουλεύειν, servire servituti.
 2) = οἰκετία, famulatus, -us, δ. 3)
 δουλεία = ἀσχολία, ἐργασία, negotium.
 -i, ὠδ. opera, -ae, θ. occupatio, -onis, θ.
δούλειος, ὅν servilis, e. ὁ δούλειος
 ζυγός, servile jugum. τὰ δούλεια ἦθη,
 servilis indoles
δούλευμα, **δούλευσις** servitium, -i.
δουλεύω (τινί) 1) servio, -ivi, -itum
 ire (alicui). δουλεύω παρὰ τινι, servio
 apud aliquem. δουλεύω τῷ καιρῷ, ser-
 vio tempori. 2) οἰκέτης εἰμί, anciller,
 -ari, alicui.

δούλη, **δούλις**, ἡ 1) serva, -ae, θ.
 2) ancilla, -ae, θ.
δουλικός, ἡ ὅν 1) servilis, e. τὸ
 δουλικὸν σχῆμα, servile schema. *τὸ
 δουλικὸν = δουλεία servitia, -orum.
 2) ancillaris, e, famularis, e.
δουλικῶς serviliter.
δουλοκρατέομαι -οὔμαι in pote-
 estate sum servorum
δουλοκρατία servorum imperium
δουλομαχία, ἡ bellum servile.
δουλοπρέπεια, ἡ illiberalitas -atis, θ.
δουλοπρεπής, ἐς servilis, -e; illibe-
 ralis, e δουλοπρεπὲς ἐστιν. servile (il-
 liberale) est.
δουλοπρεπῶς serviliter servilimodo
δούλος, ἡ, ὅν servus, a, um. ὁ δού-
 λος, a, servus -i, δ. ὁ πρὸς τοὺς δού-
 λους πόλεμος, servile bellum. β) = οἰ-
 κέτης, famulus, -i, δ.
δουλοσύνη, ἡ servitus, -utis, θ.
δουλοφροσύνη, ἡ servilis animus
δουλόφρων servilia sentiens.
δουλόω -ὦ in servitutem redigo,
 aliquem δουλοῦν φρόνημα frangere
 animum δουλοῦμαι, sub jicio in impe-
 rio alicujus.
δούλωσις, ἡ servitus -utis.
δουπέω -ὦ strepitum eddo
δούπος, δ sonitus -us, δ. strepitus,
 -us, δ.
δούρειος ἵππος ligneus equus.
δοχεῖον τό 1) conceptaculum ἡ re-
 ceptaculum, -i, ὠδ. *2) vas, vasis, ὠδ.
δοχμιος πούς pes dochmiacus.
δράγμα τό manipulus, -i, δ. pu-
 gillus, -i, δ.
δράκαινα, ἡ 1) dracaena, -ae, θ.
 2) (π.) colubra, -ae, θ.
δρακόντειος, ὅν 1) anguinus, a
 um 2) δρακόντειοι νόμοι, leges Dra-
 conis, τ. ε. leges atroces.
δρακόντιον, τό dracunculus, -i, δ.
δρακοντογενής draconigena, -ae.
δρακοντοειδής, **δρακοντόμορφος**
 draconis (ἡ anguis) speciem habens.
δρακοντοειδῶς specie anguis.
δράκων, δ draco, -onis, δ. anguis,
 -is, δ. (ποιητ.), coluber, -bri, δ.
δράμα, τό 1) = πρᾶξις, ἔργον, facinus
 -oris ὠδ. 2) συνήθ. fabula, -ae. δράμα
 (κωμῶδιαν ἢ τραγῳδίαν) διδάσκω, fa-
 bulam do ἢ doceo.
δραματίζω fabulam ago.

δραματικός, ἡ, ὅν scenicus, a. um.
 οἱ δραματικοὶ ποιηταί, poetae fabu-
 larum.
δραματικῶς scenice.
δραμάτιον, τό fabella, -ae, θ.
δραματοποιέω -ὦ, **δραματουργέω**
 -ὦ fabulas scribo.
δραματοποιία, **δραματοουργία**, ἡ
 fabularum scriptio.
δραματοποιός, **δραματοουργός**, δ.
 fabularum scriptor.
δράξ, (**δρακός**) δ. ἡ pugillus, -i, δ.
 manipulus, -i, δ.
δραπέτευσις, ἡ fuga -ae, θ.
δραπέτεύω 1) fugio, -ere. ὁ δούλος
 δραπέτευσεν, servus fugit. 2) profugio,
 -ere, ἐκ τοῦ δεσποῦ τοῦ e domino.
δραπέτης, δ fugitivus, -i, δ. refu-
 ga, -ae θ.
δραπέτης, ἡ fugitiva -ae, θ.
δρασιέω facere cupio.
δράσις, ἡ 1) actio -onis, θ. actus,
 -us, δ. 2) effectus, -us, δ.
δράττομαι (τινος) prehendo (-ndi,
 -nsum -ere), aliquem ἢ aliquid μετφ.
 δράττομαι τὴν εὐκαιρίαν,utor occasione,
 arripio occasionem
δραστήριος, a, ὅν 1) efficax, -acis;
 2) factiosus, a, um 3) strenuus, a,
 um 4) gnavus a, um. 5) agilis, e.
δραστηριότης, ἡ 1) efficacitas ἢ ef-
 ficientia, -ae, θ. 2) gnavitas, -atis, θ.
 strenuitas -atis θ.
δραστηριῶς gnaviter, strenue. πάν-
 δραστηριῶς, perstrenue.
δράστης, δ. 1) = δραπέτης. 2) = ὁ
 δράσας, factor -oris, δ. actor, -oris, δ.
δραστηκός, ἡ, ὅν = δραστήριος.
δραχμή, ἡ denarius, -i, δ. dra-
 chma, -ae, θ. τριῶν δραχμῶν τιμᾶται,
 tribus drachmis est.
δραχμαῖος drachmam aequans.
δράω -ὦ ago, -ere, facio, -ere, ali-
 quid. δράω δ. δράω, egi, feci aliquid.
δρεπάνη, ἡ falx, -cis, θ. secula,
 -ae, θ.
δρεπανηφόρος, ὅν falcatus, a um.
 τὸ δρεπανηφόρον ἄρμα, currus falcatus
δρεπάνιον, τό falcicula, -ae, θ.
δρεπανοειδής, ἐς falcatus, a, um.
δρεπανον, τό falx, -cis, θ.
δρεπανουργός, δ falcarius, -ii, δ.
δρέπω, **δρέπομαι** (τι) carpo, de-
 cerpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid.

δρέπω ἀπὸ τοῦ δένδρου, μηλον, decerpo pomum arbore.
δριμέως acriter; vehementer.
δριμύλος, ον acriculus a, um.
δριμύς, εἰς ὃν acer, -cris, -ere. μετρ. δριμύς χειμῶν, acris hiems. δριμύτατος (δεινότητος) πόλεμος bellum acerrimum. καὶ ἐπὶ καλοῦ ἀνὴρ δριμύς τὴν ψυχῇ (= συνετός), vir acri ingenio.
δριμύτης, ἡ 1 acritudo -inis, θ. acritas, -atis θ. acrimonia, -ae θ. acerbitas, -atis θ. μετρ. δριμύτης πρὸς τὰ μαθήματα, acre ad dicendas artes ingenium.
δρομαῖος, (α), ον 1 currens, -ntis; citus a, um (venio) 2 currax, -acis
δρομαῖος cursim.
δρομάς (κάμηλος) dromas, -adis.
δρομεύς, ὁ cursor -oris, ἄ.
δρομικός, ὁ, ον cursualis, e; de-cursorius, a, um
δρομικῶς cursu; celeriter.
δρόμος, ὁ 1 cursus, -us, ἄ. δρίμω. curso. δρόμος (φορὰ) ἡλίου, cursus solis. 2) curriculum, -i, οὗ. δρόμω θείω, curriculo curro. δρόμος γίγνεται, curritur. 3) = περίπατος, ambulatio, -onis, θ. δρόμος κατάστεγος, ambulatio tecta παροῖμ. ἐκ: δὲ δρόμου (ἐξω δριμου, φερεσθαι, extra oleas vagari. 5) = στίβιον, dromos, -i, ἄ. *3) = δόδος, via, -ae, θ.
δρόμων, ὁ dromo, -onis, ἄ.
δροσερός, ὁ, ον 1 roscidus, a, um; roridus, a, um; roralis, -e; rorulentus a, um. *2) droseron ὕδωρ, frigida aqua.
δροσίζω 1) roro, -are; 2) irrōro, -are, aliquid. δεδροσιτισμένος = droseros.
δροσίξειν roratio, -onis θ.
δροσιμός, ὁ roratio, -onis, θ.
δροσοβολέω -ω roro, -are.
δροσοβόλος, ον rorans, -ntis; rorifer, -a, -um.
δροσόμελι, τό roscidum meli.
δρόσος, ἡ ros, roris, ἄ.
δροσοφόρος, ον rorifer, a, um.
δρόσος -ω roro, -are. δεδροσωμένος, roratus, a, um; rorulentus, a, um
δρυσός, ες rorulentus, a, um.
δρυσάριον, τό parva quercus.
δρύινος, ἡ, ον 1) quercus, a, um quercus, a, um. 2) roboreus, a, um;

robur, -ūris, οὗ. ἐκ δρυῶν φύλων, ex robore (factus).
δρυῖτις λίθος dryitis. -idis θ.
δρυμός, ὁ 1) silva -ae, θ. 2) quercetum -i.
δρυμώδης, ες silvosa, a, um.
δρυοβάλανος, ὁ gan-que-na.
δρυόεις quercubus plenus.
δρυοκαλάπτης, ὁ piens -i, ἄ.
δρυοπτερίς, ἡ dryopteris, -idis θ.
δρυοτομία, ἡ arborum amputatio
δρυοτομική, ἡ ars caedi arbores.
δρυοτομος, ον qui arbores caedit.
δρύππα (κ. θρομπα) 1) pila, ae, θ.
δρύπτω = (τοῖς) ὄν (ἐκ) δρυῶν (ἐκ) lacero -are (παρεσαι) genas).
δρῦς, ἡ 1) quercus, -us, θ. στύβανος δρῦς, corona quercua. 2) robur, -oris, ἄ.
δρῦφακ-ον, ὁ 1) roburarium -ii οὗ 2) can-lli -orum ἄ.
δρῦφακτώ -ω cancellis saepio.
δρῦώδης, ες quercubus plenus
δυσικός duali; binarius.
δυσίζω duplico, -are.
δυσάς, ἡ 1) numerus binarius. 2) ὁρος φιλοσοφ. dyas -adis, θ. *3) par, paris, ἄ. jugum, -i, οὗ.
δυσασμός copulatio: coitus.
δυϊκός (ἀριθμός) dualis, -is.
δύναμαι possum, potui, posse; queo, -ii, -itum, -ire δύναμαι ποιεῖν τι, possum. queo aliquid facere ὅσον δύναται, quantum potes. ὡς δύναμαι, quam possum. οὐ δύναμαι, non possum, nequeo (videre). οὐ δύναμαι μὴ λέγειν, non possum non dicere. οὐ δύναμαι μὴ γράφειν, non possum quin scribam. οὐ δύναμαι μὴ κλαίειν nequeo quin fleam οὗτος πλέον δύναται, hic plus potest. οἱ δυνάμενοι παρὰ τινι, qui apud aliquem possunt. ἐντεῦθ (μέγα, δυνάμενος παρὰ τινι, potens apud aliquem ὅθεν δυνάμενος ποιεῖν τι, potens -ntis alicujus rei) ὅπλα φορεῖν δυνάμενος, armorum tenendorum potens. 2) valeo, -ui, -itum, -ere. πλείστον ἐν τοῖς πολίταις δύναται, plurimum inter cives valet. ἴσον δύναται (ταὐτὸ δηλοῖ), idem valet. ἡ μὲν ἐδύνατο ἑκατὸν δραχμάς, una valebat centum drachmas. μέγα δυνάμενος, valens -ntis.
***δυναμική (ἐπιστήμη)** disciplina quae

exponit de virium naturâ et affectibus.
δύναμις, ἡ 1) vis, vim, vi; αἱ φύσεις τοῦ σώματος, vires corporis. ἡ δύναμις τοῦ λόγου, vis eloquentiae. κατὰ δύναμιν, pro viribus. παρὰ δύναμιν supra vires. δλαις δυνάμεσι (αὐτὰ κράτος) omnibus viribus. αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις, vires ingenii, ingenium animusque ἀπορροῇ τὴν (στρατιωτικὴν) δύναμιν, contrahio vires (copias, exercitum) 2) = ῥώμη, ισχύς robur, -oris, ἄ. 3) = ἐξουσία potestas, -atis, θ. 3) = τὸ δύνασθαι, potentia, ae, θ. κατὰ δύναμιν, eis δυνάμειν, potenter
***δυναμόμετρον** τό machina, quae ad vires metiendas utilis est.
δυναμοποιός ὁν potentem faciens.
δυναμόω -ω confirmo ἢ roboro (aliquem ἢ aliquid δύναμομαι potens fio; vires acquiro
δυναστεία, ἡ 1) potentatus, -us, ἄ. 2) potentia, -ae, θ. *3) = σειρά βασιλείων domus -us, ἄ. series regum.
δυναστεύω potentatum obtineo, potentiator sum δύναστέωμαι, potentiae alicujus subjectus sum
δυναστής, ὁ potentatum habens; potentiator -oris, ἄ. dynastes, -is.
δυνατός, ὁ, ον 1) = δυνάμενός τις, potens (-ntis) alicujus rei δυνατός πέτεσθαι, potens volandi. ἀλλὰ: δυνατός ὁ πλοῖς, γρήμασι potens armis, pecuniâ. 2) δυνατός εἰμι, δύναμαι, a possum. δυνατόν, οὐ δυνατόν ἐστι. potest, non potest (fieri) ὡς δυνατόν, κατὰ τὸ δυνατόν ut potest. β) potis: δυνατός εἰμι, = δύναμαι potis sum δυνατός εἰ = δύνασαι, potis es. ἀδυνατός ἐστι = οὐ δύναται (ποιεῖν), non potis est facere. 2) = ἰσχυρός, validus, a, um δυνατός τῷ σώματι, τῇ ψυχῇ, τοῖς γρήμασι, corpore, ingenio, opibus validus 3) δυνατός κατὰ τι, πρὸς τι, bonus, idoneus, aptus ad aliquid. 4) possibilis e.
δυνατόω -ω potentem reddo.
δυνατῶς potenter; valide. δυνατῶς ἔχει μοι = δυνατόν ἐστι, potest fieri, possibile est.
δύο duo, -ae, -o. ἀνὰ δύο, bini, -ae, -a. δύο ἡμέραι, biduum, -i, οὗ. δύο ἡμερῶν, biduus, a, um.
δύομαι idē δύο.

δυσάγωγος, ον intrastabilis, -e.
δυσάγωνιστος difficilis devicta.
δυσάδελφος infelix frater.
δυσασγία, ἡ malus aer.
δυσάερος malum habens aërem.
δυσαιῆς, ες graviter spirans.
δυσάθλιος, ον valde miser.
δυσαισθητός difficilis expugnatus.
δυσαισθησία, ἡ hebetudo, -inis.
δυσαισθητέω -ω hebes sum.
δυσαισθητός hebes, -etis.
δυσαιών (βίος) misera vita
δυσαλγής, ες gravem afferens dolorem; aegre tolerabilis.
δυσάλητος, ον dolore alterius vix affectus (a, um)
δυσάληθής, δυσάλητος sanatu difficilis (morbus)
δυσάλλοιτος, ον vix mutabilis, e; difficulter mutatus, a, um.
δυσάλωτος, ον difficilis capta.
δυσανάβατος ὁν adscensu difficilis.
δυσανάγωγος, ον difficilis persuasus; pertinax, acis.
δυσανάλυτος, ον aegre (difficulter) resolvable ἢ dissolvable.
***δυσαναλογία** ἡ inaequalitas, -atis, θ.
***δυσανάλογος** ὁν inaequalis, e; dispar, -aris.
***δυσαναλήγως** inique; inaequaliter
δυσανάλωτος, ον qui non potest absumi.
δυσανάπειστος, ον qui vix dissuaderi potest.
δυσανάπλους, ον non navigabilis adverso flumine.
δυσανάπνευστος aegre respirans.
δυσανάπνευστος difficilis transitu
δυσανασχετέω -ω (ἐπὶ τινι) gra or, -ari indignor, -ari, aliquid
δυσανασχετός, ον intolerabilis, e.
δυσανασχετός iniquo animo
δυσανασχετός eversus difficilis.
δυσανόγρια paucitas virorum.
δυσανόγρης, ες difficulter florens.
δυσάνιος, ον valde tristis.
δυσάνοδος, ον adscensu difficilis.
δυσανταγώνιστος, ον cum quo aegre (difficulter) decertatur.
δυσάντητος, ον cujus sinister est occursus. ἐντ. = sinister, a, um.
δυσαντίλητος δυσαντίλητος, ον qui vix refelli potest
δυσανάλλαντος, ον a quo non fa-

δυσθυμία ἢ animi aegritudo ἢ abjectio, animi dejectio tristitia, -ae, θ moeror, -oris ἄ.

δύσθυμος οὐ maestus, -a, um; tristis e; aeger animi ἢ animo. τὸ δύσθυμον, aegritudo, -inis, θ tristitia, -as, θ.

δυσθύμως aegro animo: aegre: triste δύσιατος, οὐ sanatus difficilis.

δυσίερος, οὐ impius, a um.

δυσίμερος (καμάτος) non amabilis, odio dignus.

δύσιππος, οὐ equitatus non idoneus τὰ δύσιππα, equitatus non idonea loca

δύσις ἢ 1) = κατάδυσις, submersio -onis. θ. 2) = αἰ δύσιαι, occidens, ndis occasus, -us (solis). πρὸς ἡλίου δύσιν πρὸς δύσιαι, ad occidentem solem

δυσίχνητος investigatus difficilis

δυσκάθατος, οὐ 1 purgatus difficilis. 2 inexplabilis, e.

δυσκάθετος, οὐ vix continendus, a. um.

δύσκαμπος οὐ inflexibilis, e.

δυσκιρτέριος aegre tolerabilis.

δυσκαταγώνιστος, οὐ expugnatus ἢ superatus difficilis.

δυσκατάληπτος, οὐ difficilis perceptus: obscurus a, um

δυσκατάλλαντος, οὐ difficilis reconciliatus: implacabilis e

δυσκαταμάχης vix superabilis

δυσκατανόητος, οὐ vix percipiendus, a, um; obscurus a um

δυσκαταπολέμητος vix debellandus

δυσκαταπόνητος, οὐ vix frangendus ἢ mandandus (a, um).

δυσκατάποτος, οὐ difficilis deglutita

δυσκατάπρακτος difficilis effectus.

δυσκατάσβεστος aegre exstinguendus (a, um)

δυσκατασυνέστος aegre fabricatus

δυσκαταφρόνητος, οὐ vix contemptendus, a. um. non contemptus, a, um; non dignus contemptu.

δυσκατέργατος vix efficiendus.

δυσκατόρθωτος, οὐ 1 qui difficile emendatur. *2) qui aegre efficitur.

δυσκράστος, οὐ male mixtus.

δυσκρινία, ἢ difficilis motus; motus difficultas.

δυσκρινήτος, οὐ 1) qui difficulter

movetur. 2) = ἀμβλὺς τὸν νοῦν, ingenii tardi: animo hebetē; tardus, a. um.

δυσκρινήτως 1) difficile ad movendum. 2) δυσκρινήτως ἔγω, animo obtuso sum.

δυσκλής, ἐς 1) inglorius, a, um; 2) infamis, e.

δυσκλεία, ἢ ignominia, -ae; θ. infamia, -ae θ.

δυσκλεῶς cum famā malā.

δυσκληρῶς -ῶ 1) male sortior. 2) infortunatus sum.

δυσκλήρημα τὸ δυσκληρία, ἢ sors adversa; infortunium, -i οὐ.

δυσκληρὸς infortunatus, a, um.

δυσκοίλιος, οὐ 1) cui alvus est adstricta. 2) difficilis ad concoquendum.

δυσκοιλίτης alvus adstricta.

δυσκοινομήτος, οὐ alienus a consortio hominum

δυσκολαίνω difficilis sum. δυσκολαίνω ἐπὶ τινι fastidio in rem.

δυσκολεύω τινι difficultatem affero alicui. δυσκολεύομαι (= δυσκολίας ἔγω, difficultatem habeo.

δυσκολία, ἢ morositas, -atis, θ. difficultas, -atis, θ. negotium, -i, οὐ

δυσκολίαν ἔγω (= δυσκολεύομαι), difficultatem habeo. τοῦτο οὐδεμίαν δυσκολίαν παρέχει, hoc nullam difficultatem affert, nihil negotii est. ἀνευ δυσκολίας, nullo negotio, facile

δυσκόλητος vix glutinandus.

δυσκολόκαμπος aegre flectendus

δυσκολοπροσήγορος difficilis (homo)

δύσκολος, οὐ 1) morosus, a, um.

δύσκολος γέρων, morosus senex. 2) difficilis, e. δύσκολόν ἐστι φίλον εἶναι, difficile est reperiri amicum; τὰ δύσκολα ἐκμαθάνομεν, res difficiles perdiscimus. ὁρῶ ὅσον τὸ πρᾶγμα δύσκολόν ἐστι, video, quam sit res difficilis.

δυσκόλως morose; difficile ἢ difficulter. δυσκόλως διακίμαι ἢ ἔγω πρὸς τινι, morose me habeo (morosus ἢ difficilis sum) ad aliquem.

δυσκόμιστος difficilis portatu.

δυσκραής, ἐς. δύσκρατος, οὐ male temperatus, a, um.

δυσκρασία, ἢ intemperies, -ei, θ.

δυσκράτης aegre retinendus.

δυσκρινής male distinguendas.

δύσκριτος, οὐ iudicatu difficilis.

δυσκρίτως obscura

δύσκτητος possessu difficilis.

δυσκύματος procellosus, a, um.

δυσκωφῶ -ῶ surdaster sum.

δύσκωφος, οὐ surdaster, a, um.

δύσλεκτος, οὐ difficilis dictu.

δύσληπτος, οὐ captu difficilis.

μετρ. difficilis ad percipiendum.

δυσλόγιτος, οὐ ratiocinatu difficilis: inconsideratus, a, um.

δύσλυτος, οὐ vix solvendus, a, um

non solutus, a, um. δύσλυτος ἔχει, non est solutum.

δυσμάθεια tarditas in discendo.

δυσμαθῶ -ῶ indocilis sum.

δυσμαθής, ἐς indocilis, e: indocibilis, e; tardus (a, um) ad discendum

δυσμαθῶς (ἔγω) indocilis sum.

δυσμαί, αἰ occasus, -us, ἄ.

δυσμάσσητος aegre manducandus

δυσμαχῶ -ῶ acriter repugno.

δυσμάχητος, οὐ δύσμαχος, οὐ vix expugnabilis, e; invictus a, um.

δυσμειλίκετος implacabilis, e.

δυσμένηα, ἢ malevolentia, -ae θ.

δυσμενής, ἐς malevolens, -ntis: malevolus, a um; infensus a, um. δυσμενής τινι, malevolus, inimicus alicui ἢ

ἀλ aliquem

δυσμενικός, ἢ, οὐ hostilis, e.

δυσμενικῶς hostiliter.

δυσμενῶς inimice, hostiliter, infense.

δυσμενῶς ἔγω τινι ἢ πρὸς τινι, inimicitias exerceo ἢ gero cum aliquo.

δυσμενῶς διακίμαι, infense me habeo ad aliquem; infenso, -are οὐδ.

δυσμετάβλητος difficilis mutatu.

δυσμετάδοτος, οὐ qui aegre impartit ἢ impertitur.

δυσμετάθετος, οὐ transpositu ἢ mutatu difficilis.

δυσμετακίνητος, οὐ aegre movendus

δυσμετάκλητος irrevocabilis e.

δυσμετακόμιστος, οὐ difficilis transportatu.

δυσμετάπειστος, οὐ qui aegre persuaderi potest.

δυσμετάτρεπτος, οὐ 1) vix mutabilis. 2) vix exorabilis.

δυσμεταχείριτος quem tractare difficile est; aegre tractandus (puer).

δυσμέτρητος, οὐ quem metiri non est facile.

δυσμήτηρ, ἢ mala mater.

δυσμήτωρ, ἢ infelix mater.

δυσμήχανος factu difficilis.

δυσμικός ἢ, οὐ occidentalis, e.

δύσμικτος οὐ 1) aegre miscendus.

2) alienus a consortio hominum.

δυσμικτῶς (ἐγώ) alienus sum a consortio hominum

δυσμίμητος, οὐ vix imitabilis.

δυσμίσητος, οὐ exosus, a, um.

δυσμνημόνευτος, οὐ 1) aegre memoria tenendus; aegre memoratus. 2)

aegre memoria tenens; obliviosus.

δυσμόθεν ab occasu solis.

δύσμοιρος, οὐ infelix, -icis.

*δυσμοίρων infelicitate.

δύσμορος mala morte periens

δυσμορφία, ἢ deformitas, -atis.

δύσμορφος, οὐ deformis, -e.

δυσμόρφως deformiter

δύσμουσος, οὐ abhorrens ἢ alienus a Musis; indoctus, a, um

δυσνίκητος aegre vincendus

δυσνοῶ -ῶ 1) δυσνοῶ τινι infensus sum alicui. 2) aegre intelligo.

δυσνόητος, οὐ aegre intellegendus, a, um. non intellegibilis e.

δύσνοια, ἢ animus infensus; malevolentia, -ae, θ.

δυσνομία, ἢ mala legum institutio

δύσνοος -ους, -ουν malevolus a, um; infensus a, um.

δυσνύμφευτος infelix conjugii.

δύσξενος, οὐ inhospitalis, e

δυσξήρατος, οὐ difficilis siccata.

δυσξύβλητος incomprehensibilis.

δυσξύνητος difficilis intellectu

δύσσορκος, οὐ valde gravis.

δύσσοδος, οὐ invius, a, um.

δυσσοίκητος habitatu difficilis.

*δυσσοικονόμητος οὐ 1) difficilis administratu; qui regi non potest. 2)

intolerabilis, e.

δύσσοινος malum vinum producens.

δύσσοιστος vix tolerabilis.

δυσσοιωισμός omen infaustum.

δυσσόινος, οὐ abominosus, a, um.

δύσσοκνος, οὐ segnis; piger.

δυσσόκνως segnitudo; pigritudo.

δυσσομίλητος, οὐ non affabilis, e.

δυσσομοίος, οὐ difficilis, e.

δυσσόρατος, οὐ vix videndus.

δυσσοργησία, ἢ iracundia, -ae, θ.

δυσσοργητος iracundus, a, um.

δυσσοργήτως iracunde.

δυσσοργία, ἢ iracundia -ae, θ.

δύσσοργος iracundus, a, um
 δυσόριστος vix definiendus, a, um.
 δυσόριστος, δύσσοργος λυμήν· navium appulsui incommodus
 δυσσομία malus odor; foetor, -oris.
 δυσσομος foetulentus, a, um
 δυσουρέω -ω· aegre urinam reddo
 δυσουρία, ή· dysuria, -ae, θ. urinae difficultas
 δυσουριάω -ω· dysuriā laboro.
 δυσπάθεια, ή· gravis labor.
 δυσπαθέω -ω· valde patior.
 δυσπαθής, ές· valde patiens.
 δυσπάλαιστος ineluctabilis, e.
 δυσπαράβλητος incomparabilis, e.
 δυσπαράδεκτος aegre admittendus (a, um; difficultis probatu
 δυσπαράιτητος vix exorabilis
 δυσπαράκολούθητος, on· vix intelligendus (a, um); intellectu difficultis
 δυσπαράμύθητος vix consolabilis
 δυσπαράτηρητος aegre observandus
 δυσπαρηγόρητος vix consolabilis
 δυσπάροδος transitu difficultis.
 δυσπειθεια, ή· inobedientia, -ae, θ
 δυσπειθής, ές· aegre obediens; contumax, -acis.
 δυσπειθώς inobedienter.
 δύσπειστος cui aegre persuadeas.
 δύσπέλαστος ad quem vix accedas
 δυσπενθέω -ω· graviter lugeo.
 δυσπενθής graviter lugens
 δυσπεπτέω -ω· crudito -are.
 δύσπεπτος, on· difficultis ad concoquendum; crudus, a, um.
 δυσπεραίωτος δυσπέρατος transitu ή· trajectory difficultis.
 *δυσπερίγραπτος, on· aegre describendus; difficultis descriptu
 δυσπερίγραφος on· male circumscriptus ή· descriptus.
 δυσπερίληπτος, on· aegre comprehendendus; incohibilis, e.
 δυσπεψία, ή· dyspepsia, -ae, θ.
 cruditas, -atis, θ.
 δυσπιστέω -ω· difficulter credo; diffido (-isus sum, -ere alicui.
 δυσπιστία, ή· diffidentia, -ae, θ.
 δύσπιστος, on· qui difficile credit; incredulus, a, um.
 δυσπίστως diffidenter. δυσπίστως έχω πρός τι, aegre credo, diffido alicui
 δύσπληγνος, on· immitis, e.
 δυσπλήρωτος completu difficultis.

δυσπλοία difficultis navigatio.
 δύσπλοος -ους, on· δύσπλωτος, on· navigatu difficultis
 δυσπνοέω -ω· spirandi difficultate laboro.
 δύσπνοια, ή· dyspnoea, -ae, θ.
 difficultas (angustia respirationis.
 δύσπνοος -ους non aptus ad respirandum; ex adverso spirans.
 δυσπολέμητος aegre debellandus.
 δυσπολιόρητος obsessu difficultis.
 δυσπονία, ή· difficultis labor.
 δυσπόρευτος on· invius, a, um
 δυσπορία, ή· difficultas itineris; difficultis transitus
 *δυσπόριστος, on· non parabilis, e.
 δύσπορος on· impervius -a, um.
 ποταμός, δύσπορος, flumen difficulti transitu
 δυσποτμέω -ω· adversā fortunā utor.
 δυσποτμία ή· adversa fortuna.
 δύσποτος, on· infelix, -icis.
 δύσποτος, on· non potabilis.
 δυσπραγέω -ω· infelix sum in rebus gerendis; male rem gero.
 δυσπράγημα, τό· infortunium, i.
 δυσπραγής, ές· infelix, -icis.
 δυσπραγία, δυσπραξία ή· infelicitas, -atis (in rebus agendis).
 δυσπραγμάτευτος, on· aegre ή· difficile tractabilis.
 δύσπρακτος, on· factu difficultis.
 δύσπρατος difficultis ad vendendum.
 δυσπρέπεια, ή· indecentia, -ae, θ.
 turpitude, -inis, θ.
 δυσπρεπής, ές· indecorus, a, um.
 δυσπρόσβατος, on· difficultis accessu.
 δυσπρόβλητος, on· quem aggredi non est facile.
 δυσπρόδεκτος aegre admittendus.
 δυσπροσήγορος, on· non affabilis, e; morosus, a, um; difficultis, e. τό· δυσπροσήγορον, difficultas, -atis, θ.
 δυσπρόσιτος, on· qui aegre adiri potest; inaccessibilis, e.
 δυσπρόσμαχος aegre oppugnabilis
 δυσπρόσδοτος, on· accessu difficultis
 δύσπρόσδοτος, locus aditu difficultis.
 δυσπρόρρητος, on· non affabilis, e.
 δυσπρόσωπος, on· deformi facie.
 δυσπρηνής aegre fluens
 δύσπρητος aegre difficultis dictu.
 δύσρητος, on· impietas, -atis.
 δυσσέβεια, ή· impietas, -atis.

δυσσεβέω -ω· impius sum.
 δυσσέβημα, τό· impium facinus.
 δυσσεβής, ές· impius, a, um.
 δυσσεβώς· impie.
 δύσσειστος aegre concutiendus.
 δύσσηπτος non facile putrescens.
 δυστάλας, -αινα, -αν· valde miser
 δυστάραχος valde procellosus.
 δυστατέω -ω· inconstans sum.
 δύστατος, on· inconstans, -ntis.
 δυστέκμηρτος difficultis conjectu.
 δυστεκνία infelicitas prolis.
 δύστεκνος, on· infelix liberis.
 δύστερηής, ές· insuavis, e.
 δύστηκτος, on· aegre liquabilis
 δύστηνος, on· infelix, -icis; miser, a, um
 δυστήρητος, on· observatu difficultis.
 δυστιθάσεντος, terus, a, um.
 δυτοκέω -ω· difficulter pario.
 δυτοκονία difficultas parienti.
 δύστοκος aegre pariens.
 δύστομος difficultis caesus.
 δύστος, on· graviter gemens.
 δυστόχαστος conjectu difficultis.
 δυστοχία, ή· aberratio a scopo.
 δυστραπλία, ή· pervicacia, -ae, θ
 obstinatio, -onis, θ. pertinacia -ae, θ.
 δυστράπελος, on· pervicax -acis; obstinatus, a, um; pertinax, acis.
 δυστραπέλως· pervicaciter; pertinaciter.
 δυστροπία, ή· 1) morositas, -atis, θ. 2) obstinatio, -onis.
 δύστροπος, on· 1) morosus, a, um, difficultis, -e. 2) acerbus, a, um; tristis, e 3) obstinatus, a, um; contumax, -acis.
 δυστρόπως 1) morose. 2) animo affirmato.
 δυστυχέω -ω· 1) infelix sum; infortunatus sum. 2) miser sum.
 δυστύχημα, τό· infortunium, -i, οδ
 δυστυχής, ές· infelix, -icis; infortunatus, a, um
 δυστυχία, ή· 1) infelicitas -atis, θ. infortunitas -atis θ. 2) miseria, -ae, θ.
 δυστυχώς· infelicitate.
 δυσυντεγία, ή· ventris tortura.
 δυσυνπομόνη, os· vix tolerabilis.
 δυσυπότακτος parere nescius.
 δυσφημέω -ω (= δυσφημίζω) diffamo, -are, infamo, -are, aliquem ή· aliquid.

δυσφημία, ή· diffamia, -ae, θ. infamia, -ae, θ. infamatio, -onis, θ.
 δύσφημος, on· famosus a, um; infamatus a, um.
 δύσφθαγτος, on· vix corruptibilis.
 δυσφορέω -ω· 1) aegre porto, aliquid. 2) συνήθ aegre fero, aliquid indignor -ari, aliquid
 δυσφόρητος, on· toleratu difficultis; intolerabilis, e.
 δυσφορία, ή· tolerandi difficultas; indignatio, -onis, θ.
 δύσφορος, on· 1) aegre portandas (clypeus). 2) μετφ. intolerabilis, e
 δυσφορως moleste; aegre; iniquo animo; indignanter.
 δύσφραστος, on· vix explicandus, a, um obscurus, a, um
 δύσφρων 1) aeger animo. 2) malevolus, a, um.
 δυσφύλακτος, on· 1) custoditu difficultis. 2) qui caveri nequit.
 δυσφωνία, ή· insuavis soni.
 δύσφωνος, on· insuavem sonum edens; absonus, a, um.
 δυσφώνως voce insuavi; absone.
 δυσφώρατος difficultis deprehensu.
 δυσχαλινωτος, on· effrenis, e.
 δυσχέμερος, on· infestus hiberno frigore, procellosus, a, um; hibernus a, um.
 δυσχείρωτος aegre superabilis.
 δυσχεραίνόντως (= ἀγανακτικώς) indignanter, cum indignatione.
 δυσχεραίνω· 1) ἀγανακτῶ τινά, indignor, (-atus sum, -ari) aliquid δυσχεραίνων (= ἀγανακτῶν) indignatus, a, um. 2) δυσχεραίνω τινά ή· τι (= βαρύνωμαι), gravior (-atus sum, -ari) aliquem ή· aliquid. 3) = ἀποστρέφωμαι τι, abhorreo, -ere 4) δυσχεραίνω τι (λυπούμαι ἐπὶ τινί), piget me alicuius rei· δυσχεραίνω τὴν ἐμὴν ἀνοίαν, stultitiae meae (γεν.) me piget. εἰ μὴ δυσχεραίνεις (= εἰ μὴ ὀχληρὸν σοὶ ἐστὶ), nisi piget. 4) (= δυσχερὲς ποίω τι), difficile reddo aliquid rem).
 δυσχέρεια, ή· 1) difficultas, -atis, θ. 2) angustia, -ae, θ.
 δυσχερής, ές· 1) difficultis, e. 2) incommodus, a, um, δυσχερὲς πορεία, incommodum iter. 3) arduus, a, um.
 δυσχερῶς difficile; aegre.
 δύσχιστος, on· aegre findendus.

δυσχερηστέω -ω nullius usus sum.
δυσχερήστημα, τό incommodum, -i, οὐ.
δυσχερηστέα, ἡ incommoditas -atis
δυσχερηστος, ον incommodus a, um
δυσχερηστον, incommodum -i, οὐ
δύσχροια, ἡ decoloratio, -onis θ
δύσχροος, -ουν decolor -oris, ἂ
ποιῶ τι δύσχρουν, decoloro aliquid.
γίγνομαι δύσχρους, decoloror.
δυσχωρία, ἡ difficultas loci; angustiae -arum θ
δυσώδης, es foetidus, a, um, foetulentus, a, um.
δυσωδία, ἡ foetor, -oris, ἂ.
δυσώνυμος, ον infausti nominis
δυσωπείω -ω (τινα) absterreo -ere, aliquem, precibus aliquem commoveo έντεῦθ. = precibus flecto aliquem.
δυσωποῦμαι precibus flector.
δύτης, ὁ urinator, -oris, ἂ.
δευτικός, ἡ, ὄν occidentalis, ο.
1. δύω ταῦθ' ἐπὶ τῷ δύω
2. δύω, δύνω, δύομαι subeo sub aliquid, mergor i έντεῦθ ἐπὶ ἡλίου καὶ ἀστρῶν cado, occido (Idi, -asum, erai) ὁ ἡλῖος δύεται sol cadit. ὁ δύωται τοῦ ἡλίου sole occaso πρὸ δύοντος ἡλίου, ante solem occasum
δώδεκα, οἰ, αἰ, τὰ duodecim. ἀνα δώδεκα duodecim, ae, a.
δωδεκαδάκτυλος, ον duodecim digitos habens.
δωδεκαδάκρυτος δωδεκαδάκρυτος, δωδεκάκρυτος qui duodecim viris praeest.
δωδεκάδεκτοι νόμοι duodecim tabulae
δωδεκάδραχμος, ον duodecim drachmas valens.
δωδεκαετηρίς ἡ duodecennium
δωδεκαετής, ἐς duodecennis, e; duodecim annorum; duodecim annos natus.
δωδεκαετία ἡ duodecennium -i.
δωδεκάκις duodecies
δωδεκάμηρος, ον duodecim membris constans
δωδεκάπηγος duodecim cubitorum
δωδεκαπλάσιος duodecies tantum
δωδεκαπλάσιος duodecies
δωδεκάπους duodecim pedum.

δωδεκάς, ἡ duodecim; duodenarius numerus
δωδεκασύλλαβος duodecim syllabarum
δωδεκατημέριον duodecima pars
δωδέκατος duodecimus, a, um.
δῶμα, τό 1) domus -i, θ. 2) triclinium, -i, οὐ
δωμάτιον τό conclave, -is, οὐ. cubiculum, -i, οὐ
δωρεά, ἡ donatio, -onis, θ donum -i, οὐ.
δωρεάν 1) gratis. 2) gratuito. δωρεάν = ἀνευ αἰτίας) πονηρὸς ἦν, gratuito malus erat.
δωρέομαι οὔμαι (τινὶ τι) 1) dono, are; dono ἡ muneri do (alicui aliquid); munero ἡ muneror (alicui aliquid).
δωροῦμαι τινα τι = τιμῶ τινα (τινι), dono aliquem aliqua re; munero aliquem aliqua re.
δώρημα τό donum, -i, οὐ, munus, -eris οὐ
δωρηματικός, δωρητικός ἡ, ὄν munificus, a, um. liberalis, e.
δωρητής, ὁ donator -oris, ἂ.
*δωρήτρια, ἡ donatrix, -icis, θ.
δωρητός, ἡ, ὄν donabilis, e.
δωριάζω, δωρίζω dorienses imitator doricā dialecto utor
Δωριακός, Δωρικό, Δώρειος Dorius a um; Doricus, -a -um
δωρικῶς dorice
Δωριεῖς, οἱ Dorienteses -ium.
δωριστί dorice.
δωροδοκίω -ω dona accipio; donis corrumper.
δωροδοκία, ἡ corruptio per donis
δωροδόκος, ὁ qui dona accipit, qui se donis corrumpi sinit.
δωροδότης, ὁ donator, -oris, ἂ.
δωροληπτεῖω -ω = δωροδοκίω.
δωρολήπτης, ὁ munera accipiens.
δῶρον, τό 1) donum, -i, οὐ. 2) munus, -eris, οὐ. 3) (τοῖς στρατ. ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτ. διδόμενον) donativum, -i, οὐ.
δωροφορέω -ω (τινι) donum offero alicui
δωροφορία, ἡ munerum oblatio.
δωροφορικός dona offerens
δωροφόρος ὄν dona dans ἡ offerens.

E

Ε, (ἐ ψιλόν). τὸ πέμπτον γράμμα, littera ε. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ε = quinque ἡ quintus, τὸ δὲ ε = quingies mille ἡ quinque millia.
εἴ εἰ! eh! eheu!
εἴ ἄντων se ἡ sese.
εἴ! ehem! eho!
εἴαν 1) si: εἴαν ζητῆς καλῶς εὐρήσεις, si queres bene invenies εἴαν τι φάγωσιν, ἀναστήσονται, si quid ederint, resurgent 2) (ἐπὶ ἐπαναλήψ. cum (μετὰ προκμ. οριστ.): εἴ ν γλαυὲ ἀνακράγῃ, διδοίπαμεν, cum noctua cecinit, metuimus. 3) εἴαν μή, nisi εἴαν δὲ μή, si minus. εἴαν μινον μή, modo, dummodo si.
ἐαρ, τό ver, veris, οὐ. tempus vernum; vernum, -i, οὐ. ἔαρος, τοῦ ἡ-ος, vere ἡ verno. ἔμα ἡρι, ἔμα τῷ ἔαρι, primo vere. ὁ οὐρανὸς ἔαρ ποιεῖ, coelum vernat.
ἐαρίζω 1) vernum tempus dego 2 θάλλω τὰ δένδρα ἐαρίζει, arbores vernant.
ἐαρινός, ἡ, ὄν vernus a, um. ἡ, ἐαρινή ἔρα (τὸ ἔαρ), vernum tempus ὁ ἐαρινὸς ἄνεμος, vernus ventus. ὁ ἔαρ ἐαρινὸς ἐστίν, aer vernat. ὁ ἔαρ ἔδει τὴν ἐαρινὴν αἰθρῇ, avis vernat.
ἐαυτοῦ, -ῆς, -οῦ ἡ αὐτοῦ -ῆς, -οῦ. ἐαυτῶν ἡ αὐτῶν κτλ. 1) sui, sibi, se ἡ sese (ἐπὶ ἀμέσου ἡ ἐμμεσου αὐτοπαθείας). ὁ Νικίας τῇ σῇ πρὸς αὐτὸν ἀγάπῃ ἡδεται, Nicias tuo sui amoris delectat. ἡ ἀρετὴ ἐαυτῆς ἐρα, est amans sui virtus ὁ Κάϊσαρ ἀξιοῖ με πρὸς αὐτὸν εἰλθεῖν, Caesar, ut veniam ad se, rogat. 2) = ἀλλήλων, -οις, -ους, inter se: πόλεμον ἐποίησαντο ἐαυτοῖς, (= ἀλλήλοις), λαμὼν ἐποίησαντο ἐαυτοῖς. 3) ὁ ἡ bellum inter se gesserunt. 3) ὁ ἡ, τὸ ἐαυτοῦ (αὐτοῦ) -ῆς, -οῦ, πληθυντ. ὁ, ἡ, τὸ ἐαυτῶν (αὐτῶν): suus, a, um (ἐπὶ τὸ ἐαυτῶν (αὐτῶν): suus, a, um (ἐπὶ ἀμέσου ἡ καὶ ἐμμεσου αὐτοπαθείας): τὸν ἐαυτοῦ (αὐτοῦ) υἱὸν ἐπιθυμῶ εἰδέν, suum exutoῦ (αὐτοῦ) υἱὸν ἐπιθυμῶ εἰδέν, suum gnatum videre cupit. τὴν αὐτῶν πατρίδα ἀπ. τῶν τυράννων ἡλευθέρωσαν, suam patriam a tyrannis liberaverunt ἐκάστῳ τὸ ἐαυτοῦ ἀπονέμειν, suum cuique tribuere.
εἰώ -ω 1) sino, -ere, aliquem ἡ

ut aliquid fiat. ἐκσὸν με (ἄφες με), sino me! ἐκσὸν αὐτὸν λέγειν, sino ut dicat. 2) omitto, -ere: ἐάτας πάντα omnibus rebus omissis ταῦτα ἐώμεν, ut haec omittamus. 3) permitto -ere: ἐώ τινα ποιεῖν τι permitto alicui aliquid facere. 4) patior aliquid fieri. οὐκ ἐάσω τοῦτον ἀθλίον γενέσθαι, non patiar hunc miserum fieri.
ἐβδομαδικός, ἡ, ὄν septem dierum; septimanus a, um
ἐβδομαίος, α, ὄν septimo die aliquid faciens
ἐβδομάς, ἡ 1) = ἐπτὰς, septenarius numerus. 2) hebdomas, -atis, θ.
ἐβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ septuaginta. ἐκάστος ἡ ἐκάστη ἐβδομήκοντα, septuageni -ae, a ἐξ ἐβδομήκοντα συγκείμενος, septuagenarius, a, um.
ἐβδομηκοντούτης, ὁ septuagenarius homo.
ἐβδομηκοντούτης, ἡ septuagenaria.
ἐβδομηκονταετία, ἡ tempus septuaginta annorum
ἐβδομηκοντάκις septuagies.
ἐβδομηκοστός septuagesimus, a, um.
ἐβδομος, ἡ, ὄν septimus a, um. τῇ ἐβδομῃ, ἡμέρᾳ, die septimo. ἡ ἐβδομή (ἡμέρα), nonae. τὸ ἐβδομὸν, septimum.
ἐβένινος, ον ebeninus, a, um
ἐβένος, ἡ 1) ebenus -i, θ. 2) τὸ ἐβένινον ἔυλον, ebenum, -i, οὐ.
ἐβραῖζω 1) ebraice loquor. 2) Hebraeos imitor.
ἐβραῖκος, ἡ, ὄν Hebraeus, a, um
ἐβραῖος, ὁ Hebraeus, -i, ἂ. ἐβραία, Hebraea, -ae, θ.
ἐβραῖστί Hebraice.
ἐβρος (ποταμός) Hebrus, -i, ἂ.
ἐγγαλινίζω serenus fio.
ἐγγαμῶ -ω nuptiis pervenio in familiam aliquam.
ἐγγαμίζω do alicui aliquam in matrimonium.
ἐγγάμιος, ον nuptialis, e; conjugalis, e.
ἐγγαμος matrimonio conjuncta ἐπὶ γυναικ. nupta. *ὁ ἐγγαμος βίος, vi matrimonialis.

ἐγγαστρίμαντις vaticinator e ventre
 *ἐγγαστρίμυθία ars ventriloqui.
 ἐγγαστρίμυθος ventriloquus -i
 ἐγγαστρώω -ω (= ἐγγαστρώων) gr-
 vido ἢ gravidam reddo aliquam. *ἐγ-
 γαστρώομαι grvida (praegnans) fio.
 ἐγγειος, ον qui in terra est. ἐγγειος
 πτήσις, fundus -i, α.
 ἐγγελαστής, ὁ irrisor, -oris α.
 ἐγγελάω -ω irrideo, aliquem.
 ἐγγενής, ἐς 1) indigena, -ae, θ. 2)
 consanguineus a, um
 ἐγγενάω -ω ingenero, -are.
 ἐγγεύομαι (τινος) gusto ἢ degusto
 -are, aliquid.
 ἐγγηράσκω (τινί) insenesco, (-nui
 -ere), alicui rei. μετρ. inveterasco, -ere
 ἐγγίγνομαι, ἐγγίνομαι 1) ingene-
 rasco -ere, alicui; innasco, (-natus
 sum, -i) alicui ἢ in aliquo. ἐντεῦθ
 = insum (-fui, -esse) alicui ἢ in ali-
 quo. 2) ἐπὶ χρόνῳ intersum -fui,
 -esse. 3) ἀπρόσ. ἐγγίγνεται, licet, fieri
 pōtest.
 ἐγγίζω 1) = πλησιάζω τί τινι pro-
 pinquo ἢ adpropinquo -are, aliquid
 alicui. 2) = ἀπτομαι, tango, -ere, ali-
 quem ἢ aliquid.
 ἐγγιον propius.
 ἐγγιστα proxime.
 ἐγγλαυκος glaucus; caeruleus.
 ἐγγλισχος viscosus, a, um.
 ἐγγλυκος, ον paulum dulcis.
 ἐγγλυμα, τό insculptum, -i, οδ.
 ἐγγλύφω insculpo (-psi, -ptum,
 -ere) aliquid alicui rei ἐγγεγλυμμένος,
 η, ον, insculptus, a, um.
 ἐγγομφώω -ω clavis infigo ἢ firmo,
 aliquid.
 ἐγγόνη, ἡ neptis, -is, θ. μικρὰ ἐγγό-
 νη, neptula, -ae, θ. ἐγγόνη ἐγγόνου,
 abneptis, -is, θ.
 ἐγγονος, ὁ nepos, -otis, α. μικρὸς
 ἐγγονος nepotulus, i, α. ἐγγονος ἐγγό-
 νου, abnepos, -otis, α.
 ἐγγράμματος, ον 1) = ἐγγραφος, scri-
 ptus, a, um. *2) = γραμμάτων ἐμπει-
 ρος, literatus, a, um
 ἐγγραφή, ἡ inscriptio, -onis, θ. re-
 latio, in tabulas. Ἰδὲ ἐγγράφω.
 ἐγγραφον, τό scriptum, -i, οδ. ta-
 bella, -ae, θ.
 ἐγγραφος, ον 1) scriptus, a, um;
 conscriptus, -a, -um; literis manda-

tus. πατέρες ἐγγραφοί (= οἱ συγγραφεῖς
 καὶ τῆς 'Ρώμης, patres conscripti.
 *ἐγγραφος ἐξέτασις, scriptum examen
 ἢ tentamentum.
 ἐγγράφω 1) inscribo, -ere, aliquid
 ἢ aliquid alicui. 2) conscribo, -ere,
 aliquem (τοὺς πολίτας cives). 3) ἐγγρά-
 φω ὄνομα εἰς τοὺς πίνακας (εἰς τοὺς κα-
 ταλόγους), nomen in tabulas refero.
 ἐγγράφως literis, scripto.
 ἐγγυάω -ω 1) κυρ. trado ut pignus.
 2) συνήθ. = ἀρραβωνίζω: ἐγγυῶ τινι τὴν
 θυγατέρα, spondeo ἢ despondeo ali-
 cui filiam meam; paciscor nuptias fi-
 liae cum aliquo. ἐγγυάομαι -ώμαι
 1) = ἀρραβωνίζομαι: ἐγγυῶμαι τινά,
 despondeo mihi aliquam. 3θεν: ὁ ἐγ-
 γυημένος (= ὁ μνηστήρ, sponsus, -i, α.
 ἢ ἐγγυημένος (= ἡ μνηστήρ), sponsa, -ae,
 θ. pacta, -ae, θ. 2) = ἐγγύησιν
 παρέχω: sponsionem facio, sponsione
 me obstringo, spondeo. -ere. ἐγ-
 γυῶμαι ὑπὲρ τινος, spondeo pro aliquo.
 ἐγγυῶμαι τι, caveo de re aliqua, sa-
 tismo. ἐγγυῶμαι τὸν Καίσαρα τοιοῦτον
 καὶ ἐσσεσθαι, spondeo Caesarem talem
 semper fore. 3 ἐν ποινικαῖς δίκαις ἐγ-
 γυῶμαι τινι εἰς 'Ρώμην ἐπὶ τὴν δίκην
 παρέσσεσθαι, vadimonium alicui Ro-
 mam promitto. Ἰδὲ τὸ ἐπ. μενον.
 ἐγγύη, ἡ ἐγγύησις, ἡ 1) ἐν γένει
 sponsio, -onis, θ. ἐγγύησιν δίδωμι,
 sponsionem facio. sponsione me ob-
 stringo 2) fidejussio, -onis, θ. 3) ἐγ-
 γύη τοῦ παρέσσεσθαι ἐπὶ τὴν δίκην (ἐν πο-
 νικαῖς δίκαις): vadimonium, -ii, οδ. 4)
 ἐπὶ χορηγ. πράξεων satisfactio, -onis, θ.
 satisfactio, -onis, θ. ἐγγύην παρέχω,
 satisdo -ere; satisfacio, -ere
 ἐγγυητής, ὁ 1) ἐν γένει sponsor,
 -oris α. fidejussor, -oris, 2) ἐν ποινι-
 καῖς δίκαις vas, vadis α. Ἰδὲ ἐγγύη. 3)
 ἐν χορηγ. ἡ πολιτικαῖς πράξεσι praes,
 -aedis, α. ἐγγυητής τινός εἰμι, praes
 sum pro aliquo. ἐγγυητὴς δίδωμι, πα-
 ρέχω, καθίστημι, praedes do.
 ἐγγυητικός fidejussorius, a, um.
 ἐγγυητός, ἡ, ὄν sponsus, a, um
 ἐγγυητὴ γυνή (= μνηστήρ), sponsa, -ae, θ.
 ἐγγύθεν comimus; e propinquo;
 prope.
 ἐγγύθεν prope.
 ἐγγύμασμα, τό exercitatio, -onis.
 ἐγγυμνάζω exerceo, -ere.

ἐγγύς 1) ἐπιθετικῶς propinquus a,
 um. ἐν τοῖς ἐγγύς τοῖς πόλεσι, in pro-
 pinquis urbis locis. ὁ γένει ἐγγύς τινος
 ὢν, propinqua cognatione alicui jun-
 ctus. συγκρ. ἐγγύτερος ἢ ἐγγύτερον
 (ἐγγύτεροι ὢν, propior, -oris, propius
 -oris. ὑπερθ. ἐγγύτατος, η, ον. ἢ ἐγγύ-
 τα (ἐγγυτάτω) ὢν, proximus, a, um. 2)
 ἀπιορηματ. propinque, prope. συγκρ. ἐγ-
 γύτερον ἐγγύτερον, propius ὑπερθ. ἐγγύ-
 τατα ἐγγυτάτω, proxime.
 ἐγγύτατος, ἐγγύτατα, ἐγγυτέτω
 ἐγγύτερος, ἐγγύτερον. ἐγγυτέρω
 ἰδὲ ἐγγύς.
 ἐγγύτης, ἡ propinquitas, -atis, θ.
 vicinitas, -atis θ. μετρ. = τὸ παρα-
 πλῆσιον, similitudo, -inis, θ.
 ἐγγώνιος angulosus, a, um.
 ἐγείρω 1) excito, -are, aliquem ἢ
 aliquid ἐγείρω τινά ἐκ τοῦ ὕπνου ex-
 cito ἢ expergefacio aliquem e somno.
 ἐγείρω τινά ἐκ νεκρῶν, excito aliquem
 e mortuis. ἐγείρω τινά ἐκ τοῦ θανάτου,
 resuscito, -are, aliquem. 2) ἐγείρω
 (= παροξύνω) τινά πρὸς τι εἰς τι exci-
 to aliquem ad aliquid (εἰς στασιν,
 ad seditionem). 3) ἐγείρω (= διεγείρω)
 τι (ἐπιθυμίαν, ὁρμήν) incito, -are, ali-
 quid (cupiditatem, iram. 4) = αἶρω,
 ἀνίστημι, ὁρθῶ τι excito, erigo aliquid
 (τὴν κεφαλὴν caput, πύργον turrem)
 μέσθ ἐγείρομαι, αἰ ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου,
 expergeho, -factus sum. ἐντεῦθ ἐγρή-
 γοι δ ἰδὲ β) ἐπὶ ἀλόγων, erigor, -i.
 ἐγερσιβόητος voce excitans.
 ἐγερσιγέλως risum excitans
 ἐγερσίμαχος pugnas excitans
 ἐγερσιμος ὕπνος somnus ex quo ex-
 citari quis potest
 ἐγερσίνοος mentem excitans.
 ἐγερσις, ἡ excitatio -onis, θ. ἐγερ-
 σις ἐκ τοῦ θανάτου resurrectio -onis θ.
 ἐγερτέον excitandum (esti).
 ἐγερτήριον, τό 1) = παρόρημα, in-
 citamentum, -i, οδ. *2) = σάλπισμα
 ἑωθινόν, matutinus tubae sonus.
 ἐγερτί vigilanter.
 ἐγερτικός, ἡ, ὄν 1) excitans, -ntis.
 *2) = παροξυντικός, expergificus, a, um.
 ἐγερτός, ἡ, ὄν experrectus, a, um.
 ἐγερτος ὕπνος, somnus ex quo excitari
 quis potest.
 ἐγκαγχάζω irrideo, -ere.
 ἐγκαθέζομαι insideo, -ere.

ἐγκαθεύδω ἐγκαθεύδω ἐγ-
 καθεύδω includo, -ere, aliquem ἢ
 aliquid
 ἐγκαθεύκτος, ον inclusus, a, um.
 ἐγκάρθερξις, ἡ inclusio, -onis, θ.
 ἐγκάρθετος, ον subornatus a, um.
 ὁ ἐγκάρθετος (= ὁ ἐνεδρευτής), insidiator,
 -oris, α.
 ἐγκαθεύδω indormio, -ire.
 ἐγκαθήμεαι insideo, -ere; in insi-
 diis sum.
 ἐγκαθιδρύω colloco in loco (ali-
 quid). ἐγκαθιδρύομαι, situs sum in-
 ἐγκυθ δρυμένος, η, ον, collocatus, a, um
 (in loco).
 ἐγκαθίζω colloco, -are (aliquem
 in sede).
 ἐγκαθίημι (= ἐμβάλλω) immitto,
 -ere, aliquid in aliquid
 ἐγκαθίστα, τό insidiae, -arum, θ.
 ἐγκαθίστημι 1) colloco, -are ali-
 quem ἢ aliquid 2) = καθίστημι, con-
 stituo, -ere aliquem 3) interpono,
 -ere, clam submittito.
 ἐγκαθοράω ὦν aspicio, -ere.
 ἐγκαθορύζω in portum invehō
 (navem). ἐγκαθ' ορίζομαι, in portum
 invehor. portum subeo.
 ἐγκαθόρμις investio in portum.
 ἐγκαίνια, τὰ encaenia, -orum, οδ.
 ἐγκαίνιζω 1 = ἀνακαίνιζω renovo,
 instauro -are. 2) = καθιερώ, consecro,
 -are; dedico, -are.
 ἐγκαίνισις, ἐγκαινισμός renovatio,
 -onis, θ. dedicatio, -onis, θ.
 ἐγκαίρια ἡ opportunitas, -atis.
 ἐγκαίριος, ον opportunus, a, um;
 tempestivus, a, um.
 ἐγκαίριος opportune; tempe-
 tive.
 ἐγκαίω inuro (-ussi, -ustum, -ere),
 aliquid. ἐγκαίω (= ἐντυπω) τινί τι inu-
 ro aliquid alicui. 3θ. ἐγκεκαυμένος, η, ον,
 inustus, a, um. ἐγκαίω πῦρ, incendo
 ignem ἐγκαίω τῷ θεῷ, aram dei in-
 cendo.
 ἐγκαλέω -ω (τινί τι = κατηγορῶ τινός
 τι) accuso aliquem alicujus rei. ἐγ-
 καλῶ τινι αἰτίαν τινά (ἐγκλημά τι), ac-
 cuso aliquem aliquo crimine. ἐγκαλῶ
 σοι τοῦτο, de hoc te accuso. παθὴτ, ἐγκα-
 λῶμαι, accensor, -ari. ἐγκαλοῦμαι τοῦτο,
 de hoc accensor, hoc mihi obijcitur.

ἐγκαλυνδέομαι-οὔμαι valvor in re aliqua; versor in re aliqua.
 ἐγκαλλωπίζομαι glorior, -ari.
 ἐγκαλλώπισμα, τό ornamentum, -i.
 ἐγκάλυμμα, τό velamentum, -i.
 ἐγκαλύπτω obtego, -ere. συνήθ. μέσ. ἐγκαλύπτομαι, velo me. ὑπ' αἰσχύνης; ἐγκεκαλυμμένοι, prae pudore velati.
 ἐγκάλυψις, ἡ velatio, -onis, θ.
 ἐγκάμνω (τινί) lassescio, -ere, in aliqua re.
 ἐγκάμπτω inflecto, -are.
 ἐγκάπτω voro, devoro, -are.
 ἐγκάρδιος, ὄν 1) qui in corde est. ἐγκάρδιον ἔστιν ἡ γίγνεται μοι τι, aliquid mihi cordi est. *2) = ἐκ τῆς καρδίας, ἐγκάρδιος φίλος, summa ἢ intima amicitia ἐγκάρδιος φίλος, amicissimus.
 *ἐγκαρδίως (= ἐκ τῆς καρδίας, ἐκ τῆς ψυχῆς) ex animo; ἐγκαρδίως ἀσπάζομαι τινα, plurimam salutem alicui dico.
 ἐγκαρπής, ἐς fructuosus, a, um.
 ἐγκαρπος, ὄν fecundus; gravidus.
 ἐγκάρσιος, α, ὄν (= πλάγιος, λοξός) obliquus, a, um; transversus, a, um.
 ἐγκαρσίως (= πλάγιως) oblique.
 ἐγκαρτερέω -ῶ (τινί) patienter (forti animo) fero, sustineo, aliquid; constans maneo in re aliqua. ἐγκαρτερώ πρὸς διάν, non cedo ἢ concedo τί. ἐγκαρτερώ μὴ ποιεῖν τι, abstineo, ne quin quid faciam.
 *ἐγκαρτέρησις, ἡ perseverantia, -ae.
 ἐγκάτα (= ἐντόσθια) τὰ intestina, -orum. τὰ ἐγκάτα τῆς γῆς, viscera terrae (Ὁβ. M. 1, 138).
 ἐγκαταβαίνω descendo in; ingredior
 ἐγκαταβίβω -ῶ (τινί) vitam consumo in re aliqua.
 ἐγκαταγηράσκω (τινί) consenesco (-nui, -ere) in re aliqua.
 ἐγκαταγράφω inscribo, -ere.
 ἐγκαταδαμάζω perdomo, -are.
 ἐγκαταδιδάσκω indormio, -ire.
 ἐγκαταδέω illigo, -are.
 ἐγκαταδύνω (τινί) subeo in aliquid (ὑδασι in aquas).
 ἐγκαταδύω mergo, -ere.
 ἐγκατακαίω inuro, comburo in.
 ἐγκατάκειμαι incumbo, -ere.
 ἐγκατάκλειστος inclusus, a, um.
 ἐγκατακλείω, includo, -ere.

ἐγκατακλίνω (ἐς τι) reclino, depono alicui. ἐγκατακλινόμαι (τινί), accumbo -ere.
 ἐγκατακοιμάομαι-ῶμαι dormio in.
 ἐγκατακρύπτω occulto in.
 ἐγκαταλαμβάνω intus capio; comprehendo, -ere. ὅροις ἐγκαταλαμβάνω, iurejurando obstringo.
 ἐγκαταλέγω 1) ἐγκ. λίθους, congero (-aro) lapides. 2) = στρατολογῶ militibus accenseo. 3) = προσαριθμῶ τί τινι, adnumero (-are) aliquid alicui.
 ἐγκαταλείπω intus relinquo, aliquid; derelinquo, -ere, aliquem ἢ aliquid: desero (-rui, -ere) aliquem ἢ aliquid (τὸ προύριον castellum). ἐγκαταλείμμενος, ἡ, ὄν derelictus, a, um; desertus a, um.
 ἐγκατάλειψις, ἡ derelictio, -onis.
 ἐγκαταλιμπάνω = ἐγκαταλείπω
 ἐγκαταλογίζομαι computo, -are.
 ἐγκαταμεμιγμένος permixtus.
 ἐγκαταμένω maneo, permaneo in.
 ἐγκαταμίσγνυμι, ἐγκαταμίσγνύω immisceo, -ere; admisceo, -ere.
 ἐγκαταπαίζω illudo, -ere.
 ἐγκαταπήγνυμι infigo (-xi, -xum, -ere) aliquid alicui (πεφάλην δόρατι caput hastae).
 ἐγκαταπύμπρημι comburo in.
 ἐγκαταπίνομαι imbibor.
 ἐγκαταπίπτω concido in.
 ἐγκαταπλέκω innecto, insero
 ἐγκαταριθμέω -ῶ numero in.
 ἐγκαταρρίπτω insuo in.
 ἐγκαταρρίπτω dejicio in.
 ἐγκαταρχομαι incipio, -ere.
 ἐγκατασβέννυμι, ἐγκατασβεννύω exstinguo in.
 ἐγκατασήπτομαι imputresco, -ere.
 ἐγκατασκάπτω diruo, -ere.
 ἐγκατασκευάζω conficio in.
 ἐγκατάσκευος (= κομψός) concinnus.
 ἐγκατασκήπτω invado; irruo. in-gruo (morbus, fulmen).
 ἐγκατάσκηψις impetus (morbi).
 ἐγκατασκισθῶ -ῶ 1) in scirrum induro. 2) ἐπὶ κηλίδ. invetero -are.
 ἐγκατασπείρω spargo ἢ dispergo in. ἐγκατασπαρμένος, sparsus ἢ dispersus in.
 ἐγκατασφάζω trucidio in.
 ἐγκατατάσσω καὶ ἐγκατάττω inter alios colloco ἢ insero.

ἐγκατατέμνω concido in.
 ἐγκατατίθηνμι depono in-, repono in- condo in-.
 ἐγκατατορβίζω exerceo in-.
 ἐγκατανάζω illamino in-.
 ἐγκαταφλέγω comburo in-.
 ἐγκαταφυτεύω sero in loco.
 ἐγκαταχέω effundo in-.
 ἐγκαταχώννυμι obruo in-.
 ἐγκατέχω detineo in-.
 ἐγκατοικέω -ῶ inhabito, -are.
 ἐγκατοικίζω colloco in loco
 ἐγκατοικοδομέω -ῶ 1) inaedifico, -are, aliquid 2) firme includo in-.
 ἐγκάτοικος incola, -ae, ἡ.
 ἐγκατοπτρίζομαι (τινί) me in (speculo) video; intueor in-.
 ἐγκατορύσσω defodio in-.
 ἐγκαυμα τό 1) = ἐγκεκαυμένον: οἶον ἐγκαυμα ἔμμεναι ταῖς ψυχαῖς, inustum animis hominum est. 2) pictura encaustica. 2) pustula ex ustione
 ἐγκαυσις, ἡ 1) pictura encaustica. 2) = καύσις, exustio, -onis θ.
 ἐγκαυστής, ὁ pictor, qui ustione pingit.
 ἐγκαυστικός encausticus a, um.
 ἐγκαυστική (τέχνη) ars encaustica
 ἐγκαυστος, ὄν encaustus, a, um τὸ ἐγκαυστον (= πορφυρὰ μελάνη τῶν Ρωμ. αυτοκρατόρων), encaustum sacrum ἢ ἀπλῶς encaustum
 ἐγκαυχάομαι-ῶμαι (τινί) glorior -ari, de re aliqua
 ἐγκειμαι (τινί) 1) jaceo in aliqua re; insuo in aliqua re. 2 = ἐπίκειμαι τινι, insto (-iti, -are) alicui (τῷ πολεμῷ hosti). 3) ὅλος ἐγκειμαι τινι, totus in aliquid incumbo
 ἐγκέλευσμα, τό hortamentum, -i
 ἐγκέλευσμός, ὁ adhortatio, -onis, θ.
 ἐγκέλευστος, ὄν jussus, a, um
 ἐγκελεύω καὶ ἐγκελεύομαι hortor, -ari; adhortatione incito.
 ἐγκέντρια, τὰ calcaria, -ium.
 ἐγκεντρίζω insero (surculum); ἐγκεντρίζω τὸ δένδρον, arborem insero.
 ἐγκεντρίς, ἡ 1) aculeus, -i, ἂ. 2) calcar, aris, οὐ.
 ἐγκέντρισις, ἡ ἐγκεντρισιμός, ὁ insitio, -onis, θ.
 ἐγκεντρος, ὄν aculeatus, a, um.
 ἐγκεντρώω -ῶ (= κεντρώω) 1) aculeum infigo. *2) = ἐγκεντρίζω.

ἐγκεράννυμι καὶ ἐγκεραννύω immisceo, -ere, aliquid alicui.
 ἐγκεραστος immixtus, a, um.
 ἐγκεφαλικός cerebellaris, e.
 ἐγκεφαλίτης ad cerebrum pertinens
 ἐγκεφαλος, ὁ cerebrum, -i, οὐ. μικρός ἐγκεφαλος, cerebellum, i, οὐ.
 ἐγκηρος incertus
 ἐγκηρώ -ῶ incerto, -are.
 ἐγκλεισμός, ὁ inclusio, -onis
 ἐγκλειστος, ὄν inclusus, a, um.
 ἐγκλείω ἢ ἐγκληώ 1) includo, -i, -sum, -ere aliquid. ἐγκλημένη θύρα, porta clausa ἢ inclusa. 2) ἐγκλείω τινι, εἰς τι, εντός τινος, includo in rem, in re ἢ re (ἐν δεσμοτηρίῳ) in carcerem, in carcere ἢ carcerem).
 ἐγκλημα, τό 1) = κατηγορία, accusatio, -onis, θ. crimen, inis οὐ. ἀποκρίνομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, respondeo criminibus. ἐγκλημα ποιεῖν, ποιεῖσθαι = accusare. *2) = κακούργημα, crimen, -inis, facinus, -oris, οὐ. μεμψόμενος τῷ ἐγκλ. ματι, foedatus crimine.
 *ἐγκληματικός criminalis, e. ἐγκληματικαὶ δίκαι, causae criminales.
 ἐγκληματικῶς criminaliter.
 ἐγκληρος, ὄν consors, -rtis
 ἐγκλησις (κατηγορία) 1) accusatio, -onis, θ. criminatio, -onis, θ. 2) = μεμψις, reprehensio, -onis θ.
 ἐγκλητεος, α, ὄν reprehensione dignus, a, um.
 ἐγκλητος, ὄν acensatus, a, um.
 ἐγκλίμα enclima; inclinatio.
 ἐγκλίνω 1) inclino, -are, aliquid. 2) ἐγκλ. τινα, in fugam verto aliquem. 3) inclino in fugam, fugio. 4) ἐγκλινόμαι, α) inclinor, -atus sum, -ari. β) ἐν τῇ γραμμ. ὁ τόνος ἐγκλίνεται, accentus inclinatur.
 ἐγκλίσις, ἡ 1) inclinatio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. α) ἐγκλ. σις τόνου, inclinatio accentus. β) modus, -i, οὐ.
 ἐγκλιτικός, ἡ, ὄν 1) inclinativus, a, um. 2) encliticus, a, um.
 ἐγκλύζω (= ἐγχέω) infundo, -ere.
 ἐγκλυσμα (= ἐγχυσις) infusio, -onis
 ἐγκοιλίω incavo, -are.
 ἐγκοιλία, τὰ intestina, -oram.
 ἐγκοίλος, ὄν cavaus, a, um.
 ἐγκοιμάομαι-ῶμαι (τινί) incubo (-avi καὶ -ui, atum καὶ itum, -are) alicui (κατ' ἴανον, τῷ τοῦ Διὸς κατ',

Joní). ὁ ἐγκοιμώμενος, incubator. -oris, ἄ.
ἐγκοίμησις, ἡ incubatio, onis, θ.
ἐγκοιμίζω obdormiscere facio.
ἐγκοιτάζομαι incubo, -are
ἐγκοίτια (= στρώματα) stragula
ἐγκόλαμμα, τό sculptura. ae.
ἐγκόλαπτος inculptus, a, um
ἐγκολάπτω (τί τι· 1) inculpo
(-psi, -ptum, -ere) aliquid alicui (in
re, in rem) 2) incido (-idi, -isum,
-ere) aliquid alicui (in re, in rem
ἐγκεκοιλαμμένος η, on inculptus a,
um; incisus, a um.
ἐγκολλάω -ω agglutino, -are
ἐγκολπίας (ἄνεμος)· encolpias, -ae.
ἐγκολπίζω 1) sinum (maritimum)
facio. 2) navi invehor in sinum 3)
ἐγ-ολπίζω (= ἐνεῖρω εἰς τὸν κοιλπον)
τας χεῖρας, insinuo manus. 4) ἐγκολ-
πίζομαι (μέσ.) in sinum recipio; in
sinu teneo.
† ἐγκόλπιον, τό 1) sacrum amule-
tum 2) liber in sinu portandus; liber
portatorius.
ἐγκόλπιος, on in sinu jacens.
ἐγκολπῶ -ω 1) in sinum colligo.
2) ἱμάτια ἐγκεκοιλωμένα, vestimenta
sinuata. *3) ἐγκολποῦμαι τι, ample-
ctor, adscisco aliquid (θυσία ἢ θῆ, pe-
regrios mores); *4) ἐγκολποῦμαι τινα
ἢ τὴν μερίδα τινός, partes alicujus se-
quor, in partes alicujus ingredior.
ἐγκοβόδομαι-οῦμαι cingo me; induo.
ἐγκόβωμα, τό encombōma, -atis,
οὔ. amictus servilis).
ἐγκονίομαι volvor in pulvere.
ἐγκοπεύς, δ· caelum, -i, οὔ.
ἐγκοπή, ἡ incisio; incisura.
ἐγκοπος, on 1) laboriosus, a, um,
2) fessus, a, um.
ἐγκόπτω 1) incido, -ere. 2) impe-
dio, -ire; interpello, ere
ἐγκορδύλω -ω, ἐγκορδύλιζω in-
volvo, -ere. ἐγκεκορδύλιμνος, involutus.
ἐγκοσμέω -ω ordine colloco.
ἐγκόσμιος, on qui est in mundo,
terrester. τὰ ἐγκόσμια, curae huma-
nae cupiditates terrestres
ἐγκοτέω -ω (τινί) irascor, alicui.
ἐγκOTOS, on iratus, a, um
ἐγκράζω inelamo (prae ira).
ἐγκραυπαλάω -ω inebrior in-
ἐγκρανίς, ἐγκρανον cerebellum.
ἐγκράτεια, ἡ 1) abstinencia, -ae,

θ continentia. -ae θ. temperantia,
-ae. θ. 2) potentia. -ae (rei alicujus)
ἐγκρατεύομαι abstinens ἢ conti-
nens sum: contineo me
ἐγκρατέω -ω inos = ἐγκρατής εἰμι
τινος in potestate habeo aliquem ἢ
aliquid.
ἐγκρατής, ἐς abstinens, -ntis; con-
tinens, -ntis; temperans. -ntis. ἐγκρα-
τής τινος, potens ἢ compos rei alicu-
jus. ἐγκρατής ἐαυτοῦ, compos sui ἢ
mentis.
ἐγκρατύνομαι corroboreo aliquem.
ἐγκρατῶς abstinenter; temperan-
ter. ἐγκρατῶς ἔχω τινός = εἰμι ἐγκρατής
τινος in potestate habeo aliquem ἢ
aliquid.
ἐγκρεμάννυμι, ἐγκρεμάω ὦ su-
spendo in-ἐγκρεμάννυμαι καὶ ἐγκρεμά-
μαι ἐν τινί, εἰς τι, adhaereo ἢ adhae-
resco rei alicui ἢ ad aliquid
ἐγκρικῶ -ω insero (annulo).
ἐγκρίνω adopto, -are ἐντεῦθ. = ad-
mitto. -ere; adprobo, -are. ἐγκεκριμέ-
νος, ἐγκριθείς, admissus, probatus ἢ ad-
probatus, a, um.
ἐγκρισίς, ἡ adoptatio, -onis, θ ad-
missio, onis, θ probatio, -onis, θ.
ἐγκριτος, on admissus, a, um. *ἐν-
τεῦθ. = praestans. -ntis.
ἐγκροτέω -ω cum strepitu pulso.
ἐγκροῦω infigo, -ere.
ἐγκρυμμα, τό insidiae (militum).
ἐγκρύπτω condo -ere; occulto.
-are, aliquid.
ἐγκρυφίας 1) ἐγκρ. ἄρτος, panis
subceneritius. 2) = ὑπουλος, subdulus.
ἐγκρύφιος, ἐγκρυφος occultus.
ἐγκρυψίς, ἡ occultatio, -onis.
ἐγκτάομαι -ωμαι possideo bona
extra patriam.
ἐγκτημα, τό possessio bonorum
extra patriae fines.
ἐγκτησις, ἡ jus possidendi bona in
ditione alius civitatis.
ἐγκητος, on aequisitus, a, um
ἐγκτίζω condo ἢ struo in aliquo
loco (πόλεις urbes).
ἐγκύησις, ἡ gravidas, -atis, θ.
ἐγκυνάω -ω immisceo, -ere.
ἐγκυνάλω -ω circumvolvo -ere.
ἐγκύκλιος, on encyclios, on.
1) = κυκλικός, in orbem actus; circu-
laris (chorus). 2) = ἐτήσιος anniver-

sarius, a, um. 3) ἡ ἐγκύκλιος παιδεία
τὰ ἐγκυκλῖα μαθήματα, ἡ ἀπλῶς τὰ ἐγ-
κύκλῖα, cursus artium liberarium; dis-
ciplinarum orbis. 4) ἐγκύκλιος (ἐπιστο-
λή) encyclios (litera)
ἐγκυκλίως orbiculatim.
ἐγκυκλοπαιδεία = ἐγκύκλιος παιδεία.
ἐντεῦθ. τὸ νεώτ. encyclopaedia.
ἐγκυκλος on orbicularis. e. τὸ ἐγ-
κυκλον (= περιβόλαιον), amiculum mu-
liebrum.
ἐγκυκλόω -ω καὶ ἐγκυκλόομαι -οῦ-
μαι· circo includo; circumago μέσ.
circumeo; cing, -ere.
ἐγκύκλωσις, ἡ circuitus. -us, ἄ.
ἐγκυκλινδέω -ω· involvo. -ere
ἐγκυκλινδῶσις, ἡ volutatio -onis.
ἐγκυκλίω· involvo, -ere. ἐγκυκλίωμαι
εἰς τι μετφ. versor in re aliqua.
ἐγκυκλίνω· inaeistuo. -are
ἐγκυκμονέω -ω· gravis sum. ἐγκυ-
μονούσα υἱόν, puero gravis. τὸ ἐγκυ-
μονούμενον, fetus
ἐγκύμων, on ἐγκυος, on 1) ἐπὶ
ἀνθρ. gravidus, a, um. 2) ἐπὶ ἀνθρ.
καὶ ζῴων, praegnans. -ntis; ἐγκυός ἐστιν
ἐκ τινος, ex aliquo gravis est. ἐγκύμο-
να ποῶ τινα gravidam (praegnantem)
aliquem facio. ἐγκυος γίγνομαι, prae-
gnans fio: ingravesco. -ere. 3) ἐπὶ
ζῴων· fetus, a, um. 4) ἐγκύμων
(= πλήρης τινος, gravidus ἢ prae-
gnans aliqua re.
ἐγκύπτω 1) pronus incumbo, prop-
tens incumbo. 2) ἐγκύπτω εἰς τι.
α) inspicio in aliquid. *β) μετφ. ἐγ-
κύπτω (ἐνέκυψα) εἰς τι, εἰς τὰ γράμματα,
εἰς τὴν φιλοσοφίαν, pronus incumbo
(inculci) in aliquid. in literas (in
studio literarum), in philosophiam.
ἐγκυρτος, on incurvus, a, um.
ἐγκύω· praegnans sum.
ἐγκωμιάζω (τινά ἢ τι)· 1) laudo,
-are, aliquem ἢ aliquid; de aliquo
laudes dico ἢ habeo; laudibus effero
ἢ orno (aliquem) 2) praedico, -are.
ἐγκωμιαστέος, a, on praedicabilis, e.
ἐγκωμιαστής, δ· laudator, -oris, ἄ.
praedicator. -oris, ἄ.
ἐγκωμιαστικός· laudativus, a um.
ἐγκωμιαστός, ἡ· on laudabilis, e.
ἐγκώμιον, τό 1) laus -ndis, θ. ἐγ-
κώμιον τινος ποιοῦμαι, de aliquo (ali-
cuius) laudes dico ἢ habeo. 2) ἐπὶ vs-

προῦ laudatio. onis, θ. 3) praedica-
tio. -onis, θ. 4) praeconium. -ii, οὔ.
ἐγκώμιος 1) = ἐπιγώμιος, indigena.
2) ἐγκώμιος ὕμνος, ἐγκώμιον μέλος car-
men quo laudes alicujus celebrantur
ἐγρηγορά (= εἶμαι ἀγρυπνός) vigilo,
-are. ἐγρηγορώς, vigilans, ntis; vi-
gil. -ilis.
ἐγρηγορέω -ω (= ἀγρυπνῶ)· vigilo,
-are. ἐγρηγορών, vigilans. -ntis; vigil.
-ilis.
ἐγρηγορότως (ἀγρυπνῶς)· vigilanter
ἐγρηγοροῦσι (= ἀγρυπνῶσι). ἡ· vigi-
lantia, -ae θ. vigilatio, -onis, θ. vigi-
lia, ae, θ.
ἐγρηγόρως (= ἀγρυπνῶς)· vigilanter
ἐγκαίνω ἐγγάσκω 1) inhio, -are.
2) valde irrideo, -ere
ἐγκαλινῶ -ω 1) freno, -are. μετφ.
ἐγκεκαλινωμένος, frenatus.
ἐγκαλκος, on aereus, a, um.
ἐγχαράγῃ, ἡ incisura, -ae, θ.
ἐγγάραγμα, τό signum incisum.
ἐγγάραξις, ἡ incisio, -onis, θ.
ἐγγαράσσω καὶ ἐγγαράττω (= τινα)
insculpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid
alicui rei ἢ in re: incido (-idi, -isum,
-ere) aliquid alicui rei ἢ in re. in
rem. ἐγγαράττω νόμους εἰς χαλκόν, in-
cido leges in aes: ἐγγαράττω τι ταῖς
φυλαῖς, insculpo aliquid in mentibus.
ἐγκεχαράγμενος, η, on inculptus, a
um incisus, a, um. πινὰς γραφὴν ἔχων
ἐγκεχαράγμενην, tabula incisa literis
ἐγκέζω· caco in-
ἐγχειμάζω· hiberno in-
ἐγχειρέω -ω 1) aggredior, -i; inci-
pio, -ere 2) ἐγχειρῶ τινί = προσβάλλω
τινά, aggredior aliquem.
ἐγχειρῆμα, τό coeptum, -i, οὔ. in-
ceptum, -i, οὔ.
ἐγχειρησις, ἡ 1) inceptio alicujus
rei. *2) ἐγγ. λατρική, actio secandi. ἐγ-
χειρῆσαι ποιοῦμαι, seco. -are (aliquem).
ἐγχειρητέον· aggrediendum (est).
ἐγχειρητικός (= ἐπιχειρηματικός), ἡ,
ον promptus ad agendum (aliquid).
ἐγχειρίδιος, on manualis, e; ἐντεῦθ.
ἐγχειρίδιον, τό α) = μαχαίριον, sica. -ae,
θ. culter. -tri, ἄ. pugio, -onis, θ. β)
ἐγχειρίδιον (βιβλίον) manuale. -is, οὔ.
τὰ ἐγχειρίδια (βιβλία) manualia -ium.
ἐγχειρίζω (τινί τι) in manus alicu-
jus trado aliquid; trado, reddo aliquid

alicui *ἐγγείρω τινί ἐπιστολήν, reddo alicui epistolam.
 ἐγγείρησις, ἢ, ἐγγειρισμός. δ' actio tradendi in manus.
 ἐγγειροτόνέω -ω inter alios creo.
 ἐγγέλειον parva anguilla.
 ἐγγελεών vivarium anguillarum.
 ἐγγελυς, ἢ anguilla. -ae. θ.
 ἐγγέω (τί τινι) infundo (-fudi, -fusus, -ere) aliquid rei ἢ in rem. ἐγκυμένος, ἢ, ὡν infusus, a. um.
 ἐγγορδος ὡν chordis intentus. ἐγχορδον ὄργανον.
 ἐγχορεύω choros duco in-
 ἐγχος, τό hasta, ae. θ.
 ἐγχεμετίζω hinnie in-
 ἐγχερμα excreatum (in aliquem).
 ἐγχερμεπτομαι excreo in (aliquem).
 ἐγγεζήζω indigeo, -ere.
 ἐγγερίπτω (τό κεντρον) infingo (-ere) aculeum ἢ spiculum.
 ἐγγεισις, ἢ inunctio -onis, θ.
 ἐγγεισμα, τό unguentum, -i, οὐ.
 ἐγγεῖω 1) illino ἢ obliño. -ere.
 ἐγγεονίζω (τινί, ἐν τινι) diu permaneo alicubi; immoror, -ari; inverterasco. -avi, -ere)
 ἐγγεονισμός. δ' diuturna commotio in aliquo loco
 ἐγγευσος ὡν inauratus, a. um
 ἐγγευσόω -ω inaurō, -are.
 ἐγγεώματος, ὡν coloratus, a. um.
 ἐγγεώννυμι, ἐγγεώζω ὡν colore imbuo. Παθητ. (μετφ.) imbuor alicui rei
 ἐγγυλίζω in succum redigo.
 ἐγγυλισμα succus expressus.
 ἐγγυλος, ὡν succulentus, a. um.
 ἐγγυλώσις, ἢ succi derivatio.
 ἐγγυμα, τό infusum.
 ἐγγυματίζω infundo, -ere.
 ἐγγυματισμός. δ' infusio, -onis, θ.
 ἐγγυμος, ὡν succulentus, a. um.
 ἐγγύνω infundo -ere.
 ἐγγυσις, ἢ infusio, -onis, θ.
 ἐγγυτος, ὡν infusus, a. um.
 ἐγγυτρίζω in ollā pono
 ἐγγωμα, τό terra aggesta.
 ἐγγώννυμι καὶ ἐγγώω -ω terrā impleo aliquid (τάφρον fossam; aggere opposito claudio aliquid).
 ἐγγωρέω -ω = συγχωρέω) concedo, -ere. συνήθ. ἀπρσ. ἐγγωρεῖ, licet ἐγγωρεῖ=etiā nunc tempus est

ἐγγώριος. (α) ὡν indigena domesticus, a. um: patrius. a. um. γ. ὡριος οἶνος, βοῦς, indigena vinum. bos. ἐγ. ὡριος θ. ὡς. indiges, -etis.
 ἐγγωρίως more regionis
 ἐγγωσις, ἢ impletio cavi terrā aggestā.
 ἐγώ ego σὺν ἐμοί. μετ' ἐμοῦ. με-cum σὺν ἡμῖν. μεθ' ἡμῶν. nobiscum. οἱ παῖδες ἡμῶν. pueri nostri οὐδείς ἡμῶν, nemo nostrum. εἰπε μὴ dic mihi, ἔγωγε, ἐγὼ τοι, egomet ego ipse Ἄλλὰ: ἔγωγε, ἐγὼ τοι (-ώ: πρὸς ἐμὲ) = equidem quod ad me attinet, quantum quidem in me est) ἔγωγε (ἐγὼ τοι) οὐδὲν οἶδα, nihil equidem novi. ὅσον γὰρ με εἰδέναι quod equidem sciam. ἐμοῦ γὰρ ἔνεκα, per me equidem ἐμοί γὰρ mihi quidem. τό κατ' ἐμέ. quantum in me est ἡμεῖς γὰρ. nos quidem. νῶ, nos duo ἢ (αἱτ.) nos duos.
 ἐγῶμαι (= ἐγὼ οἶμαι) εὐγρ ἐν τῇ φράσει ὡς ἐγῶμαι, ut opinor ἢ ἀπλῶς, opinor.
 *ἐδαφιαῖος, α, ὡν usque ad solum.
 ἐδαφιζώ 1) pavimento, -are; pavio -ire (τὴν γῆν terram). 2) = κατεδαφίζω, solo aequo (domum).
 ἐδάφιον. τό namerus capitis?
 ἐδαφος, τό 1) solum, -i, οὐ ἐδαφος ἀγροῦ, agri solum τό πάτριον ἐδαφος (= ἡ πατρίς). patrium solum ἢ patriae solum. ἐδαφος (= πρυμνήν) θαλάσσης. ποταμοῦ, solum maris, fluminis. 2) = ὠμαλισμένον ἐδαφος, pavementum, -i, οὐ.
 ἐδέατρος, δ' progustator, -oris, α.
 ἐδεθλον (Δήμητρος) templum fanum
 ἐδεσμα, τό 1) 1) cibum (ἐν γένει). 2) τὸ τεχνικῶς παρασκευασμένον, esca, -ae. 3) τὸ πολυτελές, ἐδεσμα, dapes (πληθ.) 4) ἐδέσματα. edulia, -ium, οὐ.
 ἐδεσματοθήκη penaria cella.
 ἐδεστέον edendum (est).
 ἐδεστής. δ' comestor, -oris, α.
 ἐδεστός, ἢ. ὡν edulis, e. τὰ ἐδεστέα, edulia, -ium.
 ἐδνα, τὰ munera nuptialia.
 ἐδομαι (μελ. τοῦ ἐσθίω) edam.
 ἐδος, τό sedes, -is, θ.
 ἐδρα, ἢ 1. sedes, -is, θ. 2) = ἐδῶλιον, sedile, -is. οὐ. 3) sella, -ae, θ. 4) = πρωτότος, podex hominis. 5) = ἀπόπατος, latrena, -ae, θ.

ἐδράζω colloco, -are, aliquid; stabilio, -ire, aliquid.
 ἐδραῖος, α. ὡν 1) sedentarius, a. um
 ὁ ἐδραῖος (= βάνυστος) σκυτοτόμος, sedentarius sutor 2) = στερρός, stabilis e; firmus, a. um
 ἐδραιότης, ἢ stabilitas, -atis, θ.
 ἐδραιόω -ω stabilio, -ire: firmo -are
 ἐδραιωμα, τό firmamentum, -i, οὐ
 ἐδραῖως stabiliter.
 ἐδραιωσις ἢ stabilitas, -atis, θ.
 ἐδρεῦω sedeo: habito.
 ἐδυν (ἀόρ. τοῦ δύομαι) ὁ ἥλιος ἐδυν, sol occasus est. τοῦ ἡλίου δύοντος, sole occaso.
 ἐδω. edo, -ere ἐδήδοκα, esi.
 ἐδωδή, ἢ cibus, i, α.
 ἐδωδῖμος, ὡν esculentus, a. um.
 edulis, e. τὰ ἐδωδῖμα. edulia, -ium.
 ἐδῶλιον, τό 1) sedes, -is, θ. 2) sedile, -is, οὐ. 3) ἐδῶλια ναυτικά, navium transtra.
 ἐδομαι sedeo, -ere.
 ἐθάς (-άδος), δ' ἢ assuetus, a. um.
 ἐθειρα (= κόμη) coma. caesaries
 ἐθειρακρία ἢ nimia diligentia.
 ἐθειλοδουλεύω voluntariam in servitutem me trado.
 ἐθειλοδουλία voluntaria servitus.
 ἐθειλοδουλος servus voluntarius.
 ἐθειλοκακέω -ω sponte malus sum; ultro segnis sum.
 ἐθειλοκακία voluntaria malitia
 ἐθειλοκακός de industria improbus
 ἐθειλοκίνδυνος temerarius, a. um.
 ἐθειλοκωφέω -ω simulo surdum.
 ἐθειλόκωφος surdum simulans.
 ἐθειλοντεῖ, -τί ultro; sponte.
 ἐθειλοντής voluntarius.
 ἐθειλοπονία, ἢ sedulitas, -atis, θ.
 ἐθειλόπονος sedulus, a. um.
 ἐθειλουργία strenuitas, -atis, θ.
 ἐθειλουργός strenuus, a. um.
 ἐθειλούσιος, ὡν voluntarius, a. um.
 sponte aliquid faciens.
 ἐθειλουσιός ultro; sponte.
 ἐθέλω volo (volui, velle); cupio (-ipi, -itum, -ere), aliquid
 ἐθίζω 1) assuefacio, -ere. ἐθίζω τινά ὑπακούειν. assuefacio aliquem parere. ἐθίζω τινά πρὸς τι, assuefacio aliquam rem ἢ ad rem. ἐθίζομαι 1) assuesco ἢ consuesco (-evi, -ere) ἐθίζομαι ποιεῖν τι, assuesco ἢ

consuesco facere aliquid. ἐθισμένος, ἢ ὡν, assuetus, ἢ consuetus, a. um. 2) εἶωθα, εἶθισμαι αἰ soleo (solitus sum, -ere): εἶωθε ψεύδεσθαι, solet mentiri. ὡς περ εἶωθασιν, ut solent. εἶωθός, ἐθισμένος, solitus, a. um. τό εἶωθός, solitum κατὰ τὸ εἶωθός. ex solito. παρὰ τὸ εἶωθός, praeter solitum. β) consuevi: ἐθισμαι, εἶωθα τοῦτο ποιεῖν, consuevi h.c. facere. ὡς περ εἶωθεν, ὡς περ εἶωθε: ut consuevit, ut consueverat γ) διὰ τοῦ mos: ὡς περ εἶωθα sicut meus est mos. εἶωθασιν οἱ ἄνθρωποι μὴ βούλεσθαι, mos est hominibus ut nolint.
 ἐθιμος, ὡν (= ἐθισμένος) consuetus ἢ assuetus, a. um; τό ἐθιμον, mos; consuetudo.
 ἐθισμός, δ' consuetudo, -inis, θ.
 ἐθινάρχης, δ' gentis princeps.
 ἐθινικός, ἢ, ὡν 1) genti alicui proprius. Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, Universitas nationis graecae. 2) ἢ ethnicus, a. um; gentilis, e. οἱ ἔθνη, gentes ἢ nationes.
 ἐθνος, τό gens, -ntis, θ. natio, -onis, θ.
 ἐθος, τό 1) mos, moris, α. κατὰ τὸ τῶν Ἑλλήνων ἔθος, more Graeco. κατὰ τὸ ἔθος, εἰς ἔθους, more, de ex) more. ἔθος ἐστὶν ἐν Ἑλλήσι. moris Graecorum est. 2) consuetudo, -inis, θ. παρὰ Γερμανοῖς ἔθος ἐστὶ, apud Germanos consuetudo est. κατὰ τὸ ἔθος, pro, ex consuetudine.
 εἰ 1) σύνδ. ὑποθετ. α) si: εἰ ἡμέρα ἐστὶ, λάμπει, si dies est lucet. εἰ βούλει, δώσω σοι, si vis, dabo tibi. οὐκ ἂν ἐποίησε ταῦτα, εἰ μὴ ἐγὼ ἐκέλευσα, non haec fecisset, nisi ipse jussissem. ἐπιλείπει ἂν ἡμᾶς ὁ χρόνος, εἰ καταριθμησάμεθα, dies deficiat, si velimus enumerare. φῶς εἰ μὴ ἔχομεν, ὁμοιοι τοῖς τυφλοῖς ἂν ἦμεν, lucem nisi haberemus, caecis similes essemus. β) (ἐπὶ ἐπαναλήψ.) si (μετὰ παρατ. ὁποστ.) ἢ cum (μετὰ προκ. ἢ ὑπερσυντελ. ὁποστ.): εἰ τις κινεῖτο καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι, si quis se commoveret ac numquam interquiesceret. εἰ φίλον βλέπειν, ἐκλαίει, cum amicum viderat, plorabat. γ) εἰ δὲ μή, sin minus. εἰ ἄρα, si forte εἰ μόνον. εἴγε μόνον, dummodo. εἰ περ, si quidem. 2) σύνδ. ἐρωτημ.

εἰς πλῆγ. ἐρωτ. α) an: οὐκ οἶδα, εἰ ἀληθής ἐστιν ἡ αἰτία, nescio, an vera causa sit. β) num: ἐρωτῶ, εἰ οὕτως ἔχει, quaero, num ita sit. σκοπεῖτε, εἰ δεῖ σκεῖν, videte, num dubitandum sit. γ) ne: ἐπήρετο, εἰ ἐξείη, quaesivit, ne liceret. ἐρωτῶ, εἰ ὁρθῶς μέμνημαι quae-ro rectene meminerim.

εἶα! eja! εἶα δὴ! eja age! ehodum!

εἰάξω· eja clamo.

εἰδέχθεις, ἡ· aspectus taeter; deformitas, -atis, θ.

εἰδέχθης, ἐς· deformis, e; taetor, tra, trnm.

εἰδέχθως· deformiter; taetre.

εἰδημονικῶς, εἰδημόνως· scienter.

εἰδημῶν· sciens, -ntis; peritus, a, um (alicujus rei). * οὐς. οἱ εἰδημόνες, periti; docti et intelligentes rerum aestimatores.

εἰδησις, ἡ· 1) scientia -ae, θ. peritia -ae, θ. * 2) νοελ. — ἀγγελία, nuntius, -i, ἀ. denuntiatio, -onis, θ.

εἰδικός, ἡ, ὅν· specialis, e.

εἰδικότης, ἡ· specialitas, -atis, θ.

εἰδικῶς· specialiter.

εἰδοί, αἶ· idus, -num, θ. ταῖς τοῦ Μαρτίου εἰδοίς, idibus Martiis, πρὸ τῶν εἰδῶν Ἰουλίου, ante idus Iulias.

εἶδον· vidi id. δρᾶω.

εἰδοποιέω -ῶ· 1) formam efficio, repraesento, -are. * 2) νοελ. indico denuntio, -are; certiorum facio aliquem de re aliqua.

εἰδοποίησις, ἡ· 1) repraesentatio, -onis, θ. * 2) νοελ. denuntiatio, significatio, -onis, θ. indicium, -ii, οὐ.

εἰδοποιῖα, ἡ· repraesentatio, θ.

εἰδοποιός, ὅν· speciem efficiens.

εἶδος, τό· species, -ei, θ. τό εἶδος τῆς μορφῆς, species formae, γυνή καλή τὸ εἶδος, bella specie mulier, ἕκαστον γένος εἰς εἶδη διαιρεῖται, singula, genera in species dividuntur, τὸ εἶδος (ἡ ἰδέα τοῦ Πλάτ.), species.

εἰδότης· scienter; perite.

εἰδοφορέω -ῶ· speciem rei effingo.

* εἰδυλλιακὸς βίος· vita rustica, εἰδυλλιακή ποιήσις, poesis pastoralis.

εἰδυλλιον, τό· idylium, -ii, οὐ. egloga, ae, θ.

εἰδωλόθυτος, ὅν· idole immolatus.

εἰδωλολατρεία, ἡ· cultus idoli.

εἰδωλολάτρεω -ῶ· idololatra sum.

εἰδωλολάτρη, ὁ· idololatra, -ae, θ.

εἰδωλον, τό· 1) simulacrum, -i, οὐ.

spectrum, -i, οὐ. * 2) idolum, -i, οὐ.

εἰδωλοπλαστέω, -ῶ· speciem, effingo

εἰδωλόπλαστος, ὅν· effictus, a, um.

εἰδωλοποιέω, -ῶ· simulacra, conficio.

εἰδωλοποιήσις, ἡ· imaginatio, θ.

εἰδωλοποιός, ὅν· imagines effingens.

εἶεν· esto: haec haecenus.

εἶθε· utinam, εἶθε τοῦτο ἐποίησεν, uti-

nam hoc fecisset, εἶθε γένοιτο, utinam

fiat, εἶθε σοι τότε συνεγενόμην, utinam

id temporis tecum essem versatus.

εἰθισμένος, ἡ, ὅν· consuetus, a, um.

εἰθισμένως· consuete.

εἰκάξω· 1) similem facio, εἰκάξομαι,

similis sum πάνυ εἰκασμένη, valde si-

milis. 2) = συγκρίνω, adsimilo, -are;

comparo, are. 3) = τεκμαίρομαι, con-

jicio, -ere; conjecto, -are. εἰκάξω ἔκ

τινος, conjecturam facio ἢ capio ex

aliqua re. εἰκάξω τι, conjecto aliquid.

εἰκάθω· cedo -ere.

εἰ καί, etsi.

εἰκαιολογέω -ῶ· vana loquor.

εἰκαιολογία, ἡ· vaniloquentia, θ.

εἰκαιολόγος, ὁ· nugator, -oris, ἀ.

εἰκαιιοπονία, ἡ· inutilis, labor.

εἰκαῖος, α, ὅν· temerarius, a, um.

εἰκάς, ἡ· 1) numerus vicens. 2)

vigesimus dies mensis.

εἰκασία, ἡ· conjectura, -ae, θ.

εἰκασμα, τό· simulacrum, -i, οὐ.

εἰκασμός, ὁ· conjectura, -ae, θ.

εἰκαστής, ὁ· conjector, -oris, ἀ.

εἰκαστική, ἡ· ars statuarum.

εἰκαστικός, ἡ, ὅν· conjecturalis e.

εἰκαστικῶς· conjecturaliter.

εἰκῇ· temere.

εἰκονίζω· imagino, -are; effingo, -ere.

εἰκονικός, ἡ, ὅν· 1) imaginalis, e.

2) fictus, a, um.

εἰκονικῶς· 1) imaginaliter· 2) fecte,

simulate.

εἰκόνιον, τό· imaguncula, -ae, θ.

εἰκόνισμα, τό· 1) simulacrum, -i,

οὐς. 2) νοελ. imago (sancta).

εἰκονογραφέω -ῶ· depingo, -ere.

εἰκονογραφία, ἡ· effigies, -ei, θ.

imago, -inis, θ.

εἰκονογράφος, ὅν· inagines, pingues.

εἰκονοκλάστης, ὁ· imaginum (san-

ctarum) ruptor, -oris, ἀ

εἰκονομαχέω -ῶ· imagines, oppugno.

εἰκονομαχία· imaginum oppugnatio.

εἰκονομάχος· imagines e templis

deturbans; imaginum oppugnator

εἰκονοποιός· imagines faciens.

εἰκονοστάσιον· sanctuarium -i, οὐ.

εἰκός (-ότος)· 1) par: aequum: eikos

ἔστι, par est. aequum est. eikos καὶ

δίκαιον, aequum et justum. ὡς eikos

(δὴλ ἔστι), ut aequum. 2) verissimile,

probabile, consentaneum rationi con-

sistentaneum. οὐ γὰρ eikos ἦν, non pro-

babile erat. ὡς eikos, οἷα eikos ut ve-

ris simile est ut par est. κατὰ τὸ eikos,

ἐκ τοῦ eikotos, ἐκ τῶν eikotos, ut ae-

quum, ut verissimile, ut rationi con-

sistentaneum est

εἰκοσάεδρος· vigintiangulus, a, um

εἰκοσαετηρίς, ἡ· 1) vicennium, -i, οὐ.

* 2) = ἡ ἑορτή, vicennalia, -ium.

εἰκοσαετής, εἰκοσαέτης qui viginti

annorum est. εἰκοσαετής, vicenarius, ἀ.

εἰκοσαετία· vicennium, -ii, οὐ.

εἰκοσαετής (-ίδος) ἡ quae viginti

annorum est.

εἰκοσάνκις· vices.

εἰκοσακισχίλιον· viginti millia.

εἰκοσάκοπος· viginti remos habens

εἰκοσάμηρος, ὅν· viginti menses

durans.

εἰκοσάπηχυς, υ· viginti cubitos

longus.

εἰκοσαπλάσιος, εἰκοσαπλάσιων,

εἰκοσαπλοῦς vices tantus.

εἰκοσάπρωτοι, οἱ (ὄνομα ἀρχῆς)

viginti primi; icosaproti, -orum, ἀ.

εἰκοσάς = τὸ εἰκάς

εἴκοσι· viginti. οἱ εἴκοσι ἄνδρες

(= ἄρχοντες), vigintiviri, -orum ἡ τῶν

εἴκοσι ἀνδρῶν τριή, vigintiviratus, -us,

ἀ. ἀνὰ εἴκοσι, κατὰ εἴκοσι, vici, ae, ἀ.

εἰκοσιδυό· duo et viginti.

εἰκοσιεννέα· undetriginta.

εἰκοσιέξ· sex et viginti.

εἰκοσιεπτὰ· septem et viginti.

εἰκοσιοκτώ· viginti octo.

εἰκοσιπέντε· viginti quinque.

εἰκοσιτέσσαρες· viginti quatuor.

εἰκοσταῖος· die vicesimo.

εἰκοστολόγος (= ὁ συνάγων τῇ εἰ-

κοστήν)· vicesimarius, -i, ἀ.

εἰκοστός, ἡ, ὅν· vicesimus ἡ vige-

simus, a, um. ἡ εἰκοστή (φόρος τις),

vicesima, -ae, θ. οἱ τῆς εἰκοστῆς λεγεώ-

νος στρατιώται. vicesimani, -orum, ἀ.

εἰκοτολογέω -ῶ· probabiliter dico;

per conjecturas dico

εἰκοτολογία, ἡ· probabilitas, -atis, θ.

εἰκότως· merito, jure; ut par est,

ut consentaneam est; probabiliter.

εἰκω· cedo. -ere· εἰκω τινί, cedo ali-

cui εἰκω ταῖς συμφοραῖς, cedo malis.

εἰκω τινί τινας (= ἤτινων εἰμὶ τινας), cedo

alicui aliquid.

εἰκών, ἡ· 1) imago, -inis (ἐν γένει).

effigies, -ei, θ. (πλαστική εἰκών), simu-

lacrum, -i (ἰδίως παρὰ εἰκ. θεῶν). γρα-

πτὴ εἰκών, imago picta, tabula pi-

cturae, pictura. πλαστὴ εἰκών, imago

ficta. αἱ τῶν προγόνων εἰκόνες, imagi-

nes majorum ἢ μόνον imagines 2)

ἐν τῇ ῥητορικῇ· similitudo, -inis, θ.

εἰκὼς· μετγ. τοῦ εἰκα.

εἰλαπίνη, ἡ· epulum, -i, οὐ.

Εἰλείθυια, ἡ· Lucina, -ae, θ.

εἰλεός, ὁ· ileus volvulus.

εἰλικρινεία, ἡ· sinceritas, -atis.

εἰλικρινής, ἐς· sincerus, a, um; pu-

rus a. um. ἐντεῦθ. = manifestus, a.

injuria).

εἰλικρινῶς· sincere.

εἶλον, εἰλόμην ἰδὲ αἰδέω -ῶ.

εἶλλω· volvo convolve, involvo.

Εἰλωτες, οἱ· Helotes, -um, ἀ.

εἰλωτία, ἡ· servitus, -utis, ἀ.

εἰλωτεύω· servio, -ire.

εἰλωτικός, ἡ, ὅν· heloticus, a, um.

εἶμα (= ἐνδυμα)· vestis, -is, θ.

εἰμαρμένη, ἡ· εἰμαρμένον, τό· fat-

um -i, οὐ. fatalitas, -atis, θ. κατὰ τὴν

εἰμαρμένην, fataliter.

εἰμαρμένος, ἡ, ὅν· fato destinatus,

a. um; fatalis, e. τὸ εἰμαρμένον τέλος,

fatalis mors.

εἰμαρται· fato destinatum est.

εἰμαρτός (= εἰμαρμένος)· fatalis, e.

εἰ μὴ· 1) nisi: εἰ μὴ μαίνομαι, nisi ia-

sanio. εἰ μὴ τι, nisi si quid. εἰ ἄρα

(= ἐκτός ἂν τυχόν), nisi forte. 2) ni

(= nisi): θαυμάζω, εἰ μὴ ἔνδον ἐστί,

mirum, ni domi est. εἰ μὴ ἔξω, ni

habebis. εἰ μὴ οὕτως ἦν, ni ita se ha-

beret.

1. εἰμί· sum (fui, esse) 1) ἀγαθός·

ἔστιν ὁ θεός, deus est bonus. ἔστι ποτα-

μός Ἀραρίης, flumen est Arar. ἕως ἔσο-

μαι, ζῶω, dum ero. 2) ἔστι (μετ' ἀπα-

ρεμφ. = ἔξεστι, est, licet: οἶδν τι ἐστί

μοι ταῦτα ποιεῖν, ea facere mihi licet.

3) ἐστὶ μοι. εἰσὶ μοι (= ἔχω), est mihi, sunt mihi (= habeo): ἐστὶ μοι βιβλία, sunt mihi libri. εἰσὶ μοι φίλοι, sunt mihi amici. 4) ἐστὶν ὅς, est qui. εἰσὶν αὐ, εἰσὶν ὄντες, sunt qui εἰσὶ τινες, sunt quidam. ἐστὶν ὅπου, est ubi alibi. ἐστὶν ὅτε, est quum, aliquando. ἐστὶν ὅπως, est quomodo. 5) μετὰ προσέως. εἰμὶ ἀπὸ τινος, ortus sum ab aliquo. εἰμὶ περὶ τι, versor circum aliquid. occupei aliqua re. εἰμὶ ἐν νόσῳ ἐν ὁργῇ, ἐν φόβῳ, ἐν ἡδονῇ, aegroto, irascor, timeo, gaudeo. εἰμὶ σὺν τινι, μετὰ τινος, cum aliquo sum, sto a partibus alicujus. 6) εἰμὶ τινος (κτήμα, ἔργον), sum alicujus. 5) εἰμὶ τινι αὐτίος τινος, sum alieni rei: τοῦτο ζημία ἡμῖν ἐστὶ, hoc damno nobis est.

2. εἶμι. ὡς τὰ πολλὰ μελλών τοῦ ἔρχομαι = θὰ ἔλθω, θὰ ὑπάγω: i b o, -is, -it κτλ.: εἶμι βοηθήσω αὐτῷ, ibo ei subsidio. ἢ ἀπαρῶ καὶ ἡ μετοχή ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἔχουσι σημασίαν μελλοντος, αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις ἐνεστώτος: ἴωμεν, eamus. ἴθι οἰκάδε, i domum. ἴθι νῦν! ἴθι δὴ! i nunc! ἴναί ἐπὶ τὸν πολέμιον, ire in (ad, contra) hostem ἴδὲ ἔρχομαι.

εἶπερ: si quidem.

εἶπον: dixi. εἰπὶ μοι, dic mihi. εἶποι τις ἄν, ἴσως ἂν ὁὖν εἶποι τις, dixerit quispiam αἰσχροὺν εἶπέν. turpe dictu.

εἴπως εἰπέν, ὡς ἔπος εἰπέν, ut ita dicam.

εἴποτε (εἴ ποτε): si quando.

εἰρηνοφύλαξ: custos carceris.

εἰργνυμι: in carcerem conjicio.

εἰργω: arceo (-ui, -ere). εἰργω τινα φυλακῇ, aliquem custodia arceo.

εἰργω τινα (ἀπὸ τινος, arceo aliquem

τε ἢ ab re interdico alicui re (ἱερῶν, σπονδῶν, ἀγορᾶς, sacris, libationibus,

foro). μετφ. ὁ νόμος εἰργεί μὴ ἀποκτείνεν, lex vetat, ne quis interficiat.

εἰρηναῖος, α, ὄν: pacificus, a, um;

pacatus, a, um.

εἰρηναῖος: pacifico; amice.

εἰρηνεύεις: pacificatio, -onis, θ.

εἰρηνεύω: 1) paco ἢ pacifico (-are, aliquem ἢ aliquid. εἰρηνεύομενος, η, ὄν,

pacatus, a, um. 2) ἀμετ. in pace vivo,

pacem ago.

εἰρήνη, ἡ: pax pacis, θ. εἰρήνην

ποιῶ (= πρὸς τινά), pacem facio, jungo,

compono cum aliquo. εἰρήνην πράττω

(= διαπραγματεύομαι) de pace ago.

εἰρήνην ἔχω, pacem habeo τὴν εἰρήνην

παράβαινω, pacem frango, rumpo,

violo. εἰρήνην ποιῶ τινα, paco aliquem.

ἐν εἰρήνῃ διάγω paco are ἐν εἰρήνῃ,

εἰρήνης οὐσης pace, in pace. ὁ λόγος

περὶ εἰρήνης προσφέρων, nuntius pacis.

οἱ περὶ εἰρήνης πρέσβεις, legatio de

pace facienda ἢ reconciliata missa.

μετφ. *α) = ὁμόνοια, concordia, -ae,

θ. β) = ἡσυχία, pax, tranquillitas γ)

Εἰρήνη (θεά), Pax

εἰρηνικός ἢ ὄν: pacis studiosus

ἢ pacem amans; pacificus, a, um ἐν-

τεῦθ. = tranquillus, quietus, a, um

εἰρηνικῶς pacate; cum bonā pace;

pacifice; tranquille.

εἰρηνοδότης, ὁ: foetialis, -is, ἄ

pacificator, -oris ἄ

εἰρηνοποιέω -ω pacifico, -are.

εἰρηνοποίησις: pacificatio, -onis

εἰρηνοποιός, ὁ: pacis auctor ἢ in-

terpres; pacificator, -oris ἄ

εἰρηνοφόρος, ὄν: nuntius pacis

pacifer, a, um

εἰρηνοφύλαξ, ὁ: pacis custos.

εἰρηκή ἢ carcer, -eris, ἄ. vincula.

-orum ὁ. custodia, -ae, θ.

εἰρηκοφύλαξ, ὁ: custos carceris.

εἰρημοσ. ὁ: series, -ei, θ. εἰρημοί αἰτῶν,

ordo seriesque causarum.

1. εἶρω (= συνεῖρω: se ro (-ui).

-ere. εἶρω (= πλέκω) στεφάνους, flores

coronas nexo.

2 εἶρω (ποιητ.). dico, -ere.

εἶρων, ὁ: 1) = κρυφίνους, dissimu-

lator, -oris, ἄ. 2) = σκώπτης, cavilla-

tor, -oris. illusor, -oris, ἄ.

εἰρωνεία: 1) = προσποίηση ἀγνοίας,

dissimulatio, -onis, θ. *2) = χλευα-

σμός, illusio, -onis, θ.

εἰρωνεύομαι: 1) dissimulare loquor.

καὶ ἐν γένει dissimulo, -are. 2) = σκώ-

πτω. derideo, -ere.

εἰρωνευτής, ὁ: cavillator, -oris, ἄ.

εἰρωνευτικός, εἰρωνικός, ἢ ὄν:

dissimulatione loquens; simulatus,

a, um; ironicus, a, um,

εἰρωνικῶς simulate, fecte, ironice.

εἰρωνικῶς λέγει, dissimulanter loquitur.

εἰς καὶ ἐς: 1) in (μετ' αἰτιατ.: ἀφι-

κνέομαι εἰς χώραν, venio in regionem.

ἀφικέτο εἰς Ἀθήνας, Athenas venit.

πέμπω εἰς τὴν Ἀσίαν mitto in Asiam.

2) ad: ἰς Καπύην ἐπανήλθεν, ad Capuam

reliit εἰς Δήμητρος, εἰς: Ἀφροδί-

της (δῆλ. ναόν. ad Cereris, ad Ve-

neris δῆλ. aedem. 3) λόγους ποιεῖται

εἰς τὸν δῆμον, verba facio ad popu-

lum. λόγος εἰς τὸν Ῥωμαίων δῆμον ἐκ-

κλησιάζοντα oratio ad Quirites. 4) ἐπὶ

χρόνου εἰς ἐνιαυτόν, in unum annum

εἰς θέρος, in aestatem εἰς ὅπισσω, in

tempus posterum. εἰς ἀεί, in perpe-

tuum, semper. εἰς γῆρας, ad senectu-

tem. 5) quod attinet ad: εἰς μὲν ταῦτα,

quod ea attinet. τὰ εἰς τὸν πόλιν, quae

ad bellum pertinent. 6) δι' ἐπιω-

ρμάτος: εἰς καλόν, opportune εἰς τάχος,

celeriter. εἰς τίς; εἰς πάντα, omnino.

7) ἐπὶ ἀριθμ. circiter, ad: εἰς μυρίου,,

ad decem millia.

εἰς, μία, ἓν: unus, una, unum (γεν

unius, δοτ. uni): εἰς καὶ ἑκαοσι, unus

et viginti ἢ viginti unus εἰς ὁμόνος,

unus tantum. εἰς μὲν — εἰς δέ, unus

-alter. εἰς γάμος, unae nuptiae. μία ἐπι-

στολή, unae litterae. ἐπὶ ἐνός, ad unum,

ad unum omnes. ἐν μιᾷ (τῇ αὐτῇ) οἰ-

κία, in unis aedibus. ἐν καὶ τὸ αὐτό,

unum atque idem. εἰς τῶν πολλῶν,

unus e multis εἰς ἓν, in unum.

εἰσαγγελεύς, ὁ: delator -oris, ἄ.

εἰσαγγελία, ἡ: delatio, -onis θ.

εἰσαγγελτικός, εἰσαγγελικός, ἢ ὄν:

delatorius, a, um.

εἰσαγγέλλω: defero (-tuli -latum,

-erre). εἰσαγγέλλω τινα ἐπὶ σπουδαρχίᾳ,

defero aliquem de ambitu.

εἰσάγω: 1) = εἰσχομίζω τι, invehō,

-ere ἢ importo. -are, aliquid (ἐμπο-

ρεύματα merces). οἶνος εἰσάγεται εἰς τὴν

Γαλλίαν, vinum invehitur in Galliam

2) εἰσάγω τινα πρὸς τινά, introduco

aliquem ad aliquem. εἰσάγω τι εἰς τι,

introduco ἢ induco aliquid in aliquid

ἵτον στρατὸν εἰς τὴν Μακεδονίαν, exer-

citum in Maedoniam. 3) εἰσάγω τινα

λέγοντα, induco aliquem dicentem.

εἰσαγωγεύς ὁ: introductor, -oris, ἄ.

εἰσαγωγή, ἡ: 1) = εἰσχομδή, inductio

-onis, θ. 2) introductio, -onis, θ. in-

ductio -onis, θ. admissio, -onis, θ. 3)

εἰσαγωγή βιβλίου, proemium, -i, ὁ. exor-

dium, i. ὁ.

εἰσαγωγικός ἢ ὄν: ad introductio-

nem aptus; introductorius, a, um.

εἰσαγώγιμος, ὄν: importatitius, a,

um; introductus, a, um.

εἰσακοντιζῶ: jaculor in-

εἰσακούω: 1) εἰσακούω τινος audio,

ausculto aliquem; aures do alicui 2)

εἰσακούω τὰ δέησις exaudio preces.

3) εἰσακούω τὸν ὄντα (= ὁμιλῶν), exaudio

aliquem; obedo, alicui.

εἰσαλείφω: inungo, ere.

εἰσαλλομαι (εἰσπλήσσει) εἰς π. insilio

(-ire) in aliquid.

εἰσαναγκάζω: cogō, compello

εἰσανάγω: in introductus

aliquem a. aliquem

εἰσαντλέω -ω infundo, ere.

εἰσάπαξ ἢ εἰς ἀπαξ: semel.

εἰσαριθμέω -ω adnumero, -are.

εἰσαυθίς: posthac.

εἰσαί εἰς ἀεί: semper.

εἰσαύριον ἢ εἰς αὐριον: in crasti-

num: in posterum diem.

εἰσαφίημι: immitto, -ere.

εἰσαφικνέομαι: oñmai advenio, -ire.

εἰσβαίω: ingredior -gressus sum,

-i), in aliquid conscendo, -ere, in

aliquid (εἰς τὰς ναῦς, in naves).

εἰσβάλλω: 1) = ἐμβάλλω, injicio (-je-

ci, -jectum, -ere), aliquid alicui. 2)

= βιά εἰσέρχομαι, invado, -ere; irrum-

po, -ere, in aliquid

εἰσβάσις, ἡ: ingressus, -us, ἄ.

εἰσβατός, ἢ ὄν: quem, quam, quod

ingredi possumus.

εἰσβάζομαι (= βιά εἰσέρχομαι) ir-

rumpo, -ere, in aliquid.

εἰσβιβάζω (εἰς τὰς ναῦς): impono in

naves (in classem).

εἰσβλέπω: inspicio, -ere.

εἰσβολή, ἡ: 1) ingressus, -us, ἄ. 2)

invasio, -onis θ. irruptio, -onis, θ.

incursio, -onis θ. 3) εἰσβολή λόγου,

proemium i. ὁ.

εἰσγραφή, (= ἐγγράφη) inscriptio.

εἰσγράφω (= ἐγγράφω) inscribo

εἰσδέχομαι: recipio (-cepi, -ceptum

-ere) aliquem ἢ aliquid. εἰσδέχομαι

εἰς τὴν οἰκίαν, recipio domum meam.

εἰσδοχή, ἡ: receptio -onis, θ.

εἰσδρομή (= εἰσβολή) incursio.

εἰσδύσις ἢ introitus, -us, ἄ.

εἰσδύω: εἰσδύομαι: 1) subeo, -ire,

penetro. -are: insinuo, -are (in ali-

quid εἰσδύ, penetravit.

εἴσεμι = εἰσέρχομαι, δ. ἴδε.

εἰσπρίνω coopto, -are.

adoptivus. a. um.

λαρυνναι - ere.

στην ήμεραν, και εκεινη, και αυτη,

in dies singulos. καθ' ἑκάστον ἔτος, quoque annis, singulis annis ἀνὰ ἑκάστον ἔτος, quotannis. καθ' ἑκάστον, τὸ καθ' ἑκάστον, τὰ καθ' ἑκάστα, singula. ἑκάστος ἔχων δύο, τρεῖς, cum binis, cum ternis κτλ.

ἐκάστοτε semper. ἐκάστοτε τρεῖς, tria, terni, ae, a.

ἐκάτερος, α, ον' uterque. utraque, utrumque; utervis, utraque, utrumvis.

ἐκατέρωθεν utrinque.

ἐκατέρωθεν utrobique.

ἐκατέρως utroque modo.

ἐκατέρωσε in utramque partem.

Ἑκάτη, ἡ Hecate, -es, θ. Ἑκάτιος, Hecateus, a, um. Ἑκάτια, Hecateis, -idis, θ. Ἑκατίσθια, sacra Hecates. Ἑκατίνοι, sacerdotes Hecates.

ἐκατογκέφαλος, ον' centiceps, -itis.

ἐκατόγχειρ centimanus, a, um.

Ἑκατομβαιών (μήν) Hecatombaeion (15 Julii — 15 Augusti).

ἐκατόμβη, ἡ hecatombe, -es, θ.

*ἐκατομμύριον, τό decies centum millia; decies centena millia; mille millia. δύο, τρία ἐκατομμύρια, vicies, tricies centena millia.

*ἐκατομμυριοῦχος, mille millia habens; locupletissimus, a, um.

ἐκατόμπεδος (βασιλική στοά) centenaria basilica.

ἐκατόμπολις centum urbes habens

ἐκατόμπους, ον' centipes, -edis; centipeda, -ae.

ἐκατόμπυλος centum portas habens

ἐκατόν, οἶ, αἶ, τὰ centum. ἀνὰ ἑκατόν, ἐκάστοτε ἑκατόν, centeni, ae, a. ὁ ἔχων ἑκατόν, ἐξ ἑκατόν συνεστηκώς, centenarius, a, um. ἀγγελὴ ἐξ ἑκατόν βοῶν, centenaria grex. οἱ ἑκατόν ἄνδρες (σύλλογος), centumviri, -orum, α. τῶν ἑκατόν ἀνδρῶν, centumviralis.

ἐκατονταετηρίς, ἡ centenaria aetas; seculum, -i, οὐ.

ἐκατονταετήρης, ον' secularis, e

ἐκατονταετήρης ᾠδή, carmenulare.

ἐκατονταετής, ἐκατονταετής centum annorum; centenarius, a, um.

ἐκατοντακέφαλος centiceps, -itis.

ἐκατοντάκις centies

*ἐκατοντάλιτρον centumpondium.

*ἐκατονταπλασιάζω centuplico, -are.

ἐκατονταπλάσιος, α, ον' centuplex, -icis; centuplicatus, a, um.

ἐκατονταπλασιῶς in centuplum; centies tantum.

ἐκατονταρχέω -ὠ centurio -um.

ἐκατονταρχία centuriatus, -us, α.

ἐκατονταρχος centurio onis, α.

ἐκατοντάς, ἡ centenarius numerus; centuria -ae, θ.

ἐκατοντούτης, -is centum annorum; centenarius, -a.

*ἐκατοστημόριον centesima pars.

ἐκατοστός, ἡ, ὄν' centesimus, a, um.

τὸ ἐκατοστό, centesima pars. τὰ ἐκατοστά (ὡς φόρος, τόκος). centesimae, -arum, πλ.

ἐκατοστύς, ἡ centuria. -ae, θ.

ἐκβαίνω evado -si, -sum, -ere) ἐκβαίνω ἐκ τοῦ ὕδατος, ex aqua evado.

ἐκβαίνω εἰς τὴν γῆν (ἐκ τῆ νεώς), evado in terram. μεταφ. φοβοῦμαι τίνα τρόπον ἐκβήσεται timeo, quo evadat. τα οὐτὰ ὄνειρα ἄλλοις ἄλλως ἐκβαίνει, eadem somnia aliis aliter evadunt. 2) exeo, -ire; ἐκβαίνω ἐκ τῆς νεώς, exeo de (ex) navi. ἐκβαίνω τῆς ὑποθέσεως, exeo a propositio. 3) egredior -i; ἐκβαίνω ἐκ τῆς νεώς, egredior (e) navi. ἐκβαίνω ἐκ τῆς οἰκίας, egredior domo. ἐκβαίνω ἔξω τῶν ὁρίων, egredior extra fines. 4) ἐκβαίνει (= συμβαίνει ἀποβαίνει). evenit, accidit. 8θ. τὸ ἐκβαίνειν ἀποτελεσμός (= τὸ ἀποβαίνειν), eventum, -i, οὐ.

ἐκβαλῶ in furorem bacchicum impello aliquem ἢ aliquid.

ἐκβάλλω ejicio -jeci, -ectum, -ere, τινὰ τῆς οἰκίας, aliquem domo. ἐκβάλλω τινὰ τῆς συγκλήτου, ejicio ἢ emoveo aliquem e (de) senatu. ἐκβάλλω ἐκ τῆς πόλεως, ἔξω τῆς πόλεως, ejicio, expello aliquem civitate. ἐκβάλλω τινὰ τῶν κτημάτων, exturbo aliquem fortunis. ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς τιμῆς pello, dejicio aliquem munere, honore. ἐκβάλλω τὴν θύραν, emoveo portam. ἐκβάλλω φρέατα, puteos fodio. ὁ ποταμὸς ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν, flumen in mare exit. *ἐκβάλλω τοὺς στρατιώτας τῶν ἑαυτῶν θέσεων, milites ex praesidiis et stationibus deturbo. *ἐκβάλλω φωνήν, vocem emitto.

ἐκβαρβαρόω -ὠ barbarum reddo.

ἐκβαρβαροῦμαι barbarus fio.

ἐκβαρβάρωσις, ἡ barbaries, -ei, θ. feritas -atis, θ.

ἐκβασιῶν ejicio -jeci, -ectum, -ere, τινὰ τῆς οἰκίας, aliquem domo. ἐκβάλλω τινὰ τῆς συγκλήτου, ejicio ἢ emoveo aliquem e (de) senatu. ἐκβάλλω ἐκ τῆς πόλεως, ἔξω τῆς πόλεως, ejicio, expello aliquem civitate. ἐκβάλλω τινὰ τῶν κτημάτων, exturbo aliquem fortunis. ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς τιμῆς pello, dejicio aliquem munere, honore. ἐκβάλλω τὴν θύραν, emoveo portam. ἐκβάλλω φρέατα, puteos fodio. ὁ ποταμὸς ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν, flumen in mare exit. *ἐκβάλλω τοὺς στρατιώτας τῶν ἑαυτῶν θέσεων, milites ex praesidiis et stationibus deturbo. *ἐκβάλλω φωνήν, vocem emitto.

ἐκβαρβαρόω -ὠ barbarum reddo.

ἐκβαρβαροῦμαι barbarus fio.

ἐκβαρβάρωσις, ἡ barbaries, -ei, θ. feritas -atis, θ.

ἐκβασιῶν ejicio -jeci, -ectum, -ere, τινὰ τῆς οἰκίας, aliquem domo. ἐκβάλλω τινὰ τῆς συγκλήτου, ejicio ἢ emoveo aliquem e (de) senatu. ἐκβάλλω ἐκ τῆς πόλεως, ἔξω τῆς πόλεως, ejicio, expello aliquem civitate. ἐκβάλλω τινὰ τῶν κτημάτων, exturbo aliquem fortunis. ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς τιμῆς pello, dejicio aliquem munere, honore. ἐκβάλλω τὴν θύραν, emoveo portam. ἐκβάλλω φρέατα, puteos fodio. ὁ ποταμὸς ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν, flumen in mare exit. *ἐκβάλλω τοὺς στρατιώτας τῶν ἑαυτῶν θέσεων, milites ex praesidiis et stationibus deturbo. *ἐκβάλλω φωνήν, vocem emitto.

ἐκβαρβαρόω -ὠ barbarum reddo.

ἐκβαρβαροῦμαι barbarus fio.

ἐκβαρβάρωσις, ἡ barbaries, -ei, θ. feritas -atis, θ.

ἐκβασιῶν ejicio -jeci, -ectum, -ere, τινὰ τῆς οἰκίας, aliquem domo. ἐκβάλλω τινὰ τῆς συγκλήτου, ejicio ἢ emoveo aliquem e (de) senatu. ἐκβάλλω ἐκ τῆς πόλεως, ἔξω τῆς πόλεως, ejicio, expello aliquem civitate. ἐκβάλλω τινὰ τῶν κτημάτων, exturbo aliquem fortunis. ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς τιμῆς pello, dejicio aliquem munere, honore. ἐκβάλλω τὴν θύραν, emoveo portam. ἐκβάλλω φρέατα, puteos fodio. ὁ ποταμὸς ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν, flumen in mare exit. *ἐκβάλλω τοὺς στρατιώτας τῶν ἑαυτῶν θέσεων, milites ex praesidiis et stationibus deturbo. *ἐκβάλλω φωνήν, vocem emitto.

ἐκβαρβαρόω -ὠ barbarum reddo.

ἐκβαρβαροῦμαι barbarus fio.

ἐκβαρβάρωσις, ἡ barbaries, -ei, θ. feritas -atis, θ.

ἐκβασίς, ἡ 1) egressus, -us, θ. 2) eventus -us, α exitus -us α. λυπηρὴν ἐκβασίαν ἔχει exitum tristem habet

Ἑκβάτανα, τὰ Ecbatana, -orum.

ἐκβεβαίδομαι -οῦμαι constabilio, -ire; confirmo, -are aliquid.

ἐκβεβαίωσις, ἡ confirmatio, -onis

ἐκβιάζω 1 vi expello aliquid: exturbo aliquid ἢ aliquem *2. violo, -are, aliquem

*ἐκβίασις, ἐκβιασμός violentia, -ae

ἐκβιάζω e navi expono, educo, -ere, aliquem (τοὺς ναύτας nautas).

ἐκβιβρώσκω exedo, -ere.

ἐκβλαστάνω egermino; progermino.

ἐκβλάστημα, τό germen, -inis, οὐ

ἐκβλάστησις, ἡ germinatio, -onis, θ.

ἐκβλητέον ejiciendum est.

ἐκβλητός, ον' ejectus, a, um.

ἐκβλύζω scateo, -ere.

ἐκβοάω -ὠ exclamo, -are.

ἐκβοήθεια, ἡ eruptio, -onis, θ.

ἐκβοηδέω -ὠ (ἐκ τῆς πόλεως) eruptionem ex oppido facio.

ἐκβόησις, ἡ exclamatio, -onis, θ.

ἐκβολάς, ἡ scoriae argenti. ἡ ἐκβολὰς μίτρα, vulva ejectitia.

ἐκβολή, ἡ ejectus -us, θ. jactura, -ae, θ. ἐκβολὴ ποταμοῦ, ostium, -ii, οὐ, os, oris οὐ.

ἐκβολιμῆτος, ἐκβολιμός abortivus, a, um ὡς ἐκβολιμῶν, ovum abortivum

ἐκβολιον (φάρμακον) abortivum.

ἐκβόσκω depasco, -ere.

ἐκβράζω περὶ θαλάσσης) in litus ejicio, aliquid (τὰ πτώματα cadavera.

ἐκβρασμα, τό 1) quod in litus ejectum est. *2) μεταφ. ἐκβρασματα = καθάρματα, faex populi; sentina reipublicae.

ἐκβρυχάομαι -ὠμαι vehementer rugio.

ἐκβρωμα, τό res exesa.

ἐκβυθίζομαι e profundo tollor.

ἐκγαλακτώω -ὠ in lac muto.

ἐκγαλάκτωσις mutatio in lac.

ἐκγαμέομαι -οῦμαι enubo, -ere.

ἐκγελάω -ὠ effuse rideo.

ἐκγελῶσις, ὁ risus effusus.

ἐκγίγνομαι 1) enascor, -i (ab aliquo) 2) ἐκγίγνομαι τοῦ ζῆν, discedo e vita. 3) ἐπὶ χρόνον = παύρομαι praetereo, -ire. 4) ἀπρος. ἐκγίγνεται = ἐξεστ, licet.

ἐκγλύφω exsculpo, -ere, aliquid.

ἐκροητεύω praestigiis illudo.

ἐκρονος, ον 1) ortus, a, um; 2) ἐκρονος α = τέκνα, soboles β = ἀπόγονοι: poster, -orum

ἐκγράφω 1) ἀντιγράφω, exscribo, -ere 2) = ἐξαλείφω, delino, -are.

ἐκγυμνάζω exerceo, -ere.

*ἐκγύμνασις, ἡ exercitatio, -onis, θ.

ἐκγυμνῶ -ὠ nudo, -are

ἐκδάκνω vehementer mordeo.

ἐκδακρύω illacrimor, -ari.

ἐκδαπανῶ -ὠ expendo -ere.

ἐκδαρσις, ἐκδαρμα = ξιγδερμα 1) cutis laceratio 2) pellis detractio.

*ἐκδεδιητημένος, η, ον effusus (a, um) in luxu ἐντεῦθ corruptus, a, um; delicatus, a, um.

ἐκδεδιητημένος delicate.

ἐκδεῖα, ἡ penuria, -ae, θ.

ἐκδεῖννυμι ostendo, -ere.

ἐκδειματώω -ὠ exterreo, -ere.

ἐκδεκατεύω decimo -are.

ἐκδεσματίζω, ἐκδεσματώω -ὠ decurio, -are.

ἐκδέρω (= γδέρνω) 1) detraho pellem (bestiae alicui. *2) = ἀμύττω τὸ δέρμα, cutem lacerō.

ἐκδεσμεύω religo ex aliqua re.

ἐκδετος religatus (ex equis).

ἐκδέχομαι 1) = διαδέχομαι, ἀναλαμβάνω: excipio (-cepi, -ptum, -ere: τὸν Νομᾶν ἐξεδέξατο ὁ Τύλλος Numam Tullus excepit. ἐκδέχομαι τὸν λόγον τινός = ἀποκρίνομαι, excipio aliquem. Τὸ δὲ ἐκδέχομαι λόγους (= ἐννοῶ) excipio aliquid. 2) = προσδέχομαι, περιμένω, προσδοκῶ, exspecto, -are: ἐκδέχομαι εἰς; ἀν γέννηται τι, exspecto dum aliquid fiat.

ἐκδέω (τι) religo, -are, aliquid.

ἐκδηλος, ον evidens, -ntis; manifestus, a, um.

ἐκδηλώω -ὠ patefacio, -ere, aliquid; manifesto, -are; declaro, -are, aliquid.

ἐκδηλῶσις manifeste, manifesto.

*ἐκδηλώσις, ἡ manifestatio, -onis, θ. declaratio, -onis, θ.

ἐκδημῶ -ὠ peregrinor, -ari.

ἐκδημία, ἡ peregrinatio, -onis, θ.

ἐκδημος, ον peregrinus, a, um.

ἐκδημοσιεύω divulgo, -are.

ἐκδιδαιτόμαι -ομαι desciseo a ratione vivendi; diaetam muto; ἐκδιδαι-

τῶμαί τινας, descisco ab aliqua re. ἰδὲ ἐκδιαίτημένους.

ἐκδιαίτησις, ἡ 1) discessio a ratione vivendi. 2) vita in luxum effusa ἐκδιαφεύγων effugio, -ere

ἐκδιδάσκω edocō (cui, -ctum, -ere). ἐκδιδάσκω τινά τι, edocō aliquem aliquid. ἀπαντα ἐκδιδάχθεις, cuncta edoctus (a, um)

ἐκδιδοῖσκα aufugio, -ere.

ἐκδίδωμι 1) = ἐκδίδωμι, ἐκφίω τι, edo (-didi, -ditum, -ere), aliquid (βιβλὸν librum. 2) = παραδίδωμι dedo -ere, aliquem. ἐκδίδωμι ἑμᾶυτον τινι, dedo me alicui. 3) = προδίδωμι, prodo, -ere. ἐκδίδωμι τοῖς βαρβάροις, prodo barbaris. 4) ἐκδίδωμι θυγατέρα, do ἡ colloco filiam in matrimonium. ἐκδίδωμι τινι τὴν θυγατέρα, do ἡ colloco filiam alicui 5) = μισθώ τι, luo -are, aliquid. ἐκδίδωμι ἑμᾶυτόν ἐπὶ μισθῷ, loco me ἡ operam meam. 6) ἐκδίδωμι ἀργύριον = δανείζω, colloco pecuniam fenore. 7) ὁ ποταμὸς ἐκδίδωσι (= ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν, flumen in mare editur.

ἐκδιηγέομαι -οὔμαι inarro, -are. ἐκδικάζω (δικήν) iudicium exerceo de lite ἡ de causa iudico ἡ statuo. δίκη ἐκδικασθεῖσα, causa iudicata. *ἐκδικασίς, ἡ actio iudicandi; iudicium finitum.

ἐκδικέω -ω vindico -are; ulciscor, -i. *ἐκδικούμαι. ulciscor, -i; injurias ulciscor ἡ persequor. ἐκδικούμαι τὸν φόνον τινός = τιμωρῶ τινι τὸν φόβον), alicujus mortem ulciscor ἀρκοῦντως ἐξεδικήθην, satis est mihi supplicii.

ἐκδικήσις, ἡ ultio, -onis, θ. vindicta, -ae, θ. διψα ἐκδικῆσας, ulciscendi libido ἕνεκα ἐκ πνεύματος ἐκδικήσεως, persequendae injuria causa.

ἐκδικητικός, ἡ ὄν ultorius, a, um ἐκδικητής, ὁ ultor, -oris, ἄ.

ἐκδικήτρια, ἡ ultrix, -icis, θ.

ἐκδικία (= ἐκδικήσις) ultio, -onis.

ἐκδικος, ὄν 1) = ἀδικος, injustus, a, um 2) = ἐκδικητής, ulciscens, -ntis.

ὁ ἐκδικος = ὁ ἐκδικητής, ultor, -oris, ἄ.

3) = σύνδικος, cognitor, -oris.

ἐκδικῶς injuste

ἐκδιφρεῖω curru excutio.

ἐκδιπνέω -ω valde sitio.

ἐκδιπνός, ὄν valde sitiens.

ἐκδιωκτέος, α, ὄν abigendus a, um. ἐκδιώκω expello -puli, pulsum, -ere), aliquem

ἐκδιώξις, ἡ expulsio, -onis, θ.

ἐκδορά ἡ cutis laceratio.

ἐκδόρια (φάρμακα) medicamenta cutem rodentia *ἐκδόριον, τό causticum, -i, ὄν.

ἐκδοσις, ἡ 1) = παράδοσις, deditio, -onis, θ. 2) = μίσθωσις, locatio, -onis, θ. 3) ἐκδοσις βιβλίου, editio, -onis, θ. 4) = νόμπεσις, desponsatio, -onis, θ.

ἐκδοτέος, α, ὄν edendus, a, um.

*ἐκδότης, ὁ editor, -oris, ἄ.

ἐκδοτός, ὄν 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um. ἐκδοτόν ποιῶ (δίδωμι) τον στρατόν, exercitum per deditio-

nem trado. ἐκδοτός γίνομαι, in deditio-

nem veni. 2) ἐκδοτός τινι, deditus alicui in aliqua re. *ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασιαν, omni intemperantiae vi-

tam suam addictus.

ἐκδοτός, ὄν 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um. ἐκδοτόν ποιῶ (δίδωμι) τον στρατόν, exercitum per deditio-

nem trado. ἐκδοτός γίνομαι, in deditio-

nem veni. 2) ἐκδοτός τινι, deditus alicui in aliqua re. *ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασιαν, omni intemperantiae vi-

tam suam addictus.

ἐκδοτός, ὄν 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um. ἐκδοτόν ποιῶ (δίδωμι) τον στρατόν, exercitum per deditio-

nem trado. ἐκδοτός γίνομαι, in deditio-

nem veni. 2) ἐκδοτός τινι, deditus alicui in aliqua re. *ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασιαν, omni intemperantiae vi-

tam suam addictus.

ἐκδοτός, ὄν 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um. ἐκδοτόν ποιῶ (δίδωμι) τον στρατόν, exercitum per deditio-

nem trado. ἐκδοτός γίνομαι, in deditio-

nem veni. 2) ἐκδοτός τινι, deditus alicui in aliqua re. *ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασιαν, omni intemperantiae vi-

tam suam addictus.

ἐκδοτός, ὄν 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um. ἐκδοτόν ποιῶ (δίδωμι) τον στρατόν, exercitum per deditio-

nem trado. ἐκδοτός γίνομαι, in deditio-

nem veni. 2) ἐκδοτός τινι, deditus alicui in aliqua re. *ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασιαν, omni intemperantiae vi-

tam suam addictus.

ἐκδοτός, ὄν 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um. ἐκδοτόν ποιῶ (δίδωμι) τον στρατόν, exercitum per deditio-

nem trado. ἐκδοτός γίνομαι, in deditio-

nem veni. 2) ἐκδοτός τινι, deditus alicui in aliqua re. *ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασιαν, omni intemperantiae vi-

tam suam addictus.

ἐκδοτός, ὄν 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um. ἐκδοτόν ποιῶ (δίδωμι) τον στρατόν, exercitum per deditio-

nem trado. ἐκδοτός γίνομαι, in deditio-

nem veni. 2) ἐκδοτός τινι, deditus alicui in aliqua re. *ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασιαν, omni intemperantiae vi-

tam suam addictus.

ἐκδοτός, ὄν 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um. ἐκδοτόν ποιῶ (δίδωμι) τον στρατόν, exercitum per deditio-

nem trado. ἐκδοτός γίνομαι, in deditio-

nem veni. 2) ἐκδοτός τινι, deditus alicui in aliqua re. *ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασιαν, omni intemperantiae vi-

tam suam addictus.

ἐκδοτός, ὄν 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um. ἐκδοτόν ποιῶ (δίδωμι) τον στρατόν, exercitum per deditio-

nem trado. ἐκδοτός γίνομαι, in deditio-

nem veni. 2) ἐκδοτός τινι, deditus alicui in aliqua re. *ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασιαν, omni intemperantiae vi-

tam suam addictus.

ἐκδοτός, ὄν 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um. ἐκδοτόν ποιῶ (δίδωμι) τον στρατόν, exercitum per deditio-

nem trado. ἐκδοτός γίνομαι, in deditio-

nem veni. 2) ἐκδοτός τινι, deditus alicui in aliqua re. *ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασιαν, omni intemperantiae vi-

tam suam addictus.

ἐκζεῖσις ἡ fervor, -oris, ἄ.

ἐκζητέω -ω exquiro, -ere.

ἐκζητήσις, ἡ exquisitio, -onis, θ.

ἐκζητήτης, ὁ inquisitor, -oris, ἄ.

ἐκζοφόρ -ω obscuro, -are

ἐκζωπυρέω -ω exsuscito, -are

ἐκζωπύρησις, ἡ exsuscitatio, -onis

ἐκκρόλος, longe jaculans

ἐκθαλαττόμαι -οὔμαι mare fio

ἐκθάλλω foveo, -ere

ἐκθαμβέω -ω obstupefacio, -ere.

aliquem. ἐκθαμβοῦμαι. obstupescio

(-factus sum, -fieri); obstupesco.

(-pui, -ere).

ἐκθαμβός, ὄν obstupidus, a, um;

attonitus, a, um

ἐκθάπτω e terra effodio.

ἐκθαγγέω -ω valde confido, -ere.

ἐκτεθαγγεῖως, valde confisus (rebus)

ἐκθάρρησις, ἡ fiducia, -ae, θ.

ἐκθαρμάζω valde admiror.

ἐκθεάομαι -οὔμαι contempler, -ari.

ἐκθεατρίζω per theatrum traduco;

ἐκτεθ. = traduco ignominiose.

ἐκθειάζω 1) = ἀποθεῶ, consecro.

-are, aliquem 2) ἐκθειάζω, ἐγκωμιάζω,

consecro laudibus extollo; fuse et

corpore augeo et orno (aliquid ἡ

aliquem).

ἐκθειασμός, ὁ consecratio, -onis, θ.

ἐκθειώω -ω = ἀποθεῶ consecro, -are.

ἐκθεμα τό publice expositum.

ἐκθεραπεύω persano, -are.

ἐκθερίζω demeto, -ere.

ἐκθερμαίνω excalefacio, -ere. ἐκ-

θερμαίνομαι, decalesco, -ere.

ἐκθερμός, ὄν calidus, a, um; fer-

vidus, a, um.

ἐκθερμός, calide; ferventer.

ἐκθεσις, ἡ 1) expositio (infantis). 2)

explicatio, -onis, θ. 3) = σύνθεσις, compo-

sitio, -onis, θ. scriptio, -onis, θ. 4) ex-

positio, -onis, θ.

ἐκθεσμός, ὄν lege vetitus (a, um);

contra leges; inhonestus, a, um.

ἐκθέσιος, contra leges; inhoneste

ἐκθέτης, ὁ 1) expositus. *2) qui

(publice) exponit (aliquid).

ἐκθετός, ὄν expositus, a, um; re-

lictus a, um; ἐκθετον βρέφος, *τὸ ἐκθε-

τον, infans relictus, nothus, -i ἄ. no-

thos, -ae, θ.

ἐκθέω excurro, -ere ἐκ τῶν πλῶν ἐκθέ-

ουσιν (ἐξοδὸν ποιοῦνται), portis excurrunt

ἐκθέωσις, ἡ consecratio, -onis, θ.

ἐκθηλάζω exsugo, -ere.

ἐκθηλύνσις effeminatio, -onis, θ.

ἐκθηλύνω effemino, -are, enervo,

-are; mollio -ire, aliquem *ἐκθηλώ-

νομαι, mollior, iri ἐκτεθηλυμμένος,

vir effeminatus; vir mollis; delicatus.

ἐκθηράομαι -οὔμαι venando ca-

pio, aliquid (τὰ πλοῖα naves).

ἐκθηριόω -ω (τινι ἡ τι) effero,

-are, aliquem ἡ aliquid.

ἐκθλίβω 1) exprimo, -ere, aliquid.

2) ἐν τῇ γραμμ. elido, -ere, aliquid

(γράμματα literas τὰ φωνήεν ἐκθλί-

βεται, vocalis eliditur.

ἐκθλινύς, ἡ 1) expressio, -onis,

θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. elisio, -onis, θ.

ἐκθνήσκω 1) = λαιποθυῶ, animo

linquor. 2) emorior (-mortuus sum,

-mori)

ἐκθορυβέω -ω perturbo, -are.

ἐκθρεψίς, ἡ educatio, -onis, θ.

ἐκθρηνέω -ω deploro -are

ἐκθρονίζω regno expello, aliquem.

ἐκθρόνησις expulsio e regno.

ἐκθρόσσω exsilio; prosilio.

ἐκθυμαίνω furo (-ui -ēre).

ἐκθυμέω -ω animum despondeo.

ἐκθυμός, ὄν 1) alacer -is, -e;

fortis. e. 2) ardens, ntis; fervidus.

ἐκθύμως 1) alacriter. *2) arden-

ter; vehementer; acri studio.

ἐκθύσιμος, ὄν expiandus, a, um.

ἐκθυτικός, ἡ ὄν expiabilis, e.

ἐκθύω sacrifico, -are. ἐκθύομαι,

expio, -are; lustro -are

ἐκκαγγάζω effuse rideo.

ἐκκαθαίρω, ἐκκαθαρίζω expurgo,

-are; mudo, -are, aliquid.

ἐκκάθασις (ἐκκαθάρισις), ἡ

purgatio, -onis, θ. mundatio, -onis, θ.

ἐκκαθεύδω edormio, -i

ἐκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ sedecim.

ἐκκαίδεκάτης sedecennis.

ἐκκαίδεκάτης sedecies.

ἐκκαίδεκάτος sextus decimus.

ἐκκαίω 1) exuro (-ussi, -ustum,

-ere), aliquid. 2) μεταφ. = ἐξάπτω τινά,

accendo, -ere, aliquem 3) μεταφ. ἐκ-

καίομαι ardeo, -ere; flagro -are.

ἐκκαλέω -ω evoco -are, aliquem.

ἐκκαλοῦμαι, evoco, -are: ἐκκα-

λοῦμαι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πόλεως). evoco

deum. ἐκκαλοῦμαι δάκρυον, moveo la-

crimas (alicui). ἐκκαλύπτω ἀργύρην, moveo iram

ἐκκαλύπτω pulchrum reddo.

ἐκκαλύπτω detego (-xi, -ctum, -ere, nudo. -are: revelo, -are, aliquid. ἐκκαλύπτομαι, me detego.

ἐκκαμνω defetiscor, -i

ἐκκαρπίζομαι defrugo, -ere.

ἐκκαρπόδομαι οὐμαι fructum colligo

ἐκκαρπώσις fructuum perceptio.

ἐκκαυλέω -ω caulesco, -ere.

ἐκκαυλίζω caulem eveilo.

ἐκκαυμα, τό fomes itis, ἄ.

ἐκκαυσις, ἡ accensio, -onis, θ. ardor -oris, ἄ.

ἐκκειμαι expositus sum.

ἐκκενώω -ω evacuo, -are, aliquid; exinanio, -ire, aliquid

ἐκκεντέω -ω pungo, ore.

ἐκκεντρικός ἀνὴρ abnormis homo, cujus mores ab usu vitae differunt; homo temerarius.

ἐκκεντρος, ον qui est extra centrum

ἐκκεντρότης, ἡ 1) egressio ex centro *2) furor, -oris, ἄ.

ἐκκένωσις, ἡ exinanitio, -onis, θ.

ἐκκεχυμένος effuse

ἐκκηρύσσω καὶ ἐκκηρύττω praeconis voce in exsilium mitto.

ἐκκινέω -ω 1) exagito, -are: excito, -are. *2) = ξεκινῶ, me in viam do, iter ingredior.

ἐκκλάω -ω frango, -ere.

ἐκκλείω 1) = αποκλείω, excludo, -ere. ἐκκλείω τινὰ τῆς οἰκίας, excludo aliquem foras 2) = ἐμποδίζω, prohibeo, -ere.

ἐκκλέπτω furtim subduco; suffuror, -ari; surripio -ipui, -ere.

ἐκκλησία, ἡ 1) ἐκκλ. ἐν ᾗ συνεζήτουν καὶ οὐκ ἐψηφοφόρου. α) contio, -onis, θ. καλῶ, συναγῶ τὸν δῆμον εἰς ἐκκλησίαν, ἐκκλησίαν τοῦ δήμου ποιῶ, advoco populum in concionem, advoco concionem populi β) concilium, -i οὐδ. ποιῶ ἐκκλησίαν, concilium habeo. συγκαλῶ, συνάγω ἐκκλησίαν, convoco, cogo concilium. 3) ἐκκλησία ἐν ᾗ ἐψηφοφόρου καὶ ἐψηφίζοντο comitia, -orum, οὐδ. πλ. ἐκκλησίαν ποιῶ, comitia habeo 4) ἡ templum, -i, οὐδ. ecclesia -ae, θ.

ἐκκλησιάζω concionor -ari; concionem habeo; comitia habeo. λόγος

πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων ἐκκλησιάζοντα, oratio ad Quirites ἡ ἐκκλησιάζουμαι, eo in ecclesiam, eo in missam

ἐκκλησιαστήριον comitium -i, οὐδ. ἐκκλησιαστής ὁ 1) concionator, -oris, ἄ. 2) ἡ ecclesiastes, -ae, ἄ.

ἐκκλησιαστικός, ἡ ὁν 1) concionalis, e. τὸ ἐκκλησιαστικὸν (δῆλ. ἀργύριον), merces (eorum, qui concioni interfuerunt). 2) ἡ ecclesiasticus a, um. ἀνὴρ ἐκκλησιαστικός, vir rebus divinis addictus.

ἐκκλησις ἡ 1) evocatio, -onis, θ. 2) provocatio, -onis, θ

ἐκκλητικός, ἡ, ον evocatorius a um ἐκκλητος ὁν 1) evocatus, a, um 2) ad quem provocatur. 2) de quo provocatio est. 3) ἐκκλητος δίκη, causa provocata.

ἐκκλινής ἐς declinis, e. ἐκκλινώ. 1) = ἀποφεύγω, declino, -are aliquid (τὴν ἐροδὸν impetum). 2) συνήθ. ἀμετ. ἐκκλινῶ ἀπὸ τινος = ἐκτρέπομαι ἀπὸ τινος, me declino. καὶ οὐδ. declino, -are (ἀπὸ τῆς ὁδοῦ de via) ἐκκλινσις, ἡ declinatio, -onis, θ.

ἐκκλύζω = ἐκπλύνω eluo, -ere. ἐκκλυσμα (ἀπόπλυμα) eluvies. ἐκκοιλίανω excavo -are.

ἐκκοιλιάζω (= ξεκοιλιάζω) e ventre eximo; exentero, -are; eviscero, -are. ἐκκοιμῶμαι e somno excitior.

ἐκκοιτέω -ω excubo, -are.

ἐκκοιτία, ἡ excubiae, -arum

ἐκκοκίζω grana eximo.

*ἐκκοκισμός ὁ excusus granorum.

ἐκκολάπτω 1) exsculpo (-psi, -ptum, -ere), aliquid (στίχου; versus). 2) ἐκκολάπτω ἄ, ν. οττοῦς, excludo ova, pullos.

ἐκκόλαψις exclusio pullorum.

ἐκκολυμβάω -ω enato, -are.

ἐκκομιδή, ἡ 1) exportatio, -onis, θ. 2) = κηδεία, funus, -oris, ἄ.

ἐκκομίζω 1) exporto, -are, aliquid; eveho (-xi, -ctum, -ere aliquid (ἐμπορεύματα, merces). 2) νεκρὸν ἐκκομίζω (= κηδεύω), mortuum effero.

ἐκκομισμός, ὁ exportatio, -onis.

ἐκκοπάζω insolesco, -ere.

ἐκκοπέω, ὁ excisiorius scalper.

ἐκκοπή, ἡ excisio, -onis, θ.

ἐκκοπος, ον fessus, a, um.

ἐκκοπρέω -ω, ἐκκοπρίζω stercus edo; alvum levo.

ἐκκοπρόομαι -οῦμαι in stercus ἡ coenum mutor

ἐκκόπτω κοιτίας alvi laxatio

ἐκκόπτω 1) excido (-idi, -i-um

-ere, aliquid δένδρα arbores, τὰς

ἐλαίας olivas. 2) ἐκκόπτω τὰς θύρας

τὰς πύλας, excindo portas. ἐκκόπτω

πόλεις (= κατασκάπτω, excindo ur-

bes. 3) ἐκκόπτω τινός τι, coerceo ali-

cuius aliquid (τὴν θρασύτητα, auda-

ciam).

ἐκκορέω -ω (ἐκσάρω) τι everro,

-ere, aliquid.

ἐκκορίζω (τοὺς κόρις) cimices ex-

cutio

ἐκκορυφῶω -ω summam dico.

ἐκκράζω exclamo, -are.

ἐκκρέμαμαι suspensus sum ex ali-

qua re.

ἐκκρεμάννυμι τι ἐκ τινος suspen-

do aliquid ex aliqua re.

ἐκκρεμής, ἐς (= κρεμᾶμενος) pen-

dulus a um. *τὸ ἐκκρεμὲς ὡρολόγιον,

oscillatorium horologium.

ἐκκριμα τό excrementum, -i, οὐδ.

ἐκκρίνω 1) excerno -crevi, -cre-

tum, -ere aliquem ἡ aliquid. 2) se-

ligo, -egi, -ctum, -ere. 3) ἐκκρίνεται,

excernitur, effluit.

ἐκκρισις, ἡ 1) excretio, -onis, θ.

2) excrementum, -i, οὐδ.

ἐκκριτικός, ἡ, ὁν excernendi vim

habens.

ἐκκριτος, ον selectus, a, um; exi-

mius a um. ἐκκριτοὶ δικασταί, judi-

ces selecti.

ἐκκρουσις, ἡ excussus, -us, ἄ.

ἐκκρούω executio (-ussi, -ere), ali-

quem ἡ aliquid. ἐντεῦθεν = expello

(-ŭli, pulsum -ere), aliquem ἡ aliquid

*ἐκκόβευσις, ἡ sortitio, -onis, θ.

ἐκκυβεύω 1) = διακυβεύω, jaceo

aleam, jacta alea periclitor. πατήρ.

in alea perdo. *2) ἐπὶ λαχείου sortem

duco; sortior, -iri.

ἐκκυβεύω -ω praeceps desilio.

ἐκκυκλέω -ω conversione machi-

nae in scena ostendo quod intus

agitur. ἐντεῦθεν = revelo, patefacio

aliquid.

ἐκκύκλημα, τό machina theatralis,

quae effert in scena res spectandas.

ἐκκυλίω, ἐκκυλινδέω -ω, ἐκκυλίν-

δω evolvo (-olvi, -olutum, -ere) ali-

quid (πέτρας, saxa). ἐκκυλίωμαι me

evolvo (ex) ἐκκυλίωμαι εἰς τι, provolvo,

in aliquid.

ἐκκυμαίνω exundo, -are.

ἐκκύπτω promineo (-ui, -ere).

ὄμματα ἐκκύ τόντα, oculi prominen-

tes. ἐκκύπτω τὴν κεφαλὴν, prospicio.

ἐκκυφάω -ω, ἐκκυφῶω -ω surdum

facio. ἐκκυφῶ τινά, alicujus aures ob-

tundo ἐντεῦθεν = ἀμβλύνω, obtundo,

hebedo. ἐκκυφῶ τὴν μάγειραν, τὸν νοῦν,

obtundo. hebedo gladium, mentem.

ἐκλακτίζω recalcitro, -are.

ἐκλαλέω -ω effutio, -ire.

ἐκλαμβάνω 1) excipio, -ere, ali-

quid. 2) recipio -ere aliquid. 3) ἐκ-

λαμβάνω ἔργον, conduco opus facien-

dum. 4) = ἐκλαμβάνω, ἐννοῶ τι. acci-

pio (excipio), -ere, aliquid. *5) ἐκ-

λαμβάνω τινὰ ἀντί τιος, accipio ali-

quem pro aliquo.

ἐκλαμπρός, ον effulgens, ntis; luci-

dus, a, um; illustris, e; excellens, -ntis.

ἐκλαμπρότης, ἡ excellentia, -ae, θ.

ἐκλαμπρύνω illustro, -are.

ἐκλάμπω effulgeo (-lsi, -ere); elu-

ceo (-xi, -ere).

ἐκλαμψις, ἡ fulgor, -oris, ἄ.

ἐκλανθάνομαι obliviscor, -i.

ἐκλαξέω exsculpo, -ere.

ἐκλατομέω -ω lapides excido

ἐκλαχανίζομαι olus decerpo.

ἐκλεαίνω levigo, -are, aliquid.

ἐκλέγω 1) = διαλέγω, lego (-gi,

-ctum, -ere); eligo (-gi, -ctum, -ere);

opto, -are, aliquid. 2) περιφόρων, χη-

μάτων = εἰσπράττω, exigo, -ere tri-

butum). 3) αἰρούμαι, eligo, deligo.

creo (aliquem ἡ aliquos.)

*ἐκλειπτική, ἡ linea ecliptica.

ἐκλείπω 1) desero (-rui, -rtum,

-ere) aliquid (τὴν πόλιν oppidum, τὸ

στράτευμα exercitum). κατέλειπε τὴν ὁδὸν

τῆς ἀρετῆς, deseruit viam virtutis.

ἐκλείπω τὸν βίον, morior. 2) ἀμετ. =

ἐλλείπω, deficio (-eci, -ctum, -ere);

ἡ σελήνη ἐκλείπει, luna deficit. αἱ θυνά-

μας ἐκλείπουσι, vires deficient.

ἐκλειψις, ἡ defectio, -onis, θ. ἐκ-

λειψις ἡλίου ἡ σελήνης, solis ἡ lunae

defectio ἡ defectus; obscuratio solis

ἡ lunae; eclipisis is, θ.

ἐκλεκτός α, ον eligendus ἡ deli-

gentus a, um.

ἐκλεκτικός, ἡ, ὄν' qui eligit: eligens, -ntis οἱ ἐκλεκτικοί (φιλόσοφοι), philosophi eclectici.
 ἐκλεκτός, ἡ, ὄν' electus, a, um; electilis, e; eximius a, um.
 *ἐκλελυμένος, η, ὄν' solutus, a, um; mollitus a, um effeminatus, a, um.
 ἐκλελυμένος: solute.
 ἐκλεξίς, ἡ delectus, -us, &.
 ἐκλεπίζω, ἐκλέπω 1) decortico -are 2) ἐπὶ πτηνῶν = ἐκκολάπτω. excludo, -ere (pullos. οὔαι).
 ἐκλέψεις ἡ 1) corticis detractio. 2) pullorum exclusio.
 ἐκλεπτός, ὄν' valde tenuis.
 ἐκλευκαίνω dealbo -are.
 ἐκλευκός ὄν' valde albus.
 ἐκκληρέω -ῶ deliro, -are.
 ἐκλιμνῶ -ῶ palude obruo.
 ἐκλιπαίνω pinguefacio, -ere.
 ἐκλιπαρέω -ῶ exoro, -are, aliquem; supplico -are, alicui. ἐκλιπαρῶ τι παρὰ τινος, exoro aliquid ab aliquo.
 ἐκλιπαρήσις, ἡ deprecatio, -onis.
 ἐκλιπής, ἐς deficiens, -ntis.
 ἐκλογέομαι -οῦμαι excuso, -are.
 ἐκλογεύς ὁ 1) exactor vectigalium *2) elector, -oris, & cui est jus suffragii.
 ἐκλογή, ἡ 1) electio, -onis, θ. delectus, us &. ἐκλογὴ στρατιωτῶν, delectus, -us, &. μετ' ἐκλογῆς, electe. κατ' ἐκλογὴν, electe, arbitrio. 2) = ἐκλόγιον ecloga, -ae, θ.
 *ἐκλογικός, ἡ, ὄν' ad deligendos magistratus pertinens. ἐκλογικὸν δικαίωμα, jus suffragii.
 ἐκλογίζομαι 1) numero, -are 2) reputo, -are, aliquid.
 ἐκλογισμός, ὁ computatio, -onis, θ.
 ἐκλούω abluo, -ere.
 ἐκλοχίζω e cohorte seligo.
 ἐκλοχόομαι -οῦμαι silvesco, -ere.
 ἐκλυγίζω extorqueo, -ere.
 ἐκλυσις, ἡ 1) = λύτρωσις, exolutio, -onis, θ. liberatio, -onis, θ. 2) = ἐξασθένεισις, imbecillitas, -atis θ.
 *3) = διαφθορὰ ἡθῶν, morum corruptela; dissolutio, -onis, θ.
 ἐκλυτός, ὄν' dissolutus, a, um. languidus, a, um; enervatus, a, um; debilitatus, a, um.
 ἐκλυτρόομαι, οῦμαι pretio redimio.
 ἐκλύτρωσις, ἡ redemptio, -onis, θ.

ἐκλύτως: solute.
 ἐκλύω 1) = λύω, ἀπαλλάττω, exsolvo (-olvi. lutum, -ero) aliquem ἢ aliquid ἐκλύω τινὰ τῶν ἀλύσεων, exsolvo aliquem vinculis. ἐκλύω ἑμαυτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου, excolvo me periculo. 2) = ἐξασθενίζω enervo, are; debilito, -are. μάλιστα ἡ μετοχὴ ἐκλελυμένος, η, ὄν' debilitatus, a, um.
 ἐκμαγεῖον, τό simulacrum rei aliqujus expressum (in gypso, in cera); imago expressa.
 *ἐκμάθησις, ἡ actio ediscendi (aliquid); perfecta cognitio rei alicujus).
 ἐκμαίνω furio, -are, aliquem. ἐκμαίνομαι, furo, -ere; saevio, -ire (in aliquem); insanio, -ire in aliquem).
 ἐκμακαρίζω beatum praedico.
 ἐκμαλάσσω. ἐκμαλθακῶ -ῶ emollio -ire; effemino, -are.
 ἐκμανής, ἐς furens, -ntis; furibundus, a, um; furiatus, a, um; furiosus a, um.
 ἐκμανθάνω edisco, -ere, aliquid.
 ἐκμανῶς furiose; rabiose.
 ἐκμαξίς, ἡ extensio -onis, θ.
 ἐκμαραίνω tabefacio, -ere.
 ἐκμαρτυρέω -ῶ 1) testificor, -ari, aliquid. ἐκμαρτυρῶ εἰς πολλούς, testor multis coram. 2) testimonium absens edo.
 ἐκμαρτυρία testimonium absentis.
 ἐκμάσσω καὶ ἐκμάττω 1) = ἀποψῶ extergeo, abstergeo (-rsi, -rsum, -ere), aliquid. 2) = ἐκτυπῶ, exprimo, -ere, aliquid. (εἰκόνα ἐν κηρῷ, imaginem in cera).
 ἐκμεθύσκω ebrium reddo.
 ἐκμέθυσμα cessatio ebrietatis.
 ἐκμειόω -ῶ comminuo, -ere.
 ἐκμελαίνω plane nigrum facio.
 ἐκμέλεια cantus extra numerum.
 ἐκμελετάω -ῶ 1) meditor, -ari. 2) ἐκμέλειω τινα, exerceo, -ere, aliquem.
 ἐκμελής, ἐς modulationi repugnans; incocinnus, a, um.
 ἐκμελίζω membratim concido.
 ἐκμεταλλεύω fodinas exaurio. *ἐκμεταλλεύομαι 1) fodinas exerceo. μετὰ ἐκμεταλλεύομαι τὴν ἀγνοίαν τινος, quae-stum ex errore alicujus exerceo.
 *ἐκμετάλλευσις (γῆς) fundi cultura.
 ἐκμετρέω -ῶ καὶ ἐκμετρέομαι -οῦμαι emetior ἢ dimetior, -i. *ἐξ-

μέτρησε τὸ ζῆν, τὸν βίον, vitam finivit; mortuus est.
 ἐκμέτρησις, ἡ dimensio, -onis θ.
 ἐκμέτρος, ὄν' 1) modum excedens. 2) immodicus, a, um.
 ἐκμέτρος: immodice.
 ἐκμηκίζω, ἐκμηκύνω extendo.
 ἐκμηνος, ὄν' semestris, e; sex mensium. ὁ ἐκμηνος (δῆλ. χρόνος), semestre spatium.
 *ἐκμηδενίζω 1) ad nihilum redigo. 2) vilito, -are. aliquid ἢ aliquem.
 ἐκμηδενίζομαι, in nihilum me exstinguo; evilesco, -ere.
 *ἐκμηδένησις, ἡ 1) in nihilum exstinctio. 2) vilitas -atis, θ.
 ἐκμηνύω enuntio, -are.
 ἐκμηρεύομαι (περὶ στρατοῦ) transeo
 ἐκμαίνομαι prorsus polluo.
 ἐκμιμέομαι -οῦμαι imitando ex-primo effingo, aliquem ἢ aliquid. exacte imitor.
 ἐκμίμησις ἡ imitatio exacta.
 ἐκμισέω -ῶ valde odi.
 ἐκμισθῶω -ῶ loco -are; eloco, -are, aliquid ἢ aliquem. ὁ ἐκμισθῶν, locator, -oris, &.
 ἐκμισθωσις, ἡ, locator, -onis, θ.
 *ἐκμισθωτής, ὁ locator, -oris, &.
 ἐκμολύνομαι polluo, -i.
 ἐκμορφῶω -ῶ deformat, -are.
 ἐκμοχθέω -ῶ labores exantlo.
 ἐκμοχλεύω (πύλας) vectibus excutio portas).
 ἐκμυζῶω -ῶ sugo, -ere, aliquid.
 ἐκμύζησις, ἡ suctus, -us, &.
 ἐκμυκάομαι -ῶμαι emugio, -ire.
 ἐκναρκῶω -ῶ obtorpesco, -ere.
 ἐκνεάζω inveniliter cresco.
 ἐκνέμομαι depascor, -i.
 ἐκνευρίζω enervo, -are. ἐκνευρισ-μένος, η, ὄν' enervatus, a, um; enervis, e.
 ἐκνεύρισις, ἡ enervatio, -onis, θ.
 ἐκνεύω capite inclinato evito.
 ἐκνέφελος e nube prorumpens (sol).
 ἐκνεφοῦμαι in nubem mutor.
 ἐκνέω enato, -are.
 ἐκνίζω ἰδε ἐκνίπτω.
 ἐκνήφω crapulam edormio.
 ἐκνήχομαι enato, -are.
 ἐκνικῶω -ῶ evinco, -ere.
 ἐκνίκησις, ἡ evictio, -onis, θ.
 ἐκνίπτω eluo, -ere.

ἐκνίψις, ἡ elutio, -onis, θ.
 ἐκνοια ἡ dementia, -ae, θ.
 ἐκνομός ὄν' non legitimus, a, um, legibus repugnans. ἐκνομοὶ τιμωρίαι, graves poenae.
 ἐκνοός -ους demens -ntis.
 ἐκνοσηλεύω aegrum curo.
 ἐκνοσφίζομαι aufero -erre.
 ἐκσυλῶω -ῶ in lignum verto.
 ἐκούσιος (α). ὄν' spontaneus, a, um; voluntarius, a, um. τὸ ἐκούσιον, libera voluntas.
 ἐκουσίως sponte (meā -tuā, suā).
 ἐκπαγλός ὄν' terribilis e.
 ἐκπαθής ἐς immodice affectus.
 *ἐκπαιδεύσις, ἡ eruditio, -onis, θ. educatio, -onis, θ. institutio, -onis, θ.
 *ἐκπαιδευτήριον, τό paedagogium, -ii.
 *ἐκπαιδευτικός, ἡ, ὄν' ad educationem. ad institutionem. ad eruditionem pertinens.
 ἐκπαιδεύω instituo (-ui, -utum, -ere) aliquem; erudio (-ivi, -itum, -ire) aliquem; edūco, -are, aliquem.
 ἐκπαίω ejicio -ere.
 ἐκπαλαί jamdudum; olim.
 ἐκπαντός omnino, prorsus.
 ἐκπαρθενεύω devirgino, -are.
 ἐκπαταγέω -ῶ persono, -are.
 ἐκπατάσσω percello, -ere.
 ἐκπατεω -ῶ extra viam evagor.
 ἐκπαυμα quies; cessatio.
 ἐκπαύω libero a malo.
 ἐκπαφλάζω bullas ejicio.
 ἐκπαφλασμός exaestuatō, -onis.
 ἐκπαχύνω crassum reddo.
 ἐκπειράω -ῶ persuadeo, -ere.
 ἐκπειράω -ῶ tento, -are, aliquem.
 ἐκπελεκάω -ῶ securi exscindo.
 ἐκπέπω emitto, -ere.
 ἐκπεμπής, ἡ emissio, -onis, θ.
 ἐκπεπαίνω maturum reddo. ἐκπεπαίνομαι, maturus fio.
 ἐκπεπταμένος, η, ὄν' (= ἐκτεταμένος) extensus, a, um.
 ἐκπεραίνω ad finem perduco.
 ἐκπεράω -ῶ trajicio, -ere.
 ἐκπεριάγω circumduco, -ere.
 ἐκπεριέμμι, ἐκπεριέρχομαι ex aliquo loco peragro; circumvenio, -ire.
 ἐκπεριλαμβάνω undique capio.
 ἐκπεριοδεύω undique cingo.
 ἐκπεριπλέω circumnavigo, -are.
 ἐκπεριπορεύομαι transeo, -ire.

ἐκπεριτρέχω percurro, -ere.
ἐκπερονάω -ω expungo, -ere.
ἐκπέσσω excoquo, -ere.
ἐκπετάννυμι extendo, -ere; expan-
do, -ere, aliquid
ἐκπέτασις, ἡ expansio, -onis, θ.
ἐκπετήσιμος, ον volucris, e.
ἐκπέτομαι, ἐκπέταμαι ovolo, -are.
ἐκπηγνυμι congelo, -are
ἐκπηδάω -ω exsilio, -ire.
ἐκπήδημα, τό saltus, -us, α.
ἐκπηκτικός, ἡ, ὄν' congelans -ntis
ἐκπηξίς, ἡ congelatio, -onis, θ.
ἐκπηγνύς, υ sex cubitorum.
ἐκπιέζω exprimo, -ere
ἐκπίεσις, ἡ expressio, -onis, θ.
ἐκπιεστήριον prelum, -i, οὐ.
ἐκπίμπλημι impleo, -ere; compleo,
-ere. μεταφ. = ἐκπληρῶ, expleo, -ere.
ἐκπίνω ebibo, -ere.
ἐκπιπράσκω vendo, -ere.
ἐκπίπτω 1. excido (-idi, -ere): οἱ
δδόντες ἐκπίπτουσι. dentes excidunt.
ἐκπίπτω τινός excido aliqua re ἢ ex
aliqua re (τῆς βασιλείας, regno). μεταφ.
ἐκπίπτω (= ἐξ λιθοβαίνω) εἰς τι excido
in aliquid (εἰς κακίαν in vitium). 2)
ejicior (-ctus sum, -i): ἐκπεσὼν (= ἐ-
ξορισθεὶς) τῆς πόλεως, ejectus e civi-
tate. οἱ ἐκπεσόντες, expulsi (patriā),
exsules, -um, θθ. ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος,
exsul patriā ἢ patriae. 3) ἐκπίπτω
(= ἐκδιώκομαι) ὑπὸ τινος ejicior ab ali-
quo. 4) ἐκπίπτω (= ἐξοκέλλω) εἰς τὴν
γῆν, ejicior in terram. ἐκπεσὼν (= ἐ-
ξοκέλλας) εἰς τὴν γῆν, ejectus in terram.
5) ἐκπίπτω ἀπὸ τῶν ἐλπίδων (= ἀποτυγ-
χάνω), decido a spe.
ἐκπλαγής, ἐς perterritus, a, um.
ἐκπλατύνω dilato, -are
ἐκπλεονάζω redundo, -are.
ἐκπλεος, ον, καὶ ἐκπλεως, ὡν ex-
pletus, a, um (aliqua re) έντεῦθ. = in-
teger, a, um; sufficiens, -ntis
ἐκπλευσις, ἡ enavigatio, -onis, θ
ἐκπλέω enavigo, -are; e portu sol-
vo. exeo, proficiscor.
ἐκπληκτικός, ἡ, ὄν' horrendus, a,
um; terribilis, e.
ἐκπληκτικῶς 1) cum terrore. *2)
miro in modo.
ἐκπληκτος, ον attonitus, a, um;
stupefactus a, um.
ἐκπληγίς, ἡ 1) consternatio, -onis,

θ 2) stupor, -oris & perturbatio, -onis, θ.
ἐκπληρῶ -ω expleo, -ere; impleo,
-ere ἐκπληρῶ τὸ χρεος, debitum dis-
solvo ἐκπληρῶ = ἐκτελῶ; τὰ καθήκον-
τα, impleo partes officii expleo offi-
cium. ἐκπληρῶ (συμπληρῶ) τὸν ἀριθμὸν,
expleo numerum.
ἐκπληρώμα τό explementum, -i.
ἐκπληρώσις ἡ expletio, -onis, θ.
ἐκπληρώσις ἐπιθυμιῶν, expletio cupidi-
tatum ἐκπληρώσις καθήκοντος, expletio
ἡ executio officii
ἐκπληρωτής, ὁ qui explet (aliquid);
qui facit jussa.
ἐκπλήσσω καὶ ἐκπλήττω = 1) ἐκ-
κρούω, ἐκδιώκω, excutio, -ere; amoveo,
-ere aliquid (τὸ λυπηρὸν dolorem, τὴν
μνήμην memoriam) 2) = καταπλήττω,
percello (-culi, -culsum, -ere; aliquem.
φόβῳ ἐκπλαγείς ἐκπεπληγμένος timore
perculsus. ἐκπλήττομαι τινι (παρά τινι),
stupefactus aliqua re; stupeo aliqua re
ἢ ad aliquid. ἐξέπληγην, stupui ἐκ-
πλαγείς, -είσα, ἐν, ἐκπεπληγμένος, η, ον,
stupefactus, a, um.
ἐκπλινθεύω lateres eximo.
ἐκπλοος, -ους, ὁ enavigatio, -onis.
ἐκπλύνω eluo, -ere, aliquid.
ἐκπλύσις ἡ actio eluendi.
ἐκπλυτος, ον elutus, a, um.
ἐκπνευματόω -ω 1) in spiritum,
in aërem verto 2) aërem extraho.
μεταφ. extraho aliquid (τῶν arro-
gantiam).
ἐκπνευσις, ἡ exspiratio, -onis, θ.
ἐκπνέω efflo, -are, aliquid; exspi-
ro, -are, aliquid. ἐκπνέω ψυχὴν, efflo,
exspiro animam. καὶ ἀπλῶς, exspi-
ro = morior.
ἐκπνοή, ἡ exspiratio, -onis, θ.
ἐκπνοος, ον, -ουν 1) exspirans,
-ntis. 2) exanimatus, a, um
ἐκποδών e medio. de medio. ἐκπο-
δὼν γίγνομαι, excedo e medio, me
amoveo; abeo. ἐκποδὼν ἀπερχομαι, abeo,
discedo. ἐκποδὼν ποιῶμαι τι, tollo e
medio, amoveo aliquid. ἐκποδὼν ποι-
ῶμαι τινα (= θανατῶ, τινά), tollo ho-
minem de medio.
ἐκποιέω ὡ abalieno, -are, aliquid;
vendo (-didi, -ere) aliquid; emancipo,
-are, aliquid (τὸν ἀγρὸν agrum ἐκποι-
οῦμαι τὸν υἱόν. emancio (do), filium in
adoptionem.

ἐκποίησης, ἡ abalienatio, -onis, θ.
venditio, -onis, θ. ἐκποίησης τέκνων
emancipatio filiorum in adoptionem.
ἐκποίησης in adoptionem datus.
1. ἐκπολεμέω -ω 1) ad bellum la-
cesso. 2) = καταπολεμῶ, debello, -are,
vinco, -ere aliquem
2. ἐκπολεμόω -ω (τινά τινα, πρὸς τινά)
infensus hostem) reddo aliquem
alicui ἐκπολεμῶμαι τινι, infensus (ho-
stis) fio alicui.
ἐκπολέμωσις, ἡ inemicitiae, -arum
ἐκπολιορκέω -ω urbem obsidione)
expugno; obsidione capio.
ἐκπολιορκησις, ἡ expugnatio -onis.
*ἐκπολιτίζω ad humanitatem in-
formo: excolo (doctrinā. ἐκπολιτίζομαι
excolor. i; mitigo, -ari.
*ἐκπολιτισμός, ὁ humanitas, -atis,
θ. cultus, -us, α. cultus vitae
*ἐκπολιτιστικός, ἡ, ὄν' qui (quae)
mores humaniores docet; qui morum
magister, quae morum magistra est.
ἐκπομπεύω traduco ignominiose.
ἐκπομπή ἡ emissio, -onis, θ.
ἐκπονέω -ω 1) = ἐξεργάζομαι τι,
elaboro, -are, aliquid; excolo, -ere,
aliquid. 2) ἐκπονῶ τὴν τροφὴν, cibos
digerō. 3) = πόνῳ κατορθῶ τι, labo-
rando consequor. aliquid ἢ ut (μεθ'
ὑποτακτικῆς).
ἐκπορεύομαι exeo -ire; egredior,
-i; procedo ere
ἐκπόρευσις, ἡ processio; egressus.
ἐκπορευτός, procedens, egrediens.
ἐκπορθέω -ω devasto (urbem).
ἐκπορθήσις devastatio urbis).
ἐκπορθήτωρ (ἐκπορθητής) vastator.
ἐκπορθμεύω enavigo, -are.
ἐκπορίζω supposito, -are; prae-
beo, ere (alicui aliquid). ἐκπορίζομαι
impetro, -are, consequor, -i.
*ἐκπόρνευσις (μεταφ.) contemptus, -us,
α. dedecus, -oris α.
*ἐκπορνεύω (μεταφ.) in contemptio-
nem adduco, aliquid; ἐκπορνεύομαι,
in contemptionem venio; evilesco, -ere
ἐκπράκτωρ (= ἐισπράκτωρ) exactor.
ἐκπραγίς (= ἐισπραγίς) exactio.
ἐκπράσσω καὶ ἐκπράττω 1) per-
ficio, -ere, aliquid; conficio, -ere, ali-
quid. 2) = ἐισπράττω, exigo, -ere, (χρή-
ματα pecunias).
ἐκπραῦνω demulceo, -ere.

ἐκπρέπεια, ἡ praestantia -ae, θ.
excellencia, -ae, θ.
ἐκπρεπής, ἐς praestans, -ntis; exi-
mius, a, um excellens, -ntis; egre-
gius, a, um
ἐκπρέπω praesto (aliqua re).
ἐκπρεπῶς egregie; eximie.
ἐκπρίασθαι 1) emi ἢ redimo, -ere.
2) ἐκπρ. τοῦς κατηγοροῦς, pecuniā cor-
rumpo accusatores
ἐκπρίω serrā exseco
ἐκπροθεσμέω -ω diem praestitu-
tum non oboeo
ἐκπροθέσμος, ον qui diem prae-
stitutum non servat. ἐκπροθέσμος τοῦ
ὀφλήματος, qui debitum die prae-
stituto non dissolvit.
ἐκπροθέσμως post diem prae-
stitutum c. n. dicto die jam elapso.
ἐκπροθυμέομαι οὔμαι valde cupio
ἐκπροικίζω dote data eloco
ἐκπροκαλέομαι -οῦμαι arcesso.
ἐκπροκρίνω seligo, eligo, -ere.
ἐκπρορέω effluo, profluo
*ἐκπρ οσωπέω -ω personam alicu-
jus gero. ἐκπροσωπεῖ τὴν πολιτείαν, per-
sonam civitatis gerit
ἐκπροτιμάω -ω maxime honoro.
ἐκπροφαίνω ostendo, -ere.
ἐκπροφεύγω effugio, -ere.
ἐκπροχέω effundo, -ere.
ἐκπροέω -ω exterreo, -ere; con-
sterno are. ἐκπροῦμαι, exterreor,
-i ἐξέπτοημένος, exterritus.
ἐκπτύμα, ἐκπτύσμα sputum, -i.
ἐκπτύξις, ἡ explicatio, -onis
ἐκπτύω expuo, -ere, aliquid.
ἐκπτώσις, ἡ 1) prolapsio -onis.
θ ἐκπτώσις πρὸς τὸ γεῖρον, prolapsio
in deterrius. έντεῦθ. = malum, cala-
mitas 2) ejectio, -onis, θ. exilium -i,
οὐ. *3) ἐκπτώσις τῶν τιμῶν, diminutio,
-onis, θ. deductio, -onis, θ.
*ἐκπτωτος, ον delapsus, a, um; ex-
pulsus, a, um. ὁ ἐκπτωτος βασιλεὺς, ex-
pulsus rex.
ἐκπύεω -ω καὶ ἐκπύδω -ω (=
πυρῶμαι) supuro, -are.
ἐκπύρδω, ἡ suppuratio, -onis, θ.
ἐκπυνθάνομαι inquirō interrogando
ἐκπυρηνίζω enucleo aliquid.
ἐκπυρρος, ον fervidus, a, um.
ἐκπυρδῶ -ω incendo, -ere, aliquid.
ἐκπυροῦμαι incendor; excandesco.

ἐκπυρσεύω facibus ardentibus signum do
 *ἐκπυρσοκρότησις, ἡ· fragor, -oris.
 ἄ. eruptio -onis, θ.
 *ἐκπυρσοκροτέω -ῶ· detōno, -are; fragorem edo
 ἐκπύρως ardentē.
 ἐκπύρως inlammatio, -onis, θ.
 ἐκπυστος, ον· exauditus, a, um.
 ἐκπωμα, τό. poculum, i, οὐ.
 [ἐκπωματίζω vasis obturamentum detraho; recludo, ere.
 ἐκπωμάτιον, τό. pocillum, -i, οὐ.
 ἐκραβδίζω vergis expello.
 ἐκραίνω exaspergo, ere.
 ἐκρέω effluo -xi, -ere.
 ἐκρηγμα, τό. abruptum, -i, οὐ.
 ἐκρήγνυμι 1) effringo, -ere, aliquid 2) erumpo (-upi, -ptum, -ere), aliquid. πῦρ ἐξεργάγη, ignis eruptus est. μεταφ. ἐκρήγνυμι εἰς τινα (= λόγους κατὰ τινος ἐπιπλῖτω), erumpo iram ἢ stomachum in aliquem.
 ἐκρηξίς, ἡ· eruptio, -onis, θ. *μετφ. ἀκρηξίς ὀργῆς, eruptio irae; irarum aestus. ἀκρηξίς χαράς, effusa laetia.
 ἐκρίζω -ῶ· eradico, -are.
 ἐκρίζωσις, ἡ· eradicatio, -onis, θ.
 ἐκρίζωτής, ὁ· qui eradicat
 ἐκριμμα, τό. purgamentum, -i.
 ἐκριν, ὁ, ἡ· magnum nasum habens.
 ἐκρινέω -ῶ· limā expolio.
 ἐκρυνίζω· flando excito, accendo. μεταφ. = ζωπυρῶ, excito, -are, aliquid
 ἐκκριπισμός, ὁ· excitatio, -onis.
 ἐκρίπτω καὶ ἐκρίπτέω -ῶ· ejicio (-eoi, -ctum, -ere) aliquid. ἐκρίπτω ἑμαυτὸν (ἐκρίπτομαι) ἐκ τοῦ πλοῦτος εἰς τὴν γῆν, ejicio me e navi in terram. ναύτης ὑπὸ τῶν κυμάτων εἰς τὴν γῆν ἐκρυνθείς, nauta ab undis projectus.
 ἐκρυψίς, ἡ· projectio, -onis, θ.
 ἐκροή, ἐκροία, ἐκρους effluvium -i, οὐ. fluxio, -onis, θ. ἐκρουν εἶω, effluo, -ere.
 ἐκροφέω -ῶ· exsorbeo, -ere.
 ἐκρυθμός, ον· 1) extra rythmum, rythmo carens *2) = ἐκνομός, abnormis. contra leges.
 ἐκρύομαι e periculo eximo.
 ἐκρυπαρόω -ῶ· sordido, -are.
 ἐκρυπώω -ῶ· purgo, -are.
 ἐκρυσις, ἡ· profluvium, -i, οὐ.
 ἐκρυτιδύω -ῶ· erugo, -are.

ἐκσαγηνεύω· irretio, -ire.
 ἐκσαρκίζω· carnibus nudo.
 ἐκσαρκώω -ῶ· obesum facio. ἐκσαρκούμαι, obesus fio.
 ἐκσάρκωμα carnis excrementia.
 ἐκσαρόω -ῶ· everro -erri -ersum, -ere) aliquid; verrendo purgo, aliquid.
 ἐκσεύω· excutio, -ere.
 ἐκσεμύνω· extollo aliquid.
 ἐκσημαίνω· declaro -are.
 ἐκσήπω· penitus putrefacio. ἐκσήπομαι, penitus putrefio
 ἐκσιγάω -ῶ· plane sileo.
 ἐκσίγησις, ἡ· silentium, -i, οὐ.
 ἐκσιφωνίζω· siphone extraho
 ἐκσιωπάω -ῶ· conticesco, -ere. ἐκσιωπηθεῖς silentio tectus.
 ἐκσκάπτω· effodio, -ere.
 ἐκσκηнос, ον· extra tentorium.
 ἐκσκορπισμός· dissipatio, -onis, θ.
 ἐκσμάω -ῶ· extergo, -ere.
 ἐκσσοβέω -ῶ· expello, -ere.
 ἐκσπασίς, ἡ· evulsio, -onis, θ.
 ἐκσπάω -ῶ· evello, -ere, aliquid. τὸ ἐκσπᾶν evulsio, -onis, θ.
 ἐκσπένδω· libo, -are.
 ἐκσπερματίζω· semen emitto.
 ἐκσπογγίζω· spongiā deleo.
 ἐκσπονδος ον· a foedere exclusus.
 ἐκστάδιος sex stadiorum
 ἐκστασις, ἡ 1) motus rei e loco suo. 2) ἐκστασις λογισμῶν, mentis amotio; amentia, -ae, θ. 3) stupor, -oris, ecstasis, is, θ.
 ἐκσταστικός, ἡ· ὄν· attonitus, a, um; mente alienatus, a, um.
 ἐκστέλλω· emitto, -ere
 ἐκστέφω 1) coronam aufero. 2) coronā exorno. ἐξεστεμμένος, coronā exornatus.
 ἐκστηθίζω· memoriter recito; ex pectore disco, aliquid.
 ἐκστραγγίζω· stillatim exhaurio.
 ἐκστρατεία, ἡ· expeditio, -onis, θ.
 ἐκστρατεύω, ἐκστρατεύομαι· educo milites in expeditionem.
 ἐκστρατοπεδεύω, ἐκστρατοπεδεύομαι· castra loco extra (urbem).
 *ἐκστομίζω (λόγον)· verbum effero.
 ἐκστρέφω· everso, -ere.
 ἐκστροφή, ἡ· eversio, -onis, θ.
 ἐκστρώωννυμι· stratum aufero.
 ἐκσυριγγάω -ῶ· perforo, -are.

ἐκσυρίζω καὶ ἐκσυρίττω· τινά, ex sibilō, -are, aliquem.
 ἐκσύρω· eripio, extraho, -ere.
 ἐκσφενδονάω -ῶ καὶ ἐκσφενδονίζω· fundā ejaculor., ari, aliquid. λοιδορίαν δια τῆς γλώσσης ἐκσφενδονῶ linguā conviciū ejaculor.
 ἐκσφραγίζω· exsigno, -are.
 ἐκσχίζω· excindo, -ere.
 ἐκσφίζω· e periculo servo; e periculis conservo (aliquem); retraho aliquem ab interitu.
 ἐκτάδην· extense ἢ extente; porrecte (καίμαι jaceo).
 ἐκταῖος, α, ον· sexto die; sex die-ram.
 ἐκτακτος, ον· non ordinarius, extraordinarius, inusitatus, insuetus, a, um.
 ἐκταπεινώω -ῶ· humilem facio.
 ἐκταρακτικός, ἡ· ὄν· ad perturbandum aptus ἢ pertinens.
 ἐκταράξις, ἡ· perturbatio, -onis, θ.
 ἐκταράσσω καὶ ἐκταράττω· perturbo, -are; conturbo, -are. ἐκταράττομαι, perturbor et exterreor (aliqua re).
 ἐκτασις, ἡ· 1) extensio, -onis, θ. 2) spatium, -i, οὐ. distantia -ae, θ. 3) ἐκτασις φωνήεντος, productio, -onis, θ.
 ἐκτάσσω καὶ ἐκτάττω· instruo copias ἢ aciem, exercitum ordino. ἐκτάσσομαι, ἐκτάττομαι (= παρατάττομαι, in acie collocor ἢ instruor.
 ἐκτατός· exporrectus; extensus.
 ἐκταφρεύω· effodio, -ere.
 ἐκτεθηλυμένος, ἰδὲ ἐκθλύνω.
 ἐκτείνω. 1) extendo (-ndi, -nsum καὶ ntum), -ere, aliquid (τὸν βραχίονα brachium i. ἐκτείνω στρατὸν, extendo aciem. ἐκτείνομαι, extendor (-nsus sum, -i) ἐκτεταμένη χεὶρ, extenta manus. 2) protendo, -ere, aliquid. 3) = μακρύνω τι, produco, -ere, udiquid. ἐκτείνω συλλαβὴν, produco syllabam.
 ἐκτειγίζω· muris cingo.
 ἐκτελειόω -ῶ· perficio, -ere.
 ἐκτελειώσις, ἡ· confectio, -onis, θ.
 ἐκτελευτάω -ῶ· finio -ire.
 ἐκτέλεισις, ἡ· 1) confectio, -onis, θ. perfectio, -onis, θ. 2) exsecutio, -onis, θ.
 *ἐκτελεστής, ὁ· exsecutor, -oris, ἄ. mandatotum confector.

ἐκτελέω -ῶ· conficio, perficio (-factum, -ere); perago, -ere, aliquid. ἐκτελέω ἔργον, conficio, transigo tium. ἐκτελέω φόνον, perpetro casilem ἀνόσιον ἔργον ἐκτελέω, facio, committo. patro facinus. τὰ προσταχθέντα ἐκτελέω, exsequor mandata (alicujus).
 ἐκτέμνω· exseco (-cui, -ctum, -are) aliquid· μάλιστα δὲ· ἐκτέμνω τινά (= εὐνουγίζω), exseco ἢ castro aliquem. οἱ ἐκτετμημένοι (= ἐκτομῆαι), exsecti, -orum, ἄ.
 ἐκτένεια, ἡ· virium intentio; studium alicui inserviendi (Κικέρ. πρὸς Ἀττ. 10. 17.
 ἐκτενής· extensus, prolixus, a, um.
 ἐκτενώς· 1) prolixē. 2) extense.
 ἐκτεταμένως· extense.
 ἐκτεύς, ὁ· sextarius, -i, ἄ.
 ἐκτεφρώω -ῶ· in cineres redigo; exuro -ere, aliquid.
 ἐκτέφρωσις, ἡ· redactio in cineres; exustio, -onis θ.
 ἐκτεχνάομαι -ῶμαι· machinor, -ari.
 ἐκτῆκω· eliquo, -are, μεταφ. deleo, exstinguo -ere, adiquid. ἐκτῆκομαι ὑπὸ τινος, extabesco aliqua re.
 ἐκτημόριος, ον· sextantarius, a, um.
 τὸ ἐκτημόριον, sextans, ntis, ἄ.
 ἐκτῆξις, ἡ· liquatio, -onis, θ.
 ἐκτιθασσύνω· plane mansuefacio.
 ἐκτίθημι 1) = ἐξω τίθημι, expono (-sui -situm, -ere) aliquid ἢ aliquem. ἐκτίθημι παῖδα, expono (ἢ projicio) puerum. 2) = προτίθημι, propono, -ere, expono, -ere, aliquid. ἐκτίθημι νόμον, legem propono. ἐκτίθημι νόμον, legem propono. ἐκτίθημι δόξα, propono aliquid τίθημι ὠνητόν τι, propono aliquid venale. ἐκτίθημι ὄθλα, praemia propono ἢ expono. 3) = ἐκτίθημι γνώμην, sententiam propono ἢ expono. 4) = ἐκτίθημι, δηλώω τι, expono rem τίθημι, δηλοῦμαι. ἐκτίθημι, δηλώω τι, produco, -ere, udiquid. ἐκτίθημι τίνα εἰς κίνδυνον, (de re); explico, illustro, narro, (de re). 5) ἐκτίθημι τίνα εἰς κίνδυνον, aliquid in periculum adduco. ἐκτίθημι εἰς κίνδυνον, in pericula me in-fero. ἐκτίθημι εἰς τὸν γέλωτα πάντων, deridendum me omnibus praebeo.
 ἐκτιθνήσκω -ῶ· enutrio, -ire.
 ἐκτικός πυρετός· febris hectica.
 ἐκτίκτω· partu edo.
 ἐκτίλλω· evello, -ere, aliquid.

ἐκτιμάω -ω· 1) = διατιμάω, aestimo, -are, aliquid· 2) = λίαν τιμάω, aestimo, valde honoro aliquem
ἐκτίμησις, ἡ· aestimatio, -onis, θ
ἐκτιναγμός, ὁ· ἐκτίναξις ἢ· executio, percussio, -onis, θ.
ἐκτινάσσω· executio (-ussi, -us sum, -ere). ἐκτινάσσω τινὰ τοῦ ἄρματος, executio aliquem curru. ἐκτινάσσω τὴν ἐσθῆτα, executio vestem.
ἐκτίνω (= ἀποτίνω, πληρώνω)· solvo ἢ persolvo solvi, solum, ere aliquid (ἀργύρια, χρήματα pecunias & luo, -ere, aliquid (τὸ δεῖλμα, deb tum 3) ἐκτίνω εὐεργεσίας τινί, reddo refero alicui beneficium. 4) ἐκτί δίκην ἢ ζημίαν, multam subeo
ἐκτίσις ἡ persolutio, -onis, θ.
ἐκτιθεύω· enutrio, -ire.
ἐκτιρώσκω· abortum facio.
ἐκτιμήμα, τό· segmentum, -i, οὐ.
ἐκτοθεν· 1 extra. 2) sine.
ἐκτοκίζω· fenori do (pecunias).
ἐκτοκισμός, ὁ· feneratio, -onis, θ.
ἐκτοκον, τό· foetus, us, ἄ.
ἐκτολμάω -ω, audeo, -ere
ἐκτολμος, -ον· audax, -acis.
ἐκτόλμως· audacter.
ἐκτολυτεύω· conficio, -ere.
ἐκτομή, ἡ· exsectio, -onis, θ.
ἐκτομίας, ὁ· exsectus, -i, ἄ.
ἐκτονος, ὁ· absonus, a, um.
ἐκτονόω -ω· debilito, -are.
ἐκτοξεύω· 1) emitto telum; jaculo, -ari. 2) jaculo perimo (aliquem ἢ aliquid
ἐκτοπιζέω· loco moveo· ἐντεῦθεν. re- lēgo, extermino, -are (aliquem).
ἐκτόπιος, ὁ· peregrinus a, um
ἐκτοπισμός, ὁ· relegatio, -onis, θ
ἐκτοπισσός, -us, ἄ.
ἐκτοπιστεύω, α, ὁ· exterminan- dus, a, um
ἐκτοπιστικὸς, ἡ, ὁ· qui loca mu- tare solet
ἐκτοπος, ὁ· insolens, -ntis; inu- sitatus, a, um; absurdus a, um.
ἐκτόπως· insolenter; absurde.
Ἑκτόρειος, α, ὁ· Hectoris, a, um
Ἑκτορίδης, ὁ· 1) filius Hectoris (Asteranax). 2) πλῆθ. Trōes, -um.
ἐκτορνέω· torquendo efformo
ἐκτος, ἡ, ὁ· sextus, a, um. **ἐκτον**,

sexcto. τὸ ἕκτον ὕπατος, sextum con- sul.

ἐκτός· extra. ἐκτός τῆς πόλεως, extra urbem (ἢ moenia). τὰ ἐκτός, quae extra sunt ἐκτός, εἰ, extra quam si- cutός εἰ μὴ, nisi forte.

ἐκτοτε· ex eo tempore.

ἐκτραγώδεω -ω· tragice describe aliquid. exaggero aliquid (orati- one).

ἐκτράπεζος, ὁ· mensae expers.
ἐκτράπελος, ὁ· inusitatus, a, um; normis, e.

ἐκτραχηλίζω· 1) executio de collo. collum ἢ cervicem frango. *3) ἐκ- τραχηλίζομαι εἰς τι, praeceps feror in aliquid.

ἐκτραχύνω· exaspero, -are, aliquid. μεταφ. ἐκτραχύνω τινὰ (= παροξύνω), exaspero aliquem. ἐκτραχύνομαι πρὸς τινα, exasperor, irascor alicui.

ἐκτρέπω· 1) = ἀποτρέπω, avertō, -ere. 2) deflecto, -ere ἐκτρέπεται τῇ δόξῃ, deflecto de via, devio, -are. ἐκτρέπομαι εἰς τι, deflecto ad aliquid. οὐδὲν ἐκτρέπομεθα τοῦ λόγου, nihili de- vium loquimur. ἐκτρέπομενος τοῦ ὁ- ροῦ, devius recti.

ἐκτρέφω· enutrio (-ivi, -itum, -i- re); educo, -are, aliquem ἢ aliquid.
ἐκτρέχω· excurro, -ere. ἐξεδραμον, excursionem feci.

ἐκτρησις, ἡ· foramen, -inis, οὐ.
ἐκτριβή, **ἐκτριψις** ἢ· extritio, θ.
ἐκτρίβω· extero (-trivi, -tritum, -ere), aliquid (πῦρ ignem). ἐκτρίβω (= ὀλονίζω) τοὺς στάχους extero spi- cas. 2) ἐκτρίβω (ἀποξέω) τὸν λόγον, extero rubiginem.

ἐκτροπή, ἡ· deflexus, -us, ἄ. ἐκ- τροπή τῆς δόξου, devium, -ii, οὐ.
ἐκτροπίας (οἶνος)· vappa, -ae, θ.
ἐκτροπος, ὁ· deflexus, a, um; de- vius, a, um.

ἐκτροφή, ἡ· nutritio, onis, θ
ἐκτρογιάω -ω· vindemio, -are.
ἐκτρογίζω (οἶνον). defaeco (vi- num).

ἐκτροπιάω -ω· terebrā excavo.
ἐκτροπήμα, τό· terebramen, -nis.
ἐκτροπήσις, ἡ· terebratio, -onis, θ.
ἐκτροπιάω -ω· luxuriā corrumpor.
ἐκτρούχω· attero; consumo, ere.
ἐκτρώω· erōdo, -ere, aliquid.

ἐκτρώμα· τό· abortus, us, ἄ. abor- tio, -onis, θ. ectroma, -atis, ἄ.

ἐκτρώματαῖος· abortivus, a, um
ἐκτρώματικός, ἡ, ὁ· (= τερατώ- δης), monstruosus, a, um.

ἐκτρώσις, ἡ· abortus, -us, ἄ. abor- tio, -onis, θ.

ἐκτρώσμός, ὁ· abortio, -onis, θ.
ἐκτρώτικός, ἡ, ὁ· abortivus, a, um.

ἐκτυλίσσω· envolvo, -ere.
ἐκτυμπάνωσις (γαστήρ)· magnus tumor ventris).

ἐκτυπος, ὁ· expressus, a, um. im- pressus, a, um; ectypus, a, um. ἔργον ἐκτυπον, ectypum opus κρατήρ ἐκτυπος, crater impressus si- gnis.

ἐκτυπώω -ω· 1) exprimo, -ere, ali- quid (εἰκόνα ἐν κηρῷ imaginem cerā). 2) imprimō, -ere. *3) ἐκτυπώ βιβλίον, librum edo ἢ emitto ἢ vulgo.

ἐκτύπωμα, τό· effigies expressa.
ἐκτύπωσις, ἡ· 1) expressio, -onis, θ. 2) ἐκτύπωσις βιβλίου, editio, -onis, θ.

ἐκτυφλώω -ω· excaeco, -are. ὁ ἐκ- τυφλὸν, excaecator, -oris, ἄ.

ἐκτύφλωσις, ἡ· excaecatio, -onis, θ.
ἐκτυφρόμαι -οῦμαι· tumidus, su- perbus fio.

Ἑκτωρ, ὁ· Hector, -oris, ἄ.

ἐκνυρά (πενθερά)· socrus, us, θ.

ἐκνυρός· πενθερός· socer, -eri, ἄ.

ἐκφαίνω· in lucem edo adiquid; patefacio adiquid. **ἐκφαίνομαι**, ap- pareo, -ere; patefio, -fieri.

ἐκφαλαγγέω -ω καὶ **ἐκφαλαγγίζω**. ex phalange provenio.

ἐκφανής, ἔς· manifestus, a, um; splendidus a, um.

ἐκφανσις, ἡ· patefactio, divulga- tio, enuntiatio, -onis, θ.

ἐκφαντικός· enuntiativus, a, um.
ἐκφανῶς· manifeste; palam.

ἐκφαννίζω· praesepi amoveo.

ἐκφραυλίζω· 1) detracto ἢ detracto -are, aliquem ἢ aliquid; contemno, -ere. ὁ ἐκφραυλίζων, detractator, -oris, ἄ. 2) elevo, vilito, -are, aliquid.

ἐκφραυλισμός (ἐκφραύσις)· de- tractatio, -onis, θ. contemptus, -us, ἄ.

ἐκφραυλος, ὁ· maxime pravus.

ἐκφραύω· valde prave
ἐκφέρω· effero (extuli, elatum

-erre) aliquid ἢ aliquem; ἐκφέρω νεκρὸν (= κηδεύω), effero mortuum.

ἐκφέρω (= παράγω) καρπούς, effero (fero) fruges. ἐκφέρω τι (= διαδίδω- μι εἰς τὸν ὄγλον, effero aliquid in vulgus (in publicum. ἐκφέρω (= ἐκ- φράζω) γνώμην, sententiam effero.

ἐκφέρω πόλεμον, bellum infero. **ἐκ- φέρομαι**· α) effero mihi ἢ mecum.

β) ἐκφέρομαι ὑπὸ τινος, offeror ali- qua re (ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας cupidi- tate) ὁρῶ ἐκφέρομαι, irā feror, ira- scor. γ) ἐκφέρομαι πρὸς τι, feror in aliquid. δ) ἐκφέρεται (= κηδεύεται), of- fertur. μεγαλοπρεπέστερον ἐκφέρεται, funere ampliore offertur.

ἐκφρεύω· effugio (-gi, -ere). συνήθ. = διαφεύγω τι: ἐκφρεύω κίνδυνον, θά- νατον, effugio periculum, mortem.

ἐκφύγει τι ἐμὲ (= διαφεύγει, λανθάνει με τι), res me effugit.

ἐκφθείρομαι· prorsus pereō. ἐκ- φθεύομαι, abi in malam rem

ἐκφλέγω (ἐκφλογίζω)· exuro (-us- si, -ustum, -ore), aliquid. μεταφ. ἐκ- φλέγω (= ἐκκαίω) τι, exuro, inflam- mo (τὴν διάνοιαν mentem).

ἐκφλογώ -ω· inflammo, -are.

ἐκφλόγωσις, ἡ· inflammatio, -onis.

ἐκφοβέω -ω· exterreō -ere, ali- quem. **ἐκφοβοῦμαι**, extimesco (-ui, -ere).

ἐκφοβήμα· terriculamentum, -i, οὐ.

ἐκφοβήσις, ἡ· terror, -oris, ἄ.

ἐκφοβός, ὁ· exterritus, a, um.

ἐκφοιτάω -ω· exeo; divulgo.

ἐκφοιτήσις· divulgatio (rei).

ἐκφορά, ἡ· 1) elatio, -onis, θ. funus, -eris, ἄ. 2) ἐκφορὰ = τὸ πρόσχον, projectura, -ae, θ. Vitruv. 3, 3.

ἐκφορέω -ω· effero, -ferre.

ἐκφορημα, τό· res exportata.

ἐκφορησις, ἡ· exportatio, -onis, θ.

ἐκφορός, ὁ· qui exportari potest.

ἐκφορῶμαι· onus abjicio.

ἐκφορῶμαι· onus abjicio.

ἐκφορῶμαι· onus abjicio.

ἐκφορῶμαι· onus abjicio.

ἐκφορῶμαι· onus abjicio.

ἐκφορῶμαι· onus abjicio.

ἐκφορῶμαι· onus abjicio.

ἐκφορῶμαι· onus abjicio.

ἐκφορῶμαι· onus abjicio.

ἑκφρασις, ἡ 1) descriptio, -onis.
 2) elocutio, -onis, 0. eloquendi
 genus
 ἑκφραστικός, ἡ. ὄν. 1) eloquendi
 facultate praeditus *2) significans,
 -ntis
 ἑκφρονέω - ὦ. desipio, -ere.
 ἑκφροντίζω - ὦ. excogito, -are.
 ἑκφρονῶς dementer
 ἑκφροσύνη, ἡ dementia, -ae, 0.
 ἑκφρων, ὁ demens, -ntis.
 ἑκφυγή, ἡ effugium, -i, οὐ.
 ἑκφυής, ἐς. naturae modum exce-
 dens
 ἑκφυλάσσω plane custodio.
 ἑκφυλλοφορέω - ὦ. senatu ejicio.
 ἑκφυλλοφορία ejectio e senatu.
 ἑκφυλισμός, ὁ depravatio generis.
 ἑκφυλίζομαι degenero, -are. ἑκ-
 φυλισθεὶς, degeneratus a, um.
 ἑκφυλος, ὁ 1) non ejusdem tri-
 bus. ἐντεῦθεν. peregrinus, externus, a,
 um 2) inusitatus, a, um. 3) innatu-
 ralis, e. *3) = ἐκτραπείς τοῦ γένους,
 degener. -oris.
 ἑκφυσάω - ὦ. efflo, -are, aliquid
 ἑκφύσημα. ἑκφύσησις efflatio.
 ἑκφύσις, ἡ germinatio, -onis, 0.
 ἑκφυτεύω transpono, -ere.
 ἑκφύω gigno, -ere ἡ γῇ ἐκφύει
 πάντα, terra gignit (effert) omnia.
 ἑκφύομαι, enascor, -i.
 ἑκφυνέω - ὦ. pronuntio, -are.
 ἑκφύνησις pronuntiatio, -onis, 0.
 ἑκχαλινάω - ὦ. frenum aufero.
 ἑκχαλινεύω, ἑκχαλινουργέω - ὦ. ex
 aere fabricor (aliquid).
 ἑκχαυνός, ὁ laxus, a, um.
 ἑκχαυνόω - ὦ. laxum fio
 ἑκχερσεύω, ἑκχερσεύω - ὦ. agrum
 incultum efficio, sterilem facio.
 ἑκχέω (ἐκχύνω) effundo (-udi,
 -usum, -ere), adiquid (δακρυα la-
 crimas). ἑκχέομαι, me effundo ἡ
 effundor. ἑκχευμένος, ἡ, ὁ, effusus,
 a, um.
 ἑκχεύομαι expuo, -ere.
 ἑκχηματίζομαι τινα pecuniam ab
 aliquo exigo.
 ἑκχυλίζω exsucco, -are, aliquid.
 ἑκχυσις, ἡ effusio, -onis, 0.
 ἑκχυτός, ὁ effusus, a, um.
 ἑκχυνεύω (νόμισμα) conflo, -are.
 ἑκχωρέω - ὦ. 1) excedo (-cessi,

-cessum, -ere), ἑκ τινος ex re; dis-
 cedo -ere (ex loco). 2) ἑκχωρῶ ἐκ τοῦ
 ζῆν (= ἀποθνήσκω, e) vitā excedo ἡ
 ἀπλῶς excedo. 3) ἑκχωρῶ (= παραχωρῶ)
 τινὶ τινός ἡ τι, concedo alicui aliqua
 re ἡ aliquam rem ἐξχωρήσέ μοι τὴν
 οἰκίαν cessit mihi aedes suas.
 ἑκχώρησις, ἡ 1) excessus, -us, ἄ.
 2) = παραχώρησις, cessio, -onis, 0.
 ἑμψήγμα, τό ramentum, -i, οὐ.
 ἑκνύχω animam efflo
 ἑκόν, ἑκούσα, ἑκόν volens, -ntis;
 voluntarius, a, um; sponte. ἐμοῦ οὐχ
 ἑκόντος, me invito. ἐκόντων ἀκων, volens
 nolens.
 ἐλαία, ἡ oliva, olea, -ae, 0. κλά-
 dos; ἐλαίας, oliva, -ae τῶν ἐλαίων oli-
 varius, a, um.
 ἐλαίεμπορος mercator olearum.
 ἐλαιηρός, ἄ, ὁν olearius, a, um.
 ἐλαῖνος, ἡ, ὁν oleaginus, a, um.
 ἐλαϊόερεκτος, ὁν oleo imbutus.
 ἐλαϊοδόκος, ἐλαϊοδόχος, ὁν olea-
 rius, a, um. ἐλαϊοδόχον ἀγγεῖον, vas
 olearium.
 ἐλαϊοειδής, ἐς oleaceus, a, um.
 ἐλαϊοκομέω - ὦ. oleas colo
 ἐλαϊοκομία, ἡ olearum cultura.
 ἐλαϊοκόμος, ὁν olearum cultor.
 ἐλαϊοκρήνη, ἡ cos olearis.
 ἐλαϊολογέω - ὦ. olivo, -are
 ἐλαϊολόγος, ὁ olivitor, -oris, ἄ.
 ἐλαϊον, τό oleum, -i, οὐ. ἐλαίου
 χεῖμα oleamentum, -i, οὐ.
 ἐλαϊοπινής, ἐς oleo illitus.
 ἐλαϊοποιία, ἡ confectio olei; olei-
 tas, -atis, 0.
 ἐλαϊοπωλεῖον taberna olearia.
 ἐλαϊοπώλης, ὁ olearius, i, ἄ.
 ἐλαϊος (ἀγριελαία) oleaster, -tri, ἄ.
 ἐλαϊότοπος (λιτόπι) olivētum.
 ἐλαϊοτριβεῖον, ἐλαϊουργεῖον, τό
 factorium, -ii, οὐ. olivaria mola; tor-
 cular, -aris, οὐ.
 ἐλαϊοτρυνητός oleitas, -atis, 0.
 ἐλαϊουργός, ὁ olearius, -ii, ἄ.
 ἐλαϊοφόρον, τό vas olearium.
 ἐλαϊοφόρος, ὁν olivifer, a, um.
 ἐλαϊοφυτεία olearum plantatio.
 ἐλαϊόφυτος, ὁν oleis consitus.
 ἐλαϊόχρους, ὁν oleaginus, a, um.
 ἐλαϊώω - ὦ. oleo ungo
 ἐλαϊώδης, ἐς 1) oleosus, a, um. 2)
 oleagineus, a, um.

ἐλαίων, ὁ olivetum, -i, οὐ.
 ἐλασία, ἡ 1) abactus, -us ἄ. ἐν-
 τεῦθεν. = expulsio -onis, 0. 2) equita-
 tio, -onis, 0. 3) pompa, -ae, 0.
 ἐλασμα, ἐλασμάτιον lamina, -ae.
 ἐλασσόνως, ἐλαττόνως minus.
 ἐλασσόω - ὦ καὶ ἐλαττόω - ὦ. de-
 minuo, imminuo. -ere, aliquid. ἐ-
 λαττούμαι deterior fio; superor
 (ab aliquo).
 *ἐλαστικός, ἡ, ὁν mollis, e; pre-
 menti corpori cedens et renitens
 *ἐλαστικότης, ἡ intentio, -onis, 0
 renisus, us, ἄ.
 ἐλάσσω καὶ ἐλάττω, ὁν 1) mi-
 nor, -oris; minus, oris. τῷ ἡμίσει
 ἐλάσσω, dimidio minor. ἐλάττω
 πωλῶ, minoris aestimo ἡ ducor
 aliquid ἐλάσσω (ἐπίρ.) minus 2)
 deterior -ius (-oris); inferior, -ius
 (-oris) ἰδὲ μικρός.
 ἐλάτη, ἡ abies, -ietis, 0.
 ἐλατήρ, ὁ agitator, -oris, ἄ.
 *ἐλατήριον, τό quod impellit, quod
 movit. ἐντεῦθεν. = motorium, -i, οὐ.
 causa, -ae; auctor, -oris, ἄ.
 ἐλάτης, ὁ agitator, cursor, -oris.
 ἐλατικός impellendi vim habens.
 ἐλατικός, ὁn abietarius a, um;
 abiegnus, a, um
 ἐλατός, ἡ, ὁν ductilis, e. ἐλατὸς
 χαλκός, aes ductile
 ἐλαττονάκης minus; rarius.
 ἐλαττώω - ὦ. ἰδὲ ἐλασσόω - ὦ.
 ἐλάττωμα, τό 1) diminutio, -onis,
 0. 2) amissio (oculi). 3) = ἥττα, cla-
 des, -is 0. *4) νεσολ. defectus, -us,
 ἄ. vitium, -ii, οὐ.
 *ἐλαττωματικός vitiosus, a, um.
 ἐλάττωσις, ἡ diminutio, -onis, 0
 imminutio, -onis, 0.
 ἐλαττωτικός diminutivus, a, um.
 ἐλαύνω 1) agito, -are, aliquid
 (τὴν ἀγέλην gregem). 2) impello
 (-pulli, -pulsum, -ere) aliquem ἡ
 aliquid. ἐλαύνω τὴν ναῦν, navem im-
 pello. 3) ἐλαύνω (= ἄγω) τέχος, mu-
 rum duco. 4) = ἀπελαύνω, expello,
 -ere, aliquid. τὸ ἄγος ἐλαύνω, scelus
 expello. 5) ἐλαύνω εἰς τι, irrumpo in
 aliquid 6) εἰς τοῦτο ἤλασε (δὴλ ἐαυ-
 τὸν) μανίας, ἐπιμελείας, eo processit
 insania, diligentia. ἐλαύνομαι agit

tor, -ari; impellor, -ari; stimulator,
 -ari (re aliquā: ὅπ' ὀργῆς ἐλαυνόμε-
 νος impulsus ira).
 ἐλάφειος, ὁν cervinus, a, um.
 ἑλαφροβόλιον, ὁ Februarius, -i, ἄ.
 ἐλαφροβόλος venator cervorum.
 ἐλαφρόνης, ὁ pullus cervinus
 ἐλαφοειδής, ἐς cervo similis.
 ἐλαφοκτόνος cervos occidens.
 ἐλαφος, ὁ cervus, -i, ἄ. ἡ ἐλαφος
 cerva -ae, 0.
 ἐλαφρία, ἡ levitas, -atis, 0.
 ἐλαφρίζω 1) = ποιῶ ἐλαφρόν, levo
 ἡ allēvo -are, aliquid. 2) ἐλαφρός
 εἰμι, levis sum.
 ἐλαφρόνοος - οὐς levis, e.
 ἐλαφρόπους celer, -is e.
 ἐλαφρός, ἄ, ὁν levis, e. ἐλαφρότε-
 ρός πως, leviusculus
 ἐλαφρότης, ἡ levitas, -atis, 0.
 ἐλαφρούω allevo, -are.
 *ἐλαφρῶς leviter. ἐλαφρῶς ὑπνῶν,
 levisomnus, a, um
 *ἐλάφρωσις, ἡ allevatio, -onis, 0.
 ἐλάχιστος, ἡ, ὁν minimus, a, um.
 ἐλαχίστη στερεότης, minimum firmita-
 tis. ἐλαχίστου ὀνοῦμαι, minimo omo.
 περὶ ἐλαχίστου ποιούμεαι τι, minimo
 aestimo ἡ ducor aliquid. ἐλάχιστα
 (ἐπίρ) minime; minimum. ἰδὲ μικρός.
 ἐλαχον ἰδὲ λαγχάνω.
 ἐλεγεία, ἡ elegia, -ae, 0.
 ἐλεγειακός, ἡ, ὁν elegiacus, a, um.
 ἐλεγειογράφος scriptor elegiarum.
 ἐλεγείον, τό elegion, -ii, οὐ.
 ἐλεγειοποιός poeta elegiarum.
 ἐλεγείος, α, ὁν elegiacus, a, um.
 ἐλεγκτέος, α, ὁν refellendus, a, um.
 ἐλεγκτής, ὁ refutator, -oris, ἄ.
 *ἐλεγκτής, ὁ qui coarguit (ratio-
 nes); censor, -oris, ἄ.
 ἐλεγκτικός, ἡ, ὁν vim habens ref-
 ellendi ἡ refutandi ἡ coarguendi
 *ἐλεγκτικὸν συνέδριον, suprema ra-
 tionum curia.
 ἐλεγκτός, ἡ, ὁν reprehensibilis, e;
 refutabilis, e.
 ἐλεγος, ὁ elegus, -i, ἄ. of ἐλε-
 γοι, elegi, -orum.
 ἐλεγχος, ὁ 1) = ἀπόδειξις, argumen-
 tum -i, οὐ. convictio, -onis, 0. 2) = ἀ-
 νασκευή, refutatio, -onis, 0. 3) = πι-
 νάξ, κατάλογος, index, -icis, ἄ. elen-
 chus, -i, ἄ.

ἐλέγχω 1) = μέφομαι, arguo, (-ui, -utum, ere; ἐλέγχω τινά ψευδόμενον, ὅτι ψεύδεται, arguo aliquem mendacii. 2) = ἐξελέγχω, coarguo, ere ἐλέγχεταί τι, ὅτι ψευδὲς ἐστί, coarguitur aliquid falsum esse. 3) = ἀνασκευάζω, ἀνατοίπω α) convinco, -ere, aliquid. β) convinco, -ere, aliquem ἢ aliquid. γ) refuto, -are, aliquem ἢ aliquid. δ) refello, ere aliquem ἢ aliquid. ε) ἐν τῇ ἐπιτομῇ reprehendo, -ere, aliquid. **ἐλεεινολογέω** -ω miserabiliter dico, ἐντεῦθεν οἰκτεῖω, miseror -are, aliquem ἢ aliquid. **ἐλεεινολογία**, ἡ oratio miserabilis. ἐντεῦθεν = miseratio, -onis θ. **ἐλεεινός**, ἡ ὄν miserabilis, e. **ἐλεεινότης**, ἡ miseria, ae, θ. **ἐλεεινῶς** miserabiliter; miseriter **ἐλεέω** -ω τινά 1) misereor (miseritus sum misereri alicujus ἐλεήσας ἡμᾶς, miseritus nostri 2) miseresco -ere, alicujus καὶ ἀπροσμε miserescit alicujus. 3) ἐλεῶ (= οἰκτεῖω) τινά τινος, miseror aliquem alicujus rei. **ἐλεημονικός**, ἡ, ὄν misericors, -rdis. **ἐλεημοσύνη**, ἡ 1) = συμπάθεια, misericordia, -ae, θ. 2) stips, stipis, θ. (pauperibus); + eleemosyna, -ae, θ. ἐλεημοσύνην τοῖς πτωχοῖς δίδωμι, stipe pauperem dono ζητῶ ἐλεημοσύνην, stipem rogo, emendico. **ἐλεήμων**, ὄν misericors, -rdis. **ἐλεημόνως** misericorditer **ἐλειογενής**, ἐς in palutibus natus. **ἐλειός**, ὄν palustris, e. **ἐλειός**, ὁ (ζῳόν) glis gliris, &. **ἐλειότροφος** in paludibus crescens **ἐλελεῦ** eleleu. **Ἐλελεῦς** (Διόνυσος), Eleleus, -ei, &. **ἐλελεῖω** eleleu clamo. **ἐλελίσφακος**, ὁ elelispacos, -i, &. **Ἐλένη**, ἡ Helena, ae, θ. **Ἐλένος**, ὁ Helenus, -i, &. **Ἐλεος**, ὁ, τό 1) misericordia, -ae, θ. ἔλεον (= οἶκτον) ἐμποῖω τινι, misericordiam alicui commoveo. εἰς ἔλεον ἄγω τινά, ad misericordiam aliquem adduco. εἰς ἔλεον τρεπομαι (= εἰς οἶκτον κινουμαι), misericordia commoveor. ἔλεος πρὸς τινά, misericordia ad ali-

quem. 2) Ὁ Ἐλεος (θεός), Misericordia. **ἐλέπολις**, ἡ machina obsidionalis. **ἐλευθερία**, ἡ libertas, -atis, θ. & -μετρος ἀγαλίνωτος) ἐλευθερία, licentia, -ae, θ. **Ἐλευθέρια**, τὰ Eleutheria, -orum. **ἐλευθεριάω** liber sum, libere ago ἢ loquor. **ἐλευθερικός**, ἡ, ὄν liber, a, um. **ἐλευθέριος**, ὄν 1) liberalis, e; διατριβαὶ ἐλευθερίοι, studia liberalia. ἐλευθερίοι τέχνη ἐλεθερία μαθήματα, doctrinae liberales ἢ ingenuae 2) Ὁ Ἐλευθέριος Ζεὺς, Jupiter liberator. **ἐλευθεριότης**, ἡ liberalitas -atis. **ἐλευθερίως** liberaliter, libere. **ἐλευθεροπρέπεια**, liberalitas, -atis. **ἐλευθεροπρεπής**, ἐς liberalis, e. **ἐλεύθερος**, α, ὄν liber, a, um. ἐλευθερον ἔθνος, populus liber. ἐλεύθερός τινος ἢ ἀπὸ τινος, liber re ἢ ab re. τὸ ἐλεύθερον, libertas, -atis, θ. **ἐλευθεροστομία**, libertas loquendi. **ἐλευθερόστομος**, ὄν libere loquens. **ἐλευθερώ** -ω libero, -are, aliquem. ἐλευθερῶ τινά ἀπὸ τινος, libero aliquem re ἢ e re (ἀπὸ τῆς βλάβης incommodis ἢ ex incommodis). ἐλευθερῶ τοὺς πολίτας ἀπὸ τῶν τυράννων, libero cives a tyrannis. ἐλευθερῶ ἀγχάλωτον, captivum liberum dimitto. **ἐλευθέρως** libere. **ἐλευθέρωσις**, ἡ liberatio, -onis, θ. **ἐλευθερωτής**, ὁ liberator, -oris, &. **Ἐλευσίς**, ἡ Eleusis, -is, θ. **Ἐλευσίνιος**, Eleusinius, a, um. **Ἐλευσινάδε**, Eleusinom. **Ἐλευσινόθεν**, Eleusine τὸ **Ἐλευσίνιον**, Eleusinium, Cereris Eleusinae aedes. τὰ **Ἐλευσίνια μυστήρια**, mysteria Eleusinia. **Ἐλευσις**, ἡ adventus, us, &. **ἐλεφαντιανός**, ἡ, ὄν (ἐλεφαντιάσιν νοσῶν) elephantiacus, a, um. **ἐλεφαντιάσις**, ἡ, ἐλεφαντισμός, ὁ elephantiasis, -is, θ. elephanticus morbus. **ἐλεφαντιάω** -ω elephantiasi laboro. **Ἐλεφαντίνη** (νῆσος), Elephantine. **ἐλεφάντινος**, ὄν eburneus, a, um; **ἐλεφαντιστής** elephantorum rector.

ἐλεφαντόδετος, ἐλεφαντοκόλλητος, ὄν eburatus, a, um; eburne ornatus. **ἐλεφαντομαχία**, ἡ pugna cum elephantis. **ἐλεφαντομάχος**, ὄν enm elephantis pugnans. **ἐλεφαντόπους** (κλίνη) eburneos pedes habens. **ἐλεφαντώδης**, ἐς elephantinus. **ἐλέφας**, ὁ 1) elephantus, -i, & elephas, ntis, &. 2) ὁδὸς ἐλέφαντος, ebur -ōris, & elephas, -ntis, &. **ἐλή**, ἀκα ἰδὲ ἐλαύνω. **ἐλιγμα**, τό volutatio -onis, &. **ἐλιγματώδης**, ἐς tortuosus, a, um; flexuosus, a, um. **ἐλιγματώδως** tortuose. **ἐλιγμός**, ὁ 1) volumen -inis, οὐ vortex -icis, & tortus, -i, & gyrus -i, & 2) ambages -is, θ. ἐλιγμοὶ ὁδῶν, ambages viarum -um, 3) ἐλιγμός δ' ὀφθαλμοῦ, spirae -ae, θ. 1) **Ἐλίκη**, ἡ (πόλις) Helice, -es, θ. 2) **Ἐλίκη**, ἡ 1) = ἡ μεγάλη ἄρκτος, ursa major 2) = εἶδος ἱτιάς, salix, -icis, θ. helice, es, θ. **ἐλικηδόν** volutatim: in orbem. **ἐλικοειδής**, ἐς tortilis e; flexuosus, a, um. **ἐλικοειδῶς** tortuose; flexuose. **ἐλικόρροος** -ους per ambages fluens. **ἐλικτήρ**, ὁ armilla, -ae, θ. **ἐλικτός**, ἡ, ὄν tortuosus, a, um; flexuosus, a, um. **Ἐλικών**, ὁ Helicon, -ōnis, & **Ἐλικωνίος**, Heliconius, a, um. **Ἐλικωνιοὶ** παρθένοι, Musae, -arum. **Ἐλικωνιάς**, Heliconias, -iadis, θ. **Ἐλικωνίς**, Helicōnis, -idis, θ. **ἐλινύω** quiesco -ere. 1) **Ἐλιξ**, ὁ, ἡ (ἐκίθ = καμπόλος) in-tortus, a, um; camur, a, um. 2) **Ἐλιξ**, ἡ 1) = ἐλικτήρ, armilla, -ae, θ. 2) ἐλιξ ἀμπελου, clavicula, -ae, θ. 3) εἶδος κισσοῦ, κόσμημα ἀργυρεται helix, -icis, θ. *4) ἡ μηχανὴ helix, -icis, θ. **ἐλιξίς**, ἡ volutatio, -onis, θ. **Ἐλίσσα** (ἡ Διδώ) Elissa, -ae, θ. **ἐλίσσω** καὶ **ἐλίττω** volvo volvi volutum, volvere, aliquid. **ἐλίσσομαι** volvor volutus sum, volvi. **ἐλικηδόν** (= μεθ' ἐλξως) tractum.

ἐλικηθρον, τό 1) traha, -ae, θ. 2) buris, -is, θ. **ἐλκοποιέω** -ω vulnus refrico. **παροῖα** = ἀνα αἰνώ aliquod ulcus tango. **ἐλκοποιός**, ὄν vulnificus, a, um. **ἔλκος**, τό ulcus -eris, οὐ. **ἐλκώ** -ω exulcero, -are. **ἐλκοῦμαι** exulceror -ari. **ἐλκτικός**, ἡ, ὄν tractorius a, um. **ἐλκύδριον**, τό ulcusculum, -i, οὐ. **ἐλκυσίς** ἐκυσμός tractio, -onis, θ. **ἐλκυστήρ**, ὁ 1) forceps -ipis, θ. 2) ca istrum, -i, οὐ. **ἐκν τικῆ** ἡ ὄν tractorius, a, um; attractivus a, um; trahens, ntis. **ἐκνυστός**, ἡ, ὄν tractus, a, um; trainendus, a, um. **ἔλκω** (ἐλκύνω) 1) traho (-xi, -ctum -ere aliquem ἢ aliquid. ἔλκω τινά τῶν ποδῶν, traho aliquem pedibus. τὴν ὁσμὴν ταῖς ῥίσις ἔλκω, odor rem naribus traho. ἔλκω τὴν ἐσθῆτα, vestem traho. ἔλκω ἐρ α (= κλώθω), lanam traho 2) ἔλκω (ἢ ἐλκομαι) τὸ λανὰν, nudo gladium. 3) ἔλκω τὸν χρόνιον (= παρελκω, ἀναδύλλομαι), duco tempus 4) ἔλκω ποτήριον λεσίου οἵ-νου = πίνω), traho, duco pocula Lesbii. 5) ἔλκω τὸ γένος ἀπὸ τινος, originem ab aliquo duco. 6) παροῖα. ἔλκω τινά τῆς ῥίσις, circumduco aliquem, fallo. 7) **ἔλκομαι** α) παθητικῶς, ἔλκομαι ὑπὸ τινος, trahor, attrahor ab aliquo ἢ a re aliqua (ὑπὸ τῶν ἡδονῶν voluptatibus) β) μέσος. ἔλκομαι τινά ἢ τι, ἔλκω πρὸς ἑαυτὸν τινά ἢ τι, ad me traho, attraho aliquem ἢ aliquid; duco aliquid. ἔλκομαι (ἔλκω πρὸς ἑαυτὸν) μαθητάς, attraho discipulos τὸ εἶδος σε ἔλκεται, species te ducit. **ἐλκώδης**, ἐς ulcerosus, a, um. **ἐλκώμα**, τό ulcus, -eris, οὐ. **ἐλκωσις**, ἡ ulceratio -onis, θ. **ἐλκωτικός** ulcera faciens. **ἐλλαδικός**, ἡ, ὄν Helladicus, a, um. **ἐλλαδικεύω** Graecaniceo, -ere. **ἐλλαμπρόνομαι** splendesco, -ere. **ἐλλάμπω** illuceo, -ere. **ἐλλαμπόμαι** inclaresco, -ere. **ἐλλαμψίς**, ἡ splendor, -oris, &. **ἐλλαοδίκαι**, οἱ judices sacrorum certaminum apud Graecos.

Ελληνοδικέω - ὦ· sum iudex sacrorum certaminum.
Ἑλλάς, ἡ· Hellas, -adis, θ. Graecia. -ae, θ. ἡ μεγάλη Ἑλλάς, magna ἡ major Graecia.
ἑλλεβορίδι - ὦ· helleboro indigeo
ἑλλεβορίζω helleboro purgo.
ἑλλεβορίτης (οἶκος)· helleborites, -ae, ἄ.
ἑλλέβορος (φυτόν)· helleborus, -i, ἄ.
ἑλλεβορόου πλήρης, helleborosus, a, um.
ἑλλειμμα τό· 1) defectus, -us, ἄ.
delictum, -i, οὗ. 2) = ἡ λοιπός, reliqua. -orum, οὗ. reliquatio, -onis, θ.
ἑλλειμματίας· reliquator, -oris. μένω ἑλλειμματίας, reliquor, (-atus sum, -i).
ἑλλειπής· ἄδόν· ἀντὶ ἑλλειπής.
ἑλλειπτικός· defectivus, a, um.
ἑλλείτω 1) = παραλείπω τι, relinquo, -ere, praetermitto, -ere, aliquid. 2) deficio, -ere α) μεταβ. πράγμα τι ἑλλείπει τινά, res deficit aliquem. αἱ δυνάμεις με ἑλλείπουνσι, me vires deficiunt. ἑλλείπει με ἡ βώμη, a viribus deficio. β) ἀμει. = λείπω: τὰ παραδείγματα ἑλλείπει, exempla deficiunt. ἑλλείπει μοι τι, mihi deficit aliquid. γ) ἑλλείπω ἐν τινι, inferior sum in aliqua re. δ) τὸ ἑλλείπον = ἑλλειψίς, defectus, us, ἄ. 3) desum, -esso: πάντα ἑλλείπει, omnia desunt. οὐδὲν ἑλλείπει αὐτῷ, nihil ei deest.
ἑλλειψίς, ἡ· 1) = παράλειψις, praetermissio, -onis, θ. omissio, -onis, θ. 2) defectus, -us, ἄ. 3) ἐν τῇ γεῶ· elipsis, -is, θ.
Ἑλλη, ἡ· Helle, es, θ.
Ἑλλην, ὁ· Hellen, -ēnis, ἄ. Graecus, -i, ἄ. οἱ Ἑλληνες, Graeci, Graji, Achivi, -orum, ἄ.
ἑλληνίζω graecor, -ari; graece loquor; graecisso, -are. **ἑλληνίζων**, graecanicus, a, um.
ἑλληνικός, ἡ, ὄν· graecus, a, um.
τὰ Ἑλληνικά, Graeca, graecae litterae.
τὸ Ἑλληνικόν, Graeci, -orum.
ἑλληνικῶς· graece; graeco more.
Ἑλληνίς, ἡ· Graeca mulier.
Ἑλληνισμός, ὁ· Hellenismus, -i, ἄ. Graecismus, -i, ἄ. graecitas -atis, θ.
ἑλληνιστής, ὁ· 1) imitator (aemulus) Graecorum; professor linguae Graecae; graecanicus.

ἑλληνιστί· graece; graeco sermone.
ἑλληνιστὶ διαλεγόμεναι, graeco ἡ lingua graeca loquor
ἑλληνοκοπέω - ὦ· 1) graecorum gratiam capto. 2) graecorum more dissero.
Ἑλλησποντιακός· Hellespontiacus.
Ἑλλησποντίας (ἄνεμος)· Hellespontias, ae, ἄ.
Ἑλλησπόντιος, α, ον· Hellespontius, a, um.
Ἑλλησποντός· Hellespontus, -i.
ἑλλιμενίζω, (*ἑλλιμενίζομαι)· in portu sum in portum venio.
ἑλλιμενικός, ἡ, ὄν, **ἑλλιμένιος**, ον· ad portum pertinens. τὰ ἑλλιμενικά, τὸ ἑλλιμένιον, portorium, -i, οὗ.
ἑλλιμνάζω· stagno, -are
ἑλλιπής, ἐς· cui deest aliquid ἐν τῷ. imperfectus, a, um; defectus, a, um; defectivas, a, um; mancus, a, um.
ἑλλιπῶς· imperfecte; vitiose; non satis.
ἑλλόδιον, τό· inauris, -is, θ.
ἑλλοβός· in siliqua clausus.
ἑλλοβώδης· e genere siliquarum.
ἑλλόγμος, ον· 1) = ἐπιφανής, clarus, a, um; nobilis, a. 2) = λόγιος, doctus, a, um; facundus, a, um.
ἑλλόγος, ον· ratione praeditus, a, um, rationalis, e.
ἑλλόγως· cum ratione; rationi convenienter; rationaliter.
ἑλλοχάω - ὦ· in insidiis lateo.
ἑλλοχίζω· in insidiis pono (aliquem).
ἑλλυχνιασμένος· ellychnium habens.
ἑλλύχνιον, τό· ellychnium, -ii, οὗ.
ἑλμινθιάω - ὦ· lumbricis infestor.
ἑλμινθίων, lumbricosus, a, um.
ἑλμινς, ἡ· lumbricus, -i, ἄ.
ἑλξίς, ἡ· tractio, attractio, -onis, θ.
ατtractus, -us, ἄ.
ἑλος, τό· palus, -udis, θ.
ἑλουήντιοι, οἱ· Helvetii, -orum.
ἐλπίζω· spero, -are. ἐλπίζω αὐτόν ἤξειν, spero ἡ spem habeo eum venturum esse ἡ fore ut veniat. ἐλπίζω σε μεταμελήσεται τοῖς πεπραγμένοις, spero futurum esse (ἡ fore) ut tui te facti poeniteat. ἐλπίζω τεύξεσθαι (τυχεῖν ἂν) τούτου, spero fore ut id mihi contingat. ἐλπίζω παρὰ τινός τι,

ab aliquo spero aliquid. ὥς ἐλπίζω, ut spero. ἐλπίζω τῇ νίκῃ, τῇ εἰρήνῃ (ἡ ἐπὶ τὴν ἡ εἰς τὴν νίκην, τὴν εἰρήνην), spero victoriam, pacem; in spem victoriae, pacis venio. ἀρχομαι ἐλπίζων, in spem venio ἡ spem concipio. κρείττω ἐλπίζωμεν, meliora speremus.
ἐλπίζεται, speratur. spes est. τὸ ἐλπίζομενον, τὸ ἐλπισθέν, res sperata τὰ ἐλπίζομενα. quae sperantur.
ἐλπίς, ἡ spes, -ei, θ ἐνίοτε δὲ καὶ opinio, expectatio. ἐλπίδα ἔχω, ἐν ἐλπίσιν εἰμὶ, spero ἡ spem habeo, sum in spe, spes me tenet fore ut. ἴδε ἐλπίς, ἡ χρηστάς ἐλπίδας ἔχω, bene (recte) spero, bona sum spe. ἐλπίδα λαμβάνω (*συλλαμβάνω), spem concipio; in spem ingredior, adducor, venio. εἰς ἐλπίδας καθίστημι τινά, ἐλπίδα ἐμποῖω τινι, ἐλπίδων πληρῶ τινά, spem facio. do ostendo alicui adspem aliquid in spem, spe impleo aliquid. παρέχω τινι ἐλπίδα, offero alicui spem. χρηστάς ἔχω περὶ τινος ἐλπίδας, bonam spem sui ostendit (dat, excitat), est quod bene de eo speremus. δι' ἐλπίδος ἔχω, spero ἡ spem habeo (foro ut καὶ ὅποι.). ἐν τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχω, deos in deo habeo pono. spero, spem in deo habeo pono, colloco). παρὰ τὴν ἐλπίδα, παρ' ἐλπίδα, praeter spem, contra ac speratur. μικρὰ ἐλπίς, specula, -ae, θ.
ἐλπισμα· res sperata, spes.
ἐλπιστικός, ἡ, ὄν· in spe positus, a, um; sperans, -ntis. ἐλπιστικὴ ἐπιστήμη, scientia sperandi.
ἐλπιστός, ἡ, ὄν· sperabilis, e.
ἐλπομαι (= ἐλπίζω)· spero, -are.
ἐλσμα (ἀρότρου)· temo buris.
ἐλντρον, τό· involucrium, -i, οὗ.
ἐλώδης, es· paluster, tris, tre. οἱ ἐλώδεις τόποι, palustria.
ἐμ-υτοῦ, -ῆς· mei ipsius. ἐμαυτῷ, -ῆ, mihi ipsi. ἐμαυτόν, -ήν, me ipsum ἡ memet. αὐτὸς ἐμαυτόν, mepte. αὐτὸς ἐμαυτῷ, mihipte. ἡμῖν αὐτοῖς, nosmet bismet ipsis. ἡμᾶς αὐτούς, nosmet rideo. ἡμᾶς αὐτοὺς ἀγαπῶμεν, nosmet ipsos amamus. ἀπ' ἐμαυτοῦ, δι' ἐμαυτόν, mea sponte. πρὸς ἐμαυτόν, κατ' ἐμαυτόν, apud me, mecum.
ἐμβάδιζω· incedo, -ere.

ἐμβάδιον, τό· calceus, -i, ἄ.
ἐμβαδόν, τό· area, -ae, θ.
ἐμβαθύνω 1) profundum facio. 2) ἐμβαθύνω τινί, εἰς τι, penetro in aliquid.
ἐμβαίνω 1) ingredior (-gressus sum -i) in aliquid. ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, conscendo (in navem). ἐμβαίνω εἰς ποταμόν, intro in flumen. 2) μεταφ. ἐμβαίνω εἰς, adeo ad aliquid (εἰς κίνδυνον ad periculum). εἰς ἔτος ἦν ἐμβεβηκώς ἐπτακαίδεκατον, ad annum septimum decimum adiit.
ἐμβάλλω 1) immitto, -ere; ἐμβάλλω τινά πυρὶ, immitto aliquid flammis. 2) injicio, (-eci, -ectum, -ere) aliquid alicui. ἐμβάλλω πυρὶ εἰς τὸ στρατόπεδον, injicio ignem castris. ἐμβάλλω εἰς τοὺς πολεμίους, me in hostes injicio. ἐμβάλλω τινά εἰς δέσμων, conjicio aliquid in carcerem. 3) μεταφ. ἐμβάλλω τινά εἰς τρόμον, aliquid in terrorem conjicio. ἐμβάλλω τὴν πολιτείαν εἰς ταραχάς, conjicio rempublicam in perturbationes. ἐμβάλλω τινά εἰς ἀμηχανίαν, in tricas aliquid conjicio. ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, immitto alicui amorem. 4) ἐμβάλλω εἰς τὴν πολέμιν, invado in regionem hostium. ἐμβάλλω (= προβάλλω) τοῖς πολέμοις, invado in hostes. 5) ἐμβάλλω τι εἰς τι, inserto aliquid alicui ἡ in rem.
ἐμβαμμα, τό· embamma, -atis, οὗ.
ἐμβαπτίζω, ἐμβαπτίζω (τί τινι)· 1) intingo, -nxi, -nctum, -ere) aliquid (in) re ἡ in rem. 2) immergo (-si, -sum, -ere) aliquid in rem.
ἐμβάς (δποκριτῶν)· soccus, -i, ἄ.
μικρὰ ἐμβάς, socculus, -i, ἄ.
ἐμβασικόιτας (ποτήρ)· embasicoetas, ae, ἄ.
ἐμβασιλεύω· regno in.
ἐμβασις, ἡ· ingressus, -us, ἄ.
ἐμβάσις, τό· introitus, -us, ἄ.
***ἐμβασμα** 1) pedem infero. 2) ἐμβάτευω εἰς τὴν κληρονομίαν, adeo ἡ cerno hereditatem. 3) penetro in aliquid; pervideo. -ere, aliquid.
ἐμβατήριος, ον· ad incedendum pertinens. τὸ ἐμβατήριον, cantus bellicus (ad cujus numeros milites incedunt).
ἐμβάτης, ὁ· sessor, -oris, ἄ.

ἐμδατός, ἡ, ὄν· facilis accessu.
ἐμδιδάσκω· induco, -ere ἐμδιδάσκω
τὰς δυνάμεις εἰς Μακεδονίαν, induco
corias in Macedoniam. ἐμδιδάσκω τοὺς
πολίτας εἰς τὰς τρήρεις, cives in na-
ves impono.
ἐμβίος, ὄν· vitalis, e.
ἐμβιώνω - ὦ· vivo in-
ἐμβλαστάνω· innascor, -i.
ἐμβλάστησις, ἡ· innascentia, -ae.
ἐμβλέπω· intueor (-itus sum, -eri)
aliquem, in aliquid ἢ aliquid; oculo
infigo (alicui).
ἐμβλημα, τό· emblema, -atis, οὗ.
ἐμβόαω - ὦ· inclamo, -are; cla-
morem tollo.
ἐμβόησις, ἡ· inelamatio, -ionis.
ἐμβολάς, ἡ· arbor insita; insitum,
-i, οὗ.
ἐμβολεύς, ὁ· 1) pessulus, paxillus,
-i, ἄ. 2) embolus, -i, ἄ.
ἐμβολή, ἡ· 1) = εἰσβολή, invasio,
-onis, θ. irruptio, -onis, θ. ἐμβολή
τῶν νεῶν, impetus (ictus) navium.
2) = εἰσόδος, ingressus -us, ἄ. 3) ἐπὶ
ποταμ. ostium, -i, οὗ.
*ἐμβολιάζω· invero, -ere.
*ἐμβολίασις ἡ, ἐμβολιασμός δ' in-
sitio, -onis, ἄ.
*ἐμβολιαστής, ὁ· insitor, -oris, ἄ.
ἐμβολιμαῖος, α' insertus, a, um;
ἐμβολιμος, ὄν· intercalaris, e. ἐμ-
βόλιμος ἡμέρα, μήν, dies, mensis in-
tercalaris. στήχος ἐμβόλιμος, versus
intercalaris.
ἐμβόλιον (= ἐπιστόδιον)· embol-
ium, -i, οὗ. (Kuxer. ad Qu. fr. 3,
1). ἡ τὰ ἐμβόλια ὑποκρινόμενη, embol-
iaria, -ae, θ.
ἐμβολισμός, δ' intercalatio, -onis.
ἐμβολον, τό, ἐμβολος, ὁ· 1) ro-
strum, -i, οὗ. 2) οἱ ἐμβολοὶ (= τὸ
ἐν ῥώμῃ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς βῆμα), ro-
stra, -arum, θθ. ἀναβαίνω ἐπὶ τοὺς ἐμ-
βόλους δὴλ. ἐπὶ τὸ βῆμα, ascendo in
rostra. 3) ἐν τῇ μηχαν. embolum, -i,
ἐμβοδέω - ὦ· bombos edo in-
ἐμβόσκω· impasco, -ere.
ἐμβραδύνω· immoror, -ari.
ἐμβραχν· breviter; summattim.
ἐμβρέχω· impluo, -ere; tingo.
ere. ἐμβραχέις, tinctus, a, um.
ἐμβριθεία, ἡ· gravitas, -atis, θ.
ἐμβριθής, ἐς· gravis, -is.

ἐμβριθῶς· graviter.
ἐμβρομάομαι - ὦμαι· fremo in-
ἐμβρονταῖον, τό· bidental, -alis, οὗ.
ἐμβροντάω - ὦ· attono, -are μάλ.
ἐμβροντάομαι - ὦμαι = ἐμβρόντητός εἰμι,
attonitus fio; obturesco. θθ. ἐμδε-
βροντημένος, ἐμβροντηθεὶς = ἐμβρόντη-
τος.
ἐμβροντησία, ἡ· stupor, oris, ἄ.
ἐμβρόντητος, ὄν (= ἐκθαμβός)· at-
tonitus, a, um.
ἐμβροχάς, ἡ· mergus, -i, ἄ.
ἐμβροχίζω· illaqueo, -ere.
ἐμβροχος, ὄν· 1) madefactus, a,
um 2) (βρόχος) illaqueatus a, um.
ἐμβρουδόχος, ὄν· fetum recipiens.
ἐμβρουτόνος· fetum necans.
ἐμβρυον, τό· fetus -us, ἄ.
ἐμβρυμα, τό· jentaculum, -i, οὗ.
ἐμβυθίζω· immergo, -ere.
ἐμβυκανάω - ὦ· buccina cano.
ἐμέ· me. idē ego.
ἐμεσις, ἡ· vomitio, -onis, θ. vom-
itus -us ἄ.
ἐμεσμα, τό· vomitus, -us, ἄ.
ἐμετικός, ἡ, ὄν· vomitorius, a, um.
ἐμετοποιέομαι - οὔμαι· vomo, -ere.
ἐμετοποιός, ἡ, ὄν· vomitorius, a,
um.
ἐμετος, ὁ· vomitio, -onis, θ. vom-
itus -us ἄ.
ἐμέω - ὦ· vomo (-ui, -itum, -ere).
ἐμῷ τι, vomo aliquid
ἐμμαίνομαι (εἰς τι)· furo in-
ἐμμαλλος, ὄν· villosus, a, um.
ἐμμανής, ἐς· furibundus, a, um;
furiosus, a, um.
ἐμμανῶς· furiose. ἐμμανέστατα ἐ-
ρᾶν, ad insaniam amare.
ἐμμάργυρος· testibus comprobatus.
ἐμμάχομαι· pugno in-
ἐμμέθοδος· methodicus, a, um.
ἐμμεθύσκομαι· inebrior in re.
ἐμμειδιάω - ὦ· irrideo in aliqua re.
ἐμμέλεια, ἡ· modulatio, -onis, θ.
conciunitas, -atis, θ.
ἐμμελετάω - ὦ· τινά τινα· exerceo
aliquem in aliqua re.
ἐμμελής, ἐς· 1) modulatus a, um.
2) concinnus, a, um. 3) elegans,
-ntis
ἐμμελῶς· modulate.
ἐμμενής, ἐς· permanens, -ntis.
ἐμμένω· 1) ἐμμένω τινί ἢ ἐν

permaneo (-nsi, -ere). persevero, -are,
in aliqua re (τῇ γνώμῃ, ἐν τῇ γνώμῃ
in sententia). 2) = μένω, διαρκῶ,
maneo -ere; duro, -are.
ἐμμεσος, ὄν· 1) ὁ ἐν μέσῳ ὢν, in-
termedius a, um. *2) = πλάγιος, οὗκ
ἀπ' εὐθείας, indirectus, a, um; non
recta (factus ἢ effectus).
ἐμμεστος, ὄν· plenus, a, um.
*ἐμμέσως· oblique; non recta.
ἐμμετρέω - ὦ· metior -iri.
ἐμμετρία, ἡ· justa magnitudo.
ἐμμετρος, ὄν· metricus, a, um;
metro constans. ἐμμετροὶ ποιηταί, me-
trici poetae.
ἐμμετρότης, ἡ· justa magnitudo.
ἐμμέτρως· versibus; carmine.
ἐμμήνιος, ὄν· menstruus, a, um.
ἐμμήνια (τῶν γυναικῶν), menstrua,
-orum, οὗ.
ἐμμίγνυμι· immisceo, -ere.
ἐμμισθος, ὄν· mercenarius, a, um;
mercede conductus, a, um.
ἐμμίσθως· mercede.
ἐμμονή, ἡ· perseverantia, -ae, θ.
ἐμμονος, ὄν· permanens, -ntis;
perseverans, -ntis.
ἐμμορφος, ὄν· formam habens.
ἐμμουσος, ὄν· musicus, a, um.
ἐμμούσως· musice; Musarum in-
stinctu.
ἐμμοχθος, ὄν· laborum plenus.
ἐμοὶ mihi. idē ego.
ἐμός, ἡ, ὄν· meus, a, um. ἐμός πα-
τήρ, meus pater (ἐν ἀντιθ. πρὸς ἄλλου)
οἱ εἰ οἱ (= οἱ οἰκεῖοι), mei. τὸ ἐμὸν, τὰ
ἐμά, meum ὁ ἐμὸς πατήρ, pater meus.
ἐμπάθεια, ἡ· gravis affectus; per-
turbatio animi; concitatio, -onis, θ.
ἐμπαθής, ἐς· gravi affectu com-
motus (a, um); affectuosus, a, um.
ἐμπαθῆς ψυχή, concitatus animus.
τὸ ἐμπαθές = ἐμπάθεια.
ἐμπαθῶς· affectuose; affecte.
ἐμπαιγμα, τό· ludibrium, -i, οὗ.
ἐμπαιγμός, ὁ· illusio, -ionis, θ. lu-
dibrium, -i, οὗ. irrisor, -us, ἄ.
ἐμπαιδεύω (τινί)· doceo in-
ἐμπαίζω τινί· illudo (-si, -sum,
-ero) alicui, in aliquem ἢ ἄπλ. ali-
quem; habeo aliquem ludibrium
ἐμπαίζομαι ὑπὸ τινος, ludibrio sum
alicui.
ἐμπαίκτης, ὁ· illutor, -oris, ἄ.

irrisor, -oris, ἄ. derisor, -oris, ἄ.
*ἐμπαικτικῶς· irrisive.
ἐμπαισμα τό· imago incusa.
ἐμπαίω· incudo, -ere.
ἐμπαλαῖω - ὦ· invetero, -are.
ἐμπαλιν· retro, in contrarium.
ἐμπαλιν, contrarium.
ἐμπαράγινναμι· advancio, -ire.
ἐμπαρέχω· praebeo, -ere.
ἐμπαρήμι· remitto, -ere.
ἐμπαροινῶ· insolentem meo gerō.
ἐμπάσσω· inspergo, -ere.
ἐμπατέω - ὦ· ingredior, -i.
*Εμπεδοκλῆς, δ' Empedocles, -is, ἄ.
ἐμπεδορκῶ· iurandum teneo.
ἐμπεδος, ὄν· stabilis -e.
ἐμπεδῶ - ὦ· 1) stabilio, -ire, ali-
quid. 2) = τηρῶ τι, ἐμμένω τινί, ob-
servo, are, aliquid.
ἐμπεδῶσις, ἡ· 1) stabilitas, -atis,
θ. 2) observatio, -onis, θ.
ἐμπεδῶς· firmiter; certo.
ἐμπειράζω τινός· tento aliquem.
ἐμπειράω - ὦ· peritus sum.
ἐμπερία, ἡ· peritia, -ae, θ.
ἐμπειρικός (ἱατρός)· empiricus.
ἐμπειροπόλεμος· peritus belli.
ἐμπειρος, ὄν· peritus, a, um ἐμ-
πειρος τοῦ λέγειν, peritus dicendi. ἐμ-
πειρος τῶν πολεμικῶν, peritus rei mi-
litaris, usu militari praeditus. τὸ ἐμ-
πειρον, peritia, -ae, θ. ἐμπειρότερος, α,
ὄν· peritior, -oris. ἐμπειρότατος, ἡ, ὄν.
peritissimus, a, um.
ἐμπείρω· infigo, -ere.
ἐμπείρω· perite. ἐμπείρω· περί τι
ἐμπείρω, peritus de aliqua re sum. ἐμπε-
ίρω· έχοντες τῆς ψδῆς, cantare periti.
ἐμπεροτόως· έχω· magis peritus sum.
ἐμπελάζω· appropinquo, -are.
ἐμπέλασις, ἡ· accessio, -onis, θ.
ἐμπεριάγω· circumago, -are.
ἐμπεριβάλλω· complector, -i.
ἐμπεριέχω· contineo, -ere. τὸ βί-
βλιον ἐμπεριέχει τι, liber continet ali-
quid. ἐμπεριέχεται, continetur (in ali-
qua re).
ἐμπερικλείω· includo, -ere.
ἐμπεριλαμβάνω· comprehendo, -ere.
ἐμπερίοδος, ὄν· periodicus, a, um.
ἐμπεριπαθέω - ὦ· indoleo, -ere.
ἐμπεριπατέω - ὦ· inambulo, -are.
ἐμπεριροήγνυμι· disrumpo, -ere.
ἐμπερονάω - ὦ· infibulo, -are.

ἐμπερεπερεύομαι jacto me futili vanitate; effero me.
ἐμπεταννύμι καὶ ἐμπεταννύω ex-tendo -ere, aliquid.
ἐμπέτασμα τό· auleum, -i, οὖ.
ἐμπεφυρμένως confuse.
ἐμπήγνυμι infigo (-xi, -xum.
-ere) aliquid alicui ἐμπήγνυμαι (ἐνε-πάγην, ἐμπέπηγμα), infixus sum.
ἐμπηδάω -ω· insilio, -ire, alicui.
ἐμπηγλος, ον· lutosus, a, um.
ἐμπηξίς, ἡ· infixio, -onis, θ.
ἐμπιέζω· imprimo, -ere.
ἐμπικραίνομαι infensus sum.
ἐμπικρος· amarulentus, a, um.
ἐμπινής, ἐς sordidus, a, um.
ἐμπίνω imbibo, -ere; ebibo, -ere.
οἱ ἐμπεπωκότες = ebrui.

ἐμπίστημι τινα ἢ τί τινος· im-pleo (-evi, -pletum, -ere) aliquid aliquid alicui re (τὴν πόλιν ὀδυρ-μῶν, urbem lamentis). ἐνέπλησεν αὐ-τόν ἐλπίδος, implevit eum spe ἐμπί-πλαμαι (ἐνέπλησθην)· impleor, ἢ im-pleo me ἢ expleo me alicujus rei.
ἐμπύπρημι (= πυρπολώ)· incendo (-andi, -nsu, -ere), aliquid (τὰς ναῦς, naves). ἐνεπύρηθη ὁ ναός, tem-plum incensum est.

ἐμπύπτω 1) incido (-cidi, -ere). ἐμπύπτω εἰς βάθρον, εἰς τὸ πῦρ, incido in foveam, in ignem. ἐμπύπτω τοῖς πολεμίοις, incido in hostem. λοιμὸς ἐνέπεσε τῇ πόλει, pestilentia in urbem incidit. 2) invado (-si, -sum, -ere): ἐμπύπτω εἰς τοὺς πολεμίους, invado in hostes. τὸ κακὸν ἐνέπεσε τῇ πόλει, ma-lum in rempublicam invasit. 3) cado, -ere. ἐμπύπτω εἰς ἀθυρίαν, animus ca-dit ἢ animo cado. εἰς λοιδορίαν ἐμπύ-πτω, in calumniam cado.

*ἐμπιστευτικῶς· secreto. ἐμπιστ. λέ-γω τι, arcano, secreto aliquid dico.
ἐμπιστεύω τινί· confido alicui.
ἐμπιστεύομαι τινί τι, alicui credo, concredo, committo aliquid.
ἐμπιστος, ον· cui fides inest; fi-delis, e.

*ἐμπιστοσύνη, ἡ· fides, -ei, θ. fi-ducia, -ae, θ. ἄξιος ἐμπιστοσύνης, di-gnus cui fides habeatur.

ἐμπλάσσω καὶ ἐμπλάττω (= ἐπι-χρῶ)· illino, -ere, aliquid alicui.

ἐμπλαστρον, τό· emplastrum, -i, οὖ.

ἐμπλαστρώ -ω· illino, -ere.

ἐμπλατρώδης emplastro similis.

ἐμπλατύνω· dilato, -ere.

ἐμπλέκω 1) im plic o -are; im-plecto, -ere. ἐμπλέκομαι, implicor ἢ implector. ἐμπλέκομαι εἰς ἀρχολίαν, implicor negotiis. ἐμπλεγεμένος, ἡ, ον, implicitus. 2, um, implexus, a, um. 2 = ἐνέλω, intexo, -ere, aliquid alicui.

ἐμπλεως, ον καὶ ἐμπλεως, ον· im-pletus, a, um (aliqua re plenus, a, um alicujus rei ἢ aliqua re).

ἐμπλέω innavigo, -are.

ἐμπληκτος, ον· 1) attonitus, a, um. 2) stupidus, a, um; vecors, -ordis.

ἐμπληξία, ἐμπληξίς, ἡ· stupor, -oris. 2. vecordia, -ae, θ.

ἐμπλησις, ἡ impletio, -onis, θ.

ἐμπλήττω obstupefacio, -ere.

ἐμπλοκή, ἡ implexio, -onis, θ.

ἐμπνευσις, ἡ insufflatio, -onis, θ. inspiratio, -onis, θ.

ἐμπνευστὸν ὄργανον· tibia, -ae, θ.

ἐμπνέω 1) insufllo, -aro. 2) in-spiro, -aro. ἐμπνέω κόγχην, inspiro conchae. 3) ἐμπνέω τινί τι, inspiro ἢ adspiro alicui aliquid ὃ ἐμπνέων, inspirator, -oris. ἐμπνέομαι, inspi-ror, (inspiratus sum), -ari. 4) = ἐμ-πνους εἶμι, spiro, -aro. μετφ. ἐμπνέων (= ὀρεγόμενος) φόνον, caedem spirans.

ἐμπνοή, ἡ spiratio, -onis, θ.

ἐμπνοος -ους, ουν· spirans, -ntis. ἐμπνους εἶμι, spiro, -aro.

ἐμποδιζομένως· impedito.

ἐμποδίζω· impedio (-ivi, -itum, -ire) aliquem ἢ aliquid; impedi-mento sum ἢ impedimentum affero (rei alicui)· obsto, officio (alicui ἢ alicui rei)· ἐμποδίζω τινὰ ποιεῖν τι, impedio aliquem facere (quo minue-ῖ ne faciat) aliquid. τὸ ἐμποδίζον, quod impedimentum est. ἐμποδίζο-μαι· impediōr (-itus sum, -iri). ἐμποδιζόμενος, ἡ, ον, impeditus, a, um.

ἐμπόδιος, ον· qui est impedimento.

ἐστὶ μοι τι ἐμπόδιον, aliquid mihi im-pedimento est. τὸ ἐμπόδιον, impedi-mentum, -i, οὖ. impeditio, -onis, θ.

ἐμπόδισμα, τό· impedimentum, -i, οὖ.

ἐμπόδισμός, ὁ· impedimentum, -i, οὖ.

ἐμπόδιος, ον· qui est impedimento.

ἐστὶ μοι τι ἐμπόδιον, aliquid mihi im-pedimento est. τὸ ἐμπόδιον, impedi-mentum, -i, οὖ. impeditio, -onis, θ.

ἐμπόδισμα, τό· impedimentum, -i, οὖ.

ἐμπόδισμός, ὁ· impedimentum, -i, οὖ.

ἐμποδιστής· qui impidet.

ἐμποδιστικός, ἡ, ὄν· cui est vis impeditenti; vim impeditendi ha-bens.

ἐμποδῶν (= ἐν ποσὶν ὦν)· ante pe-des. ἐντεῦθεν. α) οὐδὲν ἐμποδῶν, nihil impedimento est, nihil impedit ἐστὶ μοι τι ἐμποδῶν, aliquid mihi impedi-mento est. ἐμποδῶν ἐστὶ πρὸς τὸ μά-χεσθαι, impedimento est ad pugnam. β) ἐμποδῶν τινί εἰμι ἢ γίγνομαι, offi-cio alicui ἢ rei alicui. ἢ τῆς γῆς σκιά ἐμποδῶν ἐστὶ τῷ ἡλίῳ, umbra terrae soli officit. ἐμποδῶν εἰμι ταῖς σαῖς βουλαῖς, officio tuis consiliis.

ἐμπόθως· ardentem.

ἐμποιέω -ω· 1) insero (aliquid rei alicui ἢ in aliquid) 2) immitto -ere, alicui aliquid. ἐμποιῶ τινι ἔρωτα, im-mitto alicui amorem. 3) ἐμποιῶ μῖσος, ἐπιθυμίαν, injicio odium, cupiditatem. 4) ἐμποιῶ λήθην, oblivionem induco. 5) ἐμποιῶ ὀργήν, concito, commoveo iram. ἐμποιῶ πολέμους, διχονοίας, ex-cito bella, discordias.

ἐμποικίλλω· intertexo; vario.

ἐμπολαῖος· Ἐρατῆς· praeses negoti-orum Mercurius.

ἐμπολάω -ω· negotior; mercor.

ἐμπολεμέω -ω· bellum gero in-

ἐμπολέμιος, ον· bellicus, a, um.

ἐμπολέμιος, ον· 1) aptus ad bel-

lum. *2) τὰ ἐμπολέμια εἶναι, bellantes populi.

ἐμπολεῦς, ὁ· negotiator, -oris, 2.

ἐμπολή, ἡ· merces; mercatura.

ἐμπόλημα, τό· emptum; lucrum.

ἐμπόλησις, ἡ· emptio, -onis, θ.

ἐμπυλητός, ἡ, ὄν· venditus, a, um.

ἐμπολιτεύω, ἐμπολιτεύομαι ver-

bor in republica; in civitatem sum receptus.

ἐμπομπεύω· in triumpho ago.

ἐμπονος, ον· laborum patiens.

ἐμπορεῖον, τό· commercium, -ii, οὖ. emporium, -i, οὖ.

ἐμπόρευμα, τό· mercimonium, -ii, οὖ. mercatura, -ae, θ.

ἐμπορεύομαι 1) proficiscor, pere-

gre absum. 2) commercium ἢ merca-turas facio; mercator, -ari; nego-tior, -ari, 2. ὁ ἐμπορευόμενος, negotia-tor, mercator, -oris, 2.

ἐμπορία, ἡ· 1) = ἐμπόριον, merca-

tura, -ae, θ. negotiatio, -onis, θ. 2)

ἐμπόρευμα, mercimonium, ii, οὖ.

*ἐμπορικόν, τό· taberna, -ae, θ.

ἐμπόριον (ἐμπορεῖον), τό· 1) ἐμ-

πορικὸς τόπος, commercium, -i, οὖ.

emporium, -ii, οὖ. *2) νηολ. mer-

catura, -ae, θ. negotiatio, -onis, οὖ.

ἐμπόριον ἀνθρώπων, negotium carbo-

narium, res carbonaria. ἀπεσύρθην τοῦ ἐμπορίου, sustuli me de negotiatione.

ἐμπορικός, ἡ, ὄν· negotiatorius, a,

um; mercatorius, a, um. πόλις ἐμπο-

ρική, urbs a mercatoribus celebrata.

ἐμπορπάω -ω· fibula subnecto.

ἐμπόρημα, τό· fibulatio, -onis, θ.

ἐμπόρφυρος, ον· indutus purpurā.

ἐμποτός, ον· potabilis, e.

*ἐμπουσα, ἡ· Empusa, -ae, θ.

ἐμπρακτος, ον· actuosus, a, um.

ἐμπράκτως· actuose.

ἐμπρεπής, ἐς· eximius; excellens.

ἐμπρέπω· 1) excello, -ere; emineo,

-ere. 2) deceo, -ere. ἀπρεσ. ἐμπρέ-

πει, decet.

ἐμπρησις, ἡ, ἐμπρησμός, ὁ· in-

censio, -ionis, θ. incendium, -i, οὖ.

ἐμπρηστής, ὁ· incensor, -oris, 2.

ἐμπρίω· serrā incido. ἐμπρίω τοὺς

ὀδόντας, infrendo dentibus.

ἐμπρόθεσμος, ον· intra constitu-

tum diem aliquid faciens.

ἐμπροθέσιμος· intra praestitutum

diem ἢ tempus.

ἐμπροικός, ἡ· dotata, -ae, θ.

*ἐμπρός· porro; ante. πήγαμε

ἐμπρός, i prae. ἐμπρός! perge ἢ per-

gite!

ἐμπροσθεν· ante; antea; prius. τὸ

ἐμπροσθεν, τὰ ἐμπροσθεν, frons; pars

antica. ὁ, ἡ, τὸ ἐμπροσθεν, anterior

pars.

ἐμπρόσθιος, ον· anterior, -oris;

anticus, a, um.

*ἐμπροσθοφυλακή, primum agmen.

ἐμπροσθός· in proram inclinat.

ἐμπρως, ἡ· sputus, -us, 2.

ἐμπνυσις, τό· sputum, -i, οὖ.

ἐμπνέω εἰς τι· inspiro, -ui, -ere.

ἐνέπνυθην, insputus est.

ἐμπνυσις, ἡ· illapsus, -us, 2.

ἐμπνυσις, ον· incidens, -ntis.

ἐμπνέω -ω· purulentus sum.

ἐμπύημα, τό· ἐμπύησις, ἡ· suppu-

ratio, -onis, θ.

ἐμπυητικός· suppuratorius, a, um.
ἐμπύσσω· suppuo, -are.
ἐμπύλλιος· janitor, -oris.
ἐμπυδομαι - οὔμαι suppuo, -are.
ἐμπυον, τό· pus. puris, οὔ.
ἐμπυός· ὄν suppuratus, a, um.
ἐμπύρετος, ὄν febricitans -ntis.
ἐμπύρευμα, τό· 1) incensio, -onis.
θ. 2) = ἐναυσμα, scintilla latens sub cinere.
ἐμπυρεύω· incendo, -ere, aliquid.
μπφ. inflammo, -are.
ἐμπυρισμός· ἐμπύρωσις incensio.
ἐμπυρος, ὄν ignitus, a, um. ἐμπυ-
ρος θυσία, τὰ ἐμπυρα, ignes sacrifici-
cales.
ἐμπυροσκόπος· divinans ex igni.
ἐμπυρώ· ὦ· incendo, -ere.
ἐμπυρρος, ὄν rufus, a, um.
ἐμπυτιάω· coagulo, -are.
ἐμφαγεῖν, ἐμφαγών· ἰδέ· ἐνεσθίω.
ἐμφαίνω· speciem praebeo. ἐνταῦθα.
1) praefero (-tuli, -latum, -erre),
aliquid; prae me fero, aliquid (τὴν
εὐνοίαν benevolentiam, τὴν εὐσέβειαν
pietatem). 2) indicō -are, aliquid.
ἐμφάνεια, ἡ· aspectus, -us, ἄ. ap-
paritio, -onis, θ. demonstratio,
-onis, θ.
ἐμφανής, ἐς· conspicuus, a, um;
manifestus, a, um. ἐμφανές, εἰς τὸ
ἐμφανές καθίσταται τι, affero ἢ profero
(in medium), exhibeo, ob oculos
pono aliquid, manifestum reddo ali-
quid. εἰς τοῦ ἐμφανές ἵνα, se osten-
dere. ἐμφανής· ἄνθρωπος, illustris vir. ἐκ τοῦ
ἐμφανούς, manifeste, aperte; perspi-
cuae.
ἐμφανίζω· ante oculos pono; os-
tendo, -ere, patefacio, -ere, indicō,
-are, aliquid. ἐμφανίζομαι, in con-
spectum venio, appareo, -ere.
ἐμφάνισις, ἡ, ἐμφανισμός, ὁ· 1)
indiciū, -i, οὔ. *2) visio, -onis, θ.
visus, us, ἄ. ἐμφάνισις τῶν ἀστέρων,
stellarum ortus.
ἐμφανσις, ἐμφασις, ἡ· 1) species
expressa. 2) species, -ei, θ. κατὰ τὴν
ἐμφασιν (ψευδὴ ὄψιν), specie. 3) si-
gnificatio, -onis, θ. significentia,
-ae, θ. emphasis, -is, θ.
ἐμφαντικός, ἐμφατικός, ἡ· ὄν
significabilis, -is; significans, -ntis;
emphasin habens.

ἐμφαντικῶς, ἐμφατικῶς· signifi-
cantly; cum emphasi.
ἐμφανῶς· manifeste aperte
ἐμφέρεια, ἡ· similitudo, -inis, θ.
ἐμφερέης, ἐς· similis, e. ἐμφερέ-
της, similis alicui ὁ καὶ ὁ ἐμφερέ-
της ἐστὶ τῷ λόγῳ, canis lupo similis.
ἐμφέρω· infero, erro
ἐμφερώς· similiter.
ἐμφερέγομαι· vocem edo in-
ἐμφιληθονέω· ὦ· delector in-
ἐμφιλοκαλέω· ὦ· gloriam venor in-
ἐμφιλονεῖκος· contentiosus a, um.
ἐμφιλονεῖκος· contentiose.
ἐμφιλοπονέω· ὦ· studiose et gra-
viter occupor in aliqua re
ἐμφιλοσοφέω· ὦ· philosophor in-
ἐμφιλόσοφος· philosophus, -i, ἄ.
ἐμφιλοτεχνέω· ὦ· perite aliquid
tracto, -are.
*ἐμφιλοχόρησις (ἐμφιλοχωρία), ἡ·
iucunda commoratio in-
ἐμφιλοχωρέω· ὦ· libenter com-
moror in aliquo loco.
ἐμφλέγω· inflammo, -are.
ἐμφλοιός, ὄν· corticem habens.
ἐμφλοξ· πέτρος· pyrites, -ae, ἄ.
ἐμφοβέομαι - οὔμαι· metuo, -ere.
ἐμφοβός, ὄν· timens, -ntis.
ἐμφοιτάω· ὦ· commeo in-
ἐμφοίτησις, ἡ· introitus, -us, ἄ.
ἐμφόρβιος, ὄν· depascens, -ntis,
τὸ ἐμφόρβιον (= ὁ ἐκ τῆς νομῆς φέ-
ρος), scriptura, -ae, θ.
ἐμφορέω· ὦ· importo, -are, μέσ.
ἐμφορεῖσθαι· τινος 1) repleor aliqua
re. 2) immodice utor aliqua re.
ἐμφορτός, ὄν· onustus, a, um.
ἐμφοραγμα, τό· obturamentum, -i.
ἐμφοραξίς, ἡ· obstructio, -onis, θ.
ἐμφοράσσω καὶ ἐμφοράττω· obstruo
(-xi, -ctum, -ere), aliquid (τὸν πο-
ταμὸν flumen).
ἐμφορυνέω· ὦ· sapio, -ere.
ἐμφορυντός (-ιδός)· sollicitus, a, um.
ἐμφορύνω· prudenter; sapienter.
ἐμφορυνέω· ὦ· custodias ago in-
ἐμφορυντός, ὄν· 1) custodiens, -ntis.
οἱ ἐμφορυντοὶ, custodia (urbis). 2)
παθὴρ, praesidiū munitus.
ἐμφορύγω· torreo, -ere.
ἐμφορών, ὄν· mentis compos; pru-
dens, -ntis; sapiens, -ntis.
ἐμφορής, ἐς· naturalis, e.

ἐμφύλιος, ὄν· intestinus, a, um.
ἐμφύλιος πόλεμος, intestinum bel-
lum bellum civile. ἐμφύλιος στάσις,
dissensio civilis.
1. ἐμφύλλιος, ὄν· folia habens.
2. ἐμφύλος, ὄν· ejusdem tribus.
ἐμφύρω· immisceo, ere. ἐμπεφυρ-
μένος, ἡ, ὄν, immistus, a, um.
ἐμφυσάω· ὦ· inflo, are.
ἐμφύσημα, τό, ἐμφύσησις ἡ· in-
flatio, -onis, θ. insufflatio, -onis, θ.
ἐμφυσίω· ὦ· inflo, -are. ἐμπε-
φυσισμένος, ἡ, ὄν (= τετυφωμένος),
inflatus, a, um.
ἐμφυσις, ἡ· ingeneratio, -onis, θ.
ἐμφυτεία, ἐμφύτευσις, ἡ· insitio,
-onis, θ.
ἐμφυτεύω· inserto -sevi, -ere.
ἐμφυτός, ὄν· 1) ingeneratus, a,
um; innatus, a, um (in nobis); in-
situs, a, um (menti, animis nostris).
2) ἡ φύσις ἐμφυτον, naturā insitum. 3) in-
genitus, a, um. 3) = φυσικός, nati-
vus, a, um. 4) ἡ ἐμφυτός ὁρμή, in-
stinctus, -us, ἄ. appetitus naturalis.
ἐμφύω· τινὶ τι· ingenero, -are, ali-
cui, aliquid. μέσ. ἐμφύομαι (ἐνέ-
φυν, ἐμπεφυνκά) τινὶ ἢ ἐν τινι, in-
nascor (-atus sum, -i) alicui ἢ in
aliquid. ὁ τῆς γνώσεως ἔρως ἐμπεφύκεν
(ἐν) ἡμῖν, (in) nobis cognitionis
amor innatus est. ἐμπεφυκώς, -υία,
-ός, innatus, a, um; ingeneratus,
a, um.
ἐμφώλευμα, τό· latibulum, -i, οὔ.
ἐμφωλεύω· lateo in-; latebras qu-
aero in-; me abdo in-
ἐμφωνός, ὄν· voce praeditus, a,
um. canorus, a, um; vocalis, e.
ἐμφώω· ὦ· abstergeo in-
ἐμφιθυρίζω· susurro in-
ἐμφοφύω· ὦ· persono in-
ἐμψυξίς· refrigeratio, -onis, θ.
ἐμψυχός, ὄν· animatus, a, um;
animans, -ntis. ἐμψυχα ἀγάλματα,
signa spirantia. τὸ ἐμψυχον, animal.
ἐμψυχόω· ὦ· 1) animam indo,
alicui. *2) animum addo, alicui; in-
cito, -are, aliquem.
ἐμψύχωσις, ἡ· 1) animatio, -onis,
θ. *2) incitatio, -onis, θ.
ἐν· 1) in (μετ' ἀραιρετ.). α) ἐπὶ τό-
που ἐν τῷ λιμένι, in portu ἐν Ἑλ-
λάδι, in Graeciā. ἐν Πελοποννήσῳ, in

Peloponneso. ἀλλὰ· ἐν Ἀθήναις, A-
thenis ἐν Ῥώμῃ, ἐν Ἀρπινῇ, Romae,
Arpini. (ἰδέ Σύντακτ.). β) ἐπὶ χρόνου·
ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, (in hoc te-
mpore. ἐν ᾧ (χρόνῳ), quo tempore.
γ) ἐν ἐμοὶ γὰρ, ἐν σοὶ γὰρ, quantum in
me, quantum in te. ἐν τῷ πράττειν,
in agendo. ἐν τινὶ εἶμι, occupor in
aliqua re, ἐν οἴνῳ, ἐν συμποσίῳ, in
vino. 2) inter (μετ' αἰτιατ.): ἐν
ἀνθρώποις εἶμι, inter homines sam.
δ ἐν ἡμῖν εἰρήσθω, quod inter nos
sit. ἐν τούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ, inter ea
(ἢ interea). ἐν τῷ πίνειν, inter po-
tandum. 3) ad, apud (μετ' αἰτιατ.):
ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχη, pugna ad apud
Mantineam. ἐν τῷ Ἄδῃ ὄψομαι σε,
apud Orcum te videbo ἐν ἐαυτῷ εἶναι,
apud se esse. 4) penes (μετ' αἰ-
τιατ.): ἡ ὅλη δύναμις ἐν ἐκείνῳ ἐστὶ,
summa virium penes eum est. ἐν
ἐμοὶ ἐστὶ, penes me est. 5) coram
(μετ' αἰτιατ.): ἐν πᾶσιν (= ἐνώπιον
πάντων), coram omnibus. ἐν τῷ δή-
μῳ, coram populo. 6) ex (μετ' ἀ-
ραιρετ.): ἐν ποτηρίῳ πίνω, ex po-
culis bibo. ἄρτος ἐν οἴνῳ, panis ex
vino. 7) ἐν συνθέσει: in, ad, apud,
inter.
ἐναβρόνομαι· τινὶ· me jacto re.
ἐναγής, ἐς· execrabilis, e.
ἐναγίζω· parento, -are. ἐναγίζω τινὶ
ἱερεῖον, parento alicui hostia.
ἐναγισμός (= ἐννημόσιον)· paren-
talia, -ium, οὔ. parentatio, -onis, θ.
ἐναγισμὸν ποιεῖσθαι ἢ τελεῶ τινι, pa-
rento alicui.
ἐναγκαλίζομαι· amplector, -i; ἰσχυ-
ρότ. complector, -i, aliquem. ἐναγκα-
λιζόμενοι, inter se complecti.
*ἐναγκαλισμός, ὁ· complexus, -us, ἄ.
ἐναγκυλάω· ὦ· amonto, -are.
ἐναγκαλίζομαι· me jacto in re.
ἐναγχος· nuper; recens; modo.
ἐνάγω· 1) induco, -ere. 2) δικάζω.
accuso, -are, aliquem; in jus deferō
aliquem, in jus voco aliquem, reum
facio aliquem. ὁ ἐνάγων (δικαστικῶς),
petitor, -oris, ἄ. ἡ ἐνάγουσα, peti-
trix, -icis, θ. ὁ ἐναγόμενος, reus, -i,
ἄ. ἡ ἐναγομένη, rea, -ae, θ.
ἐναγωγή, ἡ· accusatio, -onis, θ.
ἐναγωνίζομαι· certo in re.
ἐναγώνιος, ὄν· ad certamina per-

tinens; certaminibus conveniens. ἐναγωνίως Ἑρμῆς, praefectus certaminum Mercurius. ἐναγωνίον πάθος, vehemens affectus.

ἐναγωνίως sollicite; anxie.

ἐνάετος, ὄν. anniculus, a, um.

ἐναερίος, ὄν. aërius, a, um.

*ἐναερίως in aëre.

ἐναθλέω - ὦ. exerceo me in-.

ἐναίμος, ὄν. sanguine praeditus. τὸ ἐναίμον (φάρμακον), enhaemon.

ἐναίσιμος, ὄν. 1) fatalis, e; 2) opportunus, a, um; 3) faustus, a, um.

*4) ἐναίσιμος διατριβή, dissertatio inauguralis.

ἐναίσχυνομαι erubescio, -ere.

ἐνάκις novies.

ἐνακμάζω flore in aliqua re.

ἐνακοσιάνκις noningenties.

ἐνακόσιοι, αἱ, α. nongenti, ae, a.

ἐνακοσιοστός, ἡ, ὄν. nonagesimus ἢ nongesimus, ἢ noningentesimus, a, um.

ἐνακοῶ inandio, -ire.

ἐνάλειμμα quidquid illinitur.

ἐνάλειπτος, ὄν. illitus, a, um.

ἐναλείφω illino (-ivi, -illitum, -ere) aliquid alicui, ἐναληγμέντος, ἡ, ὄν. illitus, a, um.

ἐναλίγκιος, ὄν. similis, e.

ἐνάλιος, ὄν. marinus, a, um.

ἐναλλάγη, ἡ. alternatio, -onis, θ.

ἐναλλάξ alternatim; alterne.

ἐνάλλαξις, ἡ. alternamentum, -i.

ἐναλλάσσω καὶ ἐναλλάττω τί τινας; immuto aliquid pro aliquo.

ἐνάλλομαι insilio, -ire.

ἐνάλλος, ὄν. maritimus, a, um.

ἐναμιλλάομαι - ὦμαι τινί ἢ πρὸς τινά, contendo cum aliquo.

ἐνάμιλλος, ὄν. certans cum aliquo. ἐνάμιλλός τινι ἢ πρὸς τι, par (paris) alicui.

ἐναμίλλως 1) pariter. *2) per contentionem.

ἐνάμμα, τό. vinculum, -i, οὐ.

ἐναναπαύομαι conquiesco, -ere.

ἐναναστρέφομαι versor, -ari.

ἐνανθρωπήσας inhumanatus.

ἐνανθρωπήσις, ἡ. inhumanatio, -onis, θ. in carnatio, -onis, θ.

ἐναντί adversus; coram

ἐναντιολογέω - ὦ. contradico, -ere.

ἐναντιολογία contradictio, -onis, θ.

ἐναντιολόγος contradicens, -ntis.

ἐναντίον coram; ex adverso. contra. Ἰδὲ καὶ ἐναντίος

ἐναντιόομαι - οὔμαι 1) adversor (-satus sum, -ari alicui. 2) obsisto (-stiti, -ere) alicui 3) repugno, -are, alicui ταῦτα ἀλλήλοις ἐναντιοῦνται, haec inter se repugnantur 4) oppono me ἢ opponor alicui: ἐναντιοῦται ἡ κακία τῇ ἀρετῇ, opponitur vitium virtuti. 5) ἐναντιοῦμαι πρὸς τι, resisto, obloquor, repugno rei alicui. 6) ἐναντιοῦμαι τινί ποιεῖν τι, abstinere aliquem ne ἢ quominus aliquid faciat

ἐναντίος, α, ὄν. 1) qui est e regione; adversus, a, um, oppositus, a, um. ἐναντίος ἀνεμος, adversus ventus. ἐκ τοῦ ἐναντίου, ex adverso. 2) contrarius, a, um: ἐναντίος τινὸς ἢ τινί, contrarius alicuius ἢ alicui. τὰ ἐναντία τούτων ἢ τούτοις, contraria his (rebus). τὸ ἐναντίον, contrarium. τὸ ἐναντίον, ἐπὶ. contrario. τὸ ἐναντίον ἢ, contra quam. τὸ ἐναντία τούτων (= τὸ ἐναντίον ἢ οὐτοι), contra quam isti. πᾶν τὸ ἐναντίον, ὅλως τὸ ἐναντίον, prorsus contrarium. 3) = ἀντίπαλος, adversarius, a, um. ὅθ. οὐσ. ὁ ἐναντίος, inimicus, -i. & hostis, -is, & οἱ ἐναντίοι, adversarii, hostes.

ἐναντιότης, ἡ. repugnantia, -ae, θ.

ἐναντίωμα, τό. quidquid adversatur. ἐντεῦθ. = obstaculum, -i, οὐ.

ἐναντιωματικός, ἡ, ὄν. adversativus, a, um. ἐν. σύνδεσμος, adversativa conjunctio.

ἐναντίως contrarie.

ἐναντίωσις contrarietas, -atis, θ. adversatio, -onis, θ.

ἐναπειλέω - ὦ. minor, -ari.

ἐναπεργάζομαι officio in-.

ἐναπερείδομαι incumbo, -ere.

ἐναποβάπτω intingo, -ere.

ἐναποβάσις, ἡ. escensio, -onis, θ.

ἐναποβρέχω macero in-.

ἐναπογεννάω - ὦ. ingenero, -are.

ἐναπογράφω in literas refero.

ἐναπογράφομαι, adnumero, -ari.

ἐναποδείκνυμαι ostento, -are; demonstro, -are (πιστῶν fidem).

ἐναπόδεικτος demonstrativus.

ἐναποδέω illigo, -are.

ἐναπόθεσις, ἡ. depositio in-.

ἐναποθήσκω τινί immorior (-mori) alicui rei

ἐναποθραύω frango in-.

ἐναποκοδομέω - ὦ. obstruo in-.

ἐναπόκειμαι τινί insum, esse alicui.

ἐναποκινδυνεύω τινί periculum

tubeo in re aliqua.

ἐναποκλείω includo, -ere.

ἐναποκρύπτω intus abscondo.

ἐναποκυνδύω fortunae casum subeo in aliqua re.

ἐναπολαμβάνω interceptio, -ere.

ἐναπολαύω fruor in-.

ἐναπολείπω relinquo in-.

ἐναπόλειψις, ἡ. relictio in-.

ἐναπόλλυμι interficio in- ἐναπόλ-

λυμαι, pereor in-

ἐναπολογέομαι - οὔμαι defendo.

ἐναπομάσσω καὶ ἐναπομάττω ex-

primo in (cerā).

ἐναπομένω remaneo in-.

ἐναπομύττω emungor in-.

ἐναπομύζομαι (χειρας, πόδας) abluor (manus, pedes) in-.

ἐναπομύζις, ἡ. ablutio in-.

ἐναποπλύνω abluo in-.

ἐναποπνέω 1) exspiro in- 2) im-

morior, -i.

ἐναπορέω - ὦ. dubito in-.

ἐναποσβέννυμι exstinguo in-.

ἐναποσημαίνω inprimo in-.

ἐναποστηρίζομαι aliqua re nitor.

ἐναποσφάττω insuper mactō.

ἐναποταμίζω recondo in-.

ἐναποτίθημι depono in-.

ἐναποτυπόω - ὦ. inprimo, -ere.

ἐναποτυπύομαι, me inprimo ἢ inprimo.

ἐναποτυπύονται, imprimuntur.

ἐνάπτω alligo, -ere.

ἐναρά, τό. spolia, -orum, οὐ.

ἐναράσσω illido, -ere.

ἐναργεία, ἡ. evidentia, -ae, θ.

ἐναργής, ἐς. evidens, -ntis.

ἐναργῶς evidenter.

ἐνάρετος, ὄν. virtute praeditus,

a, um; ὅθ. probus, a, um; castus,

a, um.

ἐναρέτως cum virtute; probe.

ἐναρθρος, ὄν. 1) articulatus, a,

um. ἐναρθρος φωνή, vox explanata ἢ

clara. 2) articulum habens.

ἐναρθρόω - ὦ. articulo, -are.

ἐναρθρῶς 1) articulate. 2) cum

articulo.

ἐναρίζω spolio, -are

ἐναριθμέω - ὦ. adnumero, -are.

ἐναρίθμησις enumeratio, -onis, θ.

ἐνάριθμος, ὄν. adnumerandus, a, um.

ὅθ. = bonae existimationis (homo).

*ἐναρκτηρίας λόγος oratio adititia

lis

ἐναρκτηρός inchoativus, a, um.

ἐναρμόζω καὶ ἐναρμόττω concia-

no, -are, concinnus sum. alicui.

ἐναρμόνιος, ὄν. 1) = εὐάρμοστος,

concinnus, a, um *2) = ἀρμονικός,

concinnus -ntis; canorus, a, um.

*ἐναρμονίως canore; modulate.

ἐνάρμοστος, ὄν. adaptatus, a, um.

ἐναρξίς, ἡ. inchoatio. -onis θ.

initium, -i, οὐ.

ἐνάροχομαι 1) inchoo, -are, ali-

quid. 2) incipio, -ere, aliquid. 3) ὁ

ἐναρχόμενος, inchoator, -oris, &

ἐναρχος magistratu fungens.

ἐνάς (-άδος), ἡ. unitas, -atis, θ.

ἐνασελαίνω petulans sum in-.

ἐνασκέω - ὦ. exerceo, -ere.

ἐνασμενίζω (= ἐνασμενίζομαι) de-

lector, -ari, aliqua re.

ἐνασπάζομαι amplector, -ari.

ἐνασπιδόομαι clypeo armor.

ἐναστράπτω fulgeo in-.

ἐναστρος, ὄν. stellatus, a, um.

ἐνασχολέομαι - οὔμαι in aliqua re

occupatus sum; vaco alicui rei; ver-

sor, ari in- ἐνησχλημένος, occupa-

tus in; deditus, intentus, a, um,

(alicui rei).

*ἐνασχόλησις, ἡ. occupatio, -onis,

θ. opus -eris. οὐ. ἔγω ἐνασχόλησιν,

occupatione distineo.

ἐνατάιος, α, ὄν. novendialis, e.

ἐνατενίζω τινί intentis oculis ad-

spicio (aliquid).

ἐνατμος, ὄν. plenus vapore.

ἐνάτος, ὄν. nonus, a, um. τὰ ἐνά-

τα (ὁπλ. ἱερὰ), sacra novendialia.

ἐναυλάζω intus luceo.

ἐναυλίζομαι pernocto, -are.

ἐναυλος, ὄν. tibiis personans; in

auribus adhuc sonans. ἐναυλός ἐστιν,

auribus insonat.

ἐναυξάνω in aliquo loco augeo.

ὅθ. = alo, -ere (ἐπιθυμίαν cupidita-

tem). ἐναυξάνομαι. cresco, -ere.

ἐναυσμα, τό. fomes, -itis, &

ἐναύω accendo, -ere.

ἐναφανίζω· extinguo, -ere.
ἐναφάπτω· intus tango.
ἐναφίμην· immitto, -ere.
ἐνδαίνυμαι· vescor (piscibus).
ἐνδαίω· accendo in-.
ἐνδάκνω· immordeo, -ere. τὰ στόμα, τὸν χαλινὸν ἐνδάκνω, frenum mordeo.
ἐνδακρυσ, υ· lacrymans, -ntis.
ἐνδακρύω ἐπὶ τινὶ· lacrymor ἢ illacrymor alicui.
ἐνδασυς, υ· hirsutus, a, um.
ἐνδεέστερον, ἐνδεεστέρως· non satis; minus quam.
ἐνδεής, ἐς· 1) = ἐνδεής, ἀπορός· τινος· α) egenus, a, um; indigus, a, um, aliqua re ἢ alicujus rei. β) egens, -ntis; pauper, -eris, alicujus rei. 2) = ἀπολειπόμενος, inferior, minor, -oris. 3) = μὴ ἐπαρκής, non sufficiens, -ntis.
ἐνδεια, ἡ· indigentia, -ae, θ. paupertas -atis, θ.
ἐνδειγμα, τό· indicium, -i, οὐ.
ἐνδείκνυμι· 1) ostendo, are 2) ἐνδείκνυμι (= καταμηνύω) τινὰ ἢ τι τινί, indico aliquem ἢ aliquid alicui. 3) demonstro, -are.
ἐνδεικτικός, ἡ, ὄν· indicibilis, e.
* οὖο. ἐνδεικτικόν, scriptum testimonium.
ἐνδείξω, ἡ· 1) = ἀπόδειξις, demonstratio, -onis, θ. 2) = καταμηνύω, indicatio -onis, θ. indicium, -i, οὐ.
ἐνδεκα, οἱ, αἱ, τά· undecim. ἀνά, κατὰ ἐνδεκα, undeni, ae, a. οἱ ἐνδεκα, undecimviri suppliciiis exigendis.
ἐνδεκάτης, ὁ, ἡ· undecim annos natuus ἢ undecim annorum.
ἐνδεκάτης· undecies.
ἐνδεκάμηνος· undecim mensium.
ἐνδεκάς, ἡ· undenarius numerus.
ἐνδεκατημέριον· undecima pars.
ἐνδεκάτος, ἡ, ὄν· undecimus, a, um. οἱ τῆς ἐνδεκάτης λεγεῶνος στρατιῶται, undecimani, -orum, δ.
ἐνδεκάτης, ἡ· undecim annorum.
ἐνδεκήρης (ναῦς)· undeciremis.
ἐνδελέχεια, ἡ· continuata motio; continuatio, -onis, θ. adsiduitas, -atis, θ. Πρόλ. ἐντελέχεια.
ἐνδελεχής, ἐς· continuus, a, um; perpetuus, a, um. adsiduus, a, um.
* ἐνδελεχώς· continue; adsiduo.

ἐνδέω· exstuo, -ere.
ἐνδεξιόμαι· οὐμαι· dextrâ teneo.
ἐνδέξιος, α, ὄν· faustus; prosper.
ἐνδέξια, dextro.
ἐνδέξιος· apte prospere.
ἐνδεσις, ἡ· illigatio, onis, θ.
ἐνδεσμεύω· illigo, are.
ἐνδέχεται· 1) fieri potest. καθ' ὅσον ἐνδέχεται, quantum potest. * 2) νεοτλ. probabile, possibile est.
ἐνδεχόμενον, τό· possibile.
ἐνδεχόμενος, ἡ, ὄν· possibilis, e.
1. ἐνδέω· illigo, are; devincio, -ire. ἐνδεδεμένος, illigatus, devinctus.
2. ἐνδέω (= ἐλλείπω)· deficio, -era: οὐδενός ἐνδεής, nihil tibi deficit.
ἀπροσ. ἐνδεῖ τινί τι (= ἐλλείπει τι εἰς τινά), deest, deficit, opus est alicui aliquid ἐνδεῖ μοι τιος, deest (deficit) mihi aliquid, careo aliqua re οὐδενός ἐνδεῖ αὐτῶν, nihil ei deest. μέσ. ἐνδέομαι τινος (= πείσχω ἐλλείψην τινος)· αἱ deficio, aliqua re οὐδενός ἐνδεῖ, nulla re deficeris. ἡ γυνὴ ἐνδεῖται τοῦ λόγου, mulier ratione deficitur. δ) egeo (indigeo) -ere, aliqua re ἢ alicujus rei.
ἐνδεώς· non sufficienter; parum.
ἐνδεώς· έχω τινός, indigeo aliqua re.
ἐνδηλος, ὄν· manifestus, a, um; evidens, -ntis.
ἐνδημέω· ὦ· apud meum populum dego; domi ἢ in patria sum; adsum, -esse.
* ἐνδημικός, ἡ, ὄν· 1) alicujus populi proprius, a, um. 2) = ἐνδήμιος.
ἐνδήμιος καὶ ἐνδημος· qui domi ἢ in patria est ἐνδημος πόλεμος, domesticum (civile) bellum.
ἐνδιαβάλλω· calumnior, -ari.
ἐνδιάγω· dego ἢ versor in-.
ἐνδιάθετος, ὄν· mente conceptus.
ἐνδιατάρμαι· ὦμαι· inhabito, -are.
ἐνδιατήμα, τό· habitatio, -onis, θ.
ἐνδιαλλάσσω· immuto, -are.
ἐνδιαμένω· in aliqua re permaneo.
ἐνδιασπείρω· alicubi dissemino.
ἐνδιατάσσω· ordino in-.
ἐνδιατρέβω· in aliquo loco versor. ἐνδιατρέβω τινί, immoror alicui rei. ἐνδιατρέβω περὶ τὴν μουσικὴν, versor in musica, operam et studium pono in musica. ἐνδιατρέβω οὐκ ὀλίγον χρόνον, non exiguum tempus trivit.

* ἐνδιαφέρωμαι (μοὶ ἐνδιαφέρει)· meâ interest, meâ refert.
ἐνδιαφθείρω· alicubi perdo.
ἐνδιαχειμάζω· alicubi hiberno.
ἐνδίδωμι· 1) = ἐγχεύω in manus trado. 2) = παραδίδωμι, dedo, -ere. ἐνδίδωμι ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς, me improdis dedo. 3) ἐνδίδωμι ὑποψίαν, ἐνδίδωμι καιρόν, praebeo suspicionem, praebeo occasionem. 4) = ὑποχωρῶ, cedo, -ere; remitto, -ere. 5) dedo, permitto me, πρὸς τὰς ἡδονὰς voluptatibus.
ἐνδικος, ὄν· justus, a, um. ἐνδικος ἡμέρα, dies judicialis.
ἐνδίκως· juste; merito.
ἐνδιον, τό· domicilium, -i, οὐ.
ἐνδιος, ὄν· 1) meridianus, a, um. 2) sub divo agens, ποιμὴν pastor.
ἐνδίφριος, ὁ· conviva, -ae, δ.
ἐνδογενής (δοῦλος)· verna, -ae.
ἐνδοθεν· intrinsecus; intus.
ἐνδοθεῖ· intus.
ἐνδοιάζω· dubito, -are, de aliqua re οὐκ ἐνδοιάσας, μηδὲν ἐνδοιάσας, sine dubitatione.
ἐνδοιασμός, ὁ· dubitatio, -onis, θ.
ἐνδοιαστής, ὁ· dubitator, -oris, δ.
ἐνδοιαστικῶς· dubitanter.
ἐνδοιαστός· dubitabilis, e.
ἐνδοιαστός· dubie.
ἐνδόμυχος, ὄν· intimus, a, um; intus latens. * ἐνδόμυχος πεποιθίτης, firma opinio, persuasio, -onis, θ.
* ἐνδομύχως· intime; intus.
ἐνδον· intus· μάλ. δὲ = οἶκος, domi. ἐνδον Εὐριπίδης; domi Euripides. οἱ ἐνδον, familia, -ae, θ. τὰ ἐνδον (= τὰ τοῦ οἴκου), res domesticae. ἐνδον τινός, intus alicujus rei. ὁ ἐνδον, internus, a, um.
ἐνδοξος, ὄν· gloriosus, a, um.
ἐνδοξότης, ἡ· celebritas, -atis, θ. gloria, -ae, θ.
ἐνδόξως· gloriose.
ἐνδόσιμον, τό· incitatio, -onis, θ. occasio, -onis, θ. causa, -ae, θ.
ἐνδοσις, ἡ· remissio, -onis, θ. cessio, -onis, θ.
ἐνδοτάτος, ἡ, ὄν· intimus, a, um.
ἐνδοτάτω· intime; maxime intus.
ἐνδοτέρως, α, ὄν· interior (-ius) -oris.
ἐνδοτέρω· interior.

* ἐνδοτικός, ἡ, ὄν· qui cedit.
ἐνδρομῖς, ἡ· endromis, -idis, θ.
ἐνδροσος, ὄν· roscidus, a, um.
ἐνδυα, τό· indumentum, -i, οὐ.
vestimentum, -i, οὐ.
* ἐνδυμασία, ἡ· vestitus, us, δ.
ἐνδυναμῶ· ὦ· corroboreo, -are, aliquem ἢ aliquid. * ἐνδυναμοῦμαι, me corroboreo. * ἐνδυναμωμένος, ἡ, ὄν, corroboratus, a, um.
ἐνδυναστεύω· auctoritate valeo.
ἐνδυσίς, ἡ· 1) ingressus (τῆς λύπης doloris). 2) vestitus, -us, δ.
ἐνδυστυχέω· ὦ· infelix et miser in aliqua re sum.
ἐνδυτος, ὄν· indutus, a, um.
ἐνδύω· 1) induo (-ui, -utum, -ere). ἐνδύω τινὰ χιτῶνα, induo aliquem (ἢ alicui) tunicam. 2) ἐνδύομαι (ἀδρ. ἐνέδυν), me induo ἢ induor. ἐνδύομαι (ἐνέδυν) χιτῶνα, me induo ἢ induor (indutus sum) tunicam. 3) μετφ. ἐνδύω ἐμαυτόν, me induo, me implico (in aliquid). λόγοι ἐνδύονται ταῖς ψυχαῖς, penetrant in animos.
ἐνέα· ἵδὲ ἐννέα.
ἐνέδρα, ἡ· insidiae, -arum, θ. ἐνέδραν ποιῶμαι, κατασκευάζειν, τίθεμαι τινί, insidias facio alicui, insidias pono, loco alicui. ὁπάγω τινὰ εἰς ἐνέδρας, in insidias induco aliquem. ἐνέδρα, per insidias.
ἐνέδρευμα, τό· insidiae, -arum, θ.
ἐνέδρευτής, ὁ· insidiator, -oris, δ.
ἐνέδρευτικός· ad insidias aptus.
ἐνέδρεύω τινά· insidior (-atus sum, -ari), alicui. ἐνέδρευσας, insidiatus, a, um. ὁ ἐνέδρεύων (= ἐπιδουλεύων), insidiator, -oris, δ. ἡ ἐνέδρεύουσα, insidiatrix, -icis, θ.
ἐνεθίζω· insuefacio, -ere.
ἐνευλώ· ὦ· implico, -are; involvo, -ere (aliquid re).
ἐνείλημα, τό· involucreum, -i, οὐ. volumen, -inis, οὐ.
ἐνεύμι (= ἐνυπάρχω)· insum (-fui, -esse). ἐνεύμι (ἐνεύ, ἐνεύσι) τινί ἢ ἐν τινί, insum alicui, in aliquo, in aliqua re. ἐκ τῶν ἐνόντων, secundum facultates, pro viribus. ἀπροσ. ἐνεύσι ἡ ἐνέ, licet, fieri potest. ἐνόν, quum liceat, liceret.
ἐνείρω· insero (-serui, -ere), in-sero, -are, aliquid alicui rei.

ἐνεκα (**ἐνεκεν**)· 1) propter τούτου ἐνεκα, propter hoc. ὦν ἐνεκα, propter quos. 2) gratia ἢ causa.

ἐνεκτός, α, ον· ferendus, a, um.

ἐνελαιύνομαι· invehor, -i.

ἐνελίσσω καὶ **ἐνελίττω** τι εἰς τι ἢ ἐν τινι· involvo (-vi, -utum, -ere) aliquid aliqua re. **ἐνελίττομαι**, me involvo aliqua re.

ἐνεμα (κλυστήριον)· enema, -atis, οὐ.

ἐνεμέω - ὦ· vomo in -.

ἐνενήμοντα, οἱ, αἱ, τά· nonaginta ἀνὰ ἐνενήμοντα, nonageri, ae, a. ἐνε- νήκοντα μερῶν, nonagenarius, a, um.

ἐνενηκονταετής, **ἐνενηκοντούτης**, **ἐνενηκοντούτης** (-ίδος)· nonaginta annos natus, nata, ἢ nonaginta an- norum.

ἐνενηκοντάκις· nonagies.

ἐνενηκοστός, ἡ, ὅν· nonagesimus, a, um. τὸ ἐνενηκοστόν, nonagesimum.

ἑκάστῳ ἐνενηκοστῷ ἔτει, nonagesimo quoque anno.

ἐνεξεμέω - ὦ· vomitu ejicio in -.

ἐνεξουσιάζω τινι ἢ ἐν τινι· licentiā ator in aliqua re.

ἐνεορτάζω (= ἐορτάζω)· festum diem celebro.

ἐνός, ἡ, ὅν· 1) mutus, a, um. 2) stultus ἢ stupidus, a, um.

ἐνεότης, ἡ· defectus vocis.

ἐνεπηρέάζω· insulto, -are.

ἐνεπιδείκνυμαι τί τινι· ostendo ali- quid in re aliqua.

ἐνεπιδημέω - ὦ (τῇ πόλει)· pere- grinor (in urbe).

ἐνεπίδημος, ον· peregrinus, a, um.

ἐνεργάζομαι in aliqua re elaboro.

ἐντεῦθ = efficio, -ere (aliquid). **μετὰ** (= ἐμβάλλω), injicio, insero, -ere (aliquid).

ἐνέργεια, ἡ· 1) actio, -onis, θ. in agendo vis. ἡ ἐνέργεια τοῦ βίου, actio vitae. κατ' ἐνέργειαν, actualiter. 2)

efficacia, -ae, θ. effectus, -us, α. 3) strenuitas, -atis, θ. 4) ἐν τῇ λατρ. potentia, potestas (herbae).

ἐνεργέω - ὦ 1) operor, -ari. 2) ἐνερ ὦ τι, efficio, -ere, agō (egī) -ere, aliquid, *3) ἐνεργῶ ὑπὲρ τινος, pro aliquo ago.

ἐνέργημα, τό· effectus, -us, α.

ἐνεργής, ὅς· 1) actuosus, a, um. 2) efficax, -acis.

ἐνεργητέος, α, ον· agendus, a, um.

ἐνεργητικός, ἡ, ὅν· 1) activus, a, um. 2) efficax, -acis.

ἐνεργητικῶς· active; efficaciter.

ἐνεργός, ὅν· vim agendi habens.

ἐντεῦθ· efficax, -acis; gnarus, a, um; strenuus, a, um. ἐπὶ γῆς = fertilis.

ἐνεργῶς· actuose; efficaciter; gna- viter; strenue.

ἐνερεῖδω τινι τι· impingo, -ere, aliquid alicui ἢ in aliquid. **ἐνερεῖ- δομαι**· innitor aliqua re.

ἐνερεύγω· eructo, -are.

ἐνερευθής, ὅς· rubore suffusus.

ἐνεροι, οἱ· mortui, -orum.

ἐνέρπω irrepo, -ere.

ἐνερσις, ἡ· innexio, -onis, θ.

ἐνέρυθρος, ον· rubicundus, a, um.

ἐνεσθίω· 1) edo intus. 2) ἀόρ. (ἐ- νέφαγον), ἐμφαγών, raptim edens.

ἐνεσις, ἡ· immissio, -onis, θ.

ἐνεσσι, licet· ἰδὲ ἐνεμι.

ἐνεστιάομαι - ὦμαι· epulor in -.

ἐνεστώς, -ῶσα, -ός· instans -ntis; praesens, -ntis. τὰ ἐνεστώτα, res prae- sentes; τὸ ἐνεστὸς κακόν, praesens malum. ἐν τῇ γραμ. ὁ ἐνεστώς (χρό- νος), praesens (tempus).

ἔνετοι, οἱ· Veneti, -orum, α. **ἔ- νετικός**, ἡ, ὅν· Veneticus, a, um. ἢ **ἔνετικὴ** (χώρα), Venetia, -ae, θ.

ἐνευδαίμονέω - ὦ· in aliqua re for- tunatus sum.

ἐνευδοκίμω - ὦ· clarus sum in -.

ἐνεύδω· indormio in -.

ἐνευημερέω - ὦ· prosperor in -.

ἐνευνάομαι - ὦμαι· dormio in -.

ἐνευτυχέω - ὦ· felix sum in -.

ἐνευφραίνομαι· laetor in -.

ἐνεχυράζω· 1) ἐνεχυράζω τι (= ἐνέ- χυρον λαμβάνω τι), pignus capio ali- quid; pignorer, -ari, aliquid. 2) ἐνε- χυράζω τινι τι (= ἐνέχυρον τίθημι τι τινι), pignero, -are, aliquid alicui.

ἐνεχυρασία (ἐνεχυράσις, ἐνεχυρα- σμός)· pignoratio, -onis, θ.

ἐνεχυραστής, ὁ· pignerator, -oris.

ἐνέχυρον, τό· pignus, -oris, οὐ. τί- θημι τί τινι ἐνέχυρον, do aliquid ali- cui pignori. ἐνέχυρον δέχομαι, pignus accipio.

ἐνέχω intus habeo. **ἐνέχομαι** α) teneor, -eri (aliqua re). β) = ἐνοχός εἶμι τινι, obnoxius sum alicui rei;

reus sum alicui rei. βθ. ἐνεχόμενος (= ἐνοχός) τινι, obnoxius, (a, um) alicui rei. γ) haereo in aliqua re.

ἐνέπω· incoquo, -ere.

ἐνζέομαι· inferveo, -ere.

ἐνζεύγνυμι· firmiter alligo.

ἐνζυμος, ὁ, ἡ· fermentatus.

ἐνζυμόω - ὦ· fermento in -.

ἐνη καὶ **νέα** (= ἡ ἐσάτη τοῦ μηνός, ἡ τριακάς)· ultimus dies mensis.

pridie Calendas· ἡ ἐνη καὶ νέα τοῦ Δεκεμβρίου, pridie Calendas Januarias.

ἐνηθάω - ὦ· pubesco, -ere.

ἐνηθός, ον· puber, -eris.

ἐνηθόμαι· aliqua re delector.

ἐνηθύω· exhalo, -are.

ἐνήκοος, ον· qui audire potest.

ἐνήλατον (κλίνης)· sponda, -ae, θ.

τὰ ἐνήλατα (δῆλ. ἑῶλα)· spondae.

ἐνηλικιότης, ἡ· matura aetas im- perio. sua tutela.

ἐνήλικος, ον· ἐνήλιξ, ὁ, ἡ· 1) pu- bes, -eris. κατὰ κόρης, nubilis, ma- tura. *2) qui est sui juris, suae po- testatis.

ἐνηλλαγμένως· ordine inverso.

ἐνηλόω - ὦ· clavis affigo.

ἐνηλύσιον, τό· (= κεραυνόβλητον χω- ριον)· bidental, -alis, οὐ.

ἐνήλωσις, ἡ· 1) clavis afflictio, cla- vorum insertio. 2) clavi ipsi.

ἐνημερέω τινι· diem dego in ali- qua re.

***ἐνημερής**, ον· qui scit de re.

ἐνήνοχα, **ἐνήνεγμαι**· ἰδὲ **φίρω**.

ἐνηχέω - ὦ· insono, -are.

ἐνηχος, ον· sonans, -ntis.

ἐνθα· 1) = αὐτοῦ, ἐκεῖ, hic, ibi, il- lic. ἐνθα καὶ ἐνθα, hic et illic, huc et illuc. ἐνθα μὲν — ἐνθα δέ, hic-illuc. ὁ ἐνθάδε, qui hic (hoc loco, in hac urbe) est. 2) ἀναφορ. = ὅπου, ubi: ἐκεῖ. ἐνθα ἐστίν, ibi, ubi est. 3) χρο- νικ. α) ἐνθα δὴ = τότε δὴ, tum vero. β) = ὅμα: ἐνθα πρῶτον εἰς φίλαν χώ- ρον ἀφίκοντο, ubi primum pacatam in terram venissent.

ἐνθάδε ἢ ἐντον· τ.) **ἐνθαδί**· 1) hic. ἐνθαδὲ κεῖται, hic jacet. 2) = εἰς τοῦ- τον τὸν τόπον huc. 3) = τότε, tum.

ἐνθαλασσεύω καὶ **ἐνθαλαττεύω** in mari veisor; in mari navigo.

ἐνθαλασσοί καὶ **ἐνθαλάσσιοι**· marinus, a, um.

ἐνθάλλω· foveo (volut in sinu).

ἐνθανάτω - ὦ· capitis condemno.

ἐνθάπτω (παθητ. ἀόρ. **ἐντάφημι**)· in aliquo loco sepelio.

ἐνθαρρέω - ὦ· aliqua re confido.

***ἐνθάρρυνσις**, ἡ· incitamentum, -i, οὐ.

***ἐνθαρρύνω**· animum addo (alicui)· ἐνθαρρύνω τινά εἰς τι, aliquem excito ad aliquid. Προβλ. **ἐπιθαρρύνω**.

ἐνθεάζω, **ἐνθεάζομαι**· divino spi- ritu concitatus sum; deo plenus sum.

ἐνθεαστικός· numine afflatus.

***ἐνθεός**, ον· sulphureus, a, um.

ἐνθεμα (= ἐκβολάς)· insitum, -i, οὐ.

ἐνθεματίζω (= ἐγκεντρίζω) δένδρον· surculum arbori ἢ in arborem inserto ἢ ἀπλῶς inserto arborem.

ἐνθεματισμός, ὁ· insertio, -onis, θ.

ἐνθεν· in de· hinc. ἐνθεν καὶ ἐνθας, hinc atque hinc, hinc et inde. ἐνθας μὲν — ἐνθεν δέ, hinc-illinc, inde-inde.

ἐνθένδε· hinc.

ἐνθεός, ον καὶ **ἐνθους**, ον· divino spiritu ἢ numine afflatus (a, um); ο n t h e u s, a, um. ἐνθεός πρὸς ἀρετήν, miro virtutis amore flagrans. ὁ θεός ἐνθεον ποιεῖ τινα, deus movet aliquem.

ἐνθερίζω· aestatem in aliquo loco ago.

ἐνθερμαίνω· calefacio, -ere.

ἐνθερμός, ον· calidus, a, um; fer- vidus, a, um; ardens, -ntis.

***ἐνθέρμως**· inflammanter; arden- ter.

ἐνθεσις, ἡ· interpositio, -onis, θ.

ἐνθεσμος, ον· legitimus, a, um.

ἐνθετός, ον· insertus a, um.

ἐνθήκη, ἡ· entheca, -ae, θ.

ἐνθηρός· feris abundans (silva).

ἐνθλασις ἡ, **ἐνθλασμα**, τό· cavitas in capite ex contusione.

ἐνθλάω - ὦ (σημείον)· imprimo.

ἐνθλίβω· infringo; imprimo.

ἐνθλίψις, ἡ· impressio, -onis, θ.

ἐνθνήσκω τινι· immorior (-rtuus sum, -i) alicui rei.

ἐνθουσιάζω· 1) = ἐνθουσιῶ, divino furore agor. *2) ἐνθουσιάζω τινα, di- vino spiritu aliquem incito; divino quodam ardore aliquem incendo; summam admirationem moveo ***ἐν- θουσιάζομαι**, divino ardore iacen-

dor; summa admiratione moveor.
*ἐνθουσιασμένος, ἡ, ον, divino ardore incensus; summa admiratione motus, a, um.

ἐνθουσίασις, ἡ· afflatus divinus; inflatus ἢ spiritus divinus.

ἐνθουσιασμός, ὁ· 1) afflatus divinus. 2) ardor animi; inflammatio animi. 3) ἐνθουσιασμός πρὸς τι, acerrimum rei studium; magna rei admiratio.

ἐνθουσιαστής, ὁ· 1) = ἐνθεός, divino spiritu afflatus. *2) immodicus admirator.

ἐνθουσιαστικός, ἡ, ὄν· divino spiritu inflammatus, a, um.

ἐνθουσιαστικῶς (διατίθημι)· divino spiritu inflo ἢ incito mentem alicujus (ἢ aliquem).

ἐνθουσιάζω - ᾶ· 1) divino furore agor; insanio, -ire. *2) = ἐνθουσιάζομαι, divino ardore incendor; divinitus permoveor; summa admiratione moveor. 3) ἐνθουσιῶν, -ῶσα, divino spiritu inflatus, entheatus, a, um.

ἐνθουσιῶδης, ες· 1) numine afflatus; fanaticus, a, um. *2) immodicus admirator.

ἐνθουσιῶδης· summo ardore animi; summa admiratione.

ἐνθρονίζω in solio (in throno) colloco, aliquem. ἐνθρονίζομαι, in solio (in throno) sedeo.

ἐνθρόνισις, ἐνθρόνισμός· in throno (alicuius) collocatio.

ἐνθρόνος, ον· in solio sedens.

ἐνθρολλέω - ᾶ, ἐνθρολλίζω· im-

murmuro, -are.

ἐνθρυπτός ἄστρος, τὰ ἐνθρυπτα· intrita, -ae, θ.

ἐνθρύπτω τί τινι· intero, -ere, aliquid alicui; infrio, -are, aliquid alicui ἢ in aliquid.

ἐνθρώσκω insilio, -ire.

ἐνθυμέομαι - οὔμαι· 1) μετ' αἰτ. = ἐν θυμῷ ἔχω τι σκέπτομαι τι ἢ περὶ τίνος· cogito, -are aliquid ἢ de aliqua re; aliquid mecum reputo. 2) = μετὰ γεν. πράγμα. = φροντίζω περὶ τίνος, rationem nabeo alicujus. *3) νοεῖν. ἐνθυμοῦμαι τι = μνησκόμαι, μνησθῆναι τίνος· α) μεμνῆναι, memoria teneo aliquid. ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἀνέγνω, memini me legisse. καθ' ὅσον

ἐνθυμοῦμαι, ut memoria mea est. ὁ· reminiscor, -sci; recordor, -ari, aliquid.

ἐνθύμημα, τό· 1) cogitatio, -onis, θ. 2) εἶδος συλλογ. enthymema, -atis, οὐ. 3) = δῶρον μνήμης χάριν διδόμενον, monumentum amoris.

ἐνθυμηματικός, ἡ, ὄν· enthymemate constans.

ἐνθύμησις, ἡ· 1) cogitatio, -onis, θ. *2) = ἐνθύμημα, 3.

ἐνθυμίζω· admoneo, commoneo, -ere, commonefacio, -ere, aliquem alicujus rei.

ἐνθυμιάω - ᾶ· auflio, -ire.

ἐνθύμιος, ον· 1) qui curae est alicui. 2) curarum plenus. *3) ἐνθύμιον = ἐνθύμημα, 3.

ἐνθυμος, ον· animosus, a, um.

ἐνθωρακίζω· lorico, -are.

ἐνι (= ἐνεσσι)· 1) inest. 2) licet.

ἐνιαῖος, α, ον· unicus, a, um. τὸ ἐνιαῖον, unitas -atis, θ.

ἐνιαῖος· unine.

ἐνιαύσιος, α, ον· annuus, a, um. unius anni. ὁ ἐνιαύσιος μισθός, annua, -orum, οὐ.

ἐνιαυσίως· quotannis; singulis annis; annis vicibus.

ἐνιαυτός, ὁ annus, -i, ᾧ. τοῦ ἐνιαυτοῦ ἢ κατ' ἐνιαυτόν (= πᾶν ἔτος), anno (ἔνα) ἐνιαυτόν, annum. ἀργομένου, τελευτῶντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, anno ineunte, exeunte.

ἐνιαχῇ· nonnullis in locis.

ἐνιαχοῦ· alicubi; non nusquam.

ἐνιδρῶω - ᾶ τινι· insudo, -ere, alicui rei.

ἐνιδρύω· colloco in-.

ἐνιδάνω· insideo -ere.

ἐνίησις, ἡ· insessio, -onis, θ.

ἐνίξω· insideo, -ere.

ἐνίημι· 1) immitto, -ere, aliquid. 2) injicio, -ere, aliquid 3. ἀμστ. ἐνίει ὁπλ. ἐκείν, penetrabat.

ἐνικός, ἡ, ὄν· singularis, a, um, singularis, θ. ὁ ἐνικός ἀριθμός, singulus numerus ἢ ἐνική ὀνομαστική, singularis nominativus.

ἐνικῶς· singulariter.

ἐνιοι, αι, α· nonnulli, -ae, -a.

ἐνίοτε· interdum; aliquando.

ἐνιπτάζομαι, ἐνιπτεύω· equo in-

vebor; inequito, -are.

ἐνίστημι· statuo ἢ colloco inter; interpono, -ere, aliquid. χρυσά ἀγάλματα, simulacra aurea. Συχν. μέσ. ἐνίσταμαι· α) = ἐπιτοχομαι, insto, -are. β) ἐνίσταμαι (= ἐπίσταμαι) τῷ πολεμῶντι, insto, insisto hosti. γ) = ἀνθίσταμαι, obsisto, resisto, -ere, alicui. ἐνίστη (= ἀντίστη), ὅπως μὴ γένοιτο, ne res conficeretur, obstitit. δ) περὶ τῶν δημάρχων· intercedo, -ere: τῷ ὑπᾶντι ἐνίσταται ὁ δημάρχος, consuli intercedit tribunus. ε) ἐν τῇ νομικῇ = ἐνστάσει ποιοῦμαι, recuso, -are ζ) ἐνίσταμαι τὸν ἀγῶνα, τὴν δίκην, actionem ἢ crimen intendo, iudicium dicto. ζ) οὐδ. ἀρχομαι, incipio, -ere, θερου; ἐνισταμένου, aestate incipiente ἢ ineunte. Ἰδὲ ἐνεστώς.

ἐνίσχυος, ον· gracilis, e.

ἐνισχυρίζομαι τινι· innitor, -ari; fiduciam colloco in aliquo.

*ἐνίσχυσις, ἡ· confirmatio, -onis, θ. corroboramentum, auxilium, -i, οὐ.

ἐνίσχυω· 1) = κατισχύω, invalesco, -ere, 1) confirmo, -are; corroboro, -are. *3) ἐνίσχυω τὰ στρατεύματα, exercitum augeo.

ἐνναετηρίς, ἡ· novendium, -i, οὐ.

ἐνναετής, ες· novennius, e.

ἐνναετία, ἡ· novennium, -i, οὐ.

ἐννάρις = τῷ ἐννέᾳ.

ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ· novem. 12 ἐννέα συγκείμενος, novenarius, a, um. δι' ἐννεα ἡμερῶν γινόμενος, novendialis, e.

ἀνὰ ἐννέα, noveni, ae, a.

ἐννεάζω· juventutem tero in-.

ἐννεακαίδεκα· undeviginti

ἐννεακαίδεκαέτης, ὁ· undeviginti annorum natus.

ἐννεακαίδεκατος· undevicesimus.

ἐννεάκις· novies.

Ἐννεάκρουρος, ἡ· Enneacerunos.

ἐννεάμηνος· duodecim mensium.

ἐννεαπλάσιος· novemplex, -cis.

*ἐννεαπλάσιος· novies.

ἐννεάχιλος· novies mille.

ἐννεάς, ἡ· novenarius numerus.

ἐννεκρόομαι - οὔμαι· morior in-.

ἐννέμω· pascō in-.

ἐννενήκοντα· ἰδὲ ἐνενήκοντα.

ἐννεοσεύω· nidifico in-.

ἐννεύω· innuo, -ere

ἐννήρης (ναῦς)· noviremis.

*Ἐννιος (ποιητής)· Ennius, -i, ᾧ.

ἐννοέω - ᾶ, ἐννοέομαι - οὔμαι· 1) = ἐν νῷ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are; considero, -are. 2) = κατανοέω, intellego (-xi, -ctum -ere). 3) περὶ λέξεων = σημαίνω, significo, -are.

ἐννόημα, τό· cogitatum, -i, οὐ.

ἐννόησις, ἡ· cogitatio, -onis, θ.

ἐννοία, ἡ· 1) cogitatio, -onis, θ. 2) sententia, -ae, θ. 3) notio, -onis, θ.

ἐννομος, ον· legitimus, a, um.

ἐννόμως· legitime.

ἐννοος - ον· prudens, -ntis.

ἐννυκτερεύω· pernocto in-.

ἐννυστάζω· dormio in-.

ἐνὸδιος, α, ον· 1) in via positus ἢ situs, a, um. 2) itineri aptus, a, um.

3) Ἐνοδία, Trivia.

ἐνοδμος, ον· odor, a, um.

ἐνοικέω - ᾶ· habito; inhabito, -are; iucolo, -ere. μετφ. διατρέφω ἐν τινι, habito in re.

ἐνοικήσιμος, ον· inhabitabilis, e.

ἐνοίκησις, ἡ· inhabitatio, -onis, θ.

*ἐνοικιάζω· 1) = μισθῶ οἰκίαν, loco domum. 2) = μισθοῦμαι οἰκίαν, con-

duco domum.

*ἐνοικίασις, ἡ· 1) inquilinatus, -us, ᾧ. 2) locatio, -onis, θ.

*ἐνοικιαστής, ὁ· 1) inquilinus, -i, ᾧ. 2) aedium conductor. 2) locator, -oris, ᾧ.

ἐνοικίδιος, ον· domesticus, a, um.

ἐνοικίζω in aedibus colloco. μετφ. insere, -ere (aliquid alicui). ἐνοικίζομαι, versor; habito.

*ἐνοίκιον, τό· merces habitationis; locarium, -i, οὐ.

ἐνοικοδομέω - ᾶ· inaedifico, -are.

ἐνοικος, ὁ, ἡ· incola, -ae, ᾧ. θ.

ἐνοικος· ἀλλοτρίας οἰκίας· inquilinus, -i, ᾧ. inquilina, -ae, θ.

ἐνοικουρέω - ᾶ· domi maneo.

ἐνοικος, ον· vino abundans.

ἐνολισθαίνω· labor in-.

ἐνοματῶω - ᾶ· oculis instruo.

ἐνόν· ἰδὲ ἐνεῖμι.

ἐνοπλίζω· armo, -are.

ἐνόπλιος, ον· in armis. ἢ ἐνόπλιος ὁπλῆς, pyrricha, -ae, θ.

ἐνοπλος, ον· armatus, a, um; armis instructus, a, um.

ἐνόπλιος· vi et armis.

ἐνοποιέω - ᾶ· unum facio.

ἐνοποιός, ον· unum faciens.

ἐνοπτρίζω in modum speculi il-

luminis. ἐνοπτερίζομαι, intueor velut in speculo.

ἐνοπτερον, τό· speculum, -i, οὖ.
ἐνοράω - ὦ· video in aliquo; animadverto in aliquo; perspicio in aliquo.

ἐνόρασις, ἡ· spectatio, -onis, θ.
ἐνόρειος, ὁ· montanus, a, um.
ἐνορθιάζω· erigo, -ere.

† ἐνοριακός, ἡ, ὁ· parochialis, e
ἐνοριακή ἐκκλησία, ecclesia parochialis.

† ἐνορία, ἡ· parochia, -ae, θ.
† ἐνορίτης, -is· parochialis.

ἐνορκος, ὁ· juratus, a, um. * οἱ
ἐνορκι judges jurati.

ἐνορκως· adhibito jurejurando; jurato.

ἐνορμάω - ὦ· irruo (in aliquid).
ἐνορμέω - ὦ· stationem habeo in portu.

ἐνορμίζω (= προσορμίζω)· navem appello. ἐνορμίζομαι, adpellor.

ἐνορμισμα, τό· statio navium.
ἐνορχέομαι - οὔμαι· salio in-.

ἐνόρχης, ἐνορχος, ἐνορχίς, ὁ· testiculos habens.

ἐνος, ἡ, ὁ· annuus, a, um. ἐντεῦθ.
= vetus, -eria. ἰδὲ ἐνῆ.

ἐνότης, ἡ· unitas, -atis, θ.
ἐνουλίζω· crispo, -are.

ἐνούλος, ὁ· crispus, a, um.
ἐνουράνιος, ὁ· coelestis, e.

ἐνουρέω - ὦ· immejo (alicui).
ἐνούσιος, ὁ· substantialis, e.

ἐνοφθαλμίζω· in oculo, -are, alicui aliquid. ὁ ἐνοφθαλμίζων, inoculator, -oris, ὁ.

ἐνοφθαλμισμός, ὁ· inoculatio, -onis.
ἐνοχή, ἡ· 1) obligatio, -onis, θ. 2) culpa, -ae, θ.

ἐνοχλέω - ὦ· τινι molestus sum alicui; molesto, -are, aliquem; incommodo -are, alicui. ἐνοχλοῦμαι

ὑπό τινος, molestiae est mihi aliquid; molestiam habeo; molestiam capio ex aliqua re.

ἐνόχλησις, ἡ· molestia, -ae, θ. ἐνόχλησιν παρέχω τινί, alicui molestiae sum. ἐνόχλησιν ἔχω, molestiam habeo; molestiam capio ex re.

ἐνοχος, ὁ· 1) obligatus, a, um. ἀμαρτήματι ἐνοχός ἐστιν, scelere obligatus est. 2) obnoxius, a, um: ἐνο-

χος ἀμαρτήματι, ἡδονῇ, obnoxius delicto, libidini. ἀλλὰ καὶ: ἐνοχος θανάτου, obnoxius morti. 3) noxius, a, um; noxiosus, a, um: ἐνοχος τῇ συνωμοσίᾳ, noxius conjurationis. 4) sons, sentis.

ἐνώω - ὦ· 1) unio (-ivi, -itum, ire) aliquid; 2) jungo ἢ conjungo (aliquid cum re aliqua ἢ rei alicui).

* ἐνοῦμαι, me conjungo (cum aliquo) ἢ conjungor (-ctus sum, -i).

ἐνράπτω· insuo (-ui, -utum, -ere) aliquem ἢ aliquid alicui ἢ in aliquid.

ἐνρήγνυμι· inrumpo, -ere.
ἐνριγδω - ὦ· frigeo in-.

ἐνρίζω, ὁ· radices habens.
ἐνρίζω - ὦ· radices ago in-.

ἐνρίζομαι, radices capio in-.

ἐνρίπτω· injicio (-eci, -ectum, -ere) aliquid alicui. ἐνρίπτω ἑμαυτὸν εἰς τι, me injicio in aliquid.

ἐνρυθμός καὶ ἐρρυθμός, ὁ· numeros habens; rhythmis constans.

ἐνρύθμως· in numerum.
ἐνσακεύω· in saccum infero.

ἐνσαρκος, ὁ· carnalis, e. † ἡ ἐνσαρκος οικονομία, mysterium incarnationis.

† ἐνσαρκώω - ὦ· incarno, -are.
† ἐνσάρκωσις, ἡ· incarnatio, -onis, θ.

ἐνσαρώω - ὦ· verro, -ere.
ἐνσάττω· infarcio, -ire.

ἐνσθέννυμι· exstinguo, -ere (σιδῆρον ὕδατι, ferrum aqua).

ἐνσεύω τινι τι· 1) incutio, -ere, alicui aliquid.

ἐνσημαίνω καὶ ἐνσημαίνομαι· 1) significo, -are. 2) exprimo, -ere. 3) imprimo, -ere.

ἐνσημος, ὁ· signatus, a, um.
ἐνσιμος· paullulum simus.

ἐνσινής, ἑς· laesus a, um.
ἐνσκενάζω· instruo, -ere. ἐντεῦθ. =

induo -ere, aliquem.
ἐνσκευος· instructus (larvâ).

ἐνσκήπτω· 1) incutio, -ere; immitto -ere, aliquid. 2) ἀματ. ruo, irruo, -ere.

ἐνσκιρροδομαι - οὔμαι· scirrhum duco; in scirrhum degenero.

ἐνσοβέω - ὦ· superbus incedo.
ἐνσοφος, ὁ· sapiens, -ntis.

ἐνσπαργανδω - ὦ· fasciis involvo.
ἐνσπείρω· insemino, -are.

ἐνοπερμος, ὁ· semen habens.
ἐνοπονδός, ὁ· foedere junctus, foedere inclusus. μισθ. = amicus.

ἐνοπόνδως· 1) e foedere; servato foedere. 2) ἐνοπόνδως ἔχω, foedere junctus sum.

ἐνοτάζω, ἐνσταλάζω· instillo, -are, aliquid alicui.

ἐνστασις, ἡ· 1) = ἀρχή, εἰσαγωγή τινος, exordium rei institutae. 2) pugna contentio, adversatio, -onis, θ. 3) argumentum contrarium (ad refellendum adversarium).

ἐνστατικός· instans et urgens.
ἐνστέλλω· orno, -are.

ἐνστερνίζω· in pectore figo. ἐνστερνίζομαι, in pectoris sinum recipio; amplector, complector, i.

ἐνστηθίζω· animo imprimo.
ἐνστημα, τό· impedimentum, -i, οὖ.

ἐνστηρίζω· infigo, -ere.
ἐνστήζω· acu pingo in-.

ἐνστοιδαίω· instipo, -are.
ἐνστόμιος, ὁ· qui in ore est.

ἐνστόμισμα, τό· frenum, -i, οὖ.
ἐνστρατοπεδεύω· castra metor in-.

ἐνστρέφω· intorqueo, -ere. ἐνστρέφομαι, versor, commoror in-.

ἐνσφηνώω - ὦ· cuneum intrudo.
ἐνσφραγίζω· signum imprimo.

ἐνσφραγίσις, ἡ· impressio, -onis, θ.
ἐνσχιστός, ὁ· infissus, a, um.

ἐνσώματος, ὁ· corporeus, a, um.
ἐνσωματόω - ὦ· corpore amicio.

ἐνσωμάτωσις, ἡ· incarnatio, -onis, θ.
ἐνταλμα, τό· mandatam, -i, οὖ.

ἐνταλμα, τό· mandatam, -i, οὖ.
ἐνταλμα, τό· mandatam, -i, οὖ.

ἐντανύω· intendo, -ere.
ἐντασις, ἡ· intentio, -onis, θ.

ἐντάσσω καὶ ἐντάττω· interjicio, -ere; interpono, -ere.

ἐνταντός, ἡ, ὁ· intentus, a, um.
ὄργανα ἐνταντά, fides (-ium).

ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco. ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco. ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco.

ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco. ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco.

ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco. ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco.

ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco. ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco.

ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco. ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco.

ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco. ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco.

ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco. ἐνταῦθα· 1) hic, hoc loco.

ἐνταφιοπώλης, ὁ· libitinarius, -i.
ἐντάφιος, ὁ· sepulchralis, e; funebris, e. τό ἐντάφιον, amiculum ferale.

ἐντεα, τά· arma, -orum, οὖ.

ἐντείνω, ἐντείνομαι τι· 1) intendo (-ndi, -ntum, -ere), aliquid (χορδὰς chordas).

ἐντείνω τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, intendo corpus et animum.

ἐντείνω τὴν φωνήν, vocem intendo.

ἐντεταμένος, ἡ, ὁ· intentus, a, um.

2) adtendo, -ere, τό τόξον, arcum.

ἐντείνομαι τῇ διανοίᾳ περὶ τι animo adtendo. 3) ἐντείνω τινί τι γὰρ, caedo aliquem.

ἐντεχνίζω· murum aedifico in aliquo loco; muro cingo aliquid, τὴν πόλιν urbem.

ἐντείχιος, ὁ· muro cinctus, a, um.
ἐντείχισις, ἡ· muri constructio in aliquo loco.

ἐντεκνος, ὁ· liberos habens.
ἐντέλεια, ἡ· perfectio -onis, θ.

ἐντελεστέρως· perfectius
ἐντελευτάω - ὦ· immorior, -i.

ἐντελέχεια (= ἐνέργεια)· actus, -us (ἀντιθ. δύναμις, potentia), ἡδὼλ. ἐντελέχεια.

ἐντελής, ἑς· perfectus, a, um. οἱ ἐντελεῖς = οἱ ἐν τέλει, magistratus.

ἐντέλλω καὶ ἐντέλλομαι τινί τι· mando, -are, alicui aliquid.

ἐντελῶς· perfecte; absolute.
ἐντέμνω· 1) incido (-idi, -isum, -ere), aliquid. ἐντέμνω (= ἀγκολάπτω) τί τι, incido aliquid alicui ἢ in re.

ἐντέμνω νεκρούς, incido ἢ insecro corpora mortuorum.

ἐντερικός, ἡ, ὁ· intestinalis, a, um.
ἐντερώνη, ἡ· medulla, -ae, θ.

ἐντεροκήλη, ἡ· rames, -icis, ὁ.
hernia, -ae, θ.

ἐντεροκήλης, ὁ· ramicosus, -i, ὁ.
ἐντερον, τό· intestinum, -i, οὖ.

ἐντερα· intestina, -orum, οὖ.

ἐντεταμένος, ἡ, ὁ· intentus, a, um. ἰδὲ ἐν τένδο.

ἐντεταμένως· intente.
ἐντεῦθεν· hinc; ex eo; exinde.

ἐντευκτήριον, τό· locus ad conveniendum destinatus.

ἐντευξίς, ἡ· 1) occursus, -us, ὁ.
2) congressio, -onis, θ. 3) colloqui;

um, -ii, οὖ.

ἐντεκνικός, ἢ, ὄν· affabilis, o.
ἐντεχνία ἢ· peritia -ae, θ.
ἐντεχνος, ὄν· 1) peritus a, um. 2)
artificiosus, a, um.
*ἐντέχνως 1) affabre; artificiose.
ἐντέχνως ἐργασμένος, affabre factus
2) solerter; perite.
ἐντήκω· liquefactum instillo (μό-
λυδον plumbum). μετφ. α) injicio.
-ere. β) ἐντήκομαι τῷ φιλεῖν, liquor
amore
ἐντίθημι· impono (-osui, -ositum,
-ere); infero (-tuli -latum -erre).
ἐντίθημι τινα τῷ τάφῳ, impono ἢ in-
fero aliquem sepulcro. μετφ. = μ-
βάλω, ἐμποῖω τινί τι, immitto ali-
cui aliquid.
ἐντίκτω· pario in ἢ pario intus
μετφ. ἐμῶν τινί τι, ingenero, -are;
insero (-sevi, -ere) alicui aliquid.
ἐντιμάω -ω· honoro, -are.
ἐντιμος, ὄν· honorabilis, o; hono-
rificus, a, um; honoratus, a, um.
ἐντιμός εἰμι, in honore sum.
ἐντιμότης, ἢ· honor, -oris, ἄ. digni-
tas, -atis, θ.
ἐντίμως· honorate; honorifice.
ἐντημα, τό· incisura, -ae, θ.
ἐντησις, ἢ· incisio, -onis, θ.
*ἐντοιχίζω· muro cingo, aliquid:
pariete ἢ muro condo aliquid. ἐντε-
τοιχισμένος, ἢ, ὄν, pariete ἢ muro
conditus, a, um.
ἐντοιχίος· qui est in pariete.
ἐντοκος, ὄν· pariens, -ntis. *ἐντο-
κον δάειν, fenus, -oris, ἄ.
ἐντολή, ἢ· mandatum, -i, οὐ. jus-
sum, -i, οὐ. praeceptum, -i, οὐ. prae-
ceptio, -onis, θ. ἐντολή (κατ' ἐντο-
λήν) τινας, jussu alicujus. αἱ δέκα
ἐντολαί, decem praecepta
*ἐντολόδοχος, ὁ· procurator, -oris,
ἄ. rei alicujus agenda potestate
instructus negotiorum gestor.
ἐντομα, τὰ· insecta, -orum, οὐ.
ἐντομή, ἢ· incisio, -onis, θ. inci-
sura -ae, θ. incisus, -us, ἄ.
ἐντομίας, ὁ· spado, -onis, θ.
ἐντομος, ὄν· incisus, a; um. τὸ ἐν-
τομον, insectum, -i, οὐ.
ἐντονος, ὄν· intentus, a, um; ve-
hemens, -ntis.
ἐντόνως· intente; vehementer.
ἐντόπιος, ὄν· indigena, -ae, ἄ.

ἐντορνέω· torno rado.
ἐντορνός, ὄν· tornatus, a, um.
ἐντός 1) intus: ἐντός τινας, intus
aliquid (aliqua re ἢ alicujus). 2)
intra: ἐντός τῶν Ἀπεννίνων, intra
Apenninum. ἐντός ταξιδύματος, intra
teli jactum. ἐντός εἴκοσιν ἡμερῶν, in-
tra viginti dies.
ἐντοσθε(ν)· intus.
ἐντόσθια, τὰ· intestina, -orum, οὐ.
ἐντραγωδῶ -ω· insolenter ago.
ἐντρανος, ὄν· penetrans, -ntis.
ἐντραπεξίτης, ὁ· parasitus, -i, ἄ.
ἐντρέπω 1) inverto, ἢ verto, -ere,
aliquid (τὰ νῶτα terga). 2) = κατ-
αίχρῳ pudore afficio aliquem οὐκ
ἐντρέπων ὕμῳ γράφω ταῦτα, non haec
scribo ut vos pudore suffundam.
*ἐντρέω. τὸ παθητ. ἐντρέπομαι, 1) =
αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, pudore afficior,
pudore suffundor, verecundor 2)
ἐντρέπομαι τινα, revereor aliquem,
reverentiam adhibeo adversus ali-
quem 3) ἐντρέπομαι τινας (= ἐπιμελοῦ-
μαι τινας), curo aliquid, curam ha-
beo alicujus rei *4) νεοελ. ἐντρέπομαι
τι. me pudet alicujus re. ἐντρέπομαι
ὅτι ἀμαθής εἰμι me inscitia mea pu-
det δὲν ἐντρέπεσαι διὰ ταῦτα. non te
haec pudet. (ἐντρέπου, pudeat te!)
ἐντραπεῖς ἀπῆλθεν, pudefactus abiit.
ἐντρέφω τινα ἢ τί τινα· innutrio
(-ivi, -itum, -ire) aliquem ἢ aliquid
alicui. ἐντρέφομαι τινα, innutrior ἢ
erudior aliqua re ἐντραφεῖς τοῖς παι-
δεύματιν, innutritus, eruditus disci-
plinis.
ἐντρέχεια, ἢ· solertia, -ae, θ.
ἐντρεχής, ἐς, ἐν τινί· solers (-rtis)
in aliqua re.
ἐντρέχω· curro in ἢ inter.
ἐντρεχίς, ἐς, τινί· diligenter versa-
tus in aliqua re; insuetus ἢ assue-
tus (a, um) alicui rei; magnum
usum habens rei alicujus.
ἐντρέβω τί τινα· infrico (-cui, -are)
aliquid alicui μετφ. κόλαρον ἐντρέβω
τινί, alapam incutio alicui καὶ μέσ.
ἐντρέβομαι τινί πληγὰς, verbera infrico
alicui ἐντρέβομαι πολλῷ ψικυθίῳ, mihi
infrico multum cerussae ἐντρέβομαι τὸ
πρόσωπον, fuceo meum vultum tingo.
ἐντριμμα (= ψικυθίον)· fucus, -i, ἄ.
cerussa, -ae, θ.

ἐντριχος, ὄν· erinitus, a, um.
ἐντριψις, ἢ· infricatio, -onis, θ.
ἐντρομος, ὄν· tremens, -ntis; tre-
pidus, a, um; territus, a, um.
*ἐντροπαλός, ἢ, ὄν· (= ἀδύμων)
verecundus, a, um; pudibundus, a,
um.
ἐντροπή, ἢ· 1) = αἰδώς, pudor, -oris,
ἄ. verecundia, -ae, θ. 2) νεοελ. =
αἰσχύνη, δνείδος· ἐντροπήν φέρει, pudor
est. φέρω εἰς τινα ἐντροπήν, dedecus
sum alicui.
*ἐντροπιάζω τινα· pudefacio, -ere,
aliquem; dehonesto -are, aliquem ἢ
aliquid. ἐντροπιάζομαι, pudore
confundor; derideor. ἐντροπιασμέ-
νος, ἢ, ὄν, pudore confusus, a, um;
pudefactus, a, um.
ἐντροπίας (οἶνος) vappa, -ae, θ.
ἐντροφος, ὄν· innutritus, a, um.
ἐντροφάω -ω· deliciis utor. ἐντρο-
φῶ τινί (ἐν τινί), aliqua re luxuriose
me gero: delector re aliqua.
ἐντρούφημα, τό· deliciae, -arum.
ἐντρούφησις, ἢ· luxuria, -ae, θ.
ἐντρούχομαι τινί· molestus sum (ali-
cui)
ἐντρώγω· comedo, -ere.
ἐντυγχάνω τινί· incido in aliquem
ἢ in aliquid; (casu) invenio aliquem
ἢ aliquid; occurro alicui *ἐντεθ α)
περὶ ἀνδρ. compello aliquem; con-
gredior cum aliquo; loquor ἢ collo-
quor cum aliquo; ago cum aliquo
(de re). β) περὶ βιβλ. lego, -ere.
lego librum. δθ. οἱ ἐντυγάνοντες, οἱ
ἐντευξόμενοι, ii, qui librum legunt ἢ
legent; lectores. τοῖς ἐντευξομένοις,
iis, qui hunc librum legent, lectori-
bus hujus libri.
ἐντυλίσσω· involvo, -ere.
ἐντύνω· instruo, -ere.
ἐντυπος, ὄν· impressus, a, um.
ἐντυπόω -ω· 1) imprimo, -ere,
aliquid alicui ἐντυπό ἔχων τῷ τόπῳ.
imprimo vestigium loco. *2) μετφ.
ἐντυπό τι τῇ ψυχῇ, animo ἢ in animo
aliquid imprimo. ἐντυποῦται τι τῇ
ψυχῇ, aliquid in animo imprimitur.
ἐντυπωμένον ἐστὶ τῇ ψυχῇ, innatum
et in animo quasi insculptum est
ἐντύπωμα, τό· impressum, -i, οὐ.
impressio, -onis, θ.
ἐντύπωσις, ἢ· impressio, -onis, θ.

*μετφ. ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν ἐνεποιήσε
τοῖς ἀκροαταῖς ὁ λόγος, aculeum in
audientium animis oratio reliquit,
acriter animos percussit. ἐμποῖω τινί
καλὴν ἐντύπωσιν, suaviter afficio ali-
quem. delecto aliquem. ταῦτα μικρὰν
ἐμποιοῦσι μοι ἐντύπωσιν, haec modice
me tangunt. ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ ἢ ἐντύπω-
σις ἐκείνη ἐτι ἔμμεναι, haeret illud
adhuc in animo meo
ἐντυρρανέομαι -οῦμαι· tyranno
subjectus sum Cic Att. 2, 14, 1.
ἐντυχία, ἢ· colloquium, -ii, οὐ.
Ἐνυάλιον, τό· templum Martis.
Ἐνυάλιος 1) οὐσ. = Enyalios,
Mars τῷ Ἐνυαλίῳ ἡλλάξαν, cla-
morem bellicum in Enyalis honorem
sustulerunt Παρὰ τοῖς Ῥωμ. = Qui-
rinus, -i, ἄ. ὁ Ἐνυάλιος λόφος, collis
Quirinalis. 2) ἐπιθ. bellicosus, a, um.
ὁ ἐνυάλιος παῖδαν, cantus bellicus
(proelium inchoantium). τὸ ἐνυάλιον,
clamor bellicus.
ἐνυδρίζω τινί (= προπηλακίζω)· af-
ficio aliquem contumeliā; habeo ali-
quem ludibrio.
ἐνύδρισμα, τό· ludibrium, -i, οὐ.
ἐνυγροθηρευτής· piscator, -oris.
ἐνυγροθηρεῖος in aqua venans.
ἐνυγρος, ὄν· humidus, a, um.
ἐνυδροβίος, ὄν· aquatilis, o. τὰ
ἐνυδροβία, bestiae aquatiles.
ἐνυδρος, ὄν· aquaticus, a, um,
aquatilis, o.
ἐνυλος, ὄν· materia constans.
ἐνυπάχω τινί· insum alicui.
ἐνυπνιάζω καὶ ἐνυπνιάζομαι (= ἐν
ὑπνῷ ἰδεῖν) somnio, -are
ἐνυπνιαστής, ὁ· somniator, -oris.
ἐνύπνιον, τό· somnium, -i, οὐ.
ἐνύπνιον ἰδεῖν, somnium videre
ἐνύπνιος, ἐνυπνός, ὄν· somnialis, o.
ἐνυπνόω -ω· dormio in-
ἐνυπόγραφος, ὄν· subscriptionem
habens, subscriptus, a, um.
ἐνυπογράφω· subscribo, -ere.
ἐνυποθήκος, ὄν· pro quo pignus
capitur; pignorat, a, um.
ἐνυπόκειμαι· subiaceo in-
ἐνυπόστατος, ὄν· subsistentiam ha-
bens.
ἐνυπότακτος, ὄν· obediens, -ntis.
ἐνυφαίνω τί τινα· intexo (-xui,
-xtum, -ere) aliquid alicui.

ἐνυφαντός, ἡ, ὄν. intextus, a, um.
ἐνύφασμα· quod intextum est.
ἐνυφίστημι (= ἐντίθημι): insero,
-ere. μέσ. (= ἐντός τινος εἶμαι), in-
sum

Ἐννώ, ἡ· Bellona, -ae, θ.
ἐνῶ ἢ ἐν ᾧ 1) dum: ἐν ᾧ ταῦτα
ἐγίνετο, dum haec gerebantur. *2)
cum ἢ quum (μεθ' ὑποτακτ.): 'Ο Ἀ-
γησίλαος ἐνῶ ἐξ Αἰγύπτου ἐπέστρεψεν,
Agésilas cum ex Aegypto reverti-
retur. ἐνῶ ἐγίνωσκε, quum sciret.
ἐνωθέω - ᾧ· compello in-
ἐνωμόταρχης καὶ ἐνωμόταρχος, ὁ
praefectus agminis militum jurato-
rum
ἐνωμοτία, ἡ· agmen militum jura-
torum.

ἐνώμοτος· 1) juratus; juramento
obstrictus 2) conjuratus.
ἐνώπιον τινος· coram aliquo. ἐνώ-
πιον μαρτύρων, coram testibus. ἐνώ-
πιον πάντων, in coram omnium.

ἐνωρος, ὄν· tempestivus, a, um
ἐνωσις, ἡ· unio, onis, θ. adunatio,
-onis, θ. conjunctio, -onis, θ.
ἐνώτια, τά· inares, -ium, θ.
ἐνωτίζομαι· auribus percipio
ἐνωτικός, ἡ, ὄν· vim uniendi ha-
bens; unitivus, a, um

ἐνωχρος, ὄν· pallidus, a, um.
1. ἐξ· προῦθ· ex (μετ' ἀπαρ.): ἐξ
ἐκείνου γεγονώς, ex illo natus. 'Ιδὲ ἐκ.
2. ἐξ, οἱ, αἱ, τά· sex. ἀνὰ ἐξ, κατὰ
ἐξ, seni, ae, a. οἱ ἐξ ἄνδρες (ἀρχή),
sevir. εἰς τῶν ἐξ ἄνδρων, sevir. -iri
ἢ τῶν ἐξ ἄνδρων τιμή, seviratus. οἱ
ἐξ πρῶτοι (ἀρχοντες), sexiprimi.

ἐξαγγελεύς, ὁ· nuntius, -i, ἀ.
ἐξαγγελία ἢ νuntiatio, -onis, θ.
ἐξαγγέλλω τί τινι· enuntio, -are
aliquid alicui.

ἐξάγγελος, ὁ· enuntiator; nuntius.
ἐξαγγελτικός, ἡ, ὄν· nuntians, -ntis.
ἐξαγγίζω· effundo e vase.
ἐξάγιον, τό 1) exagium, -i, οὐ. 2)
sextula, -ae, θ.

ἐξάγιος, ὄν· execrandus ἢ ne-
fandus a um; impurus, a um.
ἐξαγκωνίζω 1) cubito extrudo
aliquem. 2) vincio manus alicujus
post tergum.

ἐξαγοράζω· redimo (-emi, -em-
ptum -ere) aliquem ἢ aliquid.

*ἐξαγοράσιμος· redimendus, a um.
ἐξαγόρευσις ἢ· indicatio rei ar-
canae ἢ silendae.

ἐξαγορεύω τι· effutio aliquid.
ἐξαγριαίνω, ἐξαγριόω - ᾧ· effero,
-are aliquem ἢ aliquid; exaspero,
-are aliquem; ἐξαγριοῦμαι· effera-
sco, -ere, me effero. ἐξαγριασθεῖς, ἐξη-
γριωμένος, efferatus, a, um.

ἐξαγρίωσις, ἡ· exasperatio, -onis,
θ. efferatio, -onis, θ.

ἐξάγω 1) educo (-xi, -ctum, -ere),
aliquem ἢ aliquid ἐξάγω τῆς φυλακῆς
τινα, educo aliquem e custodia. ἐξάγω
φρουρὰν ἐκ τῆς πόλεως, praesidium ex
oppido educo ἐξάγω τὸν στρατὸν ἢ
ἀπ· ἐξάγω· educo exercitum ἢ ἀπλ.
educō. ἐξάγω ἐμυτὸν τοῦ βίου, ἐκ τοῦ
ζῆν (= αὐτοκτονῶ), educo me ipsum,
mihi ipso mortem conscisco. 2) ἐξά-
γω τινα ἐπὶ τι, εἰς τι (= παρορμῶ),
induco, impello aliquem in aliquid,
excito aliquem ad aliquid. ἐντεῦθ.

ἐξάγομαι (μάστιγ· δὲ ὁ ἄδρ. ἐξήχθη)·
μετ' ἀπαρμμ· impellor (impulsus sum)
ad aliquid faciendum 3) ἐξάγω τι,
α) = ἐκπορίζω τι, exparto, -are, ali-
quid (μάστ. ἐμπορεύματα, merces). 5)
= ἐκβάλλω τι, expello, -ere, aliquid;
extraho, -ere, aliquid ἐξάγω ὕδωρ,
extraho aquam, *ἐξάγω τὸν ὀδόντα,
dentem extraho. *ἐξάγω τὴν μάχαιραν,
evagino, -are.

ἐξαγωγεύς, ὁ· 1) deductor, -oris,
ἀ 2) exportator, -oris, ἀ.
ἐξαγωγή, ἡ· 1) eductio, -onis. θ. 2)
exportatio, -onis (σίτου frumenti).
3) εξαγωγή (ἐκ τοῦ βίου), mora consi-
cita *4) εξαγωγή ὀδόντος, extractio
dentis.

ἐξαγωγήμος, ὄν· qui (quae, quod)
exportatur. τὰ εξαγωγήμα, merces,
quae exportantur.

ἐξαγωγίς, ἡ· cloaca sordes educens.
ἐξαγωνίζομαι· certo (de aliqua re).
ἐξαγωνίζω· sexangulum facio.
ἐξαγωνίος ἢ ἐξάγωνος, ὄν· sexan-
gulus, a, um; hexagonus, a, um. τὸ
ἐξάγωνον, sexangulum, i, ἀ.

ἐξαδάντυλος· sex digitos habens.
ἐξάδελφος, ὁ· α) ὁ ἐκ πατρός, pa-
truelis, -is, ἀ. patruelis frater. 6)
ὁ ἐκ μητρός, consobrinus -i, ἀ. πληθ.

patruelis.

ἐξάδελφος καὶ ἐξαδέλφη, ἡ· 1) ἡ
ἐκ πατρός, patruelis, -is, θ. patru-
elis soror. 2) ἡ ἐκ μητρός, conso-
brina, -ae.

ἐξάδραχμος, ὄν· sex drachmarum
ἐξαδυνατέω - ᾧ· debilior fio.
ἐξάδω· 1) excanto, -are. 2) occino,
-ere. 3) decanto, -are.

ἐξάδεδρος· sex latera habens.
ἐξασρόω - ᾧ· in aërem converto.
ἐξασροῦμαι· in aërem converto; in
aërem abeo.

ἐξαέτης ἢ εξαετής, ἐς· sexennis,
θ. sex annorum
ἐξαετία, ἡ· sexennium, -i, οὐ.
ἐξαήμερος, ὄν· sex dies durans.
ἐξαθροοῖζομαι· congrego, -are.
ἐξαθυμέω - ᾧ· deficio animo.

ἐξαιμάσσω· valde cruento (τὸν ἵπ-
πον equum). μεταφ. ἐξαιμάσσω τὰς λύ-
πας, refrico dolorem.

ἐξαιματόω - ᾧ· in sanguinem verto.
ἐξαιρέσιμος, ὄν· exemptilis, e.

ἐξαιρέσις, ἡ· 1) exemptio, -onis
θ. 2) exceptio, -onis, θ. ἀνευ ἐξαιρέ-
σεως, sine exceptione; sine disci-
mine πάντες ἀνευ ἐξαιρέσεως, ad unum
omnes, ad omnes unum *3) ἐξαιρέσις
δικαστοῦ, μάρτυρος, iudicis, testis re-
jection, improbatio, repudiatio. ποιεῖ
ἐξαιρέσιν τοῦ κανόνος, a consuetudine
vulgari discedit.

*ἐξαιρέτα· mirum in modum; op-
time.

ἐξαιρέτιος, α, ὄν· eximendus, a,
um; ejciendus, a, um.

ἐξαιρετικός, ἡ, ὄν· 1) eximendi
vim habens. *2) = ἐξαιρέτος, eximius
ἢ praecipuus, a, um.

*ἐξαιρετικῶς· proprie; praecipue.
ἐξαιρέτος, ὄν· exemptus, a, um
ἐντεῦθ· = eximius. α, um; praeci-
puus, a, um; electus, a, um.

ἐξαιρέτος, ἡ, ὄν· eximendus, a, um
*ἐξαιρέτως· eximie; praecipue.
praesertim.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξάδελφος καὶ ἐξαδέλφη, ἡ· 1) ἡ
ἐκ πατρός, patruelis, -is, θ. patru-
elis soror. 2) ἡ ἐκ μητρός, conso-
brina, -ae.

ἐξάδραχμος, ὄν· sex drachmarum
ἐξαδυνατέω - ᾧ· debilior fio.

ἐξάδω· 1) excanto, -are. 2) occino,
-ere. 3) decanto, -are.

ἐξάδεδρος· sex latera habens.
ἐξασρόω - ᾧ· in aërem converto.

ἐξασροῦμαι· in aërem converto; in
aërem abeo.

ἐξαέτης ἢ εξαετής, ἐς· sexennis,
θ. sex annorum

ἐξαετία, ἡ· sexennium, -i, οὐ.
ἐξαήμερος, ὄν· sex dies durans.

ἐξαθροοῖζομαι· congrego, -are.
ἐξαθυμέω - ᾧ· deficio animo.

ἐξαιμάσσω· valde cruento (τὸν ἵπ-
πον equum). μεταφ. ἐξαιμάσσω τὰς λύ-
πας, refrico dolorem.

ἐξαιματόω - ᾧ· in sanguinem verto.
ἐξαιρέσιμος, ὄν· exemptilis, e.

ἐξαιρέσις, ἡ· 1) exemptio, -onis
θ. 2) exceptio, -onis, θ. ἀνευ ἐξαιρέ-
σεως, sine exceptione; sine disci-
mine πάντες ἀνευ ἐξαιρέσεως, ad unum
omnes, ad omnes unum *3) ἐξαιρέσις
δικαστοῦ, μάρτυρος, iudicis, testis re-
jection, improbatio, repudiatio. ποιεῖ
ἐξαιρέσιν τοῦ κανόνος, a consuetudine
vulgari discedit.

*ἐξαιρέτα· mirum in modum; op-
time.

ἐξαιρέτιος, α, ὄν· eximendus, a,
um; ejciendus, a, um.

ἐξαιρετικός, ἡ, ὄν· 1) eximendi
vim habens. *2) = ἐξαιρέτος, eximius
ἢ praecipuus, a, um.

*ἐξαιρετικῶς· proprie; praecipue.
ἐξαιρέτος, ὄν· exemptus, a, um
ἐντεῦθ· = eximius. α, um; praeci-
puus, a, um; electus, a, um.

ἐξαιρέτος, ἡ, ὄν· eximendus, a, um
*ἐξαιρέτως· eximie; praecipue.
praesertim.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum vulnere). 5) ex-
traho, -ere. ἐξαιρούμαι τὴν πόλιν τῶν
κινδύνων, extraho urbem periculis.

ἐξαιρέω - ᾧ καὶ ἐξαιρέομαι - οὔμαι·
τι· 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, em-
ptum, -ere) aliquid (δένδρον arbo-
rem, ὀδόντα dentem). 2) = ἐξελκω, ἐκ·
excipio, -ere, aliquid (τὸ βέλος ἐκ
τοῦ τραύματος, telum

ἐξάσεις, ἡ· sanatio, -onis, θ.
 ἐξακεστήριος, ον· sanans, -ntis.
 παρὶ θυσιᾶς (= ἐξιλαστήριος), expia-
 torius, a, um.
 ἐξάκεις· sexies.
 ἐξακισμύριοι· sexagies mille.
 ἐξακισχίλιοι, αι, α· sexies mille.
 ἐξακισχιλιοστός, ἡ, ὄν· sexies mil-
 lesimus, a, um.
 ἐξακολουθέω -ῶ· 1) ἔξακολ. τι,
 sequor aliquem. *2) νεοσλ. ἔξακολ. τι
 continuo, -are, aliquid. οὐδ. pergo
 (μετ' ἀπαρεμφ.). ἔξακολουθεῖ σιωπῶν,
 silere pergit. ἡ βρογχὴ ἔξακολουθεῖ, im-
 ber est assiduus, non desinit.
 *ἐξακολουθήσεις, ἡ· 1) continuatio,
 -onis, θ. 2) series, -ei, θ.
 *ἐξακολουθητικῶς· continenter; as-
 sidue; sine intermissione.
 ἐξακοντίζω jaculor. -ari. καὶ ἐν
 γεν. telum ejicio ἢ emitto ἐξακοντίζω
 λόγους, eloquor, proloquor, -i.
 ἐξακόντισις, ἡ jaculatio, -onis, θ.
 ἐξακόντισμα, τό· quicquid emis-
 sum est.
 ἐξακοντισμός, δ· jaculatus, -us; ἄ.
 jactus (sanguinis).
 ἐξακοσιάνεις· sexcenties
 ἐξακόσιοι, αι, α· sexcenti, ae, a.
 ἀνὰ ἐξακοσίους, sexcenti, ae, a. ἐξ ἐξα-
 κοσίων συγκείμενος, sexcenarius, a,
 um.
 ἐξακοσιοστός, ἡ, ὄν· sexcentesi-
 mus, a, um.
 ἐξάκουστος (λόγος, βοή)· qui/quae
 facile exaudiri potest; exaudibilis,
 e. ἐπὶ προσ. celebr.
 *ἐξακουστός (ἐξακουσμένος), η, ον·
 celebr., bris, bre; illustris, e; clarus,
 a, um.
 ἐξακούω τινός· exaudio aliquid
 ἐξακριβόω -ῶ· 1) diligenter ela-
 bo. (facio) aliquid. 2) perquiro ali-
 quid; inquirō aliquid. rem claram
 et manifestam facio. *ἐξηκριβωμένος,
 η, ον, perquisitus, a, um.
 *ἐξηκριβώσις· perquisitio.
 *ἐξακριβώσις, ἡ· inquisitio, -onis,
 θ. perquisitio, -onis, θ.; indagatio,
 -onis, θ.
 ἐξακτέος, α, ον· educendus, a, um.
 ἐξάκυκλος, ον· sex rotas habens.
 ἐξαλειπτέον· delendum (est).

ἐξαλείφω· 1) = ἀλείφω, χρίω, ungo,
 -ere; illino, -ere, aliquid. 2) συνήθ.
 = ἐξαλείφω, deleo, -ere; oblittero,
 -are, aliquid (τὰ γράμματα litteras).
 ἐξαλείφω (= κατασκάπτω) πόλιν, ur-
 bem deleo. ἐξαλείφω (= ἀκυρῶ) νό-
 μους, deleo leges. ὁ ἐξαλείφων, obli-
 terator, -oris, ἄ. ἐξηλυμένος, η, ον,
 deletus, a, um, delectus, a, um.
 ἐξάλειψις, ἡ· deletus, -us, ἄ. obli-
 teratio, -onis, θ. litura, -ae, θ.
 ἐξάλιτρος ον· sex librarum.
 ἐξάλλαγή, ἐξάλλαξις, ἡ· immuta-
 tio, -onis, θ. alternatio, -onis, θ.
 ἐξάλλάσσω καὶ ἐξάλλάττω 1) im-
 muto, -are; permuto, -are, aliquid.
 2) ἐξάλλάττωμαι, mutor, permutor.
 καὶ ἐξηλλαγμένος, η, ον, mutatus,
 a, um; alienus, a, um; diversus, a,
 um. 2, ἀμει. decedo, -ere; abeo,
 -ire
 ἐξάλλοιόω -ῶ· prorsus muto.
 ἐξάλλομαι· prosilio: exilio, -ire.
 ἐξάλλος, ον· ab aliis diversus. ἡθ.
 1) inusitatus, a, um 2) egregius,
 a, um. *3) ἐξάλλος· ex χαρᾷ ἐγενετο,
 gaudio elatus est.
 ἐξάλλως· mirum in modum.
 ἐξάλλοτριόω -ῶ ab alieno, -are.
 *ἐξάλμυρίζω salem eximo.
 ἐξάλος, ον· 1) mari exemptus, a,
 um 2) (ἀντιθ. ὕραλος), e mari exs-
 tans
 ἐξάλσις, ἡ· saltus, -us, ἄ.
 ἐξαμαρτάνω 1) pecco -are; erro,
 -are 2) ἔξαμ τι (ἀντιθ. κατορθῶ τι),
 non adsequor, non adipiscor aliquid.
 3) ἔξαμ ἐν τινι (= ψεύδομαι τινος),
 erro in aliqua re. 4) ἔξαμ. εἰς τινα
 (= ἀδικῶ τινα), injuria afficio ali-
 quem. 5) ἔξαμ. εἰς τι, περὶ τι, pecco
 in aliquid. 6) ἔξαμ. περὶ τινα, pecco
 in aliquem.
 ἐξαμαρτία, ἡ· frustratio, -onis, θ.
 ἐξαμαυρόω -ῶ· penitus obscuro.
 ἐξαμαυρώσις, ἡ· plena obscuratio.
 ἐξαμάω -ῶ καὶ ἐξαμάομαι -ῶμαι·
 demeto, -ere. μετφ. exscindo, -ere,
 aliquid
 ἐξαμβλόω -ῶ· abortio, -ire; ejicio
 fetum μετφ. ἡ ἰσχὺς ἐξαμβλούται,
 robur evanescit.
 ἐξαμβλύω· penitus hebeto.
 ἐξάμβλωμα, τό· abortus, -us, ἄ.

ἐξάμβλωσις, ἡ· abortio, -onis, θ.
 ἐξαμείδω· immuto, -are. ἐξαμείδω
 Μακεδονίαν, transeo Macedoniam.
 ἐξάμειψις, ἡ· immutatio, -onis, θ.
 ἐξαμέλω· emulgeo, -ere.
 ἐξαμελέω -ῶ· prorsus neglego.
 ἐξάμετρος, ον· hexameter ἢ hexa-
 metrus, a, um. ὁ ἐξάμετρος (στίχος),
 hemameter, ἄ. (ὅπον. versus).
 ἐξαμηνία, ἡ· semestre tempus.
 ἐξαμηνιάτος, α, ον καὶ ἐξάμηνος,
 ον· semestris, e. ὁ ἐξάμηνος (χρόνος),
 semestre spatium. τὸ ἐξάμηνον, se-
 mestre.
 ἐξάμνονος, δ, ἡ· sex minarum.
 ἐξαμόνομαι· propulso, -are.
 ἐξαμυστίζω· uno spiritu epoto.
 ἐξαμυστερίζω· in dubio pono.
 ἐξαναγεννάομαι -ῶμαι· enascor, -i.
 ἐξαναγινώσκω· perlego, ere.
 ἐξαναγκάζω 1) ἐξ τινὰ ποιῆν τι
 cogo aliquem ut faciat aliquid (τοὺς
 ἐν τῇ πόλει παραδοῦναι τὴν πόλιν, op-
 pidanos ut urbem dedant). 2) ἐξ.
 τὴν ἀρχίαν πληγᾶς, desidiam verbe-
 ribus expello. 3) ἐξ. τὸ ἀληθές, verum
 exprimo. 4) ἐξ. τάλαντα παρὰ τινος,
 extorqueo talanta ab aliquo. 5) ἐξανα-
 γκάζομαι ὑπὸ τινος, cogor, urgeor ali-
 qua re (ὑπὸ τοῦ λόγου oratione, ὑπὸ
 τοῦ χειμῶνος hieme).
 *ἐξαναγκασμός, δ· coactus, ns, ἄ.
 ἐξανάγω· educo, -ere. ἐξανάγομαι,
 in altum vela do, solvo, -ere; naves
 (ex) portu educo.
 ἐξαναδύομαι· emergo, -ere. ἐξα-
 ναδύομαι μάχης, e proelio effugio.
 ἐξαναζέω· ebullio, -ire.
 ἐξανακρούω· retraho, -ere.
 ἐξανακτιζώ· reaedifico, -are.
 ἐξαναλίσκω καὶ ἐξαναλόω -ῶ·
 absumo ἢ consumo (-mpsi), -ere;
 ἐντεῦθ. = ἐξαντλώ, exhaurio, -ire.
 ἐξανάλωσις, ἡ· absumptio, -ionis, θ.
 ἐξαναπληρόω -ῶ· repleo, -ere.
 ἐξαναπειθώ· prorsus persuadeo.
 ἐξαναπνέω· respiro, -are.
 ἐξανάπτω 1) = ἀναρτῶ, suspendo,
 -ere. 2) = πάλιν ἀνάπτω, rursum ac-
 cendo, ere.
 ἐξαναπαίζω· abripio, -ere.
 ἐξαναπαίτω· effodio, -ere.
 ἐξανασπῶ -ῶ· evello, -ere.
 ἐξανάστασις, ἡ· 1) expulsio ex

sede; migratio e sede. 2) + reditus
 in vitam.
 ἐξαναστρέφω· evertō, -ere.
 ἐξανατέλλω· exoriri facio.
 ἐξαναφέρω 1) = ἀνω φέρω, sursum
 fero. 2) ἀμει. = ἀναλαμβάνω, recreo,
 -are. *3) (ἐ)ξαναφέρω, rursum fero.
 ἐξανδραποδίζω καὶ ἐξανδραποδί-
 ζομαι 1) ἐξανδρ. τινά, in servitutem
 adsero (redigo, abduco, abstraho)
 aliquem. 2) ἐξανδρ. Ἀθήνας, πόλιν,
 in meam potestatem redigo (subigo)
 Athenas, oppidum. 3) παθῆν. alicu-
 jus imperio me subjicio.
 ἐξανδραποδισίς, ἡ, ἐξανδραποδι-
 σμός, δ· abreptio in servitutem;
 servitium, -i, οὐ.
 ἐξανδρόομαι -οῦμαι· vir fio.
 ἐξανεγίρω· valde excito.
 ἐξάνειμι· egredior, -i.
 ἐξανεμίζω· ventilo, -are.
 ἐξανεμόω -ῶ· 1) vento perflo. 2)
 μετφ. ἐξανεμῶ εἰς τι, excito ad ali-
 quid. 3) ἐξανεμοῦμαι, ventis agitor.
 ἐξανερχομαι (γῆς)· ex terra prodeo
 ἐξανευρίσκω· invenio, -ire.
 ἐξανέχω 1) exsto super; emineo,
 -ere. 2) ἐξανέχομαι (= ἀνέχομαι), per-
 fero, tolero.
 ἐξανευριοί, οἱ· consobrinorum filii.
 ἐξανθέω -ῶ· 1) effloresco, -ere. 2)
 = ἀπανθῶ, defloresco, -ere. 3) ἐπὶ
 νόσου. pustulis scateo; papulo, -are.
 ἐξάνθημα, τό· 1) quod effloruit.
 2) ἐπὶ νόσου, papula, -ae, θ. pus-
 tula, -ae, θ.
 ἐξάνθησις, ἡ· efflorescendi actio.
 ἐξανθίζω 1) floribus orno. 2) =
 ἐξανθῶ, papulo, -are.
 ἐξάνθημα, τό· papula, -ae, θ.
 ἐξανθρωπίζω· humanum aliquid
 facio, πτίζω ἐξηθρωπισμένα, cibi ad
 naturam humanam accomodati.
 ἐξάνθρωπος, ον· saevus, a, um.
 ἐξάνημι· emitto, -ere.
 ἐξανίστημι 1) excito, -are, aliqu-
 em ἢ aliquid. ἐξανίστημι θηρίον, exci-
 to feram. 2) surgere cogo, expello,
 ejicio (aliquem). ἐξανίστησαν τοὺς
 Κάρας ἐκ τῆς νήσου, Caras ex insulis
 ejecerunt. 3) ἐξανίστην, ἐξανίστα-
 μαι α) surgo ἢ exsurgo, -ere. ἐξανί-
 σταμαι ἐκ τῆς ἐνδρας, exsurgo ex in-
 sidiiis (exsisto e latebris). ἐξανίσταμαι

ἐκ περιπατον, exsurgo, ut deambula-
rem. ἐξανίσταμαι τῆς κλίνης, e lecto
surgo. ἐξανίστασο πρό τῆς μέθης, ex-
surge priusquam inebrieris. ἐξανίστα-
μαι τῆς ὁδοῦ, de via decedo. ὁ + ὁ
Κύριος; ἐξανίστη, Dominus surrexit.
in vitam rediit. *γ) ἐξεγείρομαι, surgo
(contra aliquem ἢ aliquid); rebello,
-are. ὁ λαός; ἐξανέστη, populus surre-
xit, rebellavit.

ἐξανοίγω aperio, -ire.

ἐξανοιδέω - ὦ intumesco, -ere.

ἐξάνοιξις, ἡ apertio, -onis, θ.

ἐξανορθόω - ὦ rursus erigo.

ἐξαντλέω - ὦ 1) exhaurio (-ai,

-stum, -ire), aliquid (ὕδατα aquas).

ἐξαντλώ πόνους, labores exhaurio.

ἐξαντλώ τὸ ἀργύριον, pecuniam exha-

urio. ἐξαντλώ τὰς δυνάμεις, vires ex-

haurio. *2) μετφ. ἐξαντλώ τὴν ὑπομονήν,

rumpo patientiam. ἐξαντλώ τὸ

θεῖμα, omnia accurate expono; nihil

intactum relinquo; aliquid ab omni

parte considero. ἐξαντλοῦμαι (=

ἐξαντλώ τὰς δυνάμεις), exhaurio vi-

res; conficior; ἐξηντλημένος, η, ον,

exhaustus, fessus, confectus, a, um.

ἐκ τῶν δαπανῶν ἐξηντλημένος, exha-

ustus impensis. ἐκ τοῦ ἀσώτου βίου

ἐξηντλημένος, exsuccus et enectus.

ἐξηντλήθη ἡ ὑπομονὴ ἡμῶν, nostra

patientia rupta est.

*ἐξάντλησις, ἡ exhaustio, -onis, θ.

virium defectio ἢ confectio; summa

lassitudo.

ἐξανύω καὶ ἐξανύτω (= περαινῶ),

perficio, -ere, aliquid.

ἐξαπαλλάσσω καὶ ἐξαπαλλάττω

τινὰ τινος· libero aliquem aliqua re.

ἐξάπαντος· certo, certe; haud

dubie.

ἐξαπατάω - ὦ 1) frustor, -ari,

aliquem. σὲ αὐτὸν ἐξαπατήσεις, te

ipsum frustaberis. 2) decipio (-epi,

-eptum, -ere), aliquem. 3) verba do

alicui. 4) ἐξαπατῶ τινα δόλοις, fallo

aliquem dolis.

ἐξαπάτη (= ἐξαπάτης)· deceptio.

ἐξαπατητικός τινος· fallax, -acis.

ἐξαπέλεκτος ἀρχὴ (ἐν Ῥώμῃ) prae-

toria potestas; praetura, -ae, θ.

ἐξάπηχυσ, ὁ sex cubitorum.

ἐξαπινάτος, α, ον (= ἀπροσδόκητος).

repens, -ntis; repentinus, a, um.

ἐξαπινάτως (= ἐξαπινῆς)· repente.

ἐξαπινῆς (= αἶπνης)· repente.

ἐξαπλάσιος, α, ον, ἐξαπλασίον,

ἐξαπλοῦς· sexies tantum

ἐξάπλεθρος, ον sex iugerum.

ἐξάπλειρος, ον sex latera habens.

ἐξαπλόω - ὦ expando (-ndi, -nsum,

-ere) aliquid; explico, -are; ex-

tendo, -ere, aliquid *ἐξαπλοῦμαι·

α) extendor, -i; expandor, -i. 6) dif-

fundor -i.

ἐξάπλωσις, ἡ expansio, -onis, θ.

explicatio, -onis, θ. propagatio, -onis, θ.

ἐξαποθνήσκω· emorior, -i.

ἐξαπόλλυμι· funditus perdo, ali-

quem. 89. interficio aliquem. ἐξα-

πόλλυμαι, ἐξαπόλωλα, pereor, perii.

ἐξαπορέω - ὦ prorsus haesito.

ἐξαποστέλλω· ablego, -are; emitto,

-ere. ἐξαποστέλλω πλοῖα, mitto naves.

ἐξαποστολή, ἡ ablegatio, -onis, θ.

ἐξάπους, ὁ, ἡ sex pedes habens.

ἐξαπτέρυγος, ον sex alas habens.

τὰ ἐξαπτέρυγα (Σαραπίδα), sexalaria.

ἐξάπτω 1) = προσδέω, annecto

(-exui) -ere; alligo, -ere, (ex aliqua

re). 2) = ἀνάπτω, accendo, -ere,

aliquid. μετφ. ἐξάπτω τινά, accendo

aliquem. ἐξάπτομαι· accendor (-nsus,

sum, -i); excitor (-atus sum, -ari).

ὁ ἀγὼν ἐξήρθη, certamen accensum

est. ἐξημμενος, η, ον, accensus, a, um;

excitatus, a, um.

ἐξάπτωτος, ον sex casus habens.

Ἑξάπυλα, τὰ Hexapylon, -i, οὐ.

ἐξαπωθέω - ὦ τινα· abigo aliquem.

ἐξάπωλος, ον sex pullos habens.

ἐξάραγμα, τό collisio, -onis, θ.

ἐξαράω - ὦ rarefacio, -ere.

ἐξαράωσις; ἡ rerefactio, -onis.

ἐξαράσσω καὶ ἐξαράττω· exturbo,

-are; effringo, -ere.

ἐξαργέω - ὦ 1) ἀμετ. otiosus sum.

2) παθητ. γῆ ἐξαργηθεῖσα, ager in-

cultus.

ἐξαργυρίζω καὶ ἐξαργυρόω - ὦ τι

pecuniā permuto, aliquid; pecuniā

vendo aliquid.

*ἐξαργύρωσις· permutatio pecuniā.

ἐξαρέσκομαι τι gratum et acce-

ptum me reddo (alicui). ἐξαρ. τινὰ

δώροισι donis aliquem concilio (mibi).

ἐξαρθρόω - ὦ luxor, = are. ἐξαρθρῶ

τὸν ὄμρον, ejicio armum.

ἐξάρθρωμα, τό, ἐξάρθρωσις, ἡ

luxatura, -ae, θ. luxus, -us, ἄ.

ἐξαριθμέω - ὦ enumero, -are.

ἐξαριθμῆσις, ἡ enumeratio, -onis.

ἐξαρκέω - ὦ sufficio, (-feci) -ere.

ἐξαρκῶ τινα, πρὸς τι, εἰς τι, sufficio

alicui ἢ ad aliquid. ἡ δυνάμις ἐξαρκεί

τινι, vires alicui sufficiunt. ἡ δυνάμις

ἐξαρκεί πρὸς τὸ ἔργον, vires ad labo-

rem sufficiunt. ἀπρὸς. ἐξαρκεί μοι,

sufficit mihi.

ἐξαρκής (= ἐξαρκῶν)· sufficiens.

ἐξαρκούντως· sufficienter.

ἐξαρμα, τό sublatio, -onis, θ.

ἐξαρνέομαι· οὐμαι· nego, -are; re-

cuso, -are, aliquid.

ἐξάρνησις, ἡ negatio, -onis, θ.

ἐξαρνος, ον qui negat. ἐξαρμός εἰμι,

nego, -are (aliquid).

ἐξαρπάζω· eripio, (-ipui, -ptum,

-ere), aliquid ἢ aliquem.

ἐξαρσις, ἡ elatio, -onis, θ.

ἐξαράω - ὦ suspendo (-udi, -nsum,

-ere), aliquid ex aliqua re. ἐξαράω τὸ

τόξον ἐκ τῶν ὤμων, suspendo arcum

humeris. ἐξαράωμαι, α) pendeo,

-āre; dependeo, -āre. β) κατακλινάω·

τίνος, suspensus ex aliqua re. γ) νε-

οσλ. ἐξαράωμαι ἐκ τινος· παραί ab (ex-

de) aliquo pendeo; alicui abnequius

sum. τοῦτο ἐξαράωται ἐκ τοῦ ἀρκεῖν

σεων, pro tempore agendum est.

ἐξάρτημα, τό adpendix, icis.

ἐξάρτησις, ἡ suspensio, -onis.

ἐξαργίζω perago, ere ἐξηρτισμένος

πρὸς τι, praeparatus ad aliquid. ἐξηρ-

τισμένα πλοῖα, naves oneratae.

ἐξάρτισις adparatus, -navis).

ἐξάρτυσις ἡ instructio, -onis.

ἐξαρτῶ· instruo, -ere aliquid. δὴ

ναίς πᾶσι τοῖς ἀνγκάσις ἐξηρτυμένη,

copiae omnibus rebus instructae.

ἐξάρυσις, ἡ exhaustio, -onis, θ.

ἐξαρώω· exhaurio, -ire.

ἐξαρχῆς (ἐξ ἀρχῆς)· ab initio.

ἐξαρχος· inceptor, -oris. ἐξαρχος

στρασεως, auctor seditionis. ἐξαρχος τε-

ρέων, supremus sacerdotum.

ἐξάρχω· incipio ἢ incepto (facere

aliquid); auctor sum alicujus rei.

1. ἐξάς, ἡ senarius numerus; he-

ras, adis, θ.

2. ἐξάς, ὁ (= δύο οὐγκυαί)· sextans.

ἐξασθενέω - ὦ viribus deficior;

debilitor (-atus sum, -ari). *ἐκ τοῦ

γῆρας ἡ δυνάμις ἐξασθενεί, senectute

debilitantur vires. ἐκ τοῦ τραύματος;

ἐξασθενήσας, debilitatus vulnere. τὸ

γῆρας ἐξασθενεί τὴν ὄρασιν, senectus

oculorum aciem retundit.

*ἐξασθένεισις, ἡ virium defectio

(imminutio, infractio). ἡ ἐξασθένεισις

τῆς ὁράσεως, oculorum infirmitas.

ἐξασκέω - ὦ 1) ἐξασκῶ τινα, exer-

ceo (-cui, -ere); exercito, -are, ali-

quem. ἐξασκοῦμαι, (περὶ τι, πρὸς τι,

εἰς τι), me exerceo ἢ exerceor in

aliqua re. ἐξασκοῦμαι εἰς τὸ λέγειν, me

exerceo in dicendo. ἐξησκημένος, η,

ον, exercitatus, a, um. 2) ἐξασκῶ τι

(τέχνην, ἐπάγγελμα), exerceo, ἡ

profiteor aliquid (artem, professi-

onem).

*ἐξάσκησις, ἡ exercitatio, -onis, θ.

ἐξάσκησις τέχνης, ἐπαγγελματίας, exer-

citio artis, professionis.

ἐξαστιάδιος, ον sex stadiorum.

ἐξαστιχος, ον sex constans versi-

bue hexastichus a um.

ἐξαστράπτω· refulgeo -ere.

ἐξασύλλαβος· sex syllabis constans.

ἐξάστυλος, ον sex eolummas ha-

bens. hexastylus.

ἐξασφαλίζομαι (= ἐξασφαλίζω)

τι tutum reddo aliquid. in tuto col-

loco aliquid. *ἐξασφαλίζομαι (ἐξη-

σφαλισθῆναι), tutum me praesto (ab

aliqua re); in tuto sum; cedo in

tutum τὰ χρήματα ἐξησφαλισθῆναι,

pecunia sunt in tuto.

*ἐξασφάλισις, ἡ securitas, -atis, θ.

ἐξατμίζω· exhaleo, -are; evaporo,

-are, aliquid. ἐξατμίζομαι, evapo-

ror, -ari; in vapores solvor.

*ἐξάτμισις, ἡ exhalatio, -onis, θ.

evaporatio, -onis, θ.

ἐξατμίζω· atticum facio.

ἐξάττω· exsilio, -ire.

ἐξαναίνω· exsiccō, -are.

ἐξαυδάω - ὦ eloquor, -i.

ἐξαυλίζομαι· castra moveo.

ἐξαυθίς, ἐξαυθίς· rursus; iterum.

ἐξαφαιρέω - ὦ aufero, -erre. ἐξα-

φαιρούμαι τινα εἰς ἐλευθερίαν, in liber-

tatem vindico.

ἐξαφανίζω· e conspectu tollo. ἐν-

ταθῶ. = deleo, -ere; extinguo, -ere;

funditus perdo (aliquem ἢ aliquid).

*ἑξαφανίζομαι (ἐξηφανίσθην), e conspectu me tollo; ex oculis evanesco ἢ ἀπλ. evanesco (-nui, -ere).

ἑξαφάνισις, ἡ, ἑξαφανισμός, ὁ deletio, -onis, θ. deletus -us, & in nihilum deductio.

ἑξαφήμι· dimitto, -ere.

ἑξαφίσταμαι· abscedo, -ere.

ἑξαφρίζω· despumo, -are, aliquid spumam eximo, -ere.

ἑξάφρισις, ἡ· despumatio, -onis.

ἑξάχειρ, ὁ, ἡ· sex manus habens.

ἑξαχῆ, ἑξαχῶς· sexies; sex modis, sex partibus.

ἑξαχρεῖω - ὦ· 1) inutilem reddo.

*2) νεοελ. vilem reddo aliquem. ἑξαχρεοῦμαι (ἐξηχρεώθην), evillesco, eviliui, -ere.

ἑξάψαλμος, ὁ· sex psalmi.

ἑξαψις, ἡ· inflammatio, -onis, θ. μεταφ. = ὁ παροξυσμὸς τῆς ψυχῆς, inflammatio animi; amimi ardor, aestus, us, & ira, ae, θ. εἰμι ἐν ἑξαψι, ardeo. ἐν ἑξαψι ὀργῆς ἢ θυμοῦ, ab irato.

ἑξαγγυάω - ὦ· τινὰ· sponsione aliquem libero.

ἑξεγγύησις, ἡ· vadimonium, -i, ὁ.

ἑξεγείρω· 1) exsuscito, -are, aliquem ἢ aliquid 2) excito, -are, aliquem ἢ aliquid ἑξεγείρομαι (ἐξηγέρθην), expergiscor (experrectus sum, -i); exsurgo (-rexi, -e)

ἑξεγερευτικός, ἡ, ὄν· excitabilis, e.

ἑξέγερσις, ἡ· 1) expergefatio, -onis, θ. 2) excitatio, -onis, θ.

ἑξεδραφίζω· funditus evertō.

ἑξέδρα, ἡ· 1) exedra, -ae, θ. *2) suggestus, us, &.

ἑξέδρος, ὄν· a sede absens.

ἑξείδον· prospexi.

ἑξεικάζω· accurate effingo (aliquid). παθητ. similis sum.

ἑξεικονίζω· 1) ex exemplari effingo (aliquid); ad similitudinem rei alicujus aliquid facio. 2) per imaginem exprimo (significo) aliquid, describo aliquid.

*ἑξεικόνισις, ἡ· expressio alicujus rei per imaginem; descriptio, -onis, θ.

ἑξειλέω - ὦ· evolvo, -ere. ἐξελ. βιβλίον = ἀνεκλιτὸν β., evolvo librum. ἐξειλεῖσθαι ἐκ τῶν παγίδων, me ex laqueis explico.

ἑξείμι (ἐξέρχομαι)· exeo (-ii, -itum, -ire); egredior (-essus sum, -i). ἑξείμι (ἐξέρχομαι) ἐκ τοῦ στρατοπέδου, egredior e castris. ἐξίθι, ἐξέλθι, egredere, abi, i.

ἑξείναι· licere· ἰδὲ ἐξέστι.

ἑξείπτον· effatus sum; ennutiavi. ἐξείπειν, eloqui.

ἑξείργασμένος· perfecte.

ἑξείργω (= κωλύω)· cohibeo, -ere (aliquem ab aliquo); excludo, -ere (aliquem aliqua re). ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξείργόμενος, lege exclusus.

ἑξέλαια, ἑξέλαισις, ἡ· expulsio, -onis, θ. discessus, -us, &.

ἑξελώνω· 1) expello (-uli, -ulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἐξελώνω τινὰ τῆς οἰκίας, expello aliquem domo.

ἑξελώνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, expello aliquem patriā. 2) ἀμει. progredior.

-i. ἐντεῦθεν ἐξελώνει, inde progreditur.

*ἑξέλεγξις, ἡ· convictio, -onis, θ. probatio, -onis, θ. censura, -ae, θ.

ἑξέλεγχω· 1) redarguo (-ui, -ūtum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) convinco (-ici, -ere) aliquem. ἐξέλεγχω τινὰ ψευδόμενον, ὅτι ψευδεται, convinco aliquem mendacii. 3) refuto, -are, aliquem. 4) reprehendo, -ere, aliquem. ἐξέλεγχομαι ὑπὸ τινος, redarguor, convicescor ab aliquo.

ἑξελείν· ἰδὲ ἐξαιρέω - ὦ.

ἑξελευθετικός, ὁ· libertinus, -i, & ἡ ἐξελευθετική, libertina, -ae, θ.

ἑξελεύθερος, ὁ· libertus, -i, &.

ἑξελευθερώ - ὦ· libero, -are.

ἑξέλευσις (= ἐξόδος)· exitus, -us, &.

ἑξελιγμός, ὁ, ἐξέλιξις, ἡ· evolutio, -onis, θ. explicatio, -onis, θ.

ἑξελίσσω καὶ ἐξελίττω (= ἀναπτύσσω)· 1) evolvo, (-olvi, -olatum, -ere) aliquid. ἐξελίττω τὴν φάλαγγα, evolvo phalangem μεταφ. ἐξελίττω βιβλίον (= ἀναγιγνώσκω), evolvo librum. ἐξελίττω τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου, evolvo causas belli. 2) explico, -are, aliquid.

ἑξέλκω - ὦ· exulcero, -are.

ἑξέλκυσμός, ὁ· extractio, -onis, θ.

ἑξέλκω καὶ ἐξέλκω· extrahō (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἐξέλκω τινὰ τῆς οἰκίας, extrahō aliquem domo. ἐξέλκω τοῦ σώματος τὸ βέλος, extrahō telum e corpore.

ἑξέλκω τινὰ τῆς οἰκίας, extrahō aliquem domo. ἐξέλκω τοῦ σώματος τὸ βέλος, extrahō telum e corpore.

ἑξέλκω τινὰ τῆς οἰκίας, extrahō aliquem domo. ἐξέλκω τοῦ σώματος τὸ βέλος, extrahō telum e corpore.

ἑξέλκω τινὰ τῆς οἰκίας, extrahō aliquem domo. ἐξέλκω τοῦ σώματος τὸ βέλος, extrahō telum e corpore.

ἑξέλκω τινὰ τῆς οἰκίας, extrahō aliquem domo. ἐξέλκω τοῦ σώματος τὸ βέλος, extrahō telum e corpore.

ἑξέλκω τινὰ τῆς οἰκίας, extrahō aliquem domo. ἐξέλκω τοῦ σώματος τὸ βέλος, extrahō telum e corpore.

ἑξέλκω τινὰ τῆς οἰκίας, extrahō aliquem domo. ἐξέλκω τοῦ σώματος τὸ βέλος, extrahō telum e corpore.

ἐξέλκωσις, ἡ· exulceratio, -onis, θ. ἐξελληνίζω· graecum facio (aliquid); graece verito ἢ reddo aliquid. τὰ λατινιστὶ ἀναγινωσκόμενα ἐξελληνίζω, ea quae lego latine, graece reddo.

ἐξελληνίζομενον, graece versum.

ἑξέμειο - ὦ· evomo (-ui, -itum, -ere), aliquid.

ἑξέμειδο - ὦ· συνθήκας· sancio.

ἑξέμπολάω - ὦ· vendo, -ere.

*ἑξεναντίας· contra.

ἑξέννυμι· exuo, -ere.

ἑξεντερίζω· exentero, -are, aliquid. eviscero, -are, aliquid.

ἑξεπάρδω· excanto, -are.

ἑξεπαίρω· extollo, -ere.

ἑξεπίσταμαι· probe novi. ἐξεπιστάμενος τὸν λόγον = memoriā tenens.

ἑξεπίτηδες· consulto; de industria; consilio.

ἑξέρασμα, τό· vomitus, us, &.

ἑξερᾶω - ὦ (ἐερᾶω)· vomo, -ere. ἐντεῦθεν = effundo, -ere; ejicio, -ere, aliquid.

ἑξεργάζομαι· 1) = καταπράττω, ἀποτελώ, absolvo, ere; perficio, -ere, aliquid; efficio, -ere, aliquid. 2) ἐξεργ. ἀγρόν, agrum colo. 3) ἐξεργ. λόγον, elaboro orationem.

ἑξεργασία, ἡ· elaboratio, -onis, θ.

ἑξεργαστικός· efficax in agendo.

ἑξερθερίζω· irrito, -are; lacesso, -ere, aliquem ἢ aliquid.

ἑξερύγμα, τό· ructu ejectum.

ἑξερύγω· eructo, -are. ἐξερύγεται φλόγας, flammās eructat. ὁ ποταμὸς ἐξερύγεται εἰς τὸ πέλαγος, flumen se in mare effundit.

ἑξερυνάω - ὦ· pervestigo (investigo) - are, aliquid; perscrutor, -ari; explorō, -are, aliquid.

ἑξερυνήσις, ἡ· perscrutatio, -onis, θ. investigatio, exploratio, -onis, θ.

ἑξερυνητής, ὁ· perscrutator, -oris, & investigator, explorator, -oris, &.

ἑξερυνητικός, ἡ, ὄν· ad investigandum acutus ἢ aptus.

ἑξέρυξις, ἡ· eructatio, -onis, θ.

ἑξερημόω - ὦ· desolo, -are; devasto, -are. ἑξερημοῦμαι, devastor, -ari. ἐξερημοθεῖς, ἐξερημωμένος, desolatus, devastatus, a, um.

ἑξερμηνεύω· interpreto, -ari. ἑξερπύζω καὶ ἐξέρπω· erō pō

(-psi), -ere; proserpo ἢ prorēpo -ere.

ἑξερυθρίω - ὦ· erubescō, -ere.

ἑξερύω (= ἐξέλκω)· extrahō, -ere.

ἑξέρχομαι· 1) exeo, (-ii, -itum, -ire); ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας, exeo domo ἢ foras ἐξέρχ. ἐκ τοῦ θαλάμου, exeo de cubiculo. ἐξέρχομαι ἐπὶ μάχην, exeo ad pugnam. 2) ἐπὶ χρόνον = λήγω ὁ ἐνιαυτὸς ἐξέρχεται, annus exit. 3) egredior (-essus sum, -i); ἐξέρχ. τῆς πόλεως, τῆς οἰκίας, egredior ex oppido domo. ἐξῆλθεν, egressus est ἐξελθὼς egredere, abi, i. 4) δρομαῖος ἐξῆλθε τῆς οἰκίας, foras excurrit.

ἑξερωτάω - ὦ· interrogo, -are.

ἑξεσθίω· exedo, -ere.

ἑξέσις (γυναικός)· dimissio, -onis, θ.

ἑξέστι· 1) ἐξέστι μοι ποιεῖν τι, in mea potestate est ut aliquid faciam. ἐλευθεριώτερον βιώναι ἐξῆν αὐτῷ, liberius vivendi fuit ei potestas. 2) licet (-uit, -ere). ἐξέστι σοι ταῦτα ποιεῖν, ea facere tibi licet. ἐμοὶ ἐξῆν ἀπράγμων εἶναι, mihi licuit esse otioso. ἐξέστι σοι παίζειν, licet (ut) ludas. ἐξόν, quum liceat, quum sit in nostrā potestate situm.

ἑξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνᾶω τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινὰ, interrogo aliquem, inquirō in aliquem. 4) ἐξεκρίβω τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recensēo (lustrō) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινὰ, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio. 9) ἐξετάζομαι α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari. ἐξετάσθην, examinatus sum; probatus sum.

ἑξέτασις, ἡ· 1) examen, -inis, ὁ. examinatio, -onis, θ. μετ' ἐξέτασις, examine. 2) ἐξέτασις (= ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio (exercitus). 3) ἐξέτασις μαρτύρων, testimonium.

ἑξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνᾶω τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινὰ, interrogo aliquem, inquirō in aliquem. 4) ἐξεκρίβω τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recensēo (lustrō) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινὰ, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio. 9) ἐξετάζομαι α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari. ἐξετάσθην, examinatus sum; probatus sum.

ἑξέτασις, ἡ· 1) examen, -inis, ὁ. examinatio, -onis, θ. μετ' ἐξέτασις, examine. 2) ἐξέτασις (= ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio (exercitus). 3) ἐξέτασις μαρτύρων, testimonium.

ἑξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνᾶω τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινὰ, interrogo aliquem, inquirō in aliquem. 4) ἐξεκρίβω τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recensēo (lustrō) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινὰ, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio. 9) ἐξετάζομαι α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari. ἐξετάσθην, examinatus sum; probatus sum.

ἑξέτασις, ἡ· 1) examen, -inis, ὁ. examinatio, -onis, θ. μετ' ἐξέτασις, examine. 2) ἐξέτασις (= ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio (exercitus). 3) ἐξέτασις μαρτύρων, testimonium.

ἑξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνᾶω τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινὰ, interrogo aliquem, inquirō in aliquem. 4) ἐξεκρίβω τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recensēo (lustrō) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινὰ, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio. 9) ἐξετάζομαι α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari. ἐξετάσθην, examinatus sum; probatus sum.

ἑξέτασις, ἡ· 1) examen, -inis, ὁ. examinatio, -onis, θ. μετ' ἐξέτασις, examine. 2) ἐξέτασις (= ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio (exercitus). 3) ἐξέτασις μαρτύρων, testimonium.

ἑξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνᾶω τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινὰ, interrogo aliquem, inquirō in aliquem. 4) ἐξεκρίβω τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recensēo (lustrō) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινὰ, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio. 9) ἐξετάζομαι α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari. ἐξετάσθην, examinatus sum; probatus sum.

ἑξέτασις, ἡ· 1) examen, -inis, ὁ. examinatio, -onis, θ. μετ' ἐξέτασις, examine. 2) ἐξέτασις (= ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio (exercitus). 3) ἐξέτασις μαρτύρων, testimonium.

ἑξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνᾶω τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινὰ, interrogo aliquem, inquirō in aliquem. 4) ἐξεκρίβω τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recensēo (lustrō) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινὰ, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio. 9) ἐξετάζομαι α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari. ἐξετάσθην, examinatus sum; probatus sum.

ἑξέτασις, ἡ· 1) examen, -inis, ὁ. examinatio, -onis, θ. μετ' ἐξέτασις, examine. 2) ἐξέτασις (= ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio (exercitus). 3) ἐξέτασις μαρτύρων, testimonium.

ἑξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνᾶω τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινὰ, interrogo aliquem, inquirō in aliquem. 4) ἐξεκρίβω τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recensēo (lustrō) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινὰ, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio. 9) ἐξετάζομαι α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari. ἐξετάσθην, examinatus sum; probatus sum.

ἑξέτασις, ἡ· 1) examen, -inis, ὁ. examinatio, -onis, θ. μετ' ἐξέτασις, examine. 2) ἐξέτασις (= ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio (exercitus). 3) ἐξέτασις μαρτύρων, testimonium.

ἑξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνᾶω τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινὰ, interrogo aliquem, inquirō in aliquem. 4) ἐξεκρίβω τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recensēo (lustrō) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινὰ, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio. 9) ἐξετάζομαι α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari. ἐξετάσθην, examinatus sum; probatus sum.

ἑξέτασις, ἡ· 1) examen, -inis, ὁ. examinatio, -onis, θ. μετ' ἐξέτασις, examine. 2) ἐξέτασις (= ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio (exercitus). 3) ἐξέτασις μαρτύρων, testimonium.

ἑξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνᾶω τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινὰ, interrogo aliquem, inquirō in aliquem. 4) ἐξεκρίβω τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recensēo (lustrō) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινὰ, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio. 9) ἐξετάζομαι α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari. ἐξετάσθην, examinatus sum; probatus sum.

ἑξέτασις, ἡ· 1) examen, -inis, ὁ. examinatio, -onis, θ. μετ' ἐξέτασις, examine. 2) ἐξέτασις (= ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio (exercitus). 3) ἐξέτασις μαρτύρων, testimonium.

ἑξετάζω· 1) examino, -are, aliquid. 2) = ἐρευνᾶω τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἐξετάζω (= ἀνακρίνω) τινὰ, interrogo aliquem, inquirō in aliquem. 4) ἐξεκρίβω τι, exploro, -are, aliquid. ἐξήτασα, exploratum habeo ἢ mihi exploratum est. 5) ἐξετάζω (= δοκιμάζω τι), tento aliquid. 6) ἐξετάζω τὴν στρατιάν, recensēo (lustrō) exercitum. 7) ἐξετάζω τινὰ πρός τινα, comparo aliquem cum aliquo. *8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινὰ, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio. 9) ἐξετάζομαι α) ἐξετάζομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris. β) ἐξετάζομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ) ἐπὶ μαθητῶν specimen et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari. ἐξετάσθην, examinatus sum; probatus sum.

interrogatio. *4) ἡ ἐρεὰ ἐξέτασις, inquisitio, -onis, θ.

ἐξεταστής, ὁ· examiner, -oris, ἀ inquisitor, -oris, ἀ.

ἐξεταστικός, ἡ, ὄν· ad examinandum pertinens ἢ aptus (a, um); examinatus, a, um.

ἐξέτης, ἐς· sexennis, e.

ἐξευγενίζω· 1) nobilito, -are; excolo, -ere; nobilem facio. 2) ad humanitatem informo, excolo, perpolio.

ἐξευγενίζομαι (ἐξευγενίσθην), ad humaniores cultus adducor (-ductus sum).

ἐξευγενισμός, ὁ· humanitas, -atis, θ. cultus, -us, ἀ. cultus vitae.

ἐξευθύνω· rationes exigo.

ἐξευκρινέω· diligenter considero.

ἐξευλαβέομαι· diligenter caveo.

ἐξευμενίζω· τινά· aliquem propitium facio ἢ reddo. ἐξευμενίζομαι· τινά, aliquem mihi propitium reddo. *ἐξευμενίζομαι, propitius fio.

ἐξευνουχίζω· eunuchum facio.

ἐξεύρεσις, ἡ· inventio, -ionis, θ.

ἐξευρετικός, ἡ, ὄν· sollers ad invenienendum.

ἐξεύρημα, τό· sollerter inventum.

ἐξευρίσκω· 1) invenio, -ire. ὁ ἐξυρίσκων (= ὁ ἐπινοήσας), inventor, -oris, ἀ. ἡ ἐξυρίσκουσα, invetrix, -icis.

2) reperio, -ire, aliquid.

ἐξευτελίζω· in contemptionem adduco (aliquem); contemptissimum et despiciatissimum aliquem facio.

ἐξευτελίζομαι, in contemptionem venio; evilesco, -ere.

ἐξευτελισμός, ὁ· 1) contemptio, -onis, θ. contemptus, us, ἀ. dedecus, -oris, οὐ. 2) ἐπὶ τιμῆς vilitas, -atis, θ.

*ἐξευτελιστικός, ἡ, ὄν· contumeliosus, a, um; probrosus, a, um; turpis, is.

*ἐξευτελιστικῶς· contumeliose; probrose.

ἐξεχής, ἐς· eminens, -ntis.

ἐξέχω· 1) emineo, -ere. σκόπελος ἐξέχει τῆς θαλάσσης, rupes eminet aequore. 2) μετφ. (= διατρέπω): πάντων ἐξέχω, inter omnes emineo. ἐξέχων, emineus, -ntis.

ἐξηγέομαι· οὐμαι· 1) = προπορεύομαι, praeeo, -ire; viam monstro. ἐξηγούμαι· τινι (= ὁπηγορεύω), praeeo aliquid. 2) = ἐκθέτω: ἐξηγούμαι τὴν ἑμὴν

γνώμην, explico meam sententiam

3) = διηγοῦμαι τι, enarro, -are, aliquid. 4) = ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω· interpretor (-atus sum, -ari). οὕτως ἐξηγήθη, ita interpretatum est.

ἐξηγήματα· interpretamentum, -i, οὐ.

ἐξηγήσεις, ἡ· 1) explicatio, narratio -onis, θ. 2) = ἐρμηνεία, interpretatio, -onis, θ.

ἐξηγητής, ὁ· interpretator, -oris, ἀ.

ἐξηγητικός· interpretatorius, a, um.

ἐξηθέω· ὦ (= στραγγίζω)· percōlo.

ἐξηκοντα, οἶ, αἶ, τὰ· sexaginta.

ἀνά (κατὰ) ἐξηκοντα, sexageni, ae, a.

ἐξ ἐξηκοντα συγκείμενος, sexagenarius, a, um.

ἐξηκονταετής, ὁ· sexagenarius, i, ἀ.

ἐξηκονταετία· sexaginta anni.

ἐξηκοντάκις· sexagies.

ἐξηκοντακισχίλιοι· sexagies mille.

ἐξηκονταετής, ὁ· sexagenarius, i, ἀ.

ἐξηκοστός, ἡ, ὄν· sexagesimus, a, um.

ἐξηκριθωμένως· diligentissime.

ἐξήκω (ἐπὶ χρόν.). praeterii.

ἐξηλλαγμένος, ἡ, ὄν· idē ἐξαλλάσσω.

ἐξηλλαγμένος· abhorrente modo.

ἐξηλιμμένος, ἡ, ὄν· idē ἐξαλείφω.

ἐξημαρτημένως· perperam.

*ἐξημερῶναι· Incet, illucet. εὐθὺς ὥς ἐξημερώσαν, primā luce.

*ἐξημερώμα, τό· prima lux; aurora -ae, θ. diluculum, -i, οὐ.

ἐξημερόω· ὦ· mansuefacio (-eci, -atum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἐξημεροῦμαι, mansuefio (-factus sum, -eri); mansuesco, -ere.

ἐξημέρωσις, ἡ· mansuetudo, -inis.

ἐξηνεγμα, ἐξηνεγκον· idē ἐκφέρω.

ἐξηρέης· ναῦς· navis sex ordinum.

ἐξηρικόν (πλοῖον)· = ἐξηρέης.

ἐξῆς· 1) deinceps; 2) deinde. 3) καὶ τὰ ἐξῆς, et cetera. 4) ὁ ἐξῆς, consequens, -ntis. *5) εἰς τὸ ἐξῆς, postea, hac. exinde, in posterum.

ἐξητασμένος· exquisite.

ἐξιδάομαι· persano, -are. μετφ. ἐξ. πείνην, διψαν, depello, expleo famem, sitim.

ἐξιδιάζομαι· mihi vindico.

ἐξιδιασμός, ὁ· vindicatio, -onis.

ἐξιδιόομαι· mihi vindico.

ἐξιδρώ· ὦ· exsudio, -are.

ἐξιδρώσις, ἡ· exsudandi actio.

ἐξίην· emitto, -ere ὁ ποταμός ἐξίησιν εἰς θάλασσαν, flumen in mare effunditur.

ἐξικμάζω· 1) humore emitto, -ere

2) exsiccō, -are.

ἐξικνέομαι· οὐμαι· 1) ἐξικν. εἰς τι, ἐπὶ τι, πρὸς τι, pervenio, attingo aliquid. 2) ἐξικνύμαι· τινος (= ἐπιτογγάνω τινός), conseqnor, adipiscor aliquid.

ἐξικν. τῆς δόξης τινός, aequo gloriam aliquid. 3) οὐδ. ἡ ἐξικν. εἰς τι πρὸς τι (= ἐξαρῶ), sufficio, -ere.

ἐξίλαρόω· ὦ· exhalato, -are. ἐξίλαρόω τὸ μέτωπον, explico frontem.

ἐξιλάσκομαι· τινά· propitium reddo aliquem; placo, -are, aliquem. ὁ ἐξιλασσόμενος· τινά, propitiator, -oris, ἀ.

ἐξίλασμα, τό· placamen, -inis, οὐ.

ἐξίλασμός, ὁ· placatio, -onis, θ.

ἐξίλαστος, ὁ· placatio, -onis, θ.

ἐξίλαστος, α, ον, ἐξίλαστικός, ἡ, ὄν· vim placandi habens; placularis, e. τὰ ἐξίλαστικά, placula irae divinae; placularia.

ἐξίλεω· ὦ· propitio aliquem; aliquem propitium facio. ἐξίλεομαι· τινά, aliquem mihi propitium facio.

ἐξίλεωμα, τό· placamen, -inis, οὐ.

ἐξίλεωσις, ἡ· placatio, -onis, θ.

ἐξίλεωσις, ὁ· placatio, -onis, θ.

ἐξίλεωσις, ὁ· placans, -ntis; placularis, e.

ἐξίππαζομαι, ἐξίππεύω· equo evehor; equo exeo.

ἐξίππος, ον· sex equis junctus.

ἐξίπταμαι· evolo, -are.

ἐξίς, ἡ· 1) ἐξίς ἐπιστήμης, ὅπλων, habere scientiam, arma. 2) = κατὰ τὰς, διά τὰς, constitutio, -onis.

θ. habitus, -us, ἀ. 3) = δεξιότης, ἐμπειρία, usus, -us, ἀ. μεγάλην τῶν πολεμικῶν ἐξιν ἔχει, magnum in re militari usum habet. 4) = συνήθεια, consuetudo, -inis, θ.

ἐξισάζω· adaequo, -are.

ἐξίσως, ἐξίσου· aequaliter; aequo ac; perinde.

ἐξισόω· ὦ· aequo, -are; ἐξισώ τι τινι, aequo aliquid alicui. ἐξισώ τινά τινι, aequo aliquem cum aliquo.

ἐξισοῦμαι· τινι, adaequo aliquem; aequiparo aliquem ἢ aliquid.

ἐξίστημι· de statu ἢ de loco demo-

veo aliquem ἢ aliquid. ἐντεθ. 1) ἐξίστημι· τινά τοῦ φρονεῖν, alicui mentem alieno. ἐξίσταμαι· τοῦ φρονεῖν, mente alienor. ἐξίστη τοῦ φρονεῖν, mente alienatus est ἐξίστηκός, mente alienatus, stupefactus. 2) = μεταβάλλω, διαφθείρω, immuto, -are; corrumpo, -ere, aliquid. ἐξίστημι τὴν ἀρετὴν, τὴν πολιτείαν, immuto (corrumpo) virtutem, civitatem. οὖτος ἐξίστηκός, vinum vapidum. 3) ἐξίσταμαι (ἀόρ. ἐξέστην) = ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι, decedo, (-essi, -ere). ἐξίσταμαι τινι τῆς ὁδοῦ, (de) viā alicui decedo. ἐξίσταμαι τῆς στρατηγίας (= παραιτοῦμαι), provinciam decedo. ἐξίσταμαι τῆς φιλίας, recuso amicitiam. ἐξίσταμαι τῶν μαθημάτων, obliviscor studiorum. ἐξίσταμαι κίνδυνον, effugio periculum.

ἐξιστορέω· ὦ· 1) exquiro, -ere. *2) = ἱστορῶ τι, narro, -are, aliquid.

*ἐξιστορήσις, ἡ· narratio, -onis, θ.

ἐξισχύω· possum; valeo, -ere.

ἐξίσωσις, ἡ· 1) exaequatio, -onis, θ. *2) ἐν τῇ ἀλγείᾳ, aequatio, -onis, θ.

ἐξίτηλος, ον· evanidus, a, um. ἐξίτηλον γλωσσὸν χρῶμα, viriditas evanida ἐξίτηλος γίγνομαι (= ἀφανίζομαι), evanesco, -ere. ἐξίτηλον ποιῶ, deleo aliquid.

ἐξίτηρος· ad discessum pertinens.

ἐξίτητος· exeundum est.

ἐξίχνυσις, ἡ, ἐξίχνιασμός, ὁ· investigator, -oris, ἀ.

ἐξίχνυω, ἐξίχνιάζω· investigo.

*ἐξοδελίζω, ἐξοδελισμός· idē ὁδελίζω, ἐδελισμός.

ἐξογνέω· ὦ· tumidam reddo, tumefacio, aliquid. ἐξογκοῦμαι· 1) tumescō, (-ui, -ere); extumescō, -ere.

ἐξογκωμένος, ἡ, ον, extumidus, a, um. ἐξογκωμένη κοιλία, extuberatus venter. 2) μετφ. = ἐπαίρομαι, alte tumescō.

ἐξόγκωμα, τό, ἐξόγκωσις, ἡ· 1) tumor, -oris, ἀ. tumentia, -ae, θ. 2) extuberatio, -onis, θ.

ἐξοδεύω· ἡ· exitus, us, ἀ.

*2) = ἐξοδίαζω.

ἐξοδίαζω· sumptus ἢ impensas facio; impendo (-di, -nsum, -ere).

ἐξοδίαζω (ἐξοδαύω)· ὅτι καρθαίνω συ-

zestum contero. μὴ ἐξοδίαζε (ἐξόδαζε), nullam impensam fac.

ἐξοδίασις, ἢ, ἐξοδίασμός, δ· ex-actio pecuniarum; impensa, -ae, θ

ἐξοδίαστος· sumptuosus, a, um; profusus, a, um.

ἐξοδικός· ad exitum pertinens.

ἐξόδιον (ὀράματος)· exodium, -i, οὐ. ὁ τὸ ἐξόδιον ἄδων, exodiarus -i, ἀ.

ἐξόδον, τό· 1) impensa, -ae, θ. sumptus, -us, ἀ. ἐξόδον ποιεῖν εἰς τι (Πολύβ. 6, 13), impensas ἢ sumptus facere in re. *2) νεοπλ. τὰ ἐξόδα ἐξισοῦνται

πρὸς τὰ ἐσοδα, convenit ratio expensi et accepti. *3) ἐξοδα ποιεῖ, ingentes impensas facit. *ἀνευ ἐξόδων, sine sumptu.

ἐξόδος, ἡ· 1) exitus, -us, ἀ. 2) = ἐκστρατεία, expeditio, -onis, θ. 3) = ἐσοδος, impetus, -us, ἀ. 4) = λήξις, ἐξοδος τοῦ ἔτους, exitus anni. 5) = μία τῶν Μωσαϊκῶν βιβλίων, exodus, -i, θ.

ἐξόζω· oleo; redoleo, -ere.

ἐξοιδάινω, ἐξοιδέω· extubero, -are; extumesco, -ere.

ἐξοιδήσις, ἡ· extuberatio, -onis, θ.

ἐξοικεῖω· familiarem efficio, adsuafacio aliquem aliqua re. ἐξοικεῖσθαι τι, adsuasco (-evi, -ere) aliqua re. ἐξοικεῖσθαι τινα, concilio mihi aliquem, familiarem et amicum mihi reddo aliquem.

ἐξοικέω· emigro, -are.

ἐξοικήσιμος, ὁ· habitabilis e.

ἐξοίκησις, ἡ· emigratio, -onis, θ.

ἐξοικίζω· domo ἢ patria expello.

ἐξοικίζω πόλεις, urbes devasto. ἐξοικίζομαι, emigro, -are.

ἐξοίκισις, ἡ, ἐξοικισμός, δ· e domo ἢ e patria expulsio.

ἐξοικοδομέω· exaedifico, -are.

ἐξοικοδόμησις, ἡ· exaedicatio, θ.

*ἐξοικονομέω· aliquid alicui supposito; alicui stipem (pecuniam) confero.

*ἐξοικονόμησις, ἡ· collatio stipis ἢ pecuniae.

ἐξοίνος, ὁ· vino ebrius.

ἐξοινόω· inebrio aliquem.

ἐξοιστεγλατέω· in furore ago.

ἐξοίσω· μέλ. τοῦ ἐκέρω, efferam.

ἐξοίχομαι· egredior, -i.

ἐξοκέλλω (ἐπὶ νεώς)· in vadum ἢ

ad scopulos allidor, in litus ejicior, in terram deferor. ἡ ναὺς ὑπὸ χειμῶ-

νος ἐξοκέλλει εἰς ἔρημον ἀκτὴν, navis tempestate deferitur in desertum litus μαιφ. ἐξοκέλλω εἰς τι, prolabor in aliquid. ἡ νεολαία ἐξοκέλλει, prolapsa est juvenus. ἐξοκέλλω εἰς τρυφήν, labor. incido in luxuriam.

ἐξολιγώρῃω· negligo, -ere.

ἐξολισθαίνω· elabor (-psus sum, -i, μαιφ. ἐξολισθαίνω εἰς τι, elabor ἢ delabor ἢ prolabor in aliquid.

ἐξολίσθησις, ἡ· lapsus, -us, ἀ.

ἐξολή· extractio, -onis, θ.

ἐξόλλυμι· exstinguo, -ere.

ἐξολόθρευσις, ἡ· internecio, -onis, θ. pernicies, -ei, θ. excidium, -i, οὐ. deletus, -us, ἀ.

ἐξολοθρευτικός, ἡ· internecivus, a, um.

ἐξολοθρευτής, δ· qui internecet; vastator, oris ἀ. exstinctor, oris, ἀ.

ἐξολοθρεύω· 1) interneco, -are; deleo, -ere (τὸ ἔθνος, nationem). 2) exscindo, -ere (τὸν πολέμιον hostem). 3) exstinguo, -ere, aliquem ἢ aliquid. *4) ἐξολοθρεύομαι, funditus pereor; deleor (-letus sum, -i). in perneccionem redigor.

ἐξομαλίζω· 1) complano, -are; depiano, -are. ἔδαρος ἐξομαλίσμενον, terra plana. ὁ ἐξομαλίζων, complanator, -oris, ἀ. *2) μαιφ. explano, -are (aliquid); opus facile efficio.

ἐξομήρευσις· obligatio per obsides.

ἐξομηρεύω· per obsides alicujus fidem obstringo.

ἐξομιλέω· 1) ἐξομ. τινα, consuetudinem habeo cum aliquo. 2) ἐξομ. τινα, sermonibus mihi concilio aliquem.

ἐξομματος· oculis prominentibus

ἐξοματόω· oculatum reddo (aliquem), visum restituo.

ἐξόμνημι (= ἐνὸρκως ἀρνοῦμαι ἢ ἀπορρίπτω) τι· ejuro, (-avi, -atum -are) aliquid. ἐξόμνημι τὴν ἀρχήν, ejuro magistratum. ἐξόμν. προσδεῖαν, ejuro mihi legationem. † ἐξόμνησεν, fidem Christi deserit.

ἐξομοῖω· 1) consimilem efficio; assimilo -are. ἐξομοῖομαι· 1) πρός τινα, consimilis alicui fio ἢ sum

ἐξομοίωσις, ἡ· assimilatio, -onis, θ.

ἐξομολόγημαι· 1) confiteor (-fessus sum -eri) aliquid (τὴν ἀληθειαν veritatem). † 2) mea peccata sacerdoti indico, aperio, patefacio

3) περὶ ἑσέως· ἐξομολογῶ τινα, peccata confitentem (indicantem) audio.

ἐξομολόγησις, ἡ· 1) confessio, -onis, θ. † 2) delictorum (peccatorum) confessio.

† ἐξομολογητής ἱερέως· sacerdos qui confitentes audit, qui peccata confitentibus aures praebet.

ἐξομολογῶ εἰς τι· imprimo (-pre-ss) aliquid alicui.

ἐξομολογῶ· impressio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξομολογῶ· exprobatio, -onis, θ.

ἐξοργίζω πρός τινα, irrito adversus aliquem. ἐξοργίζομαι, valde irritor.

ἐξοργισθῆναι, valde irritatus est.

ἐξορθιάζω· erigo, ere (aliquid). ἀμει. ἐξορθιάζων τῷ αἰδοίῳ, pene erecto.

ἐξορθόω· erigo, -ere (aliquid). ἐντεσθ. α) instauro, -are. β) corrigo, -ere, aliquid.

ἐξορία, ἡ· 1) exsilium, -i οὐ. 2) εἰς ὄρισμ. τόπον, relegatio, -onis, θ.

*3) εἰς ἐκουσίαν ἐξορίαν ἀπῆλθεν, in voluntarium exsilium abiit. ἐπανάγω

τινα ἐκ τῆς ἐξορίας, reduco aliquem de exsilio.

ἐξορίζω· 1) extermino (-are) aliquem; in exsilium ago (ejicio, projicio, pello) aliquem; exsilio afficio aliquem. 2) ἀπὸ ὀρίσμενου τό-

που ἡ εἰς ὄρισμ. τόπον ἐξορίζω τινα, relêgo (-avi) aliquem. 3) μαιφ. ἐξο-

ρίζω ἀγριότητα, ἀπέδειαν, expellere saevitiam, impietatem. 4) ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

ἐξορίζω· exsilio sum.

alicui. ὁ ἐξορυσσόμενος χρυσός, aurum quod effoditur.

ἐξορξέομαι -οῦμαι· exsulto, -are; gestibus aliquem illudo. ἐντεῦθεν. = insulto alicui. μεταφ. ἐξοργ. τὴν ἀλήθειαν, contemno veritatem.

ἐξοσιώω -ω· sanctum reddo

ἐξοστεῖζω τι· exosso aliquid.

ἐξοστρακίζω τινα· aliquem testularum suffragiis e civitate ejicio. Θεμιστοκλῆς ἐξοστρακισθεὶς εἰς Ἄργος οὐκ ἔκλειπεν ἐλπίδα, Themistocles testularum suffragiis e civitate ejectus Argos habitatum concessit. ἐν γέν. = relego aliquem, (ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς coelo).

ἐξοστρακισμός, ὁ· testularum suffragiis (e civitate) ejectio.

ἐξόστωσις· ossis extuberatio.

ἐξότε, ἐξότου (ἐξ ὅτου)· ex quo tempore.

ἐξοτρύνω· exhortor, -ari.

ἐξουθενέω -ω, ἐξουθενόω -ω· ἐξουθενίζω τινα· pro nihilo duco aliquem, in contemptum adduco aliquem; contemptissimum et despicatissimum aliquem facio. ἐξουθενίζομαι, in contemptum venio; evileasco, -ere.

ἐξουθένησις, ἐξουθένισις, ἐξουθένωσις, ἐξουθένωμα, ἐξουθένισμός· contemptio, -onis, ὁ. contemptus, -us, ἡ. dedecus, -oris, οὐ.

ἐξουθενέω -ω τινα· pro nihilo duco aliquem; in contemptum adduco aliquem.

ἐξουθένημα, τό· contemptus, -us, ἡ.

* ἐξουδετερόω -ω (ἐξουδετερόων)· irritum facio (aliquem ἢ aliquid).

ἐξουσία, ἡ· 1) facultas, -atis, ὁ. δίδωμι τινι ἐξουσίαν εἰς τὸ λέγειν, do alicui facultatem ad dicendum 2) potestas, -atis, ὁ. ἐξουσία ἐστὶ μοι ποιεῖν τι, est in potestate meā ut (aliquid) faciam. δίδωμι τινι ἐξουσίαν (τοῦ) λέγειν, (τοῦ) ποιεῖν, do, facio alicui potestatem dicendi, faciendi. 3) imperium, -ii, οὐ. ἐξουσία τῆς Ἀσίας, imperium Asiae. 4) magistratus, -us, ἡ. οἱ ἐν ταῖς ἐξουσίαις, qui in republica plurimum pollent. 5) ἡ ὁπαικὴ ἐξουσία, dignitas consulis 6) ἡ τοῦ θαλάμου ἐξουσία, praefectura cubiculari.

ἐξουσιάζω· potestatem habeo; potestatem in aliquem exerceo; do minor in aliquem ἢ in aliqua re.

ἐξουσιαστής, ὁ· penes quem summa imperii est; dominus, princeps, rex.

* ἐξοφλήσις, ἡ· solutio, -onis, ὁ. pensio, -onis, ὁ. numeratio, -onis, ὁ.

* ἐξοφλέω -ω· aes alienum dissolvo; nomen solvo; nomina expedio.

ἐξοχή, ἡ· 1) eminentia, -ae, ὁ. κατ' ἐξοχήν, per eminentiam; praecipue. 2) = προοχή, prominentia, -ae, ὁ. 3) = ὑπεροχή, praestantia, -ae, ὁ. 3) νησοῦς, rus, ruris, ἡ. praedium, -ii, οὐ. οἰκία ἐν τῇ ἐξοχῇ, villa, -ae, ὁ. μεταβῆθ' εἰς τὴν ἐξοχήν, in praedia sua (in villam suam) se contulit.

ἐξοχος, ὁ· 1) eminens, -ntis; 2) excellens, -ntis; praestans, -ntis. ἀνὴρ ἐξοχος, vir eximius ac praestans.

* ἐξοχότης, ἡ· eminentia, -ae, ὁ. excellentia, -ae, ὁ. praestantia, -ae, ὁ.

ἐξόχως· eminenter; excellenter. ἐξόχως ἀριστος, eminenter optimus. ἐξοχώτατα (= διαφερόντως), praestantissime.

ἐξουβρίζω· 1) insolenter me gero. *2) ἐξουβρίζω τινα, insulto (in) aliquem; contumeliam facio alicui.

ἐξουβρισίς, ἡ· 1) insolentia, -ae, ὁ. *2) contumelia, -ae, ὁ.

* ἐξουβριστικός, ἡ, ὁ· contumeliosus, a um.

ἐξουγιάζω· persano, -are.

ἐξυγρύνω· madefacio, -ere.

ἐξυγρὸς, ὁ· prorsus humidus.

ἐξυδαρόω -ω, ἐξυδατόω -ω· in aquam converto.

ἐξυδάτωσις· conversio in aquam

ἐξυλακτέω -ω· elatro, -are.

ἐξυλίζω (= διυλίζω)· percólo, -are.

ἐξυμνέω -ω· versibus (carmine) persequor ἢ concelebro aliquem ἢ aliquid. fusc et copiose celebro (collaudo) aliquem ἢ aliquid.

* ἐξυμνήσις, ἡ· versibus (carmine) celebratio, -onis, ὁ. collaudio, -onis, ὁ.

ἐξυπηρετέω -ω· servio, -ire; ministro, -are (alicui).

ἐξυπνέω -ω· 1) evigilo -are. 2)

somno excutior; expergiscor (ex-perrectus sum) -sci.

ἐξυπνίζω τινα· ex somno expurgo aliquem; expergefacio aliquem e somno.

* ἐξυπνισμα, τό· expergefactio, -onis.

ἐξυπνος, ὁ· 1) expergefactus, a. um; somno excitus, a. um. *2) = νοήμων, intelligens, -ntis; mente praeditus, a. um.

ἐξυπνιάζω· resupinor, -ari.

ἐξυφαίνω· pertexo, -ere. μεταφ. dolos necto; molior aliquid.

ἐξυψόω -ω· exalto, -are.

* ἐξύψωσις, ἡ· exaltatio, -onis, ὁ.

ἐξω· 1) ἐκ κινήσεως. foras. ἐξέλθε ἐξω, egredere foras, exi ἢ i foras. ἐξέλθε ἐκ τῆς οἰκίας ἐξω, egredere domo foras. 2) ἐκ τῆς οἰκίας foras. ἐξω (ἐκτός) τῆς οἰκίας δευσιεύω, foris cenare. 3) ἐξω τινός, extra aliquid. ἐξω τῆς ἐπαρχίας, extra provinciam. ἐξω τῆς ὑποθέσεως, extra quaestionem ἢ causam. ἐξω φρενῶν ἐγένετο, eum reliquit animum. 4) ὁ ἐξω, externus, a. um. τὰ ἐξω, res externae ἢ quae extra sunt. οἱ ἐξω, externi, peregrini. οἱ ἐξω Ἕλληνες, exteriores Graeci.

ἐξωδηκός, ὁ· tumidus, a. um. ἐξωθεν· 1) extrinsecus; ab exteriori parte. 2) ὁ ἐξωθεν, externus, a. um. ὁ ἐξωθεν φόβος, timor externus. οἱ ἐξωθεν, externi, peregrini.

ἐξωθεύω -ω· 1) extrudo (-si, -sum, -ere), aliquem ἢ aliquid. ἐξωθῶ τινα εἰς τὴν ὁδόν, extrudo aliquem in viam. 2) expello (-uli, -ulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἐξωθῶ τινα (ἐκ τῆς οἰκίας), expello aliquem domo 3) ἐξωθῶ τοὺς πολεμίους ἐκ τοῦ χαρακώματος, deturbo hostes ex ἢ de vallo. 4) ἐκ τῆς Ναυπάκτου τὰς προῦδας τῶν πολεμίων ἐξωθῶ, praesidia adversariorum Naupacto rejicio. 5) ἐξωθῶ τὰς ναῦς πρὸς (εἰς) τὴν γῆν, naves in litus urgeo, ejicio. 6) ex sedibus aliquem expello et extermino. *7) ὁ aliquem expello et extermino. *8) μεταφ. rex Graeciae Otho e sedibus expulsus et exterminatus est. *9) μεταφ. ἐξωθῶ τινα εἰς τι, impello (incito) aliquem ad aliquid faciendum. ἐξωθῶμαι εἰς τι, impellor (incitor) ad aliquid faciendum.

ἐξώθησις, ἡ· 1) expulsio, -onis, ὁ.

*2) impulsio (incitatio), -onis, ὁ.

* ἐξώθηρα, ἡ· fores, -ium, πλ.

ἐξωκατανέλω τινα· aliquem trans Oceanum colloco.

ἐξώκοιτος, ὁ· foris cubans.

ἐξώλεια, ἡ· internecio, -onis, ὁ.

ἐξώλης, ἐς· perditus, a. um. μεταφ. = διεφθαρμένος, perditus homo.

ἐξωμυδοποιία, ἡ· exomidum confectio, -onis, ὁ.

ἐξωμυδοποιός, ὁ· exomidum confector, -oris, ὁ.

ἐξωμυς, ἡ· exomis, -idis, ὁ.

ἐξωμοσία, ἡ· abjuratio, -onis, ὁ.

* ἐξωμότης, ὁ· qui fidem Christi deserit.

ἐξωνέομαι -οῦμαι· redimo, -ere.

ἐξωνήσις, ἡ· redemptio, -onis, ὁ.

ἐξωραϊζώ· exorno, -are, aliquem.

ἐξωραϊζομαι· exorno me (re aliqua).

ἐξωρος, ὁ· intempestivus, a. uni.

ἐξωρος, γυνή, quae jam consenuit mulier.

ἐξωσις, ἡ· expulsio, -onis, ὁ.

ἐξώστης, ὁ· 1) ὁ ἐξωθῶν, expulsor, -oris. *2) νησοῦς. ἐξώστη; οἰκίας, podium, -ii, οὐ.

ἐξώστρα, ἡ· exostra, -ae, ὁ.

ἐξώτατος, ὁ· extimus, a. um.

ἐξωτάτω· extime.

ἐξωτερικός, ὁ· ὁ· externus, a. um.

* οἱ ἐξωτερικοί, exteriores ἢ externi. τὰ ἐξωτερικά ἐθνη, exteriores ἢ externae gentes. τὸ ἐξωτερικόν (= ἡ ἄλληλοπατή), externus locus. τὸ ἐξωτερικόν (= ἡ ἐξωτερικὴ μορφή), externa facies, habitus corporis.

ἐξώτερος, ὁ· exterior, -ius.

ἐξώφυλλον· integumentum libri.

ἐξωχρός, ὁ· valde pallidus, a. um.

εἰσικα· 1) similis sum. τοῦτο εἶσικα εἶσικα, hoc monstri simile est. εἰσικα (ἡ παρόμοιος), similis alicui. τινε (ἡ παρόμοιος), similis flenti. 2) videtur, -eri. δειλὴ εἰσικα, timidus videtur. εἰσικα τὴν εὐδαιμονίαν οὐκ ἐμμετρῶς εἶναι, videris felicitatem delictis metiri. 3) ἀπρόσ. εἰσικα (= ἀρμόζει, decet. εἰσικα νέω ὄργην ὑποφέρειν, decet juveni iram ferro. 5) = δοκεῖ, videtur. ὥς εἰσικα, ut videtur. ἀλλὰ καὶ = ut decet. εἰσικα (= πιθανός), veri similis; credibilis, εἰσικα.

λόγος, credibilis ratio. τὸ εἰκὸς (= πιθανόν). veri similitudo. εἰκὸς ἐστίν, verum est; credibile est; probabile est ὡς εἰκὸς. ὅσοιο εἰκὸς, κατὰ τὸ εἰκὸς, ἢ εἰκὸς, ut verisimile est

ἐορτάζω· diem festum ago; diem festum celebro; dies solemnes frequento.

ἐορτάσιμος, ὄν· festus, a, um. ἐορτάσιμος ἡμέρα, dies festus.

ἐορτασίς, ἐορτασμα, ἐορτασμός· festivitas, -atis, θ. celebratio, -onis, θ.

ἐορταστής· qui diem festum agit.

ἐορταστικός, ἢ, ὄν· festus, a, um; solemnis. e. ἐορταστικὴ ἡμέρα, dies festus. τὸ ἐορταστικόν, solemnitas, -atis, θ.

ἐορταστικῶς· solemniter.

ἐορτή, ἢ· festus dies; solemnus dies. ἐορτὴν (ἐορτὰς) ἄγω, diem festum (dies festos) ago. ἐορτὰς ἐορτάζω, dies festos celebro.

ἐορτολόγιον, ἰδὲ fasti.

ἐός, ἢ, ὄν· suus, a, um.

ἐπαγάζομαι ἐπὶ τινι, gloriari, -ari aliqua re.

ἐπαγανακτέω -ᾶ· de aliqua re indignor (-gnatus sum, -ari).

ἐπαγγελία, ἢ· 1) = κήρυξις, denuntiatio, -onis (πολέμου belli) 2) = δόσκεισις, promissio, -onis, θ. promissum, -i, οὐ. + 3), ἢ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, terra promissa.

ἐπαγγέλλω· 1) = κηρύττω, α) denuntio, -are. ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum denuntio. 6) indicio (-xi, -ctum, -ere). ἐπαγγέλλω τινὶ πόλεμον, indicio alicui bellum. γ) ἐπαγγέλλω (= τάττω) τινὶ φόρον, indicio alicui tributum. 2) ἐπαγγέλλω στρατιάν εἰς τοὺς συμμάχους, impero exercitum sociis.

3) μέσ. ἐπαγγέλλομαι τι = ὑπισχνούμαι· α) promitto (-si, -ssum, -ere) aliquid. καλὰ ἐπαγγέλλομαι (= καλὰς ὑποσχέσεις ποιῶμαι), bene promitto. τὰ ἐπηγελμένα (παθητ. = τὰ ὑπεσχημένα), promissa. 6) ἐπαγγέλλομαι τινὶ τι (= ὑπισχνούμαι), polliceor alicui aliquid. γ) profiteor (-fessus sum, -eri). μεγάλη ἐπαγγειλόμενος (= ὑποσχόμενος), magna professus. ἐντεῦθ. 8) = ὡς ἐπαγγέλμα· ἔχω τι, διδάσκω τι, ἐπαγγέλλομαι φιλοσοφίαν, profiteor philosophiam.

ἐπαγγέλμα, τό· 1) pollicitum, -i, οὐ. promissio, -onis, θ. 2) professio, -onis, θ. ἐπαγγέλμα ἐπαγγέλλομαι, professionem profiteor.

ἐπαγγελματίας, δ· qui artem aliquem proficitur ἢ exercet.

ἐπαγγελτικός· promittens, -ntis.

ἐπάγερσις στρατοῦ· collectio, θ.

ἐπάγην· ἰδὲ πῆγνυμι

ἐπαγρυπνέω -ᾶ· τινι· vigilo ἢ invigilo (-are) alicui rei.

ἐπαγρυπνήσις, ἢ· vigilantia, ae, θ.

ἐπάγω· 1) induco (introduco), -ere; infero. -erre, aliquid. 2) = ἐξάγω· θεν ἄγω, importo, -are, aliquid; adscisco, -ere, aliquem (Πέρσην, Μήδους, Persas, Medos); 6θ. ἐπακτός (= ξένος), adscitus, adventicius. 3)

ἐπάγω τι (= προσκομίζω, εισκομίζω τι), adporto, -are; invehō, -ere, aliquid, τοὺς λίθους lapides, τὰ ἐπιτήδεια com meatus. 4) ἐπάγω ἡμέρας (= παρεμβάλλω), intercalo, -are. ἐντεῦθ. ἐπακαταί ἡμέραι, dies intercalati. 5) ἐπάγω τινὶ τὸν στρατόν, adduco exercitum adversus aliquem. 6) φράσσει· ἐπάγω τινὶ κίνδυνον (= ἐπιφέρω), periculum alicui affero. αἰτίαν ἐπάγω τινι, criminor, -ari, aliquem. αἰτίαν ψευδῆ ἐπάγω τινι, false criminor aliquem.

ἐπάγω τινι αἰτίαν (= κατηγορίαν) ὁδρεως, ago aliquem injuriarum ψήφον ἐπάγω τινι, censere aliquem jubeo ἐπάγω ὅρκον, defero iurjurandum. πληγὰς ἐπάγω τινι, plagas infligo alicui. ἐπάγω τὴν διάνοιαν θεάματιν, animum adverto ad spectacula. 7) ἐπάγομαι τινά· α) = ἐξωθεν ἄγω, προσκαλῶ, accio aliquem (τοὺς Πέρσας Persas). 6) = ἐφέλκω, θελγω τινά, adlicio, adlecto aliquem. ἐπάγομαι (= ἐφέλκομαι) τὸ πλῆθος, adlicio plebem. ἐπάγομαι τινὰ εἰς συμμαχίαν, perlicio aliquem ad societatem belli. γ) ἐπάγομαι μάρτυρας, produco, profero testes. 8) ἐπάγομαι τι, contraho mihi aliquid. ἐπάγομαι φόβον, contraho mihi invidiam. ἐπάγομαι τὴν τοῦ θεοῦ ὀργήν, mihi contraho numinis iram. ἐπάγομαι νόσον (= νόσφ περιπίπτω), morbum mihi contraho.

ἐπαγωγή, ἢ· 1) ἐπαγ. τὸν ἐπιτηδείων, invectionis com meatus. 2) ἐπαγ. ἐπὶ τινι, impetus adversus aliquem.

em. 3) ἐν τῇ λογ. inductio, -onis, θ.

ἐπαγωγικός, ἢ· inductivus, a, um.

ἐπαγωγικός· inductive.

ἐπαγωγίμος, ὄν· invectus, a, um

ἐπαγωγός, ὄν· adducens, -ntis; alliciens, -ntis; blandus, a, um; illecebrosus, a, um.

ἐπαγωνίζομαι· de aliqua re decerto.

ἐπαγ. τῇ Ἀννίδι, denuo cum Annibale certo.

ἐπάδω τινι· incanto aliquem.

ἐπαθλον, τό· praeium, -i, οὐ.

ἐπαθον· ἰδὲ πάσχω.

ἐπαιδέομαι -οῦμαι (ἐπαίδεσθεις)·

τινα revereor (reveritus) aliquem.

ἐπαινέσις, ἢ· laus, -udis, θ.

ἐπαινετός, α, ὄν· laudandus, a, um.

ἐπαινετήριος· laudatorius, a, um

ἐπαινέτης, δ· laudator, -oris, α. ἢ

ἐπαινέτις, laudatrix, -icis, θ.

ἐπαινετικός, ἢ, ὄν· laudatorius, a, um; laudativus, a, um.

ἐπαινετικῶς· laudative.

ἐπαινετός, ἢ, ὄν· laudabilis, e;

laude dignus; laudatus, a, um.

ἐπαινετῶς· laudabiliter.

ἐπαινέω -ᾶ· 1) = ἀποδέχομαι τι, adprobo, -are, aliquid. 2) = ἐπαινῶ,

laudo, -are, aliquem ἢ aliquid; laudem tribuo ἢ impertio alicui. ἐπαινῶ

σε ταῦτα, in his te laudo. ἐπαινοῦμαι, laudor, (-atus sum) ab aliquo, laudem habeo de aliquo.

ἐπαινος, δ· 1) laus, -udis, θ. τοῦτο

ἐπαινον παρέχμι μοι, hoc mihi laudi est. ἐπαινον ἔχω παρά τινος, laudem habeo de aliquo. ἐπαινον (= ἐγκριμὸν)

τινος ποιῶμαι, alicujus ἢ de aliquo laudes dico ἢ habeo. 2) = ἐπικηδεύς

λόγος, laudatio, -onis.

ἐπαίρω· 1) tollo, adtollo (-ere)

aliquid; efferro (-erre) aliquid, τὴν

χεῖρα manum. μεταφ. ἐπαίρω τινὰ εἰς τὰ

ἄνω (= ἐκθιάζω), tollo aliquem ad

ἀστρο. ἐπαίρω τινὰ ἐπαινοῦν, efferro aliquem laudibus. 2) μέσ. ἐπαίρομαι

τι (τὴν βακτηρίαν, τὸ ῥόπαλον), tollo ἢ

adtollo aliquid (baculum meum, clavum meum). μεταφ. α) ἐπαίρομαι

ὑπὸ τινος, efferro aliqua re (ὑπὸ ἐπιθυμίας cupiditate, ὑπὸ εὐθυμίας laetitiae). 6) ἐπαίρομαι τινι ἢ ἐπὶ τινι, me

effero aliqua re. ἐπαρθεὶς δόξῃ, elatus gloria. ἐπηρμένος τῇ νίκῃ ἢ ἐπὶ τῇ νίκῃ

elatus ἢ sublatu victoriā. ἐντεῦθ.

ἐπηρμένος, ἢ, ὄν· inflatus, a, um; superbus, a, um. ἐπ. 3) ἐν τῇ νεοελ. τὸ

ἐπαίρω γένου. παίρω ἢ παίρω

(ἀδρ. ἐπ. 3) σημαίνει; α) tollo,

-ere; colligo, -ere. ἐπαρτο ἢ παρτο

ἀπὸ γάμου, tolle hoc humo, de pulvere hoc collige. 6) sumo (sumpsi,

-ere) aliquid; capio (cepi, -ere)

aliquid. π. εἰς τὰς χεῖρας βιβλίον, in

manum librum sumo. π. τὰ ὅπλα,

arma capio ἢ rapio. π. τὸ βροχιδίον,

palma aufero. τίποτε δὲν ἐπ. 3) ἀπὸ

τὴν κληρονομίαν, nihil ex hereditate

cepit γ) π. φάρμακον, medicam potionem sorbeo. ἐπὶ δύο ἡμέρας δὲν ἐ

π. 3) τίποτε, biduum e bo me abstiniui. ἐπ. 3) θέρμην, febris me corripuit. πόσον παίρνεις ἀπὸ τοῦ σπ. 3)

domo (ex aedibus) quantam pecuniam capis? ποῦ ἐπ. 3) τὸ βιβλίον;

ubi librum emisti? εὐθὺς τὸ ἐπ. 3) vili pretio eum emisti. π. ἀναπνοήν,

respiro. μοῦ ἐπ. 3) συγχώρησιν, petivit, ut sibi ignoscam. με ἐπ. 3) εἰς τὸ

σπ. 3) του, excepit me hospitio. τὸν ἐ

π. 3) στρατιωτὴν, militem eum conscripserunt. οἱ Τούρκοι ἐπ. 3) τὴν

Λάρισσαν, Turcae Larissam ceperunt. ἐπ. 3) ὅρκον, juravit ἢ juratus

est. π. ὁπίσω τὸν λόγον μου, dicta

est. π. ὁπίσω τὸν λόγον μου, dicta

revoco. retraho. με τὸν παραλαβὸν

λόγον παίρνει φωνή, vel minimo verbo

excandescit. δὲν παίρνει ἀπὸ λόγια,

dicto audiens non est.

ἐπαίσθημα, τό· sensus, -us, α.

ἐπαίσθητός, ἢ, ὄν· sensibilis, e;

ἐπαίσθητῶς· admodum.

ἐπαίσσω· irruo, -ere. ἐπαίσσομαι,

celeriter moveor.

ἐπαίστος, ὄν· notus ἢ cognitus.

ἐπαίσχος, ἢ· turpis, θ.

ἐπαίσχυνομαι τινι ἢ τι· me pudet

alicujus rei. ἐπαίσχυνομαι τινι, vereor

aliquem

ἐπαίτις, ἢ· mendicatio, -onis, θ.

ἐπαίτεω -ᾶ· mendico, -are.

ἐπαίτης, δ· mendicus, -i, α. δ. δ. δ. δ.

ἐπαίτου, mendice.

ἐπαίτησις, ἢ· mendicatio, -onis, θ.

ἐπαίτιομαι -ᾶμαι· accuso, -are.

ἐπαίτιος, ὄν· 1) obnoxius, a, um; reus, -i. 2) = ἐπιμαρτυρός, vituperabi

lis, e.

ἐπαύω· audio, -ire; percipio, -ere; sentio, -ire; intelligo, -ere. ὁ ἐπαύων περὶ τινος (ἢ τινός ἢ τι), qui intelligit aliquid, qui callet (in) re aliqua. ἐπαιωρέω· suspendo supra aliquid. ἐλπίων ἐπαιωρούμενος, spe suspensus.

ἐπακανθίζω· aculeatus sum.

ἐπακμάζω· vigeo, -ere.

ἐπακμος, ὄν· vegetus, a, um. ἡ πακμος κόρη, virgo adulta.

ἐπακολουθεῖω· ὦ τι· 1) subsequor (-cutus sum, -i) aliquem ἢ aliquid; 2) consequor (-cutus sum, -i) aliquid. τῇ εὐτυχίᾳ ἐπακολούθησε αἰσινδία μεταβολή, res prosperas consecuta est subita mutatio. 3) (ἐπὶ τοῦ ται) ἐπακολούθησε σιωπῇ, silentium consecutum est. 4) ἐπακολουθεῖω τοῖς λεγομένοις (= ἐννοῶ), consequor dicta.

ἐπακολουθήμα, τό· 1) quod consequitur ex alio; appendix, icis, θ. 2) consequentia, -ae, θ.

ἐπακολούθησις, ἡ· consequentia, -ae, θ. consecutio, -onis, θ. κατ' ἐπακολούθησιν, consequenter; hinc.

ἐπακολουθητικόν· consecutarium.

ἐπακόλουθος, ὄν· consequens, -ntis. τὸ ἐπακόλουθόν τινος, quod ex aliquo consequitur.

ἐπακοντίζω· jaculor, -ari.

ἐπακοντισμός, ὁ· jaculatio, -onis, θ.

ἐπάκουος, ὄν· audiens, -ntis.

* ἐπακουμβάω· ὦ· nitor (aliqua re).

ἐπακούω· 1) ἐπακ. τι, audio, exaudio (-ire) aliquid. 2) ἐπακ. τινός, α) ἐπὶ πραγμ. exaudio, aliquid. 6) ἐπὶ προσ. audio aliquem ἢ preces alicujus; petenti alicui satisfacio ἢ non desum.

ἐπακριβόω· ὦ καὶ ἐπακριβόομαι· ὀύμαι· exacte facio, aliquid; accurate tracto, aliquid.

ἐπακροάομαι· ὦμαι· exaudio, -ire.

ἐπακρος, ὄν· 1) in acutum desinens. 2) τὸ ἐπακρον τῆς εὐτυχίας, culmen felicitatis ἢ summa felicitas.

ἐπακτικός, ἡ, ὄν· alliciens, -ntis.

ἐπάκτιος, ὄν· litoralis, o.

ἐπακτός, ἡ, ὄν· 1) = εἰσαγόμενος, advecticius, a, um. 2) = ξένος, peregrinus, a, um. 3) ἐπακτός ὄριος, iurandum delatum. 4) ἐπακταί (= ἐμ-ῶμοι) ἡμέραι, intercalares dies.

ἐπακτός μῆν, intercalaris mensis. ἐν-αυτὸς ἐπακτὴν ἡμέραν ἔχων, intercalaris annus.

ἐπακτρίς, ἡ· cymba piscatoria.

ἐπαλαζονεῖσθαι· insuper me jacto.

ἐπαλαλάζω· laetus exclamo.

ἐπαλγέω· ὦ· valde doleo.

ἐπαλγής, ἐς· dolorem afficiens.

ἐπαλγύνω· dolore afficio, aliquem.

ἐπάλεμμα, τό· inunctio, -onis, θ.

ἐπαλείφω· inungo (-nxi -nctum, -ere), aliquid ἢ aliquid alicui.

ἐπαληθεύω· 1) μεταβ. verum aliquid reddo; confirmo (-are) aliquid. 2) ἀμει. verus evado.

ἐπαλλαγῇ, ἡ· permutatio, -onis, θ.

ἐπαλλάξ· alterne.

ἐπάλλαξις, ἡ· alternatio, -onis, θ.

ἐπάλλαξις τῶν δακτύλων, micatio digitorum.

ἐπαλλάσσω καὶ ἐπαλλάττω· alterno,

-are. ἐπ. τοῦ δακτύλου, mico.

ἐπαλληλία, ἡ· series continua.

ἐπάλληλος, ὄν· alius post aliam;

creber et continuus (a, um).

ἐπαλληλως· serie continua.

ἐπαλξίς, ἡ· propugnaculum, -i, o.

lorica, -ae, θ. ἐπαλξίς, pinnae,

-arum. ἀπὸ τῶν ἐπαλξέων, ex pinnis.

ἐπαμάομαι· ὦμαι· accumulo, -are.

ἐπαμείβω· permuto, -are.

ἐπαμεινώνδας, ὁ· Epaminondas.

ἐπαμοιβός, ὄν· alternus, a, um.

ἐπαμύντωρ, ὁ· auxiliator, -oris, ἄ.

ἐπαμύνω· τινί· auxilior, -ari; opi-

tulor, -ari, alicui.

ἐπαμφοτερίζοντως· ambigue.

ἐπαμφοτερίζω· 1) in utramque

partem vergo, ancipitem me praebeo.

2) in neutram partem transeo, me-

dium me praebeo. 3) ambigue lo-

quor.

ἐπαμφοτερισμός· ambiguitas, θ.

ἐπαμφοτέρος, ὄν· ambiguus, a, um.

ἐπ'· postquam: ἐπ'· εἰς Βαβυλῶνα

ἦλθον, postquam Babylonem venis-

sent ἐπ'· πη, ἀποβήσκει, postquam

biberit, moritur.

ἐπαναβαίνω· conscendo, -ere; ad-

scendo, -ere, aliquid.

ἐπαναβάλλομαι· differo, aliquid.

ἐπανάβασις, ἡ· adscensio, -onis, θ.

ἐπαναθιβάω· super adscendere

facio aliquem ἢ aliquid.

ἐπαναθιάω· ὦ· acclamo, -are.

ἐπαναγινώσκω καὶ ἐπαναγινώ-

σκω· relego (-egi, -ctum, -ere) ali-

quid; rursus lego aliquid. ἐπανέγνω

τὴν σὴν ἐπιστολήν, relegi tuam epi-

stolam (tuas literas).

ἐπαναγκάζω· compello, -ere; cogo.

-ere. ἐπαναγκασθεῖς, coactus.

ἐπαναγκαστής, ὁ· coactor, -oris, ἄ.

ἐπάνανγκες· necessariae. ἐπάνανγκί;

ἔστι, necesse est.

ἐπανάγω· 1) reduco (-xi, -ctum,

-ere) aliquem (τοῦς φυγάδας exsul-

les). ἐπανάγω πρὸς τὸ φῶς, in lucem

reduco. ὁ ἐπανάγων, ὁ ἐπαναγωγών,

reductor, -oris, ἄ. 2) ἐπανάγω τι εἰς

τι ἢ ἐπὶ τι, reduco (refero) aliquid

ad aliquid (τὸν λόγον ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν

sermonem ad propositum). 3) ἐπα

νάγω (ναῦν), navem proveho in al-

tum. μέσ. ἐπανάγομαι, provehor

portu. 4) οὐδ. refero pedem, redeo,

-ire.

ἐπαναγωγή, ἡ· reductio, -onis, θ.

ἐπαναγωγός, ὄν· reducens, -ntis.

ἐπαναδιπλώω· ὦ· duplico, -are.

ἐπαναδιπλώσις· reduplicatio, -onis.

ἐπαναδρομή, ἡ· recursio, -onis, θ.

* ἐπαναζάω· ὦ· revivisco, -ere.

ἐπαναζεῦγνυμι· revertor, -i.

ἐπανάζευξις, ἡ· reditus, -us, ἄ.

ἐπαναθεῖσθαι· iterum conspicio.

ἐπαναθερμαίνω· recalcacio, -ere.

ἐπαναίρεσις, ἡ· occisio, -onis, θ.

ἐπαναίρεω· ὦ· occido, -ere, aliqu-

em. συνηθ. μέσ. ἐπαναίρομαι τι,

suscipio, -ere (πόλεμον bellum). ἐπα

ναίρομαι τινα = occido aliquem.

ἐπαναίρω· attollo, -ere, aliquid.

ἐπανακάμπτω· 1) reflecto, -ere.

2) redeo, -ire.

ἐπανάκαμψις, ἡ· reditus, -us, ἄ.

ἐπανακαταλαμβάνω· ὀύμαι· sum-

matim enumero et colligo.

ἐπανάκλησις, ἡ· revocatio, -onis, θ.

ἐπανακλίνω· reclino (aliquem).

ἐπανάκλιξις, ἡ· retrocessio, -onis, θ.

ἐπανακοινῶ· ὦ τινί τι· commutatio

alicui aliquid (consultandi causa).

ἐπανακομίζω· refero, reduco (ali-

quid). παθητ. = redeo, -ire.

ἐπανακράζω· rursus exclamo.

ἐπανακρέμαμαι· suspensus sum.

ἐπανακρεμάννυμι· suspendo in-

ἐπανακρούω· retro inhabeo navem,

currum etc.

ἐπανακτάομαι· ὀύμαι· recuperō,

-are; colligo me animum, vires).

ἐπανακυκλώω· ὦ καὶ ἐπανακυ-

κλώω· ὦ· revolveo, -ere; repeto, -ere.

ἐπανακύκλησις καὶ ἐπανακύκλω-

σις, ἡ· revolutio, -onis, θ. repetitio,

-onis, θ.

ἐπανακύπτω· τινί· resisto alicui.

ἐπαναλαμβάνω· 1) repeto, -ere,

aliquid εἰς ἀρχήν; ἐπαναλαμβάνω, a ca-

pite repeto. 2) itero, -are, -aliquid.

ἐπαναλέγω· verba itero; redico,

-ere, aliquid.

ἐπαναληπτέον· repetendam est.

ἐπαναληπτικός· iterativus, a, um.

ἐπανάληψις, ἡ· repetitio, -onis, θ.

iteratio, -onis, θ. redintegratio,

-onis, θ.

ἐπαναλίσκω· insuper insumo.

ἐπαναμένω· longius maneo ἢ com-

moror. ἐπαναμένω τινά, maneo ali-

quem; opperor aliquem.

ἐπαναμνήσκω· τινά· in memoriam

alicujus revoco.

ἐπανάμνησις τινος· recordatio, -onis.

ἐπανανέδομαι· ὀύμαι τι· renovo,

repeto aliquid.

ἐπανανέωσις, ἡ· renovatio, -onis, θ.

ἐπανάπαυσις, ἡ· requies, -etis, θ.

ἐπαναπαύομαι· τινί· acquiesco re

aliqua; contentus sum re aliqua.

ἐπαναπέμψω· sursum pello ad-

ἐπαναπηδάω· ὦ· insilio, -ire.

ἐπαναπίπτω· τινί· incido supra-

ἐπαναπλέω· 1) navigo in ἡ supra

aliquo. 2) contra aliquem navigo.

3) retro navigo, navigando revertor.

ἐπαναπνέω· iterum respiro.

ἐπαναπαλέω· ὦ· revolveo, -ere.

ἐπαναροήγνυμι· erumpo, -ere.

ἐπαναροπίζω· suscito ignem flatu.

ἐντεῦθεν = commoveo bellum.

ἐπαναροπτεύω· ὦ, ἐπαναροπτεύω·

rojicio super aliud, ejaculor, -ari.

ἐπανάσσεις, ἡ· concussio armo-

rum; minae, -arum, θ.

ἐπαναστάω· concutio arma. ἐντεῦθεν

= torreo aliquem.

ἐπανασκέπτομαι· rursus consi-

dero, -are.

ἐπανάστασις, ἡ· seditio, -onis, θ.

rebellio, -onis, θ. motus, -us, ἄ.

***ἐπαναστάτης**, δ· rebellio, -onis, ἄ.
 ***ἐπαναστατικός**, ἡ, ὄν· seditiosus, a, um; novis rebus studens; rerum evertendarum cupidus.
ἐπαναστρέφω καὶ -ομαι· revertor, -i; redeo, -ire.
ἐπαναστροφή (σχ. ὅττ.)· reversio.
ἐπανάτασις, ἡ· intensio, -onis, θ.
ἐπανατείνω· 1) extendo, -ere, aliquid (τὰς χεῖρας; manus). 2) μέσ. ἐπανατείνομαι βάκτρον τι, sublatum baculum intendo alicui. ἐντεῦθεν = minitor alicui aliquid.
ἐπανατέλλω· exorior, -iri.
ἐπανατέμνω· iterum excido.
ἐπανατίθηναι· impono, -ere.
ἐπανατρέφω· recreo, -are.
ἐπανατρέχω· recorro, -ere.
ἐπαναφέρω· 1) refero, -erre, aliquem ἢ aliquid. ἐπανεγκεῖν εἰς τὸν Δία, in Jovem referre. 2) ἐπαναφέρειν τι εἰς τι, refero aliquid ad aliquid. 3) ἐπαναφέρω εἰς τὸ καθήκον, ad officium reduco ἢ revoco. *4) νεοελ. ἐπαναφέρω τι εἰς τὴν μνήμην τινός, in memoriam alicujus reduco aliquid. *5) ἐπαναφέρω τὴν τάξιν, ordinem restituo; res in ordinem redigo.
ἐπαναφορά, ἡ· 1) relatio, -onis, θ. reductio, -onis, θ. 2) (σχ. ῥήτ.) epaphora, -ae, θ.
ἐπαναφυσάω· ὥ· rursus inflo.
ἐπαναφύω· insuper produco.
ἐπαναφωνέω· pronuncio postea.
ἐπαναχέω· insuper effundo.
ἐπαναχρέμπτω· exscreo, -are.
ἐπανάχεμμις· exscreatio, -onis.
ἐπαναχωρέω· ὥ· recedo, -ere. ἐπαναχωρῶ ἐπὶ τὰ πρῶτα (λεχθέντα), redeo ad prima.
ἐπαναχώρησις, ἡ· receptus, -us, ἄ.
ἐπανδρός, ὄν· virilis, e.
ἐπανεγείρω· excito, -are.
ἐπανέγερσις, ἡ· rebellio, -onis, θ.
ἐπάνειμι· 1) ascendo, -ere. 2) revonio, -ire. 3) rursus disputo.
 ***ἐπανειλημμένως**· iterum et saepius; iterum atque iterum; etiam atque etiam.
ἐπανέλευσις, ἡ· reductus, -us, ἄ.
ἐπανέρομαι· rursus interrogo.
ἐπανέρχομαι· 1) redeo, -ire. ἐπανερχομαι, domum redeo. 2) μετφ. ἐπὶ λόγου· ἐπὶ τὰ πρῶτα, ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν

ἐπανέρχομαι, ad prima, ad propositum redeo. ἐπανερχομαι πάλιν ἐπὶ τὸν λόγον, ad rem redi.
ἐπανερωτάω· ὥ· interrogo rursus.
ἐπανάηκω· redeo, -ire.
ἐπανθέω· ὥ· effloreo, -ere; effloresco, -ere; in superficie appareo.
ἐπανθίζω· floribus spargo; floridis coloribus orno; floridum reddo.
ἐπάνθισμα, **ἐπάνθημα**, τό· quod in superficie inest ἢ apparet.
ἐπανίημι (= χαλαρώνω)· remitto, -ere; laxo, -are.
ἐπανίστημι· excito aliquem adversus aliquem; aliquem ad rebellionem incito. **ἐπανίσταμαι** (ἐπανίστηναι, ἐπανίστημι), adsurgo contra aliquem; rebello, -are.
ἐπάνοδος, ἡ· 1) reductus, -us, ἄ. reductio, -onis. ἡ οἰκάς ἐπάνοδος, domum reductio. *2) ἐν τῇ ἐπάνοδῳ, κατὰ τὴν ἐπάνοδον, in reductu, in redeundo, rediens. *περὶ ἐπάνοδου σκέπτομαι, de reductu cogito.
ἐπανοιδέω· ὥ· intumesco, -ere.
ἐπανορθόω· ὥ· in integrum restituo aliquid; corrigo (-ere) aliquid; emendo (-are) aliquid.
ἐπανόρθωμα, τό· recte factum; emendatio, -onis, θ. correctio, -onis, θ.
ἐπανόρθωσις, ἡ· 1) restitutio in integrum (in antiquum statum); emendatio, -onis, θ. 2) σχ. ῥήτ. epanorthosis, -is, θ.
ἐπανορθωτής, δ· emendator, -oris, ἄ.
ἐπανορθωτικός, ἡ, ὄν· qui emendare potest; emendatorius, a, um.
ἐπάντης (λόφος)· acclivis.
ἐπαντλέω· ὥ· 1) haustam aquam infundo; 2) μετφ. impleo, -ere. φροντισὶν ἐπηντλημένος, refertus curis.
ἐπάντησις, ἡ· infusio, -onis, θ.
ἐπάνω· 1) supra, super; insuper: ἐπάνω ἡμῶν κατοικεῖ, supra nos habitat. ὁ ἐπάνω (ἐπὶ θ.), superus, a, um. ὁ ἐπάνω πύργος, superior turris τὸ ἐπάνω δικαστήριον = Areopagus. ἡ ἡμάτων ἐπάνω εἰμί, insuper habeo pecunias, pecunias contemno. ἐν τοῖς ἐπάνω εἴρηται, supra demonstratum est. 2) ἐπάνω τινός, adversus aliquem (incurro). 3) = περισσότερον ἀπὸ, supra quam, amplius quam. ἐπάνω τῶν πεντακοσίων, supra quam

quingenti. 4) ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω, ab eo die et deinceps. *5) νεοελ. ἐπάνω κάτω, prope, fere, ferme, propemodum. ἐπάνω κάτω όλα, ferme omnia ἐπάνω ἵστην ὥραν, horā ipsā, ad horam certam ἐπάνω καὶ κάτω, huc et illuc (eo). δὲν ἔχω χρήματα ἐπάνω μου, pecunias non gero.
ἐπάνωθεν· desuper.
ἐπάνωθι· supra (aliquem).
ἐπάξιος, α, ὄν· dignabilis, e; dignus, a, um. ἐπάξιός τις, dignus aliqua re.
ἐπαξιδόω· ὥ· dignum censeo.
ἐπαξίως· digne; pro dignitate et merito. ἐπαξίως τοῦ γένους αὐτοῦ, pro dignitate sui generis.
ἐπαξίωσις, ἡ· aestimatio, -onis, θ.
ἐπαπειλέω· ὥ· 1) insuper minor ἢ ἀπλ. minor, -ari, minas alicui intendo. *2) νεοελ. πολλά δεῖν ἐπαπειλοῦσιν ἡμᾶς, multa imminet (impendent) nobis mala. ἐπαπειλεῖται βροχὴ, pluvia imminet.
ἐπαποδύομαι· τι· accingor contra aliquem.
ἐπαποθνήσκω· τι· morior post aliquem (ἢ iterum).
ἐπαποικίζω· denuo coloniam deduco in aliquem locum.
ἐπαποκτείνω· insuper interficio.
ἐπαπολαδύω· fruo insuper.
ἐπαπόλλυμι· persumdo insuper.
ἐπαπολογέομαι· οὔμαι· insuper defendo, -ere.
ἐπαπορέω· ὥ· addubido, -are.
ἐπαπόρημα, τό, **ἐπαπόρησις**, ἡ· addubidatio, -onis, θ.
ἐπαποστέλλω· mitto insuper. ἐπαποστέλλω γράμματα τι, litteras mitto ad aliquem.
ἐπαρά, ἡ· imprecatio, -onis, θ.
ἐπαράομαι· ὥμαι· τι· imprecor alicui aliquid.
ἐπαράσιμος· ὄν· exsecrabilis, e.
ἐπαράσω· illido, -ere.
ἐπαράτος, ὄν· exsecrabilis, e.
ἐπάργυρος, ὄν· inargentatus, a, um.
ἐπαργυρόω· ὥ· argentum illino alicui rei; argento obduco aliquid.
ἐπηργυρωμένος, ἡ, ὄν· argento obductus, a, um; (in)argentatus, a, um.

***ἐπαργύρωσις**, ἡ· argento illinimentum, i, οὔ.
ἐπαρδεύσις, ἡ· irrigatio, -onis, θ.
ἐπαρδεύω καὶ **ἐπαρδύω**· irrigo.
ἐπαριθμέω· ὥ· adnumero, -are.
ἐπαρίστερος, ὄν· sinister, a, um; inhabilis, e; ineptus, a, um.
ἐπαριστερότης, ἡ· sinisteritas, -atis, θ.
ἐπαριστερός· sinistro; inepte.
ἐπαρχεία, ἡ· 1) auxilium, -i, οὔ. 2) suppeditatio, -onis, θ. *3) sufficientia, -ae, θ.
ἐπαρχέω· ὥ· 1) propulso, -are, aliquid 2) opitulor, opem fero, alicui. ἐπαρχῶ τοῖς δεομένοις, subvenio egenis. 3) παρέχω τι, suppedito, are, aliquid. 4) = ἐξαρκῶ. sufficio, -ere. ὅσον ἐπαρκῶ, quantum sufficit. 5) ἀπρὸς ἐπαρκῶ, satis est.
ἐπαρκής, ἐς· sufficiens, -ntis, εἰμ. ἐπαρκῆς, sufficio, suppeto, -ere.
ἐπαρκῶς· sufficienter; quantum satis est.
ἐπαρκούντως· sufficienter.
ἐπαρχα, τό· 1) locus editus. 2) = ἐπαρσις, superbia, -ae, θ.
ἐπαρσις, superbia, -ae, θ.
ἐπαρνησιθεῖα, ἡ· negatio dei.
ἐπαρνησίθεος· deum esse negans.
ἐπαρσις, ἡ· 1) elevatio, -onis, θ. 2) = ὑπερηφάνεια, superbia, -ae, θ.
ἐπαρτάω· ὥ· suspendo -ere μετφ. ἐπαρτῶ πόδον τι, terreo aliquem.
ἐπαρχέω· ὥ· praefectus sum.
ἐπαρχία, ἡ· 1) praefectura, -ae, θ. 2) provincia, -ae, θ. κατ' ἐπαρχίας, provinciatim τὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἀρχὴν ἀποτίθεμαι, provinciam depono. λαμβάνω ἐπαρχίαν, provinciam obtineo.
ἐπαρχικός (ἐπαρχιακός), ἡ, ὄν· provincialis, e.
ἐπαρχιώτης, δ, **ἐπαρχιώτης**, ἡ· provincialis, -is, ἄ. θ.
ἐπαρχος, δ· 1) praefectus, -i, ἄ. ἐπαρχος νεῶν, praefectus classis ἐπαρχος τεκτόνων, τεκτωνῶν, praefectus fabricum ἐπαρχος τῆς αὐλῆς, praefectus praetorio ἐπαρχος τῆς πόλεως, praefectus urbi ἢ urbis. 2) ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας· proconsul (ἐπαρχος ὑπατικῆς ἐξουσίας; propraetor (ἐπαρχος στρατηγικῆς ἐξουσίας; ἐπαρχος εἰμ, praesum provinciae, provinciam obtineo.

ἐπάρχω· 1) impero, -are; domitor, -ari. 2) παρὰ Ῥωμαίους = εἰμὶ ἐπαργός, praefectus (proconsul, praetor) sum.

ἐπαρωγή, ἡ· auxilium, -i, οὖ.
ἐπαρωγός, ὁ· auxiliator, -oris, ἄ.
ἐπασκίω -ὦ· exerceo in aliqua re; habilem exercendo reddo.

ἐπαστής, ὁ· incantator, -oris, ἄ.
ἐπαστρέπτω· fulgeo ad-
ἐπασχολέω -ὦ· occupo, -are. ἐπασχολοῦμαι, occupor, -ari.

ἐπατενίζω· intentis oculis aspicio.
ἐπανγάζω· luminis radiis illustro aliquid. ἀπρὸς. ἐπανγάζει, (dies) il-lucescit.

ἐπαύγασμα, τό· splendor, -oris, ἄ.
ἐπαυλέω -ὦ· tibiā accino.
ἐπαυλίζομαι· prope stabulor.

ἐπαύλιον, τό· 1) villula, -ae, θ. 2) τὰ ἐπαύλια, repotia, -orum, οὖ. πλ.
ἐπαυλις, ἡ· villa, -ae, θ.
ἐπαύλισις, ἡ, ἐπαυλισμός, ὁ· stabulatio, -onis, θ.

ἐπαυλος, ὁ· stabulum, -i, οὖ.
ἐπαυξάνω· adaugeo (-xi, -ctum, -ere) aliquid; incrementum affero alicui. **ἐπαυξάνομαι**, incrementum capio; increasco, -ere. **ἐπηύξηται**, increvit, incrementum cepit.

ἐπαύξησις, ἡ· incrementum, -i, οὖ.
ἐπαύξησις, incrementulum, -i, οὖ.
ἐπαύριον· cras. ἡ ἐπαύριον, crastinus dies.

ἐπαυρίσκομαι· fruor, -i.
ἐπαυτοφώρῳ ἢ (δρῶν) **ἐπ'** αὐτοφώρῳ· in ipso facto. Ἰδὲ αὐτόφωρος.

ἐπανχένιος, ὁ· qui cervici imponitur
ἐπανχέω -ὦ τινι· gloriol aliqua re.
ἐπανχμέω -ὦ· aridus sum.

ἐπαφή, ἡ· 1) contactus, -us, ἄ. contractatio, -onis, θ. *2) **μεῖψ** societas, -atis, θ. commercium, -i, οὖ.
ἐπαφήτης (περὶ θεοῦ)· contractabilis.

ἐπαφήμι τί τινι· immitto (-si, -ssum, -ere) aliquid alicui ἢ in aliquem. **ἐπαφήμι** κύνες τινι, immitto canes alicui. **ἐπαφήμι** βέλη τινι, immitto tela in aliquem.

ἐπαφρίζω· spumo, -are.
ἐπαφροδισία, ἡ· venustas; lepor.

ἐπαφροδίτος, ὁ· amabilis, ο. venustus, a, um; jucundus, a, um; lepidus, a, um.

ἐπαφροδίτως· amabiliter; venuste; lepide.

ἐπαφρος, ὁ· in superficie spumans.

ἐπάχθεια, ἡ· molestia, -ae, θ.
ἐπαχθής, ἐς· onerosus, a, um; molestus, a, um. **ἐπαχθής** τινι, εἰς τινα, molestus alicui. εἰ μὴ **ἐπαχθής** ἐστίν, nisi molestum (grave) est dicere.

ἐπαχθώς· moleste.
ἐπαχλύς· tenebris tectus sum.
ἐπεγγελάω -ὦ τινι· illudo alicui.

ἐπεγείρω 1) = ἐξεγείρω, excito, -are. 2) = ἐξυπνίζω τινά, expergefacio aliquem e somno.

ἐπέγερσις, ἡ· expergefatio, -onis, θ.
ἐπεγεργικός· excitandi vim habens
ἐπεγκάλεω -ὦ· objicio, -ere.
ἐπεγκάπτω· devoro insuper.

ἐπεγκελεύω· insuper adhortor.
ἐπεγκεράννυμι τί τινι· insuper admisceo aliquid alicui.

ἐπεγγέω· insuper infundo.
ἐπέγχυμα, τό· infusum, -i, οὖ.
ἐπέδραμον· ἰδὲ **ἐπιτρέχω**.

ἐπαί· σύνδ. 1) χρόν. quum, postquam: ἐπὶ ταῦτα εἶπε, quae cum dixisset. ἐπὶ ἤκειεν, postquam venissent. 2) αἰτιολ. quum, quoniam, quoniam o: ἐπὶ Κλεῖτον ἀπεκταίνεν, cum Clitum interemisset. ἐπὶ οὕτω σὺ βούλει, quoniam ita tu vis. 3) ἐνίοτε nam ἢ enim.

ἐπείγω· 1) = ὠθῶ, βιάζω τινά ἢ τι, urgeo aliquem ἢ aliquid. 2) ἄνυσσ. urgeo, -ere; insto, -are: τῆς ὥρας ἐπαγούσης, quoniam tempus urget. τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐπαγόντων, quum comitia instarent. 3) **ἐπείγει**, urget, necesse est. τὸ ἐπείγον, necessarium. τὰ ἐπείγοντα, necessaria. 3) **ἐπείγω** ἢ **ἐπείγομαι** τι (= ἐπισπεύδω τι, ἐπιταχύνω τι) accelero, -are, aliquid; propero, -are, aliquid, aliquid; festino, -are, propero, -are. **ἐπείγομαι** ἀπέναι, propero abire.

ἐπειδάν· postquam, quoniam.
ἐπειδή· postquam, quum, quoniam, quando.

ἐπειδὴ περ· quandoquidem.

ἐπειδὴ (περὶ πραγμ. χαροποιῶν ἢ λυπηρῶν)· vidi: ὁ ἡμέτερος αἰὼν πολλὰς νίκας ἐπέδεν, aetas nostra multas victorias vidit. κακὰ πολλὰ ἐπέδεν, multa mala vidit.

ἐπεικάζω· conjicio, -ere.

1. **ἐπειμι**· 1) sum super, supersto (πύργοι turres). ἐντεῦθεν. α) praesum, praepositus sum. 5) immineo, -ere. 2) sum post. futurus sum. 3) = ἐνεμι, insum, -esse: κίνδυνος ἐπασσι, discrimen inest. 4) ἐπαστί μοι, in me est, in me situm ἢ positum est, licet mihi.

2. **ἐπέμι** (ἐπερχομαι)· 1) post venio, succedo, -ere, sequor, -i: ὁ ἐπὶ ὧν ἐνιαυτός, sequens annus. τοῦ ἐπὶ ὧντος χρόνου, sequente tempore. ἡ ἐπὶ ὧσα ἡμέρα, dies insequens. 2) **ἐχθρ.** invado, -ere, aliquem ἢ in aliquem ἐπέναι τοῖς πολέμοις, invadere hostes ἢ in hostes. 3) ἐπῆρι ὁ χρόνος, aderat tempus: ἀλλὰ ἐπῆρι μοι εἰπεῖν, veniebat mihi in mentem ut dicerem. Ἰδὲ καὶ **ἐπέρχομαι**.

ἐπειξίς (= κατάσπευσις)· acceleratio, -onis, θ. properatio, -onis, θ. festinatio, -onis, θ. ἐπαίξιος δαί, properato opus est.

ἐπεὶ περ· quoniam; quandoquidem.

ἐπεῖπον· addidi dicendo.

ἐπειρωνεόμαι· ironice loquor.

ἐπεισάγω· superinduco, aliquid. **ἐπεισάγομαι** (= εἰσθεσθῶ), adopto aliquem.

ἐπεισαγωγή, ἡ· superinductio, -onis, θ.

ἐπεισαγωγίμος· invectivus, a, um.

ἐπίσαςτος, ὁ· advectivus ἢ invectivus, a, um. ἐπίσαςτος σίτος, frumentum aliunde importandum. 3) = adscitus, peregrinus.

ἐπεισβαίνω· ad alios ingredior.

ἐπεισβάλλω τινι· irruo in aliquid.

ἐπεισδέχομαι· insuper recipio.

ἐπεισεμι· ingredior post alium.

ἐπεισερχομαι· 1) supervenio inopinato. 2) ἐπισέρχεται τὰ πάντα, omnes res introducuntur. 3) ἢ in mentem venio.

ἐπεισηγέομαι· insuper induo
ἐπεισηκάλω -ὦ· intro voco.

ἐπεισκυκλέω -ὦ· advolvo, -ere.
ἐπεισκύπτω· incumbo alicui rei.
ἐπεισκυμάζω· commissatum venio.

ἐπεισόδιον, τό· episodion, -ii, οὖ. 1) ἐν ποιήματι = narratio interjecta; ab re digressio; excessus, -us, ἄ. excursus, -us, ἄ. *2) νεοεὶ. = συμβάν, casus, -us.

ἐπεισόδιος, ὁ· superinductus, a, um; adventivus, a, um. ἐμφυτος καὶ οὐκ ἐπεισόδιος, innatus et non superinductus.

ἐπεισοδιῶ -ὦ· tanquam episodion insero.

ἐπεισοδιώδης, ἐς· instar episodii.

ἐπεισπέμπω· immitto insuper.

ἐπεισπηδάω -ὦ τινι· insilio in aliquem.

ἐπεισπίπτω τινι· irruo in aliquem.

ἐπεισπνέω· insuper spiro.

ἐπεισπλέω· invehor in portum insuper.

ἐπεισπράττω· insuper exigo.

ἐπεισρέω· insuper inflo.

ἐπεισφέρω· infero, intromitto.

ἐπεισφοιτάω -ὦ· saepe advento.

ἐπεισφρέω· insuper admitto.

ἐπεισχέω· insuper infundo.

ἐπειτα· 1) deinde: πρῶτον μὲν — ἐπειτα δέ, primum — deinde. 2) postea. 3) ἐπὶ ἐρωτ. itane vero? igitur?

ἐπεὶ τοι· quum autem; quoniam. ἐπὶ τοι σὺ οὕτω βούλει, quoniam ita tu vis.

ἐπεκβαίνω εἰς τὴν γῆν· egredior post in terram.

ἐπεκβοηθέω -ὦ· ad auxiliandum procuro, auxilium currens fero.

ἐπεκδιδάσκω· amplius doceo.

ἐπεκδιδίδωμι· insuper edo.

ἐπεκδιηγέομαι· amplius explicor.

ἐπεκδρομή, ἡ· excursio, -onis, θ.

ἐπέκεινάν τινος· 1) ultra aliquid.

ἐπέκεινα τοῦ Ἡρακλείου, ultra templum Herculis. τὸ ἐπέκεινα, τὰ ἐπέκεινα, quod ultra est. 2) trans. **ἐπέκεινα** τοῦ Τιβέρεως, trans Tiberim.

ἐπεκθέω· erumpo adversus.

ἐπεκκλίνω· declino, -are.

ἐπεκπίνω· insuper ehibeo.

ἐπεκπλοῦς -ους, ὁ· enavigatio adversus aliquem.

ἐπεκπνέω insuper exspiro.
ἐπέκρηξις, ἡ· eruptio, -onis, θ.
ἐπεκροφέω -ω· insuper exsorbeo.
ἐπέκτασις, ἡ· extensio, -onis, θ.
ἐπεκτείνω insuper extendo, -ere;
 protendo, -ere; produco, -ere, ali-
 quid. **ἐπεκτείνομαι** α) extendor, -i,
 ἐπεκτείνομενον (φωνήεν), anceps. ὄνο-
 μα ἐπεκτεταμένον, nomen productum.
 *β) ἡ νόσος ἐπεκτείνεται (ἐπεξετάθη).
 morbus porrigitur (porrecta est).
ἐπεκχέω insuper effundo.
ἐπεκχωρέω -ω· post alium egre-
 dior
ἐπέλασις, ἡ· invasio, -onis, θ.
ἐπελαύνω τινί invado in aliquem.
 ἐπελαύνω ἐπὶ τὴν Βαβυλώνα, Babylo-
 nem invado.
ἐπελαφρίζω καὶ **ἐπελαφρύνω** ad-
 levo, -are.
ἐπέλευσις, ἡ· adventus repentinus.
ἐπελπίζω 1) ἐπελπ. τινά (= ἐλπίζω
 ἐμποῦν τινί), in spem adduco aliquem.
 2) ἐπελπ. τινί (ἐν τινί), spem pono in
 aliquo, spem habeo in aliquo.
ἐπεμβαίνω 1) ingredior (in lo-
 cum). 2) ἐπεμβαίνω τινί (= γλευάζω
 τινά), insulto in aliquem. *3) νεοελ.
 intervenio, -ire; intercedo, -ere; me
 immisceo; me interpono.
ἐπεμβάλλω superinjicio, -ere, ali-
 quid; intersero, -ere, aliquid.
ἐπέμβασις, ἡ· 1) incursus, us, &. 2)
 νεοελ. interventus, -us, &. inter-
 cessio, -onis, &.
ἐπεμβάτης, ὁ· vector equi ἢ navis.
ἐπεμβιβάζω induco, -ere.
ἐπεμβολάς, ἡ· insiticia, -ae, θ.
ἐπεμβολή, ἡ· insertio, -onis, θ.
ἐπεμπίπτω superincido, -ere.
ἐπεμφέρω insuper infero.
ἐπενδίδωμι 1) insuper addo. 2)
 remitto, -ere; concedo, -ere.
ἐπένδυμα, τό, **ἐπενδύτης**, &· pe-
 rindumendum, -i, οὐ. superior ves-
 tis.
ἐπενδύω (ἐπενδύομαι)· superinduo,
 -ere.
ἐπενέργεια, ἡ· vis (vi, vim); ef-
 fectus, -us, &. ἡ ἐπενέργεια τοῦ ἡλίου,
 τοῦ ψύχους, appulsus solis, frigoris.
 ἀνευ τινὸς ἐξωτερικῆς ἐπενέργειας, sine
 ulla vi externa.

***ἐπενεργέω** -ω εἰς τι vim habeo ad
 aliquid ἢ in re aliqua. **ἐπενεργᾷ**
 εἰς τινα. moveo, afficio (graviter, ve-
 hementer) aliquem ἢ animum alicu-
 jus.
ἐπένθεσις, ἡ· insertio literarum.
ἐπενθύμις, ἡ· admonitio, -onis, θ.
ἐπενθυμίζω· admoneo, -ere.
ἐπέντασις, ἡ· intentio, -onis, θ.
ἐπεντείνω insuper intendo.
ἐπεντίβημι· interpono, -ere.
ἐπεντρίβω πληγὰς plagas infligo.
ἐπεντύνω adparo adversus.
ἐπεξάγω 1) educo exercitum ad-
 versus aliquem. 2) ἐπεξάγω τὸ πωμή-
 ριον (= τὸν τῆς Ρώμης κύκλον), po-
 morium profero. 3) = διεξέρχομαι τι
 τῷ λόγῳ, edissero aliquid.
ἐπεξαμαρτάνω· insuper pecco.
ἐπεξαπατάω -ω· insuper decipio.
ἐπέξειμι (**ἐπεξέρχομαι**) τινί 1)
 erumpo ad aliquem; aggredior ali-
 quem; obviam eo (hostibus). 2) =
 διαστυκῶς διώκω, accuso -are, ali-
 quem. 3) = ἐνδικούμαι, τιμωρῶ, ulci-
 scor, -i; punio, -ire. 4) = διεγούμαι,
 oratione percurro aliquid.
ἐπεξελαύνω· provehor equo adver-
 sus (aliquem).
ἐπεξεργάζομαι· elabōro, -are, ali-
 quid; polio, -ire, aliquid. **ἐπεξεργ.** τὸν
 λόγον. polio ἢ expolio orationem.
ἐπεξεργασία, ἡ· elaboratio, -onis, θ.
ἐπεξέρχομαι· ἰδὲ ἐπέξειμι.
ἐπεξερίσκω· ultra adinvenio.
ἐπεξηγέομαι· οὐμαι· explicatio-
 nem addo.
ἐπεξηγέω -ω· explano, -are.
ἐπεξηγήσεις, ἡ· copiosior expositio;
 explanatio, -onis, θ.
ἐπεξόδια ἐθύετο de discedendo
 extra consulebat.
ἐπέξοδος, ἡ· eruptio (adversus hos-
 tem).
ἐπέπρωτο· fatum erat: in fatis erat.
ἐπέραστος, οὐ· amatus, a, um; di-
 lectus, a, um;
ἐπεργάζομαι 1) illicite aro (alie-
 num agrum). 2) = γλύφω, sculpo,
 -ere, aliquid.
ἐπεργασία, ἡ· 1) aratio (in alie-
 no agro). 2) = ἐπεξεργασία, expolitio,
 -onis, θ.
ἐπερθείζω· irrito, -are.

ἐπερθεισμός, ὁ· irritatio, -onis, θ.
ἐπερείδω· valde firmo aliquid. μέσ.
ἐπερείδομαι τινί, innitor (-nixus
 sum, -i) alicui ἢ aliqua re (τῷ δό-
 ρατι hastae ἢ hasta, τῷ βάδω baculo).
ἐπέρεισμα, τό· fulcrum, -i, οὐ.
ἐπερεύγω· evomo in aliquem. **ἐπε-
 ρεύγομαι** (περὶ ποταμ.) effundor in.
ἐπερυθρίω -ω· erubescō, -ere.
ἐπέρχομαι 1) advenio, ire; accedo,
 -ere (in). ἀπροσδοκ. = supervenio,
 -ire (alicui). 2) ἐγθρ. invado (-ere)
 alicui; impetum facio (in aliquem).
 3) ἐν γένει περὶ κακῶν· accedo alicui,
 ingruo, -ere; συμφορὰ ἐπέρχεται ἡμῖν,
 nobis accedit incommodum. κίνδυνος
 ἐπέρχεται, periculum ingruit. 4) ἐπέρ-
 χεται μοι (τοῦτο ποιεῖν ἢ λέγειν), ve-
 nit mihi in mentem (hoc facere ἢ
 dicere). λέγει δ, τι ἂν αὐτῷ ἐπιβθῇ.
 dicit, quid ei in mentem venerit. 5)
 ἐπέρχεται μοι δέος, timor mihi inces-
 sit, occupavit animum meum. φόβος
 ἐπῆλθεν αὐτῷ, eum ἢ ei incessit ti-
 mor. 6) insequor, -i. ἢ νῦν ἐπῆλθε,
 nox insecuta est. νῦν ἐπέρχουμένη. in-
 sequens nox. 7) σκότος ἐπέρχεται
 (ἐπῆλθε), tenebrae incedunt (inces-
 serunt). 8) ἐπέρχομαι τὸν φόνον τινός,
 ulciscor alicujus mortem. 9) = διερ-
 χομαι τι, transeo, -ire, aliquid. μετφ.
 = διεγούμαι, insequor, -i, aliquid.
ἐπερωτάω -ω (δόρ. **ἐπηρόμην**) τὸν
 θεόν. τὸ χρηστήριον, consulo (consului)
 deum oraculum. ἐπερωτῶ τὴν σύγκλη-
 τον περὶ τῶν σπονδῶν, consulo sena-
 tum de foedere.
ἐπερώτησις, ἡ· 1) consultatio,
 -onis, θ. *2) νεοελ. interpellatio, -onis,
 θ. ἔκαμεν ἐπερώτησιν, interpellavit.
ἐπεσβλέω -ω· convicior, -ari.
ἐπεσβολία, ἡ· convicium, -ii, οὐ.
ἐπεσβόλος, οὐ· maledicus, a, um.
ἐπεσθίω· superedo, -ere, aliquid.
ἐπεσκεμμένως· considerate.
ἐπεσπινασμένως· obscure.
ἐπεσπινασμένως· festinanter.
ἐπέστη· ἰδὲ ἐφίστημι.
ἐπέτειος, οὐ· annuus, a, um; an-
 niversarius, a, um. ἡ ἐπέτειος ἡμέρα,
 dies anniversarius. ἡ ἐπέτειος τῆς γεν-
 νήσεως, natalis dies ἢ ἀπλ. natalis,
 is, &.
ἐπέτηγες, ἡ· dies anniversarius.

ἐπευθύνω· dirigo, -ere.
ἐπευκλείζω· insuper celebros (pa-
 triam).
ἐπευκτός, ἡ, ὄν· exoptandus, a, um.
ἐπευλογέω -ω· benedico, -ere.
ἐπευφημέω -ω· fausta acclamo ἢ
 ἀπλ. acclamo (aliquem). ὁ νε ητῆς
 εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐπευφημούντων
 καὶ ἐπικροτούντων ἀπάντων τῶν πολι-
 τῶν, victor urbem subiit acclaman-
 tibus et plaudentibus cunctis civi-
 bus. ἰδὲ **ἐπικροτῶ**.
ἐπευφημία, **ἐπευφήμις**, ἡ, **ἐπευ-
 φημισμός**, ὁ· acclamatio, -onis, θ.
 clamor, -oris, &. παραταταμέναι ἐπευ-
 φημίαι, perpetuus clamor.
ἐπευχῇ, ἡ· precatio, -onis, θ.
ἐπεύχομαι τοῖς θεοῖς· precor (-atus
 sum, -ari) deos ἢ ad deos. **ἐπεύχο-
 μαί τινί τι** α) ἐπὶ κακοῦ = καταρῶμαι
 τινί τι, precor alicui aliquid (voson
 m. rbum). β) ἐπὶ ἀγαθοῦ = εὐχομαι τινί
 τι, precor alicui aliquid. **ἐπεύχομαι σοί**
 (ὅμιν) μακρὸν βίον, precor tibi longam
 diem.
ἐπειωνίζω· vili pretio vendo.
ἐπέχω 1) ἐπέχω τινί τι, ἱσχυροῦ
 alicui aliquid 2) = διευθύνω πρὸς τι,
 dirigo versus aliquid. καὶ ἔχω. ἐπέχω
 τινί ἢ ἐπὶ τινα, invehor, (invado) in
 aliquem. 3) ἐπέχω τινί (δῆλ. τὸν νοῦν)
 = διαλογίζομαι, cogito, mihi propono
 (facere ἢ ut faciam aliquid). 4)
 ἐπέχω τινά ἢ τι, retineo, inhibeo ali-
 quem ἢ aliquid ἐπέχω (= ἀναδέπτω)
 τὴν ὁρμήν, inhibeo impetum. ἐπέχω
 τινά τινα, impedio aliquem re ἢ a re.
 5) τεχν. δόρ. **ἐπέχω** = cohibeo.
 ἐπέχω ἐν ἀδελφείοις, cohibeo adsensio-
 nem a rebus incertis ἰδὲ **ἐφεντι-
 κός**. 6) κραυγὴ, κλαυθμός, ἀνεμος,
 σκότος ἐπέχει τι, clamor, fletus, me-
 tus, caligo tenet (obtinēt, possidet)
 aliquid. 7) = περιμένω, expecto, -are
 (ὀλίγον χρόνον, breve tempus). 8)
 ἐπέχω τινός (τῆς πορείας, τοῦ λόγου),
 desisto aliqua re (itinere, sermone).
 *9 νεοελ. ἐπέχει μοι τόπον (ὅσιν) πα-
 τρός, est mihi parentis numero.
ἐπέβολος, οὐ (ἐπιστήμης, παιδείας),
 compos, -otis (scientiae, disciplinae).
 φρενῶν ἐπέβολος, mentis compos.
ἐπηγορεύω -ω τινί τι· accuso (-are)
 aliquem de re aliqua.

ἐπήκοος, εν· 1) qui rem audit. ἐπὶ ἄλλου παρὰ τινος γίγνομαι, audior ab aliquo. 2) εἰς ἐπὶ ἄλλου = in locum, unde aliquid audiri potest. 3) ἀναγιγνώσκω εἰς ἐπὶ ἄλλου = recito, ut ab omnibus audiat.

ἐπηλαγμένως· vicissim.
ἐπηλυγάζω· obumbro. -are, aliquid. **ἐπηλυγάζομαι**, tego me. ἐπηλυγάζομαι τινα, abscondo me pone aliquem.

ἐπηλυσ, ὁ, ἡ· advena, -ae, ὁ, θ.
ἐπήλυσ, ἡ· adventus, -us, α.
ἐπηγνέμιος, εν· ventosus, α. um.
ἐπηγνέμιος, εν· amabilis; jucundus.
ἐπηγνέμιος τινὶ· vero aliquem. ἐπηγνέμιος τινά, aliquem injuriā lacesso. ὁ ἐπηγνέμιος, vexator, -oris, α. ἡ ἐπηγνέμιος, vexatrix, -icis, θ.
ἐπηγνέμιος, ὁ, ἐπὶ ἄλλου, ἡ· vexatio, -onis, θ. injuria, -ae, θ. impetus hostilis.

ἐπηγνέμιος, ἡ, εν· vexativus, α.
ἐπηγνέμιος, ὁ· vexator, -oris, α.
ἐπηγνέμιος -ω τινι· acquiesco in.
ἐπηγνέμιος, ἐς· tectus, opacus.
ἐπηγνέμιος, ἡ, εν· inflatus α. um;
ἐπηγνέμιος· elate; superbe.
ἐπηγνέμιος· ἡ, εν· ἐπερωτάω.
ἐπηγνέμιος (ἐπὶ ἄλλου)· ἡ, εν· ἐπιτεμνέμι, 2
ἐπηγνέμιος -ω· adsono, -are.
ἐπὶ ἄλλου, ἡ· adsonatio, -onis, θ.

ἐπὶ· 1) μετὰ γενικ. α) super (μετὰ αἰτιατ.): ἐπὶ τοῦ τύμβου ἐπὶ τῇ στήλῃ, super tumulum statuo columellam. β) in (μετὰ ἀφαιρ.): ἐπὶ τῶν ὤμων φέρω, in humeris fero. ἐπὶ τοῦ ὄρους, in monte. γ) coram (μετὰ ἀφαιρ.): ἐπὶ μαρτύρων, coram testibus. δ) ἐφ' ἑνός, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεττάρων ἀγεῖν, singulos, ternos, quaternos jubere milites ire. ε) α, ab (μετὰ ἀφαιρ.): ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis. ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων, a secretis. ζ) ἐπὶ χρόνου· ἐπὶ Κέκροπος, Cecropis tempore ἐπὶ Κύρου, Cyro regnante. οἱ ἐφ' ἡμῶν (= οἱ σύγχρονοι ἡμῶν), hujusce aetatis homines, qui hodie vivunt. ὡσαύτ. ἐπ' ἐφ' ἡμῶν, pace. ἐπὶ πολέμου, bello 2) μετὰ δοτικ. α) apud (μετὰ αἰτιατ.): ἐπὶ τῇ θαλάττῃ καίται, apud mare situm est. β) ad (μετὰ αἰτιατ.): ἡ ἐπὶ τῷ Τρεβίῳ μάχῃ, pugna ad Trebiam. ἐπὶ

πάντων, ad omnia; omnino. γ) penes (μετὰ αἰτιατ.): ἐπὶ τῷ Πομπηίῳ ἐστὶ κρίνειν, penes Pompejum est iudicium. ἐπ' ἐμοὶ ἐστὶ, penes me est. δ) ἐπὶ ἐπὶ τινι, in alicujus potestate (ἢ manibus) sum. ε) οἱ ἐπὶ τινι, qui alicui rei praesunt. ζ) super (μετὰ αἰτιατ.): τραῦμα ἐπὶ τραύματι, vulnus super vulnus ἄλλοι ἐπ' ἄλλοι σπράττονται, alii super alios trucidantur. ἐπὶ τῷ δαίμονι, super caenam. ζ) μέγα φρονέω ἐπὶ τινι, superbio aliqua re. γελῶ ἐπὶ τινι, de aliquo rideo. γαίω ἐπὶ τῇ λύπῃ τινός, gaudeo alicujus dolorem. η) ἐπὶ κερδαί, lucri nomine. θ) ἐπὶ μισθῷ, ad mercedem. ἐπ' ἀγαθῷ, in commodum, utilitati ἐπὶ βλάβῃ, ἐπὶ ζημίᾳ, damno, noxae ἐπὶ τούτῳ, eo consilio, ea conditione. ἐπὶ τούτοις, his conditionibus. ἐφ' ὧ, ἐφ' ὧτε, sub ea conditione, ut. ἐφ' ὧ μή, sub ea conditione, ne (ὑποτακτ.). 3) μετὰ αἰτιατ. α) in (μετὰ αἰτιατ.): ἀναβαίνο ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ τὸ ὄρος, adscendo in equum, in montem. τὸ ἐπ' ἐμέ, quantum in me est. ἐπὶ πολλὸν χρόνον, in multum temporis β) ad (μετὰ αἰτιατ.): παρορμῶ τὴν νεολαίαν ἐπὶ τὰ κακουργήματα, ad facinora juventutem incendo. γ) ἐπὶ τινι χρόνῳ, per aliquod tempus. ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, tres dies, triduum. ἐπὶ πολὺ, longe.

ἐπιβάθρα, ἡ· pons e navi in terram.

ἐπιβάθρον, τό· nautum, -i, οὐ.
ἐπιβαίνω· conscendo (-ndi, -nsum, -ere). ἐπιβαίνω (ἐπὶ βῆν) τῆς νεώς, ἵππου, conscendo (conscendi navem (ἢ in navem) equum (ἢ in equum)). ἐχθρῶν. **ἐπιβαίνω τινί** = προσβάλλω τινά, invado aliquem ἢ aliquid ἐπιβαίνω τῆς πολιτείας (= ἐμβαλλω), invado (in) regionem hostium, τῆς Λακωνικῆς in Laconiam.

ἐπιβάλλω· 1) injicio (-eci, -ctum, -ere). 2) impono (-osui, -ere). ἐπιβάλλω ζημίαν ταῖς πολιτείαις, multam civitatibus impono ἐπιβάλλω τοῖς ἡττημένοις φόρον, victis tributum impono ἢ impero 3) ἐπιβάλλω (= παρέχω φόβον τῇ ψυχῇ, importo animo metum. 4) ἐπιβάλλω γαστέρα τινι, manus injecto (infero) alicui. 5) ἐγθρ.

ἐγθρ. ἐπιβάλλω τινί, εἰς τι, aggredior aliquem ἢ aliquid. 5) ἐπιβάλλω τὴν διάνοιαν πρὸς τι, animum adverto in aliquid, operam do alicui rei. 6) τὸ ἐπιβάλλω (τῶν μέρῶν), pars debita alicui. *7) νεοσλ. α) ἐπιβάλλω σιωπῇ, alicui silentium impono, aliquem silem jubeo. β) ἐπιβάλλω ὄρον, dāro jusjurandum γ) τοῦτο ἐπιβάλλει μοι ἡ ἐμὴ θεία, hoc meum munus mihi imponit, imperat. δ) ὁ καθηγητὴς οὗτος ἐπιβάλλεται τοῖς μαθηταῖς, iste professor discipulis incutit reverentiam sui. **ἐπιβεβλημένος**, η, εν, impositus, α, um. μοι εἶνε ἐπιβεβλημένον, impositum (imperatum) est mihi.

ἐπιβαπτίζω· immergo, -ere.

ἐπιβαρέω -ω· aggravo, -are.

* **ἐπιβαρύνω**, ἡ· onus, -oris, οὐ. ingravatio, -onis, θ.

ἐπιβαρύνω· ingravo aliquem ἢ aliquid. μετρ. ingravo (gravius reddo) aliquid. **ἐπιβαρύνομαι**, ingravor (aliqua re).

ἐπιβάσις, ἡ· consensio, -onis, θ.

ἐπιβασκαίνω· invideo, -ere.

ἐπιβαστάζω· fero in (manibus κτλ.).

ἐπιβατεύω· sum epibata. ἐπιβατεύω Συρίας, invado in Syriam.

ἐπιβάτης, ὁ· vector, -oris, α miles classarius epibata, -ae, α

ἐπιβατικός, ἡ, εν· ad classarios pertinet τὸ ἐπιβατικόν, οἱ ἐπιβατικοὶ = οἱ ἐπιδάται, classarii.

ἐπιβατός, ἡ, εν· qui conscendi potest. ἐπιβατός χρυσίον, donis (pecuniis) corrumpens

ἐπιβδάι, αἰ· repotia, -orum, οὐ.

ἐπιβεβαιόω -ω· 1) ratum facio, confirmo (aliquid). *2) νεοσλ. ἡ εἰδησις αὕτη δὲν ἐπιβεβαιούται, hic nuntius non confirmatur, huic nuntio fides non accerscit.

* **ἐπιβεβαιώσις**, ἡ· confirmatio, -onis, θ. ἡ εἰδησις αὕτη χρηθεῖ ἐπιβεβαιώσεως, hic nuntius confirmatione eget.

ἐπιβεβλημένος, η, εν· ἡ ἐπιβάλλω.

ἐπιβήτωρ, ὁ· 1) ἐπιβ. νεών, vector, -oris, α. 2) ἐπιβ. ἵππων, eques, -itis, α. 3) ἐπιβήτωρ ἵππος, ὄνος = ὄχρυσός, admissarius (equus, asinus).

ἐπιβιδάω· 1) in navem impono, aliquem ἢ aliquid. *2) **ἐπιβιδάομαι**, in navem conscendo. *ἐπιβιδάσθην, in navem conscendi.

* **ἐπιβιδάσις**, ἡ· in navem conscensio, -onis, θ.

ἐπιβιδρώσκω· insuper edo.

ἐπιβίος, εν· supervivens, -ntis

ἐπιβίω -ω· supervivo, -ere.

ἐπιβλαδής, ἐς· noxius, α, um; nocens, -ntis; ζῷα ἐπιβλαδῆ, animalia malefica, bestiae quae nocent. φυτὰ ἐπιβλαδῆ, herbae noxiae

* **ἐπιβλαδῶς**· nocenter.

ἐπιβλάπτω· insuper noceo.

ἐπιβλαστάνω· insuper germino.

ἐπιβλάστησις, ἡ· secunda germinatio, -onis, θ.

ἐπιβλέπω· 1) intueor (in aliquem ἢ in aliquid). *2) = ἐπορεύω, inspicio, -ere; curo, -are, aliquid.

ἐπιβλεφαρίς, ἡ· palpebra, -ae, θ.

* **ἐπιβλεψίς**, ἡ· inspectio, -onis, θ.

ἐπιβλημα, τό· amiculum, -i, οὐ.

ἐπιβλή (= μοχλός)· obex, obicis, α.

ἐπιβλητέον· injiciendum (est).

* **ἐπιβλητικός**, ἡ, εν· qui se imponit; ενταθ. = gravis, e; augustus, α, um.

* **ἐπιβλητικῶς**· graviter; violenter.

ἐπιβοάω -ω· 1) acclamo, -are, alicui. 2) ἐπιβοάομαι (= ἐπιχαλοῦμαι) τινι, inclamo aliquem.

ἐπιβοήθεια, ἡ· auxilium, -ii, οὐ.

ἐπιβοηθέω -ω τινι· insuper auxiliior alicui.

* **ἐπιβοηθητικός**, ἡ, εν· secundarius, α, um.

ἐπιβοηθητικῶς· secundo.

ἐπιβόημα, **ἐπιβόησις**· acclamatio.

ἐπιβόητος, εν· diffamatus, α, um.

ἐπιβολή, ἡ· 1) injectus, -us, α. 2) ἐπιβολή χειρῶν, injectio manuum. 3) = φόρος, tributum, -i, οὐ. 4) = ἐπιχειρησις, inceptum, -i, οὐ. 5) = βουλή, consilium, -i, οὐ. 6) ἐπιβολή τῆς διαβολῆς, animadversio, -onis, θ. 7) = ζῆμα, multa, -ae, θ. 8) = προσβολή, impetus, -us, α.

ἐπιβολός, εν· ἡ ἐπὶ ἄλλου.

ἐπιβομβέω -ω· bombis assono.

ἐπιβοσκέω -ω· depasco, -ere.

ἐπιβοσκήσις, ἡ· depastio, -onis, θ.

ἐπιδοσκίς, ἡ· proboscis, -idis, θ.
ἐπιδοσκαμαι πάντα depascor omnia.
ἐπιδοσκαίω, ἡ· insidiae, -arum.
ἐπιδοσκαίω, ὁ· insidiator, -oris, ἄ.
ἐπιδοσκαίω τινί = ἐπιδοσκαίωμαι τινά.
consilium capio adversus aliquem θθ.
insidior (-atus sum, -ari) alicui
 ὁ ἐπιδοσκαίω, insidiator, -oris, ἄ. ἡ
 ἐπιδοσκαίω, insidiatrix, -icis, θ. ἐπι-
 δοσκαίω ἀνθρώπῳ, per insidias inter-
 sectus est.
ἐπιδοσκή, ἡ· consilium adversus
 aliquem. θθ. insidiae, -arum, θ. ἐξ
 ἐπιδοσκή, per insidias ἢ ex insidiis.
ἐπιδοσκάω, ὁ· insidiosus, a, um.
ἐπιδοσκάω· insidiose; dolose.
ἐπιδοσκαίνω· cunctor, -ari.
ἐπιδοσκάω· admurmuro, -are.
ἐπιδοσκάω· perfundo, -ere. ἐπιδοσκάω
 τοὺς ἰχθύς ἐλαίῳ, pisces olivo per-
 fundo.
ἐπιδοσκάω· ingravescor, -ere.
ἐπιδοσκάω· insuper tono.
ἐπιδοσκάω, ἡ· perfusio, -onis, θ.
ἐπιδοσκαίω· cunctor, -ari.
ἐπιδοσκάω· admurmuro, -are.
ἐπιδοσκάω· perfundo, -ere. ἐπιδοσκάω
 τοὺς ἰχθύς ἐλαίῳ, pisces olivo per-
 fundo.
ἐπιδοσκάω· ingravescor, -ere.
ἐπιδοσκάω· insuper tono.
ἐπιδοσκάω, ἡ· perfusio, -onis, θ.
ἐπιδοσκαίω· cunctor, -ari.
ἐπιδοσκάω· admurmuro, -are.
ἐπιδοσκάω· perfundo, -ere. ἐπιδοσκάω
 τοὺς ἰχθύς ἐλαίῳ, pisces olivo per-
 fundo.
ἐπιδοσκάω· ingravescor, -ere.
ἐπιδοσκάω· insuper tono.
ἐπιδοσκάω, ἡ· perfusio, -onis, θ.
ἐπιδοσκαίω· cunctor, -ari.
ἐπιδοσκάω· admurmuro, -are.
ἐπιδοσκάω· perfundo, -ere. ἐπιδοσκάω
 τοὺς ἰχθύς ἐλαίῳ, pisces olivo per-
 fundo.

ἐπιδοσκάω, ἡ· proboscis, -idis, θ.
ἐπιδοσκαμαι πάντα depascor omnia.
ἐπιδοσκαίω, ἡ· insidiae, -arum.
ἐπιδοσκαίω, ὁ· insidiator, -oris, ἄ.
ἐπιδοσκαίω τινί = ἐπιδοσκαίωμαι τινά.
consilium capio adversus aliquem θθ.
insidior (-atus sum, -ari) alicui
 ὁ ἐπιδοσκαίω, insidiator, -oris, ἄ. ἡ
 ἐπιδοσκαίω, insidiatrix, -icis, θ. ἐπι-
 δοσκαίω ἀνθρώπῳ, per insidias inter-
 sectus est.
ἐπιδοσκή, ἡ· consilium adversus
 aliquem. θθ. insidiae, -arum, θ. ἐξ
 ἐπιδοσκή, per insidias ἢ ex insidiis.
ἐπιδοσκάω, ὁ· insidiosus, a, um.
ἐπιδοσκάω· insidiose; dolose.
ἐπιδοσκαίνω· cunctor, -ari.
ἐπιδοσκάω· admurmuro, -are.
ἐπιδοσκάω· perfundo, -ere. ἐπιδοσκάω
 τοὺς ἰχθύς ἐλαίῳ, pisces olivo per-
 fundo.
ἐπιδοσκάω· ingravescor, -ere.
ἐπιδοσκάω· insuper tono.
ἐπιδοσκάω, ἡ· perfusio, -onis, θ.
ἐπιδοσκαίω· cunctor, -ari.
ἐπιδοσκάω· admurmuro, -are.
ἐπιδοσκάω· perfundo, -ere. ἐπιδοσκάω
 τοὺς ἰχθύς ἐλαίῳ, pisces olivo per-
 fundo.
ἐπιδοσκάω· ingravescor, -ere.
ἐπιδοσκάω· insuper tono.
ἐπιδοσκάω, ἡ· perfusio, -onis, θ.
ἐπιδοσκαίω· cunctor, -ari.
ἐπιδοσκάω· admurmuro, -are.
ἐπιδοσκάω· perfundo, -ere. ἐπιδοσκάω
 τοὺς ἰχθύς ἐλαίῳ, pisces olivo per-
 fundo.
ἐπιδοσκάω· ingravescor, -ere.
ἐπιδοσκάω· insuper tono.
ἐπιδοσκάω, ἡ· perfusio, -onis, θ.
ἐπιδοσκαίω· cunctor, -ari.
ἐπιδοσκάω· admurmuro, -are.
ἐπιδοσκάω· perfundo, -ere. ἐπιδοσκάω
 τοὺς ἰχθύς ἐλαίῳ, pisces olivo per-
 fundo.

is (equorum, caprarum κτλ.). μεταφ.
 ncrementum. i. οὐ.
ἐπίγονοι, ὁ· Epigoni, -orum, ἄ.
ἐπίγονος, ὁ· agnatus, a, um; su-
 boles ὁ ἐπίγονος, suboles; posteri.
ἐπίγραμμα, τό· titulus, -i, ἄ. elo-
 qium (sepulchri ἢ monumenti); titu-
 lus sepulchralis; epigramma, a, -atis, οὐ.
ἐπιγραμμάτιζω τινά· epigramma
 facio ad aliquem.
ἐπιγραμμάτιον· epigrammation, -i.
ἐπιγραμματογράφος, ἐπιγραμμα-
 τοποιός· epigrammatum scriptor;
 epigrammatarius, -ii, ἄ.
ἐπιγραφή, ἡ· 1) inscriptio, -onis.
 θ. 2) titulus, -i, ἄ.
ἐπιγράφω· 1) ἐπιγρ. τί τινι, insc-
 ribo (-psi, -ptum, -ere) aliquid rei
 alicui (statuae ἢ in statua). 2) ἐπι-
 γράφω τι, inscribo aliquid (statuas).
 ἐπιγράφω βιβλίον, librum inscribo. τὸ
 βιβλίον Λαλίου ἐπιγράφω, librum Lae-
 lium inscribo. τὸ βιβλίον Λαλίου ἐπι-
 γράφεται, ἐπιγράφεται, liber Laelii
 inscribitur, inscripius est. θθ. ἐπιγε-
 γραμμένος, η, ὁ, inscriptus, a, um.
 3) ἐπιγράφω ἐπιστολήν τινι, inscribo
 alicui epistolam. 4) adscribo, -ere.
 ἐπιγράφεται τὸ ὄνομα τῷ τύμῳ, tu-
 mulo adscriptum est nomen 5) aub-
 scribo, -ere: ἐπιγράφω τι τῷ ἀνδριάντι,
 subscribo aliquid statuae 6) ἐπιγρά-
 φω τίμημα, inscribo poenas, multam
 irrogo. 7) ἐπιγράφω εἰσφοράν, colla-
 tionem describo (indico), tributum
 impero. 8) ἐπιγράφωμαι (= προσποιού-
 μαι) ὄνομα φιλοσόφου, inscribo (ad-
 scribo) mihi nomen philosophi.
ἐπίγρυπος, ὁ· leviter aduncus.
ἐπιγυμνάζω· insuper exerceo.
ἐπίδαιτρον, τό· obsonium, -ii, οὐ.
ἐπίδανκω· mordeo, -ere.
ἐπίδανκώδης, ἡ· mordax, -acis.
ἐπίδανκρῶ· defleo, -ere.
ἐπίδανείζω· insuper fenero.
ἐπίδαψιλεύομαι (*ἐπίδαψιλεύω)
 τινί τι· largior (-itus sum, -iri) ali-
 quid alicui. ἐπίδαψιλεύομαι ὑμῖν τι,
 vobis largimur aliquid. τὰ ἐπίδαψι-
 λευθέντα ἡμῖν ἀγαθὰ, bona quae no-
 bis largiter data sunt.
ἐπίδεξις, ἡ (= ἀπορός τινος)· indi-
 gens -ntis ἢ indigus (a, um) alicujus

rei ἢ aliqua re; inops (-opis) alicujus
 ἢ ab aliquo.
ἐπίδειγμα (= δείγμα)· specimen,
 -inis, οὐ. ἐπίδειγμα ἐπέδειξε, specimen
 dedit.
ἐπίδεικνυμι τινί τι· 1) ostendo (-ndi,
 -ere), monstro ἢ demonstro (-are)
 alicui aliquid. ἐπίδεικνυμι τι (τὴν σο-
 φίαν), monstro, ostendo aliquid (sa-
 pientiam). 2) μάστιγι· = εἰς ἐπίδειξιν δει-
 κνυμι τι, ostento ἢ jacto, -are, ali-
 quid. 3) μέσ· ἐπίδεικνυμαι φιλιαν, πο-
 νηριαν, ostendo (declaro) meam sapi-
 entiam, meam improbitatem *συνήθ*
 = εἰς ἐπίδειξιν δεικνυμι τι τῶν ἐμαυτοῦ,
 ostento jacto (-are) aliquid (τὸ ὄνο-
 μα καὶ τὸ γένος nomen et genus).
 4) ἀντιπαρατίθω· ἐπίδεικνυμαι (= ἐπι-
 δεικνυμι ἐμαυτόν), me ostento. ἐπε-
 δεικνυτο, se ostentebat.
ἐπίδεικτιδῶ· ostentare me cu-
 pio.
ἐπίδεικτικός, ἡ, ὁ· 1) demon-
 strativus, a, um. τὸ ἐπίδεικτικὸν εἶδος
 τοῦ λέγειν, demonstrativum genus ora-
 tionis; 2) ἀνθρωπος ἐπίδεικτικός (= ἀ-
 λαζονικός). homo jactitabundus ἢ ja-
 ctans.
ἐπίδεικτικῶς· cum ostentatione;
 cum jactatione.
ἐπίδειξις, ἡ· 1) demonstratio, -onis,
 θ. 2) ostentatio, -onis, θ. πρὸς ἐπι-
 δείξιν, ad ostentationem. 3) oratio
 ad ostentationem comparata. 4) jac-
 tatio, -onis, θ. ἐπίδ. τῆς παιδείας, jac-
 tatio eruditionis.
ἐπίδειπνον, τό· coena secundaria;
 mensa secunda.
ἐπίδεντος, ἡ, ὁ· decimus, a, um.
 τὸ ἐπίδεντον, decima pars.
ἐπίδεντος, ἡ, ὁ· 1) capax, -acis.
 ἐπίδεντος νοῦς, capax mens. ἐπίδε-
 ντικός τινος, capax alicujus rei. *2)
 ἐπίδεντος· μαθησέως, ad accipiendam
 doctrinam facilis.
ἐπίδεντος· escam impono.
ἐπίδεντος, τό· obligatio, -onis, θ.
ἐπίδεντος· obligo, -are.
ἐπίδεξις· versus dextram.
ἐπίδεξις, ὁ· qui est ad dextram.
 ἐπίδεξις α) = faustus, a, um. 6) ele-
 gans, -ntis. γ) = ἐπιτήδειος, dexter,
 tera, terum; habilis, e.
ἐπίδεξις, ἡ· dexteritas, -ntis, θ.

sollicitia, -ae, θ. habilitas, -atis, θ.
ἐπιδεξιός, dextere (dextre) ἐπι-
 δεξιότερον, dexterius. ἐπιδεξιότατα,
 cum maxima dexteritate (habilitate).
ἐπιδέομαι τινος· egeo ἢ indigeo
 (-ui, -ere) alicujus rei ἢ aliqua re.
ἐπιδερμής, ἡ· summa cutis.
ἐπίδεσις, ἡ· obligatio (vulneris).
ἐπιδεσμεύω· obligo (vulnus).
ἐπίδεσμος, **ἐπίδεσμον**, **ἐπιδεσμός**,
 fascia, -ae, θ.
ἐπιδεσπόζω· dominor, -ari.
ἐπιδευτέρω· ω· itero, -are.
ἐπιδευτέρωσις, ἡ· iteratio, -onis, θ.
ἐπιδέχομαι· 1) insuper accipio
 (-ere) aliquid ἢ aliquem. 2) recipio,
 -ere. τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐπιδέχεται μέλλη-
 σιν, res non recipit cunctationem.
 1) **ἐπιδέω** (ἐπιδένω)· obligo, -are.
 2) **ἐπιδέω** (= ἔχω γρεῖαν)· egeo, -ere,
 indigeo, -ere (aliqua re). ἀπρὸς.
 ἐπιδέει, opus est.
ἐπιδεῶς· non sufficienter.
ἐπίδηλος, ον· manifestus, a, um.
ἐπιδήλως· manifeste.
ἐπιδημέω· ω· domi, in patria sum;
 inter populum versor. 2) ἐπὶ ἀσθεν.
 γ.λ. per totum populum diffusus
 sum. 3) ἐπιδημῶ ἐκ τινος, ἀπὸ τινος,
 alicunde domum (in patriam) redeo.
 4) peregre advenio. ὁ ἐπιδημών, ad-
 ventor, -oris, ἀ. advena, -ae, ἀ.
ἐπιδημῆσις, ἡ· adventus, us, ἀ.
 δαίμων ἐπιδημήσεως ἐνεκα, adventicia
 coena.
ἐπιδημητικός, ἡ, ον· domi manens.
ἐπιδημία, ἡ· 1) adventus, us, ἀ.
 *2) = λοιμός, pestilentia, -ae, θ.
ἐπιδήμιος, ον· 1) in populum ver-
 sans; domesticus, a, um. πόλεμος;
 ἐπιδήμιος, domesticum (civile) bel-
 lum. 2) ἐπὶ ἀσθεν. totum populum
 occupans.
ἐπιδημιουργέω· ω· opus perficio.
ἐπιδιαβαίνω· post alium transeo.
 ἐπιδιέβαινον, post eos transibant ἐπι-
 διαβ. ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, trajicio flu-
 men et contra barbaros progredior.
ἐπιδιαγινώσκω· recognosco, -ere.
ἐπιδιαθήκη, ἡ· codicilli, -orum.
ἐπιδιαιρέσις, ἡ· subdivisio, -onis, θ.
ἐπιδιαιρέω· ω· (sub)divido, -ere.
ἐπιδιαιτήσις, ἡ· victus ratio.
ἐπιδιαιτητής, ὁ· tertius arbiter.

ἐπιδιακινδυνεύω· periclitor, -ari.
ἐπιδιακρίνω· insuper judico.
ἐπιδιαλέμπω· perluceo, -ere.
ἐπιδιαιμένω· permaneo, -ere.
ἐπιδιαμονή, ἡ· permansio, -onis, θ.
ἐπιδιανέμω· insuper distribuo.
ἐπιδιαπέμπω· mitto insuper.
ἐπιδιαπλέω· insuper navi trajicio.
ἐπιδιαρρήγνυμι· dirumpo in-
ἐπιδιασαφένω· ω· magis perspicu-
 um facio aliquid. **ἐπιδιασαφροῦμαι**,
 magis perspicuus fio (ἢ sum).
ἐπιδιασκευάζω· retracto (librum).
ἐπιδιασκεύασις, ἡ· retractatio (li-
 bri).
ἐπιδιασύρω· iterum perstringo.
ἐπιδιατάσσομαι· τω· insuper mando
 aliquid.
ἐπιδιατείνω (ἀμετ.)· extendor, -i.
ἐπιδιατρέφω· in aliqua re tempus
 tero; immoror alicui rei.
ἐπιδιδάσκω· insuper doceo.
ἐπιδίδωμι· 1) insuper do alicui
 aliquid. 2) ἐπὶ προικ. dotem do. 3)
 ἀπλ. do. trado, reddo aliquid. ἐπιδί-
 δωμι τὴν ἐπιστολήν τινι, reddo epi-
 stolam alicui. 4) ἀμειψ. cresco;
 augeor; incrementum capio. ἐπιδί-
 δωμι εἰς τι, πρὸς τι, proficio, pro-
 gressus facio in re aliqua. ἐπιδίδωμι
 εἰς φιλοσοφίαν, proficio in philosophia.
 ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν, proficis in vir-
 tute. ἐπιδίδωμι εἰς τὰ μαθήματα, pro-
 ficio (progressus facio) in litteris
ἐπιδιεξέρχομαι, **ἐπιδιέρχομαι**· per-
 censeo, -ere.
ἐπιδίξηναι· insuper quaero.
ἐπιδιηγέομαι· οὔμαι· narrationem
 repeto; denuo narro, aliquid.
ἐπιδιήγησις, ἡ· repetita narratio.
ἐπιδιμάζω· τινί τι adjudico, adscri-
 bo, addico alicui aliquid. ἐπιδιμάζω
 τὰ κτήματά τινι, addico bona alicui.
 τὰ ἐπιδικασμένα, adjudicata. μέσ.
ἐπιδιμάζομαι· τινός, jure peto aliquid.
ἐπιδικαίω· ω· litigo de re aliqua.
ἐπιδικασία, ἡ· adjudicatio, -onis, θ.
ἐπιδίκος, ον· controversus, a, um;
 qui (quae, quod) in controversiā
 est.
ἐπιδινέω· ω· in orbem ago.
ἐπιδιορθόω· ω· recorro, -ere, ali-
 quid; retracto, -are, aliquid ἐπιδι-
 ορθώ τὸ βιβλίον, retracto librum.

ἐπιδιορθώσις, ἡ· retractatio, -onis, θ.
ἐπιδιπλασιάζω· iterum duplico.
ἐπιδιστάζω· insuper addubito.
ἐπιδίψιος, ον· siticulosus, a, um.
ἐπιδιωγμός, ὁ· persecutio, -onis, θ.
ἐπιδιώκω· 1) = καταδιώκω, inse-
 quor aliquem *2) = θηρεύω τι, per-
 sequor. -i; consector, -ari, aliquid;
 adpeto, -ere, aliquid.
ἐπιδιώξις, ἡ· 1) = ἐπιδιωγμός. 2) =
 θήρεσις τινας, consectorio (-onis)
 alicujus rei.
ἐπιδοκιμάζω· τω· 1) probō, approbo,
 comprobō (-are) aliquid; res mihi
 probatur probatum est. 2) ὑπὸ
 πάντων ἐπεδοκιμάσθη, ab omnibus
 probatus est.
ἐπιδοκιμασία, ἡ· approbatio, -onis,
 θ. comprobatio, -onis, θ. εἶπυς τῆς
 πάντων ἐπιδοκιμασίας, approbationem
 omnium obtinuit ἢ consecutus est
ἐπιδόμα, τό· 1) additamentum, -i,
 οὔ. *2) = γερούσιος μισθός, salarium,
 -ii, οὔ.
ἐπιδόξάζω· insuper puto.
ἐπιδόξος, ον· existimatus, a, um;
 exoptatus, a, um.
ἐπιδορατής, ἡ· cuspis (idis) has-
 tae.
ἐπιδορπέω· ω· mensam secundam
 sumo.
ἐπιδόρπισμα, τό, ***ἐπιδόρπιον**,
 τό· mensa secunda. μετὰ τὰ ἐπιδόρ-
 πια, post mensam secundam.
ἐπιδόρπισμός, ὁ· = ἐπιδόρπισμα.
ἐπιδόσιμος, ον· qui munere datur.
ἐπιδόσις, ἡ· 1) accessio, -onis, θ.
 incrementum, -i, οὔ. ἐπιδόσιν λαμβά-
 νω, incrementum capio. 2) συνήθ.
 = προκοπή, πρόοδος, profectus, -us, ἀ.
 progressus, -us, ἀ. progressio, -onis,
 θ. ἡ ἐν τοῖς γράμμασιν ἐπίδοσις, in lit-
 teris progressio.
ἐπιδοχείον, τό· receptaculum, -i, οὔ.
ἐπιδοχή, ἡ· receptio, -onis, θ.
ἐπέδραμον· ἰδέ· ἐπιτρέχω.
ἐπίδρασις, ἡ· actio, -onis, θ. vis
 (vi, vim, θ. ἡ ἐπίδρασις τοῦ πυρός,
 τοῦ ἡλίου, vis ignis, solis. ἰδέ· ἐπε-
 νέργεια.
ἐπιδράω· ω· vim ad aliquid ἢ in
 aliqua re habeo οἱ λόγοι τοῦ καθη-
 γητοῦ πολλὴ ἐπίδρασαν ἐπὶ τὰς ψυχὰς
 τῶν μαθητῶν, verba professoris mul-

tum moverunt flexerunt animos
 discipulorum ἰδέ· ἐπενεργῶ.
ἐπιδρομή, ἡ· incursus, -us, ἀ. in-
 cursio, -onis, θ. ἐπιδρομὴν ποιεῖν εἰς
 χώραν, incursionem facio in fines,
 incurro in locum. ἐπιδρομὴν ποιεῖν
 ἐπὶ τινι (= προσδύλλω τινί), incurso
 (in) aliquem. ἐξ ἐπιδρομῆς, ex subita
 incursione. ἐξ ἐπιδρομῆς λέγειν (εἰπεῖν),
 ex tempore dicere.
ἐπιδρομος, ον· 1) accessu facilis;
 planus, a, um. 2) μετφ. facilis, e; ac-
 ceptus, a, um.
ἐπιδροσίζω· irrōro, -are, aliquid.
ἐπιδυναστεύω· succedo regno.
ἐπιδυσφημέω· ω· contumeliis af-
 ficio.
ἐπιδότης, ὁ· dator, largitor, -oris, ἀ.
ἐπιεικεία, ἡ· aequitas, -atis, θ.
 clementia, -ae, θ. indulgentia, -ae.
 ἐπιεικῶς χρῶμαι, aequitate utor.
ἐπιεικής, ἔς· 1) decens, -ntis. 2)
 moderatus, a, um. 3) συνήθ. cle-
 mens, -ntis; indulgens, -ntis.
ἐπιεικῶς· 1) decenter. 2) modera-
 te. 3) = ἱκανῶς, satis. 4) συνήθ. ele-
 menter; indulgenter. ἐπιεικῶς φέρο-
 μαι, aequitate, clementiā utor.
ἐπιέναι· ἰδέ· ἐπείμι, 2.
ἐπιζάω· ω· τινι· supersum (-fui,
 -esse) alicui; superstes sum alicui;
 (μην.) supervivo, -are, alicui ἐπι-
 ζῶν, ἐπιζῶσα, superstes, -itis, ἀ. θ.
ἐπιζεύγνυμι· adjungo, -ere; con-
 jungo, -ere.
ἐπιζεύξις, ἡ· adjunctio, conjunctio,
 -onis, θ.
ἐπιζέω· infervesco, -ere.
ἐπιζήλος, ον· invilendus, a, um;
 praeclarus, a, um; fortunatus ἢ bea-
 tus, a, um.
ἐπιζήμιος, ον· damnosus, a, um;
 noxius, a, um.
ἐπιζημιός· damnosus.
ἐπιζητέω· ω· 1) requiro, -ere (rem
 amissam). 2) desidero -are (rem
 amissam), στρατιώτας milites, ναῦς
 naves.
ἐπιζητήσιμος, ον· desiderabilis, e.
ἐπιζητήσις, ἡ· requisitio, -ionis, θ.
 desiderium, -ii, οὔ.
ἐπιζώννυμι· praecingo, -ere; suc-
 cingo -ere.
ἐπιθαλάμιος, ον· nuptialis, e. οὔ.

ἐπιθαλάμιον, nuptiale carmen, epithalamium, -ii, οἶ.

ἐπιθαλασσίδιος καὶ ἐπιθαλάσσ(τ)ιος, ον· maritimus, a, um; ἐπιθαλάττιος, ἐπιθαλασσίδια πόλις, oppidum maritimum. τὰ ἐπιθαλάττια, loca maritima.

ἐπιθάλλω· foveo, -ere.

ἐπιθανάτιος, ον· 1) capitis damnatus. 2) = θανατηφόρος, mortifer (morbis). ἐπιθανάτιος ἔχω, in limine mortis sum. ἐπιθανάτιος νοσῶ, morbo mortifero laboro.

ἐπιθάνατος, ον· mortis vicinus. ἐπιθάνατος εἰμι, ἐπιθανάτιος ἔχω, in limine mortis sum, in mortis periculo sum.

ἐπιθαρεῶ· ὦ· 1) confido, -ere, alicui. 2) fiduciam summo (adversus aliquem).

ἐπιθαρεῶν· a, um; alicui addo. ἐπιθαυμάζω· admiror, -ari.

ἐπιθειάζω· obtestor per deos.

ἐπιθειασίς, ἡ, ἐπιθειασμός, ὁ· obtestatio, -ionis, θ.

ἐπιθέλω· adblandior, aliquid.

ἐπιθεμὶ ἢ ἐπίθημα, τό· quiddam imponitur, ὡς statua (sopuleri), operculum, corona.

ἐπιθεραπεύω· insuper curo.

ἐπιθεσις, ἡ· 1) impositio, -onis, θ.

2) = προσβολή, invasio, -onis, θ. impetus, -us, ἄ. ἐπιθεσιν ποιούμεαι κατά τινος, impetum facio in aliquem.

ἐπιθεσιζῶ· oraculum do.

ἐπιθεσισμὸς, ὁ· oraculum, -i, οἶ.

ἐπιθετικός, ὁ, ὄν· aggressu promptus, a, um.

ἐπιθέτος, ον· adiectus, a, um. τὸ ἐπιθετον ἢ τὸ ἐπιθετον ὄνομα· α) nomen adiectivum. *6) νοεῖ. = ἐπώνυμον, cognomen, -inis, θ.

ἐπιθέω· incurro, -ere.

ἐπιθεωρῶ· ὦ· 1) prospicio, -ere, aliquid. *2) = ἐξετάζω τι, inspicio, -ere, aliquid. *3) ἐπιθεωρῶ τὸν στρατόν, exercitum recenseo ἢ illustro.

ἐπιθεωρήσις, ἡ· 1) consideratio, -onis, θ. 2) inspectio, -onis, θ. 3) ἐπιθεωρήσις στρατοῦ, copiarum recensio, lustratio, -onis, θ.

*ἐπιθεωρητής, ὁ· inspector, -oris, ἄ.

ἐπιθήγω· acuo, exacuo, -ere.

ἐπιθήκη, ἡ· additio, -onis, θ.

ἐπίθημα ταυτὸ τῷ ἐπίθεμα.

ἐπιθιγγάνω· attingo, -ere.

ἐπιθλίβω· premo, -ere, aliquid.

ἐπιθλίβω· ἡ· compressio, -onis, θ.

ἐπιθνήσκω· morior post.

ἐπιθολῶ· ὦ· infusco, -are, aliquid; perturbo, -are, aliquid. ἐπιθολῶ τὸ κάλλος, deorimo pulchritudinem.

ἐπιθόρνυμαι γυναίκε· in eo mulierem.

ἐπιθορυβέω· ὦ· admurmuro, -are.

ἐπιθραύω· insuper frango.

ἐπιθρεπτός, ον· bene nutritus.

ἐπιθρηνέω· ὦ· lugeo super.

ἐπιθρήνησις, ἡ· luctus, -us, ἄ.

ἐπιθρύπτω· effemino, -are.

ἐπιθρύσκω· insilio (aliquid).

ἐπιθυμέω· ὦ· 1) cupio (-ivi καὶ -ii, -ere), aliquid. ἐπιθυμῶ ἀποθανεῖν, cupio emori. ἐπιθυμῶν τινος, cupiens, -entis (ἐπιθετ.) ἢ cupidus a, um, alicujus rei. ἐπιθυμῶν οἶκαδε ἐπανελεῖν, cupidus redeundi domum. πάντο ἐπιθυμῶν, percupidus, a, um. 2) desidero, -are, aliquid (δόξης gloriam).

3) διακῶς, πάντο ἐπιθυμῶ, percupio, -ere cupide adpeto, aliquid; rei cupiditate flagro.

ἐπιθύμημα, τό· 1) cupiditas, -atis, θ. desiderium, -i, οἶ. 2) res adpetita.

ἐπιθύμησις, ἡ· adpetitio, -onis, θ.

ἐπιθυμητέος, α, ον· desiderandus, a, um; adpetibilis, ο.

ἐπιθυμητής, ὁ· adpetitor, -oris, ἄ.

ἐπιθυμητής τινος (σοφίας), cupidus alicujus rei (sapientiae). ἐπιθυμηταί, discipuli (Σωκρ.).

ἐπιθυμητικός, ὁ, ὄν· τινος· cupiens, -ntis; cupidus, a, um; adpetens, -ntis (alicujus rei). πάντο ἐπιθυμητικός, percupidus, a, um.

ἐπιθυμητικός· cupide; adpetenter. πάντο ἐπιθυμητικός, percupide.

ἐπιθυμητός, ὁ, ὄν· desiderandus, a, um; desiderabilis, ο; concupiscendus, a, um.

ἐπιθυμητὸς· desiderabilior.

ἐπιθυμία, ἡ· 1) cupiditas, -atis, θ. cupido, -inis, θ. μετ' ἐπιθυμίας, cupide. 2) desiderium, -i, οἶ. 3) ἐπιθυμίας τινὸς κατέχομαι, alicujus rei desiderio teneor. 3) votum, -i, οἶ.

ἡ ἐμὴ ἐπιθυμία ἐπληρώθη, sum voti compos. 4) σαρκική ἐπιθυμία, concupiscentia, -ae, θ. libido, -inis, θ.

ἐπιθυμία, τό· suffimentum, -i.

ἐπιθυμιάω· ὦ· suffio, -ire.

ἐπιθύμιος = ἐπιθυμητικός.

ἐπιθύω, ἐπιθύομαι· post alium sacrifico. ἐν γέν. sacrifico, immolo, -are. Νερόνι Γαλβαν ἐπιθυσώμεθα, Neroni Galbam sacrificabimus.

ἐπιθωρακίζομαι· lorico, -ari.

ἐπικαθαίρω· ὦ· diruo, -ere.

ἐπικαθαίρω, ἐπικαθαρίζω· per-purgo, -are, aliquid.

ἐπικάθαρισις, ἡ· perpuratio, -onis, θ.

ἐπικαθέζομαι· insido, -ere.

ἐπικαθεύδω· indormio, -ire.

ἐπικάθημαι· insideo aliquid.

ἐπικαθίζω· insideo, -ere.

ἐπικαθίμι· demitto in-.

ἐπικαθίστημι τινά τινα· 1) substituo (-ui, -utum, -ere) aliquem in locum alterius. 2) sufficio aliquem alicui ἢ in locum alicujus. ὁ ἐπικατασταθείς ὑπατος, στρατηγός, consul, praetor suffectus.

ἐπικαινίζω· instaurō; renovo, -are.

ἐπικαιρία, ἡ· opportunitas, -atis, θ.

ἐπικαίριος καὶ ἐπικαίριος, ον· 1) opportunus, a, um; 2) idoneus, a, um (εἰς τι, ad aliquid). 3) = ἐπικίνδυνος, periculosus, a, um. ἐπικαίρια μέρη, partes vitales. 4) = πρόσκαιρος, temporarius, a, um.

ἐπικαίριος, ἐπικαίριος· opportune.

ἐπικαίρω· aduro; praesuro, -ere.

ἐπικαλαμῶμαι· spicilegium facio.

ἐπικαλέω· ὦ· 1) = προσκαλῶ, ad-voco, -are. ἐπικαλούμαι τινά, mibi aliquem advoco; invoco aliquem; imploro aliquem. ἐπικαλούμαι τὸν θεόν, deum voco. τὸ δὲ (νεοελ.) ἐπικαλούμαι τινά μάτορα, aliquem testem adhibeo. 2) = ἐγκαλῶ, accuso, -are. 3) = ἀποκαλῶ, ἐπνομάζω, ad-pello, -are; cognomino, -are. ἐπικαλούμαι (= ἐπνομάζομαι), adpellor (-atus sum, -ari); cognomen habeo. ἐπικαλεῖται σοφός, cognomen habet sapientis. Ἀριστείδης δικαίος ἐπικλήθη, Aristides cognomine justus adpellatus est. ἐπικαλούμενος, η, ον, cognominatus, a, um.

ἐπικαλλύνω· insuper decoro.

ἐπικάλλυμα, τό· tegmen, -inis, οἶ.

velamen -inis, οἶ.

ἐπικαλύπτω· contego, -ere, aliquid ἐντεῦθεν = ἐπισκοπῶ τι, obscuro, -are, aliquid.

ἐπικάλυψις, ἡ· obvolutio, -onis, θ.

ἐπικάμνω τινί· indolesco aliqua re.

ἐπικαμπή, ἡ· inflexio, -onis, θ.

ἐπικαμπής, ἔς· incurvus, a, um; ἐπικαμπὴς δρέπανον, incurva falx. ἐπικαμπὴς σάλπιγξ, lituus, -i, ἄ. ἐπικαμπῇ ὄρε, montes inflexi.

ἐπικάμπω· 1) incurvo, -are, aliquid. 2) inflecto, -are, aliquid. ὁ σιδήρεος ἐπικάμπεται, ferrum se inflectit. 3) μετφ. ἐπικάμπω (= κάμπω) τινά, inflecto aliquem.

ἐπικαμνίς, ἡ· inflexio, -onis, θ.

ἐπικαρπία, ἡ· 1) fructus, -us, ἄ. fructuum proventus; 2) fructus pecuniae, fenus, -oris, οἶ. 3) vectigal, -alis, οἶ. 4) μετφ. fructus, utilitas.

ἐπικάρπιος, ον· frugifer, a, um. τὰ ἐπικάρπια (= πέλαμα μῆλων κ. λ.).

pediculi, -orum.

ἐπικαρπολογέομαι· οὔμαι· spicas lego, -ere.

ἐπικάρσιος, α, ον· obliquus, a, um.

ἐπικαρσίως· oblique.

ἐπικαρτερῶ· ὦ· persevero, -are.

ἐπικαταβαίνω· descendo, -ere.

ἐπικαταβάλλω τὰ ὄτα· demitto aures.

ἐπικαταγελῶ· ὦ· insuper derideo.

ἐπικατάγω· insuper deduco.

ἐπικαταδαρθάνω· indormio, -ire.

ἐπικαταδέω· alligo supra.

ἐπικαταδύομαι· occido, -ere.

ἐπικαταθέω· incurro -ere.

ἐπικαταίρω τινί· irruo (alicui).

ἐπικατακαίω· insuper comburo.

ἐπικατακλίσω· concludo, -are.

ἐπικατακλίνω· reclino in-.

ἐπικατακλύζω· insuper inundo.

ἐπικατακοιμάομαι· ὦμαι· indormio, -ire.

ἐπικατακολουθέω· ὦ· insequor, -i.

ἐπικαταλαμβάνω· anteverto (alicui καὶ aliquid); occupo, -are, aliquem. τῆς νυκτός ἐπικαταλαβούσης, cum nox occupaverit.

ἐπικαταλλάγῃ, ἡ· collybus, -i, ἄ.

ἐπικαταμένω· immoror, -ari.

ἐπικαταπηδάω· ὦ· desilio, in-.

ἐπικαταπύπτω· incedo, -ere.

ἐπικαταπίπτω· incedo in-

ἐπιναταπλέω· navigo adversus aliquem.
ἐπιναταπρήθω· conburo super.
ἐπιναταρσάομαι· ωμαι· ins er exsecror, -ari.
ἐπινατάρατος, ον· exsecratus, a, um; execrabilis e; sacer, a, um.
ἐπιναταρρέω· insuper influo.
ἐπιναταρρήγγνυμαι· super aliqua re frango; irumpo, -e.e.
ἐπιναταρρίπτω· insuper dajio.
ἐπινατασκάπτω· fodio super.
ἐπινατασπάω· ω· detraho, -ere.
ἐπινατασπύω· libo super.
ἐπινατασφρίζω· mactio super.
ἐπινατατρέω· ω· irruo in.
ἐπινατιγέρομαι· τινι· defetor in.
ἐπινατίφορος, ον· πρὸς τινι· pronus, (a, um) in aliquid; preclivis, (e) ad aliquid.
ἐπιναταπύω· ω· raviter rado.
ἐπινατεῖδον· desuper inspezi.
ἐπινατέρχομαι· desuper descendo.
ἐπινατέχω· retineo super.
ἐπινατηγορέω· ω· insuper exprobo.
ἐπινατοικέω· ω· inhabito, -are.
ἐπινατονομάζω· dedico alicui.
ἐπινατορθόω· ω· bene gero insuper.
ἐπιναττώω· sarcio, -ire.
ἐπίκλυμα, τό· adustio, -onis, θ.
ἐπίκλυσος, ἡ· 1) adustio, -onis, θ.
2) = ἐρυσίη (τοῦ σίτου), robigo, -inis, θ.
ἐπίκλυστος, ον· praeustus, a, um.
βέλος, ἐπίκλυστον, telum praeustum.
ἐπίκειμαι· 1) super impositus sum.
θθ. = jaceo super (aliquid). 2) ἐπίκειμαι· τινι· α) immineo alicui. δ' Ἀλεξάνδρος τῷ Δαρείῳ ἐπικείμενος, Alexander Dario imminens. β) insto, -are, alicui. δ' ἐπικείμενος κίνδυνος, instans periculum.
ἐπικείρω· adtondeo, -ere.
ἐπικεκρυμμένος· occulte.
ἐπικέλευσις, ἡ· adhortatio, -onis, θ.
ἐπικελευστής, δ'· adhortator, -oris, θ.
ἐπικελευστικός, ἡ· δν· ad impetum adhortans.
ἐπικελεύομαι· τινι· (ad)hortor alicui.
ἐπικέντρος, ον· qui est in centro.
ἐπικερδαίνω· insuper lucrō.

ἐπικηδία, τό· lacrum ex mercatura.
ἐπικερδής, ἐς· lucrosus, a, um;
ἐπικερδής, τό· lucrum, i, οὐ. ἐπικερδής· μοι· est mihi lucro.
ἐπι· ρδώς· lucrose.
ἐπι· ερτομέω· ω· deideo, aliquem.
ἐπι· ρτ· κημα· oburgatio, -onis, θ.
ἐπ' κεφαλῶν, ἐπικεφαλῶν, τό· capitatio, -ionis, θ.
ἐπικεφαλαιόομαι· οὐμαι· summam colligo, ere.
ἐπικηδείος, ον· funebris, e. τὸ ἐπικηδείον, funebre carmen. ἐπικηδείος λόγος, laudatio (funebris) α. δ' ἐπικηδείον λόγον λέγων, laudator, -oris, α.
ἐπικηπύω, ον· hortensis, e.
ἐπικηρύω· ω· c· rā obdico; cero.
ἐπικηρυκία, ἡ· legatio de pace.
ἐπικηρυκεύομαι· per praeconem pacem peto ἢ de pace ago; cui aliquid de pace (de fœdere) ago.
ἐπικηρύξω, ἡ· 1) praeconis pronuntiatio. 2) proscriptio, -onis, θ.
ἐπικηρύσσω καὶ ἐπικηρύττω· 1) proemium publice polliceor, praeemium pronuncio. 2) proscribo (-ere) aliquem. ἐπικηρυχθεὶς, ἐπικηρυγμένος, proscriptus, a, um.
ἐπικινδυνεύομαι· in periculo versor, -ari.
ἐπικίνδυνος, ον· periculosus, a, um.
ἐπικίνδυνος· ἄνθρωπος, n'gor homo.
ἐπικίνδυνος νόσος, gravis morbus; periculum. ἐν ἐπικίνδυνῳ (θέσει) εἰμι, in lubrico sum.
ἐπικινδύνως· periculose; cum periculo. ἐπικινδύνω; νοσῶ, gravi morbo laboro.
ἐπι· κίρημι· insuper fenero.
ἐπικλαίω· defleo, -ere.
ἐπικλάω· ω· 1) frango, -ere; flecto, -ere. 2) συνήθ. μεταφ. flecto animum alicuius ad misericordiam.
ἐπικλέω, ἐς· cebeber, -is, -c.
ἐπικλείω· insuper celebro.
ἐπικλείω· occludo, -ere.
ἐπικλήμα, τό· accusatio, -onis, θ.
ἐπικλήν· cognomine; praenomine.
Κράστος δ' Μάρκος ἐπικλήν, Crassus praenomine Marcus.
ἐπικλήρος, ἡ· filia heres.
ἐπικληρόομαι· οὐμαι· sortior, -iri.
ἐπικλήρωσις, ἡ· sortitio, -onis, θ.

ἐπικλήσις, ἡ· 1) = ἐπωνυμία, cognomen, -inis, θ. 2) invocatio (deorum).
ἐπικλήτος, ον· 1) advocatus, a, um 2) nobilis, e; celebrer, -is, e.
ἐπικληνής, ἐς· declivis, proclivis, e.
ἐπικληνῶς· ἔχω· proclivis sum ad.
ἐπικλίνω· πρὸς τινι· inclino ad.
ἐπικλοπος, ον· furax, -acis.
ἐπικλύω· inundo, -are, aliquid.
ἐπικλυσος, ἡ, ἐπικλυσμός, δ'· inundatio, -ionis, θ.
ἐπικλώθω· neo, -ere; fatalia statimha duco (περὶ Μοιρῶν)· θθ. = destino alicui aliquid.
ἐπικλωσις, ἡ, ἐπικλωσμα, τό· nectio, -onis, θ.
Ἐπικνημίδιοι· Epicnemidii (Locri).
ἐπικνίζω· in superficie incido.
ἐπικουλαίνω· in superficie excavo.
ἐπίκοιλος, ον· cavus, a, um.
ἐπικουμάομαι· ωμαι· indormio, -ire.
ἐπικουμίζω· indormire facio.
ἐπίκοινος, ον· communis, e. τὰ ἐπίκοινα, epicoena (nomina).
ἐπικονόω· ω· καὶ ἐπικονόομαι· οὐμαι· τινι· τινι· communico, -are, alicui aliquid.
ἐπικονονέω· ω· τινι· commune est mihi cum aliquo; commune habeo cum aliquo.
ἐπικονωνία, ἡ· communio, -onis, θ.
ἐπικονωνός, ον· particeps, -ipis.
ἐπικονιτέω· ω· excubo ad.
ἐπικολλάω· ω· agglutino, -are;
ἐπικολλάω· τινι· adhaereo alicui.
ἐπικόλλημα, τό· agglutinatum, -i.
ἐπικολπίδιος, ἐπικόλπιος, ον· qui in sinu gestatur (infans).
ἐπικολπύω· ω· sinuo, -are.
ἐπικολυμβάω· ω· innato, -are.
ἐπικόλωνος· δδός· via in colle.
ἐπικομάω· ω· valde comatus sum.
ἐπικομίζω· adporto, -are. ἐπικομίζομαι (τροφὴν), mecum fero (cibum).
ἐπίκομος, ον· comatus, a, um.
ἐπικομπάζω· glorior aliqua re.
ἐπικομνέω· exquisite orno.
ἐπικόπανον, ἐπικόπον, τό· mensa lanionum; lanionia mensa.
ἐπικοπή, ἡ· incisio, -onis, θ.
ἐπικοπίζω· fimo saturo.
ἐπικόντω· 1) praeeido, -ere. 2)

incido, -ere. 3) μεταφ. resco, -are, aliquid.
ἐπικός, ἡ, δν· epicus, a, um. ἐπικός· ποιητής, epicus poeta. οἱ ἐπικοί, epici poetae. ἐπική ποιησις, epica poesis.
ἐπικοσμέω· ω· exorno, -are.
ἐπικόσμημα, τό· ornamentum, -i.
ἐπικόσμησις, ἡ· ornatus, -us, α.
ἐπικοτταβίζω· cottabo ludo.
ἐπικούρειος, ον· epicureus, a, um.
ἐπικουρέω· ω· τινι· auxilior, -ari, alicui; auxilium venio alicui ἐπικουρῶ τὰς νόσους, auxilior morbis. ἐπικουρῶ τινι· τινι· α) defendo aliquid ab aliquo. β) praeeo alicui aliquid.
ἐπικούρημα, τό· auxilium, -i, οὐ.
ἐπικούρησις, ἡ· remedium (malorum).
ἐπικουρία, ἡ· 1) auxilium, -i, οὐ.
2) = τὸ ἐπικουρικόν, auxilia, -orum; (copiae) auxiliares.
ἐπικουρικός, ἡ, δν· auxiliarius, e. τὸ ἐπικουρικόν, (copiae) auxiliares; auxilia, -orum, οὐ.
ἐπικουρος, δ'· auxiliator, -oris, α.
ἐπικουρός· τινος, auxiliarius (opem ferens) adversus aliquid. οἱ ἐπικουροί, (copiae) auxiliares.
ἐπικουρίζω· sublevo, -are. τοῦς ἐν ἅστει σίτω ἐπικουρίζω, oppidanos re frumentariā sublevo.
ἐπικουρισμός, δ'· sublevatio, -onis, θ.
ἐπικραδαίνω· evibro, -are.
ἐπικράζω· τινι· inclamo alicui.
ἐπικρανίς, ἡ· cerebellum, -i, οὐ.
ἐπικρανόν, τό· capitulum columnae.
ἐπικρασις, ἡ· temperatio, -onis, θ.
ἐπικράτεια, ἡ· 1) = ἀρχή, ἐξουσία, ditio, -onis, θ. potestas, -atis, θ. ὑπὸ τῇ ἐκείνων ἐπικρατείᾳ εἰμι, sub illorum ditione sum. *2) = κράτος, imperium, -i, οὐ. regnum, -i, οὐ.
ἐπικρατέω· ω· 1) = ὑπερισχύω, praevaléo, -ere. ἐν Αἰγύπτῳ τοῦτο τὸ ἔθος ἐπικρατεῖ, in Aegypto hic mos praevalet. 2) ἐπικρατέω· τινος (= κύριος εἰμι τινος), aliquid ditione teneo, in ditionem accipio. θθ. 3) = supero, -are; vinco, -ere, aliquid.
ἐπικρατής, ἐς· in potestate sua habens, potens alicujus rei. ἐπικρατέστερος, α, ον, praevalens, praepollens, -ntis; major, superior, -ioris.

ἐπικράτης, ἡ· praevalentia, -ae, θ. superatio, -onis, θ.

ἐπικραυάξω· acclamo, -are.

ἐπικρέμαται· τινι· 1) suspensus sum super aliquid. 2) μετφ. = ἐπι- κείμαι τινι, impendo alicui; imminéo alicui.

ἐπικρεμάννυμι· suspendo super aliquid

ἐπίκρημος, ὁ· praeceps, -itis.

ἐπίκριμα, τό· decretum, -i, οὐ.

ἐπικρίνω· 1) = ἐπιδοκιμάζω τι, ad-judico, -are; approbo, -are, aliquid. *2) = ἐλέγω, αὐστηρῶς κρίνω τι, re-prehendo, -ere; aliquid; censuram ago alicujus rei.

ἐπίκριον, τό· antenna navis.

ἐπίκρισις, ἡ· 1) adjudicatio, ap-probatio, -onis, θ. 2) = αὐστηρά κρί-σις, censura, -ae, θ.

*ἐπικριτής, ὁ· censor, -oris, ἄ.

ἐπικροτέω· ὦ· applaudo (-si, -sum, -ere). ἐπικροτῶ τινι, applaudo alicui. ὁ ἐπικροτῶν ἢ ἐπικροτήσας τινί, ap-plausor, -oris, ἄ.

*ἐπικρότης, ἡ· plausus, -us, ἄ. παρατεταμέναι ἐπικροτήσεις καὶ ἐπευφη-μῖαι, perpetuus plausus et clamor.

ἐπικρούσις, ἡ· percussio, -onis, θ. ἐπικρούω (τὸν ἥλον)· figo ἢ defigo clavum. ἐπ τῇ χειρὶ τὸ ξίφος, ferio, percutio gladium manu.

ἐπικρύπτω· abscondo, -ere; abdo, -ere; occulto, -are, aliquid. ἐπικρύ-πτομαι τι, celo ἢ occulto aliquid. ἐπι-κρυπτόμενος, occulte, in occulto.

ἐπίκρυψις, ἡ· occultatio, -onis, θ.

ἐπιπτάσμαι· ὦμαι· insuper acquiro (φίλους amicos). ἢ ἀπλ. acquiro (aliquid).

ἐπίκτησις, ἡ· acquisitio, -onis, θ.

ἐπίκτητος, ὁ· acquisitus, a, um.

ἐπικητος σοφία, adscititia sapientia.

ἐπικητος θερμότης, adventitus calor.

ἐπικτίζω· superaedifico, -are.

ἐπικτυπέω· ὦ· insono, -are.

ἐπικυδής, ἐς· gloriosus, a, um.

ἐπικύνεω· ὦ· iterum concipio.

ἐπικύημα, τό· 1) fetus post alium conceptus. *2) νεοελ. ἐπικύημα τῆς φαντασίας, fetus imaginationis.

ἐπικυκλέω· ὦ· extrinsecus advolvo.

ἐπικύκλιος, ὁ· epicyclus, -i, ἄ.

ἐπικυκλίσκος· inter pocula diastema.

ἐπικυκλινδέω· ὦ, ἐπικυκλίνδω, ἐπι-κυκλῶ· supervolvo, -ere; devolvo, -ere, aliquid.

ἐπικυκλισμός, ὁ· revolutio, -onis, θ.

ἐπικυμαίνω· fluctando irruo.

ἐπικυματίζω· innato, -are.

ἐπικυμάτωσις, ἡ· fluctuatio, -onis, θ.

ἐπικύπτω· pronas incumbo ἐπικα-κρῶς εἰς βιβλίον, incubens libro

(studio).

ἐπικυρόω· ὦ· 1) comprobo, -are; confirmo, -are, aliquid. 2) ἐπ νό-μον, κ. ὅμ. sancio (-nxi, -nctum, -ire) aliquid (νόμον legem, ψήφισμα decretum, τὴν ἀειφυγίαν τινὸς exili-um alicujus).

ἐπίκυρτος, ὁ· incurvus, a, um;

convexus, a, um

ἐπικυρτόω· ὦ· incurvo, -are.

ἐπικύρωσις, ἡ· comprobatio, -onis, θ. confirmatio, -onis, θ. ἐπικύρωσις νόμου, sanctio legis.

ἐπίκυρος, ὁ· incurvus, a, um.

ἐπικώλυσις, ἡ· impeditio, -onis, θ.

ἐπικωλύω· impedio; prohibeo.

ἐπικωμάζω τινί, εἰς τι, ἐπὶ τι = χλευάζω, insulto, -are, alicui, in aliquid.

ἐπικώμιος (ὕμνος)· laudatorius.

ἐπικωμωδέω· ὦ· cavillor, -ari; ir-rideo, -ere, aliquid.

ἐπικώπιος, ὁ· 1) ἐπ. ναῦς, remi-igio instructa navis. 2) = κωπηλάτης, remex, igitis, ἄ.

ἐπιλαβή, ἡ· apprehensio, -onis, θ.

ἐπιλαγχάνω· post alium sorte eli-gor. ὁθ. ἐπιλαχών, post alium (sor-titum) electus.

ἐπιλαμβάνω· 1) insuper accipio, aliquid. 2) συνήθ. prehendo ἢ com-prehendo (-ere) aliquid. τὸ πῦρ ἐπι-λαμβάνει τι, ignis aliquid compre-hendit. 3) occupo, -are, aliquid. 4) μέσ. ἐπιλαμβάνομαι· α) ἐπιλαμβάνο-μαι τινος τοῦ ἡματιῶ, prehendo ἢ ad-prehendo aliquem pallio. ἐπιλαμβάνο-μαι τῆς δεξιᾶς τινος τῇ χειρὶ, prehendo dextram alicujus manu. 5) = καθά-πτομαι τινος, ἐπιτιμῶ τινι, reprehendo aliquem ἢ aliquid; corripio aliquem. γ) = ἐπιτυχάνω τι, nanciscor, -i; adipiscor, -i, aliquid (μαγάλῃς ἐξου-σίας, magnam potestatem). δ) = ἀ-πτομαι τινος, ἐπιχειρῶ τινι, arpegeo,

-ere, aliquid (πολιτείας rempublicam, τοῦ ἔργου opus). ε) νόσος ἐπιλαμδάνο-μαι· morbo comprehendor.

ἐπιλαμπρος, ὁ· illustris, e.

ἐπιλαμπρόν τι· clarum reddo ali-quid (κυρ. κα· μετφ.).

ἐπιλάμπω· luceo super aliquid.

ἐντεθθ. = fulgeo (-si, -ere).

ἐπιλανθάνομαι τινος· obliviscor

(-itus sum, -i) alicujus (σπ. aliquid); in oblivionem alicujus rei venio.

ἐπιλανθάνομαι τῶν κακῶν, malorum (ἢ mala) obliviscor. ἐπελαθόμεν ἐμαυ-τοῦ, oblitus sum mei. ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος (ἡ, ον), oblitus, a, um.

ἐπιλεαίνω· levigo; polio.

ἐπιλεάνσις, ἡ· levigatio, -onis, θ.

ἐπιλέγω· 1) praetera (deinde) dico; dictis addo. 2) = ἐκλέγω, lego, -ere; seligo, -ere. 3) μέσ. ἐπιλέγομαι· α)

mihī seligo; eligo, -ere. 6) ἐπιλέγο-μαι βιβλίον (= ἀναγινώσκω, Ἡρόδ.), lego librum.

ἐπιλείδω· super aliqua re libo.

ἐπιλείδω· ὦ· levigo, -are.

ἐπιλείπω· 1) deficio (-eoi, -ectum, -ere). τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπε, commea-tus defecerunt. 2) ἐπιλείπειν ἂν με ὁ χρόνος, deficiat me tempus ἐπιλείπει τινά ὁ χρόνος, aliquem tempus de-ficit. 3) relinquo, -ere.

ἐπιλείχω· superficīe lampo.

ἐπιλείψις, ἡ· defectio, -onis, θ.

ἐπιλέκτος, ὁ· lectus, selectus, a, um. ἐπιλέκτοι στρατιῶται, extraordi-narii milites. ἐπιλέκτοι σπείραι, ex-traordinariae cohortes.

ἐπιλέκτως· eligendo.

ἐπιλέλησμαι· ἰδὲ ἐπιλανθάνομαι.

ἐπιλελογισμένος· considerate.

ἐπιλέξεις, ἡ· delectus, -us, ἄ.

ἐπιλέπτος, ὁ· tenuis, e.

ἐπιλέπω· decortico, -are.

ἐπιλευκαίνω· dealbo aliquid.

ἐπιλευκος, ὁ· albidus, a, um.

ἐπιλήθης, ἐς· oblivionem efferens.

ἐπιληπτικός, ἡ, ὁ· morbo comi-tiali ἢ sacro laborans. ὁ ἐπιληπτικός, ἡ, ὁ, comitialis, is, ἄ. θ.

ἐπιληπτος, ὁ· 1) reprehensus, a, um. 2) morbo sacro laborans.

ἐπιλήσις, ἐπιλήση, ἐπιλήσημα-σίνη, ἡ· oblitio, -onis, θ.

ἐπιλήσιον, ὁ· obliviosus, a, um.

ἐπιλήσιον ἑαυτοῦ, oblitus (a, um) sui.

ἐπιληστικός, ἡ, ὁ· obliviosus, a, um; oblivionem afferens (alicui).

ἐπιληψία, ἡ· comitialis morbus; sacer morbus; epiēspia, -ae, θ.

ἐπιληψίαν πάσχω, comitiali morbo la-boro; morbo ἢ vitio comitali corri-pior.

ἐπιλήψιμος, ὁ· vituperandus, a, um; vituperabilis, e; dignus repro-hensione; culpabilis, e.

ἐπιληψίμως· culpabiliter.

ἐπίληψις, ἡ· 1) adprehensio, -onis, θ. 2) reprehensio, -onis, θ.

ἐπιλιμνάζω· superstagnō; -are; restagno, -are.

ἐπιλιπαίνω· piguedine illino.

ἐπιλιπής, ἐς· sufficiens -ntis.

ἐπιλλίζω τινι oculis innuo.

ἐπιλλος, ὁ· strabo, -onis, ἄ.

ἐπιλοβίς, ἡ· jecoris fibrae.

ἐπιλογή, ἡ· electio, -onis, θ.

ἐπιλογίζομαι· computo, cogito, de-libero, are, aliquid.

ἐπιλογισμός, ὁ· computatio, deli-beratio, -onis, θ. ἐξ ἐπιλογισμοῦ, re-mature deliberata.

ἐπιλόγος, ὁ· exitus, us, ἄ. conclu-sio, -onis, θ. epilogus, -i, ἄ.

ἐπιλοιδορέω· ὦ· convicio, -ari.

ἐπιλοιπος, ὁ· reliquus, a, um. ὁ ἐπιλοιπος βίος, reliquum vitae. ὁ ἐπι-λοιπος (ὁ λοιπός) χρόνος, reliquum tempus. τὸ ἐπιλοιπον τῆς δαψλῆς, re-liqua pecunia.

ἐπιλουτρον, τό· balneaticum, -i, οὐ.

ἐπιλυγίζω· flecto, -are.

ἐπιλύζω· singulto, -are.

ἐπιλυπέω· ὦ· valde contristo.

ἐπιλυπος, ὁ· valde tristis.

ἐπιλύσις, ἡ· solutio, -onis, θ. ex-plicatio, -onis, θ.

ἐπιλύτης, ὁ· explicator, -oris, ἄ.

ἐπιλύω· 1) solvo, -ere, aliquem· ὁθ. libero, -are, aliquem. 2) solvo ἢ explico aliquid.

ἐπιμάθεια, ἡ· sapientia sera.

ἐπιμαίνομαι τινι· furiose amo ali-quam; ardeo aliquam.

ἐπιμακρος, ὁ· paullo longus.

ἐπιμανής, ἐς· furiosus; insanus.

ἐπιμανθάνω· disco post alia.

ἐπιμανήκιον, τό· manipulus saer-dotis.

ἐπιμαντεύομαι· vaticinor de re.
ἐπιμαρτυρέω -ω· testimonio confirmo.

ἐπιμαρτύρησις, ἡ· attestatio, -onis, θ.
ἐπιμαρτυρία (θεῶν)· obtestatio (deorum).

ἐπιμαρτύρομαι· obtestor (-atus sum, -ari) aliquem (τοῦ, θεοῦ deos).
πρὸς τῶν θεῶν ἐπιμαρτύρομαι ὑμᾶς, vos obtestor atque obsecro.

ἐπίμαρτυς, ὁ· testis factae rei.
ἐπιμασάομαι· insuper manduco.
ἐπιμαστίδιος, ὄν· mameae admotus, a, um.

ἐπιμαστίζω· insuper flagello.
ἐπιμαχέω -ω· auxilium fero.
ἐπιμαχία, ἡ· societas defensionis; foedus ad bellum defendendum initum.

ἐπίμαχος, ὄν· facilis oppugnata.
ἐπιμεΐδιον, τό· adrisio, -onis, θ.
ἐπιμεΐδιον -ω· adrideo, -ere.
ἐπιμελαίνομαι· nigresco, -ere.
ἐπιμελαίνω· superficiem (alicujus rei) nigram facio.

ἐπιμέλεια, ἡ· cura, -ae, θ. curatio, -onis (rei alicujus); diligentia, -ae, θ. studium, -i, οὐ. assiduitas, -atis, θ.
ἐπιμελέομαι -οῦμαι καὶ ἐπιμέλομαι· curo, -are, aliquid; procuro, accuro, -are, aliquid; curam pono in re aliqua; diligentiam confero in aliquid ἢ adhibeo in re aliqua. ἐπιμελοῦμαι τῶν μαθημάτων, studeo literis.

ἐπιμέλημα· res, quae curae est.
ἐπιμελής, ἐς· diligens, -ntis; curiosus, a, um; accuratus, a, um; assiduus, a, um. ἐστὶ μοι ἐπιμελὲς τούτου, est mihi cura hujus rei. οἷς ἐπιμελὲς ἐστὶν εἰδέναι, quibus cura est scire.

ἐπιμελητής, ὁ· (pro)curator, -oris, ἄ.
ἐπιμελήτρια, ἡ· procuratrix, -icis, θ.
ἐπιμελῶς· diligenter; accurate. ἐπιμελέστερον, diligentius. ἐπιμελέστατα, diligentissime.

ἐπιμεμπτός, ὄν· reprehensus, a, um; culpabilis, e; vituperabilis, e.

ἐπιμεμπτός· culpabiliter.
ἐπιμεμφομαι· reprehendo, -ere; vitupero, -are (alicui aliquid).

ἐπιμεμψις, ἡ· reprehensio, -onis, θ.
ἐπιμένω· 1) permaneo, -ere. ἐπι-

μῶν ἐπὶ τῇ γνώμῃ, permaneo in sententia. 2) persto, -are in sententia. 3) persevero, -are. ἐπιμένω τῷ πολέμῳ, persevero in bello.

ἐπιμερίζω· impertior, -iri.
ἐπιμερισμός, ὁ· partitio, -onis, θ.

ἐπίμεσος, ὄν· medius, a, um.
ἐπίμεστος, ὄν· plenus, a, um.

ἐπιμεταπέμπομαι· iterum arcesso.
ἐπιμετρέω -ω· 1) in mensura addo. 2) = προσμετρέω, admetior (-mensurus sum, -iri).

ἐπίμετρον, τό· auctarium, -i, οὐ. appendix, -icis, θ.

ἐπιμήθεια, ἡ· consilium post rem.
ἐπιμηθέομαι -οῦμαι· sero reputo.

Ἐπιμηθεύς, ὁ· Epimetheus, -i, ἄ.
ἐπιμηθής, ἐς· qui sero reputat. ὅθι, improvidus, a, um; imprudens, -ntis.

ἐπιμήκης, ἐς· ablongus, a, um.
ἐπιμήκης τις, oblongulus.

ἐπιμήνιος, ὄν· menstruus, a, um.
τὰ ἐπιμήνια· α) menstruum, -i, οὐ. cibaria menstrua. β) = τὰ καταμήνια (γυναικῶν), menstrua, -orum, γ)

ἐπιμήνια ἱερὰ, menstrua sacra.
ἐπιμηνίως· irascor alicui.

ἐπιμηχανάομαι -ωμαι· molior, -iri; machinor, -ari (τινὶ in aliquem).

ἐπιμηχανός· machinator; molitor.
ἐπιμίγνυμι· admisceo (-iscui, -ere) alicui rem. συνθ. μέσ. ἐπιμίγνυμαι = ἐπιμίσχων ἔχω, commercium habeo; in consortium venio. ἐπιμίγνυμαι τινι, commercium habeo (ἢ est mihi) cum aliquo.

ἐπίμικτος, ὄν· admixtus, a, um.
ἐπιμνησκόμαι· τίνος· recordor (-atus sum, -ari) aliquid; meminisse, aliquid.

ἐπιμίξω· mistim; promiscuo.
ἐπιμίξια, ἡ· commercium, -i, οὐ.

ἐπιμίξια· χρῶμαι πρὸς τινα, mihi est commercium cum aliquo.

ἐπιμίξις, ἡ· admixtio; admixtus.
ἐπιμίσθιος, ὄν· mercenarius, a, um.

ἐπιμισθοφορά (*ἐπιμίσθιον)· merces extraordinaria; merces additicia.
ἐπιμνημονεύω· memoro, -are.

ἐπιμοιχεύω· insuper adultero.
ἐπιμονή, ἡ· perseverantia, -ae, θ. constantia, -ae, θ. pervicacia, -ae, θ. obstinatio, -onis, θ. *μετ' ἐπιμονῆς, perseveranter; constanter; obstinate.

ἐπίμονος, ὄν· perseverans, -ntis; constans, -ntis; perverax, -acis; obstinatus, a, um. ἐπίμονος εἰς τὴν αὐτοῦ γνώμην, in sua sententia constans, suam sententiam non mutans.

τὸ ἐπίμονον = ἡ ἐπιμονή.
ἐπιμόνως· perseveranter; constanter; pervicaciter; obstinate.

ἐπίμοχθος, ὄν· operosus, a, um; laboriosus, a, um; multi laboris.

ἐπιμόχθως· operose; laboriose.
ἐπιμοχλόω -ω· pessulum obdo.

ἐπιμυθεύομαι· affabulor, -are.
ἐπιμύθιον, τό· epilogus fabulae; fabulatio, -onis, θ.

ἐπιμυκτηρίζω· insuper irrideo.
ἐπιμύλιος, ὄν· molaris, e. ἐπιμύλιον ἄσμα, molarium carmen.

ἐπιμύνω· oculos comprimo.
ἐπιμωκάομαι -ωμαι· irrideo, -ere.

ἐπιμωμάομαι -ωμαι· reprehendo, -ere.
ἐπίμωμος, ὄν· culpabilis, e.

ἐπινανμαχία, ἡ· pugna ad naves.
ἐπίνειον, τό· 1) statio navium; portus -us, ἄ. 2) urbs maritima.

ἐπινέμησις, ἡ· indictio, -onis, θ.
ἐπινέμω· 1) = διανέμω, distribuo, -ere. 2) = βόσσω ἐπὶ ξένου ἀγροῦ, pascio in alieno agro. 3) μέσ. ἐπινέμομαι τι (ἐπὶ πυρός), depasco (-avi, -ere) aliquid. φλόξ, πῦρ ἐπινέμεται πόλιν, flamma, ignis depascit urbem.

ἐπίνευσις, ἡ· nutus, -us, ἄ. approbatio, -onis, θ. concessio, -onis, θ.

ἐπινεύω· 1) innuo (-ui, -ere) alicui. ὅθι = adnuo, -ere; assentior, -iri.

ἐπινέφελος, ὄν· ἐπινεφής, ἐς· abnubilus, a, um; nubibus tectus, a, um.

ἐπινεφέω -ω· obnubilo, -are; nubibus tego.

1. ἐπινέω· in superficie aquae nato.

2. ἐπινέω (= ἐπικλώω)· nens fata. lia stamina destino (περὶ Μοιρῶν).

3. ἐπινέω (= ἐπισωρεύω)· accumulo.

ἐπινησίδιος, ὄν· insularis, θ.

ἐπινήφω· sobrius sum.

ἐπινήχομαι· innato, -are.

ἐπινίκιος, ὄν· triumphalis. * (κατὰ Ῥωμα. ἐννοίαν) ἐπινίκιος ἑσθής, triumphalis vestis. ὁ ἐπινίκιος ὕμνος, τὸ ἐπινίκιον (δῆλ. μέλος), carmen triumphale, cantus triumphalis. ἐπινί-

κιος πομπή, triumphus, -i, ἄ. τὰ ἐπινίκια· α) = ἡ ἐπινίκιος θυσία, supplicatio, -onis, θ. β) = νικητήρια, praemium (victoriae).

ἐπινόω -ω· 1) = ἐν νῶ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are, aliquid. 2) = ἐξευρίσκω, excogito, -are; invenio, -ire, aliquid. ἐπινόω τινι ὄλεθρον, perniciem alicui invenio. ὁ ἐπινόησας, inventor, -oris, ἄ. ἡ ἐπινόησας, inventrix, -icis, θ.

3) ἐπὶ ψεύδους· comminiscor, -i, aliquid.

ἐπινόημα, τό· 1) inventum, -i, οὐ. 2) = πλάσμα, commentum, -i, οὐ.

ἐπινόησις, ἡ· inventio, -onis, θ. excogitatio, -onis, θ.

ἐπινόητης, ὁ· inventor, -oris, ἄ. excogitator, -oris, ἄ.

ἐπινότητικός, ἡ· ὄν· solers in aliqua re.

ἐπινόητρια, ἡ· invetrix, -icis, θ.

ἐπινόια, ἡ· 1) cogitatio, -onis, θ. 2) = ἐπινόημα commentum, -i, οὐ. 3) sollertia, -ae, θ.

ἐπινόμη πυρός· pervasio incendii.

ἐπινόμια, ἡ· pastio communis.

ἐπινόμις, ἡ· strenua, -ae, θ.

ἐπίνομος, ὄν· (= ἐννομος) legitimus, a, um.

ἐπινούω -ω· ultra aegroto.

ἐπινόσος, ὄν· morbosus, a, um; morbidus, a, um.

ἐπινότω· irroto, -are.

ἐπινυκτερεύω· pernocto in.

ἐπινύκτιος, ὄν· nocturnus, a, um.

ἐπινυμφίδιος ὕμνος· nuptiale carmen.

ἐπινυστάζω· dormio in.

ἐπινωμάω -ω· (= διανέμω)· distribuo, -ere.

ἐπινώτιος, ὄν· super dorso positus.

ἐπιξανθίζω· subflavam reddo.

ἐπιξανθος, ὄν· subflavus, a, um.

ἐπιξανθομαι -οῦμαι· hospitio accipior, -ari.

ἐπιξανθισις, ἡ· adventus hospitii.

ἐπιξέω· in superficie rado.

ἐπιξηνον, τό· mensa coquinaria.

ἐπιξηραίνω· in superficie sicco.

ἐπιξηρός, ὄν· siccus in superficie.

ἐπιξύνω· rado, -ere.

ἐπισημητικός· 1) pejero ἢ perjuro.

ἐπισημητικός, ἡ· ὄν· perjurus, a, um.

ἐπιτομία, ἡ· perjurium, -i, οὐ.
ἐπιτορκος, ον· perjurus, a, um.
ἐπιτορκως· perjure; perfide.
ἐπιτορκίος ἄρκτος· 1) quotidianus panis. 2) = δ τῆς ἐπιτορκῆς ἡμέρας, panis crastinus.
ἐπίταγος, δ· glacies superficialia; crusta, -ae, θ.
ἐπίταγχν· prorsus; omnino.
ἐπιπαίζω (= ἐμπαίζω)· deludo, -ere.
ἐπιπαίω· offendo, -ere.
ἐπιπάλλω· vibro adversus aliquid.
ἐπίπαν· in universum; omnino. ὡς ἐπίπαν, plerumque.
ἐπίπασις, δ· atavus, -i, ἀ.
ἐπιπαράγιννομαι· supervenio, -ire, alicui.
ἐπιπαράγω· insuper adduco.
ἐπιπαράντω· insuper accumulo.
ἐπιπαράσκυνάω· insuper paro.
ἐπιπαράσκυνόμαι· mihi insuper com-
 paro, -are, aliquid.
ἐπιπαρέρχομαι· procedo, -ere.
ἐπιπαροξύνω· irrito contra.
ἐπιπαρορμάω· insuper adhortor.
ἐπιπαρών· superveniens; adstans.
ἐπιπάσσω· ἐπὶ τῷ inspergo ali-
 quid alicui. τὸ ἐπιπάσσειν, inspersus,
 -us, ἀ.
ἐπίπαστος, ον· inspersus, a, um.
ἐπιπατάω· adstrepo, -ere.
ἐπιπάτωρ, δ· vitricus, -i, ἀ.
ἐπιπαφλάζω· infervesco, -ere.
ἐπίπεδος, ον· planus, a, um; χω-
 ρίον ἐπίπεδον, locus planus. τὸ ἐπίπε-
 δον, planum, -i, οὐ.
ἐπιπεδόω· ὡς τὴν in planum aliquid
 deduco; exaequo, -are, aliquid.
ἐπιπέδωσις, ἡ· exaequatio, -onis, θ.
ἐπιπειθία, ἡ· persuasio, -onis, θ.
ἐπιπειθής, ἐς· obediens, -ntis;
 parens, -ntis.
ἐπιπειθομαι· tibi· obedio alicui.
ἐπιπελάζω· appropinquo, -are.
ἐπιπέλομαι· accedo, -ere.
ἐπίπεμπτος, ον· sesquiquintus.
ἐπιπέμνω· 1) insuper mitto (ali-
 quid). 2) συνήθ. (περὶ τῶν ἐκ θεοῦ
 πεμπτῶν) mitto, -ere; immitto, -ere:
 ἄλλον ὅμην δ θεὸς ἐπιπέμψει, alium
 vobis deus mittet. ἐπιπέμνω τινὶ ἔρω-
 τα, amorem alicui immitto.
ἐπίπεμψις, ἡ· missio, -onis, θ.
ἐπιπέταμαι· advolo, -are.

ἐπιπετάννυμι· expando, -ere.
ἐπιπηγνυμι· in superficie congelo.
ἐπιπηδάω· ὡς 1) insilio, -ire. 2)
 insulto, -are ἐπιπηδῶ τινι, insulto
 alicui.
ἐπιπήδησις, ἡ· insultura, -ae, θ.
ἐπιπιέζω· imprimo, -ere.
ἐπιπιεσμός, δ· impressio, -onis, θ.
ἐπιπικραίνω· amarum reddo.
ἐπίπικρος, ον· paullulum amarus.
ἐπιπίμπλημι· insuper impleo.
ἐπιπίνω· insuper bibo.
ἐπιπίπτω· τινὶ 1) irruo, -ere, in
 aliquem ἢ in aliquid 2) incido, -ere,
 in aliquem ἢ in aliquid. ἐπιπίπτω τοῖς
 πολεμίοις, in hostem incido. 3) re-
 pente invado, -ere, aliquem.
ἐπιπύλα, τὰ· supellex, -ctilis, θ.
ἐπιπυλάνομαι· ὡμαι· erro; vagor.
ἐπιπύλησις, ἡ· vagatio, -onis, θ.
ἐπιπύλλω· illino (aliquid alicui).
ἐπίπυλτος, ον· illitus, a, um; fa-
 catus, a, um. 3θ. fictus, a, um; si-
 mulatus, a, um.
ἐπιπυλύνω· dilato, -are.
ἐπιπλέκω· implico, -are.
ἐπιπλέον· amplius.
ἐπίπλεος, ον· plenus, a, um; re-
 fertus, a, um.
ἐπίπλευσις, ἡ· ingressus (navis).
ἐπιπλέω· 1) supernavigo, -are;
 navigo, -are. 2) = ἐπιπολάζω, super-
 nato, -are; innato, -are. 3) ἐπιπλέω
 τινὶ, classe invado aliquem ἢ ali-
 quid.
ἐπιπληθύνω· augeo καὶ augeor.
ἐπιπληκτεία, ἡ· castigatrix, -icis, θ.
ἐπιπληκτής, δ· castigator, -oris, ἀ.
ἐπιπληκτικός· increpatorius, a, um.
ἐπιπληκτικῶς· increpative.
ἐπιπλημμυρέω· ὡς· inundo, -are.
ἐπίπληξις, ἡ 1) increpatio, -onis,
 θ. 2) objurgatio, -onis, θ.
ἐπιπληρόω· ὡς· adimpleo, -ere.
ἐπιπλήσσω· καὶ ἐπιπλήττω τινὰ ἢ
 τινι· 1) increpo, -are, aliquem ἢ
 alicui. 2) increpo, -are, aliquem.
 3) objurgo, -are, aliquem. ἐπεπλήξε
 μοι, δτι τοῦτο εἶρηκα, objurgavit,
 quod dixerim. 4) invehor (verbis)
 aliquem.
ἐπιπλοκή, ἡ· implicatio, -onis, θ.
ἐπίπλοκος, ον· implicitus, a, um.
ἐπιπλοῦν, τό· supellex, -lectilis, θ.

ἐπίπλοον, τό· omentum, -i, οὐ. ἐν
 ἐπίπλοῳ, omentatus, a, um.
ἐπιπλοος· ον· navigatio adver-
 sus aliquem; conflictus, -as, ἀ.
ἐπιπλόω· ὡς τὴν οὐρανὸν domum
 supellectili instruo.
ἐπίπνευσις, ἡ· inspiratio (divina).
ἐπιπνέω· τινὶ 1) afflo, -are. θεῶν
 πνεύματι ἐπιπνέομαι, divino spiritu
 afflor. 2) adspiro, -are, alicui. ἢ τόγῃ
 ἐπιπνέει τῷ πρώτῳ ἔργῳ, fortuna ad-
 spirat primo labori. 3) inspiro, -are,
 aliquem. ἐπιπνέομαι (= ἐμπνέομαι), in-
 spiror, -ari.
ἐπίπνοια, ἡ· afflatus divinus.
ἐπίπνοος· ον· (= ἐμπνευσμένος)· af-
 flatus, a, um; inspiratus, a, um.
ἐπιποθέω· ὡς· admodum desidero.
ἐπιπόθησις, ἡ· desiderium, -i, οὐ.
ἐπιπόθητος, ον· exoptatus, a, um.
ἐπιποικίλος, ον· versicolor, -oris.
ἐπιπολάζω· 1) = ἐπιπλέω, innato,
 -are; fluito, -are. 2) = ὑπερισχύω,
 emineo, -ere; potens sum. 3) = ὑπερ-
 πολάζω, redundo, -are. 4) ἐπιπολάζω
 τῇ ῥητορικῇ, versor in arte oratoria.
ἐπιπόλαιος, ον· in superficie ex-
 stans; superficialis, e. ἐντεῦθεν α) =
 φανερός, σαφής, evidens, -ntis; per-
 spicuus, a, um. 6) = κοφός, levis, e;
 parum subtilis.
ἐπιπολαιότης, ἡ· levitas, -atis, θ.
ἐπιπολαίως· leviter; sumatim; pa-
 rum subtiliter; parum accurate.
ἐπιπολαίσις, ἡ· innatatio, -onis, θ.
 redundantia, -ae, θ.
ἐπιπολαστικός, ἡ· ὄν· redundans.
ἐπιπολαστικῶς· redundanter.
ἐπιπολῆς· in superficie. τὸ ἐπιπο-
 λῆς (= ἡ ἐπιφάνεια, superficies, -ei,
 θ. ἐξ ἐπιπολῆς α) = in aperto, ma-
 nifesto *6) = ἐπιπολαίως, leviter, su-
 matim; parum subtiliter.
ἐπιπολοῖσθαι· οὐμαι· canesco, -ere.
ἐπιπόλις, ον· fere canescens.
ἐπιπολύ (ἢ ὀρθότ. ἐπὶ πολὺ)· 1)
 valde; admodum. 2) = μακρὸν χρόνον,
 diu, per longum tempus. 3) = κατὰ
 μέγα μέρος, magna ex parte. 4) ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ, plerumque, fere.
ἐπιπομπεύω· τινὶ triumpho de-
 οῦμαι.
ἐπιπονέω· ὡς· illaboro alicui rei.
ἐπίπονος, ον· operosus, a, um;
 laboriosus, a, um; multi laboris. τὸ

ἐπίπονον, labor, -oris; molestia, -ae, θ.
ἐπιπόντιος, ον· qui est supra mari.
ἐπιπόνως· laboriose; magno cum
 labore; aegre.
ἐπιπορεύομαι· 1) proficiscor ad;
 eo ad 2) eo ἢ proficiscor per; pe-
 rago, -are. 3) incurso fines hostibus.
ἐπιπορτέω· ὡς· fibulā necto. ἐπι-
 πορτοῦμαι, fibulā astringo mihi.
ἐπιπορτίς, ἡ· fibula, -ae, θ.
ἐπιπορφυρεός, ον· purpureae similis.
ἐπιποτάμιος· fluvio adjacens urbs.
ἐπιπράττομαι· insuper exigo (pe-
 cunias).
ἐπιπρέπεια, ἡ· decus, -oris, οὐ.
ἐπιπρεπής, ἐς· decorus, a, um.
ἐπιπρέπω· τινὶ decorus sum alicui.
ἐπιπρεσβεύομαι· 1) legatus eo ali-
 quo. 2) ἐπ. πρὸς τινα, legatos mitto
 ad aliquem.
ἐπιπρηγής, ἐς· cernuus, a, um.
ἐπιπρίω· in superficie serro.
ἐπιπροβαίνω· progredior, -i.
ἐπιπροβάλλω· superinjicio, -ere.
ἐπιπροῖημι· emitto, -ere.
ἐπίπροικος, ἡ· dotata (filia).
ἐπίπροσθεν· 1) = ἐμπροσθεν, ante:
 ἐπ. ὀφθαλμῶν ἔχω, ante oculos habeo.
 ἐπίπροσθεν ποιοῦμαι, antepono, -ere.
 2) = ἐνώπιον, coram: ἐπίπροσθεν τινος,
 coram aliquo. 3) = ἐμπόδιον: ἐπ. γί-
 γνομαι τινι, alicui impedimento sum.
ἐπιπροσθῶ· ὡς· 1) objectus sum;
 interjectus sum. ἐπιπροσθῶντος τοῦ
 Κιθαριῶνος, obiecto Cithaerone. 2)
ἐπιπροσθῶ· τινι, obstruo lumen alicui;
 obscureo (oculto) aliquid. ἐπιπροσθῶ-
 μαι (ὡς τινος), obscuror, -ari.
ἐπιπροσθησις, ἡ· 1) obumbratio,
 -onis, θ. 2) impeditio, -onis, θ.
ἐπιπροσπλέω· adnavigo, -are.
ἐπιπροστίθημι· adjicio, -ere.
ἐπιπροχέω· insuper effundo.
ἐπιπροωάιτερον· etiam maturius.
ἐπιπυλίζω, ἐπιπυλίζομαι· eman-
 ἡ approbationem aternato.
ἐπίπυλτος, ὡς· advolatus, -us, ἀ.
ἐπίπυγμα, τό· operculum, -i, οὐ.
ἐπισπένδω (τὸ γραμματεῖον)· com-
 plico (claudio) librum.
ἐπισπύχω, ἡ· plicatura, -ae, θ.
ἐπισπύω· inspuo, -ere.
ἐπισπύσις, ἡ· accidentia, -ae, θ.
ἐπισπύσις, ἡ· suppuratio, -onis, θ.

ἐπισπεισεις, ἡ· libatio, -onis, θ.
 ἐπισπείστω, τό· libamen, -inis, οὐ.
 ἐπισπένδω· libo (aliquid alicui).
 ἐπισπερχής, ἐς· properus, a, um.
 ἐπισπέρχω· τι· propero aliquid.
 ἐπισπερχῶς· propero.
 ἐπισπύδω· 1) accelero, -are 2)
 propero, -are, aliquid.
 ἐπισπενυεις, ἡ· acceleratio, -onis,
 θ. properatio, -onis, θ.
 ἐπισπληνος, ον· lienosus, a, um.
 ἐπισπονδή, ἡ· foedus, -eris, οὐ.
 ἐπισπορά, ἡ· satio iterata.
 ἐπισπυδάω· 1) incito ad aliquid.
 2) ἀντ. accelero, -are.
 ἐπίσταγμα, τό· instillatio, -onis, θ.
 ἐπιστάζω· τί· τι· instillo, -are, ali-
 quid alicui.
 ἐπισταθμίζω· -ωμαι· pondero,
 -are; accurate pensito, aliquid.
 ἐπισταθμεύω· stabulor, -ari, de-
 vertor, -ari, ad ἢ apud aliquem.
 ἐπιστάθμη, ἡ· amussis, -is, θ.
 ἐπισταθμία, ἡ· stabulatio, -onis,
 θ. ἐπισταθμίαν ποιοῦμαι παρά· τι·, de-
 vertor ad (apud) aliquem.
 ἐπίσταθμος, δ· mansionum curator.
 ἐπισταλάζω· instillo, -are.
 ἐπίσταλμα, τό· mandatum, -i, οὐ.
 ἐπίσταμαι· scio, -ire, aliquid; pe-
 ritus sum alicujus rei. γράμματα
 ἐπίσταμαι ἢ οὐκ ἐπίσταμαι, litteras
 scio ἢ nescio. τὴν τῶν Λατίνων γλῶσ-
 σαν οὐκ ἐπίσταμαι, Latine ἢ linguam
 Latinam nescio. ἐπίσταμαι ψάλλειν,
 scio fidibus. ἐπιστάμενος ἔδειν, cantare
 sciens ἢ peritus.
 ἐπισταμένως· scite; perite.
 ἐπίσταξις, ἡ· destillatio (sanguini-
 nis).
 ἐπιστάσια, ἡ· 1) consideratio,
 -onis, θ. μετ' ἐπιστάσις, considerate.
 2) = ἐπίδρασις, inspectio, -onis, θ. 3)
 = ἀρχή, praefectura, -ae, θ.
 ἐπιστάσις, ἡ· commoratio, -onis, θ.
 ἐπιστάσις, 1) consideratio, -onis, θ. co-
 gitatio, -onis, θ. 2) = ἐπίδρασις, in-
 spectio, -onis, θ.
 ἐπιστατέω· -ω· praefectus sum ali-
 cui rei; praesum alicui rei. ἐπιστατέω
 χώρας, praesum provinciae. ἐπιστατέω
 τέχνης, praesum artificibus.
 ἐπιστατεύων· τοῦ Περσέως, duce et
 auctore Persae.

ἐπιστάτης, δ· qui praeest ἢ pro-
 fectus est alicui rei; curator, -oris,
 δ. ἐπιστάτης τῆς βουλῆς, princens sena-
 tus. ἐπιστάτης τῶν ἀγώνων, curator
 ludorum solennium. ἐπιστάτης τῆς
 Φλαμινίας ὁδοῦ, curator viae Flami-
 niae. Γυμνασίου ἐπιστάτης, Gymnasii
 curator.
 ἐπιστάτης, ἡ· quae praeest alicui
 rei; curatrix, -icis, θ.
 ἐπιστεγάζω· obtego, -ere.
 *ἐπιστέγασμα, τό· tectum, -i, οὐ.
 *ἐπιστέγον (πλοίου)· pars superior
 navis ad puppim.
 ἐπιστέλλω· 1) mitto ad-. ἐπιστέλλω
 ἐπιστολάς, mitto ad aliquem episto-
 las. ἐπιστέλλει αὐτῷ φιλικώτατα γράμ-
 ματα, mittit ad ipsum plenas huma-
 nitatis litteras. οὐδὲ μίαν ἐπιστολήν
 μοι ἐπέστειλε, neque unam epistolam
 ad me misit. τὰ ἐπεσταλμένα, litterae
 quae mittuntur. 2) ἐπιστέλλω· τι· (= γράφω
 τι· ἐπιστολήν)· scribo litteras
 alicui ἢ ad aliquem. διὰ βραχείων ἔμιν
 ἐπέστειλα, brevibus ad vos scripsi.
 3) per litteras certior facio aliquem.
 ἐπιστέλλω περί· τινος, per litteras
 certior facio aliquem de aliquo.
 4) mando ad aliquem. ἐπέστειλε φρά-
 σαι, mandavit ut diceret. 80. τὰ ἐπε-
 σταλμένα (= τὰ ἐντεταλμένα), man-
 data, -orum.
 ἐπιστενάζω· ingemo; ingemisco.
 ἐπιστεφανόω· -ω· coronor, -are.
 ἐπιστεφής (οἶνου)· repletus (vino).
 ἐπιστέφω· impleo mero.
 ἐπιστήθιος, ον· in pectore recum-
 bens (Ioannes). ἐντεῦθεν. ἐπιστήθιος φί-
 λος, intimus, -i, δ.
 ἐπιστηλόω· -ω· columnam impono.
 ἐπιστήμη, ἡ· scientia, -ae, θ. doc-
 trina, -ae, θ. κτῶμαι (λαμβάνω) ἐπι-
 στήμην τινός, consequor scientiam
 alicujus.
 ἐπιστημονικός, ἡ, ον· cui scientia
 inest; scientificus, a, um. ἐπιστημο-
 νική ἐρευνα, scientiae pervestigatio.
 ἐπιστημονικῶς· scientifico. ἐπιστη-
 μονικῶς· προβαίνω, viā ac ratione
 procedo.
 ἐπιστημοσύνη, ἡ· scientia, -ae, θ.
 ἐπιστημόνως· scienter; docto.
 ἐπιστήμων· sciens, -ntis; doctus,
 a, um. ἐπιστήμων τῶν νόμων, doctus

legum. ἐπιστημονίστατος, doctissimus.
 ἐπιστηρίζω· magis stabilio.
 ἐπιστητός, ἡ, ον· cadens sub sci-
 entiam; τὸ ἐπιστητόν, quod scitur.
 ἐπιστίζω· notis compungo.
 ἐπιστίλβω· splendo. -ere.
 ἐπιστιχος, ον· serie positus.
 ἐπιστοιβάω· concervo. -are.
 ἐπιστολεύς, δ· 1) legatus classis.
 2) γραμματοφόρος, tabellarius, -i, δ.
 ἐπιστολή, ἡ· epistola, -ae, θ. lite-
 rae, -arum, θ. μία ἐπιστολή, unae li-
 terae. λαμβάνω ἐπιστολήν, accipio
 percipio epistolam. ἀπαντῶ ἐπιστολήν,
 respondeo literae. περατῶ ἐπιστολήν,
 epistolam concludo. ἀποστέλλω τι·
 ἐπιστολήν, epistolam mitto ad ali-
 quem.
 ἐπιστολολαφός, δ· 1) = ἐπιστολεύς,
 1. 2) tabellio, -onis, θ.
 ἐπιστολίδιον, τό· epistolium, -i, οὐ.
 ἐπιστολικός, ἡ, ον· epistolaris, e.
 ἐπιστολιμαίος, (α), ον· 1) episto-
 laris, e. 2) ἐπιστολιμαῖα δυνάμεις, co-
 pia, quae non nisi in litteris habentur,
 copiae promissae, non missae.
 ἐπιστόλιον, τό· epistolium, -ii, οὐ.
 ἐπιστολιοφόρος· qui epistolas fert.
 ἐπιστολ(ι)ογράφος, ον· epistolas
 scribens. ὁ ἐπιστολολογράφος, epistolā-
 rum scriptor.
 ἐπιστομίζω = ἀποστομίζω, es ob-
 turo, loquentem reprimo.
 ἐπιστόμιον, τό· oris obturaculum;
 epistomion, i, οὐ.
 ἐπιστομής, ἡ· postomis, -idis, θ.
 ἐπιστομόω· -ω· obturo, -are.
 ἐπιστρατεία, ἐπιστράτευσις, ἡ·
 expeditio adversus aliquem.
 ἐπιστρατεύω, ἐπιστρατεύομαι· ex-
 peditionem suscipio adversus aliquem;
 bellum infero alicui ἢ in ali-
 quem.
 ἐπιστρατοπεδεύω, ἐπιστρατοπε-
 δεύομαι· castra moveo adversus ali-
 quem; castra pono exadversum.
 ἐπιστρεφής, ἐς· sollers, -rtis; pru-
 dens, -ntis; accuratus, a, um.
 ἐπιστρέφω· 1) converto, -ere. τὰς
 δφεις πάντων ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτόν,
 omnium oculos convertit (ad se).
 2) πρὸς τὰ ὀπίσω στρέφω τι, retroago,
 -ere, aliquid. 8) μέσ. ἀπιστρίφομαι
 (ἐπιστρίφω)· recipio (καρπεύω) -ere.

4) οὐδ. = ὑποστρέφω, revertor (rever-
 sus sum, reverti). ἐπιστρέφω εἰς τὸν
 οἶκόν μου, revertor domum meam.
 ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον, domum rever-
 sus est. 5) ad rectam viam converto
 ἢ reduco aliquem (errantem).
 ἐπιστρόγγυλος, ον· subrotundus.
 ἐπιστροφύς, δ· primus spondylus
 colli.
 ἐπιστροφή, ἡ· 1) conversio, -onis,
 θ. 2) = ἐπανακλίσις, reversio, -onis,
 θ. reductus, -us, δ. 3) = προσοχή, προσ-
 τίς, animadversio, -onis, θ. cura,
 -ae, θ.
 ἐπιστροφία ('Αφροδίτη)· verticor-
 dia, -ae, θ.
 ἐπιστροφος, ον· reciprocus, a, um;
 diligens, -ntis.
 ἐπιστρόφος· diligenter.
 ἐπιστρώμα, τό· instragulum, -i,
 οὐ. instratum, -i, οὐ.
 ἐπιστρώννυμι· insterno (-avi,
 -atum, -are) aliquid. ἐπιστρωμένος, η,
 ον, instratus, a, um. ἐπιστρώννυμι
 ὁδόν, viam saxulis ἢ silice sterno.
 ἐπιστρωσις ὁδοῦ· stratus viae sa-
 xulis ἢ silice.
 ἐπιστύλιον, τό· epistylum, -i, οὐ.
 ἐπιστύφω· adstringo, -ere.
 ἐπιστυμύλλομαι· τι·· nugando et
 garriendo certo cum aliquo.
 ἐπισυγγράφω· insuper scribo.
 ἐπισυγκάπτω· flecto in aliqua re.
 ἐπισυγκροτέω· -ω· colligo, -ere.
 ἐπισυνοφραντέω· -ω· insuper calu-
 mniar, -ari.
 ἐπισυνάλλω· insuper colligo.
 ἐπισυνβάλλει· insuper accidit.
 ἐπισυνβαίνω· postea accido.
 ἐπισυνμαχία, ἡ· = ἐπιμαχία.
 ἐπισυνπίπτω· praeterea incido.
 ἐπισυνάγω· insuper colligo, -ere,
 congrego, -are.
 ἐπισυναγωγή· congregatio, -onis, θ.
 ἐπισυναθροίζω· adaggero, -are,
 aggrego, -are.
 ἐπισυναίνεω· -ω· adsentior; probor.
 ἐπισυναλλάττω· concilio; consocio.
 ἐπισυνάπτω· adjungo, -ere; ad-
 necto aliquid alicui. ἐπισυνήμηνος, η,
 ον, adjunctus, a, um.
 ἐπισυνδύεις, ἡ· conjunctio, -onis, θ.
 ἐπισυνδέω· connecto; arctius col-
 ligo, -ere.

ἐπισύνδεσμος, ὁ· vinculum, -i, ὁ.
ἐπισύνειμι· convenio in unum.
ἐπισυνέχω· duco (uxores).
ἐπισύνθετος, ὁ· compositus, a, um.
ἐπισυνθήκη, ἡ· supplementum foederis.
ἐπισυνίστημι τινά τινι· commendo aliquem alicui. ἐπισυνίσταμαι τινι, in-
surgo in aliquem.
ἐπισυννοικίζω· colonos addo.
ἐπισυντίθημι· insuper compono
ἐπισυντρέχω· concurreo ad.
ἐπισυρίζω· ἐπισυρίζω· sibilo ad;
sibilis excipio; esibilo, -are.
ἐπίσυρμα, τό· vestigium tractus
ἐπισυρμός, ὁ· irrisio; ludibrium.
ἐπισυρρέω· confluo, -ere.
ἐπίσυρω, ἐπίσυρομαι· 1) adtraho, -ere; post me traho. 2) = διασύρω, obtreco, -are. 3) negligo, -ere.
ἐπισύστασις, ἡ· c. m. juratio, -onis, θ.
ἐπισυστέλλω· contraho, -ere.
ἐπισυχνος, ὁ· satis frequens.
ἐπισφάζω καὶ ἐπισφάττω τινά τινι·
jugulo aliquem super aliquem. ἐπι-
σφράττιμαι (ἐμαυτὸν), meipsum ju-
gulo, -are.
ἐπίσφαιρα, τὰ· pilae e corio.
ἐπισφαλής, ἑς· instabilis, e; lu-
bricus, a, um. ὅθ. = periculosus, a,
um. ἐπισφαλές ἐστι, minime tutum
est.
ἐπισφάλλω· fallo, decipio, -ere.
ἐπισφαλῶς· lubrice; periculose.
ἐπισφ. διακίμαι, in periculis versor.
ἐπίσφηνον, τό· surculus, -i, ἄ.
ἐπίσφηνος· cunei formam habens.
ἐπισφίγγω· adstringo, -ere.
ἐπισφοδρύνω· potentem reddo.
ἐπισφραγίζω· obsigno, -are συνήθ.
μέσ. ἐπισφραγίζομαι τι (μετφ.), consi-
gno, -are, aliquid; confirmo, -are,
aliquid.
ἐπισφράγις, ἡ, ἐπισφράγισμα,
τό· obsignatio, -onis, θ. confirmatio,
-onis, θ.
ἐπισφραγιστής, ὁ· obsignator, ἄ.
ἐπισφύριον, τό· fibula ocreae.
ἐπισχεδιάζω· ex tempore dico.
ἐπίσχεσις, ἡ· retentio, -onis, θ. in-
hibitio, -onis, θ. repressio, -onis, θ.
ἐπισχίζω· infindo, in superficie
aliquid findo, -ere.
ἐπίσχυα, τό· sejsura, -ae, θ.

ἐπισχναίνω· macrum reddo.
ἐπισχυρίζομαι· fortiter resisto.
ἐπισχυρίζω· corroboro, -are.
ἐπισχύω (= ἐπισχύω· 1) validum
reddo. 2) ἀμει. invalesco, -ere.
ἐπίσχω· 1) cohibeo, -ere. 2) re-
primo, -ere.
ἐπισωματόμοι· corporeus fio.
ἐπισώρευσις, ἡ· cumulatio, -onis,
θ. coacervatio, -onis, θ.
ἐπισωρεύω· cumulo, -are; acervo,
coacervo, -are; aliquid. *ἐπισωρεύ-
ομαι, cumulor, -ari; coacervor, -ari.
ἐπισωρεύθησαν, coacervati ae, a' sunt.
ἐπίσωτρον, τό· curvatura rotae.
ἐπιταγή, ἡ· mandatum, -i, ὁ.
ἐπιτάγμα, τό· 1) mandatum, -i, ὁ.
imperatum, -i, ὁ. 2) cohors subsi-
diaria.
ἐπιτάδε, (ἐπί, τάδε)· citra ἐπὶ
τάδε τοῦ Ῥήνου, citra Rhenum.
ἐπιτακτήρ, ὁ· aliis imperans.
ἐπιτακτικός, ἡ, ὁ· 1) imperiosus,
a, um. *2) ἐπιτακτικὴ φωνή, vox im-
perans.
ἐπιτακτικῶς· 1) imperiose. 2) im-
perabiliter.
ἐπιτακτοὶ, οἱ· triarii, -orum, ἄ.
ἐπίτακτος, ὁ· imperatus, a, um.
ἐπιταλαιπωρέω· ὦ· insuper labo-
res et molestias perfero.
ἐπιταλάριος (Ἀφροδίτη)· calathina
Venus.
ἐπίταμα, τό· intentio, -onis, θ.
ἐπιτανύω (ἐπιτείνω)· intendo.
ἐπίταξις (= ἐπιταγή)· mandatum.
ἐπιτάραξις, ἡ· perturbatio, -onis, θ.
ἐπιταράσσω, ἐπιταράττω· per-
turbo, -are; conturbo, -are; inter-
turbo, -are.
ἐπίτασις, ἡ· 1) intentio, -onis, θ.
2) incrementum, -i, ὁ. 3) exagge-
ratio, -onis, θ. 4) vehementia (hie-
mis).
ἐπιτάσσω, ἐπιτάττω· 1) impero,
-are. ἐπιτάσσω τινί τι, impero alicui
aliquid (ποιεῖν τι, ut aliquid faciat).
2) = ἐπισθεν τοποθετῶ, colloco post
aliquid. 3) ἐπιτάττομαι· α) = προσ-
τάττομαι, imperor, -ari. ὅθ. τὸ ἐπιτα-
χθέν (τὰ ἐπιταχθέντα), imperatum
(imperata) ὅ· = ἐπισθεν τοποθετοῦμαι·
α) locum in acie habeo post aliquem.
β) colloco post aliquid.

ἐπιτατικός, ἡ, ὁ· intendens, ntis;
augens, -ntis.
ἐπιτατικῶς· intendento; vehemen-
ter.
ἐπιτάφιος, ὁ· funebris. e. ὁ ἐπιτά-
φος λόγος, laudatio funebris, τὸ ἐπι-
τάφιον (μῆλος), funebre carmen ὁ
ἐπιτάφιος λόγος συγγράφων, epita-
phista, -ae, ἄ.
ἐπιταχύνω· accelero, -are τὴν ὁδὸν
ἐπιταχυνέ, iter accelerabat et urge-
bat
ἐπιταχυνσις, ἡ· acceleratio, -onis,
θ. maturatio, -onis, θ.
ἐπιτείνω· 1) intendo (-ndi. -ten-
tum, -ere) aliquid. μετφ. intendo.
augeo, ere, aliquid μέσ. ἐπιτείνω-
μαι ἐπιτάθην, augeor (auctus sum
-eri; accresco, -ere, invalesco, -ere.
ἐπιτερίζω· munio, -ire; castellum
struo adversus aliquem. ἐπιτεριχί-
ζομαι· munior adversus aliquem.
ἐπιτεριχισις, ἡ, ἐπιτεριχισμός, ὁ·
exstructio muri ἡ munitio adversus
aliquem
ἐπιτεριχισμα, τό· propugnaculum
contra aliquem (exstructum).
ἐπιτεριχος, τό· murus super mu-
rum
ἐπιτενμαίρομαι· conjecturis in-
dago, -are.
ἐπιτεκνῶ· ὦ· insuper gigno.
ἐπιτεκταίνομαι· δόλον· insidias
struo, -ere.
1. ἐπιτέλεια, ἡ· perfectio, -onis, θ.
2. ἐπιτέλεια, ἡ· magistratus, -us, ἄ.
*ἐπιτελείον, τό, ἐπιτελεῖς, οἱ· du-
ces, exercitus primores.
ἐπιτέλειος, ὁ· perfectus, a, um.
ἐπιτελείω· ὦ· perficio, -ere.
ἐπιτελείωσις, ἡ· perfectio, -onis, θ.
ἐπιτέλεις, ἡ· 1) perfectio, -onis,
θ. 2) functio, -onis, θ. 3) exsecutio,
-onis, θ.
ἐπιτελεστικός, ἡ, ὁ· efficax, -acis.
ἐπιτελέω· ὦ· 1) = ἀποτελῶ, perfici-
o ἡ efficio, -ere, aliquid; perago,
-ere, aliquid. ἐπιτελῶ τὰ προσταχθέν-
τα, perago mandata. 2) = πράττω τι,
fungor ἡ perfungor (-ctus sum, -i)
aliqua re. ἐπιτελῶ τὰ καθήκοντα, fun-
gor officiis. ἐπιτελῶ τὸ ἔργον ἡνίοχου,
fungor munere aurigae. 3) exsequi-
or, -i (τὰ προσταχθέντα mandata). 4)

= ἐορτάζω, celebros, -are. ἐπιτελῶ γά-
μον, celebros nuptias. ἐπιτελῶ ἀγῶνα,
celebro ludos. ἐπιτελουμένων τῶν ἀ-
γῶνων, cum ludi celebrentur
ἐπιτελής, ἑς· ad finem perductus;
absolutus; non irritus, a, um.
ἐπιτέλλω· 1) = ἐντελλομαι, mando,
-are. 2) = ἀνατελλω, orior, -iri ὁ ἀ-
στὴρ ἐπιτελλει, stella oritur
ἐπιτέμνω· 1) = περιτέμνω, amputo,
-are, aliquid; incido, -ere, aliquid.
2) μετφ. = συντέμνω, facio compen-
dii; in compendium redigo
ἐπίτεξ (-εκος), ἡ· partui vicina.
ἐπιτετρατόμοι· prodigiose affa-
bulor ἡ affingo.
ἐπιτερπής, ἑς· delectans, -ntis; ju-
cundus, a, um.
ἐπιτέρπω· delector aliqua re.
ἐπιτερπῶς· delectabiliter; jucunde.
ἐπιτεταμένος· vehementer.
ἐπιτεταμένος, ὁ· superquartus, um.
*ἐπιτετηδευμένος, ἡ, ὁ· affecta-
tus, a, um; nimis exquisitus, a, um.
ὅρος ἐπιτετηδευμένον, oratio sollicita;
elaborata concinnitas.
*ἐπιτετηδευμένως· affectate. ἐπιτε-
ταλέγομαι, exquisitius loquor.
*ἐπιτετραμμένος, ὁ· procurator,
-oris, ἄ.
ἐπιτετρημένος· concise; contracte.
ἐπίτευγμα, τό· adeptio quaesita.
ἐπιτενκτικός· impetrabilis, e.
ἐπίτευξις, ἡ· impetratio, -onis, θ.
ἐπιτεχνάζομαι, ἐπιτεχνάομαι· ὦ-
μαι· machinor, molior, comminiscor,
-i, aliquid. ἐπιτχν. τινί τι, molior ali-
quid adversus aliquem.
ἐπιτεχνήσις, ἡ· machinatio, -onis,
θ. inventio, -onis, θ. commentum,
-i, ὁ. sollertia, -ae, θ.
ἐπιτεχνητός, ἡ, ὁ· arte factus,
a, um.
ἐπιτήδειος, a, ὁ· 1) = πρόσφορος,
idoneus, a, um; opportunus, a, um.
ἐπιτήδειος πρὸς τι, εἰς τι, idoneus ad
aliquid (εἰς μάχην ad pugnam). ἐπιτ.
(πρὸς τὸ) ποιεῖν τι, idoneus ad ali-
quid faciendum. 2) ἐπιτήδειος τινι,
amicus, benevolus alicui. ὅθ. = ne-
cessarius, a, um. οἱ ἐπιτήδαιοι, fami-
liares, amici. 3) τὰ ἐπιτήδεια (τοῦ στρα-
τεύματος), commeatus, us, ἄ. 4) = δεξιός,

habilis, e; peritus, a, um. ἐπιτ. πρός τιν, habilis ad aliquid ἢ alicui rei.

ἐπιτηδεύω, ἦ· 1) opportunitas, -atis, θ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, θ. peritia, -ae, θ.

ἐπιτηδεύω· opportune; habiliter ἐπιτηδές· consulto; de industria; ad hoc.

ἐπιτήδευμα, τό· 1) studium, -i, οὐ. 2) professio, -onis, θ. ars, -rtis, θ.

ἐπιτήδευσις, ἦ· 1) studium accuratum; industria, -ae, θ. *2) = προσπολήσις, affectatio, -onis, θ.

ἐπιτηδευτός, ἦ, ὄν· affectatus, a, um.

ἐπιτηδεύω· 1) tracto, -are, aliquid. 2) studiose aliquid facio. 3) nimiam curā aliquid facio. 3θ. = affecto, -are, aliquid. 4) ἐπιτηδεύομαι· exerceor, -eri; habilis sum.

ἐπιτήθη, ἦ· abavia, -ae, θ.

ἐπιτήκητος, ὄν· in superficie infusus, a, um.

ἐπιτήκω τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα· liquefactā cerā literas perfundo.

ἐπιτηρέω· ὦ· 1) = τηρῶ, observo, -are. ἐπιτηρῶ τὸν καιρὸν, tempus observo. *2) = ἐπαγρυπνῶ τινι, invigilo, -are, alicui.

ἐπιτήρησις, ἦ· 1) observatio, -onis, θ. *2) inspectio, -onis, θ. vigilantia, -ae, θ.

ἐπιτηρητής, δ· 1) observator, -oris, ἄ. *2) inspector, -oris, ἄ.

ἐπιτηρητικός, ἦ, ὄν· qui observare solet; observans -ntis.

ἐπιτίθημι· impono (-sui, -situm, -ere). ἐπιτίθημι τινι φορτίον, impono alicui onus. ἐπιτίθημι στέφανον, impono coronam. ἐπιτίθημι τινι τέλος, impono alicui rei finem. ἐπιτίθημι τινι ὄνομα, impono alicui nomen. ἐπιτίθημι ἡμίαντα, impono alicui politeras, impono mulctam civitatibus ἢ in civitates.

ἐπιτίθεμαι τινι· α) impono alicui (aliquid). ἐπιτίθεμαι ὁμῖν βάρος, impono vobis onus. β) = προσβάλλω τινι, adorior, -iri; aggredior, -i, alicuiquem; peto, -ere, aliquem. τῷ ξίφει ἐπιτίθεμαι τινι, aliquem gladio peto.

γ) ἐπιτίθεμαι τινι δι' ὀφθαλμῶν, maledictis aliquem laceo.

ἐπιτίθειναι· in super pario.

ἐπιτίθειναι· in super pario.

ἐπιτίθειναι· in super pario.

ἐπιτίθειναι· in super pario.

ἐπιτίθειναι· in super pario.

ἐπιτιμάω· ὦ· 1) honore prosequor. 2) = ὑπερτιμάω, pretium augeo ὁ σῖτος ἐπιτιμήθη, frumenti pretium auctum est. 3) ἐπιτιμῶ τινι (= ἐπιπλήττω τινι)· α) reprehendo (-ndi, -nsum, -ere) aliquem ἐπιτιμῶ τι τινι, reprehendo aliquid in aliquo. β) objurgo, -are, aliquem. ἐπιτιμῶ τινι τὸν ὄκνον, objurgo segnitiam alicujus.

ἐπιτιμήσεις, ἦ· 1) = ὑπερτιμήσεις, praetii auctio. 2) = ἐπιπλήξεις, reprehensio, -onis, θ. objurgatio, -onis, θ. increpatio, -onis, θ.

ἐπιτιμητής, δ· reprehensor, -oris, ἄ. objurgator, -oris, ἄ.

ἐπιτιμητικός, ἦ, ὄν· increpatorius, a, um.

ἐπιτιμητικῶς· increpative.

ἐπιτιμία, ἦ· integer status civis.

ἐπιτίμιον, τό· mulcta, poena, -ae, θ.

ἐπιτίμιος, ὄν· 1) qui integrum jus civitatis habet. *2) νεοεὶ. ἐπιτίμιος καθηγητής, πρόεδρος, honorarius professor, praeses.

ἐπιτιράω· ὦ· desuper perforo.

ἐπιτιρώσκω· in superficie vulnere, aliquem.

ἐπιτόκιον, τό· usura, -ae, θ.

ἐπιτόκος, ἦ· partui vicina. ἐπιτόκον ἀργύριον, pecunia usuraria.

ἐπιτολή (ἐπὶ ἄστ.)· ortus, -us, ἄ.

ἐπιτολμάω· ὦ· audeo, -ere.

*ἐπιτομέυς, δ· brevior, -oris, ἄ.

ἐπιτομή, ἦ· epitome, -ae, θ.

ἐπιτομάριον, -ae, θ. compendium, summarium, breviarium, -ii, οὐ.

ἐπιτομος, ὄν· compendarius, a, um. ἐπιτομος γραμματικῆ, breve grammaticae compendium.

ἐπιτόμως· summam, breviter.

ἐπιτόνιον (τῆς εὐνοίας)· amplificatio.

ἐπιτόνος, ὄν· intentus, a, um.

ἐπιτοξεύω· jaculor aliquem.

*ἐπιτόπιος, ὄν· loci ἢ locorum. ἐπιτόπιοι ἀρχαί, magistratus loci (urbis).

*ἐπιτοπίως· in ipso loco.

ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· plerumque.

ἐπιτραγυδέω· ὦ· tragice decanto, 3θ. exaggero, -are, aliquid.

ἐπιτραπέζιος, ὄν· qui super mensā est.

ἐπιτραπέζωμα (= ἐδίσματα)· forcula, -orum, οὐ.

ἐπιτραυματίζω· insuper vulnero.

ἐπιτραχήλιος, ὄν· qui supra collum est. ἐπιτραχήλιον (ιστέως)· stola, -ae, θ.

ἐπιτραχύνω· exaspero, -are.

ἐπιτρεπτικός, ἦ, ὄν· qui libenter permittit.

ἐπιτρέπω· 1) permitto (-isi, -isum, -ere); committo, -ere. ἐπιτρέπω τινι τι, permitto alicui aliquid. ἐπιτρέπω πάντα τῷ κυρίῳ, rem omnem domino committo. 2) defero, -erre: ἐπιτρέπω (= προσφέρω) τινι τὴν βασιλείαν, regnum alicui defero. τὰ ὅλα ἐπιτρέπω (= παραδίδωμι) τινι, summam imperii ad aliquem defero. 3) sino (-sivi, -ere). τοῖς ἐκτὸς τῶν Ἀλπεων οἰκοῦσιν οὐκ ἐπιτρέπομεν ἀμπελουργεῖν, transalpinas gentes serere non sinimus. ὁ ἱατρός οὐκ ἐπέτρεψε μοι ἐξελθεῖν, medicus non sivit me domo exire. *4) ἀφροσ. ἐπιτρέπεται, licet (licuit).

ἐπιτρέφω· alo, -ere; nutrio, -ire.

ἐπιτρέχω (ἀφρ. ἐπέδραμον)· 1) incurro, -ere; incurso, -are. ἐπιτρέχω (ἐπέδραμον) χώραν, incurro (incurri) in locum; incurso (incursavi) locum. ἐπέδραμε πεδίον πᾶν, omnem campum incursavit. 2) ἐπέδραμον τοῖς Ῥωμαίοις, incurrerunt, impetum fecerunt in Romanos.

ἐπιτρέσις, ἦ· terebratio in superficie.

ἐπιτρέω· 1) adtero, -ere. 2) frico, -are. 3) affligo, -ere; noceo, -ere.

ἐπιτρηραχέω· ὦ· trierarchus sum ultra justum tempus.

ἐπιτριπτός, ὄν· 1) contritus, a, um. 2) μετφ. perditus, a, um; sceleratus, a, um. ἀνθρώπων ἐπιτριπτότατος, hominum omnium perditissimus et sceleratissimus.

ἐπιτριτός, ὄν· sesquitercius, a, um.

*ἐπιτριψίς, ἦ· fricatio, frictio, -onis, θ.

ἐπιτρομος, ὄν· perterritus, a, um.

ἐπιτροπεία, ἦ· procuratio, -onis, θ.

συγκρο. procuratores.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· tutela, -ae, θ.

πεύομαι, sum sub tutela (alicujus).

ἐπιτροπέω, ἦ· ov, tutelatus, a, um.

ἐπιτροπή, ἦ· 1) procuratio, -onis, θ. 2) tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπέω, ἦ· 1) procurator, -oris, a, um. 2) tutelaris, e; tutor, -oris, ἄ. *8) νεοεὶ. ἐπιτροπέω, procurator templi.

ἐπιτροχάδην· cursim et breviter.

ἐπιτροχάζω· percurro, -ere.

ἐπιτροχασμός, δ· percursio, -onis, θ.

ἐπιτροχος, ὄν· velox; lubricus.

ἐπιτρόχος· cito; velociter.

ἐπιτρογᾶω· ὦ· iterum vindemio.

ἐπιτρογῶ· cum pane comedo.

ἐπιτυγχάνω· 1) ἐπ. τινι, incido in aliquem; obviam fio alicui. 3θ ὁ ἐπιτυχών, quilibet obvius; vulgaris, e. 2) ἐπιτυγχάνω τινός, nanciscor (-nactus sum, -i) aliquid: adipiscor (-deptus sum, -i) aliquid; consequor (-cutus sum, -i) aliquid; compos fio ejus quod desidero. 3) οὐδ καὶ παθητ. = ἐπιτυχῶς ἀποβαίνω, feliciter (prosper) evenio. πάντα ἐπιτυγχάνουσι, omnia prospere eveniunt. 3θ. 4) νεοεὶ. ἡ ἐπιτυχής ἐπιτυγχάνει, succedit coeptis. οὐκ ἀποκύντως ἐπιτυγχάνω, minus ἢ parum ἢ non satis succedo ἢ procedo. ἐπιτυχεῖν ὥστε, effecit ut (fiat hoc).

ἐπιτυλίσσω· evolvere (librum).

ἐπιτυμβία· Ἀφροδίτη· Venus Libitina.

ἐπιτύμβιος, ἐπιτυμβίδιος, ὄν· super sepulcro positus; ad sepulcrum pertinens; sepulcralis, e.

ἐπιτυχής, ἔς· adsequens ἢ adipiscens aliquid; voti compos; felix, -icis. ἐπιτυχής ἐν τινι, κατὰ τι, rem prospere gerens.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιτυχία, ἦ· adeptio, -onis, θ.

ἐπιφάνεια, ἡ· 1) = ἐμφάνεια. apparentia, -ae, θ. 2) superficies, -ei, θ. ἐπιφάνεια θάλασσα, summa aqua. 3) = λάμψις, τιμή, dignitas, -atis, θ. praestantia, -ae, θ. *4) νεστέλ. κατ' ἐπιφάνειαν, specie, non re vera.

ἐπιφανής, ἐς· conspicuus, a, um; illustris, e; insignis, e; splendidus, a, um.

ἐπιφανώς· insigniter; splendide.

ἐπίφασις, ἡ· 1) apparentia, -ae, θ. species externa. 2) ostentatio, significatio, -onis, θ. 3) κατὰ τὴν ἐπίφασιν ἐλεύθερος, specie liber.

ἐπιφατνίδιος, ον· praesepialis, e.

ἐπιφάσκω· illucesco; orior.

ἐπιφέρω (ἀόρ. ἐπήνεγκον)· 1) impono, superpono, -ere, aliquid. ἐπιφέρω στέφανον, coronam impono mortuo. 2) afferro (-tuli) aliquid. ἐπιφέρω τινὶ ὄλεθρον, perniciem alicui afferro. 3) infero (-tuli). ἐπιφέρω τινὶ πόλεμον, bellum infero alicui ἢ in aliquem. ἐπενεχθεὶς πόλεμος, bellum illatum. 4) ἐπιφέρω τινὶ συμφορὰν, infero, invehō alicui calamitatem. ἡ τύχη ἐπιφέρει μοι συμφορὰν, fortuna mihi casum invehit. 5) ψευδὴ ὀλίαν ἐπιφέρω, falsum crimen obijcio. 6) ἐπιφέρω (= ἀποδίδωμι) τινὶ τὴν αἰτίαν τινός, adsigno alicui aliquid. 7) = ἐπάγω, subjungo, -ere. ἐπιφέρει τοῦτο, subjungit his. μετὰ τοῦτο ἐπιφέρει, post hoc subijcit, subjungit. 8) ἐπιφέρωμαι· α) ἐπιφ. τι, mecum fero aliquid. 6) = ἐφορῶ, invehor, -i. οἱ πολεμικοὶ ἐπιφέρονται, hostes invehuntur (ἢ se invehunt). ξίφος γυμνός ἐπιφέρονται, strictis ensibus invehuntur ἢ impetum faciunt. ἐπιφ. τινι, irruo, invado in aliquem.

ἐπιφρευκτός, ἡ, ὄν· fugiendus, a, um.

ἐπιφημίζω, (ἐπιφημίζομαι)· fa-

mae ἢ nomini alicujus adscribo ἢ ἀπλ. adscribo, -ere. 60. = ἀνσιγνο, -are; tribuo, -ere. 2) pervulgo, -are; nomino, -are (per acclamationem).

ἐπιφήμιμα, τό, ἐπιφήμισμός, ὁ· 1) omen, -inis, οὐ. 2) favor, -oris, ἄ. acclamatio, -onis, θ.

ἐπιφθέγγομαι· adsono, -are; ac-

clamo, -are.

ἐπίφθογμα, τό· acclamatio, -onis, θ.

ἐπιφθονέω -ὦ τινι τι· invideo, -ere, alicui aliquid.

ἐπίφθορος, ον· 1) ἐνεργ. = φθονερός, invidus, a, um. 2) παθητ. = ἀξιωματικός, invidendus, a, um. 3) = φθόνον διεγείρων, invidiosus, a, um ἐπιφθόνον κτήμα, invidiosa res ἐπιφθόνος τοῖς ἀνθρώποις, invidiosus apud homines.

ἐπιφθόνως· invidiose.

ἐπίφθορος, ον· exitiosus, a, um.

ἐπιφλεγής, ἐς· incensus, a, um.

ἐπιφλεγμαίνω· inflammor, -ari.

ἐπίφλεγμα, τό· inflammatio, -onis, θ.

ἐπιφλέγω· incendo, -ere; inflammo, -are, aliquid.

ἐπιφλογίζω τι· inflammo, aliquid.

ἐπίφοβος, ον· horribilis, e; metuendus, a, um. οὐδ' ὅμοιος; ἐπιφοβός, non perinde metuendus.

ἐπιφόβως· terribiliter.

ἐπιφοινίσσω· punicus fio; punico.

ἐπιφοιτάω -ὦ· venio ἢ ventito ad ἢ in-; accedo ad-

ἐπιφοιτήσις, ἡ· adventus, -us, ἄ.

ἐπιφορά, ἡ· 1) invectio, -onis, θ.

impetus, -us, ἄ. impressio, -onis (hostium, imbris. lacrimarum. 2) σγ. λόγος· epiphora, -ae, θ. 3) = εἰσφορά, contributio, -onis, θ.

ἐπιφορέω -ὦ· comporto, -are; aggero, -ere; congero -ere (lapides, humum).

ἐπιφόρημα, τό· mensa secunda.

ἐπίφορος, ον· 1) ferens, -ntis.

ἐπίφορος ἀνεμος, ventus secundus. 2) ἐπίφορος εἰς τι, πρὸς τι, proclivis ad aliquid (πρὸς ἡδονήν, ad libidinem).

ἐπιφόρος ἔχω πρὸς τι· proclivis sum ad aliquid.

ἐπιφορτίζω· 1) insuper onero, aliquem. *2) negotium alicui mando.

ἐπιφορτίζομαι (ἀόρ. ἐπεφορτίσθην) τι· suscipio (suscepi), aliquid.

ἐπίφραγμα, τό· obturamentum, -i.

ἐπιφράζομαι· intelligo; cognosco.

ἐπίφραξις, ἡ· obstructio, -onis, θ.

ἐπιφράττω· obstruo, -ere, aliquid.

ἐπιφρίττω· inhorreo, -ere.

ἐπιφρουρός· custodiae impositus.

ἐπιφρύδες, αἱ· propagines, -arum, θ.

ἐπιφυλάσσω· observo, -are.

ἐπιφυλλίζω· 1) racemor, -ari. τό ἐπιφυλλίζειν (= βετανολογία), racema-

tio, -onis, θ. 2) μετφ. accurate exquiro, -ere, aliquid.

ἐπιφυλλίς, ἡ· 1) racemus (relictus). κλήμα ἐπιφυλλίδα φερον, racemarius -i, ἄ. 2) epiphyllis, -idis, θ.

ἐπιφύσις, ἡ· accretio, -onis, θ.

ἐπιφύτεύω· insuper sero.

ἐπιφύω· insuper produco, -ere;

ἐπιφύομαι· α) adnascor, innascor alicui β) complector, -i.

ἐπιφωνέω· acclamo, -are.

ἐπιφώνημα, τό· 1) acclamatio, -onis, θ. 2) interjectio, -onis, θ. epiphonema, atis, οὐ.

ἐπιφωνηματικός· interjertive.

ἐπιφώνησις, ἡ· acclamatio, -onis, θ.

ἐπιφωρέω -ὦ· deprehendo in furto.

ἐπιφωσκω· luceo; illucesco, -ere.

ἐπιφωτισμός, ὁ· illuminatio, -onis, θ.

ἐπιχαίλω τινι· inhio alicui.

ἐπιχαίραθος, ον· qui laetatur aliorum bonis.

ἐπιχαίρεκακέω -ὦ· alienis malis gaudeo, -ere.

ἐπιχαίρεκακία, ἡ· gaudium ex alienis malis.

ἐπιχαίρεκακος, ον· gaudens alienis malis.

ἐπιχαίρω· 1) = χαίρω ἐπὶ τινι, laetor aliqua re; ex re aliqua laetitiam et gaudium percipio. 2) = ἐπιχαίρεκακῶ, malis alienis laetor. ἐπιχαίρω τινι, malis alicujus laetor. οἱ στρατιῶται ἐπιχαίρον σοι, milites calamitatibus tuis laetabantur.

ἐπιχαλαῶ· ὦ· grandine impeto.

ἐπιχαλάω -ὦ· laxo, -are, aliquid.

ἐπιχαλκεύω· cudo super aliquid.

ἐπιχαλκός, ον· aere obductus.

ἐπιχαράσσω καὶ ἐπιχαράττω τι· incido, -ere; insculpo, -ere; imprimo, -ere, aliquid alicui rei.

ἐπιχαρής, ἐς· aliqua re gaudens.

ἐπιχαριεντίζομαι· jocos in-

ἐπιχαρίζομαι· gratificor, -ari.

ἐπίχαρις, ἐπίχαρι (-τος)· gratus, a, um; jucundus, a, um; venustus, a, um; lepidus, a, um. ἐπίχαρις λέξις, dictio venusta.

ἐπιχαρίτως· cum gratie ἢ venustate; venuste; lepide.

ἐπίχαρμα, τό· 1) res laetabilis; 2) irritio miseri.

ἐπίχαρτος, ον· laetitiam afferens.

ἐπιχέω· incaco ἢ caco super.

ἐπιχειλής, ἐς· labris vicinus, τ' ἄ. plenus, a, um.

ἐπιχειμάζω· hiemem alicubi dego.

ἐπιχειμασις, ἡ· serior hiems.

ἐπίχειρα, τὰ· ἰδὲ ἐπίχειρον.

ἐπιχειρέω -ὦ τινι· 1) manum injicio alicui, adior (-iri) aliquem.

2) μετφ. α) ἐπιχειρῶ ποιεῖν τι, adior facere aliquid β) συνήθ. ἐπιχειρῶ τινι (νεστέλ. τι), aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

diar ad dicendum ἐπιχειρῶ μεγαλῶ ἔργῳ, magnum opus aggre-

-ere) aliquid (χόνιν pulverem). ἐπι-
χω τί τινι. infundo aliquid alicui rei
(τῷ ὄνῳ ὕδωρ, vino aquam). ἐπιχέω
τι (= βρέχω τί τινι), infundo ali-
quid aliqua re. ἐπιχέομαι infundor
(-i). γάλακτι ἐπιχυθείς, lacti infusus.
ἐπιχέομαι νάρδον, nardum mihi in-
fundo.
ἐπιχρησέω vidua maneo.
ἐπιχθόνιος, ὁ. terricola, -ae, ἄ.
ἐπιχλευάζω illudo, -ere, aliquid
ἐπιχλευάινω tafefacio, aliquid.
ἐπιχνοόω-ω. sum obsitus lanugine.
ἐπιχνοός -ους, οὐν. lanugine tec-
tus, a, um.
*ἐπιχόλερος, οὐν. infestus cholera.
ἐπίχολος, οὐν. biliosus; iracundus.
ἐπιχορδός, ἡ. mesenterium, -ii, ὠδ.
ἐπιχορεύω saltans accedo
ἐπιχορηγέω-ω. insuper praebeo;
insuper subministro et suppedio.
ἐπιχορήγημα, ἐπιχορηγία (*ἐπι-
χορήγησις). suppeditatio, -onis, θ.
mumificentia. ae, θ.
ἐπιχράομαι-ωμαι τινι. 1) saepe
utor aliqua re. 2) familiaris sum
alicui.
ἐπιχρεματίζω adhinnio, -ire.
ἐπιχρέμπτομαι τινι exspuo ad ali-
quid.
ἐπιχρησμοδέω-ω. insuper vatici-
nor, -ari.
ἐπίχρησις, ἡ. inunctio, -onis, θ.
ἐπίχρηστος, οὐν. inunctus, a, um.
ἐπιχρίω inungo (-nxi, -nctum,
-ere) aliquid aliqua re. ἐπιχρίομαι,
inungor, -i.
ἐπιχρονίζω immoror, -ari.
ἐπιχρόνιος, οὐν. diuturnus, a, um
ἐπιχρυσος, οὐν. inauratus, a, um.
ἐπιχρυσόω-ω. inauro, (aliquid).
ἐπιχρωματίζω coloro, -are.
ἐπιχρωσις levis coloris inductio.
ἐπίχυσις, ἡ. infusio, -onis, θ.
ἐπίχυτος, οὐν. infusus, a, um.
ἐπίχωμα, τό. agger, -eris, ἄ.
ἐπιχώννυμι aggere munio.
ἐπιχωρέω-ω. 1) accedo, -ere. 2)
concedo, -ere; permitto -ere (ali-
cui aliquid).
ἐπιχώρησις, ἡ. concessio, permis-
sio, -onis, θ. indulgentia, -ae, θ.
ἐπιχωρεύω indigena sum. ἀπροσ.
ἐπιχωρεύει, alicubi in usu est.

ἐπιχώριος, (α), οὐν. indigena, -ae,
ἄ. θ. patrius, a, um; domesticus, a,
um. τὰ ἐπιχώρια domestica.
ἐπίχωσις, ἡ. aggestus, -us, ἄ.
ἐπίχουσις, ἡ. tactus, -us, ἄ.
ἐπιχραύω leviter attingo.
ἐπιχεκάζω irrōro, -are.
ἐπιχελλίζω balbutio, -ire.
ἐπιχεύδομαι insuper omentior.
ἐπίψηγμα, τό. ramentum, -i, ὠδ.
ἐπιψηλαφάω-ω. leviter attracto.
ἐπιψηφίζω (= καλῶ τινα ἐπὶ ψῆ-
φον) in suffragium mitto aliquem;
rogo aliquem sententiam ἢ ἀπλ. rogo
sententiam. ἐπιψηφίζομαι ἢ ἐπι-
ψηφίζω τι, suffragio meo confirmo
ἢ comprobo aliquid; decreto con-
firmo aliquid
ἐπιψηφισίς, ἡ. 1) suffragatio,
-onis. *2) suffragio confirmatio ali-
cujus rei.
ἐπίπροςος, οὐν. reprehensione dig-
nus, a, um.
ἐπιπύχω refrigero, -are.
ἐπιών, -ούσα, -όν. ἰδὲ ἔπειμι, 2.
ἐπόγδοος, οὐν (1 ἡ/8) sesquiocta-
vus, a, um.
ἐπογκος γυνή. gravis.
ἐποιδάλεος, α, οὐν. tumidus, a, um
ἐποικέω-ω. aliis ejectis habito;
sedem figo in loco aliquo (in
Asia).
ἐποικία, ἡ. colonia, -ae, θ.
ἐποικίζω 1) colonos adduco; in
coloniam deduco aliquos. 2) aedi-
fico (murum). 3) = ἐπιτεχνίζω.
ἐποίκιον, τό. 1) villa, -ae, θ. casa,
-ae, θ. 2) suppellex, -ilis, ἄ.
ἐποίκισις, ἡ. deductio in coloniam.
ἐποικοδομέω-ω. inaedifico, -are.
ἐποικοδομή, ἐποικοδόμησις, ἡ.
inaedificatio, -onis, θ.
ἐποικος, ὁ. colonus, -i, ἄ.
ἐποικτεῖρω misereor, -eri.
ἐποικτίζω, ἐποικτίζομαι com-
misereor, -ari.
ἐποικτιστος, οὐν. miserabilis, e.
ἐποινος, οὐν. vino deditus, a, um.
ἐποικονίζομαι ominor alicui.
ἐπικέλλω illido, -ere. ἐπικέλλω
τὴν ναῦν τῇ ἀκτῇ, illido navem ἢ
illidor litori.
ἐπολισθαίνω illabor, -i.
ἐπολολόζω ejulo, -are.

ἐπολολόζομαι lamentor aliquid.
ἐπομαι τινι. 1) sequor (-cutus sum,
-i) aliquem ἢ aliquid. ἐπομαι σοι, se-
quor te. τῷ θεῷ ἐπεται ἡ δόξα,
aestatem autumnus sequitur. τὸ ἐπό-
μενον ἔτος, sequens annus 2) con-
sequor, -i, aliquem ἢ aliquid. ἐπομαι
τῇ γνώμῃ τινός, sententiam alicujus
consequor. ἐπόμενος, ἡ, οὐν, conse-
quens, -ntis. ἐπόμενον ἐστι, ἐπεται,
consequens est. τὸ ἐπόμενον, quod
consequitur.
ἐπομβρέω-ω. imbre irrigo.
ἐπομβρία, ἡ. imbris abundantia.
ἐπομβρῶς, οὐν. imbre abundans;
pluviosus, a, um; pluvialis, e. ἡμέρα
ἐπομβρῶς, pluvialis dies.
ἐπομένως exinde; consequenter.
ἐπομνυμι καὶ ἐπομνύω jureju-
randum interpono. ἐπομνύσας εἶπεν,
jurejurando interposito dixit.
ἐπονειδίζω exprobro, -are.
ἐπονειδιστος, οὐν. probrosus, a,
um; exprobrabilis, e; τὸ ἐπονειδιστον,
probrositas, -atis, θ. ἐπονειδιστον ἐρ-
γον, probrum, -i, ὠδ.
ἐπονειδιστος. probrose.
ἐπονομάζω cognomino, -are. ἐπο-
νομάζομαι, cognominor, -ari. ἐπονο-
μαζόμενος, ἡ, οὐν, cognominatus, a, um.
ἐπονομασία cognominatio, -onis, θ.
ἐποξίζω coacesco, -ere.
ἐποξύνω exacuo, -ere.
ἐπὶπλισθεν a tergo; pone.
ἐποποιῖα scriptio carminis heroici.
ἐποποιός, ὁ. carminum heroico-
rum scriptor.
ἐποπτεία, ἡ. inspectio, -onis, θ.
ἐποπτεύω inspecio, -ere.
ἐπόπτης, ἐποπτήρ, ὁ. inspector,
-oris, ἄ. curator, -oris, ἄ.
ἐποπτικός, ἡ, ὁν. 1) ad inspecto-
rem pertinens. 2) ad inspectionem
aptus, a, um.
ἐπόπτις, ἐπόπτρια inspectrix, -icis.
ἐποπτος, οὐν. conspicuus, a, um.
ἐποργιάζω bacchor in-.
ἐποργίζομαι irascor, -i.
ἐπορέγομαι τινος. 1) porrigo, -ere,
aliquid. 2) cupio, -ere. aliquid.
ἐπορθιάζω ὠτα erigo (aures).
ἐπορθρίζω mane surgo.
ἐπορθρισμός. quod matutine fit
ἐπορθρίζω adjuro; exoroiso.

ἐπορκισμός, ὁ. adjuratio, -onis, θ.
ἐπορκιστής. adjurator; exorcista.
ἐπόρυνμι concito adversus.
ἐπιροφάω-ω. tectum impono.
ἐπορύσσω, ἐπορύττω fodio, -ere.
ἐπορχέομαι-οῦμαι insulto, -are.
ἐπος, τό. 1) = ῥῆμα, λέξις, verbum,
-i, ὠδ. vocabulum, -i, ὠδ. λόγος ἐπαι-
κοσηθέντες, orationes verbis orna-
tae. ὡς ἐπος εἰπεῖν, ut verbo dicam,
fere. ἄμ' ἐπος, ἄμ' ἔργον, dictum,
factum. οὐδὲν πρὸς ἐπος, nihil ad
rem, frustra. 2) carmen heroicum ἢ
ἐν γένει carmen. τὰ ἔπη, carmina
heroica. 3) hexameter (versus).
ἐποτρύνω instigo, -are (ad ali-
quid); excito, -are; incito, -are
(adversus aliquem).
ἐπουλῖς tuberculum in gingivis.
ἐπουλόω-ω. cicatricem induco;
obduco vulnere cicatricem. τὸ τραῦμα
ἐπουλοῦται, tendit ad cicatricem vul-
nus. οὐπω τὸ τραῦμα ἐπουλώθη, non-
dum cicatrix obducta est
ἐπούλωσις, ἡ. vulneris glutinatio.
ἐπουράνιος, α, οὐν. coelestis, e. of
ἐπουράνιοι (δῆλ. θεοί), coelestes, -(i)-
um; superi, -orum. τὰ ἐπουράνια,
coelestia; quae super terram sunt.
ἐπουρέω-ω. mingo super.
ἐπουριάζω, ἐπουρίζω 1) vento se-
cundo impello. 2) μετφ. incito, -are;
obsecundo, -are.
ἐπουρέω-ω. secundo vendo utor.
ἐπουσιώδης, ες. 1) substantiae ad-
junctus (a, um); 2) non essenti-
alis, e. ντολ. secundarius, a, um; fu-
tilis, e.
ἐπουσιωδῶς. non essentialiter.
ἐποφείλω insuper debeo.
ἐποφθαλμιάω-ω τινι oculos ad-
jicio alicui ἢ ad aliquid. ἐκείνου τοῖς
χρήμασιν ἐποφθαλμιάωντος, illo oculos
pecuniis adjicente. ἐποφθ. πρὸς τὸν
πλοῦτον, divitiis oculos adjicio.
ἐποφλοκάνω insuper debeo.
ἐποχεται, ἐποχέτεσις derivatio.
ἐποχέτωω. derivo, -are, aliquid.
ἐποχεύω iterum in eo (feminam).
ἐποχέω-ω. invehō, -ere. συνήθ.
ἐποχεύομαι, invehor (-vectus sum, -i).
ἐποχεύονται ἵπποι; ἢ καμήλοις, equis
aut camelis invehuntur.
ἐποχή, ἡ. 1) = ἐπίχρησις, retentio.

-onis, θ. 2) μετ' ἐποχῆς, inhibito cursu 3 ἀστερων ἐποχαί, status siderum; constellatio. *4) = ὥρα. tempus, -oris; aetas, -atis, θ. hora, -ae, θ. ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ, temporibus illis. ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν, nostra aetate. ἐπόχης, ἡ· invectio, -onis, θ. ἐποχον, τό· ephippium, -ii, οὐ. ἐποχος (ἵππου, νεώς)· vector, -oris, ἀ. ἐ οχυρόω -ὦ· magis munio. ἐποψ, δ· upura, -ae, θ. ἐποψάομαι -ὦμαι· una cum pane vescor; obsonii loco comedo. ἐποψίς, ἡ· 1) = ἀποψίς, prospectus, -us, ἀ. 2) = ὄψις, conspectus, -us, ἀ. *3) νεοεὶ. ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψίν, hoc modo. ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις, multis modis. ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις, varie. ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, in omni genere; omnino. ἐπιδ· septem. οἱ ἐπιδά σοφοί, septem sapientes ἢ ἀπλ. septem. ἀνὰ ἐπιδά, septeni, ae, a. οἱ ἐπιδά ἄνδρες (ιερείς, ἐπιμεληταὶ κτλ.), septemviri, -orum, ἀ. ἡ τῶν ἐπιδά ἀνδρῶν τιμὴ, septemviratus, -us, ἀ. ἐπταετής, ἐς, (ἐπταετής)· septem annorum. septennis ἢ septem annos natus. ἐπταετία, ἡ· septennium, -ii, οὐ. ἐπταετής, ἡ· septennis, -is, θ. ἐπταήμερος, ον· septem dierum. ἐπτακαίδεκα· septendecim. ἐπτακαίδεκάκις· septies decies factus. ἐπτακαίδεκάπους, ον· septendecim pedes aequans ἢ longus. ἐπτακαίδεκατος, η, ον· septimusdecimus, a, um. ἐπτακαίδεκέτης· septendecim annos natus. ἐπτακαικεκοσάτης, ἐς· septem et viginti annos natus. ἐπτάνις· septies. ἐπτακισμύριοι· septuaginta millia. ἐπτακισχίλιοι· septies millia. ἐπτάκλινος, ον· septem lectis instructus, a, um. ἐπτακοσιάνις· septingenties. ἐπτακόσιοι, αι, α· septingenti, ae, a. ἀνὰ ἐπτακόσια, septingeni, ae, a. ἐπτακοσιοπλασιάνις· septingenties.

ἐπτακοσιοστός, ἡ, ὄν· septingentesimus, a, um. ἐπτακορος, ον· septicollis. ἡ ἐπτάκορος Ῥώμη, septemgemina Roma. ἐπτάμηνος, ον· septemestris, e. ἐπταμόριον, τό· septima pars. Ἐπτάνησος, ἡ· Heptanēsus, -i, θ. Ἐπταόριον (= οἱ ἐπὶ τῆς Ῥώμης λόφοι)· Septimontium, -i, οὐ. ἐπτάπηχυς, υ· septem cubitorum. ἐπταπλασιάζω· reddo (aliquid); septulo majus. ἐπταπλάσιος, α, ον· septemplex, -icis. τὸ ἐπταπλάσιον, septulum, -i, οὐ. ἐπταπλασιῶς· septifariam; septie tantum. ἐπτάπλευρος, ον· septem latera habens. ἐπταπλοῦς, ἡ, οὐν· septemplex, -icis τὸ ἐπταπλοῦν, septulum, -i, οὐ. ἐπτάπους, ον· septipes, -idis. ἐπτάπυλος, ον· heptapylus, a, um. ἐπτάς, ἡ· septenarius numerus; heptas -adis, θ. ἐπτάσημος, ον· heptasemus, a, um. ἐπτάστομος Νεῖλος· septemplex Nilus. ἐπτάφθογγος, ἐπτάφωνος, ον· septem voces edens; heptaphonous. ἐπταχῆ· septifariam. ἐπτάχορδος, ον· septem chordas habens. ἐπτέτης, δ· septem annos natus. ἐπτέτης, ἡ· septem annos nata. ἐπτήρης ναῦς· heptēris, -is, θ. ἐπτομένως· trepide. ἐπτόροφος· septem tecta habens. ἐπωάζω· ovis ἢ ovo incubo ἢ ἀπλ. incubo, -are; ova excludo. ἐπώσις, ἐπωασμός· incubatio. ἐπωδή, ἡ· incantamentum, -i, οὐ. 1. ἐπωδός (ἐπᾶδω)· incantator -oris, ἀ. 2. ἐπωδός, δ· epōdos, -i, ἀ. ἐπώδυνος, ον· 1) dolorem afferens 2) gravi dolore affectus (a, um). ἐπωδύνως· cum grave dolore. ἐπωθέω -ὦ· impello, -ere. ἐπώμιον, τό· superhumeralē, -is. ἐπώμιος, ον· superhumeralis, e. ἐπωμίς, ἡ· 1) summa humeri pars. *2) superhumorale, -is. ἐπωμοσία, ἡ· iusjurandum ad confirmationem alicujus dicti.

ἐπώμοτος· jurejurando confirmans. ἐπωνυμία, ἡ· cognomen, -inis, οὐ. ἐπωνύμιον, τό· cognomentum, -i. ἐπώνυμος, ον· 1) additus ad nomen; cognominatus, a, um. 2) cognominis, a. 3) ἐπώνυμοι ἀρχαί, consules. 4) ἐπ. ἀρχων, archon qui anno nomen dat; archon eponymus. ἐπωνύμως· nomine ducto, sumpto. ἐπωσίς, ἡ· impulsio, -onis, θ. ἐπωφέλεια, ἡ· utilitas, -atis, θ. ἐπωφελέω -ὦ· insuher juvo. ἐπωφελής, ἐ· 1) utilis, e. *2) = πολυκερδής, quaestuosus, a, um. ἐπωφελώς 1) utiliter. *2) quaestuose. ἔραμαι (ποιεῖ)· amo, -are. ἐρανίζω· 1) stipem colligo. 2) ἐρα-νίζω τινί, stipem confero alicui. 3) ἐρανίζομαι· α) pecunias mihi cogo. β) ἐρανίζομαι τι, corrogo (colligo aliquid). τὸ· excerptiones, um, θ. ἐρανισμός, δ· corrogatio, -onis, θ. ἐρανιστής, δ· 1) symvoolae collator. 2) qui aliquid corrogat (colligit). ἔρανος, δ· 1) = τὸ εἰσπρεσόμενον ἀργύριον, ἡ συνδρομή, aeris collatio; stips, stipis, θ. ἔρανον εἰσφέρει τινί, stipem confero alicui. ἔρανον συνάγω, stipem cogo, stipem ἢ aes colligo. ἐξ ἔρανων, e stipe collata, ex aere collato ἡ αἰν-μί τινι ἀνδριάντα ἐξ ἔρανων, statuam stipe collata alicui erigo. 2) ὁ ἐπὶ συμπόσιον ἔρανος, symbola, -ae, θ. Παρὰ δὲ Κικέρωνι (or 2, 235) collecta, -ae, θ. τὸ ἐξ ἔρανου συμπόσιον, convivium ex collecta ἢ de symbolis. ἔρασις, ἡ· amatio, -onis, θ. *ἐρασιτέχνης, δ· amator, -oris, ἀ. studiosus (artis). ἐρασιχρήματος, δ· pecunias amans. ἐράσιμος, α, ον· amabilis, e. τὸ ἐρασιμον, amabilitas, -atis, θ. ἐρασιμότης, ἡ· amabilitas, -atis, θ. *ἐρασιμῶς· amabiliter. ἐραστής, δ· amator, amoris captus; studiosus, -ae, θ. ἐραστός, α, ον· amabilis, e. ἐράστρια, ἡ· amator, -icis, θ. ἐρατεινός, ἡ, ὄν· 1) amabilis, e. 2) amoenus, a, um. ἔρατό, ἡ· Erato, -ae, θ.

ἐράω -ὦ (ἀόρ. ἠράσθην) τινός· amo, -are, aliquem ἢ aliquam. ἐράω γυναίκας, amo mulierem Μηδῆα ἢ οὐκ ἔσθην τοῦ Ἰάσονος, Medēa amavit Iasonem. ἐράωμαι ὑπό τινος, amor ab aliquo ἢ ab aliqua. ἡ μετχ. οὐδ. ὁ ἐ-ράωμενος (νεοεὶ. ὁ ἐρωμένος), amicus, -i, ἀ. amasius, -ii, ἀ. ἡ ἐρωμένη, amica, -ae, θ. meretrix, -icis, θ. Ἐν τῇ νεοεὶ. ἐράμαι, ἐράται τινος = ἐράω, ἐρά τινος, amo, amat aliquem ἢ aliquam. ἐράζομαι· 1) ἀμστ. operor, -ari: opus facio; laboro, -are. 2) μεταβ. laboro, -are, aliquid. Φράσ. α) ἐράζομαι τὴν γῆν, terram exerceo ἢ colo. ἐργ. τέχνην, exerceo artem. ἐργ. ἐπιστήμην, scientiam disco. ἐργ. χρήματα, pecunias acquiro ἢ conquiro. β) ἀγάλματα ἐργασμένα, statuae artificiose celatae. δόρυ λαμπρῶς ἐργασμένη, hydria facta praeclaro opere. γ) ἐργάζομαι ἀργυρον, conficio aurum. ἐργάζομαι φόνον, caedem conficio. δ) ἐργάζομαι τι τινα ἢ εἰς τινα, conficio aliquid alicui. ε) ἐργάζομαι (= ποιεῖν) τὸν υἱὸν κακόν τι, conficio aliquid mali gnato. ζ) ἐργάζομαι ἔργον ἐνδοξότατον, praeclarissimum facinus facio. ἐργαλεῖον, τό· instrumentum, -i, οὐ. Ἐργάνη Ἀθηναῖ· opifex Minerva. ἐργασία, ἡ· 1) operatio, -onis, θ. 2) opera, -ae, θ. opus, -eris, οὐ. *λαμπρῶς ἐργασίας (= λαμπρῶς ἐργασμένος), praeclaro opere factus, a, um. 3) labor, -oris, ἀ. ἐργάσιμος, ον· 1) qui coli potest. 2) cultus, a, um. 2) operarius, a, um. ὁ ἐργάσιμος λίθος, lapis operarius. ἐργάσιμοι γυναῖκες ἢ ἑταῖραι (= πόρναι), operariae. *3) νεοεὶ. ἡμέρα ἐργάσιμος (= ἀνέορτος ἡμέρα), profestus dies. ἐργαστή, δ· operarius, -i, ἀ. ἐργαστηράκος, οἱ· operarii, -orum. ἐργαστηριάρχης, δ· officinator, -oris, ἀ. tabernarius, -i, ἀ. ἐργαστήριον, τό· 1) = ἐργαστήριον, officina, -ae, θ. 2) taberna, -ae, θ. ἐργαστικός, ἡ, ὄν· operosus, a, um; efficax, acis. ἐργατεύομαι· laboro, -are. ἐργάτης, δ· 1) operarius, -ii, ἀ. 2) operator, -oris, ἀ.

ἐργατήσια (χώρα) quae coli potest.
ἐργατικός, ἢ, ὄν· 1) operarius, a, um. *2) = φιλέργος, operam amans; industrius, a, um.
*ἐργατικῶς operose; industrie.
*ἐργατικότης, ἢ· amor operis; industria, -ae, θ.
*ἐργατής, ἢ· operaria, -ae, θ. quae opus facit. operatrix, -icis, θ.
ἐργεπιστάσια, ἢ· operum cura.
ἐργεπιστάτω -ῶ· operibus praestum operum curator sum.
ἐργεπιστάτης, ὁ· operum curator.
*ἐργοδηγός, ὁ· curator operum.
ἐργοδιώκτης, ὁ· opus urgens.
ἐργοδοτέω -ῶ· opus ioco.
ἐργοδότης, ὁ· operis locator.
ἐργολαβέω -ῶ· 1) conduco opus faciendum. ἐργολάβω τὸν κίονα, columnam conduco faciendam. 2) δημόσιον ἔργον ἐργολάβω, redimo, -ere (opus). *3) νεοελ. favorem ἢ amorem capto alicujus; feminam tento.
ἐργολαβία, ἢ· 1) operis faciendi conductio. 2) = κερδοσκοπία, quaestus, us, ἄ. *3) νεοελ. captatio favoris ἢ amoris; amatio, -onis, θ.
*ἐργολαβικῶς λαμβάνω· conduco, -ere, aliquid.
ἐργολάβος, ἐργολήπτης, ὁ· 1) conductor, -oris, ἄ. 2) redemptor, -oris. *3) νεοελ. ἐργολάβος, captator favoris ἢ amoris alicujus; feminae tentator.
ἐργον, τό· 1) facinus, oris, οὐ. factum, -i, οὐ. κάλλιστον, ἐνδοξότατον ἔργον, pulcherrimum, praeclarissimum facinus. ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον, dictum, factum. 2) opus, -eris, οὐ. τὰ πολεμικά ἔργα, belli opera. 3) res, rei, θ.
ἐργῶ πείραν λαμβάνω, re experior. ἐργῶ (= ὄντως), re vera ἢ revera. ὅν ἔργον ἐστὶ tua res, tuum est. *4) νεοελ. = ἐπιτέδευμα, ars, artis, θ. artificium, -i, οὐ. τί ἔργον μετέρχεται, quam artem exercet.
*ἐργοστασιάρχης, ὁ· fabricator, -oris, ἄ.
*ἐργοστάσιον, τό· fabrica, -ae, θ. οἰκία, -ae, θ.
ἐργχειρῶν, τό· opus manuum.
ἐργώδης, ὁ· operosus, a, um; laboriosus, a, um; difficilis, e; molestus, a, um. ἐργῶδες ἐστὶ, difficile est; labor est.
ἐργωδῶς· difficultes.

ἐργώνης, ὁ· redemptor, -oris, ἄ.
ἐρεμνία, ἢ· redemptura, -ae, θ.
ἐρεῖα· 1) lana, -ae, θ. ἔνδυμα ἐξ ἱρίων, vestis lanea.
ἐρεθίνθινος, ὄν· ciceri similis.
ἐρεθίνθη, ἐρεθίνθος· cicero, -eris, οὐ.
*ἐρεβός, τό· Erebus, -us.
ἐρεβώδης, ὁ· tenebrosus, a, um.
ἐρεθίζω· irrite, -are, aliquem.
ἐρεθισμα, τό· irritamentum, -i, οὐ.
ἐρεθισμός, ὁ· irritatio, -onis, θ.
ἐρεθιστικός, ἢ, ὄν· irritans, -ntis; irritabilis, e, lacerans, -ntis.
*ἐρεθιστικότης· irritabilitas, -atis, θ.
ἐρεθιστής, ὁ· irritator, -oris, ἄ.
ἐρεῖδω· pono, -ere; fulcio, -ire, aliquid. μέν· ἐρεῖδομαι τινι, nitor ἢ innitor (-nixus ἢ nisus sum, -i) alicui ἢ aliqua re.
ἐρεῖκη, ἢ· erice, -ae, θ.
ἐρεϊκώδης, ὁ· vice plenus.
ἐρεῖπιον, ἐρεῖπια· ruinae, -arum, θ. ruderia, -um, οὐ. τὰ ἐρεῖπια ναοῦ, aedes sacra vetustate collapsa.
ἐρεῖπιος, ὄν· ruinosus, a, um.
ἐρεῖπιόω -ῶ· destruo, -ere.
ἐρεῖπιώδης, ὁ· ruinosus locus.
ἐρεῖπιών, ὁ· locus ruinis plenus.
*ἐρεῖπῶω -ῶ· eruo; diruo; everto, -ere. ἐρεῖπωθεῖς, -εῖσας, -έν, dirutus, a, um; dejectus, a, um.
ἐρεῖσις, ἢ· fultura; innixus, ἄ.
ἐρεῖσμα, τό· 1) firmamentum, -i, οὐ. fulcimentum, -i, οὐ. 2) μυσφ. praesidium, -i, οὐ.
ἐρεῖψιμος, ὄν· ruinosus, a, um; caducus, a, um.
ἐρεῖψις (= πτώσις)· ruinae -ae, θ. casus, -us, ἄ.
ἐρεούς, ἄ, οὐν· laneus, a, um.
ἐρέσθαι· ἰδέ· ἐρωτάω -ῶ.
ἐρεσία, ἢ· remigium, -ii, οὐ.
ἐρέσσω, ἐρέττω· remigo, -are.
ἐρεσχελέω -ῶ· ludificor, -ari.
ἐρεσχελλία, ἢ· 1) ludificatio, -onis, θ. 2) contentiosa disputatio.
ἐρέτης, ὁ· remex, -igis, ἄ.
ἐρετικός, ἢ, ὄν· ad remos pertinens. τό ἐρετικόν = οἱ ἐρέται, remigae, -um, ἄ. remigium, -i, οὐ.
ἐρετμός, ὁ· remus, -i, ἄ.
ἐρετμός -ῶ· remis instruo (maius).

*Ἐρετρία, ἢ· Eretria, -aa, θ. *Ἐρετριεύς, Eretriensis, is, ἄ. *Ἐρετριάκος, Eretriacus, a, um.
ἐρευγμός, τό, ἐρευγμός, ὁ· ructus, -us, ἄ. mugitus, -us, ἄ.
ἐρευγματώδης, ἐρευγμώδης, ὁ· ructus movens.
ἐρεύγομαι· ructo, -are. ἐρεύγομαι (= ἐξεμῶ τι), ructo ἢ erructo aliquid (φλόγας flammās).
ἐρευθόδανον, τό· rubia, -ae, θ.
ἐρεύθω· rubefacio, -ere.
ἐρευκτικός, ἢ, ὄν· ructum movens.
ἐρευνα, ἢ· 1) indagatio, -onis, θ. 2) scrutatio, -onis, θ. ποιῶ κατ' ὄκον ἐρευναν, domum scrutor. 3) = ἐξετάσις, quaesitio, -onis, θ.
ἐρευνάω -ῶ· 1) indago, -are, aliquid. 2) inquirō in aliquid; quaero de re aliqua.
ἐρευνητής, ὁ· 1) indagator, -oris, ἄ. 2) scrutator, -oris, ἄ. 3) inquisitor, -oris, ἄ.
ἐρευνητικός, ἢ, ὄν· scrutans, -ntis; quaerens, -ntis.
ἐρευνητικῶς· quaestionaliter.
ἐρευνητρία, ἢ· scrutatio, -icis, θ.
ἐρευνξίς, ἢ· eructatio, -onis, θ.
Ἐρεχθεῖον, τό· Erechteum, -i, οὐ. templum Erechtei.
Ἐρεχθεύς, ὁ· Erechtheus, -ei, ἄ.
Ἐρεχθεῖται, Erechtidae, -arum.
ἐρέψιμος, ὄν (ἐλν, ἐύλον)· materies, lignum tectis conficiendis idonea, um.
ἐρημάζω· 1) deserta frequento. *2) νεοελ. = ἐρημῶ, ἀφανίζω, devasto, -are.
ἐρήμην· ἰδέ· ἐρημος, 4.
ἐρημία, ἢ· 1) desertum, -i, οὐ. deserta, -orum, οὐ. solitudo, -inis, θ. 2) penuria, -ae, θ. 3) viduitas, orbitas, -atis, θ.
ἐρημικός, ἢ, ὄν· solitarius, a, um.
ἐρημίτης, ὁ· erimēta, -ae, ἄ.
ἐρημοποιός, ὄν· desertum reddens.
ἐρημόπολις (-εως)· urbs deserta.
ἐρημος, (η) ὄν· 1) desertus, a, um. ἐρημος νῆος, insula deserta. 2) ἐρημός τινος, carens aliqua re; destitutus aliqua re; desolatus aliqua re. ἐρημος ἐλπίδος, destitutus spe. ἐρημος φίλων, destitutus amicis. ἐρημος στρατηγού, desolatus magistro. 3) ἢ ἐρη-

μος, desertum, -i, οὐ. solitudo, -inis, θ. 4) ἐρημον τὴν δίκην ἐκλείπω, vadium desero. 5) ἐρήμη δίκην, vadium desertum ἐρήμην καταγιγνώσκω (καταδικάζω), in contumaciam contemno; absentem damno.
ἐρημόω -ῶ· 1) vasto, -are. αἱ πόλεις ἐρημώθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, urbes a barbaris vastatae sunt. 2) devasto, -are. 3) ἐρημῶ τινος, privo aliqua re.
ἐρήμωσις, ἢ· vastatio, -onis, θ.
ἐρημωτής, ὁ· vastator, -oris, ἄ.
ἐρημωτικός, ἢ, ὄν· vastans, -antis, vastatorius, a, um.
ἐριδῶλαξ, ἢ· glebosus, fertilis.
ἐριγαστῶν· ventricosus, a, um.
ἐρίγδουπος, ὄν· valde sonans.
ἐριδαίνω (= ἐρίζω)· contendo, -ere.
ἐρίδῃλος, ὄν· valde manifestus.
ἐριδμαίνω (= ἐρεθίζω)· irrito, -are.
ἐρίδωρος, ὄν· munificus; uber.
ἐρίζω τινι, πρὸς τινά· 1) = ἀμιλλώμαι, διαγωνίζομαι, contendo, -ere; concerto, -ere, cum aliquo. ἐρίζω πρὸς τινά περὶ τῆς ἡγεμονίας, contendo cum aliquo de principatu. 2) Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τοῦ τρίποδος ἦρισε, Hercules cum Apolline de tripode concertavit. 3) = διαφέρωμαι, litem habeo cum aliquo. διαλλάττω τοὺς ἐρίζοντας, litem compono. 4) = ἀμφισβητῶ, litigo (-are) cum aliquo de re. 5) = φιλονικῶ, rixor (-atus sum, -ari) cum aliquo de re. ἐρίζω περὶ μηδαιμῶν, rixor de lana caprina. 6) = λογομαχῶ, concerto, -are; jurgio contendo; jurgo (-are) cum aliquo.
ἐριηχῆς, ὁ· valde sonans.
ἐριθάκη, ἢ· erithace, -es, θ.
ἐριθαλλής, ὁ· ἐριθαλλός, ὄν· valde virescens.
ἐριθαία (= σπουδαρχία)· ambitus, -us.
ἐριθεύομαι (= σπουδαρχῶ)· ambio mihi magistratum; ambitum exerceo.
ἐριθός, ὁ, ἢ· opifex (lanificus, textor, agricola, messor).
ἐριθυμός, ὄν· valde iracundus.
ἐρικλαυστος, ὄν· valde defletus.
ἐρικλυτός, ὄν· inclitus, a, um.
ἐρικλῆς -οὗς· erice plenus.
ἐρικλυτός, ὄν· valde sonans.
ἐρικηδύς, ὁ· valde illustris.

ἐρώμενος, ἐρωμένη· ἰδὲ ἐρώω -ω.
 ἐρώς. δ· 1) amor, -oris, ἄ. 2) cupiditas, -atis, θ· studium, -ii, οὐ. 3) Ἔρως (θεός), Amor, -oris; Cupido, -inis, ἄ.
 *ἐρωταπόκρισις, ἡ· interrogatio et responsio.
 ἐρωτάω -ω (μελ. ἐρωτήσω καὶ ἐ-
 ρησώμαι, ἀόρ. ἠρώτησα καὶ ἠρώ-
 μην). 1) interrogo (-avi, -atum, -are, aliquem aliquid ἢ de aliqua re. ἠρώτα τί (πῶς, εἰ) εἶη, interrogabat, quid (quale, num) esset. ἐρωτῶμαι τι, interrogor aliquid. ἠρωτήθην, interrogatus sum. πρὸς τὰ ἐρωτηθέντα ἀποκρίνομαι, ad interrogata respondeo. ὁ ἐρωτῶν, interrogator, -oris. ὁ ἐρωτῶμενος, ἡ, ον, qui (quae, quod) interrogatur. 2) rogo (-avi, -atum, -are): ἐρωτῶ τί ἐστὶ, rogo quid sit. ἤρετο, τί εἶη, rogavit, quid esset. ἠρώμην, εἰ πότε εἰς Ἀθήνας ἔλθῃ, rogavi, pervenissetne Athenas. 3) ἐρωτῶ τί τινα, quaero (-sivi, -situm, -ere) aliquid ab (ex, de) aliquo. ἠρώτησε τοὺς ἰατρούς, πῶς ἔχει, quaesivit a medicis, quemadmodum se haberet. ἐρωτῶ σε, τί φρονεῖς, quaero ex te, quid sentias. ἐρωτῶμαι, queritur a me. ἠρωτῶμην, querebatur a me. οὗτος ἐρωτῶμενος, cum querebatur ab eo. ἠρώτησέ με, εἰ βουλόμην, quaesivit a me, vellemne. 4) ἐρωτῶ τὸν θεόν, τὸ μαντεῖον, consulto deum, oraculum.
 *ἐρωτεύομαι· amore capior, implicor. ἐρωτεύθη κοιδόν, haesit in amore apud cantatricem.
 ἐρώτημα, τό· interrogatio, -onis. ἐρωτημάτιον, interrogatiuncula, -ae, θ.
 ἐρωτηματικός, ἡ, ον· interrogatorius, a, um; interrogativus, a, um.
 ἐρωτηματικῶς· interrogative.
 ἐρώτησις, ἡ· interrogatio, -onis, θ.
 ἐρωτητικός, ἡ, ον· interrogandi peritus.
 Ἐρωτιδεύς, δ· parvus Amor.
 ἐρωτικός, ἡ, ον· 1) amatorius, a, um. 2) in amorem valde propensus (juvenis). 3) amatorii conveniens. 4) τὰ ἐρωτικά, res amatoriae, artes amatoriae.
 ἐρωτικῶς· amatorie. ἐρωτικῶς ἔγω, διὰκειμαι amore teneor, captus sum

ἐρωτικῶς ἔγω τῶν ἡδονῶν, voluptatum desiderio teneor.
 Ἐρώτιον, τό· Parvus Cupido.
 ἐρωτοδιδάσκαλος, δ· artem amandi tradens; magister artis amatoriae.
 ἐρωτόληπτος, ον· amore captus.
 ἐρωτόληψία, ἡ· perditus amor.
 ἐρωτομανέω -ω· furiose amo.
 ἐρωτομανής, ἐς· furiose amor.
 ἐρωτομανία, ἡ· furiosus amor.
 ἐρωτοπαλνιον, τό· amoris lusus.
 ἐρωτοποιέω -ω· amorem facio.
 ἐρωτοτόκος· amorem pariens.
 *ἐρωτοτροπία, ἡ· lenocinium, -ii, οὐ.
 *ἐρωτότροπος· placendi studiosus.
 ἐρωτότρωτος, ον· amore saucius.
 ἐρωτύλος, δ· parvus amator.
 ἐς· ταῦτο τῷ εἰς.
 ἐσάπαξ· semel.
 ἐσθής, ἡ· vestis, -is, θ.
 ἐσθίω· edo (-edi, esum, ere) aliquid. μελ. ἔδομαι, edam (es, et). ἀόρ. ἔφαγον, edī (-isti, -it). μετρ. ab. umo, -ere.
 ἐσθλοδότης, δ· boni dator.
 ἐσθλός, ἡ, ον· bonus, a, um.
 ἐσθλότης, ἡ· bonitas, -atis, θ.
 ἐσθλωμα, τό· facinus praeclarum.
 ἐσθ' ὅτε, ἀντ' ἔστιν ὅτε· est quum; interdum.
 ἐσκεμμένως· considerate.
 ἐσμὸς μελιτῶν· examen apum.
 ἐσμοφύλαξ· examina custodiens.
 *ἐσοδεία, ἡ· fructuum perceptio; frugum perceptio; messis, -is, θ.
 κικλή ἐσοδεία, messis ingrata.
 ἔσοδον, τό· redditus, -us, ἄ. proven-
 tus, -us, ἄ.
 ἔσοπτρον, τό· speculum, -i, οὐ.
 ἔσοπτριςμὸς· imago specularis.
 ἔσοπτροειδής· speculo similis.
 ἐσπέρα, ἡ· 1) vesp̄r, -eri, ἄ. ves-
 pera, -ae, θ. tempus vespertinum.
 ἀπὸ πρωῒας μέχρι ἐσπέρας, a mane usque ad vesp̄rum. ἡδὴ τῆς ἡμέρας ἐσπέρα ἦν, jam diei vesp̄r erat πρὸς ἐσπέραν, ad vesp̄rum, sub vesp̄rum.
 ἐσπέρα γίγνεται, πρὸς ἐσπέραν ἐστίν, advesperascit, invesperascit ἀπ' ἐσπέρας εὐθύς, primo vesp̄re. ἐσπέρας ποῶ τι, vesp̄rtinus facio aliquid.
 ὅθ. ἐσπέρας (νυκτ. τὸ ἐσπέρας, vesp̄r). *καλὴν ἐσπέραν, bonum vesp̄rum. 2) = αἱ δυσμαί, occidens, -ntis, ἄ. πρὸς

ἐσπέραν (= πρὸς δυσμάς), ad occiden-
 dem 3) μετρ. ἐσπέρα τοῦ β. ο. u. summa senectus; extremum tempus aetatis.
 Ἑσπερία, ἡ· Hesperia, -ae, θ.
 ἐσπερινός, ἡ, ον· vesp̄rtinus, a, um. ἡ ἐσπερινὴ ὥρα, vesp̄rtinum tempus; crepusculum, -i, οὐ.
 ἐσπερίζω· vesperi edo; coeno.
 ἐσπερίος, α, ον· vesp̄rtinus, a, um.
 *ἐσπερίς, ἡ· vesp̄rtina oblectatio.
 ἐσπερίσμα, τό· vesp̄rna, -ae, θ.
 *Ἑσπερος (ὁ ἀστήρ)· stella Vene-
 ris; Hesperus, -i, ἄ.
 ἐσπευσμένως· festinanter; festi-
 nate.
 ἐσπέρην, (ἔπομαι)· secutus sum.
 ἐσπουδασμένως· studiose; serio.
 ἰδὲ σπουδάξω.
 ἔστασαν (= ἐστήκεισαν)· stabant.
 ἔστε· 1) = ἔφ' ὅσον, donec, quam-
 diu. 2) = ἔως, donec, dum: ἔστε ἡσυχία ἐγένετο, donec quies facta est. 3) ἔστ' ἂν (= ἔως ἂν): donec, dum. πε-
 ρίμενε ἔστ' ἂν ἔλθω, expecta, dum veniam. οὐ παύσομαι, ἐστ' ἂν τελέσω, non desinam, donec perfecero.
 ἐστενωμένως· anguste; arcte.
 ἐστία, ἡ· focus, -i, ἄ. Ἑστία (ἡ θεά), Vesta, -ae, θ. ὁ τῆς Ἑστίας βωμός, ara Vestalis. ἡ Ἑστίας (παρθένος), Vestalis (virgo). αἱ Ἑστιάδες, Ves-
 tales.
 ἐστίαςις, ἡ· 1) epulatio, -onis, θ. convivium, -ii, οὐ. 2) ἡ δημοσία ἐστί-
 ασις, epulum, -i, οὐ. 3) μετρ. ἡ τῶν λόγων ἐστίαςις, dicendi epulae.
 ἐστιατόριον, τό· coenaculum, -i, οὐ.
 ἐστιάτωρ, δ· convivor, -oris, ἄ.
 ἐστιάω -ω· 1) convivio excipio, aliquem; apparatis epulis aliquem accipio. 2) ἐπιτῶ γενέθλια, convivio natalem celeb̄ro. ἐστιῶ γάμους, nuptias epulis celeb̄ro. 3) ἐστιῶμαι, epulor, -ari.
 ἐστιγματισμένος, ἡ, ον· ἰδὲ στιγ-
 ματίζω.
 ἐστιῶ -ω· domum constituo.
 ἐσφαλμένως· falso; perperam.
 ἐσφιγμένως· strictim.
 ἐσχάρα, ἡ· 1) focus, -i, ἄ. *2) = σκάρα, craticula, -ae, θ. crates fer-
 rea.
 ἐσχάριον, τό· 1) foculus, -i, ἄ. 2)

ἐσχάριον -ω, ἐσχάριον -ω, ἐσχα-
 τεύω· extremus ἢ ultimus sum.
 ἐσχατιά, ἡ· extemitas, -atis, θ. ἡ ἐσχατιά τῆς Αἰθιοπίας, extremitas, fi-
 nis Aethiopiae. ἡ ἐσχατιά τῆς ἐπικρα-
 τείας, extrema imperii.
 ἐσχατόγηρος· decrepitus.
 ἐσχατος, ἡ, ον· ultimus, a, um; ex-
 tremus, a, um. οἱ ἐσχατοὶ Ἰνδοί, ex-
 tremi Indi. τὸ ἐσχατον (= τὸ τέλος) τῆς ἡλικίας, extremum aetatis. μετρ. τὸ ἐσχατον τοῦ κινδύνου, res extre-
 mae. τὰ ἐσχατα (= τὰ δεινότατα) ἐπα-
 θεν, extrema, ultima passus est. ἡ ἐσχάτη τιμωρία (= ὁ θάνατος), ulti-
 mum supplicium. ἐσχατος (= ταπει-
 νότατος) ἄνθρωπος, ultimus, extre-
 mus homo. οἱ ἐσχατοὶ (ἡ οὐρὰ τοῦ στρατοῦ), novissimi.
 ἐσχάτως· 1) = εἰς ἐσχατον βαθμόν, ad ultimum, ad extremum. ἐσχάτως διεσφαρμένος, ad ultimum ἢ ad ex-
 tremum perditus (a, um). *2) νεοελ. = τελευταῖον, νεωστί, proxime; novis-
 sime; nuper, nuperrime;
 ἔσω· ταῦτο τῷ εἴσω.
 *ἐσώθρακον, τό· feminalia, -ium, οὐ.
 ἐσωθεν· intrinsecus.
 *ἐσώκλειστος ἐπιστολή· epistola in-
 clusa (in epistola); epistola adjuncta.
 ἐσώτατος, ἡ, ον· intimus, a, um.
 ἐσωτερικός, ἡ, ον· internus, a, um; interior, -us; intestinus, a, um. ἡ ἐ-
 σωτερικὴ (= ἀπόκρυφος) φιλοσοφία, in-
 tima philosophia.
 *ἐσωτερικῶς· intus.
 ἐσωτέριον (= ἐσωφόρι)· interula, -ae.
 ἐσώτερος, α, ον· interior, -us.
 ἐσωτάτω· interiorius.
 ἐτάζω· examino, -are; inquirō, -ere; scrutor, -ari, aliquid.
 ἐταῖρα, ἡ· 1) σύντροφος, φίλη, so-
 dalis, -is, θ. amica, -ae, θ. 2) = πόρνη, meretrix, -icis, θ.
 ἐταιρεία, ἡ· 1) = φίλα, sodalitas, -atis, θ. 2) = ἐταιρεία, societas, -atis, θ. collegium, -i, οὐ. ἐπιστημονικὴ ἐται-
 ρεία, societas litteratorum hominum. 3) = ἐτ. πολιτικὴ, factio, -onis, θ.
 ἐταιρεῖος, α, ον· sodalicus, a, um.
 ἐταιρεῖομαι· 1) in societate ver-
 sor. 2) meretricor, -ari.
 ἐταιρελαρχος, δ· princeps factionis.
 ἐταιρέω -ω (= ἐπὶ μισθῷ πορνεύω·